సహజమార్గ ఆధ్యాత్మిక విజ్ఞాన సర్వస్వం-2

"విశిష్ఠ మూర్తిమత్వము"

లాలాజీ మహారాజ్ బాబూజీ మహారాజ్‌లో విలీనమయ్యారు

లాలాజీ మహారాజ్: " నీ మరణం ఇప్పటికే సంభవించినప్పటికీ, భౌతిక ప్రపంచంలో నీ ఏకైక భౌతిక శరీరం ఇప్పటికీ ఉంది"

<u>సమర్థ సత్ గురు</u>
<u>లాలాజీ మహారాజ్</u>

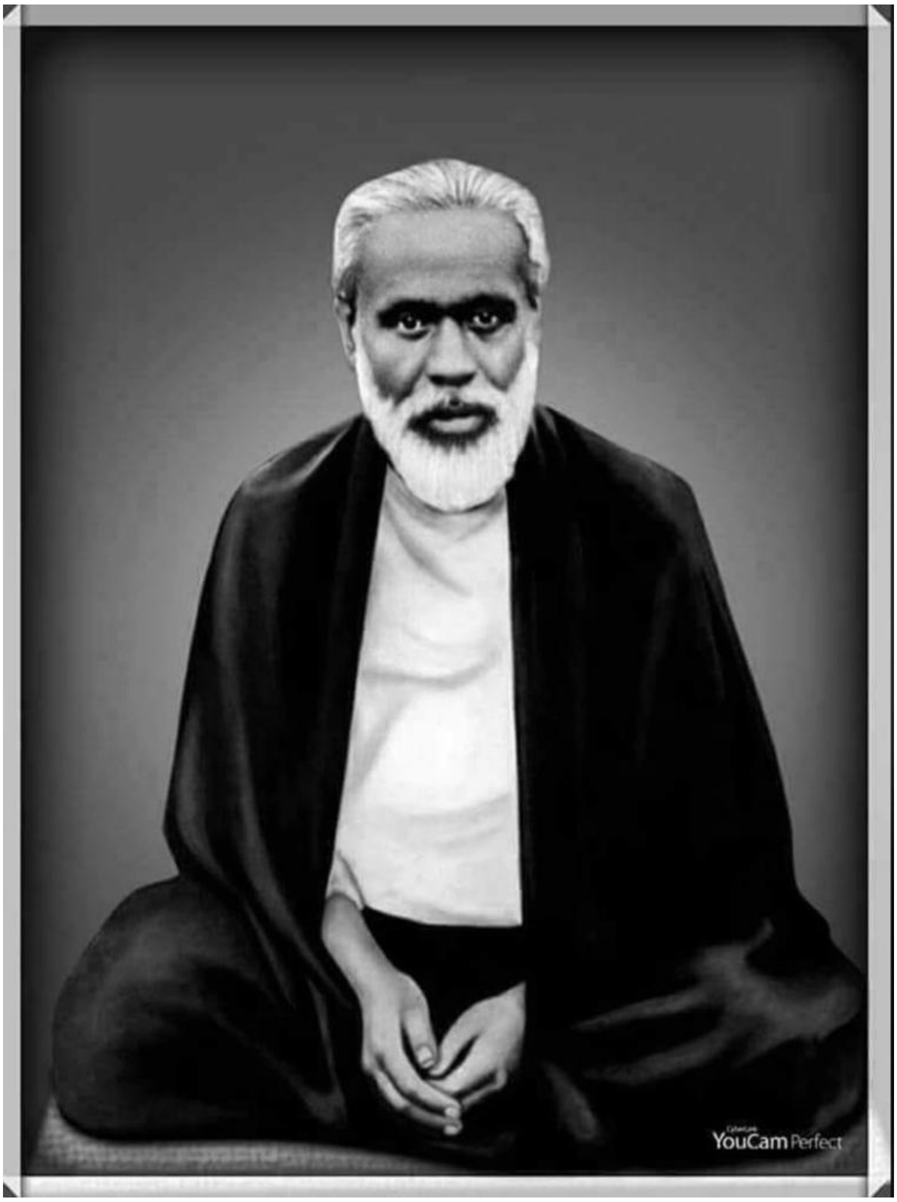

<u>బాబూజీ మహారాజ్</u>

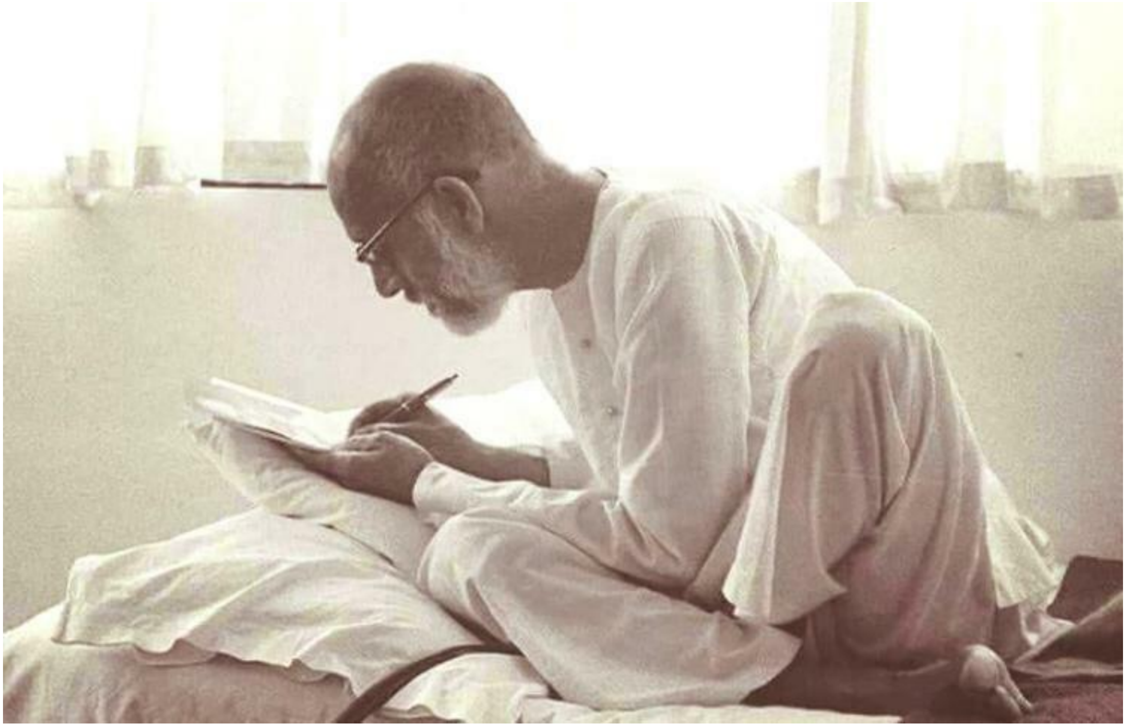

ముందు మాట

సహజమార్గ్ ఆధ్యాత్మిక విజ్ఞాన సర్వస్వం మొదటి భాగం ఇంతకు ముందు ఇవ్వబడినది, ఆ భాగంలో M అను ఆంగ్ల అక్షరంలో కొంత వరకు చేసి అపడమైనది, ఇప్పుడు రెండవ భాగంలో M లో మిగిలిన భాగం నుంచి Z వరకు చేసి చదువరులు ముందు ఉంచుతున్నాను. ఇంకను చాలా గ్రహించి చేర్చవలసి ఉంది. దీనికి సమయం పడుతుంది. అందుచే వీలు చూసుకుని మిగిలినవి కూడా 125 జన్మదిన వేడుకలలోపుగాని, జన్మదిన వేడుకలలో గాని మీ అందరికీ అందుబాటులో ఉండే విధంగా చూస్తాను. ఈ పుస్తకం కూర్పు ఆంగ్ల క్రింద తెలుగు అనువాదం ఉండే విధంగా తయారు చేసి అందు బాటులోనికి తేవడానికి ప్రయత్నం చేస్తాను. పైవిధంగా పుస్తకం కావాలి అనుకుంటే వారు ఇందులో ఇచ్చిన జీ మెయిల్ అడ్రస్ కి వారి వివరములు పంపించినచో, పుస్తకం పూర్తి అయిన వెంటనే పంపించగలను. (రెండు భాగములుకలిపినది), 1. ఆంగ్ల భాష, తెలుగు భాషలో కలిసి ఉన్నది,2. ఆంగ్ల భాష ఉన్నది, 3. తెలుగు భాషలో ఉన్నది సుమారు 1500 పేజీలు ఉండవచ్చును.

ఇట్లు మీ సహజమార్గ్ అభ్యసి.

శ్రీ కృష్ణ జన్మాష్టమి
7-9-2023

Just go through and understand what Babuji Maharaj told.

- Generally, advise meditation on the heart at the point where you feel its beats.
- Meditation on the heart is the easiest and most beneficial.
- There is a great philosophy underlying meditation on the heart. The heart is the pumping station of blood. It sends out purified blood to all parts of the body and to the smallest cells.
- The blood that runs through our system is affected. The solidity due to our own thoughts and actions begins to melt away.
- First thing that we begin to gain from the first day by this method of meditation on the heart. It is the nucleus and creates the vibrant motion, wherever it is directed.
- This is the field for the mind to work.
- The subtle force works in this place for the descent of divine energy.
- Our thinking conjoins with it, or we train it so that it may percolate the right thing and direct it towards Reality, the problem is solved.
- The heart is the only point at which the connecting link between the animate and the inanimate is most clearly felt. This is the reason why meditation on the heart is very useful.
- It is the heart which, as the field of action of the mind, is to be set right.
- Heart was Divided in to two parts i.e., upper heart and lower heart.
- Upper one is inanimate and lower one is animate.
- In lower B point is there, before morning meditation cleaning of B point is necessary.
- Babuji always says divert flow whatever divinity entering into heart upwards.
- At the time of individual sitting or in sathsang flow was diverted upwards.

Orientation:

- First of all, the connection of one’s disciple to one’s own Master and Highest Predecessor be established.

Note: Babuji connected abhyasis to source, once orientation establish to the source no one have the capacity of disconnecting until abhyasi disconnected himself. It means if abhyasi joins in other organizations or abhyasi taken next person as his Master. Abhyasi get maximum condition whatever the next person(Master)if abhyasi is elevated by him; now the same procedure is running . Babuji has given the capacity to Preceptors to connect abhyasi directly to source. Connection establishment to source or new person depends upon the discrimination of Preceptor.

- Preceptors are Masters at the time of giving sitting.

Orientation system for organiser and Preceptor is entirely different.

Note: Never take total Heart for meditation, *if total heart was taken for meditation, you are meditating on both animate and inanimate. That type of meditation never gives spiritual progress. Anything derived from original (Sahajmarg) it is only a derivative.*

CONTENTS విషయ సూచిక

MASTERS SPIRITUAL CONSCIOUSNESS గురువర్యుల ఆధ్యాత్మిక అభిలాష	
MEEKNESS సౌమ్యత	
MEND చక్కదిద్దు	
MERGING లయం	
MENTAL JUGGLERY మానసిక తర్కము	
METHODS పద్ధతులు	
Impractical Methods ఆచరణ సాధ్యం కాని పద్ధతులు	
MIND మనస్సు	
Mind Control మానసిక నియంత్రణ	
Mind - Fickle Mindedness చంచలమైన మనస్సు	
Mind - Origin మనస్సు - మూలం	
Mind - Regulation మనస్సు - నియంత్రణ	
Mind - Tendencies మనస్సు - ధోరణులు	
MIND REGION మనోప్రాంతము	
MIRACLES అద్భుతాలు	
MIRAGE భ్రమ లేదా ఎండమావి.	
MIRE ఊబి	
MISERIES కష్టాలు	
MISSION సంస్థ	
MISTAKE తప్పు	
MOCKERY అపహాస్యం	
MODERATION సమత్వము	

MOMENTUM వురువడి, ఉద్వేగం	
MORALITY నీతివంతము	
MORTAL నైతిక	
MOTIVE ఉద్దేశ్యం	
MOULDING మలచుకోనుట	
MOVED తరలించబడింది	
MOVEMENT ఉద్యమం	
MUMUKSHU ముముక్షు	
MYSTERIOUS అనూహ్యమైన	
MYSTERYమర్మాలు	
MYTRI మైత్రి	
NAKEDNESS నగ్నత్వం	
NATURALNESS సహజసిద్ధంగా	
NATURE ప్రకృతి	
NATURE PRODIGY ప్రకృతి అత్యద్భుతలు	

NATURE'S MACHINERY ప్రకృతి యంత్రాలు	
NEARNESS సామీప్యతా (సమీపం)	
NECTAR జీవనామృతము	
NEGATION అభావము (నిరాకరణ).	
NEGLIGENCE నిర్లక్ష్యం	
NERVOUSNESS మనోబలము లేకుండుట	
NETWORK. వలయము, మూలపదార్ధముల నిర్మాణము	
NISHKAM KARMA నిష్కామకర్మ	

NISHKAM UPASANA నిష్కామోపాసనా	
NON-BEING అస్తిత్వరాహిత్య	
NON-ENTITY అవ్యక్తిత్వాము	
NOTHINGNESS శూన్యత్వము	
NOTHING WHATSOEVER ఏమీ లేదు	
NOTIONS భావనలు	
NUCLEAR METHODS అణుపద్ధతి	
OBLIGATION బాధ్యత	
OCCIPITAL PROMINENCE పుర్రే వెనుకభాగము	
ONENESS ఏకత్వం	
ORIENTATION TO GOAL ములామునకు కలుపు విధానం	
ORTHODOXY పూర్వాచారపైదిక సాంప్రదాయం (సనాతన ధర్మం)	
PAIN ఆవేదన	
PANCH AGNI VIDYA పంచతత్వా విద్య, పంచ అగ్ని విద్య	
PARABRAHMANDA పరబ్రహ్మాండ మండలం	
PARALLEL TO DEATH మరణానికి సమానమైన	
PARALLELISM సమాంతరము	
PARTICLES కణాలు	
PASSIONS అభిరుచులు	
PATH మార్గాము	
PATRA పాత్రుడవు (అర్హత కలిగిన వ్యక్తి)	
PATRIMONY పిత్రార్జితమైన	
PEACE శాంతి	

PEEP INTO REALITY పరతత్వములోనికి తొంగిచూచుట (వాస్తవికతను పరిశీలన)	
PENANCE తపస్సు	
PENDULUN లోలకం	
PERFECTION పరిపూర్ణత	
PHILOSOPHERS తత్వవేత్తలు	
PHILOSOPHYతత్వశాస్త్రం	

PIND DESH పిండస్థానము	
PIOUS EARNINGS పవిత్రమై సంపాదన	
PLACE స్థలము	
PLAY GROUND క్రీడా స్థలం	
PLEASURES ఆనందాలు	
PLEDGE ప్రతిజ్ఞ	
PLUNGE మునిగి	
POINTS బిందువులు	
POISON విషం	
POSITIVE OUTLOOK ఉత్తమత్వము (సానుకూల దృక్పథం)	
POTENTIALITY సంభావ్యత	
POWER శక్తి	
POWERLESSNESS శక్తిహీనత, శక్తిరహితము	
POWERS అధికారాలు	
PRACTICE(S) అభ్యాసం	
PRAKRITI ప్రకృతి	

PRALAYA ప్రళయము	
PRANA ప్రాణ	
PRANAHUTI ప్రాణాహుతి	
PRANA PRATISHTA	
PRARABDA KARMA ప్రారబ్ధ కర్మ	
PRASAD ప్రసాదం	
PRAYER ప్రార్థన	
PRECEPTORS / TRAINERS ప్రశిక్షకుడు	
PREDICT జరుగబోయే వాటిని ముందుగా తెలుపుట	
PREJUDICE పక్షపాతం, దురభిప్రాయము,	
PRESENT EDUCATION SYSTEM ప్రస్తుత విద్యావిధానం	
PRIDE AND ARROGANCE మూర్ఖపు మరియు అహంకారం	
PRIDE OF CASTE కులాధిక్యము	
PRISON కారాగారము	
PROBLEM OF LIFE జీవిత సమస్య	
PROCEEDING TOWARDS DIVINITY దివ్యత్వమువైపు పయనము	
PSYCHOLOGY మనో విజ్ఞాన	
PUJA పూజ	
PUNISHMENTS శిక్షలు	

PURITY స్వచ్ఛత	
PUZZLE చిక్కు ప్రశ్న	
QUERY ప్రశ్న	
QUEST భావన, భావించినప్పుడు	
QUESTIONS AND ANSWERS ప్రశ్నలు మరియు సమాధానాలు	

QUINTESSENCE శ్రమల సారము	
RADIATION. ప్రసరించడం, వ్యాపించడం	
RAJA JANAK జనక మహారాజు	
RAJA YOGA రాజయోగము	
REAL ESSENCE నిజమైన సారాంశం	
REAL EYES నిజమైన నేత్రాలు	
REAL HERO నిజమైన ధీరుడు	
REAL MAN నిజమైన మనిషి	
REAL SPIRIT నిజమైన ఆత్మ	
REAL SUBSTANCE సత్పదార్థం, నిజమైన పదార్థం	
REALISATION సాక్షాత్కారము	
Realisation - Common Man సత్ తత్వ ప్రాప్తి (సాక్షాత్కారము) - సామాన్యుడు	
REALISE గ్రహించు	
REALITY వాస్తవికత	
REBIRTHS పునర్జన్మలు	
RECITATION పారాయణం, జపించడం	
REFLECTION ప్రతిబింబం	
REGIONS స్థానములు, ప్రాంతాలు	
RELATIONSHIP క్రమబద్ధముగా అభ్యాసము	
RELIGION సంబంధం	
Religion - Fate మతం - విధి	
Religion - Formality మతం-లాంఛనాలు (ఆచారము)	
Religion - Gods and Deities మతం - దేవతలు మరియు దేవతలు	

Religion - Idol Worship మతం - విగ్రహారాధన	
Religion - Religious Feuds మతం - మత కలహాలు	

REMEMBRANCE స్మరణ	
REPENTANCE పశ్చాత్తాపం	
REPRESENTATIVE ప్రతినిధి.	
RESEARCH పరిశోధన	
RESIGNATION రాజీనామా	
RESOLVE పరిష్కరము	
REST విశ్రాంతి	
RESTLESS అశాంతత	
RESTLESSNESS	
RESTRAINT సంయమనం	
RETURN పునరాగమనం	
REVELATIONS దైవ సంబంధమైన రహస్యాలు	
REVERT తిరోగమనం, వెనకకు	
REVIVAL పునరుజ్జీవనం	
RIGHT THINKING సరైన ఆలోచన	
RINA రుణము	
RITUALS ఆచారాలు	
ROBBERY దోపిడీ	
ROUTINE నిత్యకృత్యము	
SACRIFICE త్యాగం	
SADHANA సాధన	
SADHANA CHATUSHTAYA చతుష్టాయ సాధన	

SAFEGUARD రక్షణ	
SAHAJ MARG సహజ మార్గము	
SALIK ముందుకు (సాగినవాడు) ప్రయాణించినవాడు	
SAINTLINESS పవిత్రత	
SAMADHI సమాధి	
Samadhi - Nirvikalpa Samadhi నిర్వికల్ప సమాధి	
Samadhi - Sahaj Samadhi సహజ సమాధి	
Samadhi Forms సమాధి రూపాలు	
SAMYAMA సంయమనము	
SANDHYA సంధ్యా	
SANG-E-BENAMAK సంగ్-ఇ-బేనమక్	
SANKIRTANISTS సంకీర్తనవాదులు, బృందగానము చేతుయు వారు	

SANSKARAS సంస్కారాలు	
SANSKRIT సంస్కృతము	
SATI సతి	
SATISFACTION సంతృప్తి	
SATPAD సత్పథము	
SAYUJYATA సాయుజ్యత	
SCOLDINGS నిందలు	
SCYTHE OF TIME నశించుటకు కాలము	
SEED విత్తనం	
SEEKER అన్వేషకుడు	
SELF ఆత్మ (నేనే)	

SELF CONFIDENCE ఆత్మ విశ్వాసం	
SELF DISSOLUTION సంపూర్ణ విజయం	
SELF EFFORT స్వయంకృషి	
SELFISHNESS స్వార్థం	
SELF SURRENDER శరణాగతి	
SENSELESSNESS చేతనారహిత స్థితి	
SENSITIVITY సున్నితత్వం, సూక్ష్మ బుద్ధి	
SERF సేవకుడు	
SERVICE సేవ	
SERVICE AND SACRIFICE సేవా మరియు త్యాగాలు	
SERVICE TO THE MASTER గురువుకు సేవ	
SHAB-E-QADR షబ్ - ఏ- క్వాదర్	
SHASTRAS శాస్త్రాలు	
SHATTER త్యజించి	

SIGNALS సంకేతాలు	
SIGNS గుర్తు, చిహ్నం	
SILENCE నిశ్శబ్దం	
SIMPLE METHOD సూక్ష్మపద్ధతి	
SIMPLICITY నిరాడంబరత, సరళత	
SINNER పాపాత్ముడు	
SOLIDITY దృఢత్వం	
SOLUTION పరిష్కారము	
SOUL ఆత్మ	

SOUL DANCE ఆత్మ నృత్యం	
SPACE AND TIME ఆకాశం మరియు సమయం	
SPARTAN స్పార్టను(spartan) మనస్తత్వం	
SPECIAL PERSONALITY ప్రత్యేక వ్యక్తిత్వం	
SPECIAL WILL ప్రత్యేక సంకల్పం, అజేయ సంకల్పాన్ని	
SPIDER'S WEB సాలెగూడు	
SPEECH వాక్ శక్తి, ప్రసంగం	
SPIRIT ఉత్సాహం	
SPIRITUALITY ఆధ్యాత్మికత	
SPIRITUAL DESTINY ఆధ్యాత్మిక గమ్యం	
SPIRITUAL INHERITORS ఆధ్యాత్మిక వారసత్వం	
SPIRITUAL JOURNEY ఆధ్యాత్మిక ప్రయాణం	
SPIRITUAL MOTHER	
SPIRITUAL REGENERATION ఆధ్యాత్మిక పునరుత్పత్తి	
SPIRITUAL RENAISANCE ఆధ్యాత్మిక పునరుజ్జీవనం	
SPIRITUAL SPHERES ఆధ్యాత్మిక గోళాలు	
SPIRITUAL SUICIDE ఆధ్యాత్మికంగా ఆత్మహత్య	
SPIRITUAL TREASURE ఆధ్యాత్మిక నిధి	
SPIRITUALITY ఆధ్యాత్మికత	
SPOILING పాడు చేయడం,	
STAGES OF PROGRESS ప్రగతి దశలు	
STATELESSNESS స్థితిరహిత స్థితి	

STEADFASTNESS నిశ్చలబుద్ధి, స్థిరత్వం	

STRAYED దారి తప్పింది	
STRUCTURE OF THE WORLD ప్రపంచం యొక్క నిర్మాణం	
STUMBLING BLOCK తొట్రుపాటుకు గురిచేసే అడ్డంకులు	
SUBMISSION సమర్పణ	
SUBTLENESS సూక్ష్మత	
SUCCESS విజయము	
SUDARSHAN CHAKRA సుదర్శన చక్రము	
SUFFERINGS బాధలు	
SUGGESTIONS సలహాలు	
SUMMARISATION OF SENSES ఇంద్రియాల సంక్షిప్తరూపాలు	
SUPER CONSCIOUSNESS - INFERIOR TYPE అధిచేతనస్థితిని తక్కువ స్థాయి	
SUPER CONSCIOUSNESS - SUPERIOR TYPE (D1) ఉత్తమ తరగతికి చెందిన అధిచేతనస్థితిని	
SUPER CONSCIOUSNESS - SUPER FINE STATE (D2) అధిచేతనయొక్క అతి సూక్ష్మస్థితి	
SUPER CONSCIOUSNESS - SUPER FINEST STATE అధిచేతనయొక్క అతి సూక్ష్మస్థితి	
SUPERFICIAL KNOWLEDGE మిడి మిడి జ్ఞానం	
SUPERFLUOUS ITEM నిరుపయోగమైన అంశం	
SUPERSTITION మూఢనమ్మకం	
SUPER-HUMAN BEING అత్యున్నత వ్యక్తి	
SUPER-SUPRAMENTAL అతీత అధిమనస్సు	
SUPPLICATION నిజమైన ప్రార్థన	
SUPPORT మద్దతు	

SURAT సూరత్	
SUREST TEST నిజమైన నిదర్శనము, ఖచ్చితమైన పరీక్ష	
SURRENDER శరణాగతి	
SUSCEPTIBLE అనుమానించదగినది	
SWIMMING ఈత	
SYSTEM వ్యవస్థ	
TALKIE అతిగా మాట్లాడేవాడు	
TAM (తమ్)ఆనందం	
TARGET లక్ష్యం	
TEACHER శిక్షకుడు	
TEMPLE దేవాలయము	

TEST పరీక్ష	
THEATRE నాటకశాల, నాటకరంగం	
THRIST దాహం	
THOUGHT ఆలోచన	
THOUGHT FORCE/ POWER ఆలోచన శక్తి	
THOUGHTLESS ఆలోచనలేని స్థితి	
THOUGHTS DURING TRANSMISSION ప్రాణాహుతి ప్రసార సమయమున వచ్చు ఆలోచనలు	
THRIFTY పొదుపుగా	
TIES సంబంధాలు	
TIME కాలము	
TIMIDITY పిరికితనము	

TORPIDITY పనికిరాని	
TRADITION సంప్రదాయం	
TRAGEDY విషాదం.	
TRAINING శిక్షణా	
Training - Difficulties in Training శిక్షణ - శిక్షణలో ఇబ్బందులు	
Training - Defective Training శిక్షణ - లోపభూయిష్ట శిక్షణ	
Training - Objective శిక్షణ - లక్ష్యం	
TRANSFORMATION పరివర్తన	
Transformation - Particles పరివర్తన - అణువులు	
TRANSMISSION ప్రసారము	
TRAVEL ప్రయాణం	
TRAVEL LIGHT తేలికగా పయనించు	
TREASURE నిధి	
TRIKUTI త్రికుటి	
TRINITY త్రిమూర్తిత్వం	
TROUBLES ఇబ్బందులు	
TRUST నమ్మకం	
TRUSTEESHIP ధర్మకర్త	
TRUTH సత్యస్థితి	
TRUTHFULNESS సత్యసంధత	
ULTIMATE అంతిమం	
ULTIMATE STAGE పరతత్వస్థితి, అంతిమస్థితి	
UNCLEANLINESS అపరిశుభ్రత	
UNEASINESS అశాంతి , అసౌకర్యం	

UNFAILING WILL విఫలం కాని సంకల్పం	
UNGODLINESS భక్తిహీనత	

UNIFORMITY ఏకరూపత	
UNIVITED GUESTS అవాంఛిత అతిథులు	
UNIVERSE విశ్వం	
UNMINDFUL పట్టించుకోని	
UNIVERSAL BROTHERHOOD సహోదరు భావన, సౌభ్రాతృత్వ భావన	
UNIVERSAL LOVE విశ్వ ప్రేమ	
UNKNOWN తెలియని	
UNLIMITEDNESS అపరిమితము	
UNREST అశాంతి, అస్తిమితత్వం	
UPANISHADS ఉపనిషత్తులు	
UTTAR KASHI ఉత్తర కాశి	
VACUUM శూన్యత	
VAGARIES వైవిధ్యాలు	
VAIRAGYA వైరాగ్యము, అనాసక్తి	
Vairagya - Non-Attachment Attachment వైరాగ్యము - వ్యామోహరహిత	
VEDAS వేదాలు	
VEDANTISTS వేదాంతులు	
VEHICLE వాహనం	
VEILS పరదాలు	
VIBRATIONS ప్రకంపనలు	

VIDEHA MOKSHA జీవన్ముక్తి విదేహ ముక్తి, విదేహ మోక్షం,	
VIDYA AND AVIDYA విద్య మరియు అవిద్య	
VIKARAS వికారాలు, ప్రవృత్తులు	
VIRAT విరాట్	
VISUDDHA CHAKRA విశుద్ధ చక్రం	
VIVEKA వివేకం	
VOICE కంఠ ధ్వని	
VRITTIS వృత్తులు, తలంపులు	
VYAVAHARA వ్యవహార	
WAITING నిరీక్షణ	
WAKE UP (AWAKEN). మేల్కొలపండం	
WARNINGS హెచ్చరిక	
WARP AND WOOF పడుగు మరియు పేకల	
WEAKNESS బలహీనత	
WILL ఇచ్ఛ, సంకల్పం	
WINE DIVINE నిజమైన సత్ తత్వం, దివ్యమృతం	
WISDOM జ్ఞానం	
WISH కోరిక	
WONDER అద్భుతం	
WORKSHOP కర్మాగారం	
WORLD IS UNREAL ప్రపంచం స్వప్నం (అవాస్తవం)	
WORLD PEACE ప్రపంచ శాంతి	
WORLD TEACHERS జగద్గురువులు	
WORRIES చింతలు, క్లేశాలు	

WRONG HABITS దురభ్యాసాలు	
WRONG MAKING చెడు పనులు	
WRONG METHODS తప్పు పద్ధతులు	
YAJNAS యజ్ఞములు	
YATRA యాత్ర	
YEARNING ఆత్రుత	
YOGI యోగి	
YONI యోనులు	
ZAAT విశ్వము	
ZERO పూజ్యము	

MASTERS SPIRITUAL DESIRE గురువర్యుల ఆధ్యాత్మిక అభిలాష

మనఃపూర్వకముగా శాశ్వత సత్వప్రాప్తిని అన్వేషించే ప్రతియొక్కరికి, దివ్యత్వ స్థితి అందించడానికి నేను సంసిద్ధంగా ఉన్నాను.

పరతత్వం సాధించడానికి కావలసిన అన్ని సహాయాలు నా శక్తిమేర చేస్తాను. కాని మీవంతు ప్రయత్నమే దీనికి ముఖ్యమైనది. మీరు ధృఢ నిశ్చయంతో, త్రికరణశుద్ధి ప్రయత్నలోపం లేకుండా సాధించాలి. ఇదే మీయందరికీ నా ప్రార్ధన.

ఆశించిన గమ్యము చేరడానికి, మానవాళి ఆశలు ఫలింపచేయ డానికి, ఆయన కృప మనలను నడుపుగాక తథాస్తు.

గురువర్యుల ఆశీస్సులు భువికి అవతరించుగాక! నిరాశా బంధముల నుండి అందరినీ సహజమార్గము వాస్తవిక శాంతి ముక్తిపైపు నడుపుగాక! తథాస్తు!

మీరందరేకాక, సకల జీవకోటి తమవంతు గట్టి ప్రయత్నంతో రుచిలేని రుచి అయిన సత్త్వమును, అతి తొందరగా పొందగలరని ఆ శక్తిని మీకు ప్రసాదించమని భగవంతుని ప్రార్థిస్తున్నాను. మీరందరూ ఆ వెలుగును దర్శించాలని కోరుకుంటున్నాను.

మనమందరము, మన పక్షపాత వైఖరిని విడిచి, ముక్తిని ప్రసాదించే ధర్మమార్గములోకి పయనిద్దామని, నేను మనఃపూర్తిగా ప్రార్థిస్తున్నాను.

సర్వప్రాణులు తమ తమ నిజతత్వాలను తెలుసుకునేట్లు వారి అంతరంగము మేల్కొనుగాక అనే ప్రార్థనతో ముగిస్తాను. తథాస్తు

MEEKNESS క్లేశములు

ప్రతి ఒక్కరికి క్లేశములు వున్నాయి. నాకు కూడ నావి వున్నాయి. వాటి గురించి నాగురువర్యులకు వ్రాసాను. క్రింద ఈయబడిన ఆయన సమాధానం సువర్ణాక్షరాలలో వ్రాయదగినవి.

"దుఃఖాలకు గురవ్వడం మంచిది. గృహమే విధేయత, సహనాలకు శిక్షణా కేంద్రం. జీవితపు దైనందిన సంఘటనలను ఓరిమితో సహించడం అత్యున్నత తపస్సు, త్యాగాల రూపం. అందువలన కోపోద్రేకాలకు మారుగ సాధు స్వభావాన్ని అలవరచుకోవాల్సి వుంది. సాధుత్వము అంటే ఇతరులచే నిందింపబడినప్పటికి, తప్పు తనదే అని భావించే మనస్తత్వానికి అన్వయిస్తుంది. అందుకు తనకు విధింపబడిన దానికి అతడు లోబడి వుండాల్సి వస్తుంది.

MEND: చక్కదిద్దు

నైతికపటిష్టతలేని వీరి నియమాలకు ఆకర్షితుడైన సామాన్యుడు తన సాధనలో వాటినే అనుసరించినాడు. చివరకు అది వీరిని అధోగతికి తీసుకొనిపోయింది. నిజమైన జ్ఞానసాధనకు విరుద్ధంగా ఉండు పద్ధతులనే వాస్తవంగా అనుసరిస్తూ, ఇంకా వీరు తాము జ్ఞానులము అనే అహంకారముతో వున్నారు. జ్ఞానమును గురించి ఇతరులు తెలియజెప్పు దానిని గురించి వీరు పట్టించుకోరు. తాము ఏమి చెప్తారో అదే వీరికి ముఖ్యము. ఇతరులనెవరినీ కూడా సరియైన మార్గము తెలియజెప్పుటకు వీరు అంగీకరించరు. తాము పరిపూర్ణ జ్ఞానులమని భావించే వీరి అహంకారమునకు అది పెద్ద అఘాతము కలిగిస్తుంది. తమకు అట్టి అధికారము (జ్ఞానులమని భావించు) కలదనే వారు తమ అంతరంగములో భావిస్తారు. మానవుడు ఏమి సాధించవలెనని ప్రకృతి కోరుకుంటూవున్నదో వీరికి అర్థంకాదు. కారణం: దానితో వీరికి సంబంధం లేదు. కనీసం తమని తాము సరిదిద్దుకునే సమయం వచ్చిందని కూడ వీరికి తెలియదు.

ప్రకృతి ఆదేశం మేరకు మొత్తం ప్రపంచమును పూర్తిగా పరివర్తనము చెందించే కార్యక్రమంలో పరతత్వమునందు స్థిరముగా నిలబడగల అర్హత సంపాదించుటకుయీ 'జ్ఞానుల'మని భ్రమపడే వారు అహంకార, ఆడంబరములు తొలగించుకొనుటకు ఉపయోగపడుతుందనే ఆకాంక్షతో మాత్రమే వ్రాయబడినది. కాలం తప్పకుండా పరిస్థితులను సంస్కరిస్తుంది. కాని ఈ కార్యక్రమములో మనతోబాటు వీరు కూడా భాగం

పంచుకొని సహకరిస్తే మరింత బాగుంటుంది. నేను ఈ పుస్తకము వ్రాయుటలోని ఉద్దేశ్యము ఎవరినీ

MERGING లయం

1931, ఆగస్టు 15 ఉదయం, అత్యున్నతమైన శక్తి నాలోన, బయట అంతటా నా అనుభవానికి వచ్చినది. దానిని. నా గురుదేవులే కలిగించినారని నా అంతరాత్మ స్థిరపరచినది. 1931, ఆగస్టు 14 రాత్రే నా గురుదేవులు మహాసమాధి చెందినారు, కాని ఆ విషయం నాకు అప్పటివరకు తెలియదు. గొప్ప మనశ్శక్తి గల ఋషులు సాధారణంగా తమ శక్తులను యితరులకు దత్తం చేసే విధానం ఇదే.' నిజానికి ఇది నాలో మా గురుదేవులు లయం.

సాయంత్రం నా గురువుగారు మరణించారనే విషాద వార్త గురించి నాకు తెలియజేసారు. ఇది నాకు తీవ్ర ఆఘూతాన్ని కలిగించినది, కొన్ని సంవత్సరాలు ఇది కొనసాగినది, ఇప్పటికీ వున్నది కాని, దానితీవ్రత కొంత తగ్గినది. వారి అంత్యక్రియలకు హాజరగుటకై నేను శలవు తీసుకున్నాను, కాని నాకు విరేచనాలు మొదలగుటచేత నా శలవంతా అనారోగ్యానికే సరిపోయినది, చివరకు దీనిని కలరాగా తీర్మానించడం జరిగినది. ఒక నాటి ఉదయం 7 గం॥ లకు వారిని నేను కలలో చూచినాను. "విరేచనాలు ఎట్లా వున్నాయ్ ?" అడిగి నారు. ఇంకా వున్నాయి", " అని నేను అన్నాను. అలోపతిక్ వైద్యం మానేయమని అన్నారు. ఆ క్షణం నుండే వదిలేసినాను.

"నీ ఆధ్యాత్మిక స్థితి ఎట్లా వున్నది?" అని అడిగినారు. అది బాగా తెలుసు", అని నా సమాధానం. అది మీ బాధ్యతే అనే అర్థంలో అన్నాను. “అట్లా ?", అన్నారు వారు. “అంతే ప్రభూ!” అని నేను అన్నాను. ఉన్నట్లుండి వారు ఒక్కసారి సంచలనము కలిగేట్లుగా ప్రాణాహుతి ప్రసారము చేసినారు. నా శరీరం నఖశిఖపర్యంతం ఆధ్యాత్మిక శక్తితో నిండిపోయినట్లయినది. రెండవ సారి అదే విధంగా చేయగా నా హృదయం బ్రద్దలయ్యే స్థితి కలిగి నది, నా గుండెలో నొప్పి వచ్చినది. మూడవ ప్రసారం నన్ను అంతంచేసి వుండేదే. కాని

ఈ స్థితికోసమే ప్రాచీన ఋషులు అరణ్యాలో అనేక సంవత్సరాలు ఘోర తపస్సు చేసినారు, ఆ అధ్యాత్మికతకై తమ సర్వస్వాన్ని ధారపోసినారు. అందువలన వారిని మూడవ ప్రసారము చేయవద్దని అభ్యర్థించడం నాకు తగినపనికాదు. ఆ సమయంలో నేను నా గురుదేవుల వద్దకు వెళ్ళినది కూడ అందుకే. ఇప్పుడది ఏ ఖర్చులేకుండగనే నాకు లభిస్తున్నది. ఈ భావాన్నే నేను మరో విధంగా వ్యక్తం చేసినాను. "ఓ గురుదేవా! నేను మరణించినా సరే, లెక్క పెట్టను," అన్నాను. ఇది వినిన వెంటనే వారు ఒక్కసారి ఉలిక్కిపడినటులై, ప్రాణాహుతిని నిలిపివేసినారు.

ఆ ప్రాణాహుతి ఫలితాన్ని ఇప్పుడు తెలియజేస్తాను. కొన్ని దినాలవరకు నా శరీరంలోని ప్రతి స్వేద రంధ్రంలోను, కణ కణంలోను వారే వున్నట్లుగా నాకు కనబడినది. కొంతకాలం ఇది ఇట్లే కొనసాగినది. ఇది మహర్షులు కూడ గాఢంగా కోరుకునే వరమొన్నత స్థితి. గురుదేవులలో నా సంపూర్ణ లయావస్థను ఇది తెలుపుచున్నది.

గురూజీ మహారాజ్ భౌతికకాయాన్ని విడిచిపెట్టి, భగవంతునితో కలిసిపోవడం వల్ల నాలో ఒక విచిత్రమైన పరిస్థితి ఏర్పడింది. గురువుగారి పట్ల నాకు ఎలాంటి ప్రేమ లేదని రుజువైంది. ప్రేమ ఉంటే నేను వార్త విన్న వెంటనే అతనిని అనుసరించేవాడిని. అతను లేకుండా నాకు ఏదీ నచ్చదు అనేది నిస్సందేహంగా నిజం. గుండెపై ప్రబలంగా ఉన్న ద్రవ స్థితి గుండెకు మాత్రమే తెలుసు. కొన్ని సమయాల్లో నా హృదయం ఏదో అడవికి లేదా కొండకు వెళ్లాలని కోరుకుంటుంది, నేను అన్ని విలాసాలు, సుఖాలు, నవ్వులు మరియు జోకులకు వీడ్కోలు చెప్పాలి. దానిని కాపాడుకోవడానికి గురువు నాకు సహాయం చేయుగాక.

నేను ఏ విధంగానూ ఓదార్చలేదు, మరియు గురువు లేకుండా ప్రపంచం చీకటిగా మరియు నిరుత్సాహంగా ఉంది, మరియు ప్రతి క్షణం అతనిని కలవాలని హృదయం కోరుకుంటుంది. భార్య, పిల్లలు మరియు తల్లిదండ్రుల పట్ల ప్రేమ సానుభూతి, కర్తవ్యం మరియు గౌరవం రూపంలో మాస్టర్ తన మోర్టల్ కాయిల్‌ను విడిచిపెట్టడానికి చాలా కాలం

ముందు మాత్రమే ఉంది మరియు కోరిక లేదు. ఎలాగైనా నేను ఈ శరీరాన్ని విడిచిపెట్టాలని నా హృదయం ఎప్పుడూ కోరుకుంటుంది. జీవితం ఇంకా ఎంత ఉందో తెలియదు.

MENTAL JUGGLERY మానసిక తర్కము

ఆధ్యాత్మిక మార్గంలో ప్రజలకు మార్గదర్శకత్వం వహిస్తామని చెప్పుకునే యీనాటి గురువులు ప్రజలకు వారి పురోగమనం గురించి తప్పుడు ఆశలు కల్పించి అటువంటి మార్గాలనే అనుసరించమని ప్రోత్సహిస్తారు. ప్రజలు కూడా తమవైపునుండి తామనుసరించ వలసినదిగా చెప్పబడిన పద్ధతులు వారి భౌతిక, మానసిక, ఆధ్యాత్మిక ప్రగతికి సంబంధించినవా లేదా అనే దానిని అర్థం చేసికోడానికి ఎన్నటికీ ప్రయత్నించరు. అనేకుల విషయంలో వారు ప్రగతిని సాధించినట్లుగా భావించబడినప్పటికీ, వాస్తవానికి వారు జీవ, మాయ, బ్రహ్మలను గురించిన తాత్విక వివాదములందే ఎక్కువగ చిక్కుకొని ఉన్నట్లు కనబడుతోంది. ప్రజలు ఒక మహాత్ముని దర్శనానికి వెళ్లినప్పుడు వారికి మరే యితరమైన ముఖ్యోద్దేశము ఉండదు. వారికి సాధారణంగా యివి మాత్రమే చర్చనీయాంశాలవుతాయి. అటువంటి సమస్యలకు పరిష్కారమార్గం ఒకవేళ లభ్యమైనప్పటికీ అది వారి ఆధ్యాత్మిక ప్రయోజనానికి ఏవిధంగానైనా ఉపకరిస్తుందా లేదా అనే ప్రశ్న యిప్పుడు ఉత్పన్నమవుతుంది. లేదనడమే దానికి సరైన జవాబని నేననుకుంటాను. అప్పుడు దానివలన వారికి కలిగిన ప్రయోజనం ఏమిటి? అది కేవలం మానసిక తర్కమే కాని వేరు కాదు.

METHODS పద్ధతులు

సరళంగాను, సహజంగాను వుండి ఎటువంటి స్థూల ప్రభావాలు లేకుండా వున్నవే అత్యంతసహాయకరమగు పద్ధతులు. అన్నింటికీ అతీతమైన అత్యంత సూక్ష్మాతి సూక్ష్మమైనటువంటి "దానిని" పొందడానికి మనల్ని అత్యంత తేలికగాను, అత్యంత సూక్ష్మంగాను తయారు చేసే పద్ధతులు వైపుకు మనం సహజంగానే ఆకర్షితులం అవుతాం.

చిన్న బిడ్డను నవ్వించదలచినప్పుడు మనం వానివలె అమాయకత్వాన్ని నటిస్తాం. అదేవిధంగా దైవ ప్రాప్తికి మనం ఆయనవలెనే తయారు కావాలి.

సత్ తత్వములోనికి కనీసం తొంగి చూడాలనుకునేవారికి, నా ఉద్దేశములో, హృదయాంతరాలను స్పృశించే విధానమే సరియైనది. ఈ పనికై మామూలుగా ఉపయోగించే బాహ్యపద్ధతులు వాస్తవానికి నిరుపయోగాలు. అవి ధ్యేయానికి దారితీయవు. దీనికి పనికివచ్చే సరియైన పద్ధతులను కనుగొనాలంటే ఈ సృష్టి కంతటికి ఉనికినిచ్చిన కారణాల్ని లెక్కలోనికి తీసుకోవలసి ఉంటుంది. ఈ పనికై ఏదో శక్తి కచ్చితంగా పనిచేసింది. అయితే, అది ఏది? సృష్టి చేయాలనే భావగర్భితమైన సంకల్పమే అది. దానితోబాటే స్థితిలయముల భావములు కూడా అక్కడే ఉన్నవి. ఆ అంతర్భాగమయింది. సంకల్పమే మనిషిలోనికి చేరి అతనిలో మనలో ఉండే ఈ శక్తిని సరిగా ఉపయోగించుకుంటే, దీని మర్మము ఛేదింపబడుతుంది. ఈ ఆలోచనకు అన్ని శక్తులు ఉన్నాయి, కాని మానవునిలో అది మానవత్వపు హద్దులకు లోబడి ఉంటుంది.

మనము ఎదిగే కొలది ఇది శక్తిని పెంపొందించుకొని మన ఉనికికై వివిధ రంగాలను మండలాలను గ్రహిస్తుంది. ధ్యేయమువైపు మన యాత్రలో వీటన్నింటి ద్వారా మనము పయనించవలసి ఉంటుంది. బంధనాలని పిలువబడే ఇవి పొరలుగా మారి, సత్త్వములోనికి తొంగిచూడడానికి కూడా వీలు కలిగింపవు. మహా శక్తివంతుడైన సమర్థ గురుదేవుల సహాయం లభించినప్పుడే మనము ఆ పొరలను చీల్చుకొని అనంత పరతత్వములోనికి మన యాత్రను సులభము, సుగమము చేసుకొనగలము. ప్రాథమిక దశల్లో గ్రంధులు, కేంద్రాలు, ఉపకేంద్రాలు కూడా మన ప్రగతిని అడ్డుకుంటాయి. సత్త్వసాధనలో మనము వీటిగుండా పయనింపవలసి ఉన్నది. మన తప్పుడు ఆలోచనలు, సాధనలవల్ల సంక్లిష్టతలు కూడా ఏర్పడతాయి. వాటిని మనము క్షాళన ద్వారా పూర్తిగా తొలగించుకొనవలసి యున్నది.

సత్ తత్వప్రాప్తి పట్ల ఏమాత్రము మొగ్గు కలిగి ఉన్నా, అదే నీ భవిష్యత్తును తీర్చి దిద్దుతుంది. మన భారతదేశంలో అనేక మార్గాలు ప్రచారంలో ఉన్నాయి. అవి బహుశ సరియైనవి కావచ్చు. అయితే, సరియైనదంటే ఏది? నిన్ను కలతలేని స్థితిలో ఉంచే విధానమే సరియైనది. అన్నిస్పందనములు దివ్యములు కావాలి. అది ఏవిధంగా సంభవిస్తుంది? భారము తొలగిపోయినప్పుడు తెరమరుగున వున్నదేదో అది మనసువైపు ఆవిష్కరింపబడుతుంది. మనమనుకొన్న ఫలితాన్ని ఈ విధానాలలో ఏది కలుగజేస్తే, అదే సరియైనది, సవ్యమైనది, సహజమైనది. ఈ స్థితిని నీలో పెంపొందించుకొనేందుకు ఉన్న మార్గాలలో ఏది తగిఉన్నదో నీకు నీవే యెంచుకొనవలసి ఉంటుంది. నీవు నిజంగా దానికే ప్రయత్నిస్తూ ఉండి, నీకు సరియైన గురువర్యులు లభించి ఉంటే, విషయమంతా చాల సులువౌతుంది. “అటువంటి గురువర్యులు ఎంతో శ్రమ, కాలము వ్యర్థము కాదు. ఎట్లా లభిస్తారు?” అని ప్రజలు ప్రశ్నించవచ్చు. దానికి సమాధానంగా “పై చెప్పిన దానిని తప్పక అనుసరించే శిష్యుని పొందడం ఎలా?"

సరియైన మార్గాన్ని అనుసరించకపోతే, సరియైన ఫలితాలనివ్వదని ఇక్కడ స్పష్టం చేస్తున్నాను.

అత్యంత సూక్ష్మమైన దైవ ప్రాప్తికై అత్యంత సూక్ష్మవిధానమే అవసరము. ఒకే విధానము, ఒకే గురువు, ఒకే దైవము ఉండవలెను. అయితే వీటిని ఎవరికి వారే ఎంచుకొనవలసి ఉంది.

అమన సంస్థయందు పాటించు పద్ధతి సమర్థమంతమగు గురువు సహాయమున ధ్యానము చేయుట. ఇది అత్యంతోపకారి; బహుశా సంపూర్ణ నిజసాధనకు ఏకైక మార్గం కూడ.

ఎంతోమంది ఒక లక్ష్యం అంటూ ఏదీ లేకుండా వారి వారి పద్ధతుల్లో దేవుణ్ణి ప్రార్థిస్తుంటారు. కాబట్టి వారు అదే కక్ష్యలోనే, ఎక్కడైతే మొదలెట్టారో అదే చోటిలో పరిభ్రమిస్తుంటారు. ప్రజలు ఎక్కువగా, ఇతరులను చూసి, వారు అనుసరించే పద్ధతులనే అవలంబిస్తారు. హిందూ మతంలో విచారకరమైన అంశం ఏమిటంటే ఋషులనుకొనే

ప్రతివారు ఏదో ఒక పద్ధతిని, ఆధ్యాత్మికతలో ఎటువంటి అనుభవం లేనప్పటికీ బోధిస్తుంటారు. ఆధ్యాత్మిక పద్ధతి సక్రమమైనదై, గొప్ప ఋషుల అనుభవాలతో కూడి, పవిత్ర గ్రంథములలో మూలమైనదే యుండవలెను. మనఃపూర్తిగా వాటిని గ్రహించి, మనలను దారి మళ్ళించు పద్ధతులను అనుసరించకుండా ఉండాలి. పదకొండవ శతాబ్దంలో భారతదేశం వచ్చిన చరిత్రకారుడు ఆల్బెరౌని పదాలు నా జ్ఞప్తికి వచ్చుచున్నవి. ఆయన ఈ విధంగా అన్నాడు. 'ఇతరుల ఉద్దేశాలను లక్ష్యపెట్టుటకు సిద్ధముగా లేకుండా, జీవన విధానములోని అన్ని అంశములు వారి స్వంత అభిప్రాయాలే అంతిమమయినవన్న తలంపే హిందువుల క్షీణ దశారంభమునకు కారణము'.

పరమాత్మ సరళుడు. ఆయనను పొందడానికి అనుసరించే విధానము కూడ సరళమైనది, అనువైనది అయి వుండవలెను. ఆంగ్లములో హోమోశేపియన్ (Homosapian) అని వ్యవహరింపబడే మానవుడు బుద్ధిజీవి. బుద్ధిమంతుడైన ఈ మానవుడు పరమాత్మకై అన్వేషణ సాగించినాడు. ఆలోచన శుద్ధము, దివ్యము అయినప్పుడు మూలమును నిశ్చయంగా చేరుతుంది. విశేషణములు, గుణములతో ఇది అపరిశుద్ధమవుతే సాక్షాత్కారసాధన కూడ అపరిశుద్ధమవుతుంది, హీనదశకు చేరుతుంది. స్థూల పద్ధతులు స్థూలఫలితాలనే ఇస్తాయి.

సరళము, శుద్ధము అనంతమైన పరతత్వముపై మాత్రమే ధ్యానము చేయుటవల్ల మానవుడు సంకటస్థితి నుండి రక్షింపబడుతాడు. ఇది అతనిని మరింత సరళుడుగా మారుస్తూ మూలస్థానమునకు మరింత సన్నిహితము చేస్తుంది. నీ ఆలోచనను బట్టే నీవు తయారవుతావు. (As you think so you become).

అత్యంత సూక్ష్మమైన దైవ ప్రాప్తికై అత్యంత సూక్ష్మవిధానమే అవసరము. ఒకే విధానము, ఒకే గురువు, ఒకే దైవము ఉండవలెను. అయితే వీటిని ఎవరికి వారే ఎంచుకొనవలసి ఉంది.

ఆ సర్వశక్తిమంతునికడకు కొనిపోవుదారి ఒక్కటి మాత్రమే. ఆయన్ని చేరు పద్ధతి ఎప్పుడూ ఒకటే. మరి అది నిట్టనిలువుగానున్నది. దీనిని నీవు జాగ్రత్తగా గమనించిన

యెడల, అక్కడ ఒకే ఒక లంబకోణము ఉండగలదు. దివ్యత్వము ఒక క్రీడ, మరి దైవము దాని మార్గము! నురగలు కక్కుతూ, కలతనొందిస్తున్న ఆ మహాసముద్రపు కెరటములోనికి ప్రజలను ప్రవేశించేలా ఆకర్షించునది అదియే. సత్ తత్వసారమును లోనికి గ్రహించేలా చేయుట గురువర్యుల విధి అవుతుంది. దీనికొరకు గురువు అత్యవసరము. ఇది నీవు ఆలోచించవలసిన విషయము. ఆ గురువర్యుల నుండి సత్ తత్వాన్ని, సారాన్ని గ్రహింపనిదే ఆ సమస్య పరిష్కరింపబడజాలదు. నా సర్వస్వము అయిన నా గురువర్యుల లాంటి వ్యక్తి మరొకరు నాకు తటస్థపడలేదు. నేను అన్ని విషయాలను సరియైన విధముగా చర్చిస్తాను కనుక, నేను పొరబడలేదనుకుంటాను.

మనము మనలో సమతను పునరుద్ధరించుకున్నాము అని చెప్పడం ఎంత సులభం! అది సులువైనదని అనడంలో సందేహం లేదు, కాని దానిని సాధించి చూపడం చాల కష్టం, ఎందుకంటే: అసమత్యస్థితిలో మనము అనేక చిక్కులను సృష్టించుకున్నాము. మనము మార్గాన్ని ఎంచుకునేందుకు, మన జీవిత సమస్యను పరిష్కరించుకునేందుకు, మన దేశంలో సామాన్యంగా ప్రచారంలో ఉండే కఠినమైన విధానాలనే అనుసరింప చూస్తాము. అందుకే దాని ఫలితంగా నిరాశ నిస్పృహలు చోటుచేసుకొంటాయి. యెటువంటి మాలిన్యము కలిగియున్నా పవిత్రముగావించే బామికల సారమునుండి గ్రాహమైన భాస్వరమును ఎంచక, భౌతిక విషయములు విశదపరచే క్రొవ్వు సంబంధిత పదార్ధములకు ప్రాముఖ్యత యిచ్చుచున్నాము. ఆ విధముగ మన పోరాటములోకష్టము మరింత అధికమౌతుంది.

సులభమైన దానిని పొందడానికి సులభ పద్ధతులనే ఉపయోగించండి. సిద్ధాంతాలు ఉపయోగపడవు. చేరవలసిన గమ్యము స్వానుభవంతో కనుగొన్న వ్యక్తియొక్క మార్గదర్శకత్వంలో నీవు అనుసరించే ఆచరణాత్మకమైన విధానమే నీ భవిష్యత్తును తీర్చిదిద్దుతుంది

Impractical Methods ఆచరణ సాధ్యం కాని పద్ధతులు

నేడు సాధారణముగా పెక్కుమంది బోధకులు అనుసరించు ఆధ్యాత్మిక శిక్షణా పద్ధతులు మన ప్రాపంచిక జీవనమునకు భిన్నమైన కఠిన నియమ నిబంధనలపై

ఆధారపడి యున్నవి. సాధారణముగా బోధకులు ప్రజలను ప్రాపంచిక విషయములతో సంబంధములు తెంచుకొని, ప్రత్యేక జీవనవిధానముగైకొని, నిర్బంధము పాటించవలెననియు, గంటల తరబడి భక్తి సాధన యొనర్చవలె ననియు ఉద్బోధింతురు. అట్టి శిక్షణ ప్రాపంచిక బంధములనుండి విడివడలేనట్టియు, భక్తి సాధనలకంతకాలము వినియోగింపలేనట్టియు సామాన్య ప్రజల కుద్దేశింపబడినది కాదనుట స్పష్టము. ఈ కారణముననే వారి బోధనలు కోరిన ఫలము నీయజాలకున్నవి. కాగా వారెంతో ప్రయత్నించియు ప్రజలను తదనుగుణముగా తీర్చిదిద్ద లేకపోవుచున్నారు. దీనికి మూలము వారు ప్రత్యక్ష సాధకులు గాక సిద్ధాంత వాదులగుటే. మోక్షము కొరకు ప్రజాసామాన్యమున ఎన్నడైనా ప్రపంచము త్యజించసాధ్యమా? నిశ్చయముగా కాదు. సామాన్య ప్రజలకట్టివారి బోధనవలన కలుగు మేలేమి? ఆధ్యాత్మికమున ఉన్నత సిద్ధులు గృహస్థాశ్రమమునసాధ్యముకావనెడి తప్పు భావనను ప్రకటించుటకుకూడ కొందరు వెనుదీయకున్నారు. పలుమార్లు గంగానదిలో మునుగుమనియు, పిండితో చేసిన గుళికలు చేపలకు ఆహారముగా నిమ్మనియు, శాస్త్రములు మరిమరి చదువు మనియు చెప్పుట తప్ప సామాన్య ప్రజలకు బోధించుటకు వారి వద్ద ఏమియును లేదు.

MIND మనస్సు

మనస్సునందే చెడు పుట్టుచున్నదనియు, ఆ మనస్సే చెడునకు కారణమనియు చెప్పువారితో నేను ఏకీభవింతును. కానీ, ఆ మనస్సే సద్గుణములను కలిగించి మహోన్నతమగు ఆత్మ ప్రాప్తిని సాధించుటకు సహాయపడునని జ్ఞాపకము చేయుదును. ఇట్లు దుర్గుణము లేకాక సద్గుణములును మనస్సునందే ఉద్భవించుచున్నవి. అందువలన మనస్సును కఠిన వాక్కులతో తూలనాడు వారియందు న్యాయము లేదు. మనస్సును సరిగా రూపొందించుకొనక పోవుటే దీనికి కారణము. కావలసినది మనస్సును చిదుకగొట్టుట కాదు; చంపుటయు కాదు. సరియగు అభ్యాసముచే దానిని చక్కబరచుకొనుటే. మనస్సు గడియారములోని లోలకము వంటిది. లోలకము సక్రమముగా ఆడుచున్నంతవరకు

గడియారము సరిగా పనిచేయును. అది క్రమము తప్పినచో గడియారము సరిగా పనిచేయదు. అట్లే గడియారమును పోలిన మానవునికి వాని మనోగతి కూడ క్రమబద్ధమొనర్పబడవలెను. మనస్సును తీర్చిదిద్ది, దాని కార్యకలాపములను క్రమబద్ధము చేయు పద్ధతులు కూడ మిక్కిలి సులువైనవే. తీరిక సమయములలో విచ్చలవిడిగా తిరగనిచ్చి మనస్సును మనమే పాడుచేసితిమి. ఈ అలవాటు యేండ్ల తరబడి సాగివచ్చినది. ఇప్పుడిది దాని రెండవ ప్రకృతి యైనది. దానిని మనమిప్పుడదుపాజ్ఞలలో నుంచుకొనచినచో ఫలితముండదు. దానిని బలముతో మనమెంత అణచజూతుమో అది అంత ఎక్కువగా ఎదురుతిరిగి మరింత అలజడి కలిగించును. మన ధ్యానమునందు వలెనే మనస్సును ఒక పవిత్రోద్దేశము పై నిలిపి, అవాంఛనీయమగు దానిని, నిరుపయోగమగు దానిని అందుండి తొలగించివేయుటయే మానసిక కార్యకలాపములను అదుపులో నుంచుకొనుటకు అనువగు పద్ధతి. నిరంతర సాధనతో కొలదికాలము గడచిన పిమ్మట మనస్సు సుశిక్షితమును, క్రమబద్ధమును అగును. లోని కలత తొలగిపోవును.

అంతరిక శాంతిని పొందడానికి మనస్సును సరిగా క్రమపరచడం అవసరం. కావున మానవుడి యింద్రియ వాంఛల ఫలితంగ అలజడి గురైన మనఃప్రవృత్తులను సక్రమంగా రూపొందించడాన్ని మొదటి మెట్టునుండి గమనించాలి. ఆ ప్రయోజనం కొరకు చేసే ప్రతి సాధన యొక్క మూలో దేశం నిజానికి యిదే అయి ఉండాలి. సాధకుడి మనఃప్రవృత్తులలో మితత్వాన్ని నిశ్చయంగ కలుగచేయకపోయి నట్లయితే ఏ సాధన అయినా ప్రయోజనకరం కాదు. తన మూలస్థితి యందు పరిశుద్ధంగాను, క్రమబద్ధంగాను ఉన్న మనస్సు యిప్పుడు యింద్రియాల సంపూర్ణ ప్రభావం వలన చెడిపోయి కలుషితమయింది. ఇప్పుడు దానిని సరిచేసి సక్రమం కావించాలి. దీనికి బాధ్యత పూర్తిగా సాధకునిపైనే ఉంటుంది. దాదాపు సాధనలన్నింటికి గల మూలోద్దేశం ఒక్కటే అయినప్పటికి అది నిర్లక్ష్యం చేయబడుతోంది. మనస్సును అదుపులో పెట్టడానికి సాధారణంగా అనుసరించే కఠిన తపశ్చర్యలు, శరీర శోషణ మొదలైన పద్ధతులు మనస్సును దాని తప్పుడు పోకడలనుండి తప్పించలేవు. అవి చెడుని లోపల అణచి ఉంచడానికి మాత్రమే ఉపయోగిస్తాయి. ఎప్పుడైన విధివశాన్న ఆ

అదుపు ఏదోవిధంగా సడలించబడినప్పుడు, ఆ చెడు లక్షణం ఛేదించుకుని బయటకు వస్తుంది.

అందువలన మనస్సును అధీనంలోకి తెచ్చుకోడానికి దానిని అణచడం, నిరోధించడం,శోషించడం కాక, దాన్ని క్రమేపీ రూపొందించాలి. ఈ సమస్యకు నిజమైన పరిష్కారం అందులో మాత్రమే వుంది. అదే దాన్నితప్పుడు పోకడల నుండి తప్పించగలదు.

మనిషిలో ప్రాణధార శక్తి అయిన మనస్సు అనేక విధాల అస్పష్టమైన రీతిలో వర్ణించబడింది. కాని అది సకల ఆలోచనల్ని, భావోద్వేగాల్ని, ప్రేరణల్ని తన ఆధీనంలో ఉంచుకుంటుందన్న విషయం సర్వసామాన్యంగా ఆమోదించబడింది. అది ఎక్కువగా అందుచేతనే అది చెడువైపే విశృంఖలంగా మళ్ళుతుంది. సామాన్యంగా జీవియొక్క నిజ స్వరూపానికి విరుద్ధమై ప్రతికూలంగా ఉంటుందని భావిస్తారు. కాని అది దాని నిజస్వభావం వలన గాక తప్పుడు శిక్షణా ఫలితంగా వచ్చినట్టిది. వాస్తవానికి సుశిక్షితం కాబడి, సమత్వస్థితిలో ఉన్న మనస్సే జీవిత సమస్యను పరిష్కరించే ఏకైక పరికరం.

మనస్సు తన ఆహ్లాద ప్రభావానికే అంటిపెట్టుకుని ఉంటే, అది తన సహజ పద్ధతిలోనే ఆడుకుంటోందని అర్థం. మనస్సు అనే యీ పరికరం ద్వారానే సకల సిద్ధులు, మహిమలు నిర్వహించబడుతాయి. మనిషి దాని పరికరంగా ఉన్నంత వరకు, అది అతడిని ఎల్లప్పుడూ తనలోనే కప్పివేసి ఉంచినట్లు తెలుసుకుంటాడు. దైవాదేశాలు, ఆజ్ఞలు మనస్సు యొక్క ప్రభావానికి లోను కాని వారికే వస్తాయి.

మార్గములో మనల్ని స్థిరంగా ఉంచేది ఏది? మనల్ని ముందుకు నెట్టుతూ, సహాయాన్ని అందిస్తూ చివరి వరకూ నడిపించే ఆ శక్తి ఏది? అది మన మనస్సు మాత్రమే. దానినే మనం దుష్టమైనదని, నీచమైనదని తరచు భావిస్తాము. వాస్తవానికి మనమే దానిని అతిగ కార్యకలాపాలలో పాల్గొనేటట్టు చేసి, అస్థిరమైన దానినిగాను, చంచలమైనదిగాను తయారు చేసి దాని అలవాట్లను పాడుచేసినాము. లేనట్లయితే అది దైవాదేశాలను, మహోన్నతస్థాయి సూక్ష్మానుభవాలన్నింటిని మనకు అందజేసే అత్యుత్తమమైన, అత్యంత

ప్రయోజనకరమైన ఏకైక సాధనం. దాని పతన స్థితిలో అది మనల్ని నిస్సందేహంగా చిత్తభ్రమలకు దారితీస్తుంది. వాటిని మనం తరచుగా పురోగమన దశలని అపార్థం చేసికొంటాము. అటువంటి దుస్థితికి గురైన వ్యక్తులను నేనెరుగుదును. అది కూడ ఆధ్యాత్మికతలో ఎంతోకొంత అభిరుచికల వ్యక్తి అయితే దాని విషప్రభావ పరిమితిని లెక్క కట్టలేము. అతడు వాటిని మహాత్ములతోను, దేవుళ్లతోను గల సంసర్గముగ వివరిస్తూ దివ్యాదేశాలను పొందుతున్నట్లు చెప్పుకుంటాడు. కాని మనస్సును పరిశుద్ధమైన స్థితికి తెచ్చినట్లయితే, అది ఎన్నడూ యీ విధంగా తప్పుదారి పట్టించదు.

Mind - Control మానసిక నియంత్రణ

హిందూదేశం ఆధ్యాత్మికతకు నిలయం. అందువలన తత్వచింతన అన్ని యుగాలలోను చైతన్యవంతంగా ఉంది. మనిషిలో నిద్రాణంగా ఉన్న శక్తులు ఆధ్యాత్మిక భూమికై లోతుగా పాల్గొనే జాడ కనపడుతున్న సమయం యిది. ప్రపంచం కూడ మానవ స్వరూప సర్వస్వాన్ని ఆధ్యాత్మిక పునాదిపై నిర్మించడంలో తన వంతు కార్యాన్ని అది నిర్వర్తిస్తోంది. ఈనాడు అందరు శాంతి మార్గాన్ని ప్రపంచంలో అన్వేషించడం అత్యంత సంతోషకరమైన విషయం. కొన్ని దేశాలు సిరిసంపదలతో నిండి ఉన్నప్పటికి శాంతి కొరవడింది. శాంతిని సంపాదించడానికి అవలంబించే బాహ్య విధానాలు వ్యర్థాలు. మనం శాంతి అన్వేషకులమై అంతర్ముఖులం కానిచో అణుమాత్రమైనా అది లభ్యం కాదు. శాంతిని పొందడానికి విభిన్న పద్ధతులు అనుసరింపబడుతున్నాయి. ఎవరి స్వభావానికి తగినట్టుగా వారు ఆయా పద్ధతులను అనుసరిస్తారు.

ఈ రోజులలో గురువులు మనస్సును నిగ్రహించే భారాన్ని ఎక్కువగా శిష్యులకే వదలివేస్తారు. నిజానికి అది అభ్యాసికి కఠిన సమస్యగ తయారవుతుంది. తత్ఫలితంగా అతడు కష్టాలను అధిగమించలేకపోతున్నాడు. అటువంటి పరిస్థితులలో గురువులు తాము చేయవలసినదేమీ లేదని భావిస్తారు. మరోమాటలో గురువుపైబడిన కర్తవ్య బాధ్యత శిష్యుని మీదకు నెట్టివేయబడింది. యోగ మార్గ సాధనతో బాటు నిజమైన భక్తి ప్రక్కనే ఉంటే ఫలితం సత్వరమే లభిస్తుంది. భక్తి సాధన ద్వారా ప్రియతమునితో సత్వరమే అనుబంధం

ఏర్పడుతుంది. అక్కడ ప్రియతముని స్మరణ వుండి మనిషిని ప్రగాఢ చైతన్య స్థితిలోకి వెళ్ళుటకు తోడ్పడుతుంది.

బ్రహ్మ నిష్ఠచే పొందిన అంతఃశ్శక్తిచే మనలను ఉద్దీపింపచేయగల గురువు ఏదోవిధంగా మనకు లభ్యం అయితే అప్పుడు కష్టం చాలవరకు తీరినట్లే. త్వరలోనే మనం సత్వము (Real Being) లోకి తొంగి చూడడం మొదలెడుతాం. విభిన్న పేర్లతో వ్యవహరింపబడే యోగ పద్ధతులు అనేకం ఉండవచ్చును. నేను సహజ మార్గం పేరిట సవరింపబడిన యోగ పద్ధతిని మీకు సమర్పిస్తున్నాను.

అభ్యాసి లోపల దివ్యజ్యోతి ఉందనే భావంతో హృదయంపై ధ్యానం చేయవలెనని చెప్పబడింది. మల, విక్షేప, ఆవరణలను తొలగించి నిర్మలీకరణము చేయడంలో గురువు నిమగ్నులవుతారు. అభ్యాసి ఆధ్యాత్మిక జీవితమంతటికీ అది మహోపకారిగా ఉంటుంది.

మనం అసలు మూలంనుండి దిగి వచ్చాము. మనం తిరిగి అక్కడకు చేరుకోవాలంటే విభిన్న చక్రాలను దాటుకుంటూ ఊర్ధ్వంగా వెళ్లవలసివస్తుంది. ఇక్కడ సహజమార్గం పద్ధతి గురించికాక, పైకి ఎదగాలనే అభిప్రాయాన్ని ఏర్పరుచుకున్న వారికి అవసరమైన కొన్ని విషయాలను గురించి వివరిస్తాను. సహజమార్గంలో శిక్షణ కారణశరీరం నుండి ప్రారంభమవుతుంది. అక్కడ సంస్కారాలు బీజ రూపంలో ఉంటాయి. అభ్యాసికి వచ్చు ఆలోచనలను ఆపివేయడం జరగదు. కాని వివిధ నరముల కేంద్రములను, మానస సరోవరాన్ని (Chit Lake) కూడ పరిశుద్ధం చేయడానికి ప్రయత్నిస్తాము. ఆలోచనా తరంగాలు ప్రారంభమయ్యే మానస సరోవరము యొక్క అట్టడుగు భాగాన్ని మేము శుభ్రం చేస్తాము. ఆ తరంగాలను ఆపడంలో ఏదోవిధంగా విజయం పొందితే అవి ఉత్పన్నం కావడానికి కారణమైన పదార్థం యధాతథంగా ఉంటుంది. సంకల్ప బలంతో ఆలోచనా తరంగాలను ఆపుచేయడం సాధ్యం అవుతుంది. కాని ఆ ఆలోచనా తరంగాలకు కారణమైన పదార్థం మాత్రం ఆవిధంగానే ఉండిపోతుంది. దానిని తొలగించకపోతే ముక్తి సాధ్యం కాజాలదు. మూలాన ఉన్న విషపదార్థం తొలగిపోయే విధంగా మనం సహజ పద్ధతిలో ముందుకు పోవాలి. ఆలోచనలు దండెత్తుతున్నాయని మన సహచరులు కూడ చెబుతూ

ఉంటారు. కాని అదే సమయంలో ఆలోచనలు అంతగా బాధించక పోవడం గమనించి వారు సంతోషిస్తారు.

పూర్వ సంస్కారాల వలయంనుండి విముక్తిని పొందినప్పుడు మాత్రమే ముక్తిని (Liberation) పొందగలమని మన పవిత్ర గ్రంథాలు చెబుతాయి. మన ప్రస్తుతపు సంస్కారాలు వాటంతట అవే అధీనంలోకి వచ్చి, కొత్త సంస్కారాలు ఏర్పడకుండా ఉంటాయి. అది ఒక ఆధ్యాత్మిక స్థితి. చైతన్య స్థితి (Consciousness) లోకి లోతుగా వెళ్ళినప్పుడు, దానిని సహజమార్గంలో సులభంగా చేరగలం.

మనస్సు సృష్టించే ఆలోచనలు పూర్వపు సంస్కారాలను భోగంలోకి తీసికొని రావడానికి ఎంతో సహాయపడతాయి. యోగ పద్ధతులను అనుసరించడం వలన, దాని ఫలితంగా సంస్కార భోగం వెంటాడడం వలన, ఇంకా ఎక్కువ కష్టాలు, రుగ్మతలు, రోగాలు, విపత్తులు తమను బాధిస్తాయని కొందరు వ్యక్తులు భయపడతారు. వారి భయాలు నిజమే కావచ్చు. కాని అటువంటివి ఏమైనా సంభవిస్తే, అప్పుడు గురువు ఉండటమే వ్యర్థమౌతుంది. వాటి తీవ్రతను తొలగించుకోవడానికి అభ్యాసి తనకు తానుగా శ్రమిస్తాడు. గురుశక్తి కూడ వాటిని దహించి వేయడానికి అభ్యాసి చేసే ప్రయత్నాలలో చాలవరకు తోడ్పడుతుంది. పాఠకులకు ఈ పద్ధతి పరాయిదిగా కనబడవచ్చు. కాని అది యింతవరకు మరగునపడిన పురాతన పద్ధతి. అనేక సంస్కారాలు భోగింపబడడానికి ముందుకు వచ్చినప్పటికి, అభ్యాసి అనుకున్నంతగా ఈ భోగ ఫలితం తీవ్రంగా ఉండదు. క్షాళన అంటేనే వీటన్నిటినీ తొలగించడం అని అర్థం. క్షాళన ఆశించిన ఫలితాన్ని సత్వరమే తీసుకువస్తుంది. మనం దిన దినానికి తేలికగాను, సూక్ష్మంగాను అయి అత్యంత సూక్ష్మమైన దానితో సంయోగం పొందవచ్చు.

సహజమార్గంలో దివ్యకృప అభ్యాసిలోనికి ప్రాణాహుతి ప్రక్రియ ద్వారా చొప్పింపబడుతుంది. వాస్తవంగా చూస్తే, అత్యంత తక్కువ వ్యవధిలో అభ్యాసి ఆధ్యాత్మిక ఔనత్యానికి, అతనిలోని సంక్లిష్టతల తొలగింపుకు, ప్రాణాహుతి ప్రక్రియ సహాయము వల్ల కలిగే ఫలితము ఒక దశాబ్దములో కూడ స్వయంకృషితో పొందడం సాధ్యపడదు. ప్రాచీన

గ్రంథాలలో నియమించిన పద్ధతుల ప్రకారం స్వతంత్రంగా ధ్యాన కార్యక్రమాన్ని చేపడితే, ఘోరమైన కష్టాలు ఎదురౌతాయి. పాత పద్ధతిలో వ్యక్తి తన మనస్సు యొక్క ఎడతెగని చర్యలను అణచివేయడానికి నిరంతరం శ్రమించవలసి వుంటుంది. కాలమంతా ఈ పనితోనే సరిపోతుంది. వాస్తవంగా ధ్యానం చేసేందుకు ఏమీ మిగలదు. ధ్యాన సమయమంతా ఆలోచనలను, స్వభావాలను అదుపులో పెట్టుకునేందుకే సరిపోతుంది.

అత్యంత కష్టమైన దీనిని అధిగమించడానికి సహజమార్గంలోని సాధకుడు, మనస్సు, ఇంద్రియాలు, గుణగణాలు పరిపూర్ణంగా క్రమపరుపబడివున్న గురుదేవుని శక్తితో తనను తాను అప్పుడు గురుదేవునిలోని శక్తి అనుసంధానించు కొనవలెను. అభ్యాసి మానసిక స్వభావాలను కూడ క్రమపరచడం ప్రారంభిస్తుంది. అందువల్ల విజయసాధనకు గురుదేవుల సహాయం అత్యంత ప్రధానమైనది.

Mind - Fickle Mindedness మనస్సు - చంచలమైన మనస్సు

మానసిక చాంచల్యము మన జీవితంలో ఒక అంతర్భాగం అయింది. దానికి కారణం మన వ్యక్తిగత మనస్సును ఆ మార్గంలోనే నడిపించాము. మనం ప్రపంచంలోకి మొట్టమొదట వచ్చినప్పుడు అది ఆవిధంగ లేదు. పరిసరాలు, వాతావరణం, మన అలవాట్లు వాటి ప్రభావాన్ని అవి కలిగించాయి. దాని ఫలితంగా మనం పూర్తిగా చెడినాము. కాని వాస్తవానికి మనం మాత్రమే దీనంతటికి బాధ్యులం. కావున దానిని తిరిగి సరైన మార్గానికి తీసుకురావడం మనపై ఆధారపడి ఉంది. కేవలం దీనికొరకే మనస్సును దాని చంచల స్వభావం నుండి విడిపించడానికి మనం ధ్యానసాధన చేయాలి.

Mind - Origin మనస్సు - మూలం

మానవ మనస్సు యొక్క మూలాన్ని గురించిన నా స్వీయ పరిశోధనను మీకు చెప్పెదను. సృష్టి సమయము ఆసన్నమైనప్పుడు కేంద్రానికి దిగువ ప్రదేశంలో ఒక క్షోభ ఏర్పడింది. అదే సృష్టికి ఆధారమయింది. అది మొదటిలో పరిపూర్ణ స్థితిలో ఉండి, అది

దైవానికి మిక్కిలి దగ్గరగా ఉన్న స్థితి. ఇదే మానవునిలో మనస్సుగ కనబడింది. దీనికి ఆవల దైవమే ఉన్నాడు. దీనినే నేను “రాజయోగప్రభావం”లో కేంద్రమని అన్నాను. ఇప్పుడు మనస్సు దాని ప్రస్తుత స్థితిలో ఎంతవరకు భ్రష్టుపట్టిందో మీరు ఊహించండి. అది తిరిగి పరిశుద్ధము కావింపబడి అసలు స్థితికి తీసికొని రాబడినప్పుడు అది ఏది సరైనదో దానినే బహిర్గతం చేస్తుంది. ప్రాణాహుతిద్వారా మనస్సును ఒక్కసారిగ దాని మూల స్థితికి తీసుకొని రావచ్చును. అందుకు అటువంటి మహాప్రజ్ఞుడైన గురువు అదృష్టవశమున మనకు లభించడం మాత్రమే కాదు, అభ్యాసి కూడ ప్రాణాహుతి యొక్క తీవ్ర శక్తిని తట్టుకోగలిగిన వాడై ఉండాలి.

మనస్సు పుట్టుకను గురించి విభిన్న అభిప్రాయాలు వ్యక్తం చేయబడ్డాయి. అత్యంత సూక్ష్మమైన దాని ఉనికి యొక్క మూలాన్ని సృష్టి ఏర్పడిన సమయంలో కనుగొనవచ్చు. అప్పుడు అది పరిపూర్ణస్థితిలో వుండి క్షోభ లేక ప్రేరణ రూపంలో కనబడింది. ప్రథమ స్థితిలో అది సృష్టి నిర్మాణానికి క్రియాత్మకం కాబడిన ఆ మూల శక్తికి దగ్గరగా పోలి వుంది. "రాజయోగ ప్రభావం” లో నేనీ విషయాన్ని విశద పరిచాను. అది యీవిధంగా ఉంది.

“ఈగ్రంథంలో విశదీకరించిన మానవ మనస్సు పుట్టుకకు సంబంధించిన సిద్ధాంతం పూర్తిగా సహేతుకమైన ఆధారాలపై నిలచివుంది. నిద్రాణమైయున్న దైవ సంకల్పం ప్రథమ క్షోభను చలనంలోకి తీసికొనివచ్చి, ఉనికికే కారణం అయింది. ఆ క్షోభ అంతర్గతంగా ఉన్న శక్తులను చలనవంతం చేసింది. సృష్టి కార్యం, ప్రతిప్రాణిలోను చైతన్యం చలనశక్తి ప్రారంభమైనాయి. మనిషిలో అది మనస్సుగా తెలియ వచ్చింది. క్షోభలో వలెనే దాని మూలంలో కూడా నిద్రాణమై ఉన్న అదే సంకల్పం ఉంది. ఆవిధంగా మానవ మనస్సు మూలశక్తి లేక ప్రథమ క్షోభలో ఒక అంతర్భాగమై, దానితో సన్నిహిత సారూప్యాన్ని కలిగి వుంది. అందువలనే, ఆరెండింటి విధులు చాల వరకు ఒకే విధంగావుంటాయి.”

మనస్సు ఆ విధంగా విశ్వాన్ని ప్రస్తుత భౌతిక రూపంలోకి తీసికొని వచ్చుటకు ఒక నిర్మాణాత్మక అంశంగా పనిచేసింది. పరబ్రహ్మము తరువాత వెనువెంటనే సంభవించిన క్షోభే మనస్సు మతాలలో వివరించినట్లు సృష్టి దాని ఉద్దేశం. సృష్టి భావం దానిలోనే చేరివుంది.

కాని నియమ ప్రకారం, పరస్పర వ్యతిరేకమైన రెండు వస్తువులు ఎల్లప్పుడు కలిసే ఉంటాయి. పరిణామ (Evolution), విపరిణామ (Involution) కార్యక్రమాలు రెండు ఏకకాలంలో పనిచేస్తాయి. సృష్టికార్యం ఎక్కడైతే వుందో అందులోనే వ్యతిరేక పోకడలు కలిగిన విచ్ఛిన్నకర చర్య కూడ అంతర్గతమై ఉంటుంది. సహజంగానే, అది రెండు విధములైన శక్తిగ పరిణమించింది. వస్తువులను ఉనికిలోనికి తీసుకు వచ్చే ధనాత్మక శక్తి ఒకటి; ఋణాత్మక శక్తి రెండవది. మన ఉనికిని పూర్తిగా విలయం కావించుకున్న తర్వాత మూలాన్ని చేరుకోవాలంటే, మనం ఋణాత్మకం కావడం అవసరం. దానికిదొకటే మార్గం.

మానవుని మనస్సునకు మూలకారణమైన దానికి సంబంధించిన సిద్ధాంతమిచ్చట సకారణముగ వివరింపబడినది. భగవదిచ్ఛతో కలిగిన ప్రప్రథమ సంచలనమే (క్షోభకు) యీ ప్రపంచ అవిర్భావమునకు దారితీసినది. ఆ చైతన్యము అంతర్గతమైన శక్తిని విజృంభింపజేసి సృష్టి కార్యక్రమమును ప్రారంభించినది. చైతన్యవంతమైన ఆ మూలశక్తియే ప్రతి మనుష్యునిలోని ముఖ్య చైతన్యశక్తిగా మార్పునొందినది. మనుష్యునిలో నది మనస్సని పిలువబడుచున్నది. దానికి మూలమై ఆ నిశ్చల శక్తియే యున్నది. ఈ విధముగ మానవుని మనస్సు ఆది చైతన్య శక్తిలో భాగమై దానితో తుల్య రూపము గలదియై యున్నది. అందుచే రెండింటి క్రియా స్వరూపములును చాల దగ్గర సంబంధ సామ్యములను గల్గియున్నవి.

Mind - Regulation మనస్సు - నియంత్రణ

మహాత్ములకు మనస్సు విచ్ఛిన్నం చేయబడి కాని, నాశనం చేయబడి కాని ఉంటుందా అనే నీ ప్రశ్న విచిత్రంగా ఉంది. కృత్రిమమైన వస్తువే నాశనం కావించబడుతుందని నా నమ్మకం. స్థూలమైన పొరలచే కప్పబడినదే కృత్రిమమైన వస్తువు. ఒక కట్టడాన్ని కూల్చివేస్తే దాని నేల దెబ్బతినకుండానే ఉంటుంది. ఇప్పుడు మనస్సు నిజంగా నాశనం చేయబడిందా లేక కేవలం మార్పునే పొందిందా అన్న దానిని నీవే నిర్ణయించాలి. నేను దానిని మనస్సు క్రమబద్ధం కావడమని అంటాను. అనగా దానిపై నిర్మించబడిన కట్టడం

తొలగించబడిందని మాత్రమే దానర్థం. కాని దానిని పూర్తిగా లేకుండా చేసుకోవాలని కోరినట్లయితే, అప్పుడు క్షోభ అనగా ఉనికికి ఆధారమైన మూలశక్తిని తప్పనిసరిగా వదులుకోవాలి. మనస్సు లేనిదే ఏపని సాధ్యం కాదు. ప్రకృతిలో ఉండే ఏ వస్తువు తన ఉనికిని పోగొట్టుకోదు. కేవలం రూపము, కార్యనిర్వహణ మాత్రమే అప్పుడప్పుడు మారుతూ ఉంటాయి. ప్రతి మనిషికి తెలివితేటలు ఉన్నాయి. ఒకడు దానిని మంచి పనికి ఉపయోగిస్తే, మరొకడు దానిని చెడు పనికి ఉపయోగిస్తాడు. ఉన్నత దశలలో పురోగమిస్తున్నప్పుడు యింద్రియాలు క్రమబద్ధములై, సమత్వాని పొందుతాయి. అది ఒక పరిశుద్ధ స్థితిని పొంది, వాటి క్రియాకలాపాలు నిద్రాణమవుతాయి. అప్పుడు సాధకుడు తాను ఏ పనికి కర్తగా ఉండడు. అందువలన సంస్కారాలు ఏర్పడడం ఆగిపోతుంది. సరైన మార్గదర్శకత్వంలో సక్రమ పద్ధతిలో అభ్యాసాన్ని అనుసరించి నట్లయితే దీనిని పొందడం సులభ సాధ్యమవుతుంది

Mind - Tendencies మనస్సు - ధోరణులు

విజ్ఞులు మానసిక ప్రవృత్తులను అయిదు విధములుగా విభజించిరి. ఇందులో మొదటిది క్షిప్తము అనునది ఇది ఆకలి, దప్పిక, కోపము, దుఃఖమువంటి భావములు కీర్తిసంపదలవంటి కోరికలు కలిగిన విచలిత మానసిక స్థితి. రెండవది మూఢము. ఇందు సోమరితనము, మాంద్యమును పెంపొందించు ప్రవృత్తులు చేర్చబడినవి. మూడవదైన విక్షిప్తము మనస్సును పవిత్రభావములనుండి దూరము చేసి, ధ్యాన కాలమున ఆలోచనలను పుట్టించునట్టిది. నాల్గవదియగు ఏకాగ్రవృత్తి యనునది మనదృష్టిని ఏకైక విషయముపైపు లగ్నము చేయించును. చివరిది నిరోధము. ఇది మనస్సునుండి చిక్కులను కలతలను తొలగించి, మనస్సును పరిపూర్ణమగు అచంచలస్థితికి తీసికొని వచ్చును. ఈ చివరి దశను పొందుటకు సాధారణముగా మహర్షులు సుప్రసిద్ధమైన అష్టాంగయోగమును (యమ, నియమ, ఆసన, ప్రాణాయామ, ప్రత్యాహార, ధారణ, ధ్యాన సమాధులనబడు వాటిని) నిర్దేశించిరి. సత్యపథ శిక్షణావిధానమున ధ్యానము ఆచరించుటకై

మనస్సు ఒకే విషయముపై లగ్నము చేసి యోగదశలలో ఏడవదియగు ధ్యానము ఆరంభింతుము. అంతకు ముందుదశలను ప్రత్యేకముగా. చేపట్టుటలేదు. అవి మనము ధ్యానము చేయుచుపోవుచున్నచో తమంతతాముగా అనుభూతములగును. ఈ విధముగా మార్గమున మనకు శ్రమ, సమయము చాలవరకు కలసివచ్చును.

వాస్తవ తత్వముపై దృష్టినిలుపుటయే మనస్సుయొక్క నిర్విరామ పైఖరులను మళ్లించుటకు గల ఏకైక మార్గము.

MIND REGION మనోప్రాంతము

హృదయప్రాంతమును దాటిన తరువాత ప్రథమ మనస్సు (First Mind or Super-Mind of God)లో ప్రవేశింతుము. అక్కడ పొందు అనుభవమును వర్ణించుటకు భాష చాలదు. ఈ బృహత్ ప్రాంతము సూచించు కొన్ని గుర్తులు మాత్రమే కలవు. హృదయప్రాంతములో మనము పొందునది ఊహాతీతమైనది. మనమిప్పుడంతకంటే గొప్పస్థితిని గురించి మాట్లాడుకొందము. హృదయప్రాంతముయొక్క సారమచ్చటనున్నది. ప్రస్తుత ప్రపంచము యొక్క స్వరూపము ఆ ప్రథమ మనస్సువలన ఏర్పడినదే! అచ్చట అంతయు శక్తియే! యుండును. కలయికగా, కాంతిగాని లేదు. హృదయ ప్రాంతపు అసలు స్వరూపములో ప్రశాంతత ప్రాముఖ్యమును వహించునని చెప్పితిమి. ప్రశాంతత ఎట్టిదో ఎవరును ఊహించలేరు. కాని ఏదోవిధముగా దానిని చెప్పవలెననిన, హృదయప్రాంతములో వ్యాపించు ప్రశాంతతను క్షాళనము చేసినచో మనోప్రాంతములో గల ప్రశాంత లక్షణమును చూచాయగా తెల్పును. ప్రశాంతతయన్న భావము మాత్రమే అచ్చట నుండును. మరొకవిధముగ చెప్పవలెనన్న ప్రశాంతమునే మరిపించు స్థితి (Forgetful State of Calmness) యచ్చట బలీయముగా నుండును. మన మీ కాని అది మాత్రమే కాదు మనము పొందవలసినది. ప్రాంతములో ప్రవేశించినపుడు మన అనుభవశక్తి ఎక్కువగా అభివృద్ధిపొందును. ఇప్పుడెవరికి వారనుభవించుటయే మిగిలి యుండును. అక్కడనుండి సాకారము, ప్రకాశము బహిర్గతమగును. అక్కడ చైతన్యము కలదు. అదృశ్య చలనము

సృష్టిసంకల్పముతో కలిసినపుడు శక్తి అధోముఖముగా విజృంభించును. దాని ఫలితమే మన మీ ప్రపంచములో కను అసంఖ్యాకములైన వైవిధ్యములు. అచట వాయువు వీచదు. ఇది భగవంతుని మిక్కిలి శక్తివంతమైన ప్రాంతము. నీకర్థముకావలెనన్న భగవంతుని యంత్రాగారము పని చేయునట్లు చేయు ఒకానొక శక్తి నిలయము (Powerhouse) అని పిలువవచ్చును. చలనరహిత వస్తువులు (అదృశ్య చలనముగా కన్పించుచు) ఎక్కువ శక్తివంతములై కంపనలను ప్రోత్సహించుచు అచ్చట ఉండును. ఈ విషయము అనుభవించవలసినదే కాని వివరించి చెప్పుట చాలా కష్టము. ఎంత తెలియనిదైనను, చైతన్యమచ్చట ఉన్నదన్నపుడు ప్రశాంతత ఎట్లుండగలదని ప్రజలు సందేహింపవచ్చును. అచ్చటి ప్రశాంతత క్షాళన పరచినదై యుండునని, అది తెలియనిదని సృష్టిని గురించిన యభిప్రాయము ఏ విధముగ ఊహాతీతమో, అట్టిదిగానే చెప్పుచున్నాను. అయినను ఇది కొంతవరకు ఉపయోగపడును. శూన్యత్వమని చెప్పబడిన ప్రదేశమునకు మనమింకను చేరలేదు. మనమీ స్థితికి ఎప్పుడు చేరగలము? సమానముగా మారగల్గినప్పుడే అది సాధ్యము. ఈ శూన్యస్థితిని మనమచ్చటి స్థితితో చేరుటకు ప్రథమ మనస్సునుండి మనము శక్తిని పొందుదుము. దేవదూతలు కూడ ఈ స్థితికొరకు తపించెదరు. ఈ స్థితి,స్థితులన్నింటిని అధిగమించిన జీవన్ముక్తులకు మాత్రమే సాధ్యము. దివ్య ప్రకాశము కూడ నింక కొద్దిగా మిగిలియున్నను ఇప్పుడది అదృశ్యమగును. కానీ ఎక్కడ? కొద్ది దూరము పోయిన తరువాత మాత్రమే అది కూడా మాయమగును. అనగా నీవు పొందదగు స్థానమును ప్రవేశించుటకు ఏర్పాట్లు చేసికొనుచున్నావన్నమా దివ్యప్రకాశము యొక్క పరిమితి కొలది మార్గము వరకే వ్యాపి యుండును. ఆ తరువాత కేవలము ఊహయే మిగిలి యుండును. ముందునకు సాగుము. అది కూడ పోవును. ఇచ్చట భాషకు తావులేదు. మనోప్రాంతము దాటబడినది.

<u>**MIRACLES మహిమలు (అద్భుతాలు)**</u>

ప్రాణాహుతి శక్తి గల రాజయోగి మహిమలను నిస్సందేహంగ ప్రదర్శించగలడు. కాని అది అతడి పవిత్ర స్థానానికి అప్రతిష్టకరమైనది. కావున అతడట్లు చేయడానికి ఎన్నడు

యిష్టపడడు. పైగా మహిమలు ఏవిధంగాను నిజమైన విశ్వాసాన్ని పెంపొందించవు కావున అవి ఏమాత్రం ముఖ్యమైనవి కావని ప్రత్యక్షానుభవం సంపూర్ణంగ నిరూపిస్తుంది. క్రీస్తు ఉదాహరణ మన ముందున ఉన్నది. ఆయన తన జీవితమంతా మహిమలను ప్రదర్శించారు. అట్లయినప్పటికీ, ఆయనకు పన్నెండు మంది శిష్యులు మాత్రమే ఉన్నారు. వారిలో ఒకడు తరువాత ఆయనకు శిలువ వేయించడానికి కుట్ర పన్నాడు! ప్రజలలో విశ్వాసం పెంపొందించడానికి ఆయన మహిమలు నిరుపయోగము లైనాయని అది నిరూపిస్తోంది. వాస్తవానికి ఆయనుదాత్తమైన బోధనే ఆ తర్వాత ఆయనకు అంత పెద్ద అనుచరవర్గాన్ని చేకూర్చింది. అందువలన మహిమలపై కాక సతతత్వముపైనే దృష్టిని నిలిపి ఉంచడం మనకు ఎంతో మేలు, శ్రేయస్కరం. మహిమలు చాలా అల్ప విషయాలనడంలో సందేహం లేదు. అవి అల్ప సిద్ధులు సామాన్య శక్తులు కల వారిచే కూడ ప్రదర్శింపబడుతాయి. ఒక మహాత్ముని కాని, యోగిని కాని గుర్తించడానికి మహిమ ప్రమాణం కాదు. పైగా ఇది దుర్బలులను, నమ్మి మోసపోయెడి ప్రజలను తమ గురుత్వపు వలలో చిక్కించుకోడానికి చతురులైన గురువులు ఉద్దేశపూర్వకంగా చేసే మోసము.

సోదరా! నేనెక్కడ నుండి మహిమలను ప్రదర్శించగలను? నాదృష్టి ఎప్పుడు అటువైపు లేదు. మీరు ఎప్పుడైన ఏదైన కావాలని కోరినప్పుడు, కొన్ని మహిమలు సంభవిస్తాయి. నాకు మహిమలను ప్రదర్శించే శక్తి ఉందని నాగురువర్యులు చెప్పారు. నాకా నమ్మకం కూడ తప్పక వుంది. అయినప్పటికీ నేను ఎట్టి పరిస్థితుల్లోను దాని వైపు మొగ్గు చూపను. రెండవది ప్రజలను ఆకర్షించేది ఎల్లప్పుడు బోధనలు మాత్రమే. ఏసుక్రీస్తు తన జీవితమంతా మహిమలను ప్రదర్శించారు. కాని ఆయన పన్నెండుగురు శిష్యులను మాత్రమే సంపాదించుకోగలిగారు. వారిలో ఒకరు ఆయనకు శిలువ వేయడానికి కుట్ర పన్నేటంత కృతఘ్నుడుగ మారాడు. ఆయన మరణించిన తరువాత ఆయన బోధనలు ప్రపంచాన్నంతా ఆకర్షించాయి. హిందువులు ఆరోజుల్లో సముద్రయానం దైవాపచారమని భావించడం ఆయనకు సహాయపడిన మరో విషయం. నేను చెప్పదలచిన ఒక విషయం ఏమిటంటే నా గురువర్యుల కృపచే నేను చేయగలిగిన మహిమలు ఎవ్వరూ చేయలేదని,

కాని చూడ గలవారే దీన్ని తెలుసు కుంటారు. సోదరా ప్రకృతి కార్య నిర్వహణలో ఆ విధంగా చేయడం తప్పనిసరి అవుతుంది.

అద్భుత మహిమలను ప్రదర్శించే శక్తి కావాలంటే మాయావిక స్థితితో నిండి వున్న ఆ శక్తి ప్రవాహ భాగంతో సంబంధం ఏర్పరచుకొనాలి. దివ్యత్వం లేక దైవసిద్ధులను గురించిన ఆలోచనతో నిమిత్తం లేకుండ చేసే ధ్యానం మహిమా శక్తులను పెంపొందిస్తుంది. ఇది ఒక సూచన మాత్రమే. దానిని యింతకు మించి వివరింప దలుచుకోలేదు. భాగవత పురాణంలో కూడా ధ్యానంచే అద్భుత మహిమా శక్తులను పొందే విధానాలు తెలుపబడ్డాయి. కాని దాని చివర మహా విష్ణువు చెప్పిన మాటలు యివి "ఎవరు భక్తితో నన్ను పొందగోరెదరో వారు నాతోపాటు, మహిమల్ని కూడ పొందుతారు" ఇది నగ్న సత్యం.

అద్భుత మహిమలను ప్రదర్శిస్తూ ఆకర్షించే వారియందు సామాన్యంగ ప్రజలు మోజుపడతారు. సాధనా ఫలితంగా యీ సామర్థ్యం దానంతటదే బయటపడినప్పటికీ, అది యోగసిద్ధికి ఏ విధంగాను ప్రమాణం కాదు. అంతేకాక నిజమైన రాజయోగి దానిని ప్రదర్శించడానికి ఎన్నడూ యిష్టపడడు.

మహిమలు సంభవిస్తాయి. వాటిని రెండు తరగతులుగా విభజించవచ్చు. మొదటి రకం ఎల్లప్పుడూ దైవమునకు, రెండవరకం ప్రాపంచికమునకు ఉద్దేశింపబడినవి. మొదటి రకము మహిమలు సూక్ష్మవిధానాలను అనుసరించేవారిలో చైతన్యవంతమై మనందరం ఎదుర్కొంటున్న జీవిత సమస్యను పరిష్కరిస్తాయి. దీనికి విరుద్ధంగా స్థూల విధానాలను అనుసరించేవారిలో రెండవ రకము మహిమలు పెంపొంది హృదయానికి భారతరమౌతాయి. అయితే యీ నీచసిద్ధుల స్థితులలో లీనమైన వాడు మొత్తం మీద చెప్పుటకు ఒక చిక్కుముడి వలె అవుతాడు. దానితోపాటు తనలోనే ఒక సుడిగుండాన్ని ఏర్పరచుకుని దానిలో మునిగి పోతాడు. ఆ శక్తిని యితరులపై ప్రయోగిస్తే వారుకూడ అదే సుడిగుండంలోకి లాగ బడుతారు. దైవ సంబంధమైన కార్యనిర్వహణాభారం అప్పగింపబడిన వారిలో సూక్ష్మసంబంధమైన మహిమలు వృద్ధి అవుతాయి. మన సంస్థలో గురువుపై దృఢ విశ్వాసం

కల అభ్యాసి యీ సూక్ష్మసంబంధమైన కాని గురువర్యుల మహిమా శక్తులు లేకుండ ఉండడం అరుదు. హస్తం అతడిని అదుపులో ఉంచి, పెడత్రోవ పట్టకుండ చేయుటకు అతనిని కుడి, ఎడమల వైపునకు కూడ తొంగి చూడ నీయదు. అతడు వాటి ఎరుకను కూడ కలిగి వుండడు. కాని తనకు అప్పగించబడిన ఆ దైవకార్యం యొక్క స్వభావం కేవలం దివ్య సంబంధమైన మహిమా శక్తులను పెంపొందించే "హైలెమ్ షాడో (Hylem Shadow) జాగృతం కావింపబడినప్పుడు వాటిని గురించి అతడికి తెలుస్తుంది. ఈ విషయంపై మరికొన్ని వివరాలలోకి నేను వెళ్లను. మనిషిని సక్రమ మార్గంలో పెట్టగలిగితే అదే అత్యుత్తమమైన మహిమలలో ఒకటని చెబితే సరిపోతుంది.

MIRAGE: భ్రమ లేదా ఎండమావి.

ఈ రోజుల్లో ప్రపంచం ఒక క్లిష్టమైన దశను దాటుతోంది. రాజకీయ పరిస్థితులు రోజురోజుకు అత్యంత క్లిష్టంగా మారుతున్నాయి. ఆర్థిక పరిస్థితి చాలా క్లిష్టంగా మారింది. నైతిక, మతపరమైన మరియు సామాజిక అధోకరణం దాదాపు తుది పరిమితిని చేరుకుంది. ప్రతిచోటా పోటీ, అశాంతి మరియు అభద్రతా వాతావరణం నెలకొంది. ప్రతి దేశం తన పొరుగువారిని అసూయతో చూస్తుంది మరియు దానిని దోపిడీ చేసే మార్గాలను కనుగొనడంలో తన వనరులన్నింటినీ ఉపయోగిస్తుంది. ప్రపంచంలోని రాజనీతిజ్ఞులు, ఈ వాస్తవాల గురించి పూర్తిగా తెలియని వారు కాదు, ప్రపంచం ఎదుర్కొంటున్న వివిధ సమస్యలకు సంతృప్తికరమైన పరిష్కారాన్ని చేరుకోవడానికి అన్ని మార్గాలను ప్రయత్నిస్తున్నారు. అయితే ఇందుకోసం ఏర్పాటైన అన్ని సంస్థల కృషి మొత్తం మీద ప్రోత్సాహకర ఫలితాలు వచ్చేలా కనిపించడం లేదు. గొప్ప రాజకీయ నాయకులు మరియు రాజనీతిజ్ఞుల మనస్సులలో ప్రపంచ శాంతి సమస్య కేవలం భ్రమ లేదా ఎండమావి.

MIRE, ఊబి

సాధారణంగా ఊబిలోచిక్కుకున్న వానికి ఊబిని గురించి తప్ప మరిదేనిని గురించి అతడికి తెలియదు. తనను సంపూర్ణంగ రహితం చేసుకున్న వ్యక్తి యొక్క స్మరణ ఎప్పుడో

ఒకనాడు అటువంటి స్థితిని తీసుకొని రాకుండ ఉండడం సాధ్యం కాగలదా? ఊబిలో చిక్కుకున్నట్లు కాకుండ, నీ హృదయం ప్రేమలో మునిగి ఉన్నట్లు నీవు అనుభవించడం లేదా? అందువలన ఊబి అన్న ప్రశ్న ఎన్నటికి ఉత్పన్నము కాదు.

ఆయనతో కలవాలనే తీవ్ర ఆకాంక్ష ఏర్పడినప్పుడు ఆయనలో ఒకవిధమైన ప్రేరణ కలగడం మొదలెడుతుంది. కాని, సోదరా! ఆకాంక్షను ఎవరు కలిగించుకోవాలి? ఆ తీరిక ఎవరికి ఉంది? మన ఊబిలోనే మనం పడి ఉన్నాము. కేవలం దానిలోనే ఆనందాన్ని పొందుతున్నాం. కాని ఇక్కడ బాధ కూడా ఆనందమే. అంతమాత్రమున మనం మహాత్ములమైనామని అర్థము కాదు.

సామాన్యంగా చెప్పవలెనన్న, ప్రతి యొక్కడు తన స్వీయ ఆలోచన పైనే పిచ్చి వ్యామోహాన్ని కలిగి యుంటాడు. ప్రజలు ఏవిధమైన దుస్థితినైనా భరించగలరు. కావున నేను బాధను ఆనందమని అన్నాను. కాని మనం మన స్వీయ దుస్థితినుండి బయటకు అడుగు వేయుటకు యిష్టపడము. అందుకు కారణం వంటింటినుండి బయటకు అడుగు వేసిన క్షణముననే, వంటిల్లు మలినమై పోతుంది. ఒక అడుగు వంటింటిలోను రెండవది బయట ఉంటాయి. మనం బయటపడి అదే సమయంలో వంటిల్లు మలినం కాకుండా ఉండటానికి రెండు అడుగులూ వంటింటినుండి బయట పెట్టాలని కూడ ఆలోచించము.

MISERIES కష్టాలు

జీవులకు అన్నివేళలా కష్టాలు, దుఃఖాలు వుంటాయి. అయినప్పటికి మనకు శరీరము మీద అధిక వ్యామోహము వుంటుంది. అది చివరివరకు మనలను విడువదు. మనము పునర్జన్మను కూడా కోరుకుంటాము. మన కోరిక ప్రకారము సంపన్న గృహంలో జన్మించాలనుకున్నా, రాజకుటుంబంలో జన్మించాలను కున్నా, అది ఒకటే. ఏలన వ్యక్తి శరీరం దాల్చి జీవుడైనాడంటే చాలు అది యెంత సూక్ష్మ రీతిలో వున్నా దుఃఖము మొదలవుతుంది.

ఒక వ్యక్తి వివిధ రకాల వస్తువులను తన ఉపయోగార్థమై కలిగి వుండవచ్చు. అందులో కొన్ని అతడికి నచ్చనివి, అప్రియములైనవి వుండవచ్చు. అయినప్పటికి వాటినన్నిటిని అందంగా అమర్చి, అవి వుండవలసిన స్థానాలలో వాటిని భద్రంగా వుంచుతాడు. దుఃఖాలు, క్లేశాలతో కూడి వున్న తను ఆర్జించిన వస్తువుల విషయంలో కూడ మనిషి అదే విధంగా వుండాలి మానవ శరీరం ఆత్మకు నిలయం. ప్రియమైనవి కానిండు అప్రియమైనవి కానిండు అన్ని వస్తువులు అక్కడ వున్నాయి. అవన్ని ఆయా సందర్భాలలో మన ప్రయోజనాన్ని నెరవేర్చడానికి వున్నాయి. అవసరానికి మనకు ఉపయోగపడేటట్లు వాటిని సక్రమ రీతిలో వుంచాల్సింది మనమే. నిజానికి వాటిని వినియోగించడంలోను, అమర్చడంలోను గల అస్తవ్యస్తమే కష్టమును సృష్టిస్తోంది. కాని అదీక్ష వాటిలో స్వతః లేదు. ఇది క్లేశముల నైజము. వాటిని సరిగా ఉపయోగిస్తే అవి మనకు లాభదాయకములవుతాయి. తప్పుగా ఉపయోగిస్తే మన ప్రయోజనానికి హానికరములవుతాయి. ఈ సమస్యకు ఫలప్రదమైన పరిష్కారం ఏమిటన వాటిని ఒక్క మహాత్ముని అధీనానికి అర్పించుకొని, వాటితో నీకు పూర్తిగా ఎటువంటి సంబంధం లేకుండ చేసుకోడం. సమస్యలు, వ్యాకులాలు, దుఃఖాలు అప్పుడు ఉపశమించి, కర్తవ్యం తప్ప మరేది దృష్టిలో వుండదు. సాధన సర్వస్వానికి సారం అయినట్లు శరణాగతి భావాని అది తెలియజేస్తుంది.

జనులు తరచుగ తమ కష్టాలను గురించి బాధపడుతుంటారు. వాటికి బాధ్యత అంతా దైవంపైనే నెట్టి వేస్తారు. తమను బాధ పెట్టడానికి ఆయనే తమకు కష్టాలను తీసికొని వస్తున్నాడని అంటారు. కాని వారి బాధలన్నిటికి ఆయన హృదయం జాలి, కరుణలతో ఎన్నడూ చలించదా? బహుశః చలించదని వారు సాధారణంగా గమనిస్తారు. అటువంటి క్రూరుడైన కంటకుడి నుండి ఎందుకు దూరంగ ఉండకూడదు? అటువంటి మనుష్యులను నీవు సంతృప్తిపరచగలవా? విజ్ఞాన శాస్త్రం, తత్త్వ శాస్త్రం కూడ ఆ ప్రశ్నకు ఏదో సమాధానాన్ని యిస్తాయనడంలో సందేహం లేదు. కాని తుదకు అవన్నీ మౌనం వహిస్తాయి. అందువలన నీవు ఆ పద్ధతులలో ఆలోచించి ఎందుకు చింతపడుతావు? అంతరిక ప్రశాంతతను

అనుభవించడానికి ఆ పద్ధతి నిశ్చయంగ వ్యతిరేకం. మనం వస్తువుల నిజతత్వాన్ని గ్రహించడానికే ఎల్లప్పుడు ప్రయత్నించాలి. ఆధ్యాత్మికతలోని అంతరార్థం యిదే.

ఈ ప్రపంచంలో జన్మించిన ప్రతి వాడూ దుఃఖాలను చవి చూడడం తప్పదు. వాటి బారి నుండి అతడు తప్పించుకొనలేడు. అందుచేతనే మనం తపస్సులోకి పోయి వీటిని వదిలించుకోడానికి ప్రయత్నం చేస్తాం. ఋషులు దానికే పూర్తిగా అంకితం అయ్యారు. ఈ దుఃఖాలను అధిగమించడానికి అతి పవిత్రమైన దైవిక భావనలకు మనం అంకితమవ్వడం తప్ప వేరే ఉపాయం లేదు. ఒక నదికి, కాలువలు వలన ఆ నది ప్రధాన ప్రవాహం బలహీన మవుతుంది. అదే విధంగ మన ఆలోచనలు ఆ ప్రధాన శక్తి ప్రవాహాన్ని చెల్లాచెదురు చేస్తున్నాయి. అనేక కాలువలను త్రవ్వడం వలన నదీ ప్రవాహం వడిగా వుండదు. మన విషయం కూడ అంతే. మన భావాలకు ఆలోచనలకు ఎల్లప్పుడు రెక్కలు వచ్చినట్లు కనబడుతుంది. అందువలన అవి ప్రధాన ప్రవాహాన్ని మరింత బలహీనపరిచాయి. పూజా సమయంలో వీటన్నిటిని మనం కూడదీసి ఒకటిగా చేసి ఒకే ఒక ప్రవాహంగ చేస్తాము. ఏశక్తి నుండి అనేక కాలువలు ఏర్పడ్డాయో, శక్తే ఆలోచనకు ఉంటుంది. అందుచే అనంత విస్తారంలోకి మరిమరి లోతుగా పోవడమే మనం అవలంబించే పద్ధతి. 'దాని' వైపుకు పోవు శక్తి నలుమూలలకు విస్తరించిన వీటిని పవిత్ర ఆలోచనల శక్తివైపుకు లాక్కుంటుంది. దాని ఫలితంగ చెల్లాచెదరైన అనావశ్యక విషయాలు ప్రధానమైన ఆ మహత్తర ప్రవాహంలోకి వస్తాయి. అది యిప్పుడు మన ప్రధాన లక్ష్యం, గమ్యస్థానం అయిన సర్వశక్తిమంతుని వైపుకు ప్రవహిస్తుంది.

అనురాగ బంధం నుండి పుట్టినదంతా దుఃఖమే. బాధ, ఆనందాలు రెండు కూడ దుఃఖాలకే దారి తీస్తాయి. "మనిషి జన్మించకుండా ఉంటే, యీ దుఃఖ పరిస్థితులకు అతడు గురి కాకుండ ఉండెడివాడు. సంకల్పశక్తే జన్మకు కారణం. అదే జన్మించాలనే ఉన్ముఖతగాను, లక్షణంగాను పరిణమిస్తుంది. ప్రాపంచిక వస్తువులు ఎడల మానసిక అనుబంధం, తీవ్ర ఆకాంక్ష యీ లక్షణానికి కారణం. ఈ అనుబంధానికి కారణం వస్తువులను, దృశ్యాలను, శబ్దాలను అనుభవించి ఆనందించాలనే మన తపన, తృష్ణ. మన కోరికలకు

కారణం, మధురానుభూతులతో కూడిన మన పూర్వానుభవము ఏదేని ఒక వస్తువుతో స్పర్శేంద్రియాల సంపర్కం ఉన్నప్పుడు మాత్రమే ఇంద్రియానుభూతి కలుగుతుంది. పంచేంద్రియాలు మనస్సు కనుకలేనట్లయితే యీ సంపర్కం అన్న ప్రశ్నే లేదు దేహం, మనస్సుకల జీవిమీద ఈ ఆరు అవయవాల అస్తిత్వం ఆధారపడి ఉంది. అదే గ్రహణశక్తికల మానవ అస్తిత్వ నిర్మాణం. ఈ జీవే కనుక ప్రాణం లేనిదై, చైతన్యం లేనిదై వుంటే, తల్లి గర్భంలో పెరిగి ఉండేది కాదు. కాని తల్లి గర్భంలోని పిండంలోకి దిగి వచ్చే యీ చైతన్య శక్తి మన పూర్వ జీవితపు సంస్కారాల ఫలితమే. పునర్జన్మకై తయారు చేసుకునే సంస్కారాలకు కారణం అవిద్య. పరిపూర్ణ శాశ్వత సత్వప్రాప్తిని పొందినట్లయితే పునర్జన్మకు కారణమయ్యే ఎటువంటి కర్మ మనలో ఉదయించదు.' ఈ విధంగా మహాత్ముడైన బుద్ధుడు చెప్పడం జరిగింది.

గౌతమ బుద్ధుడు వ్యక్తం చేసిన యీ భావాలతో నేను సంపూర్ణంగ ఏకీభవిస్తాను. మన ఆధీనంలో ఉన్న సర్వశక్తిని వినియోగించి మన ప్రధాన గమ్యం వైపుకు పురోగమిస్తే, యీ ప్రపంచమే మనకు ఒక అప్రధాన విషయం అవుతుంది. ధ్యానపద్ధతికి పరిపక్వత వచ్చేవరకు దాన్ని చేయడం కొనసాగించాలి. ఇది ధ్యానం యొక్క చివరి దశ. సత్యవస్తువుతో మనం ఐక్యం అయినప్పుడు, దాని తరువాత వచ్చు విషయాలు మనం వాటిని గమనించనంతగా మసకవుతాయి. వేరు మాటలలో చెప్పాలంటే, యీ విషయంలో మనం అంధులమై, సత్యవస్తువుపై దృష్టిని ఎక్కువగా పెడుతాం. మనం పూర్తిగ విలయం అయ్యే ప్రమాణానికి, దీనిని తీసుకు వస్తాము. ఈస్థితి వచ్చినప్పుడు మనం ముక్తిస్థితిలో ఉన్నామనే భావం కలుగుతుంది. ఈ స్థితి పరిపక్వమైనప్పుడు సర్వ దుఃఖాలు అంతమవుతాయి. బాధ ఉండదు; విచారముండదు; ఆనందముండదు; సంతోషముండదు. ఇప్పుడు యీ శరీర యంత్రాంగం మనపై ఎటువంటి సంస్కారాలను ఏర్పరచకుండ పనిచేస్తుంది. మరో మాటలో, శరీరం మన కర్తవ్య బాధ్యతలకు అనుగుణంగా తనంతట తానుగా పనిచేసే ఒక యంత్రంగా తయారవుతుంది. ఇక్కడే ప్రతీది అంతమవుతుంది. సంస్కారాలు ఏర్పడవు. ఇక్కడ మనంతట మనమే సంపూర్ణ శరణాగతితో అర్పించుకుంటాం. ఇదే భగవద్గీతలోని తత్వం.

దేవతలు కూడ పరితపించే స్థితి యిదే. ఇది కేవలం మానవుడికే ప్రత్యేకించబడింది. ప్రియమిత్రుడా! నీవు దీనికై పరితపించడం లేదా? మనలో ప్రతి ఒక్కరు యీ లక్ష్యాన్ని పొందడానికి ప్రయత్నించాలి. ఈ విషయం కనిపించేటంత కష్టమైనది కాదు. నాకు మాత్రం యిది చాలా సులభమైన విషయం. పవిత్ర భావన నిమగ్నత యీ లక్ష్యాన్ని సిద్ధింప చేస్తుంది.

మనకు సంక్రమించిన వస్తువులలో ఏ దోషం లేదు. అత్యంత పరిశుద్ధములైన ఆ వస్తువులను మనం దుర్వినియోగపరచడం వలన మాత్రమే దోషం వాటిలో ప్రవేశించింది. అవే చివరకు క్లేశములుగ పరిణమించాయి. ఇప్పుడు వాటిని నివారించాల్సిన అవసరం మనకు వుంది. హృదయంలో ఆరోగ్య భావాన్ని పునరుజ్జీవింప చేసేది అనారోగ్యం మాత్రమేనని నేను మళ్లీ చెబుతాను. ఈ విషయాలు సత్ తత్వపు యదార్థ స్వభావానికి వ్యతిరేకంగా వుండి దుఃఖాలుగ తెలియబడుతున్నాయి. ఇప్పుడవి ఏ విధంగ బలాన్ని పుంజుకుని, శక్తివంతం అవుతున్నాయో చూద్దాము. ఇవి మన అధీనంలో వుండడం వలన మననుండి శక్తిని పొందుతాయి. రెండవది మాత్రం దైవం అధీనంలో వుండడం వలన ఆయన నుండే శక్తిని పొందుతుంది. మనము వాటిని (దుఃఖాలు) ఎంత లక్ష్యపెడితే అవి అంత ఎక్కువగ మన ఆలోచనా ప్రభావము వలన బలాన్ని పొందుతాయి. కాల గమనంలో అవి మన భావోద్వేగాలను అన్నింటిని కమ్మివేసేటంతగ బలపడతాయి. మహాశక్తివంతమైన ఆ దైవం వైపుకు మరలుటే దీనికి గల ఏకైక పరిష్కారం. అప్పుడు దివ్యశక్తి లోపలికి ప్రవహించడం ఆరంభించి, కేశములను పూర్తిగా నిర్వీర్యం చేస్తుంది. మనిషి క్రమ క్రమంగ 'గీత'లో ఎంతో గొప్పగా చెప్పబడిన స్థితిని పొందడం ప్రారంభిస్తాడు. ఆస్థితిలో యింకా ముందుకు పురోగమిస్తే సంస్కారాలు ఏర్పడడం ఆగిపోయిందని దాని అర్థం. అది అతడిని జీవన్మోక్షస్థితికి తీసుకువెడుతుంది.

MISSION సంస్థ

ఆయన ప్రతినిధిగా నాకాయన వెలిబుచ్చిన అభీష్టాలను అనుసరించి యీ సంస్థ స్థాపించబడింది. ప్రస్తుత కాలావసరాన్ని తీర్చడానికి "సహజ మార్గము" అను పేర ఒక

నూతన విధానం ప్రవేశ పెట్టబడింది. నూతనంగా ప్రవేశపెట్టబడిన యీ సహజమార్గ విధానం ద్వారా సమర్థ గురుదేవుల సిద్ధాంతాలను ప్రచారంచేయడం, తద్వారా నిద్రించుచున్న సామాన్య జన బాహుళ్యంలో దివ్య చైతన్యాన్ని కలిగించి జాగృతం చేసి ఆధ్యాత్మిక ప్రగతి మార్గంలో వారిని సక్రమంగా ఉంచడం యీ సంస్థ లక్ష్యాలు. ఈ ఉద్దేశం నెరవేరాలంటే ప్రస్తుత జీవిత పరిస్థితులకేమాత్రం సరిపడని నిర్బంధ, కఠోర నియమాలతో కూడిన పాత యాంత్రిక విధానాలను పక్కకు నెట్టాలి; వాటి స్థానే అశక్తుడు, అశాశ్వతుడు, అల్పాయుష్కుడు అయిన యిప్పటి మానవుని శారీరక మానసిక దౌర్బల్యాలకనుగుణంగా వుండే సరళమైన సహజ విధానాన్ని ఏర్పరచడం అవసరం. అంతేగాక ఆధునిక జీవితంలో మానవుని కార్యకలాపాలు నిత్యం అధికమౌతున్నాయి. అవి పాత విధానాల్లో నిర్దేశించిన ప్రయాసకరమైన సుదీర్ఘ సాధనలన్నీ ఆచరించడానికి అవసరమయ్యే కాలాన్ని మానవులకు తగినంతగా లభ్యం కానీయవు.

మన గురువర్యుల బోధనలను ప్రతిహృదయానికి అందించడం ద్వారా మానవత్వాన్ని వినాశంనుండి కాపాడడమే మన సంస్థ చేసే సేవలోని పరమార్థం. ఈనాడు మానవజాతి, 'భౌతికత' అనే అజ్ఞానాందకారంలో తారాడుతున్నది. భయము, దురాశ, అసూయలు మానవుని తమచేజిక్కించుకున్నాయి. విలువల గురించిన భావనలు నశించిపోయినవి. మీదపడి ఉన్న ఈ అంధకారం నుండి తొలగించి, నిజముగా మానవుని పునరుద్ధరించగలది ఆధ్యాత్మిక దీపమే. భగవంతుడు మననుండి ఆశించిన స్థాయికి మనము ప్రగతి సాధించే విధంగా మనలో ప్రతియొక్కరి హృదయంలోను ఆ అనంతత్వ జ్యోతి ప్రకాశించుగాక!

మన సంస్థ ముఖ్యోద్దేశమేమిటంటే ఇప్పుడున్నటువంటి అనాధ్యాత్మికము స్థానములో ఆధ్యాత్మికమును ప్రతిష్టింపచేయా లన్నదే, అదియు సహజమార్గముద్వారా, గురువర్యుల సందేశాన్ని ఉద్ఘోషిస్తు "ఓ నిద్రిస్తున్న ప్రజానీకమా, మేలుకోండి, ఇదే సంధ్యవేళ!". మార్పు అనునది, బహుశః, ఉన్న విధాన వెంటనే కలుగక పోవచ్చును. మన సంస్థలోని సభ్యులందరూ ప్రేమ, ఓర్పు మరియు పరస్పర సహకారముతో వ్యవహరించిన

యెడల, సంస్థ లక్ష్యము తప్పక సాధింపబడగలదు. సూర్యునిలా ప్రకాశింప గలిగే వ్యక్తులు మన సంస్థలో వుండటము నాకెంతో అవసరము. మన పద్ధతి సరైనదని తెలిసినచో ప్రజలు తమంతట తామే ఆకర్షింపబడెదరు. వందలాది గొర్రెలకంటే ఒక సింహము వుండటము ఎంతో మేలు; అయితే మానవులుగా ఇతరులకు ఆధ్యాత్మికముగా మేలు చేయుటకు మనము తప్పక ప్రయత్నము చేయాలి. గురువర్యుల మార్గంలో నిజాయితీతో కూడిన ప్రయత్నము ఎన్నడూ వృధాపోదు. శుభమగుగాక.

మనందరము ఒకటి. సహజమార్గము సమీకృతపరచడానికి వెలిసింది. సంస్థ పూర్వాపరాలను పరిశీలించినప్పుడు క్రమశిక్షణ యొక్క వాస్తవికమయిన తత్వాన్ని మనం గుర్తించే అవకాశము ఉంది. రెండు వైపులు కనిపిస్తున్నాయి. కాని అందు కొంతలోపము ఉంది. మన సంస్థను మన హృదయములో ఉంచుకొన్నట్లయితే ఆ లోపాన్ని సులువుగా తొలగించగలము. సంస్థ మనస్సులో మాత్రమే ఉండరాదు. కాని చాలామందిలో అది మనస్సులోనే ఉంటూ ఉన్నది. ఇక మిగిలినదేమనగా ఆ భావము(సంస్థ హృదయంలోనే ఉండడము) సామాన్య దృష్టికి తీసుకొనిరావలసి ఉన్నది. నీటిలోని బుడగలవలె అనేక వక్రాలు ఆటంకాలవలె ఉన్నాయి. వాటిని మనము చాలా సులభంగా తొలగించవచ్చు. ఎందుకంటే మీ వెనుక శక్తి పనిచేయుచున్నది. ఆ శక్తిని గూర్చిన జ్ఞానము మనలో కించిత్తు అయిననూ లేదు.

రానున్న సంఘటనలకు కూడ సహకారము జీవము. కాని ప్రజలు ఊగిసలాడుతూ ఉంటే శక్తిని వృధా చేసినవారవుతారు. మానవాళి శ్రేయస్సు, మనమంతా వారి సరియైన క్రమములో పెట్టడమనే సామూహిక ప్రయోజనము కోసము ఏకము కావించబడ్డాము.

సేవను పొందడంకంటే, సేవ చేయడం మేలు ధ్యేయముతో శ్రీ రామచంద్ర మిషన్, షాజహాన్పూర్ నిలచింది. అందరినీ ఒకే సరళిలోను, క్రమశిక్షణతోనూ మలచి మానవాళికి సేవచేయటం జరుగుతుంది.

మిషన్‌లోని అన్ని కేంద్రాలు లాలాజీ మహరాజ్‌కు చెందినవి, నిర్దిష్ట వ్యక్తి కావు మేము ఆయన ఆదేశాలు మరియు సూచనల ప్రకారం పని చేస్తున్నాము. ఇప్పటికైనా ఈ

వ్యక్తులు తమను తాము మార్చుకోకపోతే మరియు వారికి సహాయం చేయడానికి నేను ఎంతగానో ప్రయత్నించినప్పటికీ వారి సహకారం అందించకపోతే, వారికి సద్గురువు యొక్క దయతో మహాసముద్రం లభించిందని వారి గురించి చెప్పవలసి ఉంటుంది, కానీ వారి అజ్ఞానం వల్ల. వారు అనంతం కోల్పోయారు. మిషన్ యొక్క అభ్యాసాలు మరియు గురువులు పురాతన బోధనను ఆచరణలో పెట్టాలి.

“నాకు ‘నాది’ అని ఏమీ లేదు; అందులో చిన్నది ‘మీది’. మనందరికీ మేలు చేసేవన్నీ ఇక్కడే ఉన్నాయి.”

MISTAKE తప్పు

అందరూ తప్పులు చేస్తారు మరియు తప్పు చేయడం మానవుల స్వభావం. "నేను ఇతరుల తప్పులన్నింటినీ క్షమిస్తాను కానీ నీలో ఒక్కటి కూడా క్షమించను" అని మా మాస్టర్ నాతో చెప్పారు. నాకు ఎటువంటి సందేహం లేదు, ఈ ప్రత్యేక శిక్షణ పద్ధతి అతని ప్రత్యేక ప్రేమకు కారణంగా ఉంది.

MOCKERY అపహాస్యం

ప్రాపంచిక ప్రయోజనాల పరంగా రూపొందించబడిన జీవిత లక్ష్యాలు దాదాపు అర్థరహితమైనవి. ప్రాపంచిక సుఖాలు లేదా లాభాలను పొందడం కోసం భగవంతుడిని సంతోషపెట్టడానికి భక్తిని ఆచరించడం అపహాస్యం.

MODERATION సమత్వము

ఆధ్యాత్మిక మార్గమును అనుసరించు మానవునిలో సమత్వము ఒక ప్రధాన లక్షణము, సమత్వమనునదొక ! విస్తృతార్థముగల పదము. అది మనుష్యుని జీవిత కార్యకలాపములందు ప్రతి ఘట్టమునకును విస్తరించును. దాని అర్థము సర్వేంద్రియములందును, సర్వమానసిక శక్తులందును చక్కని సమత్వము కలిగియుండుట; ఏవేళను మనస్సుపై ఎట్టి ప్రభావమును చూపక ఏ పనికిగాని సహజముగా కావలసినదానికంటె ఎక్కువయు, తక్కువయు కాకుండుటే- అది. నేడు సాధారణముగా

అందరి విషయముననూ సమత్వము కలత చెంది యున్నది. దీనికి కారణమేమనగా దృష్టికందిన ప్రతిదానికి మనము తగని ప్రాముఖ్యమునిత్తుము. అటుపై మన ఆలోచనా శక్తిచే దానిని బలపరతుము. ఇందుమూలమున అది తక్కినవాటికంటె దృఢతరమగును. మన మీ అలవాటును కలిగించుకొని వేరువేరు విషయములందు వేరు వేరు తీవ్రతలతో ప్రయోగింతుము. దాని పర్యవసానము వ్యాకులము, మానసిక ఘర్షణ తప్ప వేరు కాదు. ఇది కష్టములకు, వ్యసనములకు మూలకారణము. మన మితస్వభావమును, సమత్వమును తిరిగిపొందిననే గాని సత్ తత్వప్రాప్తి అసాధ్యము. అది, సృష్టి ఆరంభమున అన్నియును ఏ పరిపూర్ణ సమత్వస్థితి యందుండెనో ఆ నిజస్థితితో సన్నిహితభావము కలిగియుండును. కాలక్రమేణా అది క్షీణింపనారంభించెను.

మన యింద్రియములు, మానసిక శక్తులు సమత్వమును కోల్పోయి, అంతయు తారుమారైనది. ఇప్పుడు మనము మన యింద్రియములందు, మానసికశక్తులందు మితభావమును మరల కలిగించుటకే వాటిని అదుపులో పెట్టవలెను. మితభావమును అలవరచుకొనుటకు సరళమును, వినయ సమ్మిళితమునగు భాషణయు, మర్యాద కలిగి వ్యవహరించుట . సహజీవనులయెడ ప్రేమ సహృదయతలు, పెద్దల యెడ గౌరవభావము, అప్రతీకార స్వభావమువంటి బాహ్యజీవన వ్యవహారములందు కూడ ప్రత్యేక శ్రద్ధ వహించవలెను. మన నిర్మాణ కార్యమునకు ఈ అలవాట్లెంతో సహాయకారులు. సమత్వము ప్రకృతి లక్షణము. చక్కగా సమత్వమును పెంపొందించుకొన్నట్లయిన మనమొక తీరుగా ప్రకృతితో సమ్మేళనము సాధించినట్లే. అదియే ఆధ్యాత్మికతకు మూల సారము.

ఆధ్యాత్మికతకు అత్యంత అవసరమైన మరో విషయం సమత్వము. ఈ పదంలో విస్తారమైన భావం ఇమిడి వుంది. అది ఇతరులకు ఆమోద యోగ్యంగా వుండేటట్లు మన బాహ్య జీవన విధానాల్ని సరిదిద్దు కోవడానికి మాత్రమే సంబంధించినది కాదు. అది మన మానసిక శారీరక కార్యరంగానికంతటికి విస్తరించినటువంటి విషయం. మా పూజ్య గురువర్యుల అభిప్రాయంలో ఒక వ్యక్తికి ఏ విషయంలోనైనా సమత్వం లోపించినట్లయితే, అతడు ఎంత ఉన్నత స్థితిలను పొందినప్పటికి, ఆధ్యాత్మిక రంగంలో కనీసం అడుగు

మోపినవానిగ కూడ పరిగణించనక్కర లేదు. నిజానికి సమత్వమనగా మనలోని అస్థిమిత ప్రవృత్తులు చాలవరకు సద్దుమణిగి వుండటమే. ఇంకా ఏదైనా మిగిలి వుంటే అది మనం విహరిస్తున్న మండలం యొక్క స్థితికి సంబంధించి ఉంటుంది.

MOMENTUM: వురువడి, ఉద్వేగం

అన్ని సృజనాత్మక కార్యకలాపాల సవ్యదిశలో ఉన్నాయి, ఇప్పుడు దానిని వ్యతిరేక సవ్యదిశలో మార్చినట్లయితే విశ్వం కరిగిపోవడం ప్రారంభమవుతుంది. సూర్యుడు మరియు చంద్రుడు తమ కాంతిని కోల్పోవడం ప్రారంభమవుతుంది మరియు భూమి యొక్క ఉనికి యొక్క వ్యవధి తగ్గుతుంది.

MORALITY నీతివంతము

"నీతివంతమైన ధైర్యమే" ఆధ్యాత్మికతకు ఆధారము. అది మనము నీతివంతముగా నున్నపుడు వృద్ధి చెందును. "ఒక వ్యక్తి ఆధ్యాత్మికముగా ఉన్నతి సాధించినప్పటికీ, అతని నీతివంతమైన నడవడిక సందేహాస్పదమైనచో, అతను ఆధ్యాత్మికంగా కొంతైనా ఎదగని వాడని నేను (పూజ్య లాలాజీ గారు) చెప్పెదను." అని నా పూజ్య గురుదేవులు చెబుతుండెడివారు. నిజమైన భావనలో నీతివంతమనగా యేమిటి? మనలోని అన్ని శక్తులు సమత్వస్థితికి చేరి సరిగా ఉపయోగపడుటయే. ఇది యేవిధముగా సాధ్యమగును? మనిషి తన అహంకారమును వీడినప్పుడు యిది వృద్ధిచెందుట మొదలిడును. అందువలన యేమతములో ఇచ్చిన పద్ధతులైనా దీని కొరకే. దీనికి సహజమార్గములోని పద్ధతులు చాలా సులభమైనవి. "అహం" నకు ఎక్కువ ప్రాముఖ్యత నిచ్చినచో నీతి నశించును. ఆత్మను దైవత్వము వైపు మళ్లించు పాత్రను ప్రశిక్షకులు మాత్రమే పోషించవలెను.

MORTAL నైతిక

నేను మధ్యాహ్నం నిద్రపోతున్నాను. నేను చాలా సూక్ష్మమైన స్థితిలో ఉన్నానని భావించాను, మరియు నా హృదయం ఒక గజల్‌ని పాడుతూ ఉంది కానీ మహాత్ముడి

ఆలోచన మనస్సును పట్టుకుంది. ఎవరైనా నన్ను మేల్కొలిపినప్పుడు గజల్ మొదటి పంక్తి పూర్తిగా నా ఆలోచనలోకి ప్రవేశించలేదు. మొదటి పంక్తి యొక్క అర్థం మరణించినమనిషికి కేవలం రెండు గజాల స్థలం సరిపోతుంది.

MOTIVE: ఉద్దేశ్యం:

ఈ విధమగు జీవితము నుండి నీ కేమి వచ్చునను నీ ప్రశ్నకు సమాధానముగ వెనుక ఒక ఉద్దేశముంది నపుడు మాత్రమే లాభము పొందుట అను ప్రశ్న ఉదయించునని నేను చెప్పవచ్చును. కాని హృదయమే మనది కానపుడు ఉద్దేశమును ప్రశ్న ఏ విధముగను ఉత్పన్నము కాదు. అప్పుడు నీ వేమి పొందగలవు ? నిజముగా ఏది నీకు చెందునో దానిని మాత్రమే. ఈ జీవితమునకు పూర్వము నీకు నిశ్చయముగా ఒక జీవితముండి యుండినది. దాని ఫలితముగానే నీవు ఈ జీవితము లోనికి వచ్చితివి. నీ పూర్వ జీవితము ఇప్పుడు మరల కావలయునని నీవు కోరినచో అది అసాధ్యము. నీవు చెప్పునట్లుగా నీ మనస్సును, హృదయమును ఇంకొకరికి సమర్పించితివి. కావున రాబోవు జీవితమునకు కూడ చింతన యుండరాదు.

MOVEMENT: ఉద్యమం:

కేంద్రాలనుండి శక్తి క్రిందికి దిగి వచ్చినప్పుడు, అది సృష్టికై పని ప్రారంభించినది. అంతటా వ్యతిరేక దిశలో చలనములు ఏర్పడినవి. ఈ చలనముల ఫలితంగా పదార్థములు ఏర్పడినవి. ఈ చలనములు క్షణానికి సుమారు మూడు లక్షలకు తక్కువ కాకుండ కలిగినవి. ఈ చలనము ఇంత బలంగా వుండక పోయివుంటే పదార్థములేర్పడి వుండేవికావు. ఇది కొంత పదార్థముల నేర్పరచగా, అదే సర్వసృష్టికి కారణమై నది. చలనము, చలనములో చలనము ఏర్పడడమువలన వివిధ ఫలితాలు కలిగినవి. ఒక సారి చాల ఎక్కువ చలనం సంభవించి నది. అది కొంత శక్తి కి కారణమైనది. ఆశక్తి చివరకు క్రోధముగా మారినది. ఇవన్నీ మన భాగానికి వచ్చినవి. విశ్వపు సూక్ష్మరూపమే మానవుడు. అక్కడ అధిక చలనము వుండుటవలన అది భౌతిక లక్షణాలుగల శక్తిగా తయారైనది . మన ఇచ్ఛ తనలోతును కదిపినపుడు, అది ఒక విధమైన కోపాన్ని

కలిగిస్తుంది. దీనితో ఆడుకునేవారికి దాని అనుభవం లభిస్తుంది. అస్థవ్యస్థ చలనమువల్ల భారము ఏర్పడినది. సమత చెడకుండ వుంటే, అసలు సృష్టియే వుండేది కాదు. ప్రతి అభి వృద్ధికి వెనుక హెచ్చుతగ్గులు అవసరము.

మార్పు అన్ని అభివృద్ధికి ఆధారం. మార్పు వృద్ధిని ఇస్తుంది, మరియు పెరుగుదల కదలికను ఆపుతుంది.

MOULDING మలచుకోనుట

ఇతరులలో ప్రేమ మరియు భక్తి భావాన్ని రేకెత్తించేలా నీ జీవనాన్ని మలచుకో.

ప్రకృతిలోని నిరాడంబరత, సరళత్వం ఆ ప్రకృతికే అడ్డు తెరలైనాయని నేను యిదివరకే వేరే చోట చెప్పాను. నిరాడంబరత్వ స్థాయికి మన దృష్టి మారితేనే కాని, దానిలోకి తొంగి చూడడం కూడ అసాధ్యమౌతుంది. మన విధానంలో అటువంటి సామర్థ్యం అభ్యాసీలో అతని స్వీయ సాధన ఫలితంగాను, గురువర్యుల ప్రాణాహుతి ఫలితంగాను అభివృద్ధి చెందనారంభిస్తుంది. సునిశితత కలిగిన వాడు దీనిని బాగా అర్థం చేసికొనగలడు. కాని అట్టి శక్తి సామర్థ్యాలను నిజంగా అర్హులైన వారు మాత్రమే నిశ్చయంగా కలిగివుంటారు. అయితే మానవుని ప్రస్తుత పతన స్థితి కారణంగా యీ నిబంధనను మార్చవలసి ఉంటుంది. కొందరు అనేక విధాల అనర్హులైనప్పటికీ, ఆంతరంగికంగా శాశ్వత సత్య ప్రాప్తికై తపిస్తూ సాధనను చేపట్టడానికి ఉద్యుక్తులౌతారు. అట్టి వారికి అవకాశం కలుగజేయడానికి యీ నిబంధనను మార్చవలసి ఉంటుంది. ఆ సందర్భంలో వారిని సక్రమంగా తీర్చిదిద్దే బాధ్యతను కూడ గురువు స్వీకరిస్తాడు. అతడు తన సంకల్ప శక్తిచే వారిలో తగిన సామర్థ్యాన్ని పెంచుతాడు కూడ.

ఈ విషయాన్నే దృష్టిలో వుంచుకొని, గురువర్యులు ప్రస్తుత కాలావసరాలకు అనువైన యీ అద్భుత విధానాన్ని ఎంతో కృపతో మానవాళికి అనుగ్రహించారు. ఈ పద్ధతి సామాన్య మానవుని సాధారణ జీవిత విధానానికి అనుగుణంగా నడుస్తుంది. ఇదే యీపద్ధతి యొక్క అత్యంత విశేషకరమైన అంశము. ఐహికం, ఆధ్యాత్మికం అనే జీవితంలోని రెండు భాగాలు కూడ సమానంగా ప్రకాశించేటట్లు చేయడానికి తన జీవిత కర్తవ్య బాధ్యతల ఎడల తగు శ్రద్ధ

వహిస్తారు. యీ భావాన్ని కేవలం బోధించడం కాని, ప్రచారం చేయడం కాని మన ఉద్దేశం కాదు. వాటిని ఆచరణలోకి కొనివచ్చి దైనందిన జీవితంలో ప్రయోగించాలి కూడా.

MOVED తరలించబడింది

ఈ క్రింది సంఘటననుండి నా హృదయ పరిస్థితిని మీరూహించి గలరు. నిన్నటిరోజున నేను ఆఫీసునుండి తిరిగి వస్తూండగా రోడ్డు (బాట) ప్రక్కన గాయంతో అంతిమ శ్వాసను విడుస్తున్న ఒక కోతిని చూసి ఎంతో చలించాను. నేను ఏమీ చేయలేకపోయాను. ఒక్క నిమిషం పాటు నిలబడి భవిష్యత్తులో దాని స్థితి మెరుగు అగుటకు ప్రాణాహుతిని ప్రసారం చేసాను. ఇంతకంటే ఎక్కువ చేయడ నాకిష్టం లేదు.

MUMUKSHU: ముముక్షు:

ఇది నాలుగు సాధనలలో చివరిది. ఒక వ్యక్తి ఈ దశకు వచ్చినప్పుడు సంపూర్ణ వాస్తవికతతో సన్నిహిత అనుబంధాన్ని పెంపొందించుకోవడం లేదా అస్థిత్వం లేని స్థితిలో వాస్తవంగా విలీనం చేయడం మినహా ఇప్పుడు సాధించాల్సినది చాలా తక్కువ. ఇది సాక్షాత్కారం యొక్క ఆచరణాత్మక దశ మరియు పాత యోగా విధానంలో ప్రాథమిక సాధనల యొక్క శ్రద్ధగల సాధన తర్వాత సాధించవచ్చు.

MYSTERIOUS అనూహ్యమైన

ఇది అంతా తాను మారవలెననే సంకల్పం ఆ వ్యక్తిలో ఉండుట వలనే కాని, గురువు కేవలం నామమాత్రంగానే కారకుడని కొందరు సంశయాత్ములు చెప్పవచ్చు. అట్టి శక్తే శ్రీ కృష్ణపరమాత్మకు ఉంటే కురుక్షేత్ర సంగ్రామాన్ని తీసికొని వచ్చుటకు బదులు దుర్యోధనునికి హృదయ పరివర్తనను ఏల కలిగించలేదు? నిరర్థక వ్యక్తిని లేక నిర్జీవ వస్తువును మార్గదర్శకునిగా స్వీకరించి మహాయోగిగా మారిన ఎవరో వ్యక్తిని గురించిన కథలనేకములను చెప్పవచ్చుకూడ. కాని వాస్తవ తత్వమును తెలిసికొనే ప్రయత్నానికి ఇది ఆటంకం కానవసరం లేదు. ఎందువలన అనగా దైవం అందుకు వారు ఒక అనుసరించే

విధానాలు అనూహ్యమైనవి. కొందరు తమ స్వీయ ఆలోచనా పైఖరి కారణంగా మోసపోతారు, కొందరు దివ్య కృప (Divine grace) చే జ్ఞాన దీప్తిని పొందుతారు.

శూన్యత్వ స్థితియన్న నీ కర్థమైనదా? ఇది గొప్ప తత్వము. నేను వివరించుచున్నాను. ప్రజలు దీనిని మొదటలో గ్రహింపవచ్చును లేక గ్రహింపలేక పోవచ్చును. కాని కాలక్రమేణా అది యట్టిదని వారు తప్పక తెలిసికొందురు. వారు భగవచ్చేష్టలు చిత్రవిచిత్రములుగా నుండునని చెప్పుదురు. ఎందువల్లననగా తెరపెనుక రహస్యము వారికి తెలియకుండ దాచబడినది. అసలు దైవము యొక్క స్వరూపము, కేంద్రము దగ్గర చేరి ఆ కెరటములలో నీదులాడుచున్న వారికి మాత్రమే కన్పించును. ఇది నా ప్రకృతి పరిశీలనమనియు, యదార్థానుభవమనియు నమ్ముడు. శరీరమందలి ప్రతి అణువుపై నా గురువర్యులు కురిపించు ఆశీర్వచన ఫలితములవల్లను, రాజయోగము పూర్తిగా నభ్యసించుటవల్లను ఈ స్థితి నాకు కల్గినది.

MYSTERYమర్మాలు

ప్రకృతిలోని మర్మాలను బయట పెట్టడానికి మానవుడు నిర్విరామంగా కృషి చేసిన ఫలితంగా జ్ఞాన సరిహద్దులు విశాలములైనవి. అందువల్లనే ప్రకృతిలో తాను చూచే వాటన్నింటిలోనికి అతని పరిశోధన కొనసాగుతూవుంది. మనం దేనికొరకైనా అన్వేషిస్తే, దానిని గురించి ఆలోచించడానికి కొంత విషయము దొరుకుతుంది. దానిని అధిగమించిపోతే, అనేక రహస్యములు ఎదురౌరాయి. అసలు ఆలోచనే మరింత పరిణామము చెందినప్పుడు, మనము ప్రతి విషయమును లోతుగా తరచి చూచెదము. మన ప్రాచీనులు, ఈవిధముగా ఈ విశ్వానికి గల అసలు కారణము, మానవునికి దేవునికి మధ్యగల సంబంధము, ప్రకృతికి ప్రాతినిధ్యం వహించే స్థిరచర విలువలు మొదలగు వాటిని ప్రత్యక్షంగా కనుగొనడానికి ప్రయత్నించినారు. మనము అందులోనికి నిజంగా తొంగిచూడగలిగితే, అక్కడ అణువులు, కణాల రూపంలో సృజనాత్మక, వినాశనాత్మక శక్తులను కనుగొంటాము. అందులో చాపములు (Power Arcs) కూడ కనుగొంటాము. తమ ఉనికికి సంబంధించిన పూర్తి

వివరణలతో అనుకూల ప్రతికూల జీవాణువులను కూడ చూస్తాము. నిగూఢంగా కనబడే ఈ శక్తులనన్నింటిని సృజనాత్మక కార్యాలలో వినియోగించుటకే మన ప్రాచీన ఋషులు ప్రతినబూనినారు. వారు వీటన్నింటికి అతీతంగాకూడ పోయి సమస్త ఉనికికి (అస్తిత్వానికి మూలకారణమైన కొన్ని చలనములను కనుగొన్నారు. మనమీ స్థితివరకుపోతే, వాటి అస్తిత్వపు ఎరుకను తెలియజేసే కేంద్రాన్ని, దాని క్షేత్రాన్ని చూస్తాము. మనమిప్పుడు మన ఇంకా ముందుకు పోదాము. దానికి దిగువన ఏమున్నది? సమస్తము కేంద్రమువైపు ముగ్గుతున్నట్లు, అసలు కేంద్రమే పరిధివైపు విస్తరిస్తున్నట్లు గమనిస్తాము. దీని తర్వాత మనము మన ఉనికికిగల విలువను తెలుసుకొనడానికి పూనుకున్నాము. మన చుట్టూ ఆవరించి ఉన్న ఆ అత్యున్నత శక్తి యొక్క సహాయమును అనుభూతి చెందినాము. ఈ సృష్టి మూలమువైపు మన భావనయే మన దృష్టిని మళ్ళించింది. క్రమంగా మనం మానవ శరీరములోని చలనముల పనిని తెలుసుకొనగలిగినాము. కేంద్ర మండలము వరకు మన ప్రగతికి దారి తెరువబడింది.

మనం మన జీవిత సమస్యను ఏదో విధంగా పరిష్కరించుకో గలిగితే మనమీ రహస్యాన్ని పరిష్కరించినట్లేనని నేననుకుంటాను. మనలను మనము గమనించినప్పుడు మానవుడు విశ్వసారమని కనుగొన్నాము. ఇది మన ప్రగతికి దోహదం చేసింది. మనలోని కేంద్రాలను, వాటి చలనాలను, వాటి కార్యకలాపాలను, మానవ మనస్సు, శరీరం చేసే పనులను అధ్యయనం చేయడానికి ఇది దారి తీసింది. మనలో ఉండే శక్తిని మనం వినాశనకర పనులకు కూడ వినియోగించవచ్చు. కాని మన ప్రాచీనుల పవిత్ర ప్రతిజ్ఞననుసరించి మనమా భావాన్ని పూర్తిగా వదిలేసి, ఆ శక్తిని మానవ పరివర్తనకై వినియోగిస్తాము. నిజంగా మనము సృజనాత్మకత లోనికి తొంగి చూస్తే, దాని సరసనే వినాశనమును కూడ చూస్తాము. ఈ రెండింటికిమనలోని మధ్యస్థ స్థితులు కూడ వున్నవి. వీటిని శాస్త్రజ్ఞులు ఇంకా పరిశోధింపవలసి వుంది. ఈ విషయాలతో మనకు సంబంధము లేదు. కాబట్టి మనము వీటిని వదిలేస్తాము. సృజనాత్మకత వైపు వస్తాము. ఈ భావనతో మనలోనికి మనము తొంగిచూస్తే, ఉన్నత కేంద్రాలు మనలోనికి కేంద్రాలలోనికి తమ

వెలుగును ప్రసరింప చేస్తున్నట్లు, కాని మన తప్పుడు ఆలోచనలు ఆచరణలవల్ల వాటి ప్రభావము మన కేంద్రాలపై ఏమాత్రము పడలేదని గమనిస్తాము. ఈ కేంద్రాలపై స్థాల్యతపొరలు ఎంత దట్టంగా స్థిరపడిపోయినవంటే అవి పూర్తిగా దుర్భేద్యములుగా తయారైనవి. మానవ శరీరంలో ఎన్నో కేంద్రాలున్నవి. అవి ఆధ్యాత్మికంగా, ప్రాపంచికంగాకూడ తమ పనులు నెరవేరుస్తాయి. సామాన్య ప్రజల మంచి కోసం వీటన్నింటిని పరిశోధించి తెలుసుకొనవలసిన అవసరమెంతైనా ఉన్నది. మానవుల భౌతికాభివృద్ధికి తమ శక్తుల వినియోగింప ఇష్టములేని బలహీనులకు మాత్రమే ఇది పరిశోధనా విషయంగా తయారైనదని చెప్పబడింది. భౌతికవాదంలో తమకు తామే పరిమితుల నేర్పరుచుకొన, ఈ కాలపు నాగరికతలను ఆదర్శాలుగా చూపిస్తూ మనలో చాలామంది ఆధ్యాత్మికతను విమర్శిస్తున్నారు. పరిమితమైన దానిని మాత్రమే ప్రయత్నించుటయే దీనికి కారణము.

<u>MYTRI మైత్రి</u>

నేను అనారోగ్యంతో బలహీనంగా ఉన్నాను. అయితే నేను నా గురువర్యులను స్మరిస్తే ఆ మహాత్ముని ప్రభావంనాలో ప్రవేశించి అన్ని శక్తులతో కూడిన యువకునిగా నన్ను మార్చివేస్తుంది. అనారోగ్యంతో బాధపడేవారందరూ రోగాన్ని అసహ్యించుకుంటారు. కాని అది ఒక శుద్ధి కార్యము. అపవిత్ర “సంస్కారాలు” “భోగము” నకు వచ్చినప్పుడు సృష్టికర్త దృష్టి మనపై పడుతుంది. పసిపిల్లలను లాలించే వూయలవలె యిది మనకు తోడ్పడుతుంది.

మంచి “సంస్కారాలు” భోగానికి వచ్చినప్పుడు కూడ దైవదృష్టి అంటే అనారోగ్యమువలన మనలోని చెడు మనపై పడుతుంది. సంస్కారములు తొలగి మనము లబ్ధి పొందెదమని అర్థమగుచున్నది. ఇదంతా ఆయన (పరతత్వం) మనపై అభిమానంతో ఆడే ఆట.

<u>NAKEDNESS నగ్నత్వం</u>

ఇంతవరకు నాకు ఒక దాని తరువాత యింకొకటిగ అనేక ఆవరణలున్నాయి. కాని యిప్పుడు నాకున్న ప్రస్తుత ఆవరణను నిశితంగా పరిశీలిస్తే అది చిట్టచివరిదైన నగ్నత్వపు

ఆవరణ మాత్రమేనని తెలుస్తుంది. దానిని వదలి వేసినప్పుడు దాని స్థానంలో మరొకటి రాకూడదు. మీరందరు అటువంటి నగ్నత్వపు ఆవరణ చేతనే కప్పబడి ఉండాలని నా అభిమతం. కాని బాహ్య ఆవరణమైన యీ భౌతిక శరీరం యొక్క ఆకర్షణలలోను, వ్యామోహాలలోను చిక్కుకొని ఉన్నంతవరకు అది సాధ్యం కాదు.

NATURALNESS సహజసిద్ధంగా

ప్రతీ ఇతర విషయంలోనూ చిత్తశుద్ధిగల సాధకుడి వైఖరిని కలిగి ఉండాలి. అంటే ప్రతీదీ గ్రహిస్తూ, సహజసిద్ధంగా దానిని పనిచేయనిస్తూ, వృద్ధిచెందనివ్వాలి. ఈ వైఖరి అత్యంత త్వరితగతిన ప్రగతి సాధ్యమయ్యేలా చూడడం కోసమే.

NATURE: ప్రకృతి:

సృష్టి, విధ్వంస శక్తులు రెండూ ప్రకృతిలో ఉన్నాయి. ఎక్కడైతే సృష్టి శక్తి ఉంటుందో దానితో పాటు విధ్వంసం చేసే శక్తి కూడా ఉంటుంది. మొదటి గ్రంధి మధ్యలో బిందువు వంటిది ఉంటుంది. మన ఆధ్యాత్మిక అన్వేషణలో మనం ఈ బిందువును తీసుకుంటాము, దీని కేంద్రకం నుండి సన్నని తీగ వంటి ఏర్పరుస్తాయి. మనల్ని మనం ఈ బిందువులో లేదా కేంద్రకంలో విలీనం చేసుకుంటాము, తద్వారా ఒకే విధమైన స్థితికి చేరుకుంటాము. దాని చుట్టూ ఒక వృత్తం ఉంది, కానీ దానిలో ఎవరినీ పరిశీలించకుండా నిరోధించేంత శక్తివంతమైనది కాదు. ఈ వృత్తం అన్ని విధ్వంసక లక్షణాలను కలిగి ఉంది మరియు దాని స్వంత పరిధిలో విధ్వంస స్థితిని సృష్టించగలదు; అంటే, ఇది ప్రపంచంలోని ఏదైనా భౌతిక వస్తువులను తయారు చేయడంలో లేదా మార్చడంలో ఉపయోగించవచ్చు. అటువంటి విధ్వంసక మూలకాలను వర్తింపజేయడానికి సాధారణ ప్రక్రియ ఏమిటంటే, వాటిని సంకల్ప బలంతో సృష్టించడం మరియు ఆశించిన ఫలితాలను ప్రభావితం చేయడానికి నిర్దిష్ట ప్రదేశంలో వాటిని గుర్తించడం. వృత్తం యొక్క బలాన్ని కొంత సుదూర భాగంపై వేయడం సాధ్యమవుతుంది, ఫలితంగా అది బూడిదగా మారుతుంది. కానీ దానిని మంచి ప్రయోజనం కోసం ఉపయోగించినట్లయితే, అది మోషే పర్వతం వద్ద చూసినట్లుగా కాంతి స్థితిని

సృష్టించగలదు. ఈ విధంగా, దాని ద్వారా మంచి మరియు చెడు ఫలితాలు రెండింటినీ తీసుకురావచ్చు. కానీ ఒక యోగి ఎల్లప్పుడూ మంచిని లక్ష్యంగా చేసుకుంటాడు, అతను ప్రత్యేకంగా నియమించబడిన పరిస్థితులలో తప్ప ప్రతికూల ఫలితాల కోసం దానిని ఎప్పుడూ ఉపయోగించడు. కింది అన్ని గ్రంధిల విషయంలో కూడా ఇదే పరిస్థితి.

ప్రకృతి తెరిచిన పుస్తకం. కానీ మనం మన దృష్టిని ఎన్నడూ చూడని స్థాయిలో విలోమం చేసాము. నిజం చెప్పాలంటే చెప్పాలంటే, మన బుద్ధి మారిందని చెప్పవచ్చు. ప్రకృతి యొక్క దృఢమైన కన్ను ఇప్పుడు పూర్తి శక్తితో అధోకరణం వైపు మళ్లింది మరియు సమీప భవిష్యత్తులో జరగబోయేది సాధారణ భావనకు మించినది కావచ్చు. నియమం ప్రకారం, సమయం అవసరానికి అనుగుణంగా పనిచేయడానికి తన అధికారాలను కలిగి ఉన్న వ్యక్తి యొక్క పనిలో ప్రకృతి ఎప్పుడూ జోక్యం చేసుకోదు. ఈ సంబంధానికి సంబంధించి ఏ పని చేసినా అది నా బాధ్యతకు సంబంధించినది, అది నా గురువు యొక్క సంకల్పం మరియు ఆజ్ఞకు పూర్తిగా లోబడి ఉండటంలో ప్రకృతి యొక్క దయతో నిగ్రహించబడింది. ప్రకృతి, ఆమెతో చేయి చాచింది, ఈ రోజు నిన్ను తన ఒడిలోకి తీసుకెళ్లేందుకు ఉవ్విళ్లూరుతోంది. దైవానుగ్రహం పూర్తి శక్తితో ప్రవహిస్తోంది. ఈరోజు ఉన్నటువంటి సమయం వేల సంవత్సరాల కాలంలో మళ్లీ పునరావృతం కాకపోవచ్చు.

NATURE'S MACHINERY ప్రకృతి యంత్రాలు

వాస్తవానికి ప్రకృతి యంత్రాంగ కార్యక్రమం యావత్తు మనస్సు, మాయ అనే ఈ రెండింటిపై మాత్రమే ఆధాపరపడి ఉంది. కాని అవి అనుభవహీనులచే చాల వక్రంగా చిత్రీకరించబడ్డాయి. మనం దివ్యత్వాన్ని చేరుకోడానికి సహాయపడే ప్రధాన అంశాలు రెండేనని వారికి తెలియదు. నిజానికి మానవ జీవితానికి మనస్సు ఒక చివర అయితే, మాయ యింకొక చివర అవుతుంది. సత్ తత్వం యొక్క మహాసముద్ర తీరాన్ని చేరడానికి మన ప్రయాణంలో ఆరెండు కలిసి ఒక నావవలె ఉపయోగిస్తాయి ఇంతవరకు ప్రతి ఒక్కరు శాశ్వతంగా ఆ సత్ త్వంలో లయం చెందాలని భావిస్తుండగా నేను మహా సముద్రం గురించి

మాట్లాడటం ప్రజలకు ఆశ్చర్యం కలిగించవచ్చు. పవిత్ర గ్రంథాలు కూడా ఈ విషయాన్ని తగినంత స్పష్టంగా విశదపరచలేదు.

NATURE'S PRODIGY: ప్రకృతి అత్యద్భుతలు

మహాత్మా సమర్థ గురు శ్రీ రామ చంద్రాజీ (లాలాజీ) అట్టి యున్నత శ్రేణికి చెందిన ఆధ్యాత్మిక ఘనతతో తన జీవితములోని ప్రతిక్షణమును, మానవజాతి నుద్ధరించుటకై వారు కృషిచేసిరి. 36 సం||లు మానవ సమాజమునకు సేవచేసి 58వ ఏట 14-8-1931న తమ భౌతిక కాయమును వీడిరి. వారు నిజముగా ప్రకృతియొక్క అత్యద్భుత శక్తులు మూర్తీభవించిన వ్యక్తి వారి జీవిత కాలములో వారుచేసిన కృషి ఊహాతీతము. తరువాతి తరములవారు కాలక్రమేణా వారి శక్తియుక్తులను గ్రహింపగలరు.
ఈ విషయం త్వరలో వెలుగులోకి వస్తుంది మరియు ప్రపంచం అతన్ని ఎప్పటికీ గుర్తుంచుకుంటుంది. అతను ప్రకృతితో ఒకరు.

NEARNESS సామీప్యతా (సమీపం)

తన భక్తునియొక్క హృదయపూర్వక సంకల్పమును గూర్చిన విశ్వాసము ప్రభువునకు గలిగినచో, అతని దివ్యసహాయము తప్పక లభించును. సందేహములేదు.
భక్తునియొక్క ప్రతిచర్యవలన అనంతము యందు స్పందనమేర్పడినచో, భక్తుడు తన భావమును మహాత్ముని (Great Being) పై కేంద్రీకరించినాడని గురుతు. ఇది ప్రేమికుల దృష్టాంతమును మనకు జ్ఞప్తికి తెచ్చుచున్నది. ఇందుచే భక్తునకును ప్రభువునకును మధ్య గల దూరము తగ్గిపోయి, తాను ప్రభువునకు దూరముగ నున్నానను భావము మాసిపోవుట ఆరంభించును. సామీప్యతా భావము క్రమక్రమముగా వృద్ధియగుటచే, అతడు సత్త్వములో లీనమగుట సంభవించును. అపుడు దూరముగ నున్నానను భావము నశించి సృష్టిసమయమున మూలమునందు గల్గిన అదృశ్య చలన రూపమును ధరించును. ఈ విధముగా ఆ విలీనస్థితి శాశ్వతము స్థిరము.

NECTAR జీవనామృతము

బంధవిముక్తి సాధించుటకొరకు మనము చేయవలసిన కృషి దైవగుణములతో సన్నిహితముగా పొందిక గలిగి, భగవంతునితో సమగ్ర సాదృశ్యము సాధించుచు అత్యంత తేజోవంతమును, సూక్ష్మతమమును అగుటయే. కార్యసాధనకు కావలసిన ప్రమాణమువరకు తన్నుతానెవడు అభివృద్ధి పరచుకోగలడో వానికే, కేవలము వానికి మాత్రమే దివ్య జీవనామృతము లభించును.

NEGATION అభావము (నిరాకరణ).

ఆత్మ అభావము (negation) గురించి నేను అంతగా చెప్పడానికి గల కారణం అది లేకుండా గ్రంథులు విడివడటం, మనం వ్యాప్తి చెందడం సాధ్యం కావు. గోధుమ గింజల్లో ప్రతి దానికి ఒక సంపూర్ణ వస్తుత్వం (ఉనికి) ఉంటుంది. వాటిని పిండిగా తిరగలిలో విసరినప్పుడు వాటిపై పొరలు విడిపోయి అవి తమ ప్రత్యేక వస్తు లక్షణాన్ని పోగొట్టుకుంటాయి. ఆత్మ అభావము అంటే ఘనరూపం లేక భావ దశ ఏర్పడడానికి దోహదం చేసిన ఆ శక్తిని రహితం చేసికోవడం. గోధుమ గింజవలె మనిషి తన స్థూల స్థితిని సంపూర్ణంగ కలిగి వున్నంతవరకు అతడి వ్యక్తిగత అస్తిత్వం పరిగణనలోకి వస్తుంది. గోధుమగింజను తిరగలిలో విసరినప్పుడు లేక రహితం కావించినప్పుడు మాత్రమే మరింత సన్నగాను సూక్ష్మంగానూ అయి తన ప్రత్యేక అస్తిత్వాన్ని పోగొట్టుకుంటుంది. క్రమంగా స్థూల అణువులు విచ్ఛిన్నమై బంధాలు తెగిపోతాయి. వేరు మాటల్లో చెప్పాలంటే భావస్థితి (Positiveness) పోయి సమరూపస్థితి ప్రవేశిస్తుంది. అది సత్ మన సంబంధాన్ని మరింత సన్నిహితం కావిస్తుంది. అప్పుడు మనిషి ధనాత్మకం కాదు, ఋణాత్మకం కాదు రెండింటికి అతీతుడు. నేను నా గురువర్యులను ఆ భావంతో తప్ప మరే విధంగానూ ఎన్నడూ స్వీకరించలేదు. మిత్రులైనా, శత్రువులైనా ఆయన కాంతే ప్రతి హృదయంలో ప్రకాశిస్తున్నట్లు అనుభూతి చెందాను. దాని ఫలితంగా ప్రతి జీవిలోను నా స్వీయాత్మే ఉన్నట్లు అనుభవానికి రావడం ప్రారంభమైంది. శునకం కూడా

నాకు దగ్గర బంధువుగా కనబడింది. వ్యత్యాస భావం ప్రతీది పోయింది. బంగారం ముద్ద, మట్టి ముద్ద కూడ విలువలో నాకు ఒకటిగానే ఉన్నాయి. తారతమ్య భావం దాదాపు నశించి, సంబంధ బాంధవ్యాల ముడి పూర్తిగా తెంపివేయబడింది. నా రక్త బంధువు లెవ్వరిని ఎన్నడు బంధుభావంతో చూడలేదు. నా తండ్రి, తల్లి, సోదరుడు, బిడ్డలు అందరూ నా దృష్టికి వారు ఉండవలసిన విధంగా కనబడెడివారు. ఇది సామాన్య సిద్ధి కాకపోయినప్పటికి సహజమార్గం యొక్క సరళమైన సాధన ద్వారా సులభంగా దీనిని పొందవచ్చును. ఈస్థితి తగినంత ప్రగతి తర్వాత కాలక్రమేణ దానంతటదే వస్తుంది. ఇది వాస్తవానికి వైరాగ్యం యొక్క ఉన్నత స్థితి.

ఈ సందర్భమున నొక ముఖ్యవిషయము చెప్పవలెను. ఏ వస్తువునైనను తదేక దృష్టితో చూచినచో అది క్రమముగా సమసిపోయినట్లు తోచి దాని ప్రతిబింబము మాత్రము మిగులును. చివరకు ఇదియు అదృశ్యమగును. దీనికి కారణమేమనగా భౌతికమగు వస్తువు భౌతికాకారమును మాత్రమే చూచుటకు తగిన సామర్థ్యము కలిగియున్నది. దానికావల చూచుశక్తి దానికావలనున్న సున్నితమగు శక్తికే సాధ్యమగును. ఈ ప్రక్రియ చూచునట్టి శక్తి అదృశ్యమగు వరకు సాగును. అయినను దానికావలనేదియో ఊహామాత్ర చైతన్య స్వరూపముతో నిల్చును. ఇంకను ముందుకు పోయినచో ఇదియును అదృశ్యమై ఉనికి యొక్క భావము సైతము అదృశ్యమగును. కడపట శూన్యతా స్థితి. అదే సత్ తత్త్వము. ఈ కేంద్రమును చేరి ఆ స్థితిలో లీనమైనగాని ఈ అనుభూతిని గ్రహించుట, వర్ణించుట, సాధ్యముగాదు. కాని ఏదియులేదు అని చెప్పుటయు ఒక స్థితియే కానిచో దానినట్లు వర్ణించుట ఎందులకు? ఇంకను ముందుకు పోయినచో?....

అభ్యాసి అభావస్థితివరకు, ఇంకా దానికి అతీతంగా కూడ పురోగమించడం ఏవిధంగా సాధ్యమవుతుంది? అది మొట్టమొదట ఆ స్థితిని తనకు తానుగా పొందిన గురువర్యుల కృపానుగ్రహం వలన కావచ్చు. కాని అందుకు గురువర్యులు తమ కృపని అనుగ్రహించునట్లు ప్రేరేపించే తీవ్రభక్తి, ప్రేమలను అభ్యాసి తనలో పెంపొందించుకోవాలి.

అభావస్థితిని, దానికి అతీతంగా వున్న ఉన్నత స్థితులన్నింటిని యిచ్చువాడు దైవం మాత్రమేనని నేను ఉద్ఘాటిస్తున్నాను. కాని నామట్టుకు నేను పొందినదంతా కేవలం నా ప్రియ

గురువర్యుల నుండే వచ్చిందని నిశ్చయంగా చెప్పగలను. మానసిక ప్రవృత్తులను ఆయనవైపుకే మలచినందుకు నేను దైవానికి కూడ కృతజ్ఞుడనై వున్నాను. దైవ సహాయాన్ని పొందే విధానం కూడ గురువర్యులు సహాయాన్ని పొందే విధానం వంటిదే. నన్ను ఇది సూటిగా దైవ ప్రేమకు తీసుకు వెళ్ళింది. దీనిని అత్యున్నత వరంగా తెలిసికోవాలి. ఈ విధానం అత్యున్నత విలువ, ప్రభావాలను కలిగి వుంది. అయినప్పటికి కొద్దిమంది మాత్రమే యీ విధానాన్ని అనుసరించగలిగారు.

మనం నిర్మించుకున్నది అంతా పోయినప్పుడే మనం అంతిమ గమ్యం చేరుతాం. అక్కడ పరిపూర్ణ శూన్యతా స్థితిలో ఉంటూ తనను తానే ఎక్కడా కనుగొనలేని స్థితి అనుభవానికి వస్తుంది. ఒక ఉర్దూ కవి అదే స్థితిని గురించి యీ క్రింది పద్యంలో చెప్పాడు.
"హమ్ వహాఁపై జహాఁ సేహమ్ కో భీ కుచ్ హమారీ ఖబర్ నహీఁ ఆతీ."
"మన స్వీయాత్మను గురించిన ఎటువంటి వార్త కూడ మనకు అందని చోట ఉన్నాము".
మనం కొంచెం కిందికి దిగి కార్యోన్ముఖులమైనప్పుడు ప్రతి అణువులోను మనదైన (ఆ దివ్య) సౌరభాన్ని అనుభవిస్తాము.

యదార్ధ భావంలో నా జీవితం జీవితమే కాదు. నేను దాన్ని ఒక ఉనికి స్థితి అనంటే అప్పుడది ఒక శాశ్వత ఉనికి అవుతుంది. అది ఏదైన అతీతమైనది అయితే దానినప్పుడు మీకు యిష్టమైన పేరుతో పిలువవచ్చు. అది ఆవిధంగా వుండుటవలన, తాకిడి ప్రయోగంవలన మాత్రమే నా చేతనత్వాన్ని పునరుజ్జీవింప చేయడం సాధ్యమవుతుంది. అట్టి తాకిడిని ప్రయోగింప సమర్ధులు బహుశ కొద్దిమందే వున్నారు. అయినప్పటికి సమయం వచ్చినప్పుడది వృద్ధిచెందుతుందని నావిశ్వాసం. అంతర స్థితిలో లయాన్ని పెంపొందించుకొనడం చేతను, లేదా "అలంకరించు వాని చేతిలోని శవం" వలె అగుటకు ఆత్మ అభావమును గరిష్ఠ పరిమితివరకు సాధించడం చేతను ఆ సామర్థ్యాన్ని పొందడం సాధ్యమవుతుంది.

గురువునుండి వచ్చేదంతా అంగీకరింపతగినది, స్వీకరింపతగినది అనే భావంతో అదే సరైనదని నమ్మి, విశ్వసించడంతో యీ స్థితి ప్రారంభమవుతుంది. కాని ఇంతవరకు అది

కేవలం ఒక భౌతిక దృక్పథమో లేక పేరు మాటలలో ఒక నిర్మాణానికి పునాది రచన మాత్రమే. తదుపరి అది విశ్వాసముగా కనబడుతుంది. అదే తరువాత క్రిందిస్థాయిలో ఆత్మోన్నతి భావాన్ని నేపథ్యంలో కలిగి వుండి ఒక అపరిష్కృత రూపంలో కనపడుతుంది. ఏదీ లేకుండా వుండడం కంటె ఏదో కొంచెం వుండడం మేలు. కనుక యిది కూడ ఏమంత చెడ్డది కాదు. ఈ భావం తనకుందన్న ఎరుకే లేకుండ అతడిలో దృఢంగా స్థిరపడినట్లయితే అప్పుడది నిజమైన విశ్వాసానికి నాంది అవుతుంది. ఆ విధంగా విశ్వాసాన్ని పెంపొందించుకొని గురువర్యులలో వున్న సర్వస్వాన్ని సంగ్రహించు కొని, వాస్తవానికి అతడు గురువర్యుల అడుగుజాడలలో కదులుతాడు. ఇది అసాధారణ సిద్ధి కావున కొద్దిమంది మాత్రమే దీనిని పొందగలరు. కారణంగా అందుకు తన ప్రయత్నాలను వదులుకోవాలని దాని భావం కాదు. జనులు సామాన్యంగా తమ వ్యక్తిగత, కుటుంబ, సంఘ విషయాలకు సంబంధించిన ఆలోచనల కారణంగానే ముందుకు పోలేక ఆగిపోతారు. తమ పనులకై వారు పథకంపై పథకం తయారు చేస్తూనే వుంటారు. కాని వారు తమ మానసిక స్థితిని మెరుగు పరచుకోవడానికి గాని, సరిదిద్దుకోవడానికి గాని శ్రద్ధ వహించరు. ఈ విషయం వైపుకు వారి దృష్టిని మరల్చడం వారికి అత్యధిక ప్రయోజనకరం కాదా? ఇతరుల శ్రేయస్సు కోసం సేవ చేయడం నిస్సందేహంగా మంచిదే; కాని మొదట తన నైతిక ఔన్నత్యం ఎడల శ్రద్ధ వహించడం యింకా మేలైన విషయం. ఈ విధంగా మానసిక సమత్వం పునరుద్ధరింపబడి అది సర్వకార్యాల్లోను అతడికి ఎంతో సహాయంగా వుంటుంది. దీనిని దైవం అనుగ్రహించిన మహోన్నత కానుకలలో ఒకటిగా పరిగణించవచ్చు. ఎవ్వరు తనను తాను అర్హునిగా చేసుకుంటారో, వారి కొరకు దైవ కృప ప్రవహిస్తుంది. అందువలన ప్రతి ఒక్కరు తాను పొందగోరుతున్న ఆ అనంతత్వము (ultimate object) యొక్క సజీవ చైతన్యాన్ని తన హృదయంలో కలిగివుండి ఏవిధంగా తయారు కావలసి వుందో ఆ విధంగా తయారగుటకు శ్రద్ధ వహించాలి.

నా జీవిత కాలంలోనే మీరందరు అన్నిటికి అతీతమైన అత్యున్న స్థితిని గాని కనీసం పూర్తి అభావ స్థితిని గాని పొందాలని నాకోరిక. సమర్థవంతమైన సహజ మార్గ విధానంలో

యిదేమంత కష్టం కాద మహోత్కృష్టులైన దివ్య గురువర్యుల కృపానుగ్రహం నడుపబడుచున్న మన సంస్థలో తప్ప మరెక్కడా ఇటువంటి సమర్థవంతమైన ఆధ్యాత్మిక శిక్షణా పద్ధతి లభించదని నేను దృఢంగా చెప్పగలను. దివ్యత్వానికి అటువంటి రాచబాటను అనుసరించేవారు అన్ని కాలాల్లోను, అన్ని యుగాల్లోను ఎల్లప్పుడు కొద్దిమంది మాత్రమే అనుట నిశ్చయం. ముక్తి ఎవరికి నిర్దేశించబడిందో వారు మాత్రమే ఆసక్తి, ఉత్సాహాలతో దీని వైపుకు ఆకర్షింపబడతారు.

శూన్యత్వ స్థితిలో ఉన్న వ్యక్తి తనంతట తానుగా యితరుల విషాదాన్ని చూసినప్పుడు విచారం చెందాలి; ఆనందాన్ని చూసినప్పుడు ఆనందించాలి. కాని యిది పైపైన మాత్రమే ఉండాలి. ఆ తరువాత తన యధా స్థితికి వచ్చేయాలి.

కాని ప్రియ సోదరా నేనేం చేయను? ఈ సామాన్య మానవమాత్రుడి ఎముకల్లో సారం ఏదీ మిగల్లేదు. ఈ కారణంగానే నేనంటే ప్రజలకు యిష్టం ఉండకపోవచ్చు. ఇప్పుడు అద్దంలో నాముఖాన్నే చూసుకుంటూ, నన్ను చూసి నేనే మురిసి పోవలసిందేనా? కాని అలా చేస్తే దాంట్లో నా బింబమే నాకు కనబడదేమోనని నా భయం. అయినప్పటికి, ఏమీలేని దానిలో కూడ ఏదో కొంత ఉండి తీరాలని నా అభిప్రాయం. అవును యిది వాస్తవం. ఎందువలనంటే శూన్యతలో మాత్రమే సతత్వం కనబడుతుంది.

ప్రియ సోదరా, నువ్వు గురు దక్షిణ గురించి నన్నడిగావు. నువ్వే గురువని నేను భావిస్తాను. అందుచేతనే సేవకుడు చేసిన పనికి అతడి నుండే యజమాని కూలిని అడగడం ఆశ్చర్యంగా వుంది. ఇంకొకటి కూడ వ్రాయమంటావా? కాని నేను నాప్రావీణ్యతను ప్రదర్శిస్తున్నానని అనుకుంటారేమోనని భయంగా ఉంది. ప్రియసోదరా, నాకు దైవం కాని శిష్యుడు కాని లేనప్పుడు నా ప్రావీణ్యతను ఎవరికి చూపెడతాను? దైవానుగ్రహం వలన నేను యించుమించు ఎల్లప్పుడు శూన్యతా స్థితిలోనే ఉంటున్నాను. అక్కడ నేను లేను, నా దైవం లేదు. ప్రజలు నన్ను నాస్తికుడంటారని నాభయం. నాస్తికత్వాన్ని ఎప్పుడో ఛేదించుకున్నాను. ఇది నా గురువర్యుల ఆశీర్వాద కారణంగానే జరిగింది.

“విగ్రహారాధన అయినా 'అల్లా' (దైవం) నామ జపం అయినా, ఆ పూజలో నిజమైన విశ్వాసం లేకుండ ఉండదు," అని ఓకవి చెప్పాడు. ప్రియ సోదరా, శూన్యత్వ స్థితి ఉప్పు లేని రాయివంటిది. దాన్నుండి విడిపోవడానికి నువ్వు యిష్టపడవు. ఉప్పు లేని రాయిలో సారం ఏముంటుంది. అందువలన యీ శిక్షణా విధానంలో ప్రాణాహుతిని ప్రసారం చేసేటప్పుడు యీ స్థితినుండి కిందికి దిగి రావలసి ఉంటుంది. కాని నేనట్లు చేయలేను. ఈ కారణంగానే సంస్థ నియమావళిలో అభ్యాసికి నమ్మకం కలిగేవిధంగ శాంతి, ప్రశాంతతలు తప్ప మరే భావోద్వేగం అతడిలో సృష్టింపబడదు. కాని ఒక్క క్షణం పాటు నా పూర్వస్థితిలో ప్రవేశించినంత మాత్రంలోనే ఆ స్థితియొక్క ప్రతిబింబం నా అనుభవానికి వచ్చేది. నేను ఒక సారి ఎవరికో యీ విధంగ వ్రాయడం నాకు గుర్తు. "ప్రియసోదరా! నువ్వే నాకు ఆధ్యాత్మిక శిక్షణను యిచ్చావు. నీవలన మాత్రమే నేను ఆధ్యాత్మికతలో పురోగమించాను.” ఇది పూర్తిగా సరైన భావం. నేను అటువంటి స్థితికి వచ్చినప్పుడు నాకు నువ్వే గురువుగా కనబడుతావు. అంతేకాదు. నువ్వే గురువు అవుతావు. కేవలం మీరందరే నాకు శిక్షణను యిచ్చారని ఒప్పుకుంటాను. మీరు ఏమైనా అనండి. నా సహచరులు వారి తప్పుల్ని గురించి, తెలివి తక్కువ తనంగురించి నాకు చెప్పాలని కోరుతాను. కాని నేను యితరులనుండి దీన్ని ఆశించేటప్పుడు మొట్టమొదటగా నా తెలివి తక్కువ తనాన్ని !! వారి ముందుంచాలి. ఒకప్పుడు ఒకానొక పండితుడు తన విద్యా పాండిత్యాలను చూసి గర్వపడుతూ విజ్ఞానరంగంలో నేనోడిపోయానని భావించాడు. ఈ గర్వాన్ని పెంచుకోవడం అతడికిమంచిది కాదని భావించాను. అందువలన నేను వెనక్కి తిరిగి ఒకప్పటి నా పూర్వస్థితిని పొంది అప్పుడు అతడికి ఉత్తరం వ్రాసాను. నేను వ్రాసిన దానిని తెలుసుకుంటే నీకు నవ్వొస్తుంది. "రాముణ్ణి, కృష్ణుణ్ణి యీ ప్రపంచంలోకి పంపింది నేనొక్కడినే! కేవలం నేనే ఋషులకు శ్రుతులన్నీ ప్రత్యక్షమయ్యేటట్లు చేసాను;” అని వ్రాసాను. తరచు నువ్వు అంధకారంలోనే ఉంటున్నట్లుగ ఎందుకు అనిపిస్తుందో నీకిప్పుడు అర్థం అయి ఉంటుంది.

NEGLIGENCE నిర్లక్ష్యం

ధ్యానముగాని, అట్టి యితర సాధనగాని చేయు తీరిక లేదనుట నేడు కొందరు తరచు చెప్పెడి సాకు. కాని, "ఎక్కువగా పనియున్న వారికే ఎక్కువ తీరిక యుండు" నను సామెత అందరికీ తెలిసినదే. మనిషికి తాను చేయవలసిన పనికంటే కాలమెక్కువని తలచెదను. సమయము చాలలేదని చెప్పుటకు కారణము దాని దుర్వినియోగమే. సమయము చక్కగా వినియోగించుకొన్నచో అది కొద్దియని, చాలుటలేదని అనుటకగత్యముండదు. ఇక కొందరున్నారు. వారు తాము భక్తి, ధర్మములను పాటించకుండుట తీరికలేకపోవుటవలన కాదని, అది వారలవాటుపడిన సోమరితనమువలనని మొగమాటము లేక ఒప్పుకొందురు. ఈ సోమరితనము వారికి దాటరానిది. వారు తమ వృత్తి వ్యాపారములందెప్పుడును నిర్లక్ష్యమును, సోమరితనమును చూపరు. వ్యక్తిగతముగా యిబ్బంది కూడ వారు వాటియందు యున్నను, అస్వస్థతగానున్నను సంపూర్ణోత్సాహము కనబరచెదరు. దీనికి కారణము కేవలము ఆర్థికలాభము వారి దృష్టియందుండుటయే. భౌతిక లాభముపై గల వారి ఆపేక్ష యిబ్బందిని గాని, అసౌకర్యమును గాని, నీయదు.

సాధనకు నిర్లక్ష్యం విషంతో సమానం. కావున దానిని ఏవిధంగానైనా సరే వదులుకోవాలి. గురువర్యుల గొప్పదనం మనస్సుపై స్థిరంగా ఏర్పడి, ఆయనతో సన్నిహిత సంబంధాన్ని కలిగి ఉన్నట్లయితే, నిర్లక్ష్యం ఎన్నటికి ప్రవేశించదు. అయినప్పటికి ఆ విషయంలో సాధకుడు తను కావలసిన ప్రమాణాన్ని చేరలేకపోయినట్లు భావించినట్లయితే, అతడికి ప్రార్థనే శరణ్యం అవుతుంది. వాస్తవానికి యీ విషయాలు లయావస్థ బాటలో తొలిమెట్టు వంటివి. అందులో తగినంతగ పురోగమించినప్పుడు పతనం చెందే అవకాశం చాలమేరకు తగ్గుతుంది. పతనాన్ని నివారించడానికి ఫలప్రదమైన ఏకైక సాధనము గురువు రూపంపై ధ్యానం చేయడం. నిజమైన అర్థంలో ఆయన గురువుపై ఉండాలి. సారూప్యతను పొందడంలో యీ పద్ధతి ఎక్కువ సహాయపడుతుంది. ఆధ్యాత్మిక పథంలో అది ఒక అత్యున్నత సిద్ధి. దానిని ఉన్నతమైన లయావస్థ స్థితిగ వివరించవచ్చు.

NERVOUSNESS మనోబలము లేకుండుట

మనోబలము లేకుండుటను నీకు నీవే తొలగించుకొనవలెను. సైనికుడు యుద్ధరంగంలో ఎన్నడునూ భీతిచెందడు. ఏలన అతనికి ఒక లక్ష్యము ఉంటుంది.

NETWORKమూలపదార్థముల నిర్మాణము

సృష్టికి పూర్వము వున్న సంపూర్ణమగు ప్రశాంతత దానియందు కలిగిన క్షోభ కారణముగా కలత చెందబడి రూపము లేర్పడుటకు కారణమయ్యెను. సృష్టించబడిన సకల వస్తువులును మూలశక్తి యొక్క ప్రతిబింబమును గ్రహించెను. నిజశక్తియొక్క అంశరూపమును తమతో తెచ్చుకొనినందున వాని చర్యలు మూలవస్తువు యొక్క క్రియయో ప్రతిక్రియయోయై యుండెను. ఇట్లు ఒక సాలెగూడు రూపొంద నారంభించినది. ఈ వలనిర్మాణమునందలి ప్రతి సూక్ష్మాణువును తన సమ్మేళనములో ఈ శక్తిని గలిగియుండి అది తన మూలమును చేరు సమయమాసన్నమగువరకు అట్లేయుండును. మనుష్యుడు సృష్టించబడినపుడు అతని స్థితి నిద్రాణముగ నుండెను. అతడు తనవెంట గొనివచ్చిన నిద్రాణమైయున్న మూలపదార్థములింకను వ్యక్తముగాలేదు. క్రమముగా వానికి సంక్రమించిన శక్తులు వికాసము జెందనారంభించెను. తొలిక్షోభకు కారణమగు యదార్థ ఇచ్ఛాశక్తి (Original thought) మనుజునిలోగూడ ఉండుటచే అది దాని పరిమాణముననుసరించి వ్యక్తము కాసాగెను. అది దైవీశక్తి చర్యలను బోలిన చర్యలను ప్రదర్శింపసాగెను కాని దైవ సంకల్పము అధోముఖముగ ప్రసరించుటచే మనుజుని సంకల్పశక్తి దానికి భిన్న ప్రవృత్తితో తన స్వంత సృష్టిని చేయసాగెను. అతడు భిన్నమార్గము ననుసరించుటచే అతని చర్యలన్నియు ప్రకృతి చర్యలకు వ్యతిరేకముగ నుండెను. ఈ రెండువిధములగు చర్యలు (దైవ, మానవ చర్యలు) సమానములే యైనను, మానవుని చర్యలచే కల్పించబడిన వ్యక్తిగత వలయము పవిత్రత, స్వచ్ఛతల విషయమున దైవచర్య చే కల్పింపబడిన వానికి వ్యతిరేకముగనుండెను. భగవత్సృష్టి భగవదేచ్ఛా కల్పితసమయము

ముగిసినంతనే ముగియును. కాని మానవుని స్వయం కల్పిత సృష్టివలయము అతడు తన ఊహాకల్పిత కంపనా ప్రభావమును నాశము చేసికొనిననేగాని ముగియదు. మానవుని భావ కంపనములు దివ్యసంకల్ప కంపనములకంటెను వ్యతిరేకముగ నుండుటచే ఆ కంపనల యొక్క సహజస్థాల్యత మనుజునిలో సైతము ప్రవేశించెను. భగవత్కల్పిత కంపనములు సహజముగ నిర్మలములును, సూక్ష్మములును అగుటచే అవి వాని సహజ స్వభావమును నిల్పుకొనగల్గెను. కాని మానవ సంకల్ప కంపనములు వక్రగతి గలవయ్యెను. ఇదియే వానియందలి భేదము. పరతత్వము యందుగల సర్వ శక్తులను మనుజుని యందును గలవు. తొలిక్షోభ సమయమున వెలువడిన సూక్ష్మణు సముదాయము అతని సంకల్పశక్తి యందును ఉండుటయే దీనికి కారణము. కాని వానిది వ్యతిరేక పైఖరియగుటచే వాని చర్యలును వ్యతిరేక మార్గమున పయనించి పరావృత్తిమార్గమున వినియోగింపబడ జొచ్చెను. ఇవన్నియు కలసి చిక్కులు అధికమగుటకు తోడ్పడెను. వానియందలి ప్రతి సూక్ష్మణువును భగవంతుని సువ్యక్తస్పష్ట ప్రకాశమువలె మిగుల బలవంతమును, శక్తివంతమును అయ్యెను. ఈ విధముగ మనుజుడు స్వయముగా ఒక చిన్న సృష్టిని గావించెను. అతని శక్తులన్నియు ఈ విధముగా ఉజ్జీవనములగుటచే బలసంపన్నములై మొండిపట్టుదల గలవయ్యెను. అతని మనస్సు భావనలు వానితో సహకరింప మొదలిడెను. దీని ఫలితమే భావనా ప్రపంచ సృష్టి. ఆరుబయట విహరింపుమని ఒక ప్రవృత్తి అతనిని ప్రోత్సహించును. మరియొక ప్రవృత్తి జలుబు చేయును అను నెపముతో దానిని వారించును. మూడవది మరియొకటి, నాల్గవది వేరొకటి చెప్పును. ఐదవది ధనము నార్జింపుమనియు, ఆరవది ఉద్యోగము సంపాదింపుమనియు కోరును. అధిక శ్రమ వలదని ఏడవది, ఒక ధనవంతునియండ జేరి వానిని తృప్తిపరచి తద్వారా ఆస్థిని పొందవచ్చునని ఎనిమిదవది తెల్పును. మరొకటి వివాహమాడి సంతానవంతుడుగానిచో ఈ ఐశ్వర్యము నిరర్థకమని తెల్పును. చివరకతడు వివాహమాడి సంతానవంతుడు అగును. బిడ్డలు పెద్దవారగు కొలది వారిని విద్యావంతులుగా జేయు సమస్య ఎదురౌను. ఒకనాటకమందిరమున 'జమీలా' మంచి అభినయము చేయుచున్నదని విని ఇపుడతనికి

నాటకము చూడకోరిక కలుగును. అతడచట కేగి ఆ వినోదమును నాలుగైదు సార్లు చూచును. జమీలా యొక్క సోయగము వయ్యారము ఆ నాటకమును మరల మరల చూచుటకు అతనిని ప్రోత్సహించును. ఆమె వాల్చూపులు వయ్యారములు అతనికి ఉద్వేగము కలిగించును. అమెను గూర్చిన ప్రతి విషయము అతనిని ఆకర్షించును. ఇది ప్రేమగా పరిణమించును. ఇప్పుడతడు అదే ఆలోచనను తీవ్రము చేయుట మొదలు పెట్టును. తత్ఫలితముగా ఆలోచనకు శక్తిని యిచ్చెను. అది అలవాటుగా మారెను. ఈ వలయమంతయు మరింత తీవ్రతరమగుట మొదలయ్యెను. ఈ అలవాటు అతనికి ప్రపంచమంతయు జమీలావలె కనిపించు ప్రవృత్తి ఏర్పడుటకు ప్రేరణ యిచ్చును. కాని జమీలా యొక్క నిరంతర ఆలోచన కారణంగా అతనికి సన్మార్గమున ధనము సంపాదించుటకు సమయము దొరకదు. ధనము కొరకు దొంగతనము చేయవలెనని అనుకొనును. కాని అతనిలో భయాన్ని కలుగజేస్తుంది. కాని జమీలా ఆలోచన అతనిని విడువక చిట్టచివరకు పెడత్రోవలో దొంగతనము చేయుటకు సిద్ధపడేలా చేస్తుంది. అతని మొదటిస్థితి ఏమి! ప్రస్తుతస్థితి ఏమి! అతడు తన భావనావలయమున చిక్కి ఈ విధముగా తయారయ్యెను. ఇదే విధముగా మరికొన్ని సంఘటనలు మరికొన్ని చిక్కులను కల్పించి ఈ వలయమును దృఢతరమొనర్చును. వానియందలి స్థాల్యత అభివృద్ధియగును. తత్ఫలితంగా భోగాలాలసత, కోపము, కామేచ్ఛ మొదలగువానికి దాసుడగును. క్లుప్తంగా చెప్పాలంటే అతనిలో దుష్టప్రవృత్తుల సమ్మేళనమేర్పడును. ఇంతకు పూర్వమతడనుసరించిన మార్గమును క్రమముగా వదలి మనస్సును సన్మార్గముపై కేంద్రీకరించినచో పై విషవలయమునుండి అతడు వెనుకకు మరలగలడు.

<u>NISHKAM KARMA నిష్కామకర్మ</u>

ధర్మము ధర్మము కొరకే యనునది నిస్సంశయముగా నిష్కామకర్మ. మన జీవితలక్ష్యమును సాధించుట మన విద్యుక్త ధర్మము.

NISHKAM UPASANA నిష్కామోపాసనా

భగవద్గీతలో నున్న నిష్కామోపాసనా సిద్ధాంతము ప్రత్యేకోద్దేశము దృష్టిలోనుంచుకొనక భక్తి నవలంబించవలెనని ఉద్బోధించుచున్నది. ఏ ప్రాపంచిక వస్తువు మీదనూ దృష్టి నిలుపక మరియు మన కోరికలను తృప్తిపరచుకొనుటయందు నిర్లక్ష్యముతోనూ భక్తిసాధన సాగించవలెనని దాని యర్థము. అంతేగాని, జీవిత లక్ష్యముపై మనస్సును లగ్నము చేయకూడదని కాదు. పురోగాములగు వారికది అత్యంతావశ్యకము. జీవిత లక్ష్యమనగా మనము చేరవలసిన అంతిమ స్థానమే గాని యితరము కాదు. అనగా అది మన జన్మస్థానము యొక్క పూర్వస్మృతి లేక, మనము చిట్ట చివరకు చేరుకోవలసినట్టి యిప్పటి స్థూలాస్థిత్వము యొక్క ఆదిమస్థితి. ఆ గమ్యస్థానమును గురించిన భావమునే మనస్సునందు సజీవముగా ఉంచుకొందుము. దానికై భక్తిని విద్యుక్త ధర్మముగా మాత్రమే సాధన చేసెదము.

NON-BEING అస్తిత్వరాహిత్య

అభావ స్థితి పొందిన తరువాత కూడ సాధించవలసింది ఎంతో వుంది. దానికి లక్షలాది సంవత్సరాలు కూడ సరిపోవు. అంతం ఏది, ఎక్కడ అనే దానిని నిర్ణయించడం చాల కష్టం. ఆ ప్రతిపాదనను అంగీకరించడానికి ప్రజలు సుముఖంగా వుండక పోవచ్చు. నేను అస్తిత్వరాహిత్యాన్ని “సత్”గ చిత్రీకరిస్తున్నాను కావున, ఇదంతా వ్యర్థం, నిరర్థకం అని వారు అనవచ్చు. కొంతవరకు వారు చెప్పేది సమర్థనీయమే. ఎందువలనంటే, అస్తిత్వంలో వున్న వ్యక్తి “అస్తిత్వరాహిత్య” భావాన్ని ఊహించలేదు. అది కేవలం అస్తిత్వరాహిత్య స్థితియొక్క అస్పష్ట ప్రతిబింబానికి మాత్రమే సూచిస్తుంది. వాస్తవం ఏమిటంటే అస్తిత్వ రహిత స్థితిలో వుండి ఆ స్థితియొక్క ప్రతిబింబం ఏదీ కూడ లేకున్నట్లయితే దానినప్పుడు అభావస్థితి యొక్క పరిపూర్ణతగా భావింపవచ్చు. కాని యివి మహా మహా ఋషుల సామాన్య అవగాహనకు కూడ అతీతమైనవి కావచ్చు

NON-ENTITY అవ్యక్తిత్వాము

'A' తాను చేసే పని సర్వస్వాన్ని తన గురువర్యునికి అంకితం చేసి ప్రారంభిస్తే కాలక్రమంలో అది ఎంత మంచి అగునో ఊహించుము. ప్రతీదీ తన గురుదేవుని కోసమే చేస్తాడు. అంతేకాదు. అతను తన గురువే చేస్తున్నాడనే భావంతో ప్రతీదీ చేస్తాడు. అతడా విధంగా భావించాలి. ఎందుకన తను, గురువు యిద్దరు కలిసి ఎగురుచున్నారు కావున, నిజం చెప్పాలంటే 'A' తన ఊహకు ప్రాణం పోసాడు. అతడి లక్ష్యమునకు చైతన్యం వచ్చింది. ఇప్పుడు రెండింటికి జీవం వచ్చింది. ఆరోజు ఉదయంనుండే అతడు తన పనిని ప్రారంభిస్తాడు. తన దైనందిన స్నానపానాదులు అంతటిని తన గురువే చేస్తున్నారని తలుస్తూ చేస్తాడు. ఉదయం తీసుకునే ఆహారాన్ని తన గురువే తీసుకుంటున్నారనే భావంతో చేస్తాడు. ఆఫీసుకు వెళ్ళడం, ఆఫీసు పని చేయడం తన గురువే చేస్తున్నారనే తలంపుతో చేస్తాడు. ఇప్పుడు ఆఫీసునుండి తిరిగి వస్తున్నప్పుడు వచ్చే మధ్య దారిలో ఆకర్షణీయమైన నృత్యమును చూస్తాడు. అతని దృష్టి ఆ నాట్యాన్ని అభినయిస్తున్న రూపం వైపుకు పోతుంది. అప్పుడు నిన్ను నీవు నిగ్రహించుకోలేకపోతే ఏమనుకుంటావు? నాట్యమును చూస్తున్నది నీవు కాదు, ఆ దృశ్యాన్ని చూస్తున్న నీనేత్రాలు ఆ గురువు గారివే అని భావించాలి. అది నీకు చేసే మంచి ఏమిటి? ఒక్కసారిగ ఆ నాట్యాన్ని చూడాలనే ఉత్సాహం పోతుంది. వెంటనే నీ గురువర్యుల శక్తి ప్రవహించనారంభించి, అప్పుడే రేకెత్తిన ఆ ఉత్సాహం నుండి విముక్తుడవుతావు. ఆఫీసు పని పూర్తిచేసి యిప్పుడు యింటికి వస్తావు. ఆఫీసు నుండి చాలా గంటల తరువాత తిరిగి వచ్చిన నిన్ను చూసి నీ బిడ్డలు ఎంతో ఆనందించడాన్ని గమనిస్తావు. వారు సంబరపడడం చూసి నీవు ముచ్చట పడుతావు.
అది సహజం కూడ. అప్పుడేమి చేస్తావు? నీ దృష్టి వారివైపుకు మళ్ళింది. తాత్కాలికంగా నీ పవిత్ర భావమునుండి కొంచెము దూరమైనావు. అంతరంగంలో ఉన్న నీ గురువే వినోదిస్తున్నారని భావిస్తే అనుసరించిన యీ పద్ధతి సంపూర్తి అవుతుంది. దాని ప్రభావం ఏమీ లేకుండడాన్ని గమనిస్తావు. నీ స్వీయ ఆలోచనల నుండి దూరంగానూ ఉంటావు.

ఇప్పుడు యింకొక పని జరుగుతుంది. స్నేహితులు వస్తారు. వారు కాలక్షేపం కబుర్లు ముచ్చటిస్తారు. నీవు కూడా వారి సంభాషణలోకి దిగుతావు. అది అనుదినం జరిగే విషయము. నీవు కాక, నీ గురువే వారితో ముచ్చటిస్తున్నట్లు భావింపుము. అదే ఉత్తమోత్తమ అభ్యాసమని చెప్పగలను. నీ దైనందిన చర్యలోను నీ కార్యక్రమాలు అన్నింటిలోనూ అదేవిధంగా నీకు నీవే సర్దుకు పోగలవు. నీవు నడుస్తున్నప్పుడు సమయంలో నీ గురువర్యుని గురించి ఆలోచించు. కాని నీవు ఆ రెండు పనులను ఒకే సారి చేసినట్లైతే ఎంతో శ్రేయస్కరం. నీ గురువుని గురించి తలవడం, అదే సమయంలో నీ గురువే నడుస్తున్నారనే భావాన్ని కూడ కలిగి ఉండడం జరుగుతాయి. ఆ విధంగా చేస్తే నీవు రెట్టింపు శక్తితో కొనసాగుతున్నావని అర్థం. అదేవిధంగా ధ్యానం చేసేటప్పుడు నీ గురువే తన స్వీయ రూపం మీద ధ్యానం చేస్తున్నారని భావించాలి.

ఈ అలవాటును అలవరచుకున్నట్లయితే కాలక్రమంలో నీపై దాని ప్రభావం ఏమై ఉంటుంది? నీకు యిక ముందు సంస్కారాలు ఏర్పడవు. అనగా భవిష్యత్ భోగానికి అవసరమైన పరిస్థితులను కల్పించే లక్షణం క్రమంగా వృద్ధి చెందడం ఆగిపోయిందని అర్థం. అదే తాత్కాలిక జన్మరాహిత్యానికి మార్గం. కాని మన లక్ష్యం దానికన్న ఉన్నతమైనది. తరువాత వచ్చు అంతులేని పునర్జన్మ వలయం నుండి విముక్తి పొందాలని మన కోరిక. ఈ పద్ధతి చివరకు అవ్యక్తిత్వానికి దారి తీస్తుంది. దీనిని ఆచరించి దాని ఫలితాన్ని అనుభవించాలి. అనతికాలంలోనే అది లభ్యమౌతుంది.

నేను అన్నింటినీ పోగొట్టుకున్నానని అతడికి తెలిసినప్పుడు నిజానికి అతడు దానిని ఎందుకు కాంక్షించాలి? ఎక్కడ ఆధ్యాత్మికత సమృద్ధిగా ఉన్నట్లు అతడు తెలుసుకుంటాడో ఆ ప్రదేశానికే అన్వేషకుడు ఎల్లప్పుడు వెడుతాడు. కాని నేనిప్పుడు అది పూర్తిగా లేనివాడినయ్యాను. అందువలన వారి ప్రయోజనం నెరవేరడానికి నేను పూర్తిగా తగనివాడను. ఇతరులను నావైపుకు ఆకర్షించేది నాలో మరింకేమి ఉంది? బహుశః అది వారి ఎడల నాకున్న ప్రేమ వలనే కావచ్చు. కాని అది కూడ నాలో కనపడదు. ఎందువలనంటే, దాని వివిధ వర్ణములు అన్ని తారతమ్యాలను పోగొట్టుకొని ఒక్కదానిలోనే

లయమైనాయి. బహుశః అది వారి విశ్వాసం వలన కూడ కావచ్చు. ఆ విశ్వాసం నాహృదయాంతరాళంలో వారికి అందుకు సూచనను ఒక దానిని యిస్తుంది. ఉనికి యొక్క ఎరుక దైవభావాన్ని మనస్సుకు తీసుకు వస్తుందనడం స్పష్టమైన విషయం. కాని ఉనికే అవ్యక్తిత్వము (non-entity) కావించబడినప్పుడు పరిష్కారం ఏమిటి? నిజమైన ప్రేమికుడై, అవ్యక్తిత్వాన్నే యదార్థంగా అన్వేషించేవాడు మాత్రమే అటువంటి స్థితిని చేరుకున్న వ్యక్తిని ఎరుకలోకి తీసుకోగలుగుతాడు. ఆ సందర్భంగా అతడు తనను పూర్తిగా శూన్యం లేక ఖాళీ చేసుకోడానికి, ప్రతీదానిని అతడికి అర్పించుకుంటాడు. అవ్యక్తిత్వ స్థితియొక్క చరమావస్థ అంతిమస్థితి. అదే “భూమ”గ తెలియబడుతోంది. కాని ఆ అస్తిత్వ రహిత స్థితి (Beingless state) ని దృష్టిలో ఉంచుకోవడం సాధ్యం కానందువలన గుణబేధాలు దానిలో ప్రవేశ పెట్టబడినాయి. మనిషి సహజ సిద్ధంగా భౌతికత వైపు మొగ్గి ఉన్నాడు; కావున తన స్థాయికి సమానంగ దైవాన్ని కింది స్థాయికి తీసుకువస్తాడు. మానవుడు తన జాతికి చెందిన వారినే ప్రేమించగలడని పెద్దలంటారు. ఇప్పుడు గురువు తన జాతివాడే కావున అతడు మూర్తీభవించిన దైవంగ భావించబడుతాడు. దాని ఫలితంగ పరతత్వంతో సంబంధం ఉన్న వాని ఆలోచనకు ఆ గురువే లక్ష్యం అవుతాడు. సూర్యకిరణాలన్నీ అన్ని ప్రదేశాలలోను ఒకే రీతిగ పడినప్పటికి, విభిన్న భాగాలు విభిన్నప్రభావాలను గ్రహిస్తాయి. అవి వాటి స్వభావ సామర్థ్యాలను అనుసరించి ఉంటాయి. ఆ విధంగా సూర్యుడి కిరణాలను సూటిగ గ్రహించడానికి మనిషి భూమధ్యరేఖ యొక్క స్థానాన్ని పొందవలసి ఉంటుంది. ఆ ప్రభావాన్ని తనలోనే ఉంచుకోడానికి అతడు పరిశుద్ధంగాను, నిర్మలంగాను కూడ ఉండాలి.

NOTHINGNESS శూన్యత్వము

నేను దైవానికి ఉపయోగించిన 'శూన్యత్వము' అనే పదానికి కొంతమంది తారుమారు భావాలకు గురయ్యారు. కాని 'శూన్యత' అనే పదం మాత్రమే కాక 'తత్వం' కూడా ఉందని మరిచారు. ఎప్పుడైతే సూక్ష్మమైన వాటి గురించి మాట్లాడతామో అక్కడ వ్యక్తిరేక భావం స్ఫురించి అచ్చట వున్నదాని కోసమే వెదుకుతుంది. మనం 'అవును' అన్నప్పుడు అక్కడ

'కాదు' అనునది స్ఫురిస్తుంది. 'లేదు' అన్నప్పుడు 'లేని' తత్వము - 'శూన్యత' గోచరిస్తుంది. అవును 'అన్నప్పుడు' 'ఉన్న' తత్వము గోచరిస్తుంది. కానీ దైవము రెండింటికి అతీతమైనది. 'ఉన్న' తత్వము కాదు 'లేని' తత్వమే 'శూన్యత్వము' అదే దైవానికి పర్యాయపదం. పరతత్వమే మన అంతిమ లక్ష్యము. భగవంతుడు ఏ స్థితిలోనైనా ఉండనీయండి, అది మనకు అక్కరలేని విషయము. మనకు సంబంధించినంత వరకు 'ఉన్నది', 'లేదు'లు మాత్రమే. కాని వీటిని ఎప్పుడు, ఎక్కడ, ఎలా నిర్వచించాలో తెలియదు. ఇది అనుభవముతో వస్తుంది. ఆ అనుభవము సాధనతో వస్తుంది.

మన పూజా విధానములో ప్రారంభ మరియు ఉన్నతమైన దశలలోని అనుభవ రాహిత్యమునకు చాలా వ్యత్యాసము కలదు. ప్రారంభములో బాహ్య శరీరముతో తనను తాను గుర్తించుకొను అహంకారము మరియు భౌతికమైన కోరికలు ఉన్నతమైన స్థితులయొక్క అనుభవములు గుర్తించుటలో అడ్డు తగులును. అయితే ఉన్నతమైన స్థితులలో అడుగు పెట్టిన పిదప తనను తాను వేగముగా మరచిపోవుటవలన నిమ్నస్థితులలోని బాధలు మరియు సుఖములను అనుభవమునకు తెచ్చుకొనుటలోని అవశ్యకతను రూపుమాపును. సంపూర్ణమైన సమతుల్య స్థితిలో మనకుగల అవగాహన నిలిచిపోవును. అచ్చట చాలా అనుభవము కలుగును కాని దానిని వ్యక్తీకరించుటకు ఏవిధమైన కోరిక మిగిలియుండదు. మరియు అనుభవము మరియు దాని వర్ణన అచట అర్థములేనివగును. దీనినే ఉపనిషత్తులలో "అనిర్వచనీయము" అని చెప్పబడినది. దీనిని బుద్ధభగవానుడు మౌనము ద్వారా వ్య క్తీకరించిరి. సూఫీయిజములోను మరియు కబీరు "అది ఏదో సరిగా అదియే" అని చెప్పుటలో వారు తృప్తినొందినారు. మన శిక్షణా పద్ధతిలోని సరళత్వము దానికదియే ముసుగుగా మారుటవలన ఆధ్యాత్మిక పురోగతిలోని ఉన్నతమైన స్థితులను గుర్తించలేక పోవుచున్నారు. ప్రాథమిక స్థితిలో యుంటూ ఏమియు పొందనివారు తాము అత్యున్నతస్థితియైన శూన్యత్వములో ఉన్నామను మైకములో, అత్యున్నత ఆధ్యాత్మిక స్థితులను గూర్చి తక్కువ చేసి మాట్లాడెదరు.

శక్తి ఉపసంహరించబడినట్లు ఉండే అనుభవం అంటే కొంచెం శూన్యత్వస్థితికి సన్నిహిత సంబంధం ఉన్నదేదో అని అర్థం. నాకు శక్తి కూడ అవసరం లేదు. కాని దాని అంతిమ స్థితే కావాలి. ఆస్థితిలో అవసరం అయినప్పుడు శక్తి అక్కడే ఉంటుంది.

NOTHING WHATSOEVER: ఏమీ లేదు

నా స్థితి మాటల ద్వారాగాని, వ్రాతమూలకంగా గాని వ్యక్తపరచలేనట్టిది. అయినా నా బుద్ధికి అందినంతవరకు నా స్థితిని మీముందు ఉంచుతాను. నా స్థితిని "చెప్పుకోవలసినది ఏమీ లేదు" అని అంటే అది సరిగా వుంటుందనుకుంటాను. ప్రారంభంలో ఏవిధముగా వున్నదో ఇప్పటి స్థితికూడ విధముగానే వున్నది. అంటే అ నేను చూడవలసినవి చూచి, బయలుదేరిన స్థలానికే తిరిగి వచ్చినానన్న మాట. నేను దానిని గురించి ఫిర్యాదు చేయడం లేదు కాని, నా స్థితి కొంత నిరుత్సాహకరంగానే వున్నది. నాలో ఆంతరంగికంగా వున్న శక్తి, స్థితులను పూర్తిగా మరచిపోయేంతగా నిరుత్సాహము నా భావనలో అంతలోతుగా, బలంగా నాటు కొని పోయినది. భౌతికంగా పొందిన అనుభవాలు నా ఆంతరంగిక దృష్టినుండి ఆదృశ్యమైనవి. శాపంవలన వ్యక్తి తన శక్తులు తానే మరచిపోయినట్లు, అటువంటి స్థితియే నాలో ఏర్పడినది. ఒకప్పుడు నాలో, "నేను ఆజ్ఞాపిస్తున్నాను, లే" అని ధైర్యంగా ఆదేశించగల స్థితి ఉండేది. ఇప్పుడు, "దేవుని ఆజ్ఞ అయింది, లే, నాయనా" అని కూడ అనడానికి భయపడే స్థితి నాది. ప్రతిది గురుదేవులు ఆదేశించినట్లే, వారి ఇచ్ఛమేర కే నెరవేర్పబడతాయి. నేనొక పాపిని, దైవమునుండి దూరముచేయబడిన వాడిని, దిక్కు లేని వాడిని అని నేను భావిస్తాను. మరో లోకానికి కావలసిన 'సద్ది' నేనింకా తయారు చేసుకోలేదు. పరమార్థాన్ని సాధించడానికి నేను ఏ విధంగాను కష్టపడలేను. ఈ విధంగా మరీ మరీ భావించి, నా స్థితిని గురించి నేను తరచు ఏడ్వాలని అనుకుంటాను. జీవించివుంటే, మరణంలోని ఆనందాన్ని అనుభవిస్తున్నాను.

NOTIONS భావనలు

ప్రియ సోదరా, ప్రతి ఒక్కరినీ పవిత్ర మార్గానికి తీసుకురావడం వంటి అన్ని పనులను విశిష్ట యుగపురుషుడు(Special Personality) చేయగలడని నేను భావించడం లేదు. శ్రీ కృష్ణ పరమాత్మకు కూడ దుర్యోధనుడి మనస్సును సక్రమంగా మార్చడం సాధ్యం కాలేదు. అటువంటి వ్యక్తులు అనేకులు అప్పుడున్నారు. చివరకు ఆయన మహాభారత యుద్ధాన్ని తీసుకురావలసి వచ్చింది. ఇప్పుడు కూడ యుద్ధాలు, రక్తపాతం వలన ప్రపంచంలో ఎక్కువ భాగం నిర్మానుష్యం కావడానికి అవకాశం వుంది. శ్రీ కృష్ణ పరమాత్మభక్తులు మాత్రమే ఆయన వలన లాభం పొందగలిగారు. అందుచే విశిష్ట యుగపురుషుడే ప్రజలను ఆధ్యాత్మికతవైపు మారుస్తారని శ్రీ 'X' చెప్పడం సరికాదు. విశిష్ట యుగపురుషుని వలన మనం లాభం పొందవచ్చునని నీవు ఇచ్చిన సూచన ఎంతో సమంజసమైనది.

సత్ తత్వప్రాప్తి చాలా కష్టమైన, క్లిష్టమైన పనియని చెప్పబడింది. ఇది ప్రజలకు నిరుత్సాహాన్ని కలిగించి, వారు దాని నుండి భయపడి పారిపోయేట్లు చేసింది. అటువంటి అభిప్రాయాలు మన ప్రగతి పథంలో సహకరించే ఏకైక పరికరమైన సంకల్పాన్ని బలహీన పరుస్తాయి, కాబట్టి వీటిని మనం మనస్సునుండి తొలగించుకోవాలి.

అభ్యాసి యొక్క కోర్కెల చేతనూ, ముందే అనుకున్నఅభిప్రాయాల చేతనూ నిర్దేశించబడే సమస్త కృత్రిమత్వమూ, పెడత్రోవపట్టిన ఉద్ఘాటనలూ చాలా తరచుగా సరిదిద్దలేనంత హానికరమైనవిగా ఋజువవుతాయి. అందువల్ల కాంతి, వగైరా దృశ్యాలను కృత్రిమంగా కల్పించుకోకూడదు లేదా వాటికోసం పట్టుబట్టకూడదు. కాని ధ్యానంలో వాటంతట అవే వచ్చినప్పుడు వాటిని కేవలం గమనించి వ్రాసుకోవాలి. వాటిలో దేనిపట్లా వ్యక్తిగత అనురక్తి లేకుండా ఉండాలి.

జీవిత సమస్యాపరిష్కారమునకు దీక్ష పుచ్చుకొనుటయే చాలునని కొందరనుకొందురు. ఏదేని ఒకవిధముగా ఒక గురునియొద్ద దీక్షను పొందగలిగినట్లయిన వారికి వేరేయత్నముగాని, సాధనగాని అవసరము లేదని వారు భావింతురు. అంత్యమున గురువొసగెడి త్రోపువలన మాయ, సంస్కారములనెడి బంధములను అతిక్రమించి వారు

మోక్షమును పొందెదరని వారి తలంపు. ఆ భావన సిద్ధాంతపరముగా నిజమైనప్పటికిని గురువు విశిష్ట శక్తిమంతుడైయుండి, నీవు పూర్తిగా అతని శరణుజొచ్చిననే తప్ప అది అంతగా ఉపయోగకారి కాదు.

NUCLEAR METHOD అణుపద్ధతి

మనిషి ఏదో విధంగ తనలోని పశుత్వాన్ని వదిలి నిజమైన మానవుడగుటకు ఒక పద్ధతి కనుక తెలిస్తే ఎంతో బాగుంటుందని నా తీరిక వేళల్లో అనుకుంటుండేవాడిని. సృష్టిలోను, నాలోను అంతటా పరిశీలించినప్పుడు, నేను రెండు విద్యుత్ యంత్రాలను (డైనమో)లను చూసాను. మొదటిది వ్యక్తిగత సృష్టికి సంబంధించిన విద్యుత్ యంత్రం, రెండవది విశ్వసృష్టికి సంబంధించిన విద్యుత్ యంత్రం. ప్రస్తుతానికి నేను రెండవ యంత్రం జోలికి పోవడం లేదు. ఎందువలనంటే దానిని ఉపయోగించే శక్తి ఆ విశిష్ఠ యుగపురుషుడికి మాత్రమే వుందని నాకు తెలుసు కావున. సామాన్య మహాత్ములెవ్వరు దీన్ని గురించి కనీసం ఆలోచించలేరు. ప్రస్తుతం మన సంస్థలో దాన్ని ఉపయోగించగలవారు ఇద్దరు, ముగ్గురు ఉన్నారు. కాని యీ విషయంలో నేను వారికెటువంటి సూచనను యివ్వదలుచుకోలేదు. దానికి కారణం నేను వారు అక్కడ ఉండడానికి ప్రత్యేకమైన శక్తిని యివ్వాలి. లేనట్లయితే వారి యీ జీవితం దానిలో లయం అవుతుంది. నేనిప్పుడు వ్యక్తిగత సృష్టికి సంబంధించిన విద్యుత్ యంత్రాన్ని గురించి చెప్తాను. నాగురువర్యుల అనుగ్రహం వలన దీన్ని పరిష్కరించగలిగాను. ఆయనిచ్చిన పరిష్కారం చాలా మంచిది. నేను దాన్ని గురించి భావించినదంతా కూడ సరైనదేనని నాగురువర్యులు కూడ ఆమోదించారు. ఈ పరిష్కారంలో ప్రమాదం ఏమీలేదు. అది చాల ప్రయోజనకరమైన సాధనం. దాన్ని ప్రయోగించే వ్యక్తి ఎంతో మెళకువగ ఉండాలి. పరిశీలన నిమిత్తం ఇద్దరిని తీసికొన్నాను. కాని జీవిత కాలమంతటికి కేవలం ఒక్క ప్రయోగమే సరిపోతుందా లేక కొంత విరామం తరువాత అనేకమార్లు ఆ ప్రయోగాలను తిరిగి చేయాలా అన్నది చూడాల్సివుంది. నేను ప్రాణాహుతి ప్రసారం చేసిన వారిలో మార్పుల సూచనలు కనపడుతున్నాయి; అది ఏరకం మార్పు

అనేది, ఆవిషయం దృష్టిలో వున్నప్పుడు మాత్రమే. తెలిసికోడానికి వీలవుతుంది. ఈ విధానాన్ని 'అణుపద్ధతి" అని అనవచ్చు.

OBLIGATION బాధ్యత

తమ కర్మఫల భోగమునకు బయట సహాయమేది కలుగునో దానిని జనులు ఇతరులవలన అపకారము లేక హింసకలిగినట్లు భావింతురు. అజ్ఞాన వశమున మనుజులు వారి కర్మఫల భోగముకొరకు ఏ బయటి వస్తువునుండి సహాయము కల్గునో ఆ విషయమై తమ భావములను విష పూరితములుగా చేసికొనుచున్నారు. ఇది అనుచితము ఎందుకనగా, నిన్ను పరిశుద్ధునిచేయుటకై సహాయపడి ఒక విధముగ ఉపకారము చేసిన ఈ విషయమునెడల నీవు కృతజ్ఞతాబద్ధుడవు గావలసియున్నావు. ఇందుచే బాహ్యకారణము (అదేదైనను సరియే) వలన జరిగిన కార్యమేదైనను అది మిత్రచర్యయే కాని సాధారణముగ మన భావన ఆ మేరకు పోలేదు. ఇట్టి చర్యయొక్క మూలతత్వము ఇంతకు ముందెన్నడును ఈ విధముగ వివరింపబడకపోవుటచే ఈ సిద్ధాంతము అసాధారణముగ కనబడవచ్చును. ప్రతి విషయమును ప్రభువు నుంచి వచ్చినట్లుగానే భావింపవలెనని సలహా యిచ్చుట అవి కల్పించిన వారిపై ఆగ్రహము కల్గి మన ప్రవర్తన కలుషితము గాకుండుట కొరకే. అందుచే ఎచటనుండియైనను కష్టము కల్గినచో అది చివరకు మన శ్రేయస్సు కొరకేగాన అట్టి వాని యెడల మన హృదయము అప్రయత్నముగా సంతోషించి ఆ వ్యక్తిపట్లగాని వస్తువునెడగాని కృతజ్ఞతా భావము గలిగించును.

OCCIPITAL PROMINENCE పుర్రె వెనుకభాగము

ఇప్పుడు మానవశరీరములో వీనిస్థితి మీకు చెప్పుదును. నాచే వివరింపబడిన కేంద్రము మనుష్యుని Occipital prominence అని పిలువబడు పుర్రె వెనుకభాగమున, పటములో చూపబడినట్లు కలదు. అది మూలతత్వముతో మాత్రమే సంబంధము కల్గియున్నది. జీవితసారమది. శరీరమును కాపాడుటకు ముఖ్యావసరమగు శక్తులన్నీ

దానికి కలవు. అది వెంట్రుకకంటె సన్నమైన ఒక గుజ్జువంటి పదార్థము. దాని రంగు, పైన చెప్పబడినట్లు, సంధ్యా సమయమందలి బూడిదరంగుగాని లేక దాని అసమగ్ర ప్రతిబింబముగాగాని యుండును. కేంద్రము దగ్గర పైన వర్ణించిన కణములు ఈ స్థానము దగ్గరకూడ భౌతిక రూపములో మనకు సరిగా కనబడును. అవి యన్నియు కేంద్రము దగ్గరి గురుకణముతో సంబంధము కల్గియున్నవి. మాటలతో చెప్పుట సాధ్యముకాక అనుభవపూర్వకముగా మాత్రమే తెలియదుగు ఈ విషయము మీకు అర్థమగునట్లు చెప్పగలిగితినో లేదో నాకు సందేహముగా నున్నది. వివరించుటకు సాధ్యమైనంతవరకు దానిని చెప్పితిని. ఇదియంతయు నా అనుభవము లేక ప్రకృతి పరిశీలనము. నా గురువుగారు నన్ను తయారు చేసి, దయతో నాకీ దివ్యదృష్టి నొసంగినారు. దాని ఫలితమే యిది.

ONENESS ఏకత్వం

నీ వ్యక్తిగత మనస్సును ఆది మనస్సుయొక్క స్థితికి తీసికొనివచ్చిన, అక్కడనుండి ఆది మనస్సు పైకి దుమికి కేంద్ర స్థానమైన భగవంతునిలో ప్రవేశించుటయే మిగిలియుండును. అట్టి స్థితితో నేకీభవించినట్లు తెలిసికొన్నచో సత్వ స్వరూపమును తెలిసికొన్నట్లే! అందులో నీవు మునిగి తేలుచుందువు. దాని అంతమెవరికిని తెలియదు. ఆ స్థితి నీకు రాగానే ఎల్లెడల స్వచ్ఛత, నిరాడంబరత, ప్రశాంతత అనుభవించగలవు. నిర్విరామముగ అట్టి స్థితిలో నివసించ మొదలు పెట్టినపుడు పై మూడు స్థితులు కూడ పోయినట్లనిపించును. అనగా ఆ మూడింటి సంస్కారములు కూడ నీలో నుండవు. ఏకత్వ భావమచ్చట పరిపాలించుచున్నది. మన ప్రాథమికాభ్యాసము వలననే దీనిని పొందవచ్చును. ఈ పద్ధతి ప్రభావమును జూచి అభ్యాసము ప్రారంభింపుము.

ORIENTATION TO GOAL ములామునకు కలుపు విధానం

"మొట్టమొదట శిష్యుని యొక్క బంధము అతని స్వీయ గురువు మరియు అత్యున్నత పరిపాలకునికి స్థిరపరచ బడుతుంది. అపుడు శిష్యుడు హృదయము నుండి

(మేధస్సు మెదడు) చిత్ కు సంబంధము మొదట స్థిర పరచ బడుతుంది. దాని తర్వాత హృదయం నుండి మనస్సు ద్వారా అత్త్యున్నత పరిపాలకునకు సంబంధము స్థిర పరచబడాలి. మరియు ఇది సూక్ష్మము –(తేలిక)– శక్తి తో ప్రసాదింపబడాలి"...

ORTHODOXY పూర్వాచారవైదిక సాంప్రదాయం (సనాతన ధర్మం)

పూర్వాచారవైదిక సాంప్రదాయం తన ఎదుటనే కట్టుకున్న అడ్డుగోడ వంటిదని, దానివలన దారి మూసి వేయబడుతుందని నా అభిప్రాయం. ఇది ఏదో విధంగా ప్రవేశిస్తుంది. ఎంతో కాలంగా ముస్లింలను గమనిస్తూ ఉండటం వలన యీ లోపం మనలోకి ప్రవేశించింది. అట్లు కాకున్న ఏ ఒక్క అణువు కూడ మనకుండిన నదీ ప్రవాహాన్ని అడ్డుకోలేదు.

PAIN ఆవేదన

ప్రతి వ్యక్తికి తనదైన ఆవేదన, దుఃఖాల గాధ వుంది. నాకు కూడ వుంది; కాని దాని స్వభావమే వేరు. అదృష్టము నన్ను వరించినప్పుడు నాకు నా గురువర్యులు పాదసాన్నిధ్యం లభించి, వారి యిచ్ఛకే నన్ను నేను సంపూర్ణంగా అర్పించుకున్నాను. త్వరలోనే నేను అభివృద్ధి చెందించుకొనిన ఒక విచిత్ర మానసికస్థితి, చాలాకాలం సాగింది. దాని అనంతరం నాలో ఒక వేదనా భావం (impatience) ఉత్పన్నమై కొనసాగింది. అచిరకాలంలోనే అది ఒకవిధమైన నిర్విరామతగాను, ఆవేదనగాను వృద్ధిచెందింది. కొంత కాలానికి దాని బాధలు చాలా తీవ్రతరమైనాయి. ఆధ్యాత్మికతతో సంబంధంలేని యితర వ్యక్తి ఎవరికైన అట్టి స్థితి సంభవించినట్లయితే అతడు ఆత్మహత్యకు తలపడి వుండేవాడు. కాని "నీ యిచ్చాను సారమే జరుగనీ" అనే భావం నాలో లోతుగానాటుకొని వుండి నాకు దానిని సహించుటకు కావలసిన ధైర్యాన్ని, ఉపశమనాన్ని కలిగించింది.

దానిని ఆవేదనా కాంక్ష అని, నిర్విరామతయని, తపన అని యిష్టం వచ్చినట్లు ఏవిధంగానైనా చెప్పుకోవచ్చు. అది నా హృదయానికెంత ప్రీతికరమైనదంటే దానికై నేను

వేలాదిజన్మలనైనా త్యాగం చేయుటకు వెనుకాడను. అదే ఆవేదన నాలో తిరిగి జనించాలని నా కోరిక. దానికి ఎటువంటి సంతోషం, ఆనందం కూడా సాటి రావు. దానికేదీ సాటిలేదు. దానికై స్వర్గానందాన్ని కూడ త్యజించడానికి సిద్ధపడతారు. ప్రజలు దీనిని ఒక వెర్రి ఆవేశస్థితిగా అపార్థం చేసుకుంటారేమోనని నా భయం. కాని ప్రియసోదరులారా! ఆకలితోవున్న మనిషికి కావల్సింది ఆహారం మాత్రమే, మరియు నా నిర్మాణం సర్వస్వం ఆ విధంగానే రూపొందింది. ఈ కారణంగానే నేను మీ అందరిలోను యీ ఆవేదన జనించాలని ఎంతో ఉత్సాహంతో అభిలషిస్తున్నాను. ఇది నాకు కూడ సంతృప్తికి కారణం అవుతుంది. ఆ విధంగా ఈ విషయంలో నాకు సంతృప్తి కలిగించుట మీవంతు కర్తవ్యం కాదా? నాయందు భక్తి లేశమాత్రమైన వున్నవాడైతే అతడు నా జీవిత కృషి, తపనలకు ప్రతిఫలంగ నాకు శాంతిని, ఉపశమనాన్ని తప్పక కలిగించే సాధనను చేపట్టడానికి ఉద్యుక్తుడౌతాడు. అది సాధకుని ప్రాథమిక కర్తవ్యం.

లోకులు శాంతినే కాంక్షిస్తారు. అందుచే వారిని లక్ష్య సిద్ధికై నిర్విరామతతో కూడిన ఆకాంక్షను చేపట్టమని ప్రేరేపించుటెట్లు? ఈ నిర్విరామతలో వున్న ఆకర్షణలు శాంతిలో వున్న వాటికన్న ఎంతో ఉత్తమమైనవని నేను నమ్మకంగా చెప్పగలను. జనులు పేర్కొనే శాంతి నిస్సందేహంగా ఒక ఉన్నత సిద్ధే కావచ్చు. దీని రుచి అభ్యాసికి ధ్యానంలో అనుభవానికి వస్తుంది. కాని దీనికి కేంద్రబిందువు ఒకటి ఉండాలని అది తెలుపుతుంది. నిర్విరామత పరాకాష్ఠ ను చేరుకున్నప్పుడు అది శాంతికి నాంది అవుతుంది. అది ఆ విధంగా జరగవచ్చు. లేనట్లయితే ఆవేదన, తపనల కొరకు కాక శాంతి, నిశ్చలతలను (peace, tranquility) పొందుటకే తాము ఆధ్యాత్మిక క్షేత్రంలో అడుగిడినామని చెప్పడానికి ఎవ్వరైనా ముందుకు రావచ్చునని నా భయం. అతడి దృక్పథంలో అతను సరికావచ్చు. కాని నా దృక్పథంలో మొదటిది ఎవరైతే కేవలం దైవంపైనే తమ దృష్టిని స్థిరంగా స్థాపితం చేస్తారో వారికి మాత్రమే చెందుతుందని చెబుతాను. రెండవది మాత్రం మైకపారవశ్యాను భూతిని మాత్రమే పొందగోరే వారికి చెందుతుందని చెప్పవచ్చు. దీనిని పొందడం ఏమంత

కష్టం కాదు. కాని ఆ "ఆపేదన" సాధించడం నిజానికి పసిపిల్లల ఆటవంటిది కాదు. మహా మహా ఋషులు సైతం దీనికై నిరంతరం తపించి గతించారు. వారిలో అనేకులు "శాంతి" ని నిశ్చయంగా చవి చూసి వుంటారు. కాని మనం దీని కాంతిరవ్వకై వేలాది శాంతి, నిశ్చలతాస్థితుల్ని (peace, calmness) పరిత్యజించడానికి సిద్ధపడవచ్చు. అటువంటి దానిని మనము రుచి చూడాల్సి వుంది. అసాధారణ పురుషులు ఈ ప్రపంచంలో ఉద్భవించడానికి తోడ్పడే నిర్మాణానికి యిది పునాది. మానవాళి సేవకు బహుశ అదే అత్యుత్తమ మార్గమని కూడ చెప్పవచ్చు. ఈ మార్గాన్ని అనుసరించేవాడు విజయాన్ని పొందకుండ వుండడు. అభ్యాసి పురోగమన మార్గంలో ఆటంకాలు ఏవీ లేకుండ చేయడానికి గ్రంథుల్ని (knots) విడదీయడంలో ఇది అపారంగా తోడ్పడుతుంది. కాని ఆధ్యాత్మిక శిక్షణకై నావద్దకు వచ్చు వారిలో అనేకులు శాంతిని పొందాలనే ఆతృతతో వున్నట్లు కనపడుతోంది. వారి ఈ కోరికను తీర్చడానికి నేను సమ్మతించవలసి వస్తోంది. ఆ విధమైన నిర్విరామంతో కూడిన ఆవేదనను పొందాలని నిజంగా ఆశించే అభ్యాసీల దృష్టాంతాలు నా దగ్గర అరుదుగా వున్నాయి. వాస్తవానికి, నిజమైన శాంతిస్థితి గ్రహణ శక్తికి అతీతమైనది. దానికి వైరుధ్యమనేది ఎక్కడా ఉండదు. అంత సరిగా కాకపోయినప్పటికి, దానిని 'శాంతికే శాంతి' (Peace of Peace) అని లేక "శాంతిసార" (essence of peace)మని రమారమిగ చెప్పవచ్చు. దీనినే ఒక కవి యీ విధంగా అన్నాడు.

దర్దకా హద్సే గుజరనా హై దవా హోం జానా
ఆవేదన తీవ్రత దాని అవధులను దాటినప్పుడు దానికి
అదే నివారణ అవుతుంది.

సంగ్రహంగా యిదే నా అవేదనామయ గాధ. బహుశ మీకు దీనిని నేను బాధతో కూడిన మాటల్లో వివరించి వుంటాను. మీకు మీరే వేదనా సాగరమయ్యే విధంగా మీ హృదయాలు నిండి వెల్లువలై ప్రవహించినప్పుడు మాత్రమే నా శ్రమ ఫలాన్ని నేను పొందుతాను. అప్పుడది ఏమవుతుంది.? ఆవేదనా కాదు, నిర్విరామత కాదు; సంయోగం కాదు, వియోగం కాదు; శాంతి కాదు, దాని విరుద్ధము కాదు! దేని కోసం మనం యీ

ఆవేదనను పెంపొందించుకున్నామో అదే యిది. నా హృదయాంతరాళం నుండి వచ్చిన యీ పలుకులు మీ అందరిలోను ఆశించిన ఫలితాన్ని కలుగజేయుగాక! ఇది ఏమాత్రం కష్టం కాదని నేను నమ్మకంగా చెప్పగలను. దివ్యపథంలో కష్టమనేది ఏదీ ఉండదు. దీనికి కావలసినదంతా ఏకాగ్రతతో కూడిన దృఢ సంకల్పం ఒక్కటే. అప్పుడు నీవన్వేషించే ప్రతీది నీకు అతి సమీపంగానే వున్నట్లు, నీతోనే వున్నట్లు గమనిస్తావు. అంతే కాదు నిజానికి నీవన్వేషిస్తున్నది ఏదైతే వుందో అది నీవే. దీనికి కావలసినది మార్గ మధ్యంలో వున్న కలుపు మొక్కల్ని, పొదల్ని దగ్ధం చేయగల దహించి వేసే హృదయం ఒక్కటే. యదార్థానికి నీవు ఏదైవున్నావో దానిగానే వుండాలి. ఆవేదన దాని నిదర్శనం; నిర్విరామత దాని ముందు సూచన.

నలభై రోజులకు పైగా నేనీ స్థితిలో వుండిపోయాను. ఆ తరువాత దాని దశమారి అదొక నిర్విరామ వేదానా భావంతోకూడిన ఆంతరంగిక శాంతి రూపాన్ని దాల్చింది. ఇది సుమారు ఇరవై రెండు సంవత్సరాలు నిర్విరామంగా కొనసాగింది. క్లుప్తంగా చెప్పాలంటే నా అభ్యాస కాలమంతా ప్రతిఒక్కరు కాంక్షించే శాంతి, నిశ్చలతలకు మారుగా ఆవేదనాత్మక నిర్విరామతతోనే గడిచిపోయింది. కాని అది ప్రత్యేకంగా నావంతే అయింది. నాతోటి సహచరులెవ్వరుకూడ అందులో ఏమాత్రం పాలుపంచుకోలేదు. దానికొరకు నా హృదయంలో నేనొక విచిత్రమైన ఆకర్షణను కలిగివున్నాను. శాంతి అంటే అదొక ఆవేదన, నిర్విరామతస్థితిగా నేను అపార్థంచేసికొని వుండవచ్చు. కాని కాలం యిప్పుడు మారి, ప్రతిఒక్కరు శాంతియొక్క అసలు అర్థాన్ని పూర్తిగా గ్రహించి వుండటంచేత, వారు దానివైపుకు మొగ్గుచూపుతూ, ఆకాంక్షిస్తున్నారు! అటువంటి ఆలోచన నా మనస్సులో ఎప్పుడుకూడ ఉదయించలేదు. అందువలన నాకు 'శాంతి'ని అనుగ్రహించమని నా గురువర్యులను ప్రేరేపించినానని, నా పేరుకు మచ్చ తెచ్చుకోకుండా తప్పించుకొన్నాను. నాకున్నదేదో అదంతా నాకొక వరం. అందుకు నా పరమ గురువర్యులకు నేనెంతగానో రుణపడి వున్నాను.

ముఖ్యంగా నేనెంతో ప్రత్యేకంగా చెప్పాల్సిన విషయం ఒకటుంది. లక్ష్యప్రాప్తికి అభ్యాసి నిర్విరామంతో కూడిన ఆతృత, వేదనతో కూడిన తపనలకు సమానమైన తీవ్ర ఆకాంక్షను అలవర్చుకోవాలి. సులభంగా విజయాన్ని సాధించడానికి ఈ వేదన లేక నిర్విరామత భావాన్ని పెంచుకోవాలి. వేదన, అస్తిమితత్వాల కోసంకాక, శాంతి నిశ్చలతలను సాధించడానికే ఈ ఆధ్యాత్మిక రంగంలో అడుగెట్టామని ఎవరైనా చెప్పవచ్చని నా భయం. వారి దృష్టిలో అది సరైనదే కావచ్చు. కాని నా దృష్టిలో మొదటిపైన వేదన, అస్తిమితత్వాలు దివ్యత్వాన్ని పొందగోరే వారికి అవసరం కాగా తరువాతపైన శాంతి నిశ్చలతలు మైక పారవశ్యాన్ననుభవించగోరే వారికి చెందుతాయి. ఈ తరువాతి దానిని సాధించడం ఏమంత కష్టం కాదు. కాని మొదటి దానిని పొందడం పసిపిల్లలాటవంటి సులభ కార్యం కాదు. అనేకులు శాంతి స్థితిని రుచి చూసి వుండవచ్చును. ఇప్పుడు మనం మొదటి దానిని రుచి చూద్దాం. ఆ స్థితి రవంత మాత్రమే అయినప్పటికీ దానికి వేలాది శాంతి నిశ్చలతాస్థితుల్ని వదులుకోడానికి సిద్ధపడవచ్చు. వాస్తవానికి అసాధారణ మహాపురుషులు ఈ ప్రపంచంలో అవతరించడానికి కావలసివే నిర్మాణ కార్యక్రమానికంతటికి ఇది పునాది. నిజమైన ప్రశాంతత్త యొక్క అసలు స్థితి మనం అర్థం చేసికొనే శక్తికతీతం. అక్కడ ఎటువంటి వైరుధ్యాలకు తావులేదు. యదార్థానికి అది ప్రశాంతత కాదు, నిర్విరామత కాదు, సంయోగం కాదు, వియోగం కాదు, ఆనందం కాదు. దానికి విరుద్ధమైంది కాదు. మన వేదనంతా దానికోసమే పెంచుకున్నాం. మీరందరూ ఆ బాధ చవిచూచెదరు గాక! అలవర్చుకోవడానికదేమంత కష్టం కాదు. దానికి కావలసినదంతా దృఢ సంకల్పం, దానిపై తదేక దృష్టి. అప్పుడు నీవన్వేషిస్తున్న వస్తువు నీకు మరీ సమీపంగా ఉన్నట్లు తెలుస్తుంది. అదేకాదు!: నీవన్వేషిస్తున్న వస్తువు నువ్వే అవుతావు. దానికి మార్గంలో అనావశ్యకాలైన కలుపు మొక్కల్ని, పొదలను దగ్ధం చేయగల దహించి వేసే హృదయం కావాలి.

<u>PANCH AGNI VIDYA</u> <u>పంచతత్వా విద్య,</u> <u>పంచ అగ్ని విద్య</u>

భూమి, అగ్ని, నీరు, వాయువు, ఆకాశములు అనేవి పంచతత్వాలు. ఇవి పిండప్రదేశములోని పంచకోశములతో సన్నిహిత సంబంధము కలిగివుంటాయి. ఈ కోశాలు

మానవ హృదయక్షేత్రంలో ఏర్పరుపబడి వున్నాయి. ఈ కేంద్రములపై ఆధిపత్యం సంపాదించుట అంటే, వీటితో సన్నిహిత సంబంధముగల పై అయిదు మూలతత్వములపైన అదుపు అని అర్థము. సమస్త భౌతిక శక్తులు, ప్రత్యక్షముగాను లేక పరోక్షముగాను ఈ పంచమూలతత్వములపై ఆధారపడి యున్నవి. యోగి ఈ ఐదు బిందువులపై ఆధిపత్యముపొంది, మంచి కార్యములకు ఆ శక్తులను వినియోగిస్తాడు.

PARABRAHMANDA పరబ్రహ్మాండ మండలం

పరబ్రహ్మాండ మండలం తరువాత మరో మూడు మండలాలు ఉన్నాయని నా అనుభవం తెలుపుతోంది. వాటికి పర్షియను భాషలో ఒక్కొక్కదాని స్థితి ననుసరించి పేర్లు పెట్టాను. దాని తరువాత అసంఖ్యాకాలైన బిందువులున్నాయి. ప్రతిదానికి ఒక ప్రత్యేక స్థితి ఉంది. సాధారణంగ యీ బిందువులను ఒక్కొక్కటిగ తీసుకుంటాను.

PARALLEL TO DEATH మరణానికి సమానమైన

మనం ఈ ప్రపంచంలోకి వచ్చినప్పటినుండి, బాధలు లేకుండ ఎన్నడు లేము. మన మూలమునకు తిరిగి వెళ్ళడం సాధించేవరకు కూడ మనం వాటినుండి విముక్తులం కాము. రాముడు, కృష్ణుడు వంటి అవతార పురుషులు కూడ వారు యీ భూమిపై వున్నంత వరకు బాధలు అనుభవింపక తప్పలేదు. నిజానికి బాధ, దుఃఖాల నుండి విముక్తి పొందడమే జీవితపు ప్రధాన అన్వేషణ అయ్యింది. “స్వతంత్రానికి మార్గం కారాగారం ద్వారానే వుంది”, అని గాంధీ మహాత్ముడు ఒకసారి అన్నట్లు చెప్పడం జరిగింది. ప్రపంచాన్ని ఒక కారాగారంగా తీసికొన్నట్లయితే, పైన చెప్పింది ఆధ్యాత్మిక భావంలో కూడ ఎంతో సముచితంగ సరిపోతుంది. పూర్తి నిరాశతో జనులు తరచు జీవితాన్ని చాలించాలని కోరుతుంటారు. కాని అభిప్రాయంలో అటువంటి పరిస్థితులలో మరణానికి సమానమైన జీవితాన్ని ప్రసాదించమని దైవాన్ని ప్రార్థించడం ఇంకా ఎంతో మేలు.

PARALLELISM సమాంతరము

సృష్టి ఏర్పడక పూర్వము ఆది దైవస్థితి మాత్రమే ఉండెడిది. అందులో సమస్త సారము ఇమిడ్చుకొని ఉన్నది. “క్షోభ్”తో వీటి వ్యక్తీకరణ మొదలయింది. ఈ క్షోభ్ అంతర్గత చైతన్యంలో ఒకవిధమైన మధనమును రేకెత్తించినది. చైతన్యం పునరుజ్జీవనం పొందింది, దానితో శక్తికి ఉత్సాహము పుట్టి, సృష్టి వ్యక్తీకరణకు చర్య మొదలయింది. ఈ చర్య పరతత్వంతో పరిపూర్ణ పొందిక కలిగి ఉన్నప్పటికి, ఈ స్థితికి వచ్చుటలో అది భిన్నమైన మార్గాన్ని అనుసరించినది, కాబట్టి బాహ్య ఆకారంలో దానికంటే భిన్నంగా కనిపించింది. దానికి మానవ రూపకల్పనతోగల సన్నిహిత సంబంధంవల్ల దీనిని మానవతా పథము (Line of humanity) అనవచ్చును.

ఇప్పుడీ రెండు పథములు - దివ్యత, మానవతలు - ఒక దాని సరసన ఒకటిగా, సమాంతరముగా, చైతన్యవంతంగా నడుస్తున్నవి. సృష్టి చేయుటయే మూలము యొక్క ప్రధానమైన వుద్దేశము కావున, మానవతా పథము ప్రాధాన్యతను సంతరించుకొని, సూక్ష్మస్థితిలో, మానవునితోబాటు సృష్టి మొదలైనది. మరొక విధంగా చెప్పాలంటే మానవతాపథము సమస్త నిర్మాణానికి మూలాధారమయిందని అనవచ్చు. అయితే దీని చర్యలు, దీనితో సమాంతరంగా పురోగమిస్తున్న దైవత్వ పథము యొక్క అంతర్గత చర్యలకు అనుగుణంగా ఉండినది. అందువల్ల శక్తి సక్రమంగా పనిచేస్తూ అకారాలను స్వరూపాలను బహిర్గతం చేయడం కొనసాగించింది. మానవతాపథము దివ్యత్వపథముతో పొందిక గలిగి పనిచేయక పోయివుంటే, నిజంగా అది అంత బాగుగా పనిచేసి ఉండేది కాదు. క్లుప్తంగా చెప్పాలంటే, మానవత దైవత్వంతో సమాంతరంగా పయనిస్తూ దానితో ఏకీభవించి పనిచేసింది.

చర్యలు అనేకరెట్లు పెంపొందుతూ పోయినవి. మిగిలినవాటితో సహా మానవుడుకూడా క్రమంగా స్థూల, స్థూలరూపం పొందడం ప్రారంభమైంది. మానవ సృష్టిలో అంతర్భాగముగా దైవత్వము వుండుటవలన, పరమాత్మ మానవునిలో అంతర్యామిగా వున్నాడని అంటారు. ఇంచుమించు అన్ని మతాలవారు ఈ అభిప్రాయాన్నే

కలిగియున్నారు. దివ్యత్వపథముతో మానవతాపథము సంబంధము కలిగియుంటూ, దివ్యత్వమువైపు పయనిస్తున్నపుడు మన అంతిమధ్యేయం నెరవేరుతుంది.

ఈ రెండూ దైవమునుండి, అంటే అనంతత్వంనుండి ఉద్భవించినవే కావడం వల్ల దివ్యత్వము వలెనే మానవత్వం కూడా పరిశుద్ధ రూపంలో ఉండినది. దానిలోని చైతన్య శక్తి స్థాయి నామమాత్రముగా లేదా నిద్రాణస్థితిలో ఉండినదని కూడా అనవచ్చును. గా చర్యలు ప్రతి చర్యలవల్ల ప్రతి చర్యలవల్ల ఏర్పడిన తీవ్ర సంచలనములు (Jerks) ఒక విధమైన జాగృతిని కలిగించినవి, ఫలితంగా వ్యత్యాస, వ్యతిరేఖభావములు బయటపడడం మొదలయింది. శీతోష్ణములు విభిన్న మార్గాలలో సాగుతూ ఆకారాలను పెంపొందించినవి. ఇవన్నీ మానవనిర్మాణంలో ప్రవేశించడంవల్ల అతని ఉనికి వీటన్నింటి మిశ్రమముగా తయారైనది.

వీటన్నింటిని వాటి వాటి తొలిస్థితులకు తీసుకొనిరావడమే ఇప్పుడు మనము చేయవలసిన పని. లేదా అవి దివ్యత్వముతో తమ సంబంధాన్ని తిరిగి ఏర్పరచుకొనేటట్లు వాటిని సమత్వస్థితికి, నిర్మల స్థితికి పునరుద్ధరించాలి. దీనిని సాధించడానికి వాటిలోనికి తగిన సమతాస్థితిని ప్రవేశ పెట్టడం మాత్రమే సరియైన పద్ధతి. పరతత్వ ప్రాప్తికి సహజ విధానమైన మన సహజమార్గములో మనము ఆ పనే చేస్తాము.

మానవుని పరిపూర్ణంగా దైవీకరణము గావించటమంటే ఏమిటో ప్రజలందరికి పూర్తిగా అర్థంకావడానికే ఈ ప్రకృతి రహస్యాన్ని ఇక్కడ నేను వివరించడం జరిగింది. సహజమార్గ మౌలిక సూత్రాలను వివరించే అవకాశం నాకు కలిగినందుకు చాలా సంతోషంగా వుంది.

ఆ విధంగా సహజమార్గ పద్ధతిలోని ధ్యాన ప్రభావం వలన మానవతారేఖ దిశలో పనిచేసే బలం యొక్క తీవ్రతను తగ్గించుకుంటూ వెళ్తాం. దివ్యత్వం ఆ విధంగా వృద్ధి చెందనారంభించగా, సమాంతరతతగ్గిపోనారంభిస్తుంది. ఇంకో మాటలో చెప్పాలంటే, మానవత్వం దైవశక్తితో నిండిపోనారంభిస్తుంది. కాలక్రమేణా ఆ దివ్యశక్తి అంతటా నెలకొనడం ఆరంభిస్తుంది. ఈ స్థితులు పూర్తిగా స్థిరపడినప్పుడు, సమాంతరం వెళ్ళిపోయి, మానవత్వం తన సృష్టించేశక్తితో బాటుగా ప్రాధాన్యత లేనిదిగా అవుతుంది. ఈ విధంగా చూస్తే,

అనంతుడైన భగవంతుడూ, అలాగే తను చేరుకోగలిగే అత్యున్నత స్థాయిలోనున్న మనిషి కూడా మానవత్వం పరిధిలోనే ఉన్నట్లు. మానవ పరిమితులు పోగానే, ఆత్మ విస్తరణ అపరిమితమవుతుంది. ఎంతగా అంటే, విశ్వమంతా అతడిలోనే ఉన్నట్లనిపిస్తుంది. అప్పుడు విశ్వంలో ఎక్కడ ఏది సంభవించినా, అది అతడి హృదయంలో ప్రతిధ్వనిని కలిగిస్తుంది. అప్పుడు ప్రకృతిలోని ప్రతీదీ అతడి ఎరుకలోనూ, దృష్టిలోనూ ఉంటుంది.

PARTICLES కణాలు

శరీరం యొక్క కణాలు నిరంతరం తయారు చేయబడుతున్నాయి మరియు చనిపోతు ఉంటాయి. కొత్త కణాలు నిరంతరం తయారవుతున్నాయి. మనం ప్రేమ యొక్క వెచ్చదనంతో వాటిని పెంచినప్పుడు కణాలు దాని ప్రభావాన్ని తీసుకోవడం ప్రారంభిస్తాయి మరియు రూపాంతరం చెందుతాయి. మన మొత్తం రూపాంతరం చెందే సమయం రావచ్చు. దిని నిజమైన అర్థంలో పరివర్తన లేదా పూర్తి మార్పు. ప్రేమ ప్రభావంతో నింపబడి వాటి స్థానంలో కొత్త కణాలు ఖచ్చితంగా మంచివి మరియు ఉన్నతమైనవిగా రూపాంతరం చెందుతాయి. కానీ దానితో అనే ఆలోచన కూడా మనసులోంచి కొట్టుకుపోతాయి. ఇది, అర్థం చేసుకోవడం లేదా వివరించడం కొంచెం కష్టం, సాధించడం మరియు పొందడం అంత కష్టం కాదు. కాబట్టి మనల్ని మనం తిరస్కరించినప్పుడు, ప్రగతిశీల మనయొక్క పెరుగుదలకు అనుకూలంగా మారుతుంది.

నాకు నా గురు మహారాజ్‌పై మాత్రమే నమ్మకం ఉంది. గురు మహారాజ్ కోరినప్పుడు, అదే జరుగుతుంది. ఒక రాత్రి, కలరా దాడికి ముందు, నేను కన్నీళ్లతో, గురువు మరణంపై గుండె యొక్క రాతి సౌధాన్ని మృదువుగా చేస్తున్నాను. విపరీతమైన అశాంతి ఉంది శరీరంలోని ప్రతి కణంలో గురువు యొక్క రూపం ఉందని నేను అకస్మాత్తుగా భావించినప్పుడు కళ్ళు మూసుకున్నాయి. గురువు లేని ఒక్క కణం కూడా లేదు. ఆ పరిస్థితి చాలా రోజులుగా మిగిలిపోయింది.

PASSIONS అభిరుచులు

కామోద్రేకాలు నిర్మూలించబడినట్లయితే, మేధాశక్తి పూర్తిగా నశిస్తుంది. దీనికి కారణం కామోద్రేకాలే ప్రేరణను సృష్టిస్తాయి. ప్రేరణ మేధాశక్తిని సృష్టిస్తుంది. అందువలన మనం వాటిని క్రమబద్ధం మాత్రమే చేయాలి. వేరు మాటలలో చెప్పాలంటే, పాశవిక కామం మానవీయ కామంగా మార్పును పొందాలి.

PATH మార్గాము

గొప్ప ఉపాధ్యాయులు ఎల్లప్పుడూ ఉన్నత విధానానికి సంబంధించిన మార్గాలను పద్ధతులను రూపొందించడానికి చురుకుగా పని చేస్తూనే ఉన్నారు, అయినప్పటికీ పరిష్కారం చాలా ఉంది. నిజంగా మీకు దగ్గరగా ఉన్న మార్గమే దేవునికి దగ్గరగా ఉంటుంది. నా గౌరవనీయ గురువు, ఫతేఘర్‌కు చెందిన మహాత్మా రామ్ చంద్రాజీ మహారాజ్, ఈ విషయంలో జీవిత ధ్యేయం (గమ్యం) పొందేందుకు సులభమైన మార్గాలను అందించడం ద్వారా మానవాళికి అద్భుతమైన సేవను అందించారు.

నీవు నీ ప్రార్థన, భక్తి పవిత్రమైన ఆలోచనల ద్వారా ఇతరులను దారిలోకి తీసుకురాగలరు. సరైన సమయం వచ్చినప్పుడు వీళ్లంతా సరైన దారిలోకి వస్తారు. ప్రతి ఒక్కరి భావోద్వేగాలు మరియు సంస్కారాలు భిన్నంగా ఉంటాయి తదనుగుణంగా ప్రతి ఒక్కరికి ప్రత్యేక సమయం ఉంటుంది.

మనం మన సంస్థలో ఆచరించే విధానం పద్ధతి సహజ్ మార్గ్ లేదా సహజ మార్గం అని పిలుస్తాము.

అంతిమ లక్ష్యాన్ని దృష్టిలో పెట్టుకోకుండా మనం సాధనను కొనసాగిస్తే, గమ్యం గురించి ఎలాంటి ఆలోచన లేకుండా ప్రయాణించే ప్రయాణీకుడి ప్రయాణంలా ఉంటుంది. గమ్యాన్ని దృష్టిలో ఉంచుకున్నప్పుడే ఆధ్యాత్మిక మార్గం కనుగొనబడుతుంది. ఇప్పుడు దారిలో మనల్ని స్థిరంగా ఉంచేది ఏమిటి? మనల్ని ముందుకు నడిపించి మరియు మనకు సహాయం చేసే శక్తి ఏది?

ఇది మన మనస్సు మాత్రమే, ఇది చాలా తరచుగా చెడు మరియు నీచమైనదిగా పరిగణించబడుతుంది. వాస్తవానికి, మనమే దాని అలవాట్లను అతి చురుగ్గా, అనిశ్చితంగా మరియు చంచలంగా మార్చడం ద్వారా పాడు చేసుకున్నాము, లేకపోతే అది మనలోని ఉత్తమమైన, ఏకైక అత్యంత ఉపయోగకరమైన పరికరం, ఇది మాత్రమే మనకు దైవిక ఆదేశాలను మరియు ఉన్నత స్థితులను అన్ని సూక్ష్మ అనుభవాలను తెలియజేస్తుంది. ఇది చెడిపోయిన స్థితిలో, నిస్సందేహంగా మనల్ని భ్రాంతులకు దారి తీస్తుంది, ఇది చాలా తరచుగా పురోగతి యొక్క దశలుగా తప్పుగా అర్థం చేసుకుంటుంది. మనస్సును దాని శుద్ధి స్థితికి తీసుకువస్తే, అది ఎప్పటికీ ఈ విధంగా ఒకరిని తప్పుదారి పట్టించదు.

సంకల్పం, విశ్వాసం అనేవి సాక్షాత్కార మార్గంలో సులభమైన విజయానికి దోహదపడే ప్రాథమిక అంశాలు. అంతిమ లక్ష్యం గురించి మన మనస్సులో స్పష్టమైన ఖచ్చితమైన భావనను కలిగి ఉండటం చాలా అవసరం. మనం ఆశించే తుది లక్ష్యానికి నేరుగా దారితీసే సరైన మార్గాన్ని ఎంచుకోవాలి. అందువల్ల, సాక్షాత్కారం కోసం మనం అనుసరించిన మార్గం నిజంగా సరైనదేనని నిర్ధారించడానికి సాధ్యమైన ప్రతి మార్గాన్ని మనం ప్రయత్నించడం చాలా అవసరం. ఒక విషయం యొక్క యోగ్యతలను నిర్ధారించడంలో మనం పూర్తిగా శ్రద్ధ వహించాలి, మనం ఉపయోగ పడే మార్గాలను ఆచరించాలి. ఆ మార్గం యొక్క యోగ్యత మనం అంగీకరించినప్పుడు (విశ్వశించినపుడు), మనం విశ్వాసం మరియు స్థిరత్వంతో దానికి కట్టుబడి ఉండవచ్చు. ఈ విధంగా స్థిరపడిన విశ్వాసం నిజమైనది మరియు శాశ్వతమైనది, అయితే బాహ్యంగా ఆకర్షణీయమైన లక్షణాలు అందమైన భౌతిక విజయాలను ప్రదర్శించడం ద్వారా అందించబడిన ప్రేరణ ద్వారా విశ్వాసం ప్రోత్సహించబడుతుంది, కానీ ఇది విశ్వాసం కాదు, కానీ దానిని ఒప్పించడంగా పేర్కొనవచ్చు. ఇది స్థిరమైన మార్గం కాదు ప్రతికూల పరిస్థితులలో అదృశ్యమవుతుంది.

PATRAపాత్రుడవు (అర్హత కలిగిన వ్యక్తి)

నిన్ను మరువ వద్దని కోరావు. నా ప్రియతముని నేను కూడ ఏవిధంగాను మరువరాదని కోరుకుంటాను. నీ యీ కోరిక తప్పక నెరవేరుతుందని భావించు. నీలో అహంకారమనేది ఏదీ లేదు. నీ స్థితి ఏమైనప్పటికి అది దైవంనుండి వచ్చిందనే భావించు. నీ స్థితి నాకు ఎంతో ఆనందాన్ని కలిగించింది. నువ్వు నిజంగా పాత్రుడవు (అర్హత కలిగిన వ్యక్తివి). ఆ విధంగా గాకుండ జనులు నావద్దకు వస్తూంటారు, వెడుతూంటారు, కాని నన్ను తనతో కూడ ఎవ్వరు తీసికొని పోరు. నీవు నిజంగా నన్ను నీతో తీసికొనిపోయావు. నీ ప్రస్తుత స్థితి నీ పనికి అవరోధంగా మారినట్లయితేను లేక భరింప శక్యం కానిదైతేను నాకు తప్పక వ్రాయి. నేను దాన్ని సరిదిద్దగలను. దైవకృపవలన నీకు తప్పక కొంత ప్రశాంతత వస్తుంది… ఇది నీకు ఎంతో ప్రయోజనాన్ని కలిగిస్తుంది. నీవు సంస్థకు అపారమైన సేవను చేస్తావనడంలో సందేహం ఏమీ లేదు. నన్ను స్మరించినంతనే నేను నీ ప్రక్కనే ఉన్నట్లు నీ అనుభవానికి రావచ్చు. దైవము నీకు స్థిరత్వాన్ని ప్రసాదించు గాక! నీవు వేగంగా పురోగతిని సాధించుదువు గాక! చివరకు నీవు సంస్థకు చాల విలువైన వ్యక్తిగా కాగలవు. చేయవలసినదేమైనా ఉంటే అది నీవు, నీ సహచరులే చేయాలి. ఏమైనప్పటికి నేను ఆధ్యాత్మికత యొక్క విత్తనాన్ని నాటాను. ఆ వృక్షం త్వరలోనే తప్పక ఫలిస్తుంది. కాని దాని సంరక్షణ బాధ్యత యిప్పుడు మీ అందరిపైనే ఉంది. నీ మిత్రులకు నీవొక సజీవ సందేశంగ అయినందుకు భగవంతునికి ధన్యవాదాలు. వారు ఈ సంస్థయొక్క ప్రాముఖ్యతను అర్థం చేసికోడానికి అది సరిపోతుంది.

<u>PATRIMONY పిత్రార్జితమైన</u>

మానవ సంతతియొక్క పిత్రార్జితమైన ఈ ఉత్తమమైన ఆధ్యాత్మిక బహుమానము అన్నివిధములా సంతులత స్థితిలో నుండు మానవులకు మాత్రమే ప్రత్యేకించబడినది. అయినప్పటికి దాని గురించి సరియైన దృష్టి మరియు ప్రయత్నము మన స్వంతము చేసుకొను అదృష్టము కష్టతరమైనది. "నిజమైన మానవునిగా వుండుట మానవాళికి లభించుట కడు దుర్లభము”. అని సరిగా చెప్పబడినది.

PEACE శాంతి

ప్రస్తుత ప్రపంచము అశాంతి అయోమయాలతో కూడిన స్థితిలో వుంది. ప్రతియొక్కరు శాంతికోసం బాధపడుతున్నట్లున్నది. అయితే, శాంతికై చేసే ప్రయత్నాలన్నీ విజయవంతమౌతున్నట్లు లేవు. దీనికి కారణం ఈ ప్రయత్నాలన్నీ బాహ్యమైనవే. వాస్తవానికి ఈ సమస్యకు ప్రపంచంతో గల సంబంధం చాలదూరం. నిజానికిది మొదట వ్యక్తికి సంబంధించిన సమస్య. తరువాతనే సమాజానికి చెందినది. కాబట్టి దాని పరిష్కారం కూడ అదే క్రమంలో ఉండాలి. ప్రపంచశాంతి వ్యక్తిగత శాంతితో చాల సన్నిహిత సంబంధం కలిగివుంది. కాబట్టి, వ్యక్తియొక్క అంతర్గత మానసిక స్థితిని మనము లెక్కలోనికి తీసుకోవాలి. మానవుని మనస్సును ప్రశాంతత మరియు క్రమ స్థితికి తీసుకువస్తే బయటి ప్రపంచములోని సమస్తము అదే రీతిలో దానికదే ఒక క్రమస్థితికి వస్తుంది. ప్రపంచానికి నిజమైన ఆధారము పోయింది. ఇది చాల విచారకర విషయము. దానిని పునరుద్ధరించడానికి, మానవుల వ్యక్తిగత మనస్సులలో శాంతి ప్రశాంతతల భావన పెంపొందడానికి తగిన పద్ధతులను అనుసరించవలసిన అవసరం ఎంతైనా ఉన్నది. దీనికై మనము చేయవలసినది ఏమంటే, ఆయా వ్యక్తుల మానసిక స్వభావాలను తగు విధంగా సరిదిద్దితే, అవి తమ ప్రభావముతో వారి మనస్సులను సరియైన రీతిలో మలచి క్రమపరుస్తాయి. వ్యక్తిగత మనస్సు విశ్వమనస్సు స్థాయికి ఎదిగినప్పుడే ఇది సాధ్యము. ఆ విధంగా ఊహించు! అప్పుడు సమస్యేలేదు. ప్రస్తుత స్థితిలో, శాంతి ప్రశాంతతలు తమలోనే లోటుగానున్న వ్యక్తిగత మనస్సులు, ప్రపంచములో శాంతిని సాధించాలని ప్రయత్నిస్తున్నాయి. ఇది పరిహాసాస్పదంగా లేదూ? మానవులకు అందుబాటులో ఉండే ఒకే ఒక్క మార్గము ఆధ్యాత్మిక జీవనాన్ని అనుసరించడమే. అయితే, దురదృష్టవశాత్తు, ఈనాడు అదీలేదు. ఫలితంగా అయోమయతకు దారితీసింది.

మనము ఆధ్యాత్మికంగా ప్రగతి సాధిస్తున్న కొలది ఈ ప్రశాంత స్వభావము కూడ మారుతూపోయి చివరకు 'శాంతిగాని శాంతి లభిస్తుంది. మనము ఆధ్యాత్మికముగా ప్రగతి

సాధించాలంటే పరిమితిలోని అపరిమితితో (అనంతత్వముతో) మొదలు పెట్టాలి. ఈ విధంగా మనము సత్ తత్వ౦తో సంబంధ మేర్పరచుకుంటాము.

PEEP INTO REALITY పరతత్వములోనికి తొంగిచూచుట (వాస్తవికతను పరిశీలన)

దివ్యత్వము మనవైపు ఎప్పుడు మరులుతుందో అప్పుడు మన పయనము సుగమమవుతుంది. భక్తిపూర్వక హృదయంతో అనంతత్వాన్ని సాధించాలని నిశ్చయించినప్పుడ మన యాత్రలో అనేక ఆధ్యాత్మిక స్థితులను అనుభూతి చెందుతావ తాను వెనుదిరిగి ప్రకృతికి అనుగుణంగా అతి సూక్ష్మముగా మారుచున్న వ్యక్తిలో మాత్రమే సత్ తత్వం ఉదయిస్తుంది. స్థాల్యత పూర్తిగా తొలగిపోనిదే పరతత్వములోనికి పరతత్వములోనికి తొంగిచూచుట కూడ సాధ్యపడదు. దారిలో ప్రతిబంధకములుంటే దానికి మనమే బాధ్యులము. ఇవన్నీ తొలగింపబడితే తప్ప సత్ తత్వావిర్భావమును మనము ఆశించలేము. సూక్ష్మాతి సూక్ష్మమైన స్థితిని సాధించడానికి సూక్ష్మ మార్గాలనే మనము అనుసరించాలి. దానికి విరుద్ధంగా మన మార్గాలు స్థాల్యములయితే మనలో ముందేవున్న స్థాల్యతకు తోడుగా వక్రతను కూడ ఏర్పరచుకొనడం ప్రారంభిస్తాము. మనలోని ప్రతి రక్తనాళము స్థూల ప్రభావముతో ధృవాలను (Pole) యేర్పరచి స్థాల్యతను పెంచుతుంది. గురువర్యుల శక్తితో వాటిని నాశనం చేస్తే తప్ప అనంతత్వానికి మార్గం తెరువబడదు.

PENANCE తపస్సు

సామాన్య జీవనము గడుపు మానవుని పురోభివృద్ధికి దుఃఖములెంతో సహాయ కారులు. సాంసారిక బాధలు, ప్రాపంచిక కష్టముల గూర్చి మా గురువిట్లనెడివారు. "ఓర్పు, సహనమునకు మన గృహమే శిక్షణా రంగము. గృహస్థజీవనములోని యొడిదుడుకులను ప్రశాంతముగా సహించు మహోన్నతమగు తపస్సు. అది మిగిలిన తపశ్చర్యలన్నిటికంటే ఉత్తమమైనది. కావున, ఈ పరిస్థితులలో మనము చేయవలసినదేమనగా కోప దుఃఖభావములకు లొంగక తప్పు మనయందేయున్నదని భావించి, ప్రశాంత చిత్తముతో

వాటిని భరించవలెననెడి వినమ్రవైఖరిని పూనుటయే. అడవిలో ఏకాకిగా జీవించుట, ప్రపంచవ్యవహారములతో సంబంధము లేకుండుట కొందరికి శాంత సహన గుణ సాధక మార్గములు కావచ్చును. కాని మనకు స్నేహితుల, బంధువుల ఖండన దూషణములే మహోన్నతమగు తపస్సు; విజయ సాధనకు సూటి మార్గము కూడ.” నిజమునకు బాధలను, కష్టములను ఓరిమితో సహించుటయే మనకు తోడ్పడును. కావున అవి మన పురోగతికి విలువైన ఆస్థిపాస్తులు. వాటిని దుర్వినియోగపరచితిమేని ఫలితములు నాశనమగుటయేగాక వాటివలన లభించు మేలైన సదుపాయములను కూడ మనము పోగొట్టుకొందుము.

సాధుత్వము అంటే ఇతరులచే నిందింపబడినప్పటికి, తప్పు తనది అని భావించే మనస్తత్వానికి అన్వయిస్తుంది. అందుకు తనకు విధింపబడిన దానికి అతడు లోబడి వుండాల్సి వస్తుంది. సంతృప్తిని, సహనాన్ని, జీవిత బంధాలనుండి విముక్తిని అలవరచుకోడానికి అన్నిటికి దూరంగా వుండడం, ఏకాంతత, సంబంధాలను తెంచుకోడం అనే పద్ధతుల్ని యితరులు అనుసరించవచ్చు. కాని మనకు కుటుంబం, మిత్రులు, సంఘం వీటి నిందల్ని, దూషణల్ని సహించడమే అత్యున్నత తపస్సు, త్యాగాల రూపం.

PENDULAM లోలకం

మనస్సు గడియారపు లోలకం లాంటిది. లోలకం యొక్క కదలిక నియంత్రించబడినంత కాలం గడియారం సరిగ్గానే కొనసాగుతుంది. అది చెదిరిపోతే గడియారం పని చేయదు. అదేవిధంగా ఈ మానవ గడియారానికి మనస్సు యొక్క కదలికను బాగా నియంత్రించడం , సర్దుబాటు చేయడం అవసరం.

గురువు ఒక ప్రసారాన్ని అందించారు, ఇది మొత్తం శరీరంలోని అన్ని కణాలలో పక్షులు ఉన్నట్లుగా అటువంటి ప్రతిధ్వనిని సృష్టించింది మరియు శరీరంలోని ప్రతి కణాన్ని ఎవరో గుచ్చుతున్నట్లు అనిపించింది.

PERFECTION పరిపూర్ణత

నన్ను అడగవలసినది మరేదైనా ఉందా? ఇంకా ఒకటి ఉందని నేననుకుంటాను. అది “పరిపూర్ణత్వాన్ని పొందుటెట్లు?” అని. అంతేనా కాదా? సమర్థుడైన గురువు లభించినట్లైతే అదే మాత్రం కష్టం కాదని నేను కచ్చితంగా చెప్పగలను. అటువంటి వానిని యిప్పుడు అన్వేషించాలి. మిత్రుడిగా నేను నీకు యిచ్చే సలహా అది. అతడు లభించినప్పుడు, పూర్తిగా నీవు అతనికి అర్పించుకో. ఆయన సాహచర్యం వలన నీకనేక విషయాలు తెలుస్తాయి. అదే అతనిని కనుగొనే పద్ధతిగా పనికొస్తుంది. నీ సమయాన్ని ఎంతో వృధా చేసాను. సమాధానంగా ఒకే ఒక వాక్యం సరిపోతుంది. అది "నీలోనే అన్వేషించు; లోనే ఆయనను కనుగొంటావు. ప్రభువు అక్కడనే ఉన్నాడు. కాని ఎప్పుడు? నీవు అక్కడ లేనప్పుడు మాత్రమే”.

PHILOSOPHERS తత్వవేత్తలు

సామాన్యముగ తత్వవేత్తలు ఆధ్యాత్మికత యొక్క ఆంతర్యమును సకారణముగ చర్చించి తెలియ ప్రయత్నించిం కాని అనుభవపూర్వకమైన దృష్టితో గాదు. వాడుకలో యుండు హేతు వాదము (తర్కము) దోషయుతము కావచ్చును. మనల నపమార్గము పట్టింపవచ్చును. కాని తత్వ విషయము అనవసర సాధనమైన తర్కము లేకుండ అంతరదృష్టితో సూటిగా చూడబడిన యెడల దాని సహజ స్వరూపము మనకు అవగతమగును. ప్రపంచ విషయములు ఆయా పరిస్థితులయందు వర్ణింపలేనంత మార్పును పొందియున్నవి. కొంతమంది సృష్టి శకమును నిర్ణయించుటకు ప్రయత్నించినను అనాదియైన ప్రపంచ జన్మము యొక్క సరియైన తేది గుర్తింపబడనే లేదు. ఆ వృత్తులనేకములుగా జరుగుచు పెరుగుచునే యున్నవి. అన్నింటికీ అతీతమైన స్థితికి ఎదిగిన తర్వాతే మనము ఎల్లప్పుడును విషయములను కనిపెట్టుటకు ప్రయత్నించవలెను. విషయ పరిజ్ఞానము సరిగా తెలియవలెనన్న తత్వవేత్తలకు కావలసిన ముఖ్య విషయమిది. పాశ్చాత్య తత్వవేత్తలవలెనే మన తత్వవేత్తలును సామాన్యముగ స్వానుభవము లేకుండగనే విషయములను నిర్ణయించుటకు ప్రయత్నించిరి. ఒకానొక తత్వవేత్త తాను

తత్వవేత్త అయినంత మాత్రము చేత, చెడిపోడనిగాని, భ్రష్టుపడడని గాని, చెప్పుట సరికాదని నా యభిప్రాయము. కాని స్వానుభవపూర్వకమైన జీవితము గడుపుచు విషయములను పరిశీలించినట్లయిన చెడిపోవుటకు, భ్రష్టు పడుటకును అవకాశముండదు. హిందూ దేశములోని ఋషులు సామాన్యముగ తత్వముచే కోరబడినంత స్థితికి వారభివృద్ధి పొందకపోయినను, మొదట అనుభవ పూర్వకమైన జీవితములో ప్రవేశించియే తత్వ పరిశీలనకు పూనుకొనిరి. వారు పురోగమించిన స్థితినుండి యధాశక్తిగా తత్వ విషయ రహస్యములను బహిర్గత మొనర్చుటకు ప్రయత్నించిరి. దాని ఫలితముగా విభిన్నములైన పద్ధతులలో ఆరు రకముల తత్వమార్గము లేర్పడిన. మన అభ్యాసము పూర్తియైన తరువాత మాత్రమే మనము విషయములను వివరించుటకు ప్రయత్నింపవలయును. కొద్దిలో చెప్పవలెనన్న మన "గ్రంథులు" వానియంతట నవే విచ్చుకోన ప్రారంభించినపుడు మనము విషయములను గ్రహించుట ప్రయత్నించవలెను. అదియే నేను తరువాత చెప్పబోవు కేంద్రప్రాంతము యొక్క దృష్టియై యున్నది. ఆ స్థానమునుండి మన నిర్ణయమునకు వచ్చు ప్రతి విషయమును కించిదోషము కూడ లేక యుండును.

తత్వవేత్తలు సామాన్యముగా ఇతరులను తమ ఆలోచనల వైపునకే లాగుకొందురు. కాని అది సరియైన మార్గము కాదని నాకనిపించును. నిజానికి ప్రత్యక్ష స్వానుభవము మాత్రమే తన్ను తాను తెలిసికొనుటకు సహాయపడును. ఇతర మార్గముగాని పద్ధతిగాని, గ్రంథము గాని, వేదము గాని, యీ విషయములో ఉపయోగపడదు.

PHILOSOPHYతత్వము

తత్వమనునది తర్కముపై గాక అంతర్దృష్టిపై నాధారపడిన విషయము. పాశ్చాత్య తత్వవేత్తలు చెప్పినట్లు సందేహములతో గాక అది ఆశ్చర్యములతో కూడియున్నది. అందుచే విషయముల సత్య స్వరూపము తెలిసికొనుటకు తత్వమార్గములో అనుభవపూర్వకమైన జీవితము గడపుట యెంతేనియవసరము.

ఆధ్యాత్మిక అసంతృప్తి అనేది మన భారతీయ తాత్విక సంప్రదాయంలో తాత్విక కృషికి ఆరంభ బిందువుగా సరిగ్గానే గుర్తింపును పొందింది.

సిద్ధాంతపరమైన తత్వజ్ఞాన ఫలితంగానే గందరగోళ స్థితి ఏర్పడుతోంది. తత్వజ్ఞానాన్ని ఆశ్రయించిన వాడు గందర గోళంలో తనే కొట్టుకు పోతాడు. సత్త్వ విషయంలో గందరగోళ పరిస్థితి ఏమాత్రం ఉండదు.

అతడు త్వరగా పురోగమించాలని నేను కోరుతాను. కాని వాస్తవం ఏమిటంటే అతడ తన ఆధ్యాత్మిక దేవాలయాన్ని సంశయమనే యిసుక పునాదిపై నిర్మించాలని కోరుతున్నాడు. సంశయమే తత్వశాస్త్రానికి జీవసారం. నా అభిప్రాయంలో తత్వశాస్త్రం "ఆశ్చర్యము" నుండే ప్రారంభం కావాలి. మన సాధనా విధానంలో ఒక దశలో ఆశ్చర్యానుభవం దానంతట అదే అభ్యాసిలో సృష్టించబడుతుంది. నేనా స్థితిలో అనేక సంవత్సరాలున్నాను. ఈ స్థితి ప్రవేశించిన తరువాత ఆధ్యాత్మికత సంపూర్ణంగ ఒక కొత్త మలుపును తీసుకుంటుంది.

PIND DESH పిండస్థానము

సాధన కాలమున గడించు వివిధ ఆధ్యాత్మిక దశలును ప్రకృతి కార్యమును చక్కబెట్టుటకు వుత్పన్నమగు ప్రత్యేకశక్తి సామర్థ్యములతో కూడియుండును. హృదయభాగమునందు అత్యంత నిమ్నమైన పిండదేశమనబడు ప్రదేశము వివిధములైన ఉప స్థానములతో కూడి యున్నది. ప్రాచీన హిందూమత సాహిత్యమున సాధారణముగా పంచాగ్ని విద్యయని పేర్కొనబడుదానికిది కేంద్రస్థానము.

మనం వివిధ శక్తి కేంద్రాలను జాగృతం చేస్తూ ఒక క్రమ పద్ధతిలో ముందుకు సాగిపోతాము. ఇది మన అభ్యాసానికి ఎంతో ఉపయోగకరం. ఈ బిందువులలో ప్రతి ఒక్కటి ఒక విశిష్ట లక్షణాన్ని కలిగి ఉంది. జీవ కేంద్రమైనట్టి హృదయంతో మనం ప్రారంభిస్తాము. గమ్యాన్ని పొందేవరకు మనం దీనిపైనే ధ్యానం చేస్తూ ఉంటాము. అందులో ఐదు

బిందువులు లేక ఉపకేంద్రాలు ఉన్నాయి. మన యాత్రలో వానిగుండా వెళ్లడం జరుగుతుంది.

PIOUS EARNINGS పవిత్రమై సంపాదన

ప్రకృతియందు లభించెడి ప్రతివస్తువు అతి పవిత్రమైనది. కారణమేమనగా దాని మూలము పవిత్రమైనది కనుక. మనము సంపాదించెడి వస్తువులుగూడ నైతికమును పవిత్రము అగు మార్గమున సంపాదింపబడినచో అవియును పవిత్రములే యగును. వాని ప్రభావము సమీపముననున్న ఆవరణములను సైతము ప్రభావితముచేసి మానవ శరీరమను ఈ సాలీడు గూటిని సైతము పవిత్రముచేయును. పవిత్రమార్గమున సంపాదింపబడిన వస్తువులకు మహర్షులు అత్యంత ప్రాముఖ్యత నొసగుట కిదియే కారణము.

PLACE స్థలము

ఆ స్థలమునందు ప్రవేశింపగనే ఆ పనికి దోహదము చేయు భావములు మనలో రేకెత్తును. సత్ తత్వముతో భావనారూప సంబంధము కల్పించుకొనిన మనుజునకు ఆ మూల తత్వమునుండి శక్తి లభించి అతడు శక్తివంతుడగును. ఒకడొక పనిచేయ సంకల్పించుకొన్నచో సంకల్పమును, ఆ కార్యమును కలుపునట్టి సూత్రము బలవత్తరమైన తన భావనాశక్తియొక్క బలమునుబట్టి, మూలతత్వమునుండి అతడు శక్తిని పుంజుకొన నారంభించును. ఆ శక్తి లోనికి ప్రవహింపనారంభించినపుడు ఒకానొక నిర్ణీతసమయములో దానితో మనకు అనుసంధానము కలుగుచున్నది. అపుడు కార్యస్మృతి మన హృదయములందు పునఃప్రవృత్తమగుచున్నది. అపుడేదియో ఒకవిధమున దానితో మన అనుబంధమును భావించుటకు మనము ఆరంభింతుము. మనము ధ్యానమునకు కూర్చుండునట్టి గది గాని, స్థలముగాని మన భావనాశక్తిచే ప్రభావితమగుటచే ఒక పవిత్రతా భావము ఆ ప్రదేశము నావరించ నారంభించును. ఆ స్థల ప్రభావము మన కార్య

పరిపూర్ణతకు మనకు మిగుల సాయపడును. ప్రభావమును వలసినంత విస్తరింప చేయగల్గుట మన వ్యక్తిగత సామర్థ్యములపై ఆధారపడియుండును. ఇట్టి స్థల ప్రభావము కాలము గడచినను సమసిపోదు. యాత్రికులు నేటికిని అట్టి శక్తిచే ప్రభావితులు అగుచున్నారనుటకు పవిత్ర యాత్రాస్థలములే ప్రత్యక్ష సాక్ష్యములుగా నున్నవి. ఇంతియేగాదు. వాయువు సర్వవ్యాప్తి యగుటచే ఈ పవిత్ర వాతావరణ సౌరభమును చుట్టుప్రక్కలనుండు పొరలకుగూడ వ్యాపింపచేయును. ప్రతి పొరయందును సంకోచ, వ్యాకోచములు వుండుటచే పై విధముగ సంక్రమించిన ప్రభావము క్రమక్రమముగ అభివృద్ధియై విస్తరించును.

PLAY GROUND క్రీడా స్థలం

మీ అందరికీ నా హృదయము ఒక క్రీడా రంగంగా అర్పిస్తున్నాను. దానిని ఒకడు తన వినోదముకొరకు విలాస స్థలంగ ఉపయోగించు కోవచ్చు; లేదా పిచ్చివానివలె తిరుగుటకు ఎడారిగానైనా ఉపయోగించుకోవచ్చు. అయినప్పటికి పోయినదేమీ లేదు. దాన్ని అతడు తన యిష్టం వచ్చినట్లు ఏవిధంగనైన ఉపయోగించుకోవచ్చు. ప్రతి ఒక్కరు దాని యందు స్వేచ్ఛగా స్థిరపడవచ్చు. ఆ ప్రదేశంలో ఒకడు తన స్వీయ ప్రతిబింబాన్ని, మరొకడు భగవంతుని ప్రతిబింబాన్ని దర్శించవచ్చు. సమానత్వము అనేది ప్రకృతి యొక్క లక్షణము.

PLEASURES ఆనందాలు

వ్యక్తి బాల్యంలో, తన లేతవయస్సులో, ఆటవస్తువులంటే ఇష్టపడతాడు. కొంత పెద్దయిన తర్వాత ఆటవస్తువుల మీద ఇష్టముండదు. తన ఆనందానికై సూక్ష్మతరములైన ఇతరములకై అన్వేషిస్తాడు.

PLEDGE ప్రతిజ్ఞ

నాలో ఉన్నదంతా సర్వమానవాళికే. ఏవిధమైన దాపరికము, భేదభావము లేకుండ ఆధ్యాత్మికతను దశదిశలా విస్తరింప చేస్తానని గురు దక్షిణగ నా గురువర్యులకు నేను పవిత్రమైన వాగ్దానం చేసాను. దానికి నేను బద్ధుడను. అది నేనిప్పుడు చేస్తున్నాను. నా జీవితమంతా చేస్తూనే ఉంటాను. నీవు మాత్రం నిరుత్సాహపడనవసరం లేదు. నీ విషయాన్ని నీవు నిజంగా నాకు అప్పగించి ఉంటే, నీ పరిపూర్ణత్వానికి నా సంపూర్ణ సహకారం ఉంటుందని మాట యిస్తున్నాను. అందుకు మాత్రం నీవు కూడ చేయవలసిన దానిని చేయాల్సి వుంటుంది.

PLUNGE మునిగి

నా వరకు నేను ఏది చేయాలో, ఎక్కడికి వెళ్లాలో తెలియక బీటలు వారిన హృదయంతో అనంతంలోకి లోతుగా మునిగానని మాత్రం చెప్పగలను. ఆయన తనకు యిష్టమైన చోటికి నన్ను తీసికొని పోదురు గాక! సర్వస్వం ఆయనపైనే ఆధారపడి ఉండి. సాధారణంగా, మునిగివున్న వ్యక్తి కనీసం ఒక్కసారైన ఉపరిభాగం పైకి లేవాలి. నేను కూడ ఆ విధంగా చేసాను; కాని నాకు తెలియని ఎక్కడికో నన్ను నిశ్శబ్ద తరంగాలు తీసికొని పోతున్నాయని మాత్రమే తెలుసుకున్నాను. అంతం అనేది తెలియక ముందు ముందుకు పోతూనే వున్నాను.

POINTS బిందువులు

నేను చెప్పగలను. సంకల్పశక్తితో కేవలం స్పృశించినంతనే ఒక్క క్షణంలో కోరుకున్న స్థితిని సృష్టించగల బిందువులు కూడా కొన్ని శరీరంలో వున్నాయి. ఆ పద్ధతులను నీపై ప్రయోగించడానికి అవసరమైన స్థితులను నీవు నీలో సృష్టించుకోవాలని నేను అపేక్షిస్తాను. లేనట్లయితే యీ అపరిపక్వ దశలో అది అపాయకరం అవుతుంది. ఈ పద్ధతులను ఎంతో ఉన్నత ప్రగతిని సాధించిన సాధకులందు, మరియు ప్రత్యేక సందర్భాలలోను మాత్రమే తగిన ముందు జాగ్రత్తతో ప్రయోగించడం సాధ్యమవుతుంది. అటువంటి పద్ధతులచే మనిషి తన

అసలు మూలస్థితిని ఒక్క క్షణంలో పొందగలడు. దీన్నంతటిని వినోదం కోసం మాత్రమే వివరించాను

POISON విషం

నకిలీని అసలుగా చిత్రించే తప్పుడు పద్ధతులను అనుసరించుటయే తమ వృత్తిగాగల వారే దీనికి ప్రధాన బాధ్యత వహించవలసి వుంటుంది. దీనివలన కలుగు దుష్పరిణామములను గురించి ఆలోచించక, వీరు ప్రజల హృదయములలోనికి విషాన్ని ఎక్కించినారు. ఆ విధముగా అమృతమునకు బదులుగా విషము యివ్వబడినది. అంటే ఆదిలోనే ఆధ్యాత్మికత గొంతు నులిమి వేయబడినది. తప్పుడు మార్గదర్శకత్వమువలన వారు తమని తాము నాశనము చేసుకోవడమే గాక, యితరులను కూడా నాశనము చేసినారు అనేది నిస్సందేహము. విద్వత్తుతోకూడిన ఉపన్యాసములు, ఉద్రేకపూరిత బోధనలు, పలువిధములైన చర్చలు- ఇవే ఈ కాలపు ప్రజల మనస్సులను ఆకట్టుకుంటున్నాయి. ప్రజలెట్లా వున్నారో వారికి అటువంటి నాయకుడే లభిస్తాడు. అతని జ్ఞాన ప్రదర్శనకు వారు పరవశులౌతారు. తనవంతుగా నాయకుడు తన ఘనతను మరింతగా వారి మీద ప్రదర్శిస్తూ పోయినాడు. ఆ విధముగా అతడే నిజమైనజ్ఞాని అని గౌరవ పురస్కారములకు అతడే తగినవాడని వారు భావించే స్థితి ఏర్పడినది. అతని జీవితావసరములు, సుఖము క్షేమముగా గౌరవనీయంగా తీర్చబడినవి. అతని శ్రమకు లభించిన ప్రతిఫలం ఇంతే,

POSITIVE OUTLOOK ఉత్తమత్వము(సానుకూల దృక్పథం)

తరువాత అతడు అభ్యాసము చేయవలసిన విషయము ఎల్లపుడు ఉత్తమత్వమునే ఆలోచించుచూ నుండుట. గమ్యస్థానము చేరలేమను భావమునకు ఏవిధముగనూ లొంగకూడదు. ఈ సందర్భములో దృఢ సంకల్పము చాలా అవసరము. నిరుత్సాహ

మనము చాలా తెలివిగలవారముగా భావించుట, అనుమానము లేకుండా, ఎంత తప్పిదమో, తెలివిమాలినవారము లేదా దుర్బలులము అని భావించుట కూడా అంతకన్న పెద్ద తప్పిదము.

POTENTIALITY సంభావ్యత

సహజంగా దైవభావమే దానితోపాటు అత్యున్నత శక్తి యొక్క భావాన్ని తీసుకొని వస్తుంది. మనయందు అదేవిధమైన శక్తిని పెంపొందించుకోడానికి దానికే మనం అంటిపెట్టుకుని ఉంటాము. ఇది సహజం అనడంలో సందేహం లేదు; అంతే కాదు ముఖ్యావసరం కూడ. తారతమ్య పద్ధతులచేకూడ యీ తేడా మన అవగాహనకు తీసుకురాబడుతుంది. మనకంటే గొప్పది, శక్తివంతమైనది ఏదో ఒకటి మనదృష్టిలో ఉంటేనేకాని మనం మనకు అతీతంగా ఎన్నటికి పోలేము. పరోక్షంగ ఇదే మన దృష్టికి కేంద్రం అవుతుంది. ఆధ్యాత్మిక పథంలో అన్వేషకుడు దైవము మహత్తరశక్తి అనే భావాన్ని తుడిచివేసు కున్నట్లయితే అతడు దానివైపుకు ఎన్నడు ముందుకు పోలేదు. అందువలన ఆ భావాన్ని కలిగి ఉండడం అవసరం. కాని అది కూడ, దాని మూలంలో ఏది ఉందో తెలుసుకునేటంతవరకు మాత్రమే ఉంటే చాలు. శక్తి ఎక్కడనుండి బయలుదేరిందో ఆ మూలములో ఎటువంటి క్రియలేదు. అక్కడ క్రియే కనుక ఉండి ఉంటే దానినుండి బయటకు వచ్చిన వస్తువులు తునాతునకలైన స్థితిలో ఉండి ఉండేవి. సృష్టికూడ యీనాడు మనకున్నట్లుగ ఎన్నటికీ ఏర్పడి ఉండేది కాదు. ఈ వాస్తవాలను దృష్టిలో పెట్టుకొని దైవం యొక్క పరిపూర్ణ స్థితిలోకి తొంగి చూసినట్లయితే అక్కడ ఒక పరమ చైతన్యకేంద్రం కనబడుతుంది. అది శూన్యత్వానికి సమానంగా ఉంటుంది. మూలములో ఉన్న 'శక్తి రహిత శక్తి' లో పాలుపంచుకున్న వ్యక్తి అత్యంత శక్తివంతుడు అవుతాడు ప్రతిచర్యకుగల పరమచైతన్య కేంద్రం ఎప్పుడూ అచేతనంగా ఉంటుంది. ఇది ప్రకృతి సత్యం. ఇది అన్ని రంగాలకు అన్వయిస్తుంది.

POWER శక్తి

ఆ కణశక్తిని భేదించి, దానిని ఒక యోగి ఉపయోగించినచో ప్రజలు అణ్వాస్త్రము మాట మరచిపోవుదురు. నాశనము కలుగజేయుటకు అట్టి శక్తి విభేదనము గావించి దానినెప్పుడైన నుపయోగించగల సామర్థ్యము ఒక్క అర్జుననకు ఉండెడిది. కాని ఆనాటి యుద్ధధర్మముల ననుసరించి ఉపసంహారములేని ఆయుధము నుపయోగించకూడదు. అందుచే అర్జునుడు దాని నుపయోగించలేదు. కురుక్షేత్ర సంగ్రామము సంభవింపనున్న సమయములో సమాలోచనము చేయు సమయమున భీష్మపితామహుడు ఈ విషయము దుర్యోధననకు తెలిపెను.

అందుచే ప్రస్తుత కాలములో అణుశక్తిని భేదించుట యన్నది యింతకుముందు ప్రపంచమునకు పూర్తిగా తెలియని విషయము కాదు. ఇంతకంటె పూర్వకాలమునకు సంబంధించిన విషయము నాకు తెలిసినది.

మానవ శరీరంలో ప్రతి అణువు అపారశక్తిని కలిగి వుంది. విశ్వం యావత్తు దీనితో సన్నిహిత సంబంధాన్ని కలిగివుంది. వెన్నుపాములోని ప్రతి బిందువు అత్యధిక శక్తితో నిండివుంది. కాని దీన్ని యింతవరకు గుర్తించనే లేదు. జనులందరు కుండలిని కోసమే విలపిస్తూ, అది జాగృతం కావాలని వెర్రిగా పరితపిస్తున్నారు మెదడులోని వివిధ కణాల ముఖ్య భాగ నిర్మాణంలోగల ప్రతి అణువుకు కుండలినీ శక్తిని మించిన ప్రబల శక్తి వుంది. కాని ఇంతవరకు ఎవ్వరు కూడ దాన్ని మానవాళి శ్రేయస్సు కొరకు ఉపయోగించడానికి ప్రయత్నించలేదు. అభిప్రాయం జ్ఞానులలో అనేకమందికి ఆమోద యోగ్యం కాకపోవచ్చు. నేను దాన్ని వారికి ప్రదర్శించినప్పటికీ దాన్ని గ్రహించడానికి చాలినంత సునిశితత్వం వారికి లేకపోవచ్చు. ఏదేమైనప్పటికి, ప్రజలు దాన్ని అర్థం చేసికొని అనుభూతి చెందే సమయం తప్పక వస్తుంది. ఆ అత్యున్నతస్థితిని పొందుటకు ఎటువంటి మూల్యం చెల్లించనవసరం లేకుండ ప్రజలు తమలో తీవ్రమైన ఆసక్తిని సృష్టించుకోవాలి. కాని వారినుండి ప్రతిస్పందన చాల తక్కువగా వుంది. ఇది బహుశ నా లోపాలు కొన్నిటి కారణంగా జరుగవచ్చు. ఏమైనప్పటికి దాన్ని నానుండి పొందడానికి ఎవ్వరు ముందుకు రానట్లయితే, నేను దాన్ని పూర్తిగా వదిలిపేయవచ్చు. విధంగా దాన్ని గ్రహించే సామర్థ్యం వున్న వారు ఎవరైనా దాన్ని

గ్రహించవచ్చు. ఈ భావం నాలో పొంగి పొరలుచున్నప్పటికి అది తనంతతానుగా బయటకు ప్రవహించిపోకుండ నేను దాన్ని అదుపులో వుంచానని నమ్మకంగా చెప్పగలను. ప్రకృతిలోని గ్రంథులలో ఒకదాన్ని స్పృశించినంతనే అది బయల్వెడలి ప్రవహించేటట్లు చేయవచ్చు; కాని యీ సమయంలో దైవ సంకల్పం అది కాదు.

POWERLESSNESS శక్తిహీనత, శక్తిరహితము

మానవుడు శక్తిహీనుడు. నిజానికి అసలైన శక్తి హీనతా భావమే ఒక శక్తి. “శక్తి” (power), “శక్తిరహితము” (Powerless) అనే యీ రెండు పదాలను ఉచ్చరిస్తున్నప్పుడు ధ్వని విషయంలో వాటిని పరిశీలిద్దాము. “శక్తి” (power) అనే పదంలో స్వరస్థాయి ఒక స్థానం వద్ద హెచ్చించబడుతుంది. దాని ఫలితంగ అది పొట్టిదైంది. "శక్తి రహితము”(powerless) అనే పదంలో అది రెండు స్థానాలలో అనగా ప్రారంభంలోను, చివరలోనూ ఉంది. "శక్తిరహితము” (Powerless) అనే పదానికి రెట్టింపు శక్తి ఉందనే నిర్ణయానికి ఇది మనల్ని తీసుకొని వస్తుంది. “శక్తివంతము” (powerful) అనే పదాన్ని కూడ మనం యిప్పుడు తీసుకుందాము. దానిలో మూడు శబ్దవిభాగాలు ఉన్నాయి, కావున అది కూడ హెచ్చుగా ధ్వనిస్తుంది. అందులో రెండు విభాగాలు సమాన శక్తిని కలిగి వున్నాయి. ఒక చోట ఉంచబడిన సమాన శక్తులు పరస్పర వ్యతిరేకాలుగా పనిచేస్తూ వికర్షించుకుంటాయి. కావున ఆ క్రియ క్రియ ప్రభావహీనమవుతుంది. "శక్తి రహితము' (powerless) అనే పదము సామాన్యంగ కేంద్రము అయినటువంటి దైవానికి ప్రయోగించబడుతుంది. నిజానికి దానిలో ఏ శక్తి లేదు. శక్తి రహితత్వములో శక్తి భావం యిమిడి ఉంది. అది సరిగ్గా కేంద్రంలో ఏవిధంగా ఉందో అక్కడ ఆ విధంగా ఒక అచేతన స్థితిలో ఉంది. కేంద్రము శక్తి అంతటికి మూలముగా తెలియబడుతోంది. అనగా రహితత్వముగ వివరించబడే ఆ అచేతన స్థితే శక్తిని నిజంగా ఉత్పత్తి చేస్తుంది. సంక్షిప్తంగ ఒక్కమాటలో చెప్పాలంటే కార్యరూపంలో ఉన్న బలమే శక్తి; అచేతన స్థితిలో అది శక్తి రహితము. ఆవిధంగా శక్తిరహితమే శక్తికి మూలము లేక ఉత్పత్తి స్థానమని, ఒక భావంలో అదే అత్యంత అపరిమితమైన శక్తి అని మనం నిర్ణయానికి వస్తాము.

బాహ్య కార్యకలాపాన్ని, పేరు మాటలలో శక్తి బయటకు ప్రవహించడాన్ని ఏదోవిధంగ అరికట్టగలిగితే, అది సమత్వాన్ని పొందుతుంది. ఫలితంగా అది అత్యంత ప్రభావవంతం అవుతుంది. ఆ అంతిమస్థితిలో మీరందరు లయమును పొందాలని నేను కోరుతున్నాను. అది మూలంలో అచేతనంగ ఉండి, ఇచ్ఛానుసారంగ క్రియాత్మకం అవుతుంది. కాని తన సంకల్పాన్ని పూర్తిగ రహితం చేసుకుని, వ్యక్తిగత మనస్సును సరైన విధంగ క్రమబద్ధము కావించి, సమత్వమును పొందేటట్లు చేసినప్పుడు మాత్రమే అది సాధ్యము అవుతుంది. అప్పుడు అతనిలో మిగిలి ఉండేది "శూన్యము" తప్ప మరేదీ కాదు.

POWERS అధికారాలు

అందువలనే, ప్రకృతి సంపూర్ణశక్తితో యిప్పుడు తన తీక్షణ దృష్టిని దీనిపైపుకు సారించింది. సమీప భవిష్యత్తులో ఏం జరుగుతుందనేది సామాన్య ఊహకు మిక్కిలి అతీతమైన విషయం. సాధారణంగా ప్రకృతి కాలావసరానికి అనుగుణంగా పని చేయడానికి ఎవరికి తన శక్తులను ప్రసాదించిందో అతడి పని నిర్వహణలో ఎన్నడు జోక్యం చేసుకోదు. ఈ సందర్భంగా నాకు అప్పగించబడిన కార్యం ఏదైతే ఉందో అదంతా ప్రకృతియొక్క అత్యంత కృపానుగ్రహంచే పదును పెట్టబడి నన్ను సంపూర్ణంగా నా గురువర్యులు యిచ్ఛకు, ఆజ్ఞకు బద్ధునిగా చేసింది. ఆ కారణంగానే యీ విషయంలో ప్రస్తుతం గురువర్యుల ఆజ్ఞలకోసమే ఎదురుచూడడం జరుగుతోంది.

PRACTICE(S) అభ్యాసం

ఈ పద్ధతిలో చెప్పబడిన సాధనలు ధ్యానానికి కళ్ళు మూసుకోవడానికి సంబంధించిన లాంఛన ప్రాయమైన యాంత్రిక విధానాలు మాత్రమే కావు. వాటికొక స్పష్టమైన లక్ష్యం, ఉద్దేశం, అంతము ఉన్నాయి. దానిలో రెండంశాలు ఉన్నాయి. ఒకటి అభ్యాసం; రెండవది సాధన మార్గంలో చిక్కుల్ని, అవరోధాన్ని తొలగిస్తూ ప్రాణాహుతి లేక యోగశక్తి ప్రసారం ద్వారా అభ్యాసి పురోగమనాన్ని త్వరితం చేసే గురు సహాయం. పూర్వపు సాధన

విధానాలలో తన ఆటంకాలను, అవరోధాన్ని తొలగించుకోడానికి అభ్యాసి మాత్రమే తీవ్రకృషి చేయవలసి యుండగా, గురువు బాధ్యత అభ్యాసీకి కొన్ని యాంత్రిక సాధనలను చేయమని చెప్పడంతోనే తీరిపోయేది. అయితే సహజ మార్గంలో ఆ విధంగా జరగదు. ఈ విషయంలో బాధ్యత ఎక్కువగా గురువుపైనే ఉంటుంది. ఆయన ప్రాణాహుతి ద్వారా తనశక్తిని ప్రయోగించి అభ్యాసి మనస్సునుండి చిక్కుల్ని, అవరోధాల్ని తొలగిస్తారు.

కొందరు అభ్యాసులు తాము వ్యక్తిగతంగా సాధన చేసేటప్పుడు నాతో కూర్చున్నప్పుడు కలిగేటంత ప్రశాంతత, నిమగ్నతలు కలగడం లేదని తరచు చెప్పుతుంటారు. అది సహజమే ఎందుకంటే వారి ప్రధాన లక్ష్యం శాంతిని పొందడమే కాని, శాశ్వత సత్యప్రాప్తి కాదు. ఇంతే కాక వారు యింటివద్ద ఎంత కాలం, ఎన్నిమార్లు సాధన చేస్తారని నేను స్వతంత్రించి అడిగితే, అనేక సందర్భాలలో వారమంతటిలో మొత్తం మీద ఒక గంటకూడ వారు సాధన చేయడం లేదని స్పష్టమవుతుంది. కొన్ని సంస్థల్లో రోజుకు ఆరుగంటలు అంతకన్న ఎక్కువ కాలం కూడ ధ్యానం చేస్తూ, మిగతా కాలాన్ని సత్సంగానికి వినియోగించాలని నిర్దేశిస్తారు. నేను మాత్రం ఉదయం ఒక గంట, సాయంత్రం ఒక అరగంట మాత్రమే చేయాలని చెబుతాను. కాని యీ మాత్రానికి కూడ వారు తమకు సమయం దొరకడం లేదని ధ్యాన కాలంలో నిమగ్నతను పొందలేకున్నామని సాకులు చెబుతారు. ఏమైనప్పటికి వారికి వారే కారణాన్ని తెలిసికోగలరు. కాని వారు అంగీకరిస్తే వారిలో శ్రద్ధ, భక్తి లోపించడమే దీనికి కారణమని నేను వారికి చెప్పగలను. అంతర్గతంగా దైవం ఎడల భక్తి కలవానికి ధ్యానం అతడి కర్తవ్యంలో ఒక భాగం అవుతుంది. అప్పుడు ఆసక్తి, నిమగ్నత లోపించడం అన్న ప్రశ్నే వుండదు.

<u>PRAKRITI ప్రకృతి</u>

సృష్టికాలమున కేంద్రం చుట్టూ తిరుగుతూ ఉన్న చలనం యొక్క ఫలితంగ ప్రకృతి ఆవిర్భవించింది. ఆ చలనం శక్తిని జనింపజేసింది. తరువాత అదే సృష్టికి కారణమైంది. మహాప్రళయ కాలంలో ప్రకృతి తన అస్తిత్వాన్ని (existence) పూర్తిగా పోగొట్టుకుంటుందని నేను భావిస్తాను. ఎందువలన అనగా పదార్థ సముదాయం వలన ఏర్పడిన ఎటువంటి

వస్తువైన మిగిలి ఉన్నట్లైతే నిజానికి మహా ప్రళయం సంభవించినట్లు కాదు. దాని తరువాత మిగిలినది ఏదైనా ఉంటే అది ఒక్కటి మాత్రమే. అర్థం కావడానికి మనం దానిని శూన్యము లేక ఆధారము అని అనవచ్చు. ఆధారం లేకుండ ఏ ప్రకృతి, ఏ విశ్వము కూడ నిలువ లేదు. అస్తిత్వానికి ఆధారమంటూ ఒకటి ఉండి తీరాలి. ఆ ఆధారమే దైవం, లేక బ్రహ్మము. నిలబడటానికి ఎటువకంటి ఆధారం లేనట్లయితే అది అర్థరహితం అవుతుంది.

PRALAYA ప్రళయము

కేంద్రమున సాంద్రముగనున్న అదృశ్యచలనశక్తి పునః సృష్టిరచనకై వెలుపలకు ప్రవహించుటకు మార్గము నేర్పరచుకొనెను. అపుడే మనుజుడుద్భవించెను. ఏ దివ్యశక్తినుండి మనుజుడుద్భవించెనో అట్టి మూలమునకు మరల చేరవలెననెడి గుప్తమగు ఆర్తి, ఆకాంక్ష అపుడే ఉద్భవించుట ప్రారంభించెను ఏలయన ఆ దివ్యశక్తి మిగులు శక్తివంతమగుటచే మనుజుని తన వైపునకాకర్షింప దొడగెను ఆ శక్తిసారమే సంచలనానంతరము సృష్టికి కారణభూతమై మానవునకును సంక్రమించెను. కాని, చలనమే దాని యాధారమగుటచే అది అచేతన స్థితికి వ్యతిరేకముగ నుండెను. అట్టి అచేతన స్థితికి చేరవలెనను కోర్కె మనుజునిలో రేకెత్తగనే అతనిలోని చేతనను సాధ్యమైనంతవరకు నిద్రాణస్థితికిగొనిరావలసిన ఆవశ్యకత అతనికి గల్గెను. అతడందులకై · మార్గముల నన్వేషింపసాగెను. చిట్టచివరికి సత్త్వముతో సంబంధముగల అదృశ్య చలనశక్తి ఆ తత్త్వముకంటెను స్థాల్యము గలదైనట్లే మనుజుడును తన గమ్యమగు సత్త్వమును చేరుటకు ఏదేనొక స్థూలమగు సాధనమును చేపట్టుట ఈ తలంపు ప్రళయ సమయమందలి అవసరమని తలపోసెను

మహా ప్రళయకాలమున సహజరీతిసే మనమీస్థితిని పొందుట నిస్సంశయము. కాని, మనము ప్రయత్నించునదేమనగా దానిని వీలైనంత త్వరితముగా పొంది, దుఃఖపూరితములగు పెక్కుజన్మలనుండి తప్పించుకొనుట. సమస్తమును అనగా సృష్టి కేంద్రమునకు మఱలిపోవుటకు మహాప్రళయమెట్లు ఆవశ్యకమో అట్లే ఆ స్థితిని పొందుటకు మనము మన ప్రళయమును స్వయంకృతములగు సమస్త సంస్కారములను క్షయము

కావించుట సాధించి తీరవలెను. అనగా మనదనువాటినుండి ముక్తి పొంది, సృష్టి కాలమున ఏ స్వాభావిక స్థితియందుంటిమో అదే స్థితి గైకొనవలెను

ఇప్పుడు మనము మన కేంద్రమునకు పోదలచినాము. దానికై జీవములన్నిటిని మొదటి స్థితికి తీసికొని వెళ్ళుట సహజ పద్ధతి. మన మవతరించు సమయముననున్న మన ప్రళయ స్థితిని కల్పించుకొనుటకే మనము ధ్యానములో మనస్సు నిశ్చలముగ నొకే స్థానమునొద్ద చేరునట్లు చేయ ప్రయత్నింతుము

PRANA ప్రాణ

ప్రాణశక్తి సర్వవ్యాప్తి యగుటచే దాని ప్రభావపు పరిధినుండి ఏదియు తప్పించుకొనజాలదు. ఇది ఆహారమునకు వెలుపలను లోపలను గలదు. దీనితో మన భావనాశక్తిని అనుసంధానము చేసినచో రాపిడిచే అగ్నికణము పుట్టునట్లు నూతనమగు శక్తిపుట్టును. దానికంటెను వేరుగాను పరిశుద్ధముగను ఉండును. సత్ తత్వము తోడి సంసర్గము వలన ఉద్భవించిన శక్తి మనలను ప్రభువు వైపు గొంపోవును. అది దానికంటెను క్రిందిశక్తి అందుకు సమర్థముగాదు. మానవుని ఊహాశక్తి అచటివరకు పోజాలదు. ఇది ఆద్యంతరహితమగు స్థితికి మన మార్గమును సుగమము చేయును.

PRANAHUTI ప్రాణాహుతి

ప్రాణాహుతి యను ఈ పురాతన విధానమీ దేశమున ప్రారంభింపబడి, ఉపయోగింపబడి, మన పూర్వ మహర్షులచే విస్తారముగా పుట్టిన ఈ దేశమునందే పూర్తిగా నశించిపోయి, నేడు ఏ కొలది మందియో తప్ప నమ్మువారు కూడ లేనిదశకు వచ్చుట అత్యంత దుఃఖకరము. అది ఇంద్రజాలమనియు, సమ్మోహన విద్యయనియు కొందరు దుర్వ్యాఖ్య కావించి హేళన చేయజూతురు. ఈ అంశమును "శ్రీ రామచంద్ర రాజయోగ ప్రభావము" అను నా గ్రంథమున విపులీకరించి యున్నాను

ప్రాణాహుతి చేయగల శక్తి అత్యున్నత స్థితికి చెందిన యోగసిద్ధి. దీనిచే యోగి తన ఇచ్ఛాశక్తితో ఎవరియందైనను యోగశక్తిని లేక దైవీక ప్రకాశము గాని ప్రసారించి వారి యందు ఆధ్యాత్మిక పురోగతికి అవాంఛితము, అనవసరము అయిన వాటిని తీసివేయగల సమర్థుడు. అతడీ శక్తిని తన చుట్టు సమావేశమైయున్న వారి మీదనే గాక తనకు బహుదూరమందున్న వారిమీద కూడ ప్రసరించేయగలడు. ఈ శక్తిని స్వాధీనపరచుకొన్న వాడు చూపు మాత్రమున, అభ్యాసి తాను జీవిత కాలమంతయు వెచ్చించికాని పొందలేనియట్టి మానసికస్థితిని ప్రస్తుతస్థితికంటె కడుంగడు ఉన్నతమైనదానిని తాత్కాలికముగాగాని, శాశ్వతముగాగాని కల్గింప జాలును. ఇది వట్టి మాట కాదు. సత్యవచనము. ఎవరేని కోరినచో ఎప్పుడైనను ప్రత్యక్షముగా పరీక్షించి చూడవచ్చును. ప్రాణాహుతిశక్తి వలన మహర్షులు పలుమారు కేవలము చూపుమాత్రమున మానవుని ప్రవృత్తినే మార్చివేసియున్నారు. మా గురుదేవులును ఫతేఘడ్ వాస్తవ్యులు సమర్థ గురు శ్రీ రామచంద్రజీ, స్వామి వివేకనందుడు మరికొందరిట్టి మహాత్ముల దృష్టాంతములు దీనికి నిదర్శనములు

నా గురువర్యుల కృపచే నేను ప్రజాసామాన్యానికి తెలియని ఒక గొప్ప రహస్య మర్మాన్ని వెల్లడి చేయడానికి ప్రయత్నిస్తాను. శ్రీ కృష్ణపరమాత్మ, వివేకానందస్వామి, గురువర్యులు వంటి మహోన్నత వ్యక్తి ఒక మనిషి జీవిత గమనాన్ని అంతటిని మార్చివేయడం ఒక మహాద్భుతం. ఇది ఏ విధంగా జరుగుతుంది?

ప్రాణాహుతి సంకల్పశక్తి ద్వారా పనిచేసి ఎల్లప్పుడు సత్ఫలితాల నిస్తుంది. ఆధ్యాత్మిక శిక్షకుడు సాధకుడి మనస్సును తీర్చిదిద్దుటకు తన సంకల్పాన్ని ప్రయోగించినట్లైతే అది అమోఘమైన సార్థక ఫలితాలను యిస్తుంది.

సమర్థుడైన శిక్షకుడు ప్రాణాహుతి యోగశక్తి ద్వారా సాధకుని మనస్సులోని నీచ ప్రవృత్తులను బలహీనం కావించి, అతని హృదయాంతరాళంలో దివ్యతేజో బీజాన్ని నాటును. ఈ ప్రక్రియలో శిక్షకుడు అపార దివ్య శక్తి (Divine infinite power) ప్రేరితమైన తన స్వీయ సంకల్పశక్తిని ఉపయోగించును. ఒకవిధంగా అతడు 'దానిని' (that) గుర్తెరిగి దానినే తన

సంకల్పమనే కటకం ద్వారా సాధకుడి హృదయంపై కేంద్రీకృతం చేస్తాడు. మొదట్లో సాధకుడికి ఎటువంటి అనుభూతి ఉండక పోవచ్చును. కారణం అతడు ఇంద్రియాల ద్వారా మాత్రమే అనుభవం పొందుటకు అలవాటుపడినాడు, కాని దివ్యశక్తి యింద్రియాలకు అతీతం. కొంతకాలం తరువాత అట్టి ప్రాణాహుతి ఫలితాలు అతడి అనుభవానికి రావచ్చు. అవి అతడి ముఖ్యాంగాలు పని చేసే విధానాలలోను, అతడి మానసిక ప్రవృత్తులలోను సూక్ష్మ మైన మార్పుల రూపంలో కూడా ఉంటాయి.

ఈ విధానానికి పోలిక ఇంద్రజాల, వశీకరణ విద్యలలో అపరిష్కృతంగా కనపడుతుంది. వాటి ఫలితాలు ప్రాణాహుతి ఫలితాలకు విరుద్ధమైనట్టివి.

ప్రాణాహుతి శక్తి పవిత్ర మనస్సు ద్వారా పని చేయు ఒక దివ్య శక్తి అనే విస్పష్టమైన నిర్ణయానికి సాధకుడు యీ పాటికి వచ్చి ఉండవచ్చు. మనస్సు ఏ విధంగా పరిశుద్ధం కావింపబడుతుంది? అది ఏ విధంగ ఆ దివ్యశక్తితో అనుసంధింపబడుతుంది? మన ఆలోచన శాశ్వతంగా దైవంతో కలుపబడినప్పుడు యివి జరుగును. ఈ సమాధానం చెప్పడానికి సులభమే. మరి ఆలోచనను దైవంతో శాశ్వతంగ కలపడం ఎట్లు? దానికి అనేక సమాధానములు యీయబడ్డాయి. కాని నా హృదయాంతరం నుండి ఉప్పొంగి పైకి వెడలిన రహస్యం ఏమిటన ఆ పనిని చేసేవారు, చేసినవారు, చేస్తున్నవారు నా గురువర్యులే అని. నా గురువర్యులను నేను చూసినప్పుడు ఆయన తేజస్సుతో నా హృదయం నిండిపోయింది. ఆయననే నిరంతరం నా ప్రభువుగా, నా గురువుగా, నా ఆత్మగా స్మరించడం మొదలెట్టాను. నిజమైన అన్వేషకులు ఎల్లరు ఆయనను పొందెదరు గాక! తథాస్తు!!!

"భౌతిక పరమాణువులను శక్తిగా మార్చవచ్చు." ఈ అభిప్రాయం అంత వివాదాస్పదమైనట్టిది కాదు. ఎందుచేతనంటే, అత్యంత సునిశిత స్థితిలోకి వచ్చినప్పుడు పదార్థము శక్తిగా మారుతుంది. వేరు మాటలలో చెప్పాలంటే పదార్థం స్థూలతర స్థితిలో ఉన్న శక్తి మాత్రమేనని చెప్పవచ్చు. అది ఒక శాస్త్ర సంబంధమైన సూత్రం. నాకు తెలిసినంతవరకు అది ఆధునిక విజ్ఞాన శాస్త్రం చేత ఆమోదించబడింది కూడ. మన ప్రాణాహుతి విధానంలో

యిది ప్రాథమిక ఆధారం. "ప్రాణాహుతి పదార్థాన్ని శక్తిగాను, శక్తిని పరతత్వం గాను మారుస్తుంది." అని నీవే చక్కగ వ్యక్తం చేసావు.

మానవుని అస్థిత్వంలోని ఈ మార్పులన్నింటిని సహజమార్గంలో అత్యంత సహజపద్ధతిలో, ప్రాణాహుతి ద్వారా తీసుకొనిరావడం జరుగుతుంది. ఈ విధానములో మనస్సును క్రమపరచే కర్తవ్యము, వాస్తవానికి గురుదేవులదేగాని, అభ్యాసిది కాదు. వ్యక్తి మనస్సు విశ్వమనస్సు స్థితికి ఎదిగినప్పుడు అది తన అసలు స్వరూపాన్ని పొంది వ్యక్తికి తగిన మార్గదర్శకత్వాన్ని ఇస్తుంది.

వాస్తవముగా సృష్టికి కారణమైన 'క్షోభ' యొక్క ప్రతిబింబమే మానవ మనస్సు. ఈ చర్య సవ్యగతిలో(ప్రదక్షిణముగా) మొదలయింది కాబట్టి ప్రకృతిలోని ప్రతీది గోళాకారంలో ఉన్నట్లు మనము గమనిస్తాము. ఈ విధంగా వ్యక్తి మనస్సు దివ్యమనస్సు (క్షోభ)లో అంతర్భాగమే. ఏదోవిధంగా దాని అధోముఖ కార్యకలాపాలను మూలమువైపు త్రిప్పగల్గితే, అది పరమ ప్రశాంతతను పొందుతుంది. దివ్యవ్యక్తిత్వముగల మహాశక్తివంతుడైన వాని సహాయ సహకారములవల్ల మాత్రమే వ్యక్తి తన మనస్సును మూలము వైపు మరలించగలడని, నా వ్యక్తిగతానుభవము ఆధారంగా, తెలియజేస్తున్నాను. ఈ విషయంలో అట్టి మహావ్యక్తి యొక్క సంకల్ప శక్తులు మాత్రమే అవసరము.

ప్రాణాహుతి ప్రసారము యొక్క మొట్టమొదటి, ఇంచుమించు తక్షణ ప్రభావము మాటలతో వర్ణింపలేని శాంతి ప్రశాంతతలు. ధ్యానంలో కలిగే ఈ అనుభవము మనము తిరిగి చేరవలసిన ఆ మూలమును మనకు మెల్లమెల్లగా జ్ఞప్తికితెస్తుంది. పదేపదే, కలిగే ఈ అనుభవాలు మన అసలైన నిజస్థితి స్మృతిని బలపరచి మన ఇప్పటి జీవితపు బంధనాలను విడదీస్తాయి. ప్రాణాహుతి ప్రసారము జ్ఞాపకపు లోలోతులలోనికి తీసుకువెళ్ళే కొద్దీ, మూలము వైపు మనయాత్ర దృఢంగా స్థిరపడును.

ఇట్టి అనుభవం మీకందరికీ కలగాలని నా కోరిక.

ప్రశిక్షకుడు ప్రవేశ పెట్టు దివ్యజ్యోతి వివిధ కేంద్రములకు పయనించి, వున్నత కేంద్రములలోకూడా అభ్యాసీ ఒక విధమైన ప్రకంపనలను అనుభూతి చెందును

నిద్రాణమైన స్థితిలో ఉన్న మానవునికి ప్రాణాహుతి నూతన జీవితాన్ని ప్రసాదిస్తుంది. మానవులకు ప్రత్యేకించబడిన అత్యున్నత స్థితిని చేరడంకోసం మనలను తయారు చేస్తుంది. అంతేకాదు, పురోగతికి ప్రతిబంధకంగా ఉన్న వాటినన్నిటినీ తొలగిస్తూ మనలో పరివర్తన తీసుకొని వస్తుంది.

సాధనకు గురువు యొక్క సహాయం ముఖ్యమైన అంశం. కావున ప్రాణాహుతి అనే యోగపద్ధతి ద్వారా శక్తిని ప్రసారం చేస్తూ ముందుకు నడిపించగల సమర్థుడైన గురువును అన్వేషించడం సాధకుడి బాధ్యత. ఆశించిన ఫలితాన్ని తీసుకురావడానికి యిది మాత్రమే ఫలప్రదమైన పద్ధతి. సహజ మార్గ విధానంలో ప్రాణాహుతి పద్ధతి ద్వారా దివ్యకృప సాధకుడివైపు మరల్చబడుతుంది. వాస్తవాని అభ్యాసియొక్క ఆధ్యాత్మికోన్నతికి ప్రాణాహుతి అత్యంత స్వల్పవ్యవధిలో ఏంచేస్తుందో దానిని స్వప్రయత్నాలు ఒక పూర్తి దశాబ్ద కాలంలో కూడ చేయలేవు. గ్రంథాలలో చెప్పబడ్డ పురాతన పద్ధతులకు అనుగుణంగ ధ్యానాన్ని స్వతంత్రంగా అభ్యసించినప్పుడు తరచు తీవ్ర సమస్యలు ఉత్పన్నమవుతాయి. పూర్వ పద్ధతి ప్రకారం చేసే అభ్యాసంతో మనస్సు యొక్క నిర్విరామ క్రియా కలాపాలను ఆపడానికి దానితో పెనుగులాడుతూనే ఉండాలి. ఈ పెనుగులాట నిజానికి ఎటువంటి ప్రయోజనం లేకుండ యావత్కాలం కొనసాగుతూనే ఉంటుంది. ఆ విధంగా ధ్యానం దాదాపు జరగనే జరగదు. కాలమంతా కేవలం పెనుగులాటలోను, చిత్తవృత్తులను అణచడంలోను వృథా అవుతుంది. ఈ మహత్తర కష్టాన్ని అధిగమించడానికి, సహజమార్గ విధానంలో మనం సంపూర్ణంగా సుశిక్షితమై క్రమశిక్షణలో ఉన్న మనస్సును కలిగిన గురువు యొక్క శక్తితో మనలను కలుపుకోవాలి. అప్పుడు ఆయన శక్తి సాధకునిలో ప్రవహించడం మొదలు పెట్టి అతడి మనఃప్రవృత్తులను క్రమబద్ధం కావిస్తుంది. అందుచే అభ్యాసికి అత్యంత నిశ్చయమైనట్టి విజయాన్ని యీయడంలో ప్రాణాహుతికి ప్రధాన విలువ ఉంది. దైవ కృపవలన ప్రాణాహుతిద్వారా సహాయం చేయగల గురువును మనం పొందగలిగి నప్పుడు యుగాల తరబడి జన్మ జన్మల పర్యంతం అలసట కలిగించే శ్రమ మనకు తప్పుతుంది. అందుచే నీ మార్గదర్శకునిగా అటువంటివానిని అన్వేషించమని నేను మనఃపూర్వకంగా సలహా

యిస్తాను. అటువంటి వారు అరుదు అయినప్పటికి వారు నిశ్చయంగ ఉన్నారు. నిజంగా పట్టుదల కనుక ఉంటే అసలైన అన్వేషకుడు అటువంటి వానిని గుర్తించడంలో ఎన్నటికి విఫలం కాడు.

ప్రాణాహుతి పద్ధతి ద్వారా వ్యాధులు అభ్యాసి దేహంలో ఎన్నటికి ప్రవేశించవనే విశ్వాసంతో ఉండుము. ఇది నా అనుభవం, నా గురువర్యుల అనుభవం కూడ. అదేగాక, కొన్ని వ్యాధులు నిర్మలీకరణ పద్ధతి ఫలితంగా బయటకు నిశ్చయంగ పోతాయని అనేక సార్లు అనుభవానికి వచ్చింది.

PRANA PRATISHTA ప్రాణప్రతిష్ఠ

కొంతకాలము ప్రారంభకులు స్థూలరూపమును గాని, విగ్రహరూపమును గాని అవలంబించెదరు. అటుపిమ్మట తర్వాతి దశకు పోవుదురు. అదియును గాక, ఇందుకొరకు నిర్దేశించబడిన విగ్రహము ఆధ్యాత్మిక శక్తిచే పూరింపబడి యుండును. అందువలన భక్తిశ్రద్ధలతో దానిచెంత చేరియున్నవారు ఆ ఆధ్యాత్మికశక్తి ప్రసారమువలన లాభము పొందుదురు. ఆధ్యాత్మికశక్తిని విగ్రహమునందు ప్రవేశ పెట్టగల ధీమంతులు అరుదు. అయినను ప్రాణప్రతిష్ఠ లాంఛనముగా జరుగుతూనే ఉంది. తత్ఫలితముగా వేలయేండ్ల క్రితము ఇట్లు ఆధ్యాత్మిక శక్తిచే పూరింపబడిన స్థలములు, విగ్రహములు వాటిశక్తి దాదాపు కోల్పోయినవి. అందుచే భక్త్యారాధనలకై అచ్చటికి పోవువారికి కలుగు లాభమేమియు లేదు. భగవంతుని కొరకు వేరే రకముగా ఆరాధన చేయలేని అతి తక్కువ స్థితి యందుండు మానసిక దుర్బలుల కొరకే నిస్సందేహముగా ఈ పద్ధతులు ప్రవేశ పెట్టబడినవి. ఇట్టి ఆరాధనను విడువని పట్టుదలతో చాలాకాలమనుసరించినచో ఎట్టి ఆధ్యాత్మికానుకూలము లేకపోవుటయే గాక ఆరాధనలోని ఉద్దేశ్యమే భంగపడుచున్నది.

PRARABDA KARMA ప్రారబ్ధ కర్మ

ఆధారం లేనట్లయితే అది అర్ధరహితం అవుతుంది. ఇక ప్రారబ్ధ కర్మగురించి చెప్పాలంటే, ఆ సంస్కారాలు భోగానికి సిద్ధమై ఉన్న దృశ్యజ్ఞ నాకు కనబడింది. ప్రతి చర్య శారీరకం గాని, మానసికం గాని కొంత ప్రభావాన్ని కలుగజేస్తుంది. గత సంస్కారాలన్నింటిని తొలగించుకున్నప్పుడే మనం ముక్తిని పొందగలము. నిజానికది ప్రయాసతో కూడిన పని. రాజయోగంలో అభ్యాసం వలన సరైన మార్గదర్శకత్వం వలన అవి దాదాపు దగ్ధమై వున్న స్థితిలో భోగాని వస్తాయి. ఆధ్యాత్మికతలో అత్యంత ఆవశ్యకమైన గురువు యీ పూర్వ సంస్కారాలను స్వప్నావస్థలో కూడ భోగానికి తీసుకుని వచ్చే కార్యక్రమాన్ని నిర్వహించగల సమర్ధుడైతే భోగ కార్యక్రమం నిద్రలో కూడ కొనసాగుతుంది. భక్తి సాధనల ద్వారా మనంతట మనమే యీ ముసుగు తెరనుండి బయట పడవలసి ఉంటుంది.

PRASAD ప్రసాదం

నేను తరచు భగవత్ సృష్టిపట్ల ప్రేమతో దుఃఖించుచున్నాను. ఇతరులు తిని వదలివేసిన ఆహారాన్ని పవిత్ర ప్రసాదంగా భావించి, తినాలని చాల ఇష్టపడుచున్నాను. ఆ వ్యక్తి ఏ మతానికి లేదా ఏ కులానికి చెందిన వాడైనా సరే, అతడు వదలి వేసిన ఆహారం ప్రసాదంగా తినాలని అనుకుంటాను.

ఉదయం నా పరిస్థితి చాల ప్రశాంతంగా, ఆనం దంగా వున్నది. ఇతరులు వదిలేసిన ఆహారం తీసుకోవడం అనుమ తింపబడినదనే భావన వదలకుండా వున్నది. ప్రతి వ్యక్తిలోను గురూజీ మహరాజ్ వున్నారని నేను అనుభూతి చెందినందువలన, వారు వదలిన ఆహారము ప్రసాదమే కాబట్టి అట్లా తినాలనే గాఢమైన కోరిక కలిగినది.

PRAYER ప్రార్థన

ప్రార్థన యెందువలన అవసరము? ఎందువలననగా ప్రార్థనా సమయములో మనము దీనతతో వేడుకొను స్థితిలో, శరణాగతికి అతి దగ్గరగా చేరెదము. మనము సులభముగా శరణాగతి స్థితికి చేరలేనపుడు, యిది సరియైన పద్ధతి.

భక్తికి చిహ్నము ప్రార్థన. అది మనము పవిత్రమైన దివ్యత్వముతో సంబంధమేర్పరచుకొన్నామని తెలుపును. ప్రార్థన చేయునపుడు మనమా కేంద్రబిందువును చేరుటకు ప్రయత్నింతుము. అత్యంత సరళమును ప్రశాంతమును నగు దైవ సంకల్పమునకు ప్రపన్నులమైనచో అట్టి స్థితిని పొందవచ్చును. ప్రార్థన విజయాని అత్యంత ముఖ్యమైన మరియు తిరుగులేని సాధనము.

పరాజయము లేనిదియు, చాలా ముఖ్యమైనదియు, తప్పనిసరిగా జయప్రదమైనదియునగు మార్గము ప్రార్థన. ఇది మనము భక్తి, ప్రేమలతో శరణుజొచ్చెడు. దేవునితో అనుసంధానమును ఏర్పరచును. దేవుని ఎదుట మన వాస్తవస్థితిని ప్రదర్శించుచు, పరిపూర్ణముగా అతని యిచ్ఛకు దాసులమై కడుంగడు వినమ్రులమై ప్రార్థన చేయవలెను. ఇదియే నిజమైన ప్రార్థనా విధానము. నిజమైన భక్తులమగు మనము ప్రభువుయొక్క ఇచ్ఛతో తృప్తినొందవలెను. మనశ్శాంతి మిక్కుటముగా కలతచెందిన అసాధారణ సందర్భములు తప్ప, తృణప్రాయములగు ప్రాపంచిన లాభములకై భగవంతుని ప్రార్థించుట అవివేకము. పూర్తిగా తమ్ముతామే మరచిపోయి, అతనియెడల ప్రేమ ప్రపత్తులతో పూర్తిగా లీనమైన మనస్సునుకలిగి, సర్వజ్ఞుడును, సర్వ శక్తిమంతుడునునైన మహాప్రభువును నిరంతరము ధ్యానించవలెను. ఇది సరియగు ధ్యానమార్గము. ఇటులొనర్చిన ధ్యానము అరుదుగా గాని వ్యర్థముగా గాదు. ఈ విషయము మరింత విశదముగా నేను నా “శ్రీ రామచంద్ర దశాదేశములు" యను పుస్తకమున చర్చించి యున్నాడను.

ప్రేమ మరియు భక్తితో నిండిన హృదయముతో ప్రార్థ చేయవలెనని చెప్పుటకు కారణమేమనగా ఆ స్థితిలో మనలో శూన్య ఏర్పడి, భగవత్కృపా ప్రవాహము దానివైపు మరల్చబడును. దేనిచే భగవత్కృపారస ధార మనపై నేరుగా పడునంతటి ఆకర్షణ కలుగు

నో దానికవకాశము కలుగజేయుటకు "భగవత్కృపారసమును గ్రోలనెంచు పిపాసుడా! నీ హృదయమును ఖాళీ చేసికొనుము, ద్రాక్షరసముతో నిండియున్న సీసా ఖాళీ గిన్నెపై మాత్రమే వంగుతుంది" అని ఒక కవి పల్కియున్నాడు. అభ్యాసము క్రమముగా కొనసాగుచో మనుష్యుడు తానెప్పుడును ప్రార్థనయందే నిమగ్నుడైయున్న స్థితికి వచ్చును. పైవిధముగా సాధన చేసిన అభ్యాసికి ఈ స్థితి ఎప్పుడు కలుగునో అపుడే భగవత్కృపారసము అతనిపైపు ప్రవహింప మొదలిడును. ఈ స్థితి తుదిఘట్టము చేరినపుడు మనుజుడు ప్రార్థనయందే ఉండనారంభించును. ప్రాపంచిక సంబంధమగు కార్యములు నెరవేర్చుచున్నను అతడాస్థితియందే యుండును. ప్రాపంచిక కార్యములు అతని స్థితికి విఘ్నము కలిగింపజాలవు. "ప్రపంచ సంబంధములను త్రెంచికొనుడని నేను మిమ్ములను కోరను. కాని ఏపని చేసినను హృదయపూర్వకమగు భగవచ్చింతనతో దివ్య సాన్నిధ్యమందుండుడు" అని యొక కవి మాట. ఇట్టి మానసిక స్థితిని అలవరచుకొన్నచో మనుజుడు నిరంతరము ప్రార్థనయందే నిమగ్నుడై యుండును. ఈ స్థితిలో తాను ప్రభువుకి సేవకుడనని గ్రహించి, ప్రభువుయొక్క ప్రభుత్వము అర్థము చేసికొనినచో శాశ్వత భక్తి సంబంధమును ఏర్పరచుకొన్నట్లే. తగినంత సాధన చేసిన పిదప ప్రతి వ్యక్తియు ఈ స్థితిని పొందగలడు. ఇట్టి స్థితిని పొందినవాడిలో వినమ్రతా భావం నిర్విరామంగా నెలకొనియుంటుంది. తనకు గావలసిన దానిని వినయగా పూర్వము ప్రభువు నెదుటవిన్నవించుకొనుటకు అతనికి స్వాతంత్ర్యము కలదు. స్వేచ్ఛగలదు. కాబట్టి ప్రార్థనా సమయమున ప్రతి వ్యక్తియు ఇట్టి స్థితిని పొందవలెను. అపుడే ప్రార్థన అంగీకరింపబడును. ఈ విధముగా అంతరంగములో ఏర్పడిన ప్రేమ బంధము ప్రభువు వరకూ విస్తరిస్తుంది. ఒకసారి ఇట్టి సంబంధము నెలకొనినచో అది ఇక విచ్ఛిన్నము కాజాలదు. అయినను మన గమ్యము బహు దూరమని అందరును ఎరుగుదురు. కాని మన సంకల్పబలము అట్టిదగుటచే మనలను ఆ గమ్యమునకు సులభముగ చేర్చును. ప్రియుని స్మృతి ప్రియతముని అతని సమీపమునకు చేర్చును. ఈ సామీప్యతకు అవధి లేదు. ప్రేమ అధికమగుకొలది ప్రేమించెడి వ్యక్తి ప్రభువునకు చేరువగును. జగత్పితతోటి ఈ బాంధవ్యము

మనకు పుట్టుకతో వచ్చినదే. వారసత్వముగా లభించినది. కాని ఈ బాంధవ్యము అభివృద్ధి చేసికొని ఎల్లప్పుడును ఆ జగత్పితకు సన్నిహితులముగానుండునట్లు చేసికొనుట మన కర్తవ్యము. ప్రార్థనా భావము భక్తి భావముతో మిళితమైననే దానికి బలము చేకూరును. ఇదియే గమ్యమును చేర్చుటకొరకేర్పడిన నిచ్చెనలో తొలిమెట్టు. ఈ మెట్లే ఒకదానికొకటి జతయై ఆవలి గట్టునకు చేర్చుటయందు సహాయకారులగును. ఆధ్యాత్మికాభివృద్ధి యందలి అన్ని స్థితులును దీనియందున్నవి.

ప్రార్థనకు నియమితమగు సమయములేదు. ప్రార్థన చేయవలెనని అనిపించినప్పుడు చేయవచ్చును లేదా అవసరమైనపుడు అట్టిస్థితిని మనము కలిగించుకొనవలెను. సర్వశక్తియుతుడును, ప్రభువును అగు ఆతని, లేక అట్లనుటకు తగిన వానిని మాత్రమే మనము ప్రార్థించవలెను. బానిసలను ప్రార్థించుట సరికాదనియభిప్రాయము. బానిసలనగా మానవుని ఆధీనమందుంచబడిన శక్తులు. వానికి మనుష్యుని నుండియే శక్తి లభించును. తరువాత కాల ప్రభావముచే వాని శక్తి క్షీణించింది. అత్యవసరమును అతిముఖ్యమును నగు విషయమునందు దప్ప కేవలము ప్రాపంచిక లాభములకై ప్రభువును ప్రార్థించుట మూర్ఖత, అవివేకము అగును. దైవనిర్ణీతములగు విషయములలో ప్రభువును ప్రార్థించుట మంచిది. ఇది మర్యాద లక్షణము. మరియును మన ప్రభువును హృదయపూర్వకముగా మనము నమ్మియున్నామనియు అతనిపై సంపూర్ణముగా ఆధారపడి యున్నామనియు అనుటకు ప్రమాణము.

ప్రతి వ్యక్తికిని అత్యంత శుభమును కలుగజేయు ప్రార్థన ఎట్లుండవలెననగా ప్రార్థనచేయు సమయమున సామాన్యముగ మన సేస్థితియందుండునో ఆ స్థితికి తాను రావలెను. నిజమగు సేవకుడు వినమ్రభావముతో తానొక అల్ప భిక్షుకునివలె ప్రభువు నొద్దకేగుచున్నానను భావమును హృదయమున కలిగియుండవలెను. అపుడే ఆ ప్రభువు ఇచ్చకు లోబడి ఆయనకడ తానేది యైనను నివేదించుకొనవలెను. ఆయన యిచ్చకు అధీనము గావలెను. ఆయనకు సర్వము సమర్పించుకొనిన తరువాత తన నిజ రూపము నాతడు ధరించవలెను. అన్ని వైపులనుండి సంకోచించుకొని అన్ని ప్రాపంచిక

విషయములపై మోహమును విడచి తన మనస్సును ఆయనవైపు సంపూర్ణముగ మరల్చవలెను. జ్ఞాపకము తెచ్చికొను ప్రతి విషయమును పరతత్త్వము యొక్క జ్ఞాపకముతో మిళితముగావలెను. ఈ స్మరణ ప్రతియణువునందును స్పందింపవలెను. దీనిసే ఆత్మ నిరసనమనవచ్చును. ఇట్టి స్థితి మానవుడు తనలో అలవరచుకొనినచో అతడు నఖశిఖపర్యంతము ప్రార్థనారూపమేయని అర్థము చేసికొనవలెనని నా అభిప్రాయము. అట్టి వాని ప్రతి ఊహయు భగవంతునికి యిష్టమగునూహయే. దైవేచ్ఛకు వ్యతిరిక్తమగు దానిని అతడెప్పుడును భావింపడు. అతని మనస్సు ప్రభువు నిచ్ఛకనుగుణమగు దానినేకోరును.

ఇట్టి ప్రార్థన చేయుటకు మనుజులను ప్రేరేపించవలెను. ఎవరైనను ఇట్టి స్థితిని పొంది దానిలో స్థిరపడినచో ఇకనతడు చేయవలసినది ఎరుకలేని స్మరణ తప్ప మరేమియు లేదు. గొప్ప యోగులు సైతము ఇట్టి స్థితియొక్క అంచులకైనను చేరలేక తృష్ణతో నిలిచిపోయిరనవచ్చును. వారికి ఆకాంక్షయే మిగిలెను. ఇదేమి సామాన్య విషయముకాదు. దీని ప్రాముఖ్యతను గూర్చి వినిన ఆశ్చర్యచకితులగుదురు. అచట అత్యంత సరళత్వము కలదు. అచట సూక్ష్మ ప్రకంపనలున్నను దానిని ప్రశాంతత యనికూడ చెప్పనలవిగానంత ప్రశాంతత నిండియుండును. దానిని తీక్షణతయని గాని ఉద్వేగమనిగాని అనజాలము. అది వెలుగందుమా! ఇదియును సరిగాదు. వెలుగుకానిచో చీకటియందుమా! అదియును సరిగాదు. మరి ఇకనేమి? ఈ స్థితి బహుశః ఎవరికిని నచ్చదు. నిజమునకు ఇది అన్నింటికి అతీతమైన స్థితి. అది సకల స్థితులకును అంతిమస్థితి. పరిపూర్ణ స్థితి. విశ్వమూలము. ఇంతకన్నను నేనేమి చెప్పెదను?... ప్రభువు ఇట్టి స్థితి మీకందరకు సిద్ధించునవకాశము అనుగ్రహించుగాక. తథాస్తు.

సద్బిందువుపై నిలిపిన దృష్టియే ప్రార్థనకు చిహ్నమని భావింపవలెను. ఇచట నుండియే మనము బయలు దేరినది. అనవసరమగు ఆ ఆవరణలను తొలగించుటయే దీనికి తొలి స్థితి అనవచ్చును. దీనిని ఆదియని నేనెందులకంటినని జనులు ఆశ్చర్యపడవచ్చును. దేనిని ఆరంభదశయని అంటిమో అది నిజముగా చైతన్యమందలి ఒక స్థితి. చేతనత్వము ప్రతిస్థితి యందున్నను చేతనత్వము మాత్రము ఉన్నతశ్రేణికి చెందినది.

దీనికి తరువాత స్థితులను గూర్చి చర్చించలేదు. ఏమనగ వాటివరకు దృష్టి సారించుట కష్టము మరియు దాని చిట్టచివరిస్థితి ఊహాతీతము. అక్కడ ఏకత్వము సంపూర్ణస్థితి యందుండును. ఈ స్థితిలో ప్రవేశించుటకు పూర్వమే ప్రార్థన చేయనగును. ఈ మూడు స్థితులను నిజముగ రెండున్నరయని మాత్రమే చెప్పనగును. ఏలయనగా దీని తరువాత ఎఱుకయు (Awareness) గ్రహించుటకొరకు నుండదు. మొదటినుండి చివరవరకుగల అవకాశమని మనము అట్లనుకొనవచ్చును. మధ్యస్థితి కూడా వీనిలో నిమిడియున్నది. ఆది అని నేనన్నది నిజముగ మన స్వస్థలము, దీనిని ప్రార్థనలో తొలి మెట్టు లేక మొదట అని ఒప్పుకొనుట కొంత కష్టమే. ఉన్నత విద్యనభ్యసించు తలపుతోను, ఉన్నత భావములను చర్చించు ఊహతోను, ఉన్నత సమస్యలను పరిష్కరించు భావముతోను ఒక బాలుడు అక్షరములను నేర్చుకొనుట దీనికి ఉపమానముగా గ్రహింపవచ్చును. ఆ బాలుడు అక్షరములు, పదసముదాయము అను వానిలో చిక్కియున్నను వాని యెదుటనున్న ఆదర్శము ఉన్నతమైనది. అంతిమస్థితితో పోల్చి చూచినచో ఈ తొలిమెట్లు అనవసరము నిరుపయోగము అని తోచును. ప్రార్థన చేయ మొదలిడు ప్రతి వ్యక్తియందును ఈ మొదటి స్థితియే యుండును. కాని అంతిమస్థితి (గమ్యము) దృష్టియందున్నచో అది స్థూల స్వభావమును గూడ ప్రభావితము చేయును. క్రమక్రమముగా అతని దృష్టిలో అంతిమస్థితి మాత్రమే నిలచియుండి అతడు దానియందే స్థిరపడును. ఈ మొదటి స్థితిని ఎవరు ప్రయత్నపూర్వకముగ పొందుదురో వారు దానిని విస్తరింపజేతురు. విస్తరింప చేయుటయన దానిని ఊదిబుడగవలె పెద్దది చేయుటయని యర్థముగాదు. నిజమగుశక్తిని దానితో జోడింపవలెను. స్థాల్యత్వము తేలికతనముగను, లేక సూక్ష్మతగను మారునంతవరకు అది అభివృద్ధియైనచో, ఏదియో సూక్ష్మాతిసూక్ష్మముగ నున్నదను భావనాలేశముగల పరిధిలోనికి ప్రవేశించినట్లు అతడు గ్రహింపవలెను.

మనకు ప్రార్థన అత్యవసరమని అంగీకరించితిమి కనుక అది యెట్లు చేయవలెనో తెలిసికొనుట అవసరము. అభ్యాసికి ఈ చిన్నప్రార్థన తగినదని నా యభిప్రాయము.

“ఓ ప్రభూ! మానవజీవనమునకు నీవే యదార్థ లక్ష్యము

మా ఆధ్యాత్మికోన్నతికి ప్రతిబంధకములయిన కోరికలకు మేము బానిసలము ఆ స్థితికి మమ్ము గొనిపోవుటకు నీవే ఏకైక దైవము, శక్తివి."

ప్రపంచము ప్రస్తుత రూపములో ఉద్భవించినపుడు కేంద్ర బిందువు అన్ని ప్రాణుల అంతరాంతరములలో నెలకొనియుండెను. ఇది పరతత్వము యొక్క అంశమే గావున మన దృష్టిని కేంద్రము వైపునకే మరల్చును. ప్రార్థన చేయునపుడు మానసికముగా మనమా కేంద్రబిందువును చేరుటకు ప్రయత్నింతము. అట్టి స్థితిని మనలో సృష్టించుకొన్నపుడే అది సులభమగును. దీనికి అభ్యాసము అవసరము. అత్యంత సరళమును ప్రశాంతమునునగు దైవసంకల్పమునకు ప్రపన్నులమైనచో అట్టి స్థితిని పొందవచ్చును. ఇది స్థూలదృష్టికి మిగుల కష్టమని తోచినను వాస్తవమునకు అట్లుగాదు. అట్టి స్థితిని భావనా పూర్వకముగా ఆకాంక్షించు వారికి మాత్రము ఇది సులభమే. పరతత్వముపట్ల ఆకాంక్ష గలిగినచో మనుజుడు ప్రార్థనా స్థితిలో నున్నట్లే. ఇది అందరును ప్రయత్నపూర్వకముగా సాధింపదగినది. ఒక క్షణమైనను అట్టిస్థితిలో మనుజుడు నిలువగలిగినచో అతని ప్రార్థన అంగీకరింపబడినట్లే. నిరంతర సాధనచే నిది నెరవేరును. దీనిని ప్రతిదినమును అభ్యాసము చేయుట అత్యవసరము.

<u>PRECEPTORS / TRAINERS ప్రశిక్షకుడు</u>

మన సంస్థలో ప్రశిక్షకులలో ఒక్కరుకూడా వారు చేసే ప్రాణాహుతి ప్రసారాలన్నిటిలో మాయా లక్షణం అవలేశమైన ఉండదని గమనించి ఆనందిస్తావు. అతడినుండి అభ్యాసికి ప్రవహించేది పరిశుద్ధమైన తరంగాలు మాత్రమే. నా ఉద్దేశంలో పవిత్రత, ధర్మం సర్వత్రా వృద్ధిచెందడానికి, ఎటువంటి పరిస్థితులలోను కూడ అట్టి పవిత్ర విధానాలకు అంటిపెట్టుకుని ఉండాలి. ఈ ప్రపంచ వికాసానికి పనిచేసే అట్టి మహానుభావులు తయారు కావాలని నేను ప్రార్థిస్తున్నాను. కాలం మాత్రమే ఫలితాలను వెలుగులోకి తీసుకుని వస్తుంది. భావి ప్రపంచానికి ఉపయోగకరంగా ఉండి సహాయపడే అట్టి మహాత్ములను తయారు చేయడానికి

మనం హృదయ పూర్వకంగా ప్రయత్నించాలి. కొంతమంది మననుండి విడిపోయినంత మాత్రాన నష్టమేమీ లేదు. ఎందుచేతనంటే మనతో ఈ ఈ స్వల్పకాలంపాటు వారికి ఉన్న సంబంధంలో వారు సంపాదించినది ఈ జన్మలో కాకపోయినా, తరువాతి జన్మలో నయినా

సహజమార్గ విధానంలో కేంద్రాలు, ఉపకేంద్రాలలో అణగారివున్న శక్తి వాటి సక్రమ కార్యనిర్వహణకై జాగృతమవుతుంది. కేంద్రాలు జాగృతమైనప్పుడు వాటి ప్రభావం నిమ్న కేంద్రాలపై పడడం ప్రారంభిస్తుంది. అది దివ్యత్వంతో సంయోగం చెందినప్పుడు, నిమ్న కేంద్రాలు వాటిలో లయమౌతాయి.

ఆ విధంగా ఉన్నత కేంద్రాలు నిమ్న కేంద్రాలను అధీనంలోకి తెచ్చుకుంటాయి. నిమ్న కేంద్రాలు కూడ వాటిని ఆవరించి ఉన్న స్థూలతర ప్రభావంనుండి విడుదల కావడానికి పరిశుభ్రం కాబడుతాయి. అది మాత్రమే సహజమైనటువంటి విధానం. సహజమార్గంలో అనుసరించే పద్ధతి తప్ప మరేది అటువంటి ఫలితాలను ఎన్నటికి తీసుకురాజాలదు. అభ్యాసి సామర్థ్యం పెంపొందించుకుంటే గురువుపై అచంచల విశ్వాసం వున్నసంస్థలోని ప్రతి ప్రశిక్షకుడు ఒక్క క్షణంలోనే అటువంటి ఫలితాలను తీసికొని రాగలడు.

ప్రశిక్షకుడు క్రమశిక్షణ లేనివాడైతే అతడా పనికి యింకెంత మాత్రం అర్హుడుకాడు. ప్రశిక్షకుడిని అవమానించడం తేలికైన విషయం కాదు. అది నాగురువర్యులను అవమానించినట్లే అవుతుంది.

అభ్యాసీకి అవసరమైన ఆధ్యాత్మిక వస్త్రము సహజమార్గములోని ఆధ్యాత్మిక సాధన వలన మాత్రమే నేయబడును. అందువలన ప్రశిక్షకులు చాల కఠిన పరిశ్రమ చేయవలెను. ప్రశిక్షకుని సాయము లేకుండా ఉన్నత స్థానములను అధిగమించుట సాధ్యము కాదని నేను ఖచ్చితముగా చెప్పగలను. ఎందువలననగా జీవము తన శక్తితో ఉన్నతస్థితులనుండి క్రిందకు వచ్చినది. ఈ సూక్ష్మశక్తి చాల బలమైనది. అభ్యాసీ తన స్వయంకృషితో ముందుకు పోవలెనని ప్రయత్నించినచో అతడు క్రిందికి త్రోసివేయబడును. ఏలన అతడు ఈ సూక్ష్మశక్తి చెంతకు పోలేడు. కొన్ని స్థితులవరకు అభ్యాసీ త్వరితగతిని చేరుకొనగలడు. కాని ఆపైన

స్వయంగా అతనికి సాధ్యముకాదు. ప్రశిక్షకునికి ఈ "కేంద్రముల యొక్క ఎరుక మరియు వాటియందుగల శక్తిపై అవగాహన ఉండును. అతను అన్నిటినీ క్రమపద్ధతిలో ఉంచుటకు, తనకు నేరుగా వచ్చు దైవశక్తిని ఉపయోగించును". అభ్యాసీ తన స్వశక్తితో ముందుకు పోవలెనని ప్రయత్నము చేసినను లేదా ఒక స్థితిలో గురువును నిర్లక్ష్యము చేసినను, అతను ఒక అడ్డంకి యేర్పరుచుకొనును. అది ఒక చిక్కుముడిగా యేర్పడి అతని యెదుగుదలకు అడ్డంకిగా మారును. దీనిని ప్రాణాహుతి ప్రసారమను పద్ధతివలన మాత్రమే సరిచేయగలము.

ప్రశిక్షకులు తమ సంకల్పశక్తితో పనిచేసెదరు. అభ్యాసీ చక్కని ఫలితములు త్వరితముగా పొందుటకు సహాయపడు విధానములు కలవు. వీటిని నేను యిప్పటికే ప్రశిక్షకుల కొరకు వ్రాసియున్నాను. సంస్థ యొక్క ప్రశిక్షకులు తమ అనుభవములను వీటికి చేర్చమని నేను కోరుతున్నాను. అభ్యాసీల కొరకు ప్రశిక్షకులు పాటించు విధానములు ధ్యానము మరియు ప్రార్థన. అభ్యాసుల యొక్క ఉన్నతి కొరకు అవసరమైన యితర పద్ధతులను ప్రశిక్షకులు వారంతట వారే ఆశ్రయించెదరు.

PREDICT జరుగబోయే వాటిని ముందుగా తెలుపుట

నా బాల్యంలో, నేను కొన్ని జరుగబోయే వాటిని గురించి ముందుగనే చెప్పినాను, అవన్నీ నిజమైనాయి. కొన్ని వందల సంవత్సరాల తర్వాత ఏమి జరుగబో తున్నదో ముందే ఎట్లా తెలుసుకోవచ్చునో చెప్తాను. మన మెదడు లోని ఎడమ భాగంలో అధిప్రజ్ఞస్థితి వున్నది. అది అన్ని ప్రశ్నలకు సమాధానాలిస్తుంది. రాబోయే సంఘటనలను ఆలోచిస్తూ వాటిని ఈ కేంద్రానికి మళ్ళి స్తే, "తెలుస్తాయి." అయితే ఈ భావనలు ఏ విధమైన వొత్తిడి లేకుండ, స్వాభావికంగా వుండవలెను. వొత్తిడిచేస్తే, కృషి అస్వాభావిక మౌతుంది, ఫలితంగా స్థాల్యత ఏర్పడుతుంది. ఈ పద్ధతిని పరమ ప్రశాంత స్థితిలో అనుసరించవలెను. ఈ పద్ధతికి భ క్తి తత్పరత కూడ అవసరము.

భవిష్యత్తులో జరిగే సంఘటనలను ముందుగనే చెప్పడానికి నాను నాలో ఉన్న సామర్థ్యం విషయానికొస్తే, నేను దాని గురించి బాధపడనని స్పష్టంగా చెప్పగలను. కానీ ఇది గురువు యొక్క కోరిక , కొన్ని సమయాల్లో నేను వారి నుంచి కొన్ని సూచనలు పొందుతాను, దానితో మనం మానవ మర్యాదల విషయంలో సంతృప్తి చెందాలి. అది భక్తి యొక్క ప్రాథమిక సూత్రం. మన కోరికలకు సంబంధించిన దానిని మనం కోరుకుంటే, మనం నిజమైన అర్థంలో లొంగిపోయామని చెప్పలేము. లొంగిపోయిన సందర్భంలో, అభ్యాస సంకల్పం గురువు యొక్క సంకల్పంలో కలిసిపోతుంది.

PREJUDICE పక్షపాతం, దురభిప్రాయము

దురభిప్రాయము అత్యంత దుష్టమైనది. అంతకంటె అది ఆధ్యాత్మిక జీవనమునకు ప్రాణాంతకమైన విషమనుట సబబు. అది మానవుని విశాల దృక్పథమును పోగొట్టి, అతనిని సంకుచిత దృష్టిగలవానినిగా చేయును. అది కల్పించెడి సంకుచిత బుద్ధివలన అభివృద్ధి, పురోగతులను పొందు అవకాశము నాశనమైపోవును. దురభిమానము ఇతరులపై ద్వేషము కల్గించును. అదియే అహంభావము యొక్క పరోక్షరూపము. ఈ దుర్గుణమును పెంపొందించుకొన్నవారు తమ అహంకారమనెడి గొలుసునకు ఇంకొక ఉంగరమును చేర్చికొన్న వారగుదురు. తత్ఫలితముగా వారు సత్ తత్వము నకు మరింత దూరమగుదురు. అనంతత్వము అనుభవమున సాధించుట ఇట్లు అసాధ్యమగును.

ఆధ్యాత్మిక మార్గములో పక్షపాతము, దురభిమానములను ఒక విధమైన అహంకారముగా అనుకొనవచ్చునని, పెద్ద అడ్డంకియని జీవితకాలము అనుభవముతో కనుగొనినాను.

PRESENT EDUCATION SYSTEM ప్రస్తుత విద్యావిధానం

మన విద్యావిధానం విచిత్ర వర్ణములతో కూడిన పాశ్చా ఆలోచనా సరళిచే రూపుదిద్దుకుంది. అది జీవితావసరాలను, అవి ఉండవలసిన పరిమితిని దాటి అసహజమైన రీతిలో పెరిగేటట్లు చేస్తోంది. ప్రజలు జీవితాంతం తమ శారీరక, మానసిక శక్తి యావత్తును వినియోగించి వాటి సముపార్జనకే ప్రయత్నాన్ని కొనసాగిస్తున్నారు. అదే వారి జీవితపు ప్రధానోద్దేశం అయింది అపజయాలు, వైఫల్యాలు వారిపై దురదృష్టకరమైన ప్రభావాన్ని కలిగించి, వారి మనస్సును పాడుచేస్తాయి.

PRIDE AND ARROGANCE మూర్ఖపు మరియు అహంకారం

ఒక రాజు తాను రాజునని భావించి, అనుక్షణం దానినే పునశ్చరణం కావిస్తే అతడు తన చుట్టూ అనేకానేక స్థూలత్వ ఘనత్వ ఆవరణలను చేర్చుకుంటున్నాడని దానర్థం. సందర్భంగా ప్రతి ఒక్కరు అతనిని దురహంకారని, డాంబికుడని నిందిస్తారు. అది మితిమీరినప్పుడు అతడు రెండవ రావణాసురుడుగా రూపొందుతాడు. రావణాసురుడికి గల అనేక శిరస్సులలో గార్దభ శిరస్సు ఒకటుంది. అది అతడి మూర్ఖపు దురహంకారానికి సంకేతం. రాజు తనకు తానే ప్రభువునని అనుకోవడం నిజానికి సరికాదు. ఇతరులే అతడిని ప్రభువుగా గౌరవించాలి. అతడు తన వంతుకు మాత్రం సాధుస్వభావాన్ని, కారుణ్యాన్ని కలిగి, బలహీనులకు, బీదవారికి సహాయకుడుగా వుండాలి. అప్పుడే అతడు తన ప్రజల సంపూర్ణ గౌరవాన్ని సంపాదించగలడు.

అతి ప్రాథమిక సిద్ధే సర్వస్వమని అదే తమకు సరిపోవునని తలచి ప్రజలు ఎందుకు అహంకరిస్తున్నారో నాకు ఆశ్చర్యమేస్తుంది. అయినప్పటికి వారు గర్వం, అహంకారాలకు వ్యతిరేకంగా వేదికలపై నుండి బోధిస్తారు. అనుభవానికి రాని వారి వేదశాస్త్ర విజ్ఞానమే బహుశః దీనికి కారణం కావచ్చు. సాధారణంగా ఆధ్యాత్మిక రంగంలో ఎటువంటి అనుభవాత్మక సిద్ధి పొందక మునుపే ఆధ్యాత్మిక శిక్షణను యితరులకు యిచ్చుటకు పూనుకునేవారు తరచుగా యీ దుష్ట లక్షణం పాలవుతారు. ఇప్పటికే ఉన్న అహంకారపు గొలుసులో గర్వం, అహంకారం అనేవి మరొక లంకె అవుతాయి. నీచమైన యీ చెడునుండి

కాపాడుకోవడానికి మన సంస్థలో నిర్దేశించిన విధంగా మనఃపూర్వక ప్రార్థనచే దైవంతో నేరుగా సంబంధం కలిగి వుండాలి. ఈ ప్రాథమిక సూత్రాన్ని అలక్ష్యం చేస్తే, అతడు సాధనలో లేశ మాత్రం కూడా ఆసక్తి లేనివాడని, దానిని కేవలం ఒక వినోద కాలక్షేపంగా మాత్రమే చేపట్టాడని నేను నమ్ముతాను.

గర్వము, దురహంకారములను విడనాడవలెను. సద్గుణములను లక్ష్యపెట్టనివాడు తన ధర్మమార్గము నుండి తప్పి చివరకు ఆధ్యాత్మిక మార్గమును కూడా తప్పును.

PRIDE OF CASTE కులాధిక్యము

కబీరు యీ భావాన్ని తన పద్యాలలో ఒకదాంట్లో ఎంతో చక్కగా చెప్పాడు.
"ప్రభువు యొక్క అనంతకృపకు తమను తాము అర్పించుకొని నిమ్న జన్ములు ముక్తిని పొందగా, ఉన్నత జన్ములు కులాధిక్య గర్వంతో నిండినవారై తుదకు తామే మునిగిపోయారు".
అందుచే ఈ దుర్గుణంనుండి ప్రతి ఒక్కరు విముక్తులు కావడానికి తప్పక ప్రయత్నించాలి.

PRISON కారాగారము

నిజానికి మనవల్ల భ్రష్టము చేయబడిన దై కారాగారము అనదగిన ప్రపంచంలో మనం జీవిస్తున్నాము. మనము దుష్ట ఆలోచనలను గ్రహిస్తాము. దాని ప్రభావము ఈ ప్రపంచంలో ఉన్నది. మనం నిజానికి చెరసాలలో ఉన్నప్పటికినీ చెరసాలలో ఉన్నాము అనే భావముతో ఉండరాదు. నేరస్తులు ఖైదులో ఉంటారు. ప్రభుత్వాధికారులు కూడ ఖైదులో ఉంటారు. నేరస్తులు తాము ఖైదులో ఉన్నాము అని భావిస్తారు, ప్రభుత్వాధికారులు ఖైదులో ఉన్నాము అని భావింపరు. కష్టాలు ఉన్నచోటే అమృతము కూడా ఉంటుంది.

PROBLEM OF LIFE జీవిత సమస్య

జీవిత సమస్యను గురించి తీవ్రముగా యోచించినవారు మానవ సముదాయమున ఏ కొద్దిమంది మాత్రమో యుందురు. వారైనను సాధారణముగా సంకుచిత దృక్పథమునే గైకొని యుందురు. కోరిన సౌకర్యములతో గూడిన సుఖమయ జీవనమును పొందుటే వారి ముందున్న సమస్య. అనగా, అత్యున్నత సౌఖ్యమును, లోకమునందు ప్రాధాన్యమును గడించుటే వారి జీవితాశయము. అవి పొందగలిగినచో వారి జీవితములు జయప్రదములైనట్లును, లేనియెడల కానట్లును వారు తలంతురు. వారు గొప్ప వ్యక్తులుగా, తత్వవేత్తలుగా, శాస్త్రజ్ఞులుగా, రాజ్యతంత్రజ్ఞులుగా ప్రపంచవ్యాప్త ప్రఖ్యాతిని, ఐశ్వర్యమును సంపాదింపవచ్చునుగాని వారి జీవితసమస్య మాత్రము అపరిష్కృతముగానే యుండును. మరణమనిన కేవలము రూప పరివర్తనమే గాన ఈ సమస్య మరణముతో కూడా అంతమొందదు. మన మరుసటి జన్మ అది యేదైనప్పటికిని, మరణానంతరమే ప్రారంభమగును. ఈ జన్మకు పూర్వము అనేక జన్మలు అనేక రూపములలో కలిగినట్లే మరణానంతరము ఇతర జన్మలు కలుగవచ్చును. జనన మరణ చక్రభ్రమణము నిరవధికముగ సాగిపోవుచుండును. మనయెదుటనున్న సమస్య కేవలం ఈ జన్మకు పరిష్కారము కనుగొనుట కాదు; అది ముందు జన్మల కన్నిటికిని పరిష్కారము కనుగొనుట. విశాలదృష్టితో పరికించిన మహాప్రళయము వరకుగల వివిధ సమయములలో ఆత్మయొక్క వివిధ స్థూలకారణ రూపములకంతటికి ఈ సమస్య వ్యాపించుచున్నది

PROCEEDING TOWARDS DIVINITY దివ్యత్వమువైపు పయనము

భగవంతుడు లేడు అనే భావంతో మనము ఉండరాదు. మనము ఉండవలసిన స్థానము అదియే (దైవమే). జీవితానికి ప్రధాన లక్ష్యము, కొందరు తెలిసి, కొందరు తెలియకుండాను మనమంతా ఆ దివ్యత్వమువైపు పయనిస్తున్నాము. ఎరుకతో పయనించేవారు నిశ్చల జలాలలో ఈదుతూ ఉన్నట్లున్నారు. ఎరుకలేకుండా పయనించే వారు ఎడారి ఇసుకలో కాళ్ళు, చేతులు జాడిస్తున్నారు. నిజానికి గురు వర్యులు ఇద్దరికీ

(అభ్యాసి, దైవము) మధ్యవర్తి. ఆయన అభ్యాసికి, దైవానికి మధ్య సంబంధము నెలకొల్పటానికి ప్రయత్నిస్తారు. అలా జరిగితే ఆయన కర్తవ్యము కొంతభాగము నెరవేరినట్లే.

నీ ప్రార్థన, భక్తి, పవిత్ర భావాలతో యితరులను నీవు యీ మార్గానికి తీసికొని రాగలవు.

ఎందుచేతనంటే మనతో ఈ స్వల్పకాలంపాటు వారికి ఉన్న సంబంధంలో వారు సంపాదించినది ఈ జన్మలో కాకపోయినా, తరువాతి జన్మలో నయినా అభివృద్ధి చెందుతుంది. ఆ విధంగా మన శ్రమ ఏ విధంగాను వృధాకాదు.

అందరు తమంత తాముగ దైవం వైపుకు పురోగమింతురా లేక దైవసంకల్పం వలన ఆ విధంగ జరుగుతుందా అని ప్రశ్నించారు. అందుకు సమాధానంగ ప్రతి నదీ తన స్వయంప్రతిపత్తిని సంపూర్ణంగ కోల్పోయి మహా సముద్రంలో తనకు తానుగ కలుస్తుందని చెప్పి సరిపోతుంది. సముద్రం నదిలో కలవడానికి రాదు. అదేవిధంగ మనం మూలం వైపుకు వెడతాము. దానిలో అందరూ లయం కావలసిన సమయం వస్తుంది. అదే మహాప్రళయ కాలము. మనం మన ప్రయాణ మార్గాన్ని తగ్గించడానికి మాత్రమే సాధన చేస్తాము. ఆ విధంగ అంతవరకు వచ్చే అనేక జన్మల దుఃఖ పరంపరనుండి రక్షింపబడుతాము.

PSYCHOLOGY మనో విజ్ఞాన

మనో విజ్ఞాన శాస్త్రము దీని గురించి తెలుపును కాని దీనికి పరిహారము తెలియజేయలేదు. సహజమార్గము మాత్రమే దానిలో సహజత్వమును తీసుకొని వచ్చును.

PUJA పూజ

కష్టాలను అధిగమించడానికి ఏకైక పరిష్కారం స్వచ్ఛమైన స్వభావం యొక్క దైవిక ఆలోచనల వైపు మనల్ని మనం అంకితం చేయడం. మన ఆలోచనలు నదిలోని కాలువలు నదిని బలహీనపరుస్తున్నట్లు ప్రధాన ప్రవాహాన్ని వెదజల్లుతున్నాయి. ఇన్ని కాలువలు

తవ్వితే నది ఉద్ధృతంగా ప్రవహించదు. మన విషయంలోనూ అలాగే ఉంది. మన ఆలోచనలు మరియు ఆలోచనలు ఎల్లప్పుడూ రెక్కలు కలిగి ఉన్నట్లు కనిపిస్తాయి మరియు అవి ప్రధాన స్రవంతిని బలహీనపరిచాయి. పూజ సమయంలో మనం ఈ వస్తువులను గీస్తాము మరియు వాటిని ఒక ప్రవాహంలో ఏకీకృతం చేస్తాము. ఎన్ని మార్గాలు చేశారో అదే శక్తి ఆలోచనకు ఉంటుంది. కాబట్టి మనం అవలంబించే ప్రక్రియ ఏమిటంటే, మనం విశాలమైన విస్తీర్ణంలోకి లోతుగా వెళ్తాము.

మూలము వైపు వెళ్ళే శక్తి అన్ని మూలలకు వ్యాపించిన విటిని పవిత్రమైన ఆలోచనల శక్తి వైపు ఆకర్షిస్తుంది. ఫలితం ఏమిటంటే, చెల్లాచెదురుగా ఉన్న నిరుపయోగమైన విషయాలు ఇప్పుడు సర్వశక్తిమంతుడి వైపు ప్రవహించే ప్రధాన మరియు అత్యున్నత ప్రవాహానికి వస్తాయి - మన గమ్యం యొక్క ప్రధాన లక్ష్యం ఆ గమ్యం ప్రదేశం చేరడం .

సాధకుడు (అభ్యసి) శ్రద్ధ మరియు పట్టుదలతో అభ్యాసానికి తనను తాను అంకితం చేసుకోవాలి. సాధారణంగా, ప్రజలు సమయాభావం గురించి ఫిర్యాదు చేస్తారని నేను గుర్తించాను, ఇది పూజలో క్రమబద్ధతను పాటించకపోవడానికి వారికి తగిన సాకు. ఈ పూజ (జీవన ధ్యానం) మినహా ప్రతి ఒక్కరూ తన అభిరుచి మరియు ఇష్టపడే ప్రతిదానికీ సమయాన్ని వెతుక్కోవాలని నేను భావిస్తున్నాను. సహజంగానే, కారణం సమయం లేకపోవడం కాదు, ఆసక్తి లేకపోవడం. కానీ నేనెప్పుడూ దాని కోసం ఎక్కువ సమయం కేటాయించనప్పుడు, అదే సమయంలో నేను దానిని ఏ రోజు కోల్పోలేదు, ఈ విషయంలో నేను ఏమి చెప్పగలను? నా గురువుకు దాని గురించి తెలుసు, కానీ అదే సమయంలో నేను నిరంతరం స్మరించుకోవడంలో ఉన్నాను మరియు దానిని ఒక్క క్షణం కూడా కోల్పోలేదు. ఈ కారణంగానే నా గురువుకు నా తక్కువ సమయం అభ్యాసానికి ఎప్పుడూ అభ్యంతరం చెప్పలేదు. నిజానికి, నేను ఎక్కువసేపు ధ్యానం కోసం కూర్చున్నప్పటికీ, ఏ క్షణంలోను నేను ధ్యానానికి దూరంగా ఉండను. తత్ఫలితంగా, పూజ యొక్క రోజువారీ దినచర్య నుండి

నా గురువు నుండి నేను ఉపశమనం పొందినప్పుడు, నేను చాలా సంతోషించాను, అయితే ఇది ఆచరణాత్మక కోణంలో మినహాయింపు కాదు, కానీ ఇది పద్ధతిలో మాత్రమే మార్పు. ఒక నిర్దిష్ట వ్యక్తిపై వచ్చిన స్థితులకు నేను దేవునికి కృతజ్ఞుడను. ఈ స్థితులు శాశ్వతంగా ఉండేలా భగవంతుడు ఆశీర్వదిస్తాడు. ఇతరులు వాటిని వర్ణించరు, వారి ఆలోచనలను వ్యక్తీకరించే సామర్థ్యాన్ని కలిగి ఉండరు. కానీ వారు వాటిని అనుభవించరని నేను అనుకుంటున్నాను. చాలా మంది ప్రజలు విధిగా పూజలు చేస్తూనే ఉంటారు. అసలైన ఉద్రేకం మరియు బాధ మరియు అశాంతి అక్కడ లేవు, లేకుంటే వారు ఖచ్చితంగా పరిస్థితులను అనుభవించి ఉంటారు, ప్రతి రోజు వారిలో కొత్త జీవితం నింపబడి ఉంటుంది. ఏది ఏమైనప్పటికీ ఇది కూడా సరిపోతుంది మరియు ఏమీ చేయకపోవడం కంటే వెయ్యి రెట్లు ఉత్తమం.

నేను ఏమి చేసినా పూజలా అనిపిస్తుంది, అంటే నవ్వడం, మాట్లాడటం మరియు ఇతర అన్ని పనులు పూజ లేదా పూజలో చేర్చబడినట్లు అనిపిస్తుంది. ఈ పనులన్నీ చేస్తున్నప్పుడు, నేను వాటన్నింటి నుండి విముక్తి పొందుతాను. ఒక ఆశ్చర్యకరమైన విషయమేమిటంటే, నేను ధ్యానం లేదా జపం చేస్తున్నప్పుడు ఎవరు చేస్తున్నారో, ఎవరి కోసం చేస్తున్నారో అర్థం కావడం లేదు.

స్త్రీలు తమ ఖాళీ సమయాన్ని పూజ కోసం వినియోగించుకోవచ్చు. ఇది వారి విషయంలో ప్రత్యేక భత్యం. అంతేకాకుండా, వారు దేవుని ఆజ్ఞకు లోబడి తమ కర్తవ్యాన్ని నిర్వర్తిస్తున్నారనే ఆలోచనతో వారు తమ ఇంటి పనిని కొనసాగిస్తే, అదంతా పూజగా రూపాంతరం చెందుతుంది వారి వైపు నుండి ఎటువంటి చేతన ప్రయత్నం లేకుండా వారు దానితో ఉంటారు.

PUNISHMENTS శిక్షలు

ఒక తప్పుకే మనిషికి నాలుగు శిక్షలు ఏవిధంగ యివ్వబడినాయి? మనిషి ఒక జటిలమైన ప్రాణి. అతడొక మంచిని కాని చెడును కాని చేస్తున్నప్పుడు, మనస్సు

ఆలోచిస్తుంది, హృదయం నిర్ణయిస్తుంది, మానవ అవయవాలు వాటి పనిని అవి చేస్తాయి. మంచి, చెడు ఈ రెండింటి విషయంలోను మనస్సు నుండి, హృదయం నుండి సహాయం వస్తుంది. అప్పుడు పని చేసిన యింద్రియాలు కూడ తప్పు చేసినవే అవుతాయి. ఇవి శరీరంలో ఒక భాగం కావున శరీరం కూడ బాధ్యతను కలిగి వుంది. మనం చెడు విషయాలను గురించి ఆలోచించేటప్పుడు వాతావరణంలో చెడు భావాల ముద్రలను వదులుతాం. అందుకు ప్రకృతి మనల్ని వేరుగా శిక్షిస్తుంది. వ్యక్తి తను చేసిన తప్పుననుసరించి కష్టతరమైన జీవితాన్ని కాని, నరకాన్ని కాని పొందుతాడు. అతడు నరకంలో ఎంతవరకు శిక్షింపబడవలసి వుందో అంతవరకు శిక్షింపబడతాడు. మిగిలినది యీ లోకంలో మరో జన్మనెత్తడం ద్వారా అనుభవించాల్సి వుంది. తను చేసిన పని చెడ్డదని భావించిన మనస్సు శిక్షను అనుభవించింది. దాని ప్రభావం చెడ్డది. ఇదే హృదయానికి శిక్ష. సంఘంకూడ అతడిని గేలిచేసి నిరసించింది. అతడు వాతావరణాన్ని పాడు చేసిన వాడు కావున అతడికి నరకం ప్రాప్తించింది. శరీరం దాని అవయవాలు పొందినది మూడవ శిక్ష. ఆవిధంగ తప్పును చేయడంలో తోడ్పడినవి అన్నీ శిక్షను పొందాయి.

'నాప్రియురాలిని చూసినప్పుడు, నామనస్సు చలించింది. తప్పు కన్నులదే, కాని హృదయానికి గాయం అయింది"

కోరికలు సఫలం కావడం ఒక శిక్షగా భావించడానికి బదులు అసలు కోరికలు ఉండడమే ఒక విధమైన శిక్షగా తీసికొనడం మంచిది.

PURITY స్వచ్ఛత

శుచిత్వమును గూర్చి హైందవుల ఆదర్శము నిజముగ అత్యున్నతమైనది. కాని ప్రస్తుతము ఆ ఆదర్శము మిగుల అధోగతిలోనికి వచ్చి ఊహ మాత్రముగనే నిలచినది. ఆ ఆదర్శ సిద్ధాంతములన్నియు విస్మరింపబడి వాని అవశేషములు మాత్రము స్నానము, పాదప్రక్షాళన రూపమున నేడు నిలచియున్నవి. మన గమ్యమగు శాశ్వత నిర్మల సత్త్వము పూర్తిగా దోషరహితమై యున్నదను భావనపై మన శుచిత్వ సిద్ధాంతము ఆధారపడి

యున్నది. పరమపావనమై, మల విక్షేప ఆవరణాది దోషరహితమై, అత్యున్నతమైన పరిపూర్ణ పవిత్రతయే మన ఆదర్శము. మనము ఈ త్రిదోషములచే కలుషితమైయున్నాము. కావున అట్టి ఆదర్శమునకు చాలా దిగువనున్నాము. అట్టి ఉన్నత స్థితియందుండు స్వచ్ఛతను పొందుట మన ధ్యేయముకనుక మొదట స్నానాదులవంటి బాహ్యశౌచ క్రియలచే దేహ శుభ్రతద్వారా ఆ ఆదర్శమును అనుకరించుటకు ప్రయత్నించెదము. ఈ బాహ్య ప్రయత్నముల ఫలితము మన మనస్సుపై ప్రసరించి తద్వారా మనలో ఆంతరంగిక పవిత్రత గూడ అభివృద్ధి చెందుట ప్రారంభించును. ఈ నిరంతర కృషిని మన లక్ష్యముపై (దృఢమగుసేకాగ్రతతో) జోడించుట అత్యున్నతమగు పవిత్రతాస్థితిని పొందుటకు ఉపకరించును. ఈ పద్ధతి ఇట్లు ప్రవృత్తమై నిజమగు పరిశుద్ధత మనయందు వ్యాపించి అంతఃశౌచముతోబాటు మనస్సు సహితము నిర్మలమై పవిత్రమగు భావనలను రేకెత్తించి మన పురోగమనమునకు దోహదము చేయును. ఇట్లు మనము రెండు విధములుగా లాభము పొందుచున్నాము. ఉపాసన సాధనలచే ఆంతరంగిక శుచిత్వమునకు మనము ప్రయత్నము చేయుటచే ఈ బాహ్యశౌచ ప్రక్రియలు దానికి సహాయపడి మన ఆదర్శమును సులభముగ పొందుటకు వీలగును. అంతఃశ్శౌచ బహిశ్శౌచములు రెండును అనురూపమగుచో అదియే ఒక శక్తిగా పరిణమించి మన మార్గమును సులభతరముచేసి మనము ఉన్నత స్థితికి పోవుటకు సహాయకారియగును. ఇట్లు పవిత్రతాభావన మన ఆదర్శమును పొందుటకు మిగుల ఉపయోగపడును.

మనము అతి పవిత్రమగు మూలమునుండి వచ్చితిమి. మన జననమునకు కారణమగు పవిత్రశక్తి ప్రవాహము ఆ పరమపవిత్ర స్థానమునుండియే ఉత్పన్నమైనది. అందుచే మనలో పవిత్రతా భావన సహజముగనే నెలకొనియున్నది. దానిలోనికి ఏ అపవిత్రతయు ప్రవేశింపజాలదు. సర్వసంహార సమర్థమగు కాలము సైతము దానిని ప్రభావితము చేయజాలదు. అత్యంత శక్తివంతమగు మూలమునుండి ఈ ప్రవాహము వచ్చినందున అది సంపూర్ణ పరిశుద్ధతచే నిండియున్నది. నిజముగా ఈ ప్రవాహము జగత్సృష్టికి కారణమైన "భూమ' యొక్క ఝుంకార పరిణామమే. ఇట్టి పరమ పవిత్రమైన

దానివలన ప్రభవించిన ప్రతి వస్తువును మొదట పవిత్రముగనే యుండెను. కాని ప్రభావము వాని పవిత్రతను కళంకపరచెను. నాల్గవ ఆదేశములో తెలిపినట్లు ఇది మన చర్యల ఫలితమే.

PUZZLE చిక్కు ప్రశ్న

నేనొక చిక్కు ప్రశ్నవేయాలనుకొంటున్నాను "దైవం ఎవరని ఎక్కువ ప్రేమిస్తాడు?" ఆయనను ఒకసారిమాత్రమే దర్శించి వుండి అయినప్పటికీ ఆయనకు దూరంగా వుండేవాడిని! దీనిపై ఒకటి రెండు వాక్యాలు వ్రాయాలనుకుంటున్నాను. దైవం నుండి ఎప్పుడు విడిపోయాము? మూలాన్ని వదలి ప్రస్తుత రూపమైన మానవ దేహాన్ని ధరించినపుడు. అటువంటి మహామూలంనుండి బయలుదేరి, దానికెంతో దిగువనున్న సూక్ష్మతలానికి వచ్చినప్పుడు పంచభూతాల పంజరంలో మనం నివాసాన్ని ఏర్పరచుకున్నాము. భక్తి పరిధిలో వుండి పాంచభౌతికమైన మన ప్రస్తుత స్థితిని అర్థం చేసుకొనడానికి మనం దాని స్మరణను కూడా కొనసాగించాలి. దైవ లక్షణాలకు సంబంధించినంతవరకు యిప్పుడు మనమున్న ప్రదేశం దైవానికి అనేక మైళ్ళ దూరంలో వుంది. శాశ్వత సత్వప్రాప్తి తరువాత కూడా దైవానికి మానవుడికి గల తారతమ్య భావం కొనసాగాలని దాని అర్థం. క్లుప్తంగా చెప్పాలంటే శాశ్వత సత్వప్రాప్తి తరువాత మానవ సహజ ధర్మాన్ని విడనాడరాదు.

QUERY ప్రశ్న

భగవంతుడు మనిషికి ప్రతి ప్రశ్నకు తలుపును మూసేశాడు. వాక్చాతుర్యంలో సాహబాన్ (చైనీస్ తత్వవేత్త) యొక్క మేధస్సును పొంద గలిగాడు, కానీ ఎవరూ పవిత్రమైన సర్వశక్తిమంతుని జ్ఞానాన్ని పొందలేరు". ఆ ముసుగు ఏమిటో లోతైన ఆలోచన ద్వారా మాత్రమే కనుగొనవచ్చు.

QUEST భావన, భావించినప్పుడు

ఒకడున్నాడని దైవం భావించినప్పుడు అతడిని లోనికి తీసికొనడానికి దివ్యకృప కదలివస్తుంది. అన్వేషణ ఆవేదనతో నిండిన హృదయంతో కొనసాగినట్లయితే, అది ఎంతో శక్తివంతమవుతుంది. అప్పుడు ఆ ప్రభువు తనకు తానే అతడిని అన్వేషించడానికి బయలుదేరుతాడు. అతడి తీవ్రమైన ఆత్రుత తపనాత్మకమైన వేదనతో కూడి అతడిలో ఆ దివ్య కృప ప్రవహించేటట్లు ఒక శూన్యాన్ని సృష్టించి వారిరువురికి మధ్య ఒక వారధిని ఏర్పరుస్తుంది.

<u>QUESTIONS AND ANSWERS ప్రశ్నలు మరియు సమాధానాలు</u>

ఈ విషయములో కొంత ప్రగతి సాధించినవారు ఏవో కొన్ని ప్రశ్నలు వేసి, వాటినే ప్రతి మహాత్ముని ప్రశ్నిస్తూ, తమకు ప్రశ్నించడంలో నేర్పుందనే విషయాన్ని ప్రదర్శిస్తారు. సాధారణంగా వాళ్ళు అడిగే ప్రశ్నలలో ఒకటి: ఇన్ని బాధలు, కష్టాలతో నిండిన ఈ ప్రపంచాన్ని దేవుడెందుకు సృష్టించాడు? అని. అదే సమయములో వారు తమను తాము గమనిస్తే, ఆ ప్రశ్నకు సమాధానాన్ని తమలో తామే కనుగొనగలరు. ఇదే ప్రశ్న నన్ను చాలా సార్లు వేసినారు. దీనికి కొన్ని మార్లు దివ్యచైతన్య శక్తి పరంగాను, మరికొన్ని మార్లు తదితరంగాను నేను సమాధానమివ్వడం జరిగింది

చాలామంది దివ్యత్వాన్ని గురించి ఊరకే ప్రశ్నలు వేస్తుంటారు. అయితే దానిని ఏ విధంగా పొందాలనే భావన సాధారణంగా వారి మనస్సులలో కనిపించదు. మామిడి పండును తిని రుచి అనుభవిస్తే తప్ప దానిని గురించి ఊరకే మాట్లాడుతూపోతే తెలియదు. సత్ తత్వ (పరతత్వ) మనేది పిరికివారికి కాదని నేను చెప్పవలసి వుంటుంది. ధైర్యముగలవారు మాత్రమే అనంతత్వాన్ని చేరడానికి సాహసిస్తారు. ప్రజలను ఆ విధముగా మార్చుటే సహజమార్గ కర్తవ్యము.

<u>QUINTESSENCE శ్రమల సారము</u>

ఫకీరు ఎప్పుడు కదులుతూనే ఉండడం మంచిది. నువ్వు ఎక్కడా ఆగిపోవలసిన అవసరం లేదు. నీ అంతిమ స్థితి కేవలం "అక్కడే". దానిని చేరుకునే ముందు ఆనందం కూడ వదలి వెళ్ళిపోతుంది. అక్కడ స్థితి ఎలా ఉంటుంది? దానిని అజ్ఞానమని అందామంటే, అది కూడ మనల్ని విడిచి పోతుంది. దానిని తెలియజేయగల పదం మాత్రం ఒకటి ఉంది. అది "పరిపూర్ణ అజ్ఞానము" లేక "అజ్ఞానత". నేను దీనినే శాశ్వత స్థితి అంటాను. యదార్థానికి ఇదే 'సత్' తెర. ఆధ్యాత్మికత అప్పటికి ఎలాగూ తొలగిపోయి ఉంటుంది. ఇదే సమస్త కృషి, శ్రమల సారమని చెప్పవచ్చు. అందుచేతనే, ప్రియసోదరా, యీ విషయాన్ని ఎన్నడు ప్రజలు కాంక్షించలేదు. అట్లు కానట్లయితే దీనినిప్పటికే పొంది ఉండేవారు. దాన్ని గురించిన సరైన అభిప్రాయం ఎవ్వరికీ లేనప్పుడు దానిని కాంక్షించేవారు మాత్రం ఎవరుంటారు? దానిని ప్రజల దృష్టికి తీసికొని వచ్చిన వారు నా గురువర్యులు. ఆయనకు ధన్యవాదాలు "పరిపూర్ణ అజ్ఞానము" (అజ్ఞానత) అనే పదాన్ని అవును, కాదు అను వాటికి మధ్యనున్నది ఏదో "అదే"ననే భావంలో తీసికోవచ్చు. ఇది కబీరు అభిప్రాయం.

<u>RADIATION ప్రసరించడం, వ్యాపించడం</u>

నేటి సమాజములోని విద్యావంతుల ముందీ విధానముగూర్చి తరచు ప్రస్తావించినపుడు కొందరు మతబోధకులు ప్రాణాహుతియందే విశేషము లేదని ప్రజలకు చెప్పి, ఈ విషయమున తమ శక్తిహీనతను సమర్థించుకొనుచున్నారు. సాధారణముగా ఒక మహాత్ముని సన్నిధినిగాని, మహర్షి సన్నిధినిగా ఉన్నపుడు మనసును కలవరపరచు ఆలోచనలు కొంతవరకు తొలగిపోయి, కొలది సేపు ప్రశాంతత కలుగును. ఇది ఆ మహాత్ముని ప్రాణాహుతి వలని ప్రభావమని వారందురు. తమ అశక్తతను కప్పిపుచ్చుకొని ప్రజలను మోసపుచ్చు ఉద్దేశ్యముతో వారీ వివరణము ఒసంగుచున్నారు. ఏది ప్రాణాహుతి యని వారు వివరింతురో అది ఆ మహాత్మునినుండి తమంతతాముగా ప్రసారమగు దివ్యపరమాణువులు. అవి అచట సమావేశమైన అంద ప్రభావితులను చేయును. తత్ఫలితముగా వారచట ఉండునంతవరకు వారిలో కొంత ప్రశాంతత నెలకొనును. అది

సహజానుభవమే కాని ప్రాణాహుతి కానేరదు. అట్టి పరమాణువులు కేవలము మహాత్ముని నుండి, మహర్షినుండి మాత్రమే ప్రసరించుటలేదు. అవి ప్రతియొక్క నినుండియు అతడు పవిత్రుడుగాని, దుర్మార్గుడుగాని, సాధువుగాని, క్రూరుడుగాని ప్రసరించును. కొంతకాలము భక్తిరహితుడో, నైతిక పతితుడో అగు వాని చెంత నున్నచో వానినుండి అటువంటి భక్తిరహిత పరమాణువులే ప్రసరించి, ప్రభావితుల కావించును. తత్ఫలితముగా అప్పటికి మనస్సులోని ఆలోచనలును అదేధోరణిలో సాగును. అట్టి ప్రసార ప్రభావము స్వల్పకాలము మాత్రమే యుండి, ఆ వాతావరణమునుండి దూరమైన వెంటనే మాయమగును. ఇందు మూలముననే మత బోధకులు తరచు ప్రజలు బోధనలను అనుసరించుటలో నిర్లక్ష్యభావము చూపుచున్నారని నిందింతురు. ప్రజలు వారి ఉపదేశముల ఆలకించి వెళ్ళి, దానిలో ఇసుమంతయు మనస్సునందు వుంచుకొనక తాము విన్నదంతయు అప్పటికప్పుడే వదలిపేయుదురని చెప్పుదురు. ఇందుకు నిందించవలసినది ఉపదేశకునిగాని, ప్రజలను కాదని నా తలపు. ఏలయన, తాను వేదికపై నుండి బోధింపతలచినది వారి హృదయములలో ప్రతిపాదించుటకు వలయు శక్తి సామర్థ్యములు అతనిలో లేవు. సంకీర్తనల గూర్చియు ఇటువంటి భావములే వెలిబుచ్చెదరు. అట్టి సందర్భములందు జనించెడి ప్రశాంత వాతావరణము ప్రాణాహుతి ప్రభావమేయని యందురు. వాస్తవమునకది బృందగానములోని సంగీత శబ్దతరంగ ప్రభావమే. సమస్త సంగీత సదస్సులందును మన మిట్టి అనుభవమే పొందుదుము. అట్టి తరుణములందు మన మనస్సు ఏకైక లక్ష్యముపై కేంద్రీకృతమై యుండును. మనమే యితర విషయములను పాటింపకుందుము. సంకీర్తనమునందు మన ఆలోచనలేదో నొక పవిత్రాశయముపై లగ్నమైయుండును గాన దానిసే మన హృదిలో స్వతస్సిద్ధముగా అనుభూతి చెందుట ప్రారంభింతుము. దీనికి ప్రాణాహుతితో నెట్టి సంబంధము లేదు.

<u>RAJA JANAK</u> <u>జనక మహారాజు</u>

జనక మహారాజు ఆయన కాలంలో ఒక గొప్ప మహాత్ముడిగా భావించబడేవాడు. అప్పుడు ఆయనకున్న సరైన స్థితిని గురించి పునర్విమర్శ చేయడానికి కొన్ని మాటలు చెబుతాను. మహాత్ములలో ఆయనకు ఒక ఉన్నత స్థానం ఉండేది. ఆ కాలంలో ఉన్న మహా ఋషులు కూడ తమ పుత్రులను, శిష్యులను ఆయన వద్ద ఉన్నత శిక్షణ పొందడానికి పంపేవారు. కాని మహాత్ముడిగా ఆయనకు ఉన్న ప్రాముఖ్యత అంతా కేవలం ఆయన ఆధ్యాత్మిక సిద్ధుల వలనే గాక, ఆయన మహారాజుగ ఉండడం వలన కూడ వచ్చింది. ఆయన ఆధ్యాత్మిక ఔన్నత్యాన్ని గురించి చెప్పాలంటే, ఆయన హృదయ మండలాన్ని దాటి అవ్యక్త గతిని పొంది మనో మండలాన్ని అప్పుడే ప్రవేశించాడు. మనోమండలంలో ఉన్న పదకొండు వృత్తాలన్నిటిలోను ఆ నాటికి ఆయన మొదటి దానిని మాత్రమే దాటి, ఒకటి రెండు వృత్తాల మధ్యన ఉన్న ప్రదేశంలో తిరుగులాడుతూ ఉన్నాడు

RAJA YOGA రాజయోగము

ఆత్మస్వరూపుడైన భగవంతుని తెలిసికొనుటకు సాధనముగ మహర్షుల చే ననుసరింపబడిన రాజయోగము ఒక ప్రాచీన శాస్త్రమైయున్నది. రామాయణమునకు చాలకాలము పూర్వమే హిందూదేశములో అది వ్యాపించియున్నది. సూర్యవంశజుడైన దశరథునకు 72 తరములు ముందు జీవించిన ఒకానొక మహర్షిచే రాజయోగము ప్రవేశ పెట్టబడినది. అతడు జీవిత సమస్యలు సులభముగ పరిష్కరింపబడుటకై, స్వాతంత్ర్యము పొందగల సరియైన పద్ధతి నొకదానిని కనిపెట్టుటకై చాల కాలము తీవ్రముగా ఆలోచించెను. అతడు 'కేంద్ర ప్రాంత్రము' (Central Region) లో ఈదులాడుచు ఎక్కువగా 'కేంద్రము' (Centre) నకే సంబంధించి యుండెను. అతని స్థితి, ప్రకృతి ఆదేశానుసారము మార్పు కొరకై కృషి చేయుచున్న ప్రస్తుత వ్యక్తిని బోలియుండెను. ఈ విషయమై తీవ్రముగ చాల కాలమాలోచించి యొక పద్ధతిని కనిపెట్టెను. అది యభివృద్ధి పొంది తుదకు రాజయోగముగ పరిణతినందినది. కేంద్రముతో అతనికి సన్నిహిత సంబంధమేర్పడగనే ప్రపంచ నిజస్వరూపమును, దానికి మూలమైన శక్తి ఉనికిని అతడు కనుగొనెను. కేంద్రాధః ప్రదేశమునుండి కలిగిన ఒకానొక శక్తి యొక్క కదలికయే ప్రస్తుత ప్రపంచావిర్భావమునకు

కారణమని యతడు కల్గొనెను. ఆ చైతన్యవంతమైన ఆలోచనయే(సంకల్పమే) 'ఉపాదాన కారణ మనియు 'క్షోభ' యనియు పిలువబడును. చిట్టచివరికి అదియొక్క శక్తి ఫలితమనియు ఆ శక్తి మానవుని చిచ్ఛక్తికి తుల్యమై, దానితో నేకీభవించుననియు అతడొక నిర్ణయమునకు వచ్చెను'. సహజముగ ఆలోచనయే అట్టి ఫలితముల నుత్పత్తి చేయుననియు, దాని శక్తి యనంతమనియు, అతడు ఊహించెను. మనకు నియతమైన చిచ్ఛక్తి నుపయోగించి అతడు శిక్షణ ప్రారంభించెను. యోగములకు రాజైన రాజయోగమునకు ఆధారమదియే! మనలోగల రాజలక్షణము ఆలోచనయే! అదియే అభివృద్ధిపొంది మన గమ్యస్థానమునకు నడపును. ఆయా కాలములందలి ఋషులు వారివారి స్వానుభవములు పెరిగినకొలది దానినభివృద్ధిపరచుచు వచ్చిరి. చెప్పవలెనన్న ఆలోచనయే చివరకు సత్త్వరూపము దాల్చి అసలు రూపమున ప్రత్యక్షమగును. ఉన్నతస్థితికి చెందిన దివ్యదృష్టిగల వారు దీనినంతను సరిచూచుకొనవచ్చును. ఈ శాస్త్రమునే అనేక పద్ధతులలో బోధింపవచ్చును. కాని మూల సూత్రమన్నిట సమానమే! ఈ శక్తితో భగవంతునితో సన్నిహిత సంబంధమేర్పరచుకొందుము. అప్పుడప్పుడు కాలానుగుణముగ గొప్ప గొప్ప ఋషుల చేత యిది అభివృద్ధి చేయబడినది. యోగతత్త్వమును విపులముగ చర్చించుచు వ్యాఖ్యానములు వ్రాయబడినవి. వాని సారాంశము మనుష్యుడు తన దృక్పథమునభివృద్ధి పరచుకొనుటయైయున్నది. ఎవడు తన సూక్ష్మత్వమును అభివృద్ధి పరచుకొనునో వానికి విషయముల మాయా స్వరూపములు అవగతమై వాటి నిజస్వరూపము గోచరించును.

ధ్యేయప్రాప్తికి వివిధ పద్ధతులు, సాధనలు కలవని చెప్పగలను. అవి సత్త్వప్రాప్తిమార్గమున కొంతదూరము మిమ్ములను గొనిపోవచ్చును గాని ఎంతవరకన్న విషయమిచ్చట నేను చర్చించదల పెట్టను. దానిని చదవరుల గుణగ్రహణ ప్రావీణ్యతకు, అనుభవ జ్ఞానమునకు వదిలిపేతును. కాని, నిర్గుణ నిర్మల రూపము దాల్చి, ప్రకృతితో సమగ్ర సమ్మేళనము కలిగియుండునట్టి అంతిమ గమ్యస్థానము లేదా మానవ సాధ్యమగు మహోన్నతస్థితి యేదియో ఆ స్థితికి కొంపోవునది రాజయోగము, కేవలము రాజయోగము

మాత్రమేయని ఘంటాపథముగా చెప్పుదును. ఏ యితర పద్ధతిగాని, సాధనగాని అట్టి ఫలముల నీయజాలదు. కాన, మహోన్నతస్థితిని లక్ష్యముగా నుంచుకొన్నచో ఈ శాస్త్రమును చేపట్టక తప్పదు. ఇందులకు నిజముగా సమర్థుడైన మార్గదర్శకుని సహాయ సముద్ధరణలు అతి ముఖ్యావసరములు. నేటి తీవ్ర సమస్య కూడ అదే. కాని నిజమైన అన్వేషకుడాతని ఎల్లప్పుడూ పొందగలడని నిశ్చయముగా చెప్పుచున్నాను

రాజయోగప్రభావము చూపితిని. మన భవిష్యత్తును నిర్మించగలది అది యొక్కటియే! అది స్వయం సంపూర్ణమైనది. అభ్యాసానుభవములు మాత్రమే దానిని తెలియజేయును. నన్ను గ్రుడ్డిగా నమ్ముమని నేను చెప్పను. కాని దానిని యిప్పటినుండి హృదయపూర్వకముగా అభ్యాసము చేసి అనుభవముద్వారా తెలిసి కొనుమని ప్రార్థించుచున్నాను. రాజయోగాభ్యాసమునకు ఇంకను యితర పద్ధతులు కూడా కలవు. కాని ఈ పద్ధతి ఎక్కువ తగినట్టిదని నమ్ముడు. ఈ శాస్త్రముల్లో నిపుణుని వెదకికొనుమని నా హృదయపూర్వకముగా పాఠకులకు సలహా యిచ్చుచున్నాను. అట్టి గురువును కనుగొనుట చాలా కష్టము. కానీ అట్టివారు ప్రపంచములో కలరని చెప్పుటలో సందేహము లేదు.

శాశ్వత సత్వప్రాప్తికి అనేక సాధనములు, అభ్యాసములు చెప్పబడినాయి. వీనిలో సత్వర విజయాన్ని నమ్మకంగా కలిగించే దానినే మనం ఎన్నుకోవలసి వస్తుంది. అది ఏమిటి అనేది ప్రతి వ్యక్తి తనకు తానుగా నిర్ణయించుకోవాలి. సూచన కోసమై, స్వామి వివేకానందుని వివేచనాత్మక అభిప్రాయాన్ని నేను క్రింద ఉదహరిస్తున్నాను. "మనిషిని అత్యున్నత ఆధ్యాత్మిక స్థాయివరకు విజయవంతంగా తీసుకునిపోగలిగేది కేవలం రాజయోగము మాత్రమే. ప్రాణాహుతిద్వారా తన స్వీయ అంతర శక్తులను ప్రయోగించు సామర్థ్యము కలవాడు తప్ప యితరులు ఎవ్వరు మార్గదర్శకుడు గాను, గురువు గాను ఉండుటకు అర్హుడు కాడు.

సాధకుడు మనస్సు యొక్క నిరంతర క్రియాశీల పోకడలు సద్దుమణగడం కోసమై అత్యంత సూక్ష్మ సాధనలతో పురోగమిస్తాడు. ఇంతే గాక, దీనిని అభ్యసిస్తున్నప్పుడు, అతడు

శరీర భావానికి ఎల్లప్పుడు దూరంగా ఉంటాడు. దానికి కారణం అతడు తన దృష్టిని అత్యంత సూక్ష్మమైన దానిపైనే నిలిపివుంచుతాడు.

రాజయోగములో మనము సామాన్యముగా ధ్యానముతో ప్రారంభించెదము. అట్లు చేయుటలో గొప్ప తత్వార్థము గలదు.

ముక్తి స్థితికి ఒకనిని తీసికొని రావాలంటే అందుకు అతడి ఆత్మను అనంతము వైపుకు మరల్చడమే-సహజ మార్గ పద్ధతి. దాని ఫలితంగా అతడు తన జీవితాంతము పురోభివృద్ధి చెందుతూనే యుండి చివరకు తన గమ్యమగు ముక్తిని పొందుతాడు. అటువంటి అద్భుత ఫలితాలను తీసికొని రావడం ప్రాణాహుతి శక్తిని తన ఆధీనంలో కలిగి ఉన్న యోగ్యుడైన గురువుకు తప్ప మరెవ్వరకు సాధ్యము కాదని, నిశ్చయ విజయాన్ని తప్పక యిచ్చే మార్గము రాజయోగమేనని నేను ఢంకా మ్రోగించి చాటగలను. కాని ముక్తికై మనః పూర్వకమైన ఆకాంక్షతో ప్రేరేపింపబడిన వారికి, నిజంగా విధిచే నియుక్తులైన అదృష్టవంతులకు మాత్రమే యిది ప్రాప్తిస్తుంది. పతంజలి నిర్దేశించిన విధానంలో వరుస క్రమంలో వచ్చే వివిధ యోగాంగాలు అన్నీ కూడ సహజ మార్గ పద్ధతిన చేసే నిత్య సాధనలో పొందుపరచబడ్డాయి. అభ్యాసి వాటిని ఒక్కొక్కటిగ ప్రత్యేకంగ అభ్యసించనవసరం లేకుండానే పూర్తి చేయబడుతాయి. ప్రాణాహుతి సహాయముద్వారా మాత్రమే అది సాధ్యము. కావున హెచ్చు సంఖ్యలో అభ్యాసీలు వచ్చి దాని వలన లాభాన్ని పొందాలని నేను ఆశిస్తున్నాను.

REAL ESSENCE నిజమైన సారాంశం

కానీ మన సత్సంగ సమూహము కొంత భిన్నమైనది. మనలను గూర్చి కూడా మనకు తెలియరాని స్థితిలో మనమున్నాము. మనకు సహజంగానే స్థిరత్వమున్నది. దానిని సమతాస్థితితో కూడిన సమతాస్థితి అని వర్ణించవచ్చును. దాని తరువాతనే ప్రతిదీ ఆరంభమైనది. మరోలా చెప్పాలంటే సృష్టి (బ్రహ్మ), స్థితి(విష్ణు), లయ(మ హేశ్వరుడు) కారకులు అవతరించక పూర్వమే మనమున్నాము. అయితే యిప్పుడు అక్కడ యేమి వున్నది? మహత్ వున్నదా? వున్నది అనలేము. మనము చేరవలసిన గమ్యము యేది?

మనము దానిని అత్యంత అల్పత్వము అనవచ్చును. దానిని మనము ఆవింధంగా పిలువదలిస్తే దాని గూర్చి ఏమాత్రము తెలియనంత అల్పత్వము. ఇది ఒకవిధమైన ఔన్నత్యమే అంటే సాదృశ్యాత్మకము. అందు సాదృశ్యాత్మక జ్ఞానం కూడా వుండదు. సోదరులారా! యిది యదార్థమైన సారము.

<u>REAL EYES</u> <u>నిజమైన చూపు, నిజమైన నేత్రాలు</u>

'నేత్రాకారంగల నర్గీస్ పుష్పం తనకు చూపులేదని వేల సంవత్సరాలుగా విలపిస్తోంది. ఉద్యానవనంలో నిజమైన నేత్రాలు కలది జన్మించేది చాలా అరుదు.

<u>REAL HERO</u> <u>నిజమైన ధీరుడు</u>

నిలకడలేని మానసిక యోచనలను, కర్మలను నియమబద్ధము చేయుటకు మనము మనస్సును సక్రమముగా పనిచేయునట్లు చూడవలెను. మత బోధకులు మనస్సును పరుషవాక్కులు తో తూలనాడుట పలుమారులు విన్నాను. వారు దానికి అపనామములు ఆపాదించి, మన బద్ధశత్రువని ప్రకటింతురు. దీనికి కారణము సుస్పష్టము. మనలోనున్న చెడునకంతటికి అదియే కారణమని వారు భావింతురు. అందుచే దాని ఆజ్ఞలను పాటించక దానిని అణగత్రొక్కవలయునని బోధింతురు. కానీ, వివిధ మానసిక చేష్టలను అరికట్టుట గాని, దాని ఆజ్ఞలను ఉల్లంఘించుటగాని దుష్కరము. వారి అనుభవ రహితములగు ఉపదేశములును, ఉపన్యాసములును ఈ విషయమున నిరుపయోగములు. అట్టి ఉపన్యాసములు విన్నవారిలో ఏ కొందరుకూడా ఎన్నడునూ ప్రత్యాక్ష్యానుభవ ఫలితమును పొందజాల రైరి. అంతియేగాక ప్రస్తుత పరిస్థితులు, పరిసరములు కూడ ఎల్లప్పుడును వృద్ధియగుచుండు మానసిక కార్యకలాపములకు దోహదము చేయును. నేడు జీవితమును ప్రతియొక్కరును పేదరికము, రక్షణలేమి, వ్యసనము, విద్వేషములనెడి తీవ్రసమస్యలను ఎదుర్కొనవలసిన జీవనపు పోరాటముగా భావించుచున్నారు. తత్ప్రభావమునుండి ముక్తులగుట దుస్సాధ్యమగుచున్నది. దీని ఫలితము నిరంతర మానసిక క్షోభ. వాతావరణమునుండి మనము దీనిని ఆస్వాసింతుము.

ఆ కారణమున మనము పరిస్థితులచేతను, పరిసరముల చేతను దూరముగా తీసికొని పోబడుదుము. మనస్సు గాలికోడి అయిపోవును. అది ఏ దిశగా గాలివీచిన ఆ దిశకు మొగము చూపును. ఈ పోరాటమున ధైర్యసాహసములతో పరిస్థితుల నెదుర్కొని, వాటి ప్రభావమునకు లోనుకాకుండు వాడే నిజమైన ధీరుడు.

REAL MAN నిజమైన మనిషి

మనిషి తన దృష్టిని అంతరాత్మవైపు మళ్ళించినప్పుడే నిజమైన మనిషి అవుతాడు. అసలైన సత్త్వ అన్వేషణ అందులోనే ఉంది. దీనిని అనుసరించే వాడు దేనినుండి సమస్తము వచ్చిందో ఆ మండలంలో తన స్థానాన్ని స్థిరపరచుకొని ఉంటాడు. వేరు మాటలలో, అతడు ప్రధాన మూలంతో సంబంధాన్ని ఏర్పరచుకుంటాడు. అప్పుడు మిగిలి ఉన్న ఒకే ఒక విషయం దాని విస్తరణ. ఇందుకోసం నిర్దేశించబడిన అభ్యాసము సరిపోతుంది. నేను అత్యంత సులభ పద్ధతులను చెబుతాను. అయినప్పటికి కొందరు వాటిని ఎక్కువగ లక్ష్యపెట్టరు. కారణం వారికి నిజమైన తపన లేకపోవడం కావచ్చును. తపన సృష్టించబడినప్పుడు (దైవము ఆవిధంగా సంకల్పించుగాక!) లక్ష్య సిద్ధి, అనే సమస్య ఎంతో కాలం పట్టదు.

మనము యిప్పుడు ఒక నూతన జీవితమున ప్రవేశించవలసి ఉంది. అది మన యీ బాహ్య జీవితము వెనుకన ఉన్న జీవితము. నిజమైన మనిషి యీ పైకి కనపడే మనిషి వెనుక ఉన్నాడని కూడ మనం చెప్పవచ్చు. నీవు యిప్పుడు నిజమైన జీవితమునందు ప్రవేశించాలని కోరుతున్నావు కాబట్టి నిజమైన మనిషిని నీవు అన్వేషించవలసి ఉంది. మనిషి వెనుకన ఉన్న మనిషి లేక మనిషికి అతీతమైన మనిషే ఆ నిజమైన మనిషి. అటువంటి మహాపురుషుడు ఉన్నయెడల ఆయనను హృదయ చక్షువుతో మాత్రమే గుర్తింపగలము. ఆయన ఉనికి దేహమునందలి ప్రతికణములోను, ప్రతి అణువులోను అనుభవానికి రాగలదు. ఆయన భౌతిక శరీరాన్ని కలిగి ఉన్నప్పటికి దానికి ఆయన ఏవిధంగాను సంబంధించి వుండడు. ఆయన శూన్యమునకు అత్యంత సమీపంగ ఉంటాడు. విశ్వము యావత్తు ఆయన ఆవరణగా ఉంటుంది. అదే ఆయన క్రీడారంగము. ఎడారి

యిసుకలోను, సాగర తరంగాలలోను కూడ ఆయన ఉన్నట్లు చూస్తావు. సూర్య, చంద్ర, నక్షత్రాల వెలుగులో ఆయన ఉనికిని చూస్తావు. అయన ప్రతీచోట, నరకంలోను, స్వర్గంలోను కూడ ఉంటారు. కాని ఆయనను గుర్తించుట ఎట్లు అనేదే అసలు సమస్య. నిజానికి నా గురువర్యుల కృపచే నామీద ప్రవాహంగ వచ్చిపడుతున్న అసలు విషయము అదే; దానినే నేను ప్రాణాహుతి ద్వారా అభ్యాసీలకు యిస్తాను. అందుకు నేనెటువంటి ప్రతిఫలాన్ని ఆశించక దానిని నాకర్తవ్య భావంగా తీసికొంటాను. అయినప్పటికి అది రుణము (ఈ పదాన్ని సాధారణ అర్థంలో తీసికొనకుండ) రూపంలో అభ్యాసీనుండి దానంతట అదే రావలసి ఉంటుంది. ఈ విధంగా చెప్పడంలో అది అభ్యాసి వంతునకు అతడినుండి రావలసిన ప్రతిస్పందన మాత్రమేనని నా భావము.

<u>REAL SPIRIT</u> <u>నిజమైన ఆత్మ</u>

కొందరు వ్యక్తులు యీ విధానంలో నిర్దేశించబడిన పద్ధతులు వాటంతట అవే అంతిమ లక్ష్యప్రాప్తికి సరిపోవునన్న భావంతో ఉన్నట్లు కనబడుతున్నారు. కాని అది సరికాదు. సహజ మార్గ సాధనా విధానాన్ని గురించి చెప్పేటప్పుడు దాని యదార్థ తత్వాన్ని మీ దృష్టికి నేను తీసుకురావలసి ఉంటుంది. అభ్యాసి తన మనస్సును కేవలం దాని బాహ్య అంశాల మీదనే ఉంచరాదు. దురదృష్టవశాన్న ప్రజలు తమ దృష్టిని కేవలం లాంఛనప్రాయమైన నియమాలు, పద్ధతుల మీదనే ఉంచి యదార్థతత్వాన్ని అలక్ష్యం చేస్తున్నారు. ఈ విధానంలో ఆధ్యాత్మిక శిక్షణ, ప్రాణాహుతి ద్వారా జరుగుతున్నప్పటికి అత్యంత ముఖ్యము, తప్పని సరి అయిన ఒక విషయాన్ని అభ్యాసి తనలోనే అభివృద్ధి పరచుకోవాలి. అది అభ్యాసానికి అనుబంధంగ ఉండవలసిన భక్తి ప్రేమలు. ఈ అంశాన్ని సాధకుల పురోగతిని త్వరితం చేయడానికి శ్రీ కృష్ణ పరమాత్మ రాజయోగంలో ప్రవేశపెట్టారు

<u>REAL SUBSTANCE</u> <u>సత్పదార్థం</u>, <u>నిజమైన పదార్థం</u>

మన ప్రయాణ మార్గంలో “సత్యోదయము”లో వివరించిన వృత్తాల గుండా మనం పోవలసివస్తుంది. ప్రతి అణువులో కూడ వృత్తాలతోపాటు యావత్తు విశ్వాన్ని మీరు చూడవచ్చు, కానిమనకు సరిగా అర్థం కావడానికి చాలా సమయం, అనుభవం కావలసి ఉంటాయి. కావున మనం సత్పదార్థాన్ని (Real substance) చూడాలి కాని అది ప్రదర్శించే దృశ్యాన్ని మాత్రం కాదు. హృదయానికి పై, క్రింది భాగాలను చూపిన పటము అర్థం చేసికోడానికి ఊహాధారంగా వేసింది మాత్రమే.

<u>REALISATION</u> <u>సాక్షాత్కారము</u>

ఆలోచనా ఫలితమే క్రియ. అదే ఒక భావన అయితే పదాలుంటాయి. ఆలోచనా ఫలితమే క్రియ. అదే ఒక భావన అయితే వీటన్నిటిని క్షీణింపజేస్తే, సత్యోదయము ప్రారంభమై ఫలపుష్పాదులనిచ్చే పూర్తి స్థాయికి పెరుగుతుంది. భగవంతునిలో ఐక్యమవుట అతి ముఖ్యమైనది. అది తనగురించి తనకి ఏమియు తెలియని నిరాడంబరమైన, సాధారణమైన వ్యక్తికి సిద్ధిస్తుంది. సత్ తత్వాన్వేషణ మనిషిని సక్రమమైన మార్గంలో పెడుతుంది. అది అతని నిద్రాణమైన స్థితినుండి కొత్త జీవితాన్ని యిచ్చి మనిషి చేరుకోగల ఉన్నత స్థితులకు సిద్ధము చేస్తుంది. ఇది మాత్రమేకాక మొత్తము జీవకోటి అభివృద్ధిలో అన్ని అడ్డంకులనూ ఛేదించి, రూపురేఖలను మార్చివేస్తుంది. సత్య ప్రాప్తికి నిజమైన “మరణానికే మరణం" “అంతానికే అంతం”. ఈ స్థితిలో ఎవరైతే పూర్తిగా నిమగ్నమౌతారో అప్పుడు వారికి మార్గము తెరువబడుతుంది.

శాశ్వత సత్యప్రాప్తి ఒక అనుభవపూర్వక అన్వేషణ. దానికి అభ్యాసానుభవం ద్వారా కలిగే ప్రత్యక్ష జ్ఞానము ముఖ్యావసరం. అన్వేషణకు అవసరమని చెప్పబడే కఠోర జీవిత నియమాలు సామాన్య మానవ జీవితమునందు ఆచరణ యోగ్యములు కావు. నేడు ప్రపంచానికి కావలసినది శాస్త్రీయ పద్ధతులపై ఆధారపడి, మనం సామాన్య జీవితముతో సన్నిహిత సంబంధము కలిగిన సమర్థవంపై మైన విధానం. మన సమర్థ గురువర్యులు యీ సమస్యలన్నింటి పరిగణించుచు, మన శారీరక, మానసిక దుర్బలతలను, స్వల్ప ఆయుఃపరిమాణాన్ని దృష్టిలో ఉంచుకొని తన కృపా కటాక్షముచే మనకు యీ అత్యంత

సులభమార్గాన్ని ప్రసాదించారు. ఇది సాధ్యమైనంత అతి స్వల్ప కాలంలో అనవసర శ్రమ, ప్రయాసలు లేకుండ మహోన్నత విజయాన్ని తప్పక కలుగజేస్తుంది.

వాస్తవానికి శాశ్వత సత్యప్రాప్తిలో ఎటువంటి ఆకర్షణ కాని, వినోదం కాని లేవు; ఆఖరికి శాంతి, ఆనందం, సత్త్వప్రాప్తి యొక్క ఎరుక కూడ అందులో ఉండదు. అది మార్పు లేకుండా ఎడతెగక కొనసాగే ఒక అచేతన స్థితి.

ప్రతి ఒక్కరు శాంతినే కోరుతారు. అనగా శాశ్వత సత్యప్రాప్తి వారి లక్ష్యం కాదని దానర్థం. అటువంటప్పుడు అతడు శాంతినే పొందుతాడు, కాని శాశ్వత సత్య ప్రాప్తిని మాత్రం పొందడు. శాశ్వత సత్య ప్రాప్తే కనుక అతడి ధ్యేయం అయినట్లయితే శాంతి దానంతట అదే వెంటనే వస్తుంది. 'మనం శాశ్వత సత్యప్రాప్తి అంటే ఏమిటో తెలుసుకోవాలని మాత్రమే కోరకూడదు; దానిని పొందడానికి కూడ ప్రయత్నించాలి.

సత్ తత్వ ప్రాప్తిని ఒక మార్పులేని స్థితిగ నిర్వచించడం మరింత బాగుంటుంది. వేల సంవత్సరాల పర్యంతం కూడ అది మానవుడికి అరుదుగ ప్రసాదించబడుతుంది. దానిని సంపూర్ణంగ పొందిన గురువు లభించడం తటస్థించినట్లయితే, అభ్యాసి కూడ దాని యందు తీవ్రమైన ఉత్సాహం, నిజమైన ఆతురత కలిగి ఉన్నట్లయితే దాన్ని సులభంగ పొందడం సాధ్యమవుతుంది. కాని "ఉన్నది" (అస్తిత్వము) అనే భావం ఉన్నంత వరకు అది సంపూర్ణమైన సత్త్వ ప్రాప్తికాదు. అందువలన ఆనందం అనేది కూడ లోపమని అనుకోవచ్చు. సోదరా, దాని గురించి భయపడవద్దు. అది ఎంత సూక్ష్మ స్థితి అంటే దానిని దైవం ఎవరికి అనుగ్రహిస్తాడో వారు దానికై అత్యంత కష్టమైన బాధను కూడ అనుభవించడానికి సిద్ధపడుతారు కాని దాన్ని ఒక్క క్షణంకూడా వదులుకోడానికి యిష్టపడరు. నీకు అర్థం కావడానికి, నువ్వు సంతృప్తి చెందడానికి అది సరిపోతుందని నేను నమ్ముతాను. నీవు యిక్కడనుండి వెళ్ళి పోయావు, అయినప్పటికి నీ స్మృతిని మాతో వదలి వెళ్ళావు. ఇక్కడనుండి వెళ్లిపోయినప్పుడు, తనకు ఆతిధ్యాన్ని యిచ్చిన వానిని తనతోకూడ తీసుకొని వెళ్ళిపోయినటువంటి అతిధివి నీవు. నీవు నా సందేశాన్ని మిత్రులకు అందజేసి ఉంటావు. ఇప్పుడది వారి హృదయాలలో స్థిరపడేటట్లు చేయడం గురువర్యులపై ఆధారపడి ఉంది.

ఇందుకు సాధారణముగా అనుసరించబడు విధానము కర్మ ఉపాసన, జ్ఞానము అని మూడుగా విభజింపబడినది. వివిధ మతములకు ఇది ఏకైక ఆధారముగా నున్నది. ఈ విషయమ సర్వత్ర అనుసరించబడు నాలుగు సాధనలు (సాధన చతుష్టయము) చాలవరకు ఒక్కటే.

ప్రతి మతచింతనాపరుడు, వైజ్ఞానిక శాస్త్ర పరిశోధకుడు అత్యంత సూక్ష్మ పని చేస్తోందని అభిప్రాయపడతాడు. పెడత్రోవ పట్టిన మీ ఆలోచనలచే సంతరించుకున్న స్థూల్యతనుండి మీరు విముక్తిని పొందితే, దీనిని సులభంగా తెలిసికొనగలరు. సూక్ష్మత్వం వైపుకు మనం కదలడానికి అది దోహదం చేసినట్లైతే పద్ధతి సక్రమమైనదని మీరు యిప్పుడు సులభంగా ఊహించవచ్చు కాని అది మిమ్ముల యింకా స్థూలత్వంతో నింపితే అది తప్పేగాక మిమ్ములను క్రిందికి లాగి వేస్తుంది కూడా. శాశ్వత సత్వప్రాప్తి చాలా దూరం అవుతుంది.

Realisation - Common Man సత్ తత్వ ప్రాప్తి (సాక్షాత్కారము) - సామాన్యుడు

సత్ తత్వ ప్రాప్తి సామాన్య మానవుల అందుబాటులో లేదని ఇంచుమించు అన్ని రకాల ప్రచారం చేయబడింది. తమకుతాము "గురువు"లమని చెప్పుకునేవారి వలన ప్రచారం చేయబడిన ఈ తప్పుడు భావన యించుమించు ప్రతివారి హృదయంలోను గాఢంగా నాటుకొనిపోయి, ఫలితంగా ఈనాడు ఉన్నత స్థితుల పట్ల ఆకాంక్ష కూడా వారిలో కరువైంది. మతానికి సంబంధించిన ఆచార్యాధిపత్య పరంపరలో నున్న వారితో సమానంగా లేదా ఇంకా అధికంగా, సత్త్వ ప్రాప్తి పొందడానికి తగిన హక్కు, అర్హతలు సామాన్య మానవునికి ఉన్నాయనే విషయాన్ని మీ హృదయాలలో నాటుకునేటట్లు నేను చెప్పదలచినాను. సరియైన, సహజమైన మార్గాన్ని పరిపూర్ణ భక్తి విశ్వాసాలతో అనుసరించడం ఒక్కటే కావలసింది. సరళమైన ఈ సత్యాన్ని తెలుసుకొని దానిని తన నిత్య జీవిత కార్యక్రమం చేసుకోమని సహజమార్గము ప్రజలను ప్రేరేపిస్తుంది.

REALISE గ్రహించు

సాధకుడు నిజమైన అన్వేషకుడుగ ముందుకు వచ్చినట్లయితే యీ పద్ధతి యొక్క అసలైన యోగ్యత వెలుగులోకి వస్తుంది. దానిని గ్రహించుకొనే శక్తిని పొందేటట్లుగ తమను తయారు చేసుకోడానికి కృషి చేసే అభ్యాసిలు అరుదు. అప్పుడు కూడ నేను వారియందు దానిని అప్పుడప్పుడు చొప్పిస్తూ ఉంటాను. కాని నేను భౌతిక కాయాన్ని వీడునప్పుడు దానినంతటిని నాతో తీసికొనిపోవలసి వస్తుందేమోనని నా భయం. ప్రతి మనిషికి తనలో ప్రవేశ పెట్టబడిన స్థితుల ప్రభావాన్ని గుర్తించడం అవసరం. అప్పుడు మాత్రమే అది యితరులను ఉన్నత స్థితికి తీసికొని పోవడానికి ఉపయోగపడగలదు. అందుకోసం అనేక స్థితులు, అనేక బిందువులు నిర్దేశింపబడినాయి. యింకా ఎన్నో కనిపెట్టబడుతున్నాయి. కాని వాటిలో కనీసం ఒకటి, రెండింటిని కూడ ఉపయోగించే సామర్థ్యాన్ని ప్రదర్శించేవారు ఎవ్వరూ లేరు. అయినప్పటికి ప్రతి అభ్యాసి ప్రతి బిందువు వద్ద గల స్థితిని రుచి చూడాలనే తీవ్ర ఆకాంక్ష నన్ను దహించివేస్తోంది. అభ్యాసి దానియందు కొంచెమైన పాలుపంచుకున్నట్లయితే, అతడు విశేషంగ మార్పును పొందుతాడు. ఆ మేరకు ఆధ్యాత్మిక శిక్షణకు అర్హుడైన వానిని కనుగొనుట చాల కష్టమని నా గురువర్యులు కూడ దృఢ పరిచారు.

<u>REALITY</u> <u>వాస్తవికత</u>

మానవుడపేక్షించే ఆ సత్త్వం నిజానికి మిక్కిలి సరళమైనది స్పష్టమైనది. ఆకారణంగానే అది సామాన్యులర్థం చేసికొనుటకు దొరకనిది. దానిని పొందాలంటే మనం కూడా దాని వలెనే సరళంగా తయారు కావాలి. అందుకు మనం అవలంబించే పద్ధతి కూడ అదే విధంగా సరళంగాను, సహజంగాను వుండడం ప్రధానమైన విషయం.

సత్ తత్వము శక్తికి, భావావేశానికి, ఉష్ణానికి అతీతంగ వుంటుంది. ఉష్ణము ఉనికిలోకి వచ్చుటకు ముందు ఉన్న స్థితిని అది పోలి ఉంది. వాస్తవానికి అది అనుభూతికి, అవగాహనకు అతీతం. నిజమైన అర్థంలో సతత్వము అంటే అదే.

ఇప్పుడు మరొకసారి అదే శాస్త్రవిజ్ఞాన ప్రశ్న వస్తుంది. నేను కొంతవరకు సమాధానాన్ని యిచ్చానని అనుకొంటున్నాను. నీకింకా కావాలంటే మనం ఆ మార్గంలోనే

వున్నామని, మనం సత్ తత్వానికి అనుగుణంగానే వున్నామని చెప్పాలి. అప్పుడు కేవలం సత్ తత్వమే మన దృష్టిలో వుందని నిశ్చయంగా చెప్పగలము. మనమే ఆవిధంగా అయ్యాము. మనం అసలైన జ్ఞానానికి (Real knowledge) నిలయమైనాము. అంతేకాదు; యిప్పుడు మనమే జ్ఞానమైనాము. " X చెప్పినట్లు మనం దానిలో పూర్తిగా విలయమైనప్పుడు అవి గణిత సంకేతాలకన్నా యదార్థాలనడం సరియైనది. ఏది సరైన విషయమో అదే దృష్టికి వస్తుంది. మార్గాన్న పయనించేవారైనప్పటికి అతడికి అదే విషయం దృష్టికి వస్తుంది. దీనిలో కవితాపరమైన ఊహాకల్పిత విషయాలున్నాయని అతిశయోక్తికి కూడా అవకాశం కలదని నీవనుకోవచ్చు. నిజమే, ప్రియ సోదరా! సత్యవస్తువును చూపడానికి దాని పరిసరాల నిర్మాణ కల్పనచే దాన్నితెలుసుకోవడానికి చేసే ఆలోచనకు అది తోడ్పడుతుంది, నేను కూడా తరచు కవిత్వ సహాయాన్ని తీసుకోవడం తప్పదు. ఉదాహరణకు నేనీ చిన్న పద్యాన్ని వ్రాస్తాను.

"ప్రేమికుడు బలహీనుడు,

ప్రియురాలు అతి సుకుమారి,

ఎవరైనా వచ్చి తెరను తొలగించండి"

దీనర్థాన్ని బాగా ఆలోచిస్తే ప్రేమికుడు, ప్రియురాలు యిద్దరు కూడా అచేతనులని తెలిపోతుంది. అదే అసలు స్థితి.

ప్రాచీన భారతీయ ఋషులు మానవజాతి శ్రేయస్సు కొరకై ఎంతయో కృషిగావించిరి. కాని వారిలో చాలామంది సత్ తత్వ రహస్యమును యోగ్యులైన కొందరకు మాత్రమే అందుబాటులో నుంచిరి. అయితే నేను సమర్థులైన నా సద్గురువర్యుల యాజ్ఞానుసారము ఆ సత్ తత్వ రహస్యమును వెల్లడించింది, ప్రజలందరికీ సమర్పింప గోరుచున్నాను

REBIRTHS పునర్జన్మలు

అనుక్షణము ఏర్పడునట్టి సంస్కారములన్నింటిని భోగముద్వారా సమాప్తము చేయుట ఒకే జీవితకాలమున సాధారణముగా సాధ్యము కాదు. ఇట్లు, మన జన్మాంతమున

మనలో పెక్కు సంస్కారములు ప్రోపైయుండును. వాటి భోగమునకు అవకాశము కల్పించు పునర్జన్మకు, ఈ సంస్కారములే కారణములు. కాని, సంస్కారముల సమాప్తికి బదులు దురదృష్టవశమున, సమసిన వాటికంటె నెక్కువగా క్రొత్త చేర్చుకొందుము.

నా సమర్థ గురువర్యుల పవిత్ర పాదాల వద్దకు చేరినప్పుడు నేనీ విషయాలన్నిటి ఎడల అంధుడిగా ఉన్నాను. గ్రంథాలు నిరుపయోగాలని భావించి దూరంగా ఉంచాను. కేవలం ఆయనలో మాత్రమే నాకు ఆసక్తి ఉండేది. ప్రపంచానికి చెందింది ఏదీ కూడ నన్ను ఆకర్షించ లేకపోయింది. ఈ ప్రపంచంలో ఆసక్తిని కలిగి ఉండి, ఆనందాన్ని పొందుతున్నంతవరకు అందులో మళ్లీ మళ్లీ జన్మించడాన్ని ఎన్నటికి అధిగమించలేము. కాని ప్రపంచంనుండి శారీరకంగ తెగతెంపులు చేసుకోవడం, ఏవిధంగాను పరిష్కారం కాదు

<u>RECITATION పారాయణం, జపించడం</u>

కలియుగంలో అనునిత్యం భగవన్నామాన్ని జపించడమే ఖచ్చితమైన ముక్తి మార్గమని కొందరు మహాత్ములు చెబుతారు. భగవన్నామ జపము వలన ఉత్పన్నమయ్యే ప్రకంపనలలో మనం లీనమైతేగాని ఆశించిన ఫలితం తప్పక నెరవేరడం అనేది ఎన్నటికీ సాధ్యం కాదని నా నమ్మకం. నిర్విరామంగా 24 గంటలూ దైవనామాన్ని జపిస్తే ఆయన దర్శనం అవుతుందని కొన్ని పురాణ గ్రంథాలు చెబుతాయి. చాలాకాలం క్రిందట ఒకసారి నా తల్లిగారు ఎంతో శ్రద్ధతో ఆ విధంగా చేసారు, కాని దానివలన ఫలితం కనబడలేదు. అందరు నమ్మే ఈ దర్శన సిద్ధాంతం నా ఎంతమాత్రం నమ్మకాన్ని కలిగించడంలేదు. ఇది శాశ్వత సత్యప్రాప్తి విషయంలో నా స్వానుభవం ఆధారంగా చెప్పగలను.

నేను కూడ కొన్ని సందర్భాలలో రామనామాన్ని మనస్సులోనే జపించమని సలహా ఇస్తాను. అప్పుడు మన ఆలోచన ఎల్లప్పుడు ఆయన సర్వవ్యాపిత లక్షణంపైనే నిలిచి వుండాలి. ఈ విధానం నిరంతరస్మరణ స్థితిని నెలకొల్పడంలో కూడ సహాయకారిగా ఉంటుంది. ఖచ్చితంగా చెప్పాలంటే, మనం నిజానికి ఏ జపమూ చేయము. మన

ఆలోచనను ఆ లక్షణంపై నిలిపి ఉంచుతామే గానీ, దాని రూపాన్ని వీక్షించడానికి ప్రయత్నించము. మనం నిర్గుణ పరతత్త్వాన్ని సమీపించవలసి ఉంది.

REFLECTION ప్రతిబింబం

ప్రతిబింబమును కలుగజేయు ప్రపంచమనగా బ్రహ్మాండమని నా అర్థము. అచట సంభవించునదంతయు తేజోరూపముననుండి ఈ ప్రపంచమునకు స్థూలరూపమున వచ్చును. బ్రహ్మాండమునకు తేజోరూపమునవచ్చునదంతయు అంతకు పైనగల ప్రపంచమునుండియు, ఇట్లు క్రమముగా వచ్చును. ఈ క్రమములో ఈ ప్రపంచము చివర పొర. అందుచే దీనిని క్రమబద్ధము చేసినచో ఈ ఫలితము క్రమముగా అత్యున్నత స్థానమును చేరి అది సహజముగా సులభముగా పరిశుద్ధమగును. దీనివలన పైనున్న వస్తువు పరిశుద్ధమగుటకు మనముసహాయపడుదుము. ఈ క్రమములో ఆ మొట్టమొదటి పొర శుద్ధమగును. ఇట్లు మన పని సులభముగాను, సహజముగాను నెరవేరును.

REGIONS స్థానములు, ప్రాంతాలు

విశాలమైన అనంతములో, హృదయస్థానము, మనోస్థానము మరియు కేంద్రస్థానమని మూడు స్థానములు కలవు. దీనిని నేను కేంద్రమైన యిరువది మూడు వృత్తములు గల చిత్రము విశదీకరించినాను. వీటిలో మొదట అయిదు వృత్తములు మాయ యొక్క స్థితులను తెలియజేయును. తరువాత పదకొండు వృత్తములు అహంకారము యొక్క స్థితులను తెలియజేయును. చివరి ఏడు వృత్తములు కేంద్రస్థానములోని తేజో వృత్తములను (Rings of splendor) తెలియజేయును. మూలసారము కేంద్రము. ఈ స్థానములను పదమూడు ముఖ్యమైన గ్రంధులు మరియు వాటియావల ఆధ్యాత్మిక యాత్రగా కూడా బోధపరచితిని.

హృదయ మండలం శిఖరం (సహస్రారం వరకు విస్తరించి ఉంది. దాని తరువాత మనో మండలం ఉంది. అది తల వెనుక భాగం వరకు విస్తరించి ఉంది. 'రాజయోగ ప్రభావం"లో నేను సూచించినట్లు దానిలో అధిచైతన్యం కూడ ఉంది; కాని అది అంత చైతన్యవంతం కాదు.

బ్రహ్మాండం ఆజ్ఞాచక్రం నుండి ప్రారంభమౌతుంది. పిండప్రదేశాన్ని దాటిన తరువాత ఆజ్ఞా చక్రానికి వస్తాం. ఆ విధంగా మానస సరోవరము బ్రహ్మాండంలోనే ఉంది. సరస్వతి బిందువు కూడ అక్కడే ఉంది. "రాజయోగ ప్రభావం"లో హృదయ మండలం ఆపాద మస్తకం వ్యాపించి ఉందని చెప్పాను. సృష్టి యావత్తు శిఖరం (సహస్రారం) వరకు ఉన్న యీ పరిధిలోనే ఉంది.

పరబ్రహ్మాండ మండలం తరువాత మరో మూడు మండలాలు ఉన్నాయని నా అనుభవం తెలుపుతోంది. వాటికి పర్షియను భాషలో ఒక్కొక్కదాని స్థితి ననుసరించి పేర్లు పెట్టాను. దాని తరువాత అసంఖ్యాకాలైన బిందువులున్నాయి. ప్రతిదానికి ఒక ప్రత్యేక స్థితి ఉంది. సాధారణంగ యీ బిందువులను ఒక్కొక్కటిగ తీసుకుంటాను.

ఈ బిందువులన్నీ సహస్రారం (శిఖరం)లో ఉన్నాయి. సహస్రారం తరువాత హృదయమండలం అంతమవుతుంది. అప్పుడు మనో మండలానికి వస్తాము. అక్కడ కూడ ఒక విధమైన అధిచైతన్యస్థితి ఉంది. “రాజయోగ ప్రభావం”లో నేను దానిని చర్చించలేదు. దానికి కారణం అది దైవం తన కార్య నిర్వహణకై వినియోగించే పరికరంగా పనికి వస్తుంది. ఇతర అధిచైతన్య స్థితులన్నీ సామాన్యంగ మొగ్గవంటి స్థితిలో కనబడతాయి. అవి తెరుచుకున్నప్పుడు సంపూర్ణంగా వికసించిన పుష్పాలుగ మారుతాయి, కాని ఈ అధిచైతన్య స్థితి ఒక తలక్రిందు స్థితిని కలిగి యుండి దాని పుష్పదళాలు క్రిందికి తిరిగి ఉన్నాయి. దాని ద్వారా పయనించిన అభ్యాసి కేంద్రమండలాన్ని చేరుకున్నప్పుడు అధిచైతన్యస్థితి, అతడు దివ్యశక్తుల్ని పొందడానికి తోడ్పడుతుంది. కాని దానిని ప్రసాదించడం పూర్తిగా దైవంపైనే ఆధారపడి వుంది. దానిని సంగ్రహించడం అభ్యాసికి అసాధ్యం. అభ్యాసి గురువుపై సంపూర్ణ భక్తి విశ్వాసాలతో కేంద్రమండలంలో ప్రవేశించినప్పుడు, అది తనకు తానే తెరచుకొనుట ప్రారంభిస్తుంది. అది కేవలం అనుభవాత్మక విషయం.

REGULARITY IN PRACTICE క్రమబద్ధముగా అభ్యాసము

అభ్యాసము క్రమబద్ధముగా నుండవలెను. ధ్యానములో శ్రద్ధ కలిగిన సగము పని పూర్తియినట్లే.

RELATIONSHIP సంబంధం

నిజమైన భక్తుడు, ఆత్మ నివేదనా (శరణాగతి) స్థితిలోనే, వాస్తవానికి భగవదిచ్ఛకు, ప్రభువుకు సంపూర్ణంగా ఆత్మ నివేదుతుడై దివ్యకృప అనే సూర్యకాంతిని అనుభవించును. అదే భక్తునికి భగవంతునికి మధ్యనుండవలసిన సంబంధము. ఇదే సంబంధాన్ని మనము సర్వత్ర పోషించుకోవాలి. ఎందుకంటే మనలను అధిమానస స్థితియనే అత్యున్నత స్థితికి చివరకు చేర్చేది ఆ సంబంధము మాత్రమే. ఈ స్థితిలోనే మన అస్తిత్వపు నిజస్వరూపము వ్యక్తమవుతుంది

RELIGION సంబంధం

మానవ సృష్టి మొదలయినప్పటినుండి బాహ్యాదృశ్యముల అంతర్గత రహస్యము వెలువరించుటకును, ప్రధాన సత్యము గ్రహించుటకును దైవారాధన చేయుటయే మానవజాతి యొక్క అన్వేషణై యున్నది. ఇదియే మతాభ్యుదయమునకు మూలము. ఆరాధకుడు శాశ్వత స్వర్గానందమునో లేదా తాను అంతిమ లక్ష్యముగా భావించినటువంటి మరొక స్థితినో దృష్టియందు కల్గియుండును. గొప్ప మతకర్తల స్వానుభవములపైన ఆధారపడి నియమబద్ధములయిన సాంప్రదాయములు, కర్మ కాండలతో గూడి ప్రపంచమున మతములు పుట్టినవి. అయితే, వేల సంవత్సరములు గతించి, పరిసరములన్నియు మారిపోయి, జీవిత విధానము సమూలముగా పరివర్తన చెందినప్పటికీ పాత నియమములు, పద్ధతులే అనుసరింపబడుచున్నవి. వాటి మూలోద్దేశము మాయము కాగా బాహ్య సాంప్రదాయములు మాత్రము మిగిలియున్నవి. తత్ఫలితముగా మత విధానమునకు కాలదోషము పట్టినది. అందుచే, నేటి మత విధానము పూర్వకాలమునకు చెందిన అవశేషమన్నను, మృతకళేబరమున మిగిలిన అస్థికలన్నను తప్పుకాబోదు. మనము వాస్తవముగా నిజమైన మతమును గోతిలో పాతిపైచితిమి. కేవలము మతము పేరిట చప్పట్లు చరుచుట తప్ప మనమేమియు చేయుటలేదు. మతము యొక్క

నిజతత్వము రూపుమాసి పోగా దాని స్థానమున సాంప్రదాయములు మాత్రము మిగిలియున్నవి. బాహ్యరూపమగు విధులు, విధానములు మాత్రమే కనిపించుచున్నవి. అవి మాత్రము అత్యంత ఛాందసత్వముతోడను, పట్టుదలతోడను, సత్యస్వరూప స్పర్శ లేశమైనను లేకుండ అనుసరింపబడుచున్నవి. సత్త్వము నందు మన నమ్మిక గుర్తించవీలుగానట్టి అధమస్థితికి పతనమై పోయినది. అదియే కర్మకాండ సాంప్రదాయ రూపమునకు వికృతి చెందినది. అది క్రమముగా దిగజారి దురదృష్టవశమున ఈ కాలపు మతము యొక్క శాశ్వత లక్షణమయిన మూఢ విశ్వాసముగనో, దురభిప్రాయముగనో పరిణమించుచున్నది. సాంప్రదాయములపై మనకుగల గ్రుడ్డి నమ్మకము సత్త్వము విషయమున అంధకారములో ఉంచును. అందుచే మనము మనకు తెలియకయే ఇతర సాంప్రదాయములందు, కర్మకాండలందు నమ్మికగలవారి యెడల మనలో ద్వేషభావములను పెంపొందించుకొందుము. దీని ఫలితముగా భిన్న మతానుయాయుల మధ్య అసూయావైరములు వున్నవి.

ప్రపంచములోని మతములన్నియు, వాటి అవసరము కలిగినపుడు మొదలైనవి. మనకు మనిషి అంతరంగము నుండి కొన్ని, బాహ్య విషయములనుండి కొన్ని మొదలైనవి. అవి అన్నియు మతమును మించి భగవత్ తత్వమును ముచ్చటించుటకు ప్రయత్నించినవి. ఆసక్తిగల వారికి సత్ తత్వమును తెలుసుకొనుటకు యివి సహాయపడినవి. వాటి ప్రయత్నము చాలవరకు ఫలించినను, కొన్నిటిలో ఫలించలేదు. ఎందువలననగా మతము సామాన్యులకు, ఆధ్యాత్మికత ఎన్నదగిన కొద్దిమందికి మాత్రమే ఉద్దేశింపబడినవి. వారి వారి తెలివి, అభిప్రాయములననుసరించి, లక్షలాదిమంది మతమును అనుసరించెదరు. అందుచేత వారి మనస్తత్వముల నాధారముగా యిది అనేక శాఖలుగా విడిపోయినది. ఇవి ఒకవైపు చాలా ఉన్నతమైన భావములు కలిగియుంటూ, మరియొక వైపు స్థూలమైన నడవడిక కలిగి యున్నవి. పరిస్థితుల ప్రభావమువలన వీటిలో స్థూలత్వము మరియు సూక్ష్మత్వము రెండును కలవు సూక్ష్మమైన మనస్సు కలిగిన వారికి

దీనిలోని గొప్పతనము బోధపడును. స్థూల మనస్సు కలవారికి, స్థూలత్వము మాత్రమే గోచరించును. ఆలోచన స్థూలమైనది కావున మతముతో స్థూలత్వమును జోడించినారు. అనేక మార్లు అసత్యమునే చెప్పిన అదే సత్యముగా మారును. అదే ఇచట జరిగి, వారి మూఢ నమ్మకములు, మతములో భాగమైనవి.

సాధారణంగా దేవునకు, మనుష్యునకు అనుసంధానము కల్గించున భావింపబడునట్టిది మతము. దానికి మూలాధారమైన విశ్వప్రే నేడు సమూలముగా మాయమగుటచే భగవంతుని చేరుట కది ప్రతిబంధకమైపోయినది.

మతమనేది దైవ సాక్షాత్కారమనే బాటలో దారిచూపే స్తంభములాంటిది, అయితే సరైన దారిని నీకు నీవే ఏర్పరుచుకోవలసి వుంటుంది.

Religion - Fate మతం - విధి

మనకే కష్టము సంభవించినను అది మన కర్మఫలమేయనుటలో ప్రపంచమందలి మతములన్నియు ఏకాభిప్రాయము కలిగియున్నవి. ఈ నియమమునకు వ్యతిరేకముగ ఎవరికిని ఎప్పుడును బాధ కలుగనేరదు. అందువలన మనకేది సంభవించినను అది మన విధివిలాసమే యని నిర్ణయించుకొందుర మన విధికి స్వయముగ మనమే కారకులమనుట వాస్తవము.

Religion - Formality మతం-లాంఛనాలు (ఆచారము)

తరచు భగవంతుని స్మరించుట చాల సహాయకారి అయినప్పటికిని శాశ్వత సత్ తత్వంప్రాప్తి విషయమున అంతిమ విజయమునకు, మనకు కావలసినదంతియే కాదు. సాధారణముగా మనము యేముఖ్య కార్యమైనప్పటికిని దేవుని పేరున మొదలిడుదుము. అట్లు చేయుట అన్ని మతముల వారికిని ఆచారమే కాని దానిలో ఏ అంతరార్థము లేదు. మనము నిజముగా భగవంతునికి అంకితము చేయుట లేదు. హృదయాంతరములో

వాస్తవమునకు భగవంతుడనెడి భావమునకే కడుదూరముందున్నాము. ఈ విధంగా దేవుని స్మరించుటయన్నది నిరర్థకము. ఆచారములోని అంతరార్థమేమనగా మనదైహిక, మానసిక కార్యకలాపము లన్నింటిలోను భగవద్భావముతో సాన్నిహిత్యము కలిగియుండుట.

సాంప్రదాయములపై మనకుగల గ్రుడ్డి నమ్మకము సత్ తత్వము విషయమున అంధకారములో ఉంచును అందుచే మనము మనకు తెలియకయే ఇతర సాంప్రదాయములందు, కర్మకాండలందు నమ్మికగలవారి యెడల మనలో ద్వేషభావములను పెంపొందించుకొందుము. దీని ఫలితముగా భిన్న మతానుయాయుల మధ్య అసూయావైరములు వున్నవి.

Religion - Gods And Deities మతం - దేవతలు మరియు దేవతలు

దేవుళ్లు, దేవతలను గురించి చెప్పాలంటే దేవతలు మరణించి మన రూపాన్ని పొందుతుంటే, మనం మృతి చెంది దేవతల మవుతున్నామని చెప్పవచ్చు. వారు కూడ జనన మరణ బంధముల నుండి విముక్తిని పొందినవారు కారని దాని అర్థము. ఆ విధంగ దేవతారాధన సాధకుడిని ఎన్నటికి జన్మ, మరణ బంధములనుండి బయటపడవేయలేదు. కచ్చితంగా చెప్పాలంటే, నిజానికి దేవుళ్లే మన సేవకు ఉన్నారు గాని, మనం వారి సేవకు లేము. ఈ నిజాన్ని సరిగ్గా గుర్తించి, ఈ దేవుళ్ళే, శాశ్వత సత్య ప్రాప్తికి తపిస్తున్నప్పుడ అందుకు మనంచేసే సాధనలో వారు మనకు ఎంతవరకు సహాయకారులవుతారనే దానిని ఎవరికి వారే నిర్ణయించుకోవాలి. ఈ ప్రయోజనం నెరవేరడానికి, దేవుళ్ళ సేవే సరిపోయినట్లయితే సాధకుడు యితర పద్ధతులను ఎన్నడూ అన్వేషించడు. అందువలన శాశ్వతసత్యప్రాప్తికై తపించేవాడు తన తపన తీరడానికి సరైన పద్ధతులను కనుక్కోవడం అవసరం.

వాస్తవానికి దేవుళ్లు ప్రకృతి కార్యనిర్వహణకై నియోగించబడిన వివిధ శక్తులు మాత్రమే. కావున ఆవిషయంలో వారు ఒక యంత్రంలోని వేర్వేరు భాగాల వంటివారు. అవతార పురుషులు కూడా దైవాన్ని ఆరాధించమని సాధారణంగా ప్రజలను ప్రోత్సహించారు.

వారిని అనుసరించేవారు వారి సలహాను అక్షరాల పాటించవలసిందే. దేవతలను స్తుతిస్తూ, పాడే ప్రార్థనా గీతాలు భక్తి భావాన్ని పెంపొందించవచ్చు. ఆవిధంగా అవి కొంతవరకు ఉపయోగపడతాయి. కానీ నీ అసలు సమస్యాపరిష్కారానికి అవి నీకెన్నడూ సహాయపడవు.

వేర్వేరు ఆకారములలో దేవుళ్ళను, దేవతలను పూజించుట సాకార సిద్ధాంతము యొక్క స్థూల వృద్ధియే. ప్రకృతి శక్తులను, వృక్షనదీపర్వతాదులను పూజించుటలో ఈ సిద్ధాంతము యొక్క పతనస్థితి మరింతగా గోచరించును. ఎంత వికారము! యజమానిని కొలుచుటకు బదులు సేవకులు సేవించుచున్నాము. యజమానుని పూర్తిగా నిర్లక్ష్యము చేయుచున్నాము. మనలో పాతుకొనిపోయిన దురభిప్రాయములకు వ్యతిరేకముగ ఒక్క పదమైనా వినుటకు తయారుగాలేము. అందుచే నేడు మనము తెగలను, మత విధానములను చూచుచున్నాము. ప్రతిఒక్కరు వారి వారి దేవుళ్ళనో, దేవతలనో వారి వారి నిర్దిష్ట మార్గములలో పూజించుచున్నారు. స్పష్టముగా వారి దృష్టియందున్న గమ్యస్థానము ముక్తికూడ కాదు. పెక్కు సందర్భములలో అది ఏదో ఒక దుఃఖవిముక్తి కొరకో, ఆర్థిక లాభము కొరకో అయియున్నది. పరిస్థితుల ప్రాబల్యమువలననో, ఆత్మ వికాస విషయములందు అంధకారమున ఉన్న గురువుల అపమార్గ దర్శకత్వమువలననో కొందరు ఇటువంటి పూజలు చేయుటకు పూనుకొనుచున్నారు. భగవద్గీతయందు శ్రీకృష్ణపరమాత్మ ఈ విషయమును చక్కగా విశదీకరించెను. దేవుళ్ళను పూజించు వారెంతైనను ఆ దేవుళ్ళకు పరిమితమైన స్థితులవరకు వెళ్ళగలరు. అది ముక్తికన్న చాలా తక్కువ స్థితి. ఆ దేవుళ్ళే అంతకంటే ఉన్నత స్థితికి పోలేకున్నారు. వారి స్థితిని మించిపోవుట అనెడిది వారి భక్తుల విషయమున అసాధ్యమని వేరుగా చెప్పనవసరము లేదు. కావున సత్ తత్వమును పొందదలచినచో దేవుళ్ళు, దేవతలు నిరుపయోగులనుట తేటతెల్లము. ఈ `అంశమును నా "శ్రీ రామచంద్ర రాజయోగ ప్రభావము" అను పుస్తకమున మరింత స్పష్టముగా విశదపరచి యున్నాను.

సాధారణముగా ప్రాపంచిక లాభముల కొరకై దేవుళ్ళు, దేవతల వెంటబడి మూర్ఖముగా అనుసరించు యాంత్రిక పూజా విధానము కూడ అసంగతమైనదే. అవి పూజలేకావు, అట్టి పూజా విధానము చేపట్టినవారు శ్రామికుల పాత్ర నిర్వహింతురనియే యనవచ్చును. వారు దినాంతమున వారి శరీర శ్రమకు తగిన కూలీ భక్తిశ్రద్ధలతో పూజించుటచే స్థిరముగా వారి మనసులందు నాటుకొనిపోయిన భగవంతుని స్థూలరూపము అంతరంగిక స్థూల్యమును కల్గించును. అట్లే చాలాకాలము ఆరాధనలు సాగించిన యెడల స్థూలత్వము బాగుగా గట్టిపడి పోయి, సత్ తత్వమునకు వారు దూరమగుదురు. అట్టి సందర్భములలో ఫలితములు ప్రతియొక్కరికి తెలిసినవే.

పండితులైనట్టి మత బోధకులు సామాన్యంగ దేవుళ్లను, దేవతలను ఆరాధించమని జనులను ప్రోత్సహిస్తారు. కాని విషయాలను తాను స్వయంగ అనుభూతి చెంది తెలుసుకున్న అనుభవజ్ఞుని విషయంలో ఆ విధంగచేయడం ఎన్నడు జరుగదు. పండితులు కేవలం గ్రంథాల్నే అధ్యయనం చేస్తారు; అనుభవజ్ఞుడు గ్రంథాల సారాన్ని రుచి చూసి ఉంటాడు. ఆ విధంగా వారి మధ్య అపారమైన వ్యత్యాసం ఉంది. ఆధ్యాత్మిక మార్గంలో అంతిమ స్థితి వరకు పయనించిన వాడు మాత్రమే, యితరులను విజయవంతంగ నడిపించగలడు. పండితులైన గురువులు దారి ఎక్కడకు వెడుతుందో తెలుపడానికి దారి ప్రక్కన ఉండే గుర్తు స్తంభాల వంటివారు. వారు చేయగలపని అంతా యిదే. భౌతికత్వంనుండి విముక్తిని పొందడమే లక్ష్యంగా కలవారు భౌతిక రూపాలపైన, స్థూల భావాలపైన ఆధారపడడం నిస్సందేహంగ ఎంతో వింతగ ఉంది. తమకే లేనటువంటి ఆ మహోన్నత స్థితికి దేవతలు మిమ్మల్ని ఎన్నటికి తీసుకుని వెళ్లలేరు. అది నిశ్చయం. నీ సూక్ష్మ అస్తిత్వాన్ని కూడ నీవు అంతం చేసుకోవలసి ఉండగా, మొదట వివరించిన పద్ధతులచే నీ భౌతిక అస్తిత్వాన్ని మరింత బలపరుస్తున్నావు. వేరు మాట్లలో చెప్పాలంటే అది ఆధ్యాత్మిక మరణమే.

సర్వసామాన్యంగా హిందువులలో దేవతారాధన మరీ ఎక్కువగా ప్రబలి ఉంది. దీనిని పిల్లల శ్రేయస్సు గురించో, ప్రాపంచిక లాభం పొందాలనే లక్ష్యంతోనో చేస్తారు. ఎక్కువగా స్త్రీలే

దీనిని ఆశ్రయించి పట్టుకొని ఉండడానికి కారణం పిల్లలను కని, పెంచేవారు వారే కనుక. అందువలననే వారి అనురాగ బంధాలు బలంగా పెరుగుతాయి. వారి వంతు కార్యాన్ని వారిని చెయ్యనీయండి. మన వంతు పనిని మనం చెయ్యాలి.

Religion - Idol Worship మతం - విగ్రహారాధన

నిర్గుణబ్రహ్మను ఆరాధించుట సామాన్యప్రజలకు దుర్లభమని, వారి అభివృద్ధికొరకు మహర్షులు కొన్ని అనుకూల మార్గములను ఏర్పరిచిరి. వారు సామాన్య ప్రజలకు సులభగ్రాహ్యమగు స్థూలరూపముతో ప్రారంభించిరి. సులభగ్రాహ్యమగునవి వేరు వేరు జనులకు వేరు వేరుగా నుండును. అధమ స్థితి యందుండు వారికి అనుకూలముగా ఆ మహర్షులు స్థూలరూపములను ఆరాధించుట అంగీకరించిరి. ఉన్నత స్థితి యందుండు ఇతరుల విషయమున తేజస్సు, జ్యోతి లేదా ఏదో దివ్యగుణమువంటి సూక్ష్మరూపమును వారు ప్రవేశ పెట్టిరి. ప్రారంభ దశయందు ఉన్నత సంస్కార మనస్కులకు భగవంతుని గూర్చిన సూక్ష్మభావనయే చాలును. ఈ విధముగా అధమస్థితియందుండు వారికి మాత్రమే మూర్తి, చిత్రములవంటి స్థూల పద్ధతులను వారు నియమించిరి. అదికూడ తాత్కాలికముగా మాత్రమే. వారుకొంత అభివృద్ధి సాధించిన మీదట వాటిని విడిచి సూక్ష్మపద్ధతులను చేపట్టి తరువాతి దశను అందుకొను నట్లు చేసెడివారు. ఇది అక్షరాభ్యాస కాలమున చిన్న బిడ్డలచే అక్షరములు ముద్రలపై దిద్దించుట వంటిది. అభ్యాసానంతరము సహాయము లేక సొంతముగా బిడ్డలు వ్రాయగల్గునప్పుడు అక్షరములు ముద్రలు అవసరము లేదు. ఇట్లు కొంతకాలము ప్రారంభకులు స్థూలరూపమును గాని, విగ్రహ రూపమును గాని అవలంబించెదరు. అటుపిమ్మట తర్వాతి దశకు పోవుదురు. అదియును గాక, ఇందుకొరకు నిర్దేశించబడిన విగ్రహము ఆధ్యాత్మిక శక్తిచే పూరింపబడి యుండును. అందువలన భక్తిశ్రద్ధలతో దానిచెంత చేరియున్నవారు ఆ ఆధ్యాత్మికశక్తి ప్రసారమువలన లాభము పొందుదురు. ఆధ్యాత్మికశక్తిని విగ్రహమునందు ప్రవేశపెట్టగల ధీమంతులు అరుదు. అయినను ప్రాణప్రతిష్ఠ లాంఛనముగా జరుగుతూనే ఉంది. తత్ఫలితముగా వేలయేండ్ల

క్రితము ఇట్లు ఆధ్యాత్మిక శక్తిచే పూరింపబడిన స్థలములు, విగ్రహములు వాటిశక్తి దాదాపు దాదాపు కోల్పోయినవి. అందుచే భక్త్యారాధనలకై అచ్చటికి పోవువారికి కలుగు లాభమేమియు లేదు. భగవంతుని కొరకు వేరే రకముగా ఆరాధన చేయలేని అతి తక్కువ స్థితి యందుండు మానసిక దుర్బలుల కొరకే నిస్సందేహముగా ఈ పద్ధతులు ప్రవేశ పెట్టబడినవి. ఇట్టి ఆరాధనను విడువని పట్టుదలతో చాలాకాలమనుసరించినచో ఎట్టి ఆధ్యాత్మికానుకూలము లేకపోవుటయే గాక ఆరాధనలోని ఉద్దేశ్యమే భంగపడుచున్నది. ఈ భావమునే సంత్ కబీరు క్రింది పద్యములో చక్కగా ప్రకటించెను.

పాహన్ పూజే హరి మిలే, తో పూజియే పహాడ్ |
తాతే యహ్ చక్కీభలీ, పీస్ ఖాయ్ సంసార్ ||

"రాతిని పూజించుటవలన దేవుని చేరగల్గినట్లయిన, నేను పర్వతమునే పూజించుటకు సిద్ధముగా నున్నాను. కాని, ఈ పనికి లోకపోషణార్థమై ధాన్యము విసరునట్టి తిరుగలిరాయి మెరుగు"

భౌతిక ఘనస్వరూపములలో విగ్రహములను చేసి, వాటిని స్థూలపద్ధతిలో ఆరాధించుట, రూపములకు, చిహ్నములకు నియమనిష్ఠలకు మొండిగా కట్టుబడియుండుట నిజమైన విశ్వాసమును కల్గింపవు. స్వచ్ఛమును, సరళమునైన భౌతిక వాదము విద్వేషమును పెంపొందించును కాని అనుసరించువారిలో యదార్థమగు విశ్వాసము నెలకొనదు. ప్రోత్సాహమునుసరించి దేనినైనను గ్రుడ్డిగ నమ్ముదురు.వారి మార్గము నేమాత్రము పరికించుటకు కూడ యిష్టపడరు. నేరుగా సత్ తత్వము దరికి కొంపోవు కొన్ని యితర మార్గములు ఫలదాయకమైనవని ఒప్పుకొనువారున్నారు. కాని వారు ఆ మార్గములనుసరించుటకు సిద్ధముగా లేరు. ఇందుకు కారణము తాము తొలుత చేపట్టిన మార్గమును వారు వీడలేమందురు. వాస్తవమునకు వారికి సత్ తత్వమునందు నమ్మికలేదు. వారికి నియమనిష్టలయందే విశ్వాసము. దీనిని తప్పక వైషమ్యభావమని పిలవదగును. వారి దృష్టి పరిమితమనియు, వారు సత్ తత్వమును అన్వేషించుటకై ఎదగలేక పోవుచున్నారనియు దీని అర్థము. వారి కర్మ బంధింపబడి సర్వదా ఆ సంకుచిత

పరిధిలోనే వుండిపోవుదురు. నిజముగా మనలను ఏది ఉన్నతిపొందనీయక క్రిందకు లాగునది యుంచునో దానిని శ్రద్ధ అని పిలవరాదు.

శాశ్వత సత్వప్రాప్తికి అనేక మార్గాలు నిర్ణయించబడ్డాయి. ప్రతి ఒక్కటి ఆయావ్యక్తుల ప్రత్యేక అభిరుచి, మనస్తత్వాలకు సరిపోతుంది. అత్యంత నిమ్న తరగతికి చెందినవాడు ధ్యానానికి మనస్సు పెట్టడు. అతడు తన అంతర స్థాల్య కారణంగా ఘనమైన వస్తువులతో ప్రారంభించి ప్రతిమరూపమే సర్వశక్తిమంతుడైన భగవంతుడనే భావంతో పూజిస్తాడు. కాని దురదృష్టవశాన్న ప్రతిమ రూపాన్నేదైవంగా స్వీకరించి దైవానికి సంబంధించిన మహోన్నత భావాన్ని పూర్తిగా వదిలేస్తాడు. మనస్సులో స్థిరపడి ఉన్న ఆ ప్రతిమను పోలిన ఊహాకల్పిత రూపాన్ని దృష్టిలో పెట్టుకొని, తన ఊహలో దానికి పుష్పములు, మంచి గంధం, హారతులను అర్పిస్తూ చేసే యాంత్రిక పూజను నిత్యకృత్యంగా కొనసాగించేవారిని కొంచెం ప్రగతి సాధించిన వారుగ భావింపబడుతారు. దీనిని వారు మానసిక పూజ అని చెప్పి, అదొక ఉన్నత దశగా భావిస్తారు. వాస్తవానికి వారు మొదటి తరగతికి చెందిన వారికన్న ఏ విధంగాను మిన్న కాదు. రెండు సందర్భాలోనూ ఫలితం సరిగ్గా ఒక్కటే. చివరకు వారు శిలవలె ఘనంగా అవుతారు.

Religion - Religious Feuds మతం - మత కలహాలు

ఆత్మ, భగవంతుడు, సృష్టి రహస్యము మొదలగు వాని గూర్చి ప్రతి యొక్కరును ఏదోతీరున మాటాడుచుండుట మనము వినుచుందుము. కాని, ఈశ్వరప్రాప్తి పొందిన వానిని గాని, భగవంతునితో పరిచయముగల వానినిగాని అన్వేషించినచో వారిలో బహుశః మన కొక్కరును అట్టి వారు దొరకరు. ఈ కారణముననే వివిధమత ప్రతినిధులమధ్య నిరంతర మత ద్వేషము ప్రబలి యున్నది. భగవంతుని గూర్చి చాల వచింతురు. కాని, అంతరంగమున వారు కటిక నాస్తికునికంటె మేలుగా నుండరు. ఆతని ఉనికిని మాటలలో నొప్పుకొందురు. హృదయములో అతని ఉనికిని గూర్చి బొత్తిగా యెరుగనట్లే గనబడెదరు. వారికి భగవంతుని ఏకైక ఉపయోగము తాము దుఃఖమునందును, కష్టమునందును

నున్నపుడే. అట్టి తరుణములందు తమ మొరవిని, అతడు వారి బాధలను తొలగించవలెనని ఆశింతురు. ముఖ్యముగా కోరికలు నెరవేరవలె ననియే వారు భగవంతుని ప్రార్థింతురు. నిజానికి యిది వాస్తవ ప్రేమ, భక్తి భావములకు అత్యంత దూరము. ఏ మేలు కోరియో, ప్రాపంచిక లాభము కోరియో కాక కేవలము ప్రేమ కొరకే ఆతనిని ప్రేమించువాడే నిజమైన భక్తుడు.

REMEMBRANCE స్మరణ (జ్ఞాపకం)

నేను నా సహచరులను అభినందిస్తున్నాను. అ అగోచరము వైపు వెళ్ళండి. అందరినీ ప్రేమించే ఆయనను (దైవమును) ప్రేమించండి. గమ్యము ఎంతో దూరము లేదు. స్మరణమే దానికి గల సాధనము. అందరికీ దీవెనలు.

REPENTANCE పశ్చాత్తాపం

భక్తునకు భగవంతుని దృష్టి ఎల్లప్పుడును తనవైపే ప్రసరించునట్లును, తానాయనకు అత్యంత సమీపముగ నుండునట్లు చేసికొనుటకంటెను తప్ప వేరొక విషయముతో పనిలేదు. అపుడు హృదయమందలి ఔదార్యత, సరళత్వము మరొక క్రొత్త మలుపు తిరుగును. భగవంతుని తన ప్రభువుగా స్వీకరించిన తరువాత భక్తుడు తాను నేరస్థుడను భావముతో తెలియక చేసిన దోషములను నియమ విరుద్ధములగు కార్యములను ఆయన యెదుట మనవిచేసికొనవలెను. ఇట్లు చేయుటచే తన నిస్సహాయస్థితి స్పష్టమగును. ఈ విధముగ తన వినమ్రభావమును భగవంతునకు నచ్చునట్లు చేసినచో ఆయనకు తన భక్తుడు చేసిన దోషములను ప్రార్థనాపూర్వక హృదయముతో పశ్చాత్తాపమును వెలిబుచ్చుటచే అతడు క్షమింపబడుటకు అర్హుడే యను భావము కలుగును. ఏలయనగా నిస్సహాయస్థితి యొక్క కల్పన భక్తుని హృదయమున గలదు. అందుచే నతడీ విషయమును స్వామి ఎదుట నివేదించినాడు. దీనియందు ఒక సున్నితమైన మార్దవము, మాధుర్యము కలవు. దీనిని మాటలచే వ్యక్తము చేయుటకు వీలుగాదు. మరియు అది అతని వాస్తవమైన దీనత్వపు

భావనలను వెలిబుచ్చును. అనగా వానిలోనున్న ప్రతిబంధకములు నశించి, వాని భారము పోయినదని భావము. దీనిచే వాని హృదయము ఇప్పుడు నిర్మలమై యున్నది. కావున భక్తుడు మల, విక్షేప, ఆవరణాది దోషరహితమైన దివ్యశక్తి ప్రవాహమువలె స్వచ్ఛమగ స్థితిలో నుండును. ఈ స్థితి ప్రకృతిసార రూపమగు సరళత యను స్థితిని పోలియుండును. ఈ స్థితి అభివృద్ధియైనచో దీనిలో అతడు సంపూర్ణముగ లీనమైతినను భావము కలుగునట్లు చేయును. తప్పులు చేయుట మానవ నైజమగుటచే భక్తుడు సంపూర్ణముగ దోషరహితుడు కాజాలడు. కాని ఆ దోషములు నిర్జీవములై

ఒక వ్యక్తి తను చేసిన తప్పులకు పశ్చాత్తాపం చెంది వచ్చి, ఆధ్యాత్మికత్వం వైపుకు మొగ్గు చూపినట్లయితే అతడిని చేర్చుకోవలసి వుంటుంది. కాని అతడు ఆ తప్పులను తిరిగి చేయకూడదు. తను చేసిన పాపాలకు పశ్చాత్తాపంతో దైవంవైపుకు దృష్టిని మరల్చినట్లయితే అతడు త్వరలోనే పునీతుడౌతాడు. తన పాపాలకు విలపిస్తూ క్షమింపుమని వేడుకోవడం యిందులో వుంది. పవిత్ర ఖురాన్ గ్రంథంలో యీ విధంగా వ్రాసి వుంది "భక్తుడు కనుక క్షమించమని ప్రార్థిస్తూ విలపిస్తే నేను సిగ్గుపడి అతడిని మరల స్వీకరిస్తాను".

REPRESENTATIVE ప్రతినిధి.

గురువర్యులు ఆశయం నెరవేరునట్లు కనబడే నేటి సమయ సంతోషకరమైనది. ప్రతి ఒక్కరు దానికై గట్టి ప్రయత్నం చేస్తున్నా కాని దైవం నిర్ణయించినవాడు మాత్రమే విజయాన్ని సాధిస్తాడు. కాని గురువర్యుల సంస్థ, దాని వెనుకగల ఉద్దేశం ఏమై వుండవచ్చును? దానికి సమాధానం సులభం. ఒక సమర్థ గురువు దివ్య లోకాలకు వెడుతున్నప్పుడు తన నుండి దీక్ష పుచ్చుకున్న శిష్యులలో ఒకరి తన ప్రతినిధిగా నియమించుట సామాన్యంగా జరుగుతుంది. ప్రతినిధి తన సహచరుల శ్రేయస్సును పరిరక్షించాలి. దానికై అతడు గురువర్యుల నుండే నేరుగా వెలుగును పొందుతాడు. వాస్తవానికి అతడి పని అత్యంత క్లిష్టమైనట్టిది. గురువు అనుమతిలేనిదే అతడు అంగుళం

కూడా కదలడంకాని, ఒక్క నీటి చుక్కనైనా తీసికొనడంగాని చేయలేడు. అత్యంత స్వల్పమైన పొరబాటుకు కూడా గురువు యొక్క అయిష్టతకు గురి అవుతాడు.

గురువర్యులు తమ జీవితకాలంలోనే ఈ ప్రకటన ఎందుకు చేయలేదనే వివాదాస్పద విషయం ఒక్కటి తలెత్తుతుంది. దానికికారణం వ్రాత ప్రతులలో యిదివరకే వివరించడం జరిగింది. ఎవరైనా సరే పరిశీలించవచ్చును. ఇవి, యితర వాస్తవాలు కూడా ప్రజలు సంతృప్తి పొందడానికి సరిపోతాయి. పరిస్థితులు కూడా వాటంతట అవే వాటిని వెల్లడి చేస్తాయి. అంతేగాక ఏ గురువు కూడా భౌతిక కాయాన్ని చాలించే చివరి క్షణంలోగా తన ప్రతినిధిని ప్రకటించాల్సిన అవసరం లేదు. దానికనేక దృష్టాంతాలున్నాయి. ఇంతకన్న ఋజువు అవసరం లేదు. కావున పైన చెప్పిన దాంతో సరిపోతుందని భావిస్తాను. ఎవరైనా ప్రయత్నించి విషయాలను తమకు తాము నిర్ధారించుకోవచ్చును. ఇదేకాక నా రోజువారి డైరీ (దిన చర్య పుస్తకం) దానితో బాటు గురువర్యులు అప్పుడప్పుడు దానిపై చేసిన వ్యాఖ్య దీనికి సరిపడే సాక్ష్యం (రుజువు) గురువర్యులు వారి సహచరులతో మాట్లాడేటప్పుడు నా డైరీనుండి తరుచు ఉదహరించే వారు. దానినుండి వారు ఉదహరించిన వాక్యాలు "శ్రీ రామ సందేశ్" అను గ్రంథంలో యిదివరకే కనబడ్డాయి. ఈ విషయాలు అన్నింటితోబాటు 1931 ఆగష్టు 15వ తేదీన (గురువర్యులు అనంతంలో లయమయిన అ రోజు) నా డైరీ వ్రాతప్రతి నా ప్రస్తుత స్థితిని గురించి స్పష్టమైన నిదర్శనాలు. ప్రతి ఒక్కరు వారికి ఏవిధంగా సాధ్యమైతే ఆ విధంగా దీన్ని నిర్ధారించుకోడానికి సాదరంగా ఆహ్వానిస్తున్నాను.

కాని స్వార్థపరులు కొందరు స్వలాభాపేక్షతో వాస్తవాలను అనేక విభిన్న మార్గాలలో తప్పుగా చిత్రీకరిస్తూ అపఖ్యాతిపాలు చేయడానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు. అందువలన దానికి సంబంధించిన సంఘటనల వివరాలను మీ ముందుంచుతున్నాను. నా ప్రస్తుత స్థితి 1944 ఏప్రిల్ ఆఖరు వారంలో బహిర్గతం కాబడింది. గురువర్యులతో నేరుగా సందానం ఏర్పడింది. ఆ ప్రకారము మే 4వ తేదీన వారి ప్రత్యక్ష ఆదేశాలకు బద్ధుడనై పనిచేయడం ప్రారంభించాను. సవివరంగా గ్రంథస్తం చేయబడ్డాయి. ఆ రోజునుండే వారి సహచరు లందరికి ప్రాణాహుతినిస్తూ వారిలో పెడదారిని పట్టిన భావాలను (గురువర్యులు వాటిని

నులిమిపేయునట్లుండే పుండు బాధగా వర్ణించారు) అరికట్టడానికి ప్రయత్నించాను. దానిని వారు బ్రహ్మానంద స్థితిగా అపార్థం చేసుకున్నారు. కొంత కాలమట్లే సాగించాను, కాని దానివలన సాధించిన సత్ఫలితాలను ఇతరుల ప్రావీణ్యతకు ఆపాదించడం వలన ఆ తరువాత ఆపివేయమని నాకు ఆదేశం వచ్చింది. ఇది నాకెంతో విచారాన్ని కలిగించింది.

ప్రియ సోదరులారా! ఈ విషయంలో నాకెటువంటి స్వలాభాపేక్ష లేదు. అంతేకాదు ధన కీర్తులకై ఎటువంటి కోరికా లేదు. మహా గురువర్యులతో సంబంధం పెట్టుకొన్న వారందరూ ప్రయోజనాన్ని పొందాలని, గురువర్యులు ఆశయం నెరవేరాలని నా అభిలాష. ఇది మనందరి సంతృప్తికి కారణం అవుతుంది.

ఇంతవరకు వున్న అనుసంధానము ఇప్పుడిక లేదు. ఇది మీకాశ్చర్యాన్ని కలిగించవచ్చు. దివ్యాదేశాల ప్రకారం అది త్రెంపివేయబడింది. దాని స్థానంలో మరొకటి ఏర్పరచబడింది. ప్రతి ఒక్కరు తప్పనిసరిగా దాన్నే చేరుకోవాలి.

అందువలన మీరందరు క్రొత్తగా ఏర్పడ్డ ఈ అనుసంధానము వైపుకు మరలి మీ సంబంధాలను సరిదిద్ది చక్కపరుచుటకు నాకు అవకాశాన్ని యివ్వండి. అదెంత త్వరగా జరిగితే అంత మేలు. అదిలేనినాడు గురువర్యుల అనంత కృప పోగొట్టుకోవడం జరుగుతుంది.

RESEARCH పరిశోధన

ఈ రంగములో కూడా పరిశోధనలు జరిగినవి. మా గురుదేవులు ఉత్తరప్రదేశ్ రాష్ట్రములోని ఫతేఘడ్ నివాసి శ్రీ రామచంద్రజీ మహారాజ్ వారు దివ్యత్వాన్ని త్వరగా చేరగల విధంగా 'యోగా'న్ని సవరి పునర్నిర్మించినారు.

ఈ కాలములో ఈ శాస్త్రములో పరిశోధనలు సామాన్యముగా అశ్రద్ధ చేయబడుచున్నవి. తెలిసికొని పరిష్కరించుకొనవలసిన విషయములు అనేకమున్నవి. కాని సముద్రములో లోతుకు మునిగినపుడే రత్నములేరుకొనగలరు.

RESIGNATION రాజీనామా

అంతయు భగవంతునకు అర్పించుట అనగా తానేమియు చేయక, తనకు కావలసినవన్నియు భగవంతుడిష్టపడినచో ఇచ్చునని ఎల్లకాలము ఆతనిపై ఆధారపడి, సోమరిగా నుండుటకాదు. స్వప్రయత్నము లేనిదే భగవంతుని సహాయము లేదనెడినానుడి అక్షరాల నిజము. ఇహపరసంబంధమైన మన బాధ్యతలు నిర్వహించు టకు శ్రమించకపోయినచో మనము మన పవిత్రధర్మమును నెరవేర్చని వారమగుదుము. మనస్సునందు ఉంచుకోవలసిన విషయమేమనగా భగవదిచ్చానుగుణముగా నడచుకొని, ఫలితము ఏదయినప్పటికిని తృప్తిపడవలెను. ఈ స్థితికి వచ్చినపుడు మనము భగవంతునికి నిజమైన భక్తులమైనట్లును అటుపై సరియైన సత్పథమునందు పయనించుచున్నట్లును తలపవచ్చును.

<u>RESOLVE పరిష్కరము</u>

ఆనంద సాగరాన్ని చేరాలనే దృఢంగా సంకల్పించిన వ్యక్తి దాన్ని పొందకుండ పోవడాన్ని నేనెన్నడు చూడలేదు. సరైన విధానం మీ ఆధీనంలో వున్నప్పుడు, విజయాన్ని సాధించలేక పోవడానికి కారణం లేదు.

<u>REST విశ్రాంతి</u>

వృద్ధాప్యంలో మిగిలినవి మర్చిపోతాం. అదేవిధంగా, మనం ఆధ్యాత్మికతలో చాలా అభివృద్ధి చెందినప్పుడు, మనం కొత్త విశ్రాంతి స్థితిలోకి ప్రవేశిస్తాము, మనం ఊహించలేము, ఎందుకంటే విశ్రాంతి ఆలోచన ఉంది; మరియు విశ్రాంతి ఆలోచన మనస్సులోకి వచ్చినప్పుడు మనం మంచం మరియు దిండును గుర్తుంచుకోవడం ప్రారంభిస్తాము మరియు అది దాదాపు కృత్రిమంగా మారుతుంది. ప్రతికూల మరియు సానుకూల ఆలోచనల నుండి మనం విముక్తి పొందినప్పుడే కృత్రిమత్వం పోతుంది. ప్రతికూలంగా మీరు

ఏదో కోల్పోతారు, సానుకూలంగా మీరు ఏదో పొందుతారు. కాబట్టి నష్టాలు మరియు లాభం ఉన్నప్పుడు, మీరు మాయకు అనుగుణంగా ఉంటారు.

మిగిలిన వాటికి అశాంతి, అశాంతి అని పేరు పెడితే అశాంతిలో 'నేను విశ్రాంతిలో ఉన్నాను' అంటాం.. అయితే దీని కోసం అందరూ విశ్రాంతి, అశాంతి రెండింటినీ రుచి చూడాలి. ఇది నిజంగా ఆలోచనల లోతును బట్టి ఉంటుంది."భగవంతుడు నా స్మరణలో నిమగ్నమైనప్పుడే నా మనసు ప్రశాంతంగా ఉంటుంది.

జీవితం ఊయల నుండి ప్రారంభించి సమాధిలో విశ్రాంతి తీసుకుంటాము. ఇది మానవ జీవితానికి సంబంధించిన మొత్తం జీవిత చిత్రం.

RESTLESS అశాంతత

ప్రస్తుత కాలంలో మనస్సు యొక్క అశాంత ప్రవృత్తులు విపరీత స్థాయికి చేరుకున్నాయి. స్వల్ప ఆదాయంతో ఒకడు, పెరుగుతున్న తన అవసరాలు గురించి యింకొకడు, ఆరోగ్యం, సౌఖ్యము, కీర్తి మొదలైన వాటిగురించి యింకా మరొకడు బాధపడడం చూస్తున్నాము. ధనికులు వారు కాంక్షించే వస్తువులలో అధికమైన వాటితో అనుగ్రహించబడతారు. అది వారి అదృష్టం. అయినప్పటికీ వారికి కూడ ఏదో ఒక రకమైన బాధలున్నాయి. బహుశ యీ ప్రపంచంలో శాంతి విరామాలు కలవారు ఎవ్వరు లేరు. ప్రతి ఒక్కడు ఎక్కువగా తన వ్యక్తిగత అవసరాలు, కోరికలకు సంబంధించిన సమస్యలనే ఎదుర్కొనవలసి వస్తోంది. అవే అతనికి దుఃఖాలను, కష్టాలను సృష్టిస్తున్నాయి.

యోగాభ్యాసమున ప్రాథమిక విషయమే మన నిలకడలేని మనస్సును సరిగా క్రమబద్ధము చేయుట. మనస్సు పెక్కు భావములను, యోచనలను పుట్టించును. ఇంద్రియములకు, మానసికశక్తులకు ఉద్వేగము కల్గించును. శరీరమును కార్యోన్ముఖము కావించును. ప్రతిమేలును, కీడును మనస్సునందే ఉద్భవించును. మనస్సే మన సమస్త భావములను, ఉద్రేకములను, ఉద్వేగములను పాలించును

ప్రజలందరికీ ఆధ్యాత్మిక అంతిమ దశల అనుభూతి ఇవ్వాలన్నదే నా ప్రగాఢ వాంఛ. సహజమార్గానికి సంబంధించిన. బోధనలన్ని అత్యున్నతమైనవి. ఎందుకంటే, ఇది ఒక వ్యక్తి తాలుకా అంతిమ లక్ష్యాన్ని దృష్టిలో పెట్టుకొని దానిని ఎలా సాధించ వచ్చునో బోధిస్తుంది. అత్యున్నత క్రమానికి చెందిన వాటిలో, ఉన్నతమైనవి సాధించటం కోసం సహకరించటమే, ఏ బోధనైన తమ లక్షం గావించుకోవటం అవసరం. దైవ సాధనే లక్ష్యం గావించుకొని, మీరంతా నిర్విరామంగా కృషి చేయడం కొనసాగిస్తేనే నాకు నిజమైన శాంతి లభిస్తుంది. నా నిర్విరామత దీనికోసమే! ఈ విధంగా మీరెంత నిర్విరామ కృషి జరిపితే, నాకంత ప్రశాంతత లభిస్తుంది. మీరొ విషయాన్ని విశ్వసించండి! జ్ఞప్తి పెట్టుకోండి! నేను, ప్రజలకు చేసే సేవకు తగిన ప్రతిఫలం నాకు ప్రశాంతత రూపంలో లభించాలంటే, మీరంతా విశ్రాంతిలేకుండా, కృషి చేయడం అనే ఒకేవొక విధానాన్ని అవలంబించాలి. 'దీనికి' సంబంధించిన భావనలో లోతుగా మనం నిమగ్నమైపోదాం!

RESTRAINT సంయమనం

ప్రారంభకునకు కావలసిన మరియొక బాహ్య విషయము మనోవాక్కాయ కర్మలలో నిగ్రహమునభ్యాసము చేయుట. దానివలన యితరుల మనస్సునకు ఎట్టిబాధయు కలుగరాదు. ఆ విధముగ చేయనిచో అతని హృదయము తానే పాడు చేసుకొన్నవాడగును. అతనికి దాని ప్రతిక్రియ కన్పించకుండగనే ప్రభావము చూపును.

RETURN పునరాగమనం

భగవంతుడు నిర్దేశించిన కాల పరిమితి ముగియగానే భగవంతుని సృష్టి యొక్క పునరాగమనం అమల్లోకి వస్తుంది మరియు మనిషి యొక్క సృష్టి యొక్క పునరాగమనం అంటే అతని నిర్మాణం, అతనిల్లో కలిగి ఉన్న ప్రకంపనల శక్తిని రద్దు చేసినప్పుడే సాధ్యమవుతుంది. అవి (ప్రకంపనల శక్తిని) వాటి కోసం ఏర్పాటు చేశారు.

REVELATIONS దైవ సంబంధమైన రహస్యాలు

దైవ సంబంధమైన రహస్యాలు యిప్పుడు కూడా ఎక్కువగా తమ యదార్థ స్థితిని తిరిగిపొంది, అసలు మూలంతో సంబంధాన్ని సిద్ధించుకొన్న వారికి తెలియవస్తాయి. అది సముచితం కూడాను. అది ఎల్లప్పుడు తెలిసిన భాషలోనే వస్తుంది. అది మనస్సును తాకుతుంది. తాను నేర్చిన భాషాపదముల ద్వారానే వాటిని గుర్తిస్తాడు. దైవ రహస్యాలు ఎక్కువగా కవిత్వరూపంలోనే వెల్లడవుతాయని స్వామి వివేకానంద గారు వ్రాసియున్నారు. కనీసం తన పరిసరాలలో చిక్కుకొని సత్ తత్వాన్ని పోగొట్టుకోకూడని నిజమైె అన్వేషకుని విషయంలోనైనా, ఆయన చెప్పినట్లు జరుగదు. పొగ అగ్నిని సూచిస్తుంది. అదేవిధంగా పరిసరాలు తమతో సంబంధం వున్న దానినే సూచిస్తాయి.

REVERT తిరోగమనం, వెనకకు

సాధారణంగా మనం మొదట వివిధత్వము నుండి ఏకత్వానికి పోతాము. కాని అంతములో మార్గము మారి మనం మరల వివిధత్వము వైపుకు పయనించ నారంభిస్తాము. మనం ఎక్కడనుండి బయలుదేరామో తుదకు అక్కడకే చేరాల్సి ఉందని దానర్థం. పరతత్వము వైపుకు మన ప్రయాణంలో, ఆరాధన విషయంలో కాని మరే విషయంలో కాని, మనం అదే మార్గాన్ని అనుసరించడం అవసరం. వాస్తవానికి అదే అసలైన ఆధ్యాత్మిక మార్గం. కాని దైవ కృపచే ఎవరైన యింకా అతీతంగా వెళ్లినప్పుడు, అతడు ఏకత్వము, వివిధత్వము అనే యీ రెండు స్థితులతోను సంబంధం కల అత్యున్నత శ్రేణికి చెందిన వాడైతేనే కాని, మూలము యొక్క ఎరుకను (consciousness of the Base) కూడ నిలుపుకొనడం కష్టమవుతుంది.

REVIVAL పునరుజ్జీవనం

అతి పురాతనమైన ఈ ప్రాణాహుతి విధానం రాజయోగ సాధనా విధానానికి మూలమై యున్నది. కాని తరువాతి కాలంలో దాని అసలు మూలకారకులైన హిందువులకు దాదాపు లేకుండా పోయింది. చాలా కాలం మరుగున పడివున్న యీ విధానం యిప్పుడు నా

గురువర్యులు ఫతేఘఢ్ వాస్తవ్యులైన సమర్థగురు మహాత్మా శ్రీ రామచంద్రజీ వారి అద్భుత ప్రయత్నాల వల న పునరుజ్జీవనాన్ని పొంది వెలుగులోకి వచ్చింది.

RIGHT THINKING సరైన ఆలోచన

నీలో సక్రమ ఆలోచనా సరళి యింకా పెరగలేదని అన్నావు. అది నీకు ఎప్పటికి రానేరాదని అనుకుంటున్నావా?

"మూలము యొక్క ఉషః సౌందర్యానికి కొద్దిగా మెరుగులు దిద్దనీయండి." ప్రజలు నిన్ను శాస్త్రవేత్తగా భావిస్తున్నారు. అది వారికి సంబంధించిన విషయం. దానికి నీవెందుకు వ్యధ చెందుతున్నావు? నిన్ను కనీసం ఎంతో కొంతవానిగా చూస్తున్నారు. అందుకు దైవానికి ధన్యవాదాలు. నా విషయంలో సామాన్యంగా ప్రజలు నన్నొక పెర్రివానిగా భావిస్తున్నారు. అందుకు నేను కూడ బాధపడి ఉండాలి. ఎందువలనంటే నాకు తెలిసి ఉన్నంతవరకు నేను పెర్రివాడను కాను. కాని నీ విషయంలో దీనికి కారణం కనబడడం లేదు. ఎందుచేతనంటే వారు నిన్ను ఉత్తముడవని, గొప్పవాడివని అనుకుంటున్నారు. అందువలన నీవు కూడ ఆ విధంగ ఆలోచించడం సరైనది కాదు.

RINA రుణము

నిజానికి నా గురువర్యుల కృపచే నామీద ప్రవాహంగ వచ్చిపడుతున్న అసలు విషయము అదే; దానినే నేను ప్రాణాహుతి ద్వారా అభ్యాసీలకు యిస్తాను. అందుకు నేనెటువంటి ప్రతిఫలాన్ని ఆశించక దానిని నాకర్తవ్య భావంగా తీసికొంటాను. అయినప్పటికి అది రుణము (ఈ పదాన్ని సాధారణ అర్థంలో తీసికొనకుండ) రూపంలో అభ్యాసీనుండి దానంతట అదే రావలసి ఉంటుంది. ఈ విధంగా చెప్పడంలో అది అభ్యాసి వంతునకు అతడినుండి రావలసిన ప్రతిస్పందన మాత్రమేనని నా భావము. నీవు నీకుగా ప్రతిస్పందిస్తేనే గాని అంతర్గత సంక్షోభాన్ని, అలజడులను క్రమబద్ధము కావించడం ఎన్నటికి సాధ్యం కాదు.

నిజం చెప్పాలంటే ప్రతి ఒక్కడు మూడు విధాలైన రుణాలను తీర్చవలసి ఉంటుంది. నీవు కూడా యీ రుణాలను తీరుస్తున్నావు. సోదరా, "ఋషి ఋణము" కు బదులు "గురువర్యుల ఋణము' అనే మాటలను ఉపయోగించడానికి యిష్టపడతాను. నేను ఈ ఋణాన్ని తీర్చాలని అభిలషిస్తున్నాను. నాగురువర్యులు నన్ను తయారు చేసిన విధంగ నేను కూడ ఒక వ్యక్తిని ఆ విధంగా తయారుచేయగలిగినప్పుడు మాత్రమే యిది సాధ్యమవుతుంది. కాని ఆ ఋణాన్ని తీర్చడం కూడ నిజానికి నా గురువర్యుల చేతుల్లోనే ఉంది.

RITUALS ఆచారాలు

మీమాంశ దర్శనంలో సూచించిన కర్మకాండను శంకరాచార్యులవారు తమ వేదాంత తత్వంలో వ్యతిరేకించారు. కాని పై అభిప్రాయములలో దేనితోనూ నాకు సంబంధం లేదు. నిస్సందేహంగా కర్మకాండ కొంతవరకు మాత్రమే సాత్విక ప్రవృత్తులను పెంపొందించడంలో సహాయపడుతుంది. అవి ఆధ్యాత్మికరంగంలో అడుగు పెట్టడానికి తగిన రంగాన్ని సిద్ధము చేస్తాయి కూడా.

ROBBERY దోపిడీ

నా వద్ద ఉన్నదంతా దోచుకోమని మరియు వారి వద్ద ఉన్నదాన్ని నాకు ఇవ్వమని నేను తరచుగా అభ్యసికి అడుగు తాను. న్యాయమైన మార్పిడి దోపిడీ కాదు. నిజానికి వారిది ఇంతవరకు సంస్కారాల రూపంలో తమ ఆస్తులుగా కూడబెట్టుకున్నవే. దీని వలన అందరూ గురువు పరిధి లోనికి వస్తారు, తద్వారా గణనీయమైన జాప్యం ఏర్పడుతుంది. వారి స్వంత సృష్టికి సంబంధించినవి, లోతుగా నిమగ్నమై ఉంటాయి. దానిని కలిగి ఉండటానికి తనను తాను సిద్ధం చేసుకునేందుకు గురువుకి అందించడానికి సిద్ధంగా ఉండాలి, వాటిని తీసుకుందుకు నేను ఎప్పుడూ సిద్ధంగా ఉన్నాను. కానీ ఇప్పటివరకు అందించడానికి అతని గిన్నెను అంచు వరకు నింపడానికి ఎవరూ రాలేదు.

ROUTINE నిత్యకృత్యము

మీరు ప్రతి విషయాన్ని గురువుకి అంకితం చేస్తూ మీరు మీ స్వంత పనిలో తీరిక లేకుండా కొనసాగితే, దీర్ఘకాలంలో అది మీకు ఎలాంటి మేలు చేస్తుందో ఊహించుకోండి. ఒక పని చేస్తున్నప్పుడు, మీరు దాన్ని మీ కోసం చేయడం లేదని అనుకోండి, బదులుగా గురువు తన కోసం చేస్తున్నాడని అనుకోండి. మీ ధ్యానం సమయంలో కూడా, మీరు కాకుండా మీ గురువు స్వయంగా తన రూపాన్ని ధ్యానిస్తున్నారనే ఆలోచనను మీరు కలిగి ఉంటే, అది అద్భుతమైన ఫలితాలను తెస్తుంది.

మీరు అన్ని పనిలో మిమ్మల్ని మీరు సర్దుబాటు చేసుకోవచ్చు మరియు మీ గురువు మీ స్థానంలో ప్రతిదీ చేస్తున్నారనే భావనను పెంపొందించుకోవచ్చు మరియు దృక్పథాన్ని కొనసాగించవచ్చు, మీరు అన్ని సమయాలలో నిరంతరం స్మృతిలో ఉండటమే కాదు, మీ చర్యలు ఎటువంటి అభిప్రాయాన్ని కలిగించవు. మీరు తదుపరి సంస్కారాలు చేయడం మానేస్తారు.

SACRIFICE త్యాగం

ఈనాడు స్వల్ప త్యాగం కూడ అత్యుత్తమ ఫలితాలను యివ్వడంలో ఎక్కువ ప్రయోజనకారి కావచ్చు. దివ్యధార అప్పుడే ప్రవహిస్తోంది. ఆ అనంత మహాసముద్ర తీరాన్ని చేరడం కోసం కనీస త్యాగమైన చేయడానికి అందరు సిద్ధపడుదురు గాక! వారు అక్కడ దివ్యత్వం యొక్క చల్లను ఆహ్లాదకరమైన వాయువును పీల్చగలరు.

నిజమైన త్యాగం అంటే ఉద్యోగాన్ని వదలి అరణ్యానికి పోవడం కాదు. నిన్ను నీవు విలయం చేసుకోవడమే. నిజమైన అన్వేషకునికి కావలసిందదే.

SADHANA సాధన

సాధనలో రెండంశాలున్నాయి. ఒకటి అభ్యాసం, మరొకటి గురువు సహాయం. దైవకృప యొక్క ప్రవాహాన్ని ఆకర్షించడంలో అభ్యాసికి సహాయకరంగ ఉండే ఆంతరిక స్థితులను సృష్టించుకోడానికి మాత్రమే అభ్యాసం ఉద్దేశించబడింది. ఇందులో స్వప్రయత్నం

యిమిడి ఉంది. కాని స్వప్రయత్నం మాత్రమే సరిపోదు. అది గురు సహాయంతో అనుసంధించబడాలి.

అంతిమ విజయం నిశ్చయంగా సిద్ధించాలంటే అంతిమ లక్ష్యంకూడా సదా దృష్టియందు ఉండాలి. అంతిమ లక్ష్యం దృష్టియందు లేకుండా మన సాధనను కొనసాగిస్తూపోతే, మన స్థితి, గమ్యములేని ప్రయాణీకుని వలె ఉంటుంది. గమ్యాన్ని సదా దృష్టిలో ఉంచుకున్నప్పుడు మాత్రమే ఆధ్యాత్మిక మార్గాన్ని కనుగొనడం సాధ్యమవుతుంది.

సాధన యొక్క ఆచరణాత్మక అంశానికి సంబంధించి కూడా, ఆచరణాత్మకమైన ఆధ్యాత్మిక శిక్షణా మార్గాన్ని చేపట్టడం ప్రతి ఒక్కరికీ అవసరమే. అందుకు సరైన మార్గదర్శకత్వం కోసం అన్వేషించాలి.

<u>SADHANA CHATUSHTAYA</u> <u>చతుష్టాయ</u> <u>సాధన</u>

ఈ వెలుపలి ఘనస్థితినుండి మనము ఒకటి తర్వాత ఒకటిగా సూక్ష్మస్థితులు దాటుకొనుచు తిన్నగా కేంద్రము వైపు పోవుదుము. స్థూలశరీరమునుండి మనశ్శరీరమునకును, అటుపై కారణ శరీరమునకును పోవుదుము. అట్లే తక్కిన పొరలను దాటుచూ పోవుదుము. ఇందుకు సాధారణముగా అనుసరించబడు విధానము కర్మ, ఉపాసన, జ్ఞానము అని మూడుగా విభజింపబడినది. వివిధ మతములకు ఇది ఏకైక ఆధారముగా నున్నది. ఈ విషయమున సర్వత్ర అనుసరించబడు నాలుగు సాధనలు (సాధన చతుష్టయము) చాలవరకు ఒక్కటే.

ఈ సాధనలలో మొదటిది వివేకము. మనము ప్రపంచములో చాల వస్తువులను చూచుచున్నాము. కాని వాటి స్థితిని గమనించినచో అవి మార్పు చెందునట్టివని అనగా మనము సాధారణముగా పిలుచునట్టి మాయ యొక్క వివిధ రూపములే అవి అని గ్రహింతుము. ఈ తీరున లోతుకు వెళ్ళి దీనియంతు తేల్చవలెనని మనమంతరంగమున ఉత్సాహము చూపుదుము. ఇట్లు మన దృష్టి మార్పు చెందునట్టి వస్తువుల మీదనుండి ఆ మార్పులేని, శాశ్వతతత్వముపైకి మరలును. ప్రాపంచిక వస్తువులపై ఆసక్తి పోవును.

వాటితో మనకు చతుష్టయములోని రెండవదియగు వైరాగ్యమునకు తీసికొనిపోవును. ఇతర కారణములవలన కూడ వైరాగ్యస్థితి రావచ్చును. ఉదాహరణకు ప్రాపంచిక వస్తువులను మనసుదీర అనుభవించిన మీదట కొన్ని సమయములందు మనము ఆంతరంగికముగా వాటి యెడ విముఖత్వము చెందెదము. అట్టి తరుణములలో మన దృష్టి స్వాభావికముగానే ఒక ఉన్నతాశయమువైపు మొగ్గు చూపగా మనము దైవచింతనకు జాగృతమైనట్లు అనుభూతి చెందెదము. రెండవది ప్రపంచములోని దుర్మార్గము, విశ్వాసద్రోహములవలన గాఢముగా విచలితమైనచో మనము విసుగు పుట్టి, ఆంతరంగికముగా ప్రాపంచిక వస్తువులపై విముఖత్వము చెందెదము. అసంతృప్తి, వైరాగ్య భావములు మనము మన సన్నిహితులను పోగొట్టుకొని, వియోగ దుఃఖములో వున్నపుడును కలుగును. కాని అట్టి సమయములందు కలిగిన వైరాగ్యము ఎప్పుడోకాని నిజమైనదిగాను, స్థిరముగా నిలుచునదిగాను ఉండదు. ఆ కష్ట పరిస్థితులు పోవుట తోడనే అవియును మాయమగును. కబీరుదాసుని చూడవలెనని యొకడు అతడు కబీరుదాసు గృహమును వెళ్ళినట్లు కథ యొకటున్నది. అతడు కబీరుదాసు సమీపించి అడుగగా కబీరు తన బంధువులలో ఒక చనిపోయినందున వానిని దహనము కావించుటకై శ్మశానవాటికకు పోయెనని తెలిపెను. కాని, అతడు కబీరుదాసుని ఇంతకు మున్నెన్నడును చూడకపోవుటచే అతనిని అందరిలో గుర్తించుట కష్టమని తలచెను. అందుచే అతనిని సులువుగా గుర్తించుటకై ఒక ఉపాయము చెప్పిరి. శ్మశానవాటిక యొద్దనున్న వారందరి ముఖము చుట్టును వున్న తేజోమండలము చూడమని చెప్పిరి. శ్మశానవాటికకు పోవునపుడా పరివేషములు అందరి ముఖముల చుట్టును ప్రకాశమానముగా కాన్పించును. రానురాను అవి కాంతి తరిగి, చివరకు వారు తిరిగివచ్చునంతకు మటుమాయమగును. కాని, కబీరు ముఖమును చుట్టియుండు పరివేషము మాత్రము సర్వదా ఒకేకాంతితో ప్రకాశించును. దీనిని బట్టి అట్టి హఠాత్సంభవముల మూలమున కల్గెడి వైరాగ్య భావము సాధారణముగా క్షణికమనియు, అది పరిస్థితులలో మార్పువచ్చిన తోడనే మారిపోవుననియు తెలియును. ఏలయన, ఆ హఠాత్తయిన ఆఘాతము తాత్కాలికముగా వైరాగ్య భావమును కల్గించినప్పటికిని, ఆశలు,

భోగలాలసతలు బీజరూపమున నింకను హృదయాంతరమున గాఢముగా నాటుకొని యుండి, అనుకూల వాతావరణమేర్పడిన వెంటనే భేదించుకొని పైకి రావచ్చును. యథార్థరూపమున కలకాలముండెడి ఫలితములతో వైరాగ్యభావమును పెంపొందించుకొనుట కేవలము అంతరంగమును పూర్తిగా పరిశుద్ధపరచి, తగినరీతి సమతాభావము నెలకొనజేసిన మీదటనే వీలగును.

వేదాంతులు వైరాగ్యమును మరియొక రకముగా సాధన చేసెదరు. కనిపించునదంతయు మాయయనియు, అందుచేత క్షణికము, అబద్ధము అనియు భావించి, మూలసత్వము, బ్రహ్మమని వారు ఊహాకల్పిత నిర్ణయమునకు వత్తురు. అది కేవలము బాహ్యకర్మలలోను, అలవాట్లలోను మాత్రమే మార్పు తెచ్చునట్లుగా తమ భావనకు బలము నిచ్చుటకు వారు తమ ఇచ్ఛాబలమును ప్రయోగింతురు. అందువలన, ఈ ఫలితము చాలవరకు బాహ్యమైనదే. దీర్ఘకాల నిరంతర సాధనల వలన అది యేకొద్దిగానో లోనికి ప్రతిబింబించవచ్చును. అనుభవముతో సాధించనిది, కేవలము కల్పనచేత బలవంతముగా కలిగినది యగు వివేకమునకు చక్కని ఆధారపీఠము లేదు. ఈ విషయమును తరచి పరిశీలించినచో వాస్తవముగా వివేక వైరాగ్యములు సాధనలు కావనియు, అవి కేవలము కొన్ని సాధనల ఫలితములనియు తెలియవచ్చును. భక్తి, ప్రేమ, స్మరణల వంటి కొన్ని యోగసాధనలను విడువక చేయునపుడు వివిధ దశలయందు వృద్ధిచెందెడి మానసికస్థితియే వివేకము లేక వైరాగ్యము. ఇంద్రియములన్నియు సమూలముగా పరిశుద్ధము కావింపబడిననే తప్ప వివేకము యథార్థముగా వృద్ధి పొందదు. మానసము చక్కగా క్రమబద్ధము, సుశిక్షితము కావింపబడి, అహంకారము పరిశుద్ధ స్థితిని పొందినపుడే ఇది సంభవించును. ఈ రీతిగా కోరిన ఫలితములను సాధించుటకు అనుసరించిన సాధనల ఫలితమే వివేకము. వేదాంతులు ద్వితీయ సాధనయగు వైరాగ్యము కూడ ఈ విధముగానే వివేకము యొక్క ఫలితమే. ఈ రీతిగా ఇవి యోగమున ప్రాథమిక సిద్ధులు మాత్రమే. అంతేగాని వివిధ దశలను సాధించు సాధనోపాయములు మాత్రము కావు. సత్యపథయోగవిధానమున వివేక వైరాగ్యములు అభ్యాసి పొందవలసిన సాధనలుగా

చూడబడక అతని పురోగమన అవసరమున తమంతతాముగా ఉత్పన్నమగుటకు వదలిపేయబడును. వేదాంతుల తృతీయ సాధనగా పిలువబడునట్టి దానినుండి ఇది ఆరంభమగును. అది షట్సంపత్తి యనబడు ఆరు విధములైన ఆధ్యాత్మిక సిద్ధుల రూపముననుండును. వీటిలో మొదటిది శమము. ఇది ప్రశాంతతకు, నిశ్చలతకు దారితీసెడి ప్రశాంత మానసికస్థితి. మనము దీనిని సాధించినచో వివేక వైరాగ్యములు తమంతతాముగా కలుగును. వైరాగ్యమును సర్వము మిథ్య అను భావముతో చూచుట నా ఉద్దేశ్యమున కష్టమైన పద్ధతి. ఏలయన, ఇందులో నీవు నిషేధాత్మక దృక్పథము చేపట్టి, నీ దృష్టికి వచ్చిన ప్రతిదానిని తిరస్కరించవలెను. అట్లుగాక నిశ్చితాత్మక దృక్పథముతో ఒకటే విషయమును సత్యమని గ్రహించి, హృదయపూర్వకముగా దాని నంటిపెట్టుకొనియున్నచో ఇతర విషయములు సహజముగానే అప్రధానములయి పోవుటతో క్రమేపీ నీవు వాటిని గమనించనే గమనించని స్థితికి వస్తువు. ఇందుమూలమున వాటితోటి నీ సంబంధము క్రమముగా మాసిపోవుట ఆరంభమగును. దానితో అతి సులభ మార్గమున వైరాగ్యసాధన సాధ్యమగును. ఇట్లు యోగాభ్యాసమున ప్రాథమిక విషయమే మన నిలకడలేని మనస్సును సరిగా క్రమబద్ధము చేయుట. మనస్సు పెక్కు భావములను, యోచనలను పుట్టించును. ఇంద్రియములకు, మానసికశక్తులకు ఉద్వేగము కల్గించును. శరీరమును కార్యోన్ముఖము కావించును. ప్రతిమేలును, కీడును మనస్సునందే ఉద్భవించును. మనస్సే మన సమస్త భావములను, ఉద్రేకములను, ఉద్వేగములను పాలించును.

వేదాంతుల తృతీయ సాధనవిశేషమగు షట్సంపత్తిలో మొదటిదైన శమమునుండి సాధన మొదలిడుదుము. అట్లు మొదలిడి, మనస్సును క్రమబద్ధము చేసి, చక్కగా రూపొందించుటపై మనదృష్టిని కేంద్రీకరింతుము. ఇది సమర్థుడయిన గురువర్యుని నుండి, ప్రసారితమైన శక్తిమూలమున తేలికగా సాధించబడును. సత్ తత్వము నిత్యమునైన ఒకే పదార్థముపై మన మనస్సును నిలిపి, తదితరములన్నింటిని సరకు చేయక పోయినచో ఇంద్రియ నిగ్రహము (దమము) తనంత తానుగానే సమకూరును. సాధారణముగా చాలమంది మహర్షులీపద్ధతినే అవలంబింతురు. కొన్ని తెగలకు చెందిన వారు కర్మనుండి

శమమునకు పోజాతురు. ఇతరులు భక్తిద్వారా శమమునకు పోజాతురు. ఇంకను కొందరున్నారు. వారు వీటి రెంటిని వీడి జ్ఞానమార్గమును చేపట్టిపోవుదురు. నిజమునకు కర్మ, ఉపాసన, జ్ఞాన మార్గమును ఒకదానికంటే ఇంకొకటి వేరైనదికాదు. అవి పరస్పరము సన్నిహిత సంబంధము గలిగి అన్నియును ఒకేస్థితి యందిమిడి యున్నవి. ఉదాహరణముగా ఉపాసనమందు మనస్సును నిగ్రహించునది కర్మ; నిగ్రహ మానసికస్థితి ఉపాసనము; దాని యెరుకయే జ్ఞానము. జ్ఞానమందు ఆలోచనా క్రమము కర్మ; ఆలోచించెడి విషయముపై నిలకడ పాటించుట ఉపాసనము; తత్ఫలమగు స్థితియే జ్ఞానము. మరి కర్మపద్ధతియందు ఆచరణగూర్చి తీర్మానించుకొనుట కర్మ; దానిని ఆచరణ లోనికి తీసికొనివచ్చుట ఉపాసనము; సాధితస్థితిని గూర్చిన యెరుకయే జ్ఞానము. ఈ విధముగా సత్యపథ శిక్షణా విధానమున అవి యన్నియు అత్యంత సమర్థవంతముగాను, సమిష్టిగాను తీసుకొనబడినవి. తద్వారా నిజమైన వివేక, వైరాగ్య స్థితులు తమంతట తాముగానే లభించును. వివేక వైరాగ్యములను చేకూర్చని యే సాధనవల్లను నిజముగా ప్రయోజనము లేదు. మరియు, ఒక వ్యక్తి తన తప్పులు, లోపములు గుర్తించుట ప్రారంభించి తన హృదయాంతరమున వాటికై పశ్చాత్తాప పడుటయే వివేకము యొక్క వాస్తవరూపము.

మొదట రెండు సంపత్తులగూర్చి ప్రస్తావించితిమి. ఇప్పుడు మనము మూడవదియగు ఉపరతి సంపత్తికి వత్తుము. ఉపరతి యనగా ఆత్మ నిస్సంగత్వము. ఈ స్థితియందు మానవుడు అన్ని కోరికలకు, పరలోకమునకు సంబంధించిన కోరికలకు కూడ అతీతుడై యుండును. ఈ ప్రపంచమున నేదియు అతనిని ముగ్ధుని కావింపదు; ఆకర్షింపదు. అతని మనస్సు సర్వదా ఒకేదానిపై కేంద్రీకృతమై యుండును - అదే వాస్తవము. ఇది వైరాగ్యస్థితికంటె భిన్నము. వైరాగ్యము ప్రాపంచిక విషయములపై వైముఖ్య భావమును కల్గించగా ఉపరతి స్థితియందు ఆకర్షణ వికర్షణ భావములు రెండును కానరావు. వాస్తవముగా ఉన్నతతరమును, ఉదాత్తతరమును అయిన ఈ స్థితి యొక్క అసంపూర్ణ రూపమే వైరాగ్యము. ఈ దశయందు మన మనస్సు, ఇంద్రియములు సమగ్రముగా పరిశుద్ధగును. సమస్త బాహ్య వస్తువుల మీదను విసుగు జనించి, అవి ఏ మాత్రము

గమనింపవలసినవి కావని భావించుచు వాటినుండి దూరమయిపోవుదుము. ప్రాపంచిక సంబంధము వలని ప్రభావమునుండి మనము స్వేచ్ఛపొందుదుము. అట్టి వానికి స్వర్గ సౌఖ్యముల మీదకూడ వ్యామోహము లేదు. తాత్కాలిక జన్మరాహిత్యము, మోక్షము లేక తదితర పరమోద్దేశ్యముల చేత కూడ అతడాకర్షింపబడడు.

నాల్గవ సంపత్తి తితీక్ష. ఈ దశయందు మానవుడు తనకు దేవుడిచ్చిన దానితో సంపూర్ణ సంతృప్తి పొందియుండును. బాధావమానములు, దూషణ భూషణములకు సంబంధించిన భావనలు అతనిలో వుండవు.

అయిదవది శ్రద్ధ. ఇది చాల ఉన్నతమైన స్థితి. శ్రద్ధయను అధ్యాయమున చర్చించిన ప్రాథమిక కృత్రిమ విశ్వాసము కంటే ఇది కడు భిన్నమైనది.

చివరిది సమాధానసంపత్తి. ఇది ప్రభుని యిచ్ఛతో సమాధానపడి, ఆ ఎరుక కూడ లేకుండ ఉండుస్థితి. ఈ దశయందు మానవుడు ఆ సర్వోత్కృష్ట ప్రభునికి సంపూర్ణముగా భక్తుడై ఇతరాలోచన లేమియు లేకుండును.

మనము తృతీయ సాధనలోని వివిధ స్థితులను చర్చించితిమి. ఇప్పుడు చతుస్సాధనములలో చివరిదయిన ముముక్షుస్థితిని గూర్చి ముచ్చటింతము.

ఈ దశకు వచ్చినపిమ్మట మానవుడు సాధించవలసినది పరతత్వముతో సన్నిహిత సమ్మేళనము పెంపొందించుకొనుట లేక రూపరహిత స్థితిలో ఐక్యము సాధించుట తప్ప ఇంకేమియు లేదు. ఇది శాశ్వత సత్యప్రాప్తియందు సాధ్యమగుదశ. ప్రాచీన యోగపద్ధతిలోని ప్రాథమిక సాధనలను శ్రద్ధతో అనుష్టించి దీనిని సాధించనగును. ఈ పాత పద్ధతికి భిన్నముగా ఆధునిక సహజమార్గ విధానము అష్టాంగ యోగమునందున్న వివిధ దశలను ఒకదాని తరువాత ఒకటిగా, విడివిడిగా తీసుకొనదు. ఈ విధానమున ఆసన, ప్రాణాయామ, ప్రత్యాహార, ధారణ, ధ్యాన, సమాధులన్నియు ధ్యాన పద్ధతినందు ఒకేమాటు చేపట్టబడుచున్నవి. ధ్యానము మనలను క్రమేపీ ఏకాగ్రతకు లేదా సమాధిస్థితికి కొనిపోవును. ఇట్లు యోగమున అంతిమ దశయగు సమాధిస్థితికి సహజముగానే మనము చేరుకొందుము.

SAFEGUARD రక్షణ

భక్తియొక్క మరియొకస్థితి ఇపుడు కలుగును. తప్పులను చేయవలదని ఈ స్థితి అతనికి హెచ్చరిక చేయును. ఈ స్థితి సర్వశక్తి యుతుడగు ప్రభువునకు తాను మరల తప్పులను చేయకుండునట్లు రక్షణగా తానున్న స్థితితో తనకు సంతృప్తిని గూర్చునట్లు చేయు ప్రార్థనగా పరిణమించును. మనము భక్తిభావముతో భగవంతుని సన్నిధిని చేరితిమి. కనుక ప్రకృతి నియమములను ఉల్లంఘించునట్టి ఏ పనియుచేయక విధి నియమములకు లోబడి ప్రవర్తింపవలసిన అవసరమేర్పడును. తనకును ప్రభువునకును మధ్యగల దూరము వీలగునంత తక్కువగా చేసికొన్నచో, అనగా ప్రభువునకు వీలగునంత సన్నిహితుడుగా నుండునట్లు చేసికొనినచో ఇది సాధ్యమగును. ఇందులకు ప్రభువు ఎల్లప్పుడును మన హృదయకమలమునందే నెలకొని యున్నాడను నిరంతర భావనయే ఉత్తమమగు మార్గము.

SAHAJ MARG సహజ మార్గము

పూజ్య గురుదేవుల రూపంలో మనకు వారు సంస్కరించిన రాజయోగాన్ని ప్రవేశ పెట్టినారు. అదే తరువాత "సహజ మార్గము"గా రూపొందినది. మన సంస్థలో మనమిప్పుడు అనుసరించే ఈ పద్ధతి అనంతత్వాన్ని సాధించేందుకు సహజమైన సరళమైన మార్గాన్ని మనకు అందిస్తుంది. అదుపు తప్పిన మన ఇంద్రియాల క్రమరాహిత్య చర్యలే ఈ మార్గములో మనకు ప్రధానమైన అడ్డంకులు. దీని పరిష్కారానికి, ఇంద్రియాలను అదుపు చేయడం లేదా వాటిని అణచివేయడం వంటి పాత పద్ధతులు అంత ప్రయోజనకరమైనవి కావు. నిజంగా ఈ పద్ధతులు మనలను కష్టాలనుండి గట్టెక్కించవు.

ఇంద్రియాల కార్యకలాపాలను క్రమపరచుటలోనే పరిష్కారం ఉంది. మానవుని దైనందిన జీవితములో ఏమాత్రము పనికిరాని ఈ మోటు పద్ధతులను సహజమార్గము

ఎప్పటికి సూచించదు. సహజమార్గ ఆధ్యాత్మిక శిక్షణా పద్ధతిలో ఇంద్రియాల కార్యకలాపాలు సహజ పద్ధతులలో సరియైన మార్గంలో క్రమపరుచబడి అవి వాటి మౌలిక స్థితికి, అంటే మనము మొదటిసారిగా మానవ రూపాన్ని సంతరించు కున్నప్పటి (శుద్ధ) స్థితికి తీసుకొని రావడం జరుగుతుంది. అంతేగాక, స్వతంత్రంగా వ్యవహరించే క్రింది స్థాయి కేంద్రాలు ఉన్నతస్థాయి చేతనా కేంద్రాల అదుపులోనికి తీసుకొని రాబడి, తద్వారా వాటి కుటిల చర్యలు నిలిపివేయబడతాయి. ఈ ఉన్నతస్థాయి కేంద్రాలు కూడ తమవంతుగా అవి దివ్యకేంద్రాల అదుపులోనికి వస్తాయి. తద్వారా సమస్తము దివ్యముగా తీర్చిదిద్దబడడము మొదలవుతుంది.

సహజమార్గ విధానము యాదృచ్ఛికముగా (అకస్మాత్తుగా) ఉద్భవించలేదు. గాఢ ఆకాంక్షతో ఎదురుచూస్తున్న మానవాళికి అది దయతో ప్రసాదించబడింది. సహజమార్గము పరతత్వ ప్రాప్తికి సహజమైన విధానమును అనుసరిస్తుంది. దైనందిన జీవితంలో ప్రజలు అనుసరించడానికి ఈ విధానము ధ్యానంతో ప్రారంభమౌతుంది. పరమాత్మలో నిగూఢంగానున్న కృపను ఆహ్వానించే ప్రధాన మూలాధారము ధ్యానమే. ప్రపంచ ప్రారంభంతోనే దాని అంతము కూడ మొదలైనట్లుగా, ఈ మొదలే దాని అంతమౌతుంది.

ఈ పాత పద్ధతికి భిన్నముగా ఆధునిక సహజమార్గ విధానము అష్టాంగ యోగమునందున్న వివిధ దశలను ఒకదాని తరువాత ఒకటిగా, విడివిడిగా తీసుకొనదు. ఈ విధానమున ఆసన, ప్రాణాయామ, ప్రత్యాహార, ధారణ, ధ్యాన, సమాధులన్నియు ధ్యాన పద్ధతినందు ఒకేమాటు చేపట్టబడుచున్నవి.

సహజమార్గ పద్ధతి కేంద్రంలోను, ఉపకేంద్రాల్లోను నిద్రాణంగా వున్న శక్తులను మేల్కొలుపుతుంది. అవి సక్రమంగా పనిచేసేటట్లు చేస్తుంది. ఉన్నత కేంద్రాలు జాగృతమైతే వాటి ప్రభావం నిమ్న కేంద్రాలపై పడుతుంది. అవి దివ్యత్వంతో సంయోగం చెందినపుడు నిమ్న కేంద్రాలు వాటిలో లయమౌతాయి. ఆ విధంగా పై కేంద్రాలు కింది వాటిని అధీనంలోకి తీసుకుంటాయి. కింది కేంద్రాలు కూడా వాటిపై స్థిరపడి ఉన్న స్థూల ప్రభావాల నుండి విముక్తి

పొందుటకు క్షాళన కావింపబడతాయి. అది మాత్రమే అత్యున్నత ఫలితాన్ని తీసుకొని రాగల సరైన అత్యున్నత సహజవిధానం.

అట్టి అత్యున్నత ఫలితాలను, అతి తక్కువ కాలంలోనే, మానవ జీవితంలోని కొద్ది కాలంలోనే మనకు అందించగలది సహజమార్గ సాధన తప్ప మరే సాధన లేక పూజ లేదని నేను ధైర్యంగా, ఘంటాపథంగా చెప్పగలను. సహజమార్గమంటే అదే.

సహజమార్గ శిక్షణా విధానం చాలా ఉన్నత ప్రమాణాన్ని కలిగిన విధానం. అది సరిగ్గా మూలాన్ని తాకుతుంది. కేంద్రం నుండి పరిధి వరకు కొనసాగుతుంది. అది కేంద్రం నుండి పరిధి వరకు విస్తరించే పురోగమనం. అది లోతుగా నాటుకొని శాశ్వత ఫలితాన్ని కలిగిస్తుం కాని కొందరు గురువులు వేరే పద్ధతిని అనుసరిస్తారు. వారు అభ్యాసి యింద్రియాలను నిర్వీర్యం కావించడానికి వారి స్థూల చైతన్యపు బాహ్య పొరలను స్పృశించి ఆవిధంగా ఒక అపస్మారక స్థితిని సృష్టిస్తారు. ఆ విధంగా కలిగించిన ప్రభావం ఆ సమయంలో అభ్యాసికి ఆనందకరంగా ఉన్నప్పటికి దాని ఫలితంగా చివరకు మానసిక మాంద్యం కలిగి మేధాశక్తి నశిస్తుంది. సహజమార్గ విధానంలో అభ్యాసి మేధాశక్తి దివ్యజ్ఞాన శక్తిగా మార్పుచెందేటంత వరకు అద్భుతంగ వృద్ధి చెందుతుంది. తగినంత సునిశితత్వం ఉన్నవాడు తన అస్తిత్వంలో క్రమంగా వచ్చే ఈ మార్పును గమనించగలుగుతాడు.

మన ఈ పద్ధతిలో గురుదేవుల సహాయాన్ని సమృద్ధిగా పొందుతాము, అదే ఈ విధానములోని ప్రధాన లక్షణము. ఆధ్యాత్మిక యత్నంలో చివరివరకు సహాయమందివ్వడానికే ఈ సరళమైన ధ్యాన పద్ధతి నిర్దేశంపబడింది. పరీక్షించనిదే దీనిని నమ్మవద్దు. అన్వేషకులు ప్రయత్నించి, అనుభూతి చెంది దీనిపై విశ్వాసముంచడానికి వీలుగా ఈ సహజమర్గము తెరచియుంచిన పుస్తకము వంటిది.

ఎవరైనను హృదయముతో ఈ విధానమును చూచినపుడు ఆశ్చర్యమునొందెదరు. ఇపుడు సతతత్వప్రాప్తి చాలా సులభమైనది. ఇది చాలా కష్టమైనదను పాత అభిప్రాయము యిప్పుడు తుడిచి పెట్టుకొని పోయినది. సహజమార్గ విధానమని పిలువబడుచున్న ఈ

సాధనా విధానములో ముఖ్యమైన ప్రాణాహుతి ప్రసారమను ప్రక్రియవలన పని సులభమైనది.

అనంతుని లేదా సత్‌అతత్వమును ప్రాప్తించుకొనుటకై నాచేప్రతిపాదించబడిన పద్ధతి సహజమార్గముగా ప్రసిద్ధిచెందినది. దురదృష్టవశమున సత్ తత్వమును ప్రాప్తించుకొనుట సామాన్య మానవుని శక్తికి అతీతమై బహుకష్టమైనదిగా యింతవరకు భావించబడినది. మత పెద్దల బోధనలు మరియు ప్రవచనముల అనుచిత ప్రచారమువలన, ఈ దురభిప్రాయము ప్రతివాని హృదయములోను అంతర్గతముగా స్థిరపడి, ఉన్నతమైన ఆశయములను అపేక్షించుట యించుమించు ప్రతివాని హృదయములోను నిర్వీర్యమైపోయినవి.

నిజము చెప్పవలెనన్న ప్రకృతి యొక్క సరళతే ఒక తెరగా మన పురోగతిలో ప్రతిబంధకమైనది. సహజమార్గ విధానములో ప్రశిక్షకుని ప్రాణాహుతి సహకారముతో ఈ శ్రమతోకూడిన కార్యమును సులువుగా నిర్వర్తించవచ్చును. మన ఆలోచనలు మరియు చేతలవలన కలిగిన భావముద్రలు మనసునుండి తొలగించినపుడు యోగము స్థిరపడుట ప్రారంభించును. సహజమార్గము ప్రారంభమునుండి దీనితోనే కొనసాగును.

సహజమార్గ శిక్షణా పద్ధతిలో, పతంజలి మహర్షి చెప్పిన యోగ పద్ధతిలోని ఏడవమెట్టు అయిన 'ధ్యానం' నుండి ప్రారంభిస్తాం. ధ్యానాన్ని అభ్యసించడానికి మనసును ఒకే బిందువు దగ్గర నిలిపి ఉంచుతాం. ధ్యాన దశకు ముందు ఉండే ఆరు దశలనూ మనం వేర్వేరుగా తీసుకోం. కాని ధ్యానసాధన చేస్తూ వెళ్తే, అవి వాటంతట అవేఆచరణలోకి వస్తాయి. ఆ విధంగా మన కాలమూ, శ్రమ ఎంతో ఆదా అవుతాయి.

“సహజ మార్గ” పద్ధతిలో శిక్షకుడు, అభ్యాసి అభివృద్ధి మార్గములో పొందే అడ్డంకులను తొలగించుతూ, దివ్య తేజస్సును అతనిలో ప్రసరింపజేస్తాడు. అదే అభ్యాసి స్వయంగా పొందటానికి వందల ఏళ్ళు పట్టవచ్చు. అదికాక తనను పరిశుద్ధ పరచుకోవటంలో తరచూ విఫలం అవుతాడు. మనం హృదయం మీద ధ్యానంతో మొదలెట్టి,

ధ్యాన విషయాన్ని సూక్ష్మాతి సూక్ష్మంగా వుంచుతాము. పూర్వపు ప్రమాణముల ఆధారంగా శ్రీ రామానుజాచార్యులు స్థూల రూపములపై ధ్యానమును నిషేధించారు.

SAINTLINESS పవిత్రత

మానవ జీవన విలువలను సంరక్షించుకొనుటకు, ఎదుటి వారు మనకై వారి బాధ్యతలను సక్రమంగా నిర్వర్తించారా లేదా అనే పట్టింపు లేకుండా, మానవాభ్యుదయమునకు మన విధి మనం నిర్వర్తించాలి. కొద్దిగా కష్టనష్టాలుండి త్యాగాలు చేయవలసివచ్చినా, యిదియే మనము సాధించవలసిన మహోన్నతమైన నీతి అనేది నా నమ్మకం.

SALIK ముందుకు (సాగినవాడు) ప్రయాణించినవాడు

ఫలములు ఆయిన అత్యంత దైవిక శ్రద్ధ, సంతృప్తి వీటిని పొందడం అభ్యానికి సంతోషదాయకము. కాని, దీనికి ముందు చెప్పిన స్థితిలో భయభక్తులతో కూడిన గౌరవముంది. "పరమాత్ముని సాన్నిహిత్యాని"కి సంబంధించిన సంతోషకర వార్తను అది అందచేస్తుంది. ఈ పరమాత్మునితో సాన్నిహిత్యము, స్నేహము వల్ల సాలిక్ (ఈ పథములో స్థిరపడి, చాలాముందుకు సాగినవాడు), ఆ పరమాత్మ తేజస్సును వరంగా పొందుతాడు. పరమాత్మ తేజస్సుకు, పరమాత్మ గుణాలకు చాలా తేడా వున్నది. హనుమంతుని వినయ గుణాన్ని జ్ఞప్తికి తెచ్చుకున్నప్పుడు ఎవరైనా ఆనందం పొందకుండ వుంటారా ? ఎవరై నా జ్ఞాపకము చేసినప్పుడే వారికి మన ధ్యేయం మామిడిపండు తినడమా, లేక చెట్లు, ఆకులు లెక్క పెట్టడమా? నిరాశ నిస్పృహలున్నప్పటికి, డాంబికులైన యితరులు చేయలేని పనులను ఒక 'సాలిక్' చేస్తే, అది గొప్ప కార్యసిద్ధి కాదా ? తన సేవకుడై న వాడు, తన ఎదుట, వెనుక, వానికున్న శక్తిని గురించి డాంబికాలు పలుకుతూ వుంటే, అతని గురుదేవులకు ఎంత అసహ్యము కలుగుతుంది ? ఎంత కోపం వస్తుంది ? వాని పొగరు వలన, గురుస్థానాన్ని దురాక్రమించడం వలన అతడు అతని స్థితి నుండి తొలగింపబడడం అత్యంత సంభవం.

SAMADHI సమాధి

ధ్యానం మనల్ని ఏకాగ్రత లేదా సమాధి స్థితికి నడిపిస్తుంది. ఈ విధంగా మనం సహజంగా సమాధికి వెళ్తాము, ఇది యోగా యొక్క చివరి దశ.

Samadhi - Nirvikalpa Samadhi నిర్వికల్ప సమాధి

నిర్వికల్ప సమాధిని గురించి అడిగావు. సహజంగా అది ఒక యోగసిద్ధి; కాని అది నీ సమస్యను పరిష్కరించదు. అది నిన్ను తాత్కాలిక జన్మరాహిత్యస్థితికి తీసుకురాగలదు. కాని "సత్యోదయము"లో చెప్పినట్లుగ ముక్తి అనేది వేరొక విషయం. దైవంతో సమానంగ అత్యంత సూక్ష్మతను పొందినప్పుడు మాత్రమే నీవు ముక్తికి అర్హుడవని భావించవచ్చు. మన అభ్యాసంలో దానికే ప్రయత్నించడం జరుగుతుంది.

నీవు నిర్వికల్ప సమాధిని పొందినావనుకుందాం. అప్పుడు కూడ కల్పన ఏదో ఒక రూపంలో మిగిలే ఉంటుంది. అంతేకాక దానిలో పొందిన జడస్థితి నిరంతరం కొనసాగడం సాధ్యం కాదు. ఎందుచేతనంటే మన కర్తవ్య బాధ్యతలను కూడ శ్రద్ధతో నిర్వహించాల్సి ఉంటుంది కనుక. వాటిని కూడ పట్టించుకోకుండా వుంటామనుకుందాం. అప్పుడు కూడ దేహాన్ని కాపాడుకోవలసిన పవిత్ర కర్తవ్యమొకటి మనకింకా ఉంది, పరిపూర్ణత్వాన్ని పొందడానికి అది కూడ తప్పనిసరిగ అవసరం. ఒకేస్థితి నిరంతరం నెలకొని ఉంటే వాస్తవానికి దాన్ని గురించి శ్రద్ధ వహించం.

Samadhi - Sahaj Samadhi సహజ సమాధి

మనం సర్వదా ప్రాపంచిక పనులు, కర్తవ్యాలలో నిమగ్నులమై ఉన్నప్పటికి పరిశుద్ధము, సరళము అయిన సత్త్వముతో ప్రతిక్షణం అంటిపెట్టుకొని ఉండడమే నిజమైన సమాధి స్థితి. దానినే సహజ సమాధి అంటాము. అది ఒక మహోన్నత సిద్ధి, నిర్వాణానికి అసలు ఆధారం. దాని యోగ్యతలను మాటలలో వర్ణించలేము. కాని దానిలో వసించు వ్యక్తి

దానిని గ్రహింపగలుగుతాడు. దాని పేరు సూచిస్తున్నట్లుగ అదేమంత సులభం కాదు. సంత్ కబీరు దానినిగురించి ఎంతో గొప్పగ చెప్పడం జరిగింది. అదే పొందయోగ్యమైన విషయం.

Samadhi - Samadhi Forms సమాధి- సమాధి రూపాలు

సమాధి మూడు రకములు. మొదటి దానిలో మానవుడు తన్ను తాను కోలుపోయినట్లుగాని, మునిగి పోయినట్లుగాని భావించును. అతని యింద్రియజ్ఞానము, భావములు, ఉద్రేకములు తాత్కాలికముగా నిశ్చైతన్యములు కావింపబడుటతో అప్పటికి మాత్రమవి చచ్చిపోయినట్లుండును. అతడు మృతప్రాయమైన నిద్రావస్థలోనుండి, యేమియు నెరుగని వానివలె నుండును. రెండవ రకమునందు మానవుడు ఒక అంశము మీద గాఢముగా మనస్సు నిలిపినవాడు ఐనప్పటికిని, అందు నిమగ్నమైనట్లు అనుభూతి చెందడు. దీనిని ఎరుకలేని స్థితిలోని ఎరుకగల స్థితిగా వర్ణించవచ్చును. స్పష్టముగా అతనికి ఏ ఎరుకయు లేదుగాని ఛాయారూపమాత్రమై లోన ఎరుక కలదు. ఒకడొక సమస్యనుగూర్చి దీర్ఘముగా ఆలోచించుచు వీధివెంబడి పోవుచుండును. అతడందులో సంపూర్ణముగా నిమగ్నమైపోయి, ఇతరమేదియు గుర్తించుటలేదు. దారిలో దేనినీ చూచుట కూడలేదు. చుట్టును వినవచ్చు శబ్దములను కూడ వినుట లేదు. అతడొక స్పృహలేని మానసిక స్థితిలో సాగిపోవును. అయినప్పటికిని అతడు దారి ప్రక్కనున్న చెట్టును ఢీకొనడు; ఆ దారివెంట వచ్చు మోటారుకారు అతనిని పడగొట్టుటయు లేదు. అతడు తనకు తెలియకుండగనే ఈ అవాంతరములను గమనించి, తదనుగుణముగా ప్రవర్తించుచున్నాడు. ఈ చర్యలనతడు గమనించుటలేదు. ఇది స్పృహలేని స్థితిలోనే స్పృహగల ఒకానొక స్థితి. ఈ మానసిక స్థితియందు యితర వస్తువులగూర్చిన జ్ఞానము నిద్రాణస్థితియందు వున్నట్లు కనిపించి, మనస్సుపై ఎటువంటి ప్రభావము లేకుండును. మూడవ రూపము సహజసమాధి రూపము. ఇది మనస్సును కేంద్రీకరించుటయందు అత్యుత్తమ పద్ధతి. ఈ స్థితియందు మానవుడు తన పని తాను చూచుకొనుచుండును. మనస్సు కూడ పనిలో లీనమై యుండును. కానీ అతని హృదయాంతరాళములో సతతత్వముపైనే అతని మనస్సు

లగ్నమై యుండును. అతని బాహ్యమనస్సుతో అతడు బయట పనులను చక్కబెట్టుచున్నాడు. అదే సమయమున అతని అంతర్మనస్సు దైవ సంబంధమైన ఆలోచనలతో నిండియుండును. అతడు ప్రాపంచిక కార్యములలో నిమగ్నుడై యున్నట్లు కనిపించినను అతడు సర్వదా సమాధిస్థితి యందుండును. ఇది అత్యంతోన్నతమైన సమాధిస్థితి. ఈ స్థితిని శాశ్వతముగా సాధించిన పిమ్మట చేయవలసినది బహుకొద్దిగా మాత్రమే ఉంటుంది.

SAMYAMA సంయమనము

పతంజలి మహాఋషి సంయమన (Method of control) విధానం గురించి తన గ్రంథంలో వివరించాడు. ఒక యోగికి వుండే అత్యధిక శక్తివంతమైన ఆయుధం అదేనని ఆయన భావిస్తాడు. దీని సహాయంతోటే తన ఆధ్యాత్మిక శక్తిద్వారా యోగి ప్రతి వస్తువును గురించి తన దేహనిర్మాణంలోని అంతరస్థితులన్నిటి గురించి తెలుసుకుంటాడు. శరీరంలో యంత్రాంగం యావత్తు చేసే పనిని అతడు చూడగలడు. శరీరంలోని ఏ భాగమైనాసరే దాని సమగ్ర స్వరూపం అతడి దృష్టికి వస్తుంది. ఎట్టిశక్తిసైనా సరే ఆయన దానినే ప్రదేశంలో ఉపయోగించ తలచినప్పటికీ, ప్రయోగించగలడు. ఎంత స్వల్ప విషయమైనా అది ఆయన దృష్టినుండి తప్పించుకోజాలదు. ఆవిధంగా చూచుటకు పద్ధతి వుంది. ఏ ప్రదేశాన్ని గురించి అయితే ఆ యోగి తెలుసుకొనగోరునో దానిని తన సంకల్ప బలంతో బయటకు తీసి దాని సంపూర్ణ ప్రభావాన్ని వాతావరణంలో విస్తరింప చేస్తాడు. ఈ విధంగా తను చూడగోరేది ఏదైనా దాని సమగ్ర స్వరూపం ఆయనకు కనబడుతుంది. దానికి అతడికి చాలా తక్కువ కాలం మాత్రమే పడుతుంది. దానిని చూసి ఆ ప్రభావాన్ని అవగాహన చేసికోవడానికి కొంత సమయం తీసికుంటుంది.

SANDHYA సంధ్యా

బాహ్యశక్తి ప్రభావమునకులోనైన వస్తువులన్నియు వాని పరిమాణము ననుసరించి సూర్యకిరణ ప్రభావమునకు లోనగును. బాహ్య కారణములచే ఉత్పత్తి కొంత కాలమునకు

తగ్గిపోవును. అది సంపూర్ణముగ తగ్గిపోయిన వెంటనే నిజమగు సౌఖ్యము కల్గును. వేసవి కాలమును గమనించినచో, బాహ్యకారణము (సూర్యరశ్మి యొక్క తీవ్రత)చే కలిగిన కొంత సమయము తరువాత ఉపశమించే ఉష్ణ తీవ్రతను పూర్తిగా తొలగించగనే మనకు కొంత సౌఖ్యము, విశ్రాంతి తప్పక అనుభూతములగును. బాహ్య ఉష్ణప్రభావము క్రమముగ తగ్గి శైత్య ప్రభావము ప్రవేశించు సమయము, అనగా ఈ రెంటి సంధి సమయమే సంధిగతి యనబడుచున్నది. మహాత్ముల దృష్టిలో ఇదియే సంధ్య మరియు ఉపాసనకు అత్యుత్తమ సమయము. ఉష్ణమునకు వ్యతిరేకముగ ప్రభవించిన వస్తువు ఉద్భవించిన కాలమిదియే. సృష్టి సమయమున ఉద్భవించిన ఉష్ణోగ్రతకు పూర్వముండినదియు ఈ వస్తువే. ప్రకృతికత్యంతానుగుణమైనది లేక సన్నిహితత్వమును చెందియుండినది ఇదియే. మన గమ్యస్థానమగు అంతిమస్థితియొక్క ప్రతిబింబమిదియే. ఇట్లు మనము బయలుదేరు స్థానము మనము చేరవలసిన స్థానమునకు మిగుల సన్నిహితముగను, అనుగుణముగను నున్నది.

మధ్యాహ్న సమయమున గూడ సంధ్యోపాసన ముఖ్యమేకాని సమయమున శక్తి మరియొక రూపమున వినియోగింపబడుచున్నది. అప్పుడు సూర్య కిరణములు సూటిగ ప్రసరించుటచే ఉష్ణోగ్రత ఎక్కువగుచున్నది. మూలము నుండి వెలువడు ప్రకృతి యొక్క శాశ్వతోష్ణము సూర్యుని యుష్ణముతో సంబంధము గల్గియుండును. ఈ విధముగ భౌతికమగు సూర్యుని ఉష్ణ శక్తి వలన మనము పరశక్తితో పరోక్షముగ సంబంధముగల్గి దానికి మిగుల సన్నిహితులమగు చున్నాము. ఉష్ణోగ్రతా ప్రభావము క్రమముగ తగ్గి దాని వలన సంపూర్ణ ఫలితము మనము పొందువరకు ఈ సంబంధముండును. దీని తరువాత వచ్చు స్థితి యొక్క అనుభూతిని మనకు చవిచూపి, మనము మరింత సన్నిహితులమగుటకు ఇది సహాయపడును. అందుచే మహర్షులు మధ్యాహ్న సమయమునగూడ సంధ్యోపాసన చేయవలెనని ఉద్బోధించిరి. కారణమేమన సూర్యకిరణములు తాము ఎక్కడనుండి ఉద్భవించునో స్థానము పరతత్వమునకు సమీపమున ఉన్నదిగనుక పరతత్వ ప్రభావముతో ఎడతెగని సంబంధము గల్గియుండును.

మధ్యాహ్న సమయమున సూర్యకిరణములు సూటిగా ప్రసరించుటచే వాని సామీప్యమువలన గలిగెడి ఫలితము ప్రత్యక్షముగ నుండును. సూర్యునినుండి వచ్చునట్లు అగపడు ఉష్ణము నిజముగా అణువులయొక్క ఉష్ణమే. అందుచే మధ్యాహ్న సమయమున మనము ధ్యానము చేసినచో మనకెఱుక లేకయే మన భావనాశక్తి కేంద్రము లేక పరతత్త్వముతో సంబంధము ఏర్పరచుకొనును. మరియొక విధముగ చెప్పవలెనన్నచో మనమొక సమస్యను పరిష్కరింపదలచినచో ముందుగా పరిష్కారమును ఊహించుకొందుము, అట్లే జీవిత సమస్యా పరిష్కారమునకు అది ఎంత అస్పష్టముగా కనిపించిననూ వాస్తవతత్త్వము ఒకటి కలదని ఊహింతుము. దీనికి కారణమేమన చివర ఘట్టమును మనము చేరగనే సాధారణముగా ఇంతకు పూర్వ విషయములను గూర్చిన జ్ఞానము నశించును. ఈ విధముగ ఆ అత్యధికోష్ట ప్రభావమును మనము మనకు అనుకూలముగ వినియోగించుకొందుము. కాని మధ్యాహ్న సమయమందలి భౌతికోష్ణముకూడా తీవ్రముగనుండుటచే సత్యపథమునందు మధ్యాహ్న సంధ్యోపాసనము ఆవశ్యకమని నియమింపబడలేదు. మధ్యాహ్నము తరువాత క్రమముగ ఉష్ణము తగ్గుట ప్రారంభించును. వేరేవిధముగా చెప్పవలెనన్న మనము చల్లదనమువైపు కదలుచూ శీతోష్ణములు సమానముగాగల బిందువును సమీపింతుము. ఇదియే సంధ్యోపాసనకు మనకు నియమింపబడిన సమయము. ఇది చల్లదనమునకు మనము అత్యంత సన్నిహితులమై చేసెడి ధ్యానమువలన ఆ సమయము యొక్క సంపూర్ణమగు ఫలితమును పొందునవకాశము మనకు గలదు. కాలము గడచుకొలది మనము క్రమక్రమముగ మిక్కిలి చల్లదనమునకు సన్నిహితులమగుచు చివరకు అత్యంత సన్నిహిత స్థానమును సమీపింతుము. అదియే ఉషఃకాలము. ఈ సమయమున సూర్యకిరణములు తక్కువ ప్రభావము కలిగియుండును. అందుచే ప్రకృతియొక్క స్వభావసిద్ధమగు ఫలితమును బట్టియే ధ్యాన సంధ్యోపాసనలకు సమయ నిర్ణయము చేయబడుట సశాస్త్రీయము.

బాహ్యామందలి ఉష్ణత శరీరమునుండి వెలువడిన ఇతర ప్రభావములు సూర్యరశ్మి శక్తిచే మరల మన శరీరములో ప్రవేశింప కుండుటకును సంధ్యా సమయమందలి ప్రశాంతత యొక్క సంపూర్ణ ఫలితమును మనము పొందుటకును సూర్యోదయమునకు ముందే సంధ్యోపాసన గావింపవలెనని నిర్దేశింపబడినది.

SANG-E-BENAMAK"సంగ్-ఇ-బేనమక్"

అతడు కొంచెం సేపు ధ్యానం చేయడానికి ప్రయత్నించినా ఊపిరి ఆడదు. దానికి కారణం అతడు ఎటువంటి సాంద్రత లేని మండలంలో యీదుతున్నాడు కావున. ఈదశలో ఆత్మ శాశ్వత తత్వాన్ని పొందుతుందని అంటారు. కాని అది పొరబాటు అభిప్రాయం. తానెవరిననే ఎరుక అతడికి యింకా వుంటుంది. దీనికే వారు ఎక్కువ ప్రాముఖ్యత నిస్తారు. ఈ దశలో దేహ కణాలు అన్నీ శక్తివంతంగా మారి చివరకు దాని అంతిమస్థితిని పొందడం జరుగుతుంది. అక్కడ అందం లేదు; ఆకర్షణ లేదు; ఆనందం (ప్రజలు అర్థం చేసికొనే భావంలో) లేదు. అది రుచిలేని స్థితి. మార్పులేనట్టిది. శాశ్వతంగా వుండేటటువంటిది. దానిని "సంగ్-ఇ-బేనమక్" ఉప్పదనం తీసివేసిన ఉప్పురాయి గడ్డవంటిదని మరింతొ చిత్యంగా చెప్పవచ్చు.

SANKIRTANISTS సంకీర్తనవాదులు, బృందగానము చేతుయు వారు

సాధారణముగా మరింత ఉన్నతమైనదని భావింపబడు వేరొక ఆరాధనా పద్ధతి, తమకు నచ్చిన దేవునినో, దేవతనో పొగడుచు బృందగానము చేయుట, రాత్రులందు జనులు జట్టులుగా గుమిగూడి ప్రశాంత వాతావరణమును చెదరగొట్టుచు గొంతులెత్తి బృందగానము చేతురు. వారు ఆ విధముగా తాము భగవంతుని పవిత్ర నామము వీలైనంతమంది చెవులకెక్కించుట అనెడి పవిత్ర ధర్మము నిర్వర్తించుచున్నామని భావింతురు. ఇంతేకాదు, కొన్ని సమయములందు శబ్దప్రసారముకొరకు దూరశ్రవణ

యంత్రములను గూడ వాడుదురు. దినమంతయు కష్టించుటచే అలసియో, జబ్బుచే బాధపడుచుండియో కలతలేని విశ్రాంతిని అవసరమయ్యేడి వారికి కలిగెడి అసుఖమును వీరు లెక్కచేయరు. అట్లే ప్రశాంత నిశాసమయములలో భగవద్ధ్యానము నాచరించు వారికి కూడా తీవ్రతరమగు కలతను కల్గింపవచ్చును. మీదు మిక్కిలి నేడు సామాన్యముగా అనుసరించు విధానము ఆధ్యాత్మిక ప్రగతికి అంతగా ఉపయోగకారి కాదు. అందుచే దానివలన వాస్తవిక ప్రయోజనమును లేదు. సంకీర్తకుల గానమును వ్యాధిగ్రస్తుని మూల్గులకు చక్కగా పోల్చదగును. ఆ మూల్గులవలన తాత్కాలికముగా అతడు ఊరడి చెందవచ్చునే కాని నిజముగా బాధ నుంచి విముక్తి పొందలేడు. గానమాధుర్యము యొక్క ప్రభావమునకు ముగ్ధులగుట తప్ప ఈ గానముకూడా సంకీర్తకులకు నిరుపయోగమే. అది అప్పటికి మాత్రము వారి ఆలోచనలను అరికట్టుటలో సహాయపడును. తాత్కాలికముగా ఆశయప్రాప్తి పొందినట్లనిపించును. అట్టి దశలో మన ఆలోచనలవలన అంతరంగమున స్పందనములు పుట్టును. ఈ స్పందనములు వృద్ధిచెందినపుడు అవి శక్తి సృష్టించును. ఆ శక్తి శబ్దముతో గూడి వేగంగా బయటకు ప్రవహించును. ఈ స్పందనములు వ్యక్తుల ఆలోచనానుభూతుల ప్రభావమును మోసికొనివచ్చును. అందుచే అపవిత్రమనస్కుల దుష్ప్రభావముల చేత నిష్కల్మష మనస్కుల పవిత్ర ప్రభావము కలుషితమయి పోవచ్చును. కావున, ఇట్టి కార్యములందు పరిపూర్ణ లాభము పొందవలెనన్న దుష్టవ్యక్తులను దూరమందుంచవలెను. చైతన్య మహాప్రభువు అనుసరించిన పద్ధతి అటువంటిదే. అతడు మంచితనమును, భక్తిభావమును కలవారుగా తాను పూర్తిగా నెరిగినవారి తోడనే సంకీర్తనలు జరిపించెడి వారు. సంకీర్తనలు తలుపులు మూసిపైచిన మందిరములందే జరుగుచుండెడివి. బయటివారికి ప్రవేశము లేదు. నిజముగా సంకీర్తనలు ప్రాథమిక పురోగతి సాధనములు కావు. కొంత పురోగతి సాధించిన పిమ్మట, అదియును కొలదిగా మాత్రమే ఉపయోగపడును.

<u>SANSKARAS</u> <u>సంస్కారాలు</u>

మానవుడు తనకు తాను గొప్పవాడుగా రూపొందనూ వచ్చు లేక పతనమూకావచ్చు. ఇప్పుడది ఏవిధంగా జరుగుతుందో ఒక్క క్షణం ఆలోచిద్దాం. ప్రపంచం నల్లగాను, దట్టంగానువున్న సూక్ష్మాతి సూక్ష్మ పరమాణువులచే కూర్చబడి వుంది. కాని వాటి మధ్య అస్పష్టమైన కాంతి కూడవుంది. ప్రకృతి, పురుషుడు ప్రక్కప్రక్క వున్నాయనే భావాన్ని అది దృవపరుస్తుంది. దివ్యోన్ముఖులైడ్ విజ్ఞులు, వివేకవంతులు ప్రకాశవంతమైన ఈ భావాన్ని దృష్టిలో వుంచుకొని లాభాన్ని పొందుతారు. దీనికి భిన్నంగా భౌతిక విషయాకర్షణకి లోబడినవారు, ఆ నల్లని పరమాణువులతో సంబంధాల నేర్పరుచుకొని దానివలన స్థూలతర ఫలితాలను సంతరించుకుంటూనే ఉంటారు. నిరంతరాలోచనా పరంపర ఫలితంగా అవి ఘనీభవిస్తాయి. ఆలోచనలు భావముద్రలనేర్పరుస్తాయి. అని బలియమై ఆవరణల క్రింద ఏర్పడుతాయి. అవే మాయావిక ప్రభావాలు స్థిరపడడానికి అనుకూల పరిస్థితులను యేర్పరుస్తాయి. ఆ విధంగా శరీరాణువులపై బడిన ప్రభావం మెదడు యొక్క కేంద్రంపై ప్రతిబింబిస్తుంది. ఇది సంస్కారములేర్పడడానికి దారి తీస్తుంది. అవి గాఢంగా నాటుకొని సులభంగా లోబరుచుకుంటాయి. దుష్ట ప్రవృత్తులకు దోహదం చేసే పరిసరసాంగత్యాలకు అతడి మనస్సు మరింత గట్టిగా అంటిపెట్టుకొనేటట్లు చేస్తాయి. ఆ విధంగా అతడు హీనాతి హీనుడవుతాడు. ఈ దశలో సద్గురు శక్తి మాత్రమే అతడి అంతరంగిక స్థితిలో మార్పును తీసికొనివచ్చి అతడిని కాపాడుతుంది.

<u>SANSKRIT</u> <u>సంస్కృతము</u>

సంస్కృత భాష మిక్కిలి సహజమైనదని దానికి కారణం అదే ప్రారంభం కావున. పరస్పరం చెప్పుకోవడానికి, అవగాహన చేసుకోవడానికి వారు అనుభూతి చెందినదానికి అనుగుణంగా నాలుకను కదలించారు. సంస్కృత భాష యొక్క అక్షరమాలను గురించి ఆలోచిస్తే సహజమైన ప్రకంపన రూపంలో హెచ్చుతగ్గులు దానిలో వున్నాయని తెలుసుకుంటావు. ప్రతి ప్రకంపనను వారు అనుభూతి చెంది ఆ భాషలో వ్రాసారు. దాన్ని

సంస్కృతము (దివ్యమైనది) అని పిలువనారంభించారు. వారికి ఆ దివ్య రహస్యాలు ప్రత్యేకించి ఏ భాషలోను విదితం కాలేదు.

SATI సతి

సీతాపూర్ జిల్లాలో యిటీవల జరిగిన 'సతి' సంఘటన, ఆ సమయంలో ఆమె మానసిక స్థితిని తెలుసుకోవాలనే ఆలోచన ఆసక్తులను నాలో కలుగజేసింది. భర్తపై ఆమెకు గల తీవ్రమైన ప్రేమ ఆమెను ప్రేరేపించిందనే విషయం స్పష్టం. ఆ కారణంగా ఆమె ఆ ఎడబాటును భరించలేక మరణించిన భర్త చితిపై ఆత్మాహుతి చేసికొనుట మేలని భావించింది. భర్తపై ఆమెకు గల ప్రేమను, నా ప్రభువైన గురువర్యులపై నాకు గల ప్రేమతో పోలిస్తే నాకు సిగ్గు వేస్తుంది. నాకర్థం అయినంతవరకు ఆమె చేసిన యీ పని భర్తతో ఆ తరువాత శాశ్వతంగా సన్నిహితమై ఉండాలనే తీవ్ర ఆకాంక్షచే ప్రేరేపించబడింది. సతియొక్క ప్రధానోద్దేశం తన భర్తతో శాశ్వత సంబంధాన్ని కొనసాగించడమే అయితే ఆమెను, గురువు తన భౌతిక రూపాన్ని వీడిన తరువాత ఆయనతో తన సంబంధాన్ని కొన సాగించాలని కాంక్షించే నిజమైన శిష్యునితో పోల్చడం బాగుంటుంది. అటువంటి అంకిత భావం కల శిష్యుడు సతితో సమానం కాడా? ఇప్పుడు పురుషుడు, ప్రకృతి సిద్ధాంతాన్ని కొంచెం సేపు పరిశీలిద్దాం. ప్రకృతిలో పురుషుడు ధనాత్మక (Positive) శక్తి అని ప్రకృతి ఋణాత్మ (Negative) శక్తి అని భావిస్తారు. స్త్రీ లింగంగా ఆడది ప్రకృతి లేక ఋణాత్మకానికి ప్రతినిధి అయితే పుంలింగంగా మగవాడు పురుషుడు లేక ధనాత్మకానికి ప్రతినిధి. శిష్యుడు ధనాత్మకమైన గురువు తలంపులోనే లీనమై ఉంటాడు. దానికి తను ఋణాత్మకం అవడం అవసరం. గణిత శాస్త్ర దృష్ట్యా యీ రెండు పదాలను పరిశీలిస్తే, మొదటిది ఆధారం లేక సున్నకు పైగా పోవుటకు వర్తించగా తరువాతది క్రిందికి పోవడానికి వర్తిస్తుంది. మానవుడి ప్రస్తుత స్థితి ప్రారంభస్థానం లేక ఆధారం అనుకొనండి. అందుచే విలయం లేక శూన్యస్థితి (Negation) అంటే క్రిందికి వెళ్లడం లేక త్యజించడం లేక బాహ్యంగా కనబడుతున్న భౌతిక అస్తిత్వ నిర్మాణాన్ని కావించిన అన్నింటిని రహితం చేసుకోవడం. దానిని సత్తత్వం వైపుకు

పురోగమనంగా భావించరాదా? అట్లయితే శూన్యత్వం వైపుకు పురోగమించే వ్యక్తి క్రమంగా ధనాత్మకంగా మారతాడని దానర్థం. సతి అయిన స్త్రీ ఆ విధంగా పురుషునిగా మారుతుందనే నిర్ణయానికి రావచ్చు. కచ్చితమైన ఆధ్యాత్మిక భావంలో ధనాత్మకం పురుషత్వ భావరహితమైన దానికి వర్తిస్తుంది. ఆ సందర్భంలో అదప్పుడు స్త్రీత్వానికి సమాంతరం కావచ్చును. కాని అది కూడ కాదు; ఏలన స్త్రీత్వం శూన్యతతో కలుపబడి మనం ఋణాత్మకం అయినాము కావున ఆ విధంగా అతడు స్త్రీ కూడా కాదు. అప్పుడేమిటి? నిజార్థంలో అది ధనాత్మకం కాదు; ఋణాత్మకం కాదు. రెండింటికి అతీతమైనది. దీనిని నేనీ విధంగా చెప్పడానికి ప్రయత్నించాను.

"నీటి బొట్టు మహా సముద్రంలో లయం అయినప్పుడు అది
తనకు తానే మహా సముద్రంగా మారుతుంది"

ఆధ్యాత్మికతకు సంబంధించినంతవరకు అదే ప్రేమ యొక్క అంతిమ అవధి. మనిషి లింగ భేదాలకతీతమైన వానితో గాఢమైన అనుబంధాన్ని పెట్టుకొంటే తను కూడ చివరకు ఆ విధంగా అవుతాడు. ఇప్పుడు సతికి తన భర్త పురుషుడనే భావం, పురుషుడిగా అతడిపై ఆమెకు గల తీవ్ర అనురాగం ఆమెను ఆ భావానికే గట్టిగా కట్టిపెట్టి వుంచి విముక్తి స్థితికి ఆమె ప్రవేశాన్ని అడ్డగిస్తాయి. అదేవిధంగా శిష్యుడు గురువు ధనాత్మక, ఋణాత్మకాలకు అతీతుడనే భావంపై మనస్సును నిలుపకపోతే, అతడెన్నటికి అంతిమ లక్ష్యాన్ని సాధించలేడు.

మహోన్నత స్థాయికి చెందిన సతి మానవ దేహ నిర్మాణానికి కావలసిన మూల వస్తువులపై ఆధిపత్యాన్ని పొందుతుందని నేను విశ్వసిస్తాను. ఆమె ఆలోచన సదా దేహం మీదనే కేంద్రీకృతమై, అంతకన్న పైకి పోదు కావున ఇలా జరుగుతుంది. కాని ఆమె భర్త మహోన్నత స్థాయిని పొందినవాడైతే ఆమె కూడ ఊర్ధ్వంగా అతడి స్థాయికి లాగబడడం దానంతట అదే జరుగుతుంది. ఇది నా అభిప్రాయం. శాస్త్రాలు దీనిని గురించి ఏమి చెబుతాయో నాకు తెలియదు. నాకు సంబంధించినంతవరకు గురువు ఆధ్యాత్మిక ఔన్నత్యంలో అత్యున్నత అగ్రస్థానాన్ని చేరుకోని వాడైతే, అతని శిష్యుడుకూడ ఆ

పరమప్రభువుతో ప్రత్యక్ష సంబంధం ఏర్పరచుకుంటే గాని కావలసిన ప్రమాణానికి బాగా దిగువగానే ఉండడం నిశ్చయం. బహుశః ఆ కారణంగానే ఆ పరమప్రభువు ఎడల ప్రత్యక్ష ప్రేమకు ప్రాముఖ్యాన్ని యిస్తున్నారు.

సతి అయిన స్త్రీకి భర్తపైగల అనురాగం, భక్తి, త్యాగం ఎంతో ప్రశంసనీయమైనవి. అయినప్పటికి ఆమె విముక్తిస్థితిని చేరలేక పోవడం ఆశ్చర్యకరంగా కనబడుతుంది. నా అభిప్రాయంలో ఆమె అతడిని మానవ మాత్రుడైన భర్తగాను, సంరక్షకుడుగాను తీసికోవడమే దానికి కారణం. దీనికి భిన్నంగా, ఆమె భర్త తన స్వీయ అస్తిత్వభావానికి దూరంగా ఉన్నవాడైతే (అది మిక్కిలి అరుదైన విషయం) ఆమె తనకు తానే అటువంటి నిమ్న భావాన్ని మించి పైకి వెడుతుంది. ఒక విధంగా ఆమె విముక్తి పొందకుండా ఉండడానికి ఒక రకంగా ఆమె భర్తే బాధ్యుడు అవుతాడు.

SATISFACTION సంతృప్తి

చాలమంది తాము అనుసరించే పద్ధతులతోనే సంతృప్తిపడి ఉండడం వల్ల, పునర్నిర్మింపబడిన రాజయోగ విధానమైన మన సహజమార్గ పద్ధతి ప్రభావమును పరీక్షించడానికి కూడ అంగీకరించరు. వారి పూజావిధాన అలవాట్లవల్ల వారు బాహ్య పద్ధతులతోనే సంతృప్తిపడి ఉన్నారు. దానినే వారు ఆధ్యాత్మిక ప్రగతి అనుకుంటున్నారు. కాని అటువంటిదేమి అందులో లేదు. సంతృప్తినే ప్రశాంతతగా వారు భావిస్తున్నారు. కాని, సంతృప్తి అనేది ఇంద్రియాలకు సంబంధించిన స్థూలమైనదైతే, ప్రశాంతత ఆత్మకు సంబంధించినది. ఈ పూజను వారొక్క దినము చేయకపోయినా ఏదో పోగొట్టుకొన్నట్లుగా భావిస్తారు.అయితే అక్కడ ప్రశాంతత చోటు చేసుకొని ఉంటే అటువంటి భావన ఉదయించదు.

SATPAD సత్పథము

దీనినిగూర్చి ఎక్కువగ మాటలాడువారు సత్యమునకు చేరువగ లేరు సరిగదా ఆధ్యాత్మిక పరిధికిని మిగుల దూరముగ నున్నవారే. కాని ఈ విషయమును వినుటకుగాని గ్రహించుటకు గాని అలవిగానంత జడతాస్థితిని మనుజులు పెంపొందించుకొనియున్నారు. జ్యోతి మరియు తమస్సుల కావలనున్న సత్త్వము వీరి దృష్టికి దూరమైనది. సంస్థయొక్క చిహ్నమునందు చూపబడినది ఇదియే. మనుజునియొక్క పరిపూర్ణత్వమునకు నిజమగు స్థితి ఇదియే. ఈ స్థితినుండి పతనమగునవకాశమే లేదు. వేదాంతశాస్త్రమునందిది మిగుల సున్నితమగు అంశము. జ్యోతి మరియు తమస్సులుగాని యిట్టిస్థితిని యోగులు సత్పథమనిరి. ఇది సరిగాదు. ఇది సత్పథమున కతీతమైనది. ఈ స్థితియును నిజముగ జ్యోతి మరియు తమస్సులకు పరముగనున్న సత్ తత్వము యొక్క ప్రతిబింబము మాత్రమే. నిజముగ సత్ తత్వము దీనియావలగలదు. ఈ విషయము పాఠకులనేకులకు ఆశ్చర్యము కలిగించవచ్చును. అందుచే ఆధ్యాత్మికముగ చాల పురోగమించి సంపూర్ణ విషయపరిజ్ఞానముగల వారికి మాత్రమే ఇది వ్రాయబడినది. ఈ జ్ఞానము ఆచరణద్వారా అనుభవ సిద్ధమగునేగాని మత విషయక ప్రామాణ్యములచే లభింపదు. ఇది యొక విశిష్టమార్గము, ప్రత్యేకమగు శాస్త్రము. ప్రకృతిని అంతర్దృష్టితో జూచు సామర్థ్యముగల వారికేగాని యితరులకు ఈ శాస్త్రమును గ్రహించు యోగ్యతకలుగదు. అంతవరకును దీనిని తెలిసికొనుటకును గ్రహించుటకును వీలుకాదు. దీని పరిధి సమీపమునకైనను చేరనలవిగాదు. ప్రకృతిలో గమనింపదగినది ఏదియోయున్నదని తెలిసికొనుటకు మాత్రమే మతము సహకారియగును. కాని ముత్యములను గ్రహించుటకు అగాధమగు సముద్రపు లోతులకు మునుగక తప్పదు. సత్ తత్వము యొక్క పవిత్రత, అమాయికత, నిరాడంబరతలే దానిని మరుగుపరచు తెరవలెనున్నవి.

పాండిత్య ప్రకర్ష కల మహాత్ములు శాశ్వత సత్వ ప్రాప్తిస్థితిని అనేక భిన్న విధాలుగ నిర్వచించడానికి ప్రయత్నించారు. కాని దానిని నిర్వచించ గలిగితే అది శాశ్వత సత్వ ప్రాప్తి కాజాలదు. నిజానికి అది ఒక మూగ స్థితి (Dumb State). దానిని వివరించడానికి ఏ పదం

చాలదు. లోపల, వెలుపల కూడ కాంతిని అనుభూతి చెందడం కాని, దర్శించడం కాని ఏమాత్రం శాశ్వత సత్వ ప్రాప్తి కాదు. నా అభ్యాసపు తొలిదశలో నేను తరచు కాంతిని దర్శించి అనుభూతి చెందేవాడిని. కాని అది గమ్యం కాదు. నాగురువర్యులు ఎంతో మెళకువతో అందించిన సహాయంతో నేను డాక్టరు కె.సి. వరదాచారి గారు (మన విధానానికి) చెప్పినట్లు "కాంతి నుండి బూడిద వర్ణం" వరకు ముందుకు పయనించాను. వాస్తవానికి మనం చివరకు చేరేది కాంతి భావంతో కూడిన జ్యోతి కాదు. అది మన సంస్థ చిహ్నం సూచించిన విధంగా చీకటి వెలుగు రెండూ లేని గమ్యస్థానం. అది బహుశః ఏమైవుండవచ్చు అనేది మాటలకు అతీతం.

తమ హృదయంలో ప్రకాశాన్ని చూడ్డానికి ప్రజలు పరితపిస్తున్నారని నాకు తెలుసు. కాని దానివలన ప్రయోజనం లేదు. దానికి కారణం ఆ ప్రకాశం సాధకుడు కాంక్షించే వాస్తవానందం కంటే ఎంతో భారంగా వుంటుంది. అభ్యాసి ప్రకాశాన్ని చూడడానికి ప్రయత్నించరాదు. అది అక్కడ వుందని మాత్రమే భావించాలి. ఇది నాకెంతో అసహ్యాన్ని కలిగిస్తుంది. దాన్నుండి దూరంగా వుండటానికి నేను ప్రయత్నిస్తాను. నిజానికి ప్రకాశం సత్ తత్వము ఛాయ మాత్రమే కాని అది మాత్రం సత్తత్వం కాదు. మనం నిజమైన సత్ తత్వాన్ని పొందాలి; ప్రకాశం దాని స్థూల రూపం మాత్రమే. అభ్యాస కాలంలో మనం దీన్ని అనుభూతి చెందుతాం, కాని దాన్ని అనావశ్యకమైనదిగా భావించి లక్ష్యపెట్టం. వాస్తవానికి మనం చివరకు ఎక్కడ ప్రకాశం గాని, అంధకారం గాని వుండవో అక్కడకు చేరాల్సి వుంది.

<u>SAYUJYATA</u> <u>సాయుజ్యత</u>

మరియొక విషయము తెలియజేయవలసి వుంది. ప్రతి గ్రంథిలోను లయమైన తరువాత, మనకు లభించే సారూప్యస్థితే వాస్తవమునకు, చివరిదశ కాదు. ఈ సారూప్య స్థితికూడ అంతకంటే సూక్ష్మమైన సాయుజ్యస్థితిలో లీనమౌతుంది. అది లభించినపుడే

మనము పొందిన జ్ఞానము పరిపూర్ణమవుతుంది. ఇప్పుడు ఈ సాయుజ్యత స్థితిని మనము పొంది, ఇంతకంటే ఉన్నతమైన జ్ఞానమును పొందుటకు ముందుకు వెళతాము.

SCOLDINGS నిందలు

ప్రేమలో మందలింపులను కూడ సహిస్తాం. కాని ప్రియసోదరా, ఆ మందలింపులలో ఒక వింత మాధుర్యం ఉంది. ఆ మందలింపులు కూడ ప్రేమ మైకంలో ఉన్నప్పుడు మాత్రమే రాగలవు. అటువంటి మందలింపులో జారత్వం కాని, నీతి బాహ్యత గాని ఉండదు. ప్రసిద్ధి చెందిన సూరదాస్ పద్యాన్ని నేను వ్రాస్తాను. అతడు కృష్ణుడిపై ప్రేమతో ఆ పద్యాన్ని పాడాడు. “నేను బలహీనుడనని తలచి నీవు నాచేతి పట్టునుండి తప్పించుకుంటున్నావు; కాని నా హృదయం నుండి బయటకు వెళ్లగలిగినప్పుడే నీవు నిజమైన మగాడివని భావిస్తాను.” అతడు గ్రుడ్డివాడు కావడంచేత ఒక బావిలో పడ్డాడు. అప్పుడు దీన్ని వ్రాసాడు. శ్రీ కృష్ణపరమాత్మ అతనిని బయటకు తీసికొనిరాగా, కృష్ణుడి చేతిని పట్టుకొని ఆయనను వెళ్లనీయనని అన్నాడు. కాని కృష్ణుడు అతడి పట్టునుండి విడిపించుకుని, పారిపోవడం జరిగింది.

అందరు తప్పులు చేస్తారు. తప్పు చేయడం మానవ సహజం. ప్రియసోదరా, నా గురువర్యులు నాతో యీ విధంగా అన్నారు. “ఇతరులు చేసిన తప్పులన్నింటిని క్షమిస్తాను కాని నీది ఒక్కటి కూడ క్షమించను,” అని. ఈ ప్రత్యేక ఆదరణ ఆయనకు గల విశిష్ఠ ప్రేమవలసేనని, మాత్రం సందేహంలేదని నేను ఆనందించాను. దీనికొక కథ వుంది.

మజ్ను తన ప్రియురాలు లైలాతో ఎడబాటు కారణంగా శరీరానికి బూడిద పూసుకొని భిక్షాటనకు బయలుదేరాడు. ప్రతి గురువారం లైలా పేదలకు రొట్టెలు పంచి యిచ్చేది. మజ్నుకూడ తన వద్దకు భిక్షా పాత్రతో రావాలని ఆమె అసలు ఉద్దేశం. యివ్వడానికి బదులుగ అతడి పాత్రను పగులగొట్టేది. ప్రవర్తనకు మజ్ను మత్తెక్కిన ఆనందపారవశ్యంతో నాట్యం చేసేవాడు. “నువ్వెంత మూర్ఖుడవు! ఆమె అందరికి రొట్టెను యిస్తూ, నీ పాత్రను పగులు కొడుతున్నప్పటికి నువ్వు వెర్రిప్రేమలో పడి నాట్యం చేస్తున్నావు” అని అక్కడివారు

అతనితో అనగా "ఈ ఆదరణ నాఒక్కడికి మాత్రమే. ఇదే ఆమె ప్రేమలోని విశిష్ఠత," అని అతడు సమాధానం చెప్పాడు.

SCYTHE OF TIME నశించుటకు కాలము

భారతదేశము రాజకీయ స్వాతంత్ర్యము పొందినది. కాని ఆత్మ స్వాతంత్ర్యమింకను పొందవలసి యున్నది. విశాల దృక్పథమునకు స్వతంత్రాలోచనమునకు సామర్థ్యము కొరవడియుండుటే ఆత్మ స్వాతంత్ర్య ప్రాప్తికి ముఖ్య ప్రతిబంధకము. వాతావరణమంతయు దురభిప్రాయముతోడను, విరోధభావము తోడను నిండియున్నది. సమాజము యొక్కయు, సంస్కృతియొక్కయు నిర్మాణము యావత్తు అదే పునాదిపై నిలిచి యున్నది. భిన్నమతముల మధ్యనున్న అసూయలే మన నాగరికత పతనమగుటకు మూలకారణము. ఒక్కొక్కటియు భిన్నమైన విభాగముగా ఏర్పడి భారతదేశమున నేడు 3000 లకు తక్కువగాక కులములున్నవి. ఈ కులములన్నియు మొట్టమొదట వివిధ వృత్తులను అనుసరించు పనివారల సంఘములే. ఇవి వృత్తి విభజన నిమిత్తము ఏర్పరచబడినవి. కాని, నేడు ప్రతి తెగను సమాజమునుండి విడివడి ప్రత్యేకమగు స్వతంత్ర విభాగమై వేరొక తెగపై ఈర్ష్యాద్వేషభావములను పెంపొందించుకొనుచున్నది. ఈ విధముగా సమాజమంతయు విచ్ఛిన్నస్థితికి దారితీయుచున్నది. కాని, ఈ కీడు త్వరలో నశించుటకు కాలమాసన్నమగుచున్నది. దీనిని తుదముట్టించుటకై ప్రకృతియే పూనుకొనుచున్నది. కాల ఖడ్గము తప్పించుకొనరానిది. కులద్వేషము రెచ్చగొట్టు వారికిది హెచ్చరిక. వారు సకాలములో సరిదిద్దుకొనక పోయినచో తీవ్రపరిణామములనుండి తప్పించుకొనలేరు. భగవత్ సంకల్పము జరిగియే తీరును.

పరమాత్మను నిర్గుణ పరబ్రహ్మమును పొందుటకు విశ్వములోని మతాలన్ని ఏదో యొక మార్గాన్ని నియమించినవి. అవి జీవితపు ఆదర్శాలను కూడా నిర్ణయించినవి. చాలమంది ప్రజలు వాటిని అనుసరించుట మొదలు పెట్టినారు. కాని, కాలం గడిచేకొలది

వీరిలో మార్పులు కలిగి ప్రక్కదారులు పట్టినారు. ఈ ప్రపంచపు నిత్యజీవన పరిస్థితులకు వారు ఆకర్షింపబడి జీవనావసరాలకు వారు యితర విధానాలను అనుసరించినారు. కళలు, వృత్తులు పెంపొంది వివిధ రకాల దేవతల రూపాలను ఈ కళాకారులు తీర్చిదిద్దగా, ప్రజలు వాటిని పూజించనారంభించినారు.

SEED విత్తనం

మన సంస్థలో, దీర్ఘకాలంలో విత్తనంగా పనిచేసే సంకల్పం యొక్క మొదటి కదిలికతో వాస్తవికత అభ్యాసంలోకి చొప్పించబడింది. విత్తనం సులభంగా పెరగడానికి మరియు ప్రతికూల పరిస్థితులలో మండే వేడి గాలులు దానిని కాల్చకుండా ఉండటానికి ఈ ప్రక్రియ సాధారణంగా ఒకరి గురువు చేత చేయబడుతుంది. శిష్యుడు సాక్షాత్కార మార్గంలో అవసరమైన ఏకైక మార్గం నిరంతరం స్మరణ.

నేను ఆధ్యాత్మికత యొక్క బీజాన్ని నాటాను. చెట్టు త్వరలో ఫలాలను ఇస్తుంది, కానీ దాని పోషణను చూసుకోవడం మీ అందరిపై ఉంది.

SEEKER అన్వేషకుడు

ఇపుడు అన్వేషకుడు ఎటువంటి వ్యక్తి అయివుండాలి అనేది తరువాతి ప్రశ్న. అతడు ప్రాపంచికాకర్షణల ఎడల విముఖత్వాన్ని కలిగివుండి ఒకే లక్ష్యం, ఒకే ఉద్దేశంతో ప్రేరేపితుడై లక్ష్య సిద్ధికి తనకు ఏది తోడ్పడుతుందో దానిని గురించే అనునిత్యం యోచించువాడై వుండాలి. అటువంటి అన్వేషకుడు సమర్థుడైన గురువును పొందడంలో ఎన్నటికి విఫలం చెందడు. ఆట్టి అన్వేషకుడు అసందర్భపు ఆలోచనా ప్రవాహం వలన ఎన్నటికి పెడత్రోవ పట్టడు. అతడు తన సాధనకే గట్టిగా అంటిపెట్టుకొని వుండి సక్రమ మార్గంలో దృఢంగా నిలుస్తాడు. అతడు తీవ్ర ఆకాంక్షచే ప్రేరేపింపబడి ఎల్లప్పుడు తన పురోగమనాన్ని వేగపరిచే యింకా మేలైన పద్ధతుల అన్వేషణలోనే ఉంటాడు. అతడి అంతర ప్రకాశమే మార్గంలో అతడికి విజయానికి కీలకం యిదే. చాలా ఎక్కువగ సహాయం చేస్తుంది. ఋషులు ఎందరో

దీనిగురించి విశేషంగా చెప్పారు. క్లుప్తంగా చెప్పాలంటే, నిశ్చయకరమైన విజయానికి కావలసినదంతా సరైన విధానాలు, హృదయ పూర్వక ప్రయత్నాలతో కూడిన తీవ్ర ఆకాంక్ష.

ప్రస్తుత యుగంలో ముక్తిని పొందగోరు నిజమైన అన్వేషకులు కొద్దిమంది మాత్రమే వున్నారు. ఎందువలనంటే, భౌతిక భోగ భాగ్యాల యొక్క రమ్యమైన ఆకర్షణలతో పోలిస్తే యీ లక్ష్యం ప్రయోజనకరం కాదని సాధారణంగా ప్రజలు భావిస్తారు.

అత్యున్నత స్థాయికి తప్పక తీసికొని వెళ్లే మానసిక స్థితిని తమలో సృష్టించుకోడానికి కొందరు గట్టిగ శ్రమిస్తారు. అయినప్పటికి యదార్థానికి నిజమైన అన్వేషకులనేవారు దొరకడం అరుదు.

నిజమైన అన్వేషకుడి పాత్రను నిర్వహించు వంతు యిప్పుడు నీది. నీవు లక్ష్యాన్ని పొందడానికి సహాయపడే పద్ధతులను అవలంబించాలి.

SELF ఆత్మ (నేనే)

ఆత్మ అనగా నేమి? అది మనస్సు యొక్క ప్రభావము వలన యేర్పడిన స్థూలమైన స్థితి. ఇంకా వివరముగా అందరికీ అర్థమగునట్లు చెప్పవలెనినిన, "ఆత్మ తనకు తానుగా అస్థిత్వమునొంది, ఒక ప్రత్యేక శక్తిగా తయారగును". మనము సమర్థ గురువు చేతులలో నున్నచో 'మనిషి మనిషనిపించుకొనుటకు' కావలసినవన్నియు వాటంతటవే క్రమేపి సమకూరును. వాస్తవముగా చెప్పవలెనన్న, మన సాధనా విధానములో నిద్రాణస్థితిలో నున్న అభ్యాసీలోనికి దైవత్వము ప్రశిక్షకులకు యిచ్చిన పద్ధతుల ద్వారా ప్రవేశ పెట్టబడును. సతతస్మరణ అభ్యాసీకి చాలా కాగలదు.

SELF-CONFIDENCE ఆత్మ విశ్వాసం

యధార్థమును గుర్తించుటలో అతి ముఖ్యాంశమేమనగా విజయసాధన యందు మన శక్తి సామర్థ్యములమీది నమ్మకము. పూర్వకాలపు ఋషులలో మహోన్నతులగు

వారు సాధించిన అత్యున్నత సంపూర్ణ స్థితియైనను గడించుటకు మనము అసమర్థుల మని, బలహీనులమని క్షణమైనను భావించుట అర్థరహితము.

ప్రతి ఒక్కరు విజ్ఞులను కొనియాడుతారు. నేను కూడ ఆ విధంగ చేస్తాను. దైవం కూడ బలహీనులకు సాయం చేయడని నేనొక చోట పరిహాసానికి చెప్పాను. ఆత్మ విశ్వాసం లేని వాడే బలహీనుడు.

<u>SELF DISSOLUTION సంపూర్ణ విజయం</u>

సంపూర్ణ విజయాన్ని సిద్ధించుకోడానికి ఆత్మవిలయం ఒక్కటే మార్గం. పట్టువిడువకుండా దాన్ని కొనసాగించాలి. ప్రేమ, భక్తి అనేవి సహజంగా దాని ముఖ్యమైన అంశాలు. ఆత్మ విలయాన్ని కావించుకున్నవాడు శాశ్వత ఉనికిలోకి ప్రవేశిస్తాడు. అదే పొందదగిన నిజమైన జీవితం; జీవితగమ్యం కూడ. ఇది గురుదేవుల జీవిత కాలంలోనే పొందడం సులభసాధ్యం. ఎందుచేతనంటే, అయన శక్తి ఆయన జీవించి ఉండగా నిరంతరం ప్రవహిస్తూ ఉంటుంది. ఆ తరువాత అది కష్టం. అందుకే "ఆరిన జ్వాలలో ఆత్మాహుతి చేసికొన గల సామర్థ్యం ప్రతిదీపపు పురుగుకు ఉండదు" అని పెద్దలనడం జరిగింది. (నొక్తన్ బర్ షమ్మా కుష్త అరె హర్ పర్వానా నేస్త)

<u>SELF EFFORT స్వయంకృషి</u>

స్వయంకృషితో కొందరు, కొన్ని సందర్భములలో పరిమిత దూరం వరకు పయనించగలుగవచ్చును. కాని అందుకు చాలా సమయం పడుతుంది. మరియూ మార్గము పొడుగున సుడిగుండాలలో చిక్కుకొనిపోయే ప్రమాదం వుంది. ఈ మార్గములో ఉపబిందువులు (Sub-points) లెక్కలేనన్ని వున్నాయి, మరియూ ప్రతి బిందువు వద్ద సాయుజ్యత, లయావస్థ స్థితులు మరల మరల కలుగుతుంటాయి

సత్ తత్వము అనేది ఎటువంటిదై ఉంటుందో మాటలలో వివరించడం ఎంతో కష్టం. అర్థం చేసికొనడానికి దానిని ఆధ్యాత్మిక దశలన్నింటి యొక్క అంతిమ స్థితిగ చెప్పవచ్చు. ఆ

పైన అది కూడ అదృశ్య స్మృతి కూడ వెనుకకు వెళ్ళిపోతుంది. అప్పుడు మన మనము ఒక సమతల ప్రదేశాన్ని చేరుతాము. అక్కడ మన యీదులాట అనంతంగా సాగిపోతుంది. ఆ అనంత ప్రదేశం యొక్క అనుభవాన్ని పొందడానికి ఉత్సాహం చూపే వ్యక్తికి, అతడు తన భావ ముద్రలన్నింటిని పక్కకు నెట్టిన తరువాతనే అందులోకి ప్రవేశించాలని నేను చెబుతాను.

నేను పైన చెప్పినదంతా కేవలం స్వీయ ప్రయత్నం సాధించడం చాల కష్టం. దానికి కారణం మనం పైపైకి వెడుతున్నప్పుడు ప్రకృతి శక్తి సూక్ష్మాతిసూక్ష్మంగా అవుతుంది. శక్తి ఎంత ఎక్కువగా సూక్ష్మమైతే, అది అంత బలీయమవుతుంది. ఈ దశలో తన స్వీయ శక్తిచే అభ్యాసిని పైకి నెట్టగల సమర్థుడైన గురువు యొక్క సహాయ సహకారాలు అత్యంతావశ్యకం. కాని నా దృష్టిలో గురుశక్తితో పైకి నెట్టబడినప్పటికి, ఆ గురువు తన శక్తిని ప్రయోగించ అతడక్కడ నిలబడునట్లు చేయక పోయినట్లయితే మరల క్రిందికి జారిపోయే ప్రమాదం యింకా ఆవిధంగానే ఉంటుంది. నా సహచరులలో ఒకరిని బ్రహ్మాండమండలం యొక్క నాల్గవ దశకు అతీతంగా పైకి తీసికొనిపోయి, స్వయంగా నేనే ఆ స్థితి యందు ప్రవేశించి, విషయాలను ఒకసారి ప్రత్యక్ష పరిశీలన చేశాను. స్వప్రయత్నంతో ఆ తరువాత దశను చేరుకోడానికి ఒక వేయి సంవత్సరాల కాలం పడుతుందని యింకా పైకి వెళ్ళడానికి అయిదు వేల సంవత్సరాలు పట్టునని తెలుసుకొన్నాను. ఆధ్యాత్మిక దశలపై లెక్కలేనన్ని ఉంటాయి. అందువలన వాటిలో ప్రయాణించుటకు పట్టేకాలాన్ని లెక్కకట్టడానికి వీలుకాదు. కేవలం ప్రాణాహుతి శక్తి మాత్రమే యీ కాలవ్యవధిని తగ్గించి వేల సంవత్సరాలు పట్టే గమనాన్ని ఒక జీవిత కాలంలోనే పూర్తి చేయడానికి వీలు కలిగిస్తుంది.

నేను కేవలం కొన్ని ముఖ్యాంశాలను మాత్రమే ప్రస్తావించాన ప్రతిచోట ప్రాణాహుతి యొక్క ప్రాముఖ్యతను నొక్కి చెప్పాను. అందుకు కారణం దీనికన్న మేలైన మరింత ప్రతిభావంతమైన ప్రగతి కారక విధానాన్ని నేనింతవరకు చూసి వుండలేదు. గురువుయొక్క మహోన్నత శక్తి మన స్వప్రయత్నంతో కలిసి పురోగమన శక్తిని ద్విగుణీకృతం చేస్తుంది. ఇంతేగాక యీ విధంగా తన స్వప్రయత్నం యొక్క ఎరుక అణగివుండి స్థూల యాంత్రిక

విధానాలను ఆచరించేవారిలో కలిగే అహంకార భావాన్ని ఎన్నటికి వృద్ధి చెందకుండ ఉంచుతుంది. "రాజయోగ ప్రభావం"లో నేను సూచించినట్లుగా, ఇప్పుడు కాలం మారిపోతోంది. అందువలన మన పూజ్య గురువర్యులు మహాత్మ శ్రీ రామచంద్రజీ ప్రవేశ పెట్టిన విధానాలే ప్రపంచమంతటా ఆచరణలో ఉంటాయి.

తమ ఆధ్యాత్మిక శిక్షణని తమకు తామే నిర్వహించుకొనడం సాధ్యము కాగలదనే పొరబాటు భావం కొందరిలో ఉంది. నేను యీ విషయాన్ని చర్చించడంలో గల ఉద్దేశం ఆ తప్పు భావాన్ని తొలగించడమే. అది కొంత పరిమితి వరకు మాత్రము సాధ్యము కావచ్చు. అది కూడ సాధకుడు విశేష సామర్థ్యాలతో అనుగ్రహించబడి నప్పుడు మాత్రమే. అటుపై అది పూర్తిగా అసంభవం, అసాధ్యం. అందువలన మన సహచరులలో నిజంగా సమర్థుడైన వాని సహాయాన్ని అన్వేషించడమే ఏకైక పరిష్కారం.

SELFISHNESS స్వార్థం

సాధారణంగా ప్రతి ఒక్కరిలో కొంత వరకు స్వార్థం కనిపిస్తుంది, కానీ అది దాని సరైన పరిమితులను అధిగమించినప్పుడు అది తీవ్రమైన లోపంగా మారుతుంది. ఆధ్యాత్మికత విషయానికొస్తే, దానిలో కొంత భాగం కూడా అసంఖ్యాకమైన లోపాల సృష్టికర్తగా మారవచ్చు

SELF SURRENDER శరణాగతి

మనము మహాప్రభువుతో ఏకత్వము సాధించుటకై భక్తిని పాటింతుము. మనము అతనిపట్ల భక్తి విశ్వాసములు గల్గియుందుము. క్రమేణ, మనమాతనికెంత సన్నిహితులమై పోదుమనగా తక్కినవాటి ప్రాధాన్యత మన దృష్టి నుంచి తొలగిపోతుంది. ఇది మనము ఆ ప్రభుని యిచ్ఛకు తలయొగ్గుట. వేరే మాటలలో చెప్పిన ఇది శరణాగతి ప్రారంభము. అది మన విశ్వాసముతోబాటు వృద్ధిచెందుచు పోవును. అది మానసిక చాంచల్యమును ఆపి, మనలను నిశ్చలస్థితికి దెచ్చును. కొంత కాలమునకు మన మనస్సును ఇతర

విషయములన్నిటినుండి దూరము చేయు ఒకానొక గొప్ప శక్తి మనలను ఆకట్టుకొనుచున్నట్లు అనుభూతి చెందుట ప్రారంభింతుము. మన యింద్రియములన్నివేళల సక్రమవర్తనము కలిగియుండి అనవసర కార్యకలాపములనుండి వైదొలగుదుము. శరణాగతియన, స్వార్థచింతన ఏమాత్రము లేక ఆ మహాప్రభుని యిచ్ఛకు సంపూర్ణముగా తన్నుతాను సమర్పించుకొనుటేకాని వేరుకాదు. ఈ స్థితియందు స్థిరముగా నుండినచో అది సంపూర్ణ అభావస్థితికి దారితీయును. మనమా మహాప్రభుని శరణుజొచ్చిన, అతనినుండి ఒక మహోన్నత నిరంతర దివ్య శక్తిధారను ఆకర్షింప నారంభింతుము. ఈ స్థితియందు మానవుడు తన ప్రభుని యిచ్ఛానుసారమే ఆలోచించును లేక నడచుకొనును. ప్రపంచమందేదియు తనది కాదనియు, ప్రతిదియు ప్రభునియొక్క పవిత్ర నిధియనియు భావించి, ప్రతిపనియును ప్రభుని ఆజ్ఞానువర్తియై యొనర్చుచున్నట్లు తలచి, చేయును. అతని యిచ్ఛ సంపూర్ణముగా ప్రభుని యిచ్ఛకు విధేయమైపోవును. దశరథుని కుమారుడగు భరతుడు అయోధ్యా పురజనులతోగూడి అడవికి వెళ్ళి, తన సోదరుడగు రాముని నగరమునకు తిరిగి రమ్మని ప్రార్థించుట శరణాగతిని గూర్చిన చక్కని దృష్టాంతము. రాముడు ప్రజల ప్రార్థనలు విని, భరతుడు తనను రమ్మన్నచో తాను రాజధానికి వచ్చుటకు నిరభ్యంతరముగా అంగీకరింతునని గంభీరముగా చెప్పెను. కన్నులన్నియు భరతునివైపు తిరిగెను. అతడు స్వయముగా రాముని తిరిగిరమ్మని కోరుటకే అక్కడకు వచ్చియుండెను. అయినను, అతడు నెమ్మదిగా ఇట్లు బదులు పలికెను. “ఆజ్ఞాపించుటకాదు, అనుసరించుట మాత్రమే నేను చేయగల్గినది.”

భగవద్గీత కూడ శరణాగతిని గూర్చి చెప్పును. అది తేలికగా సంపాదింపవీలగు సామాన్య విషయముకాదు. అది, ఇంద్రియమానసిక శక్తులు పూర్ణ అభావము చెందిన తర్వాతనే ప్రారంభమగును. ఇందుకు మనము ప్రాథమిక భక్తి సూత్రములనుసరించి సాగిపోవుదుము. మనము మన గురువును మానవాతీతునిగా తలచి, అతనికి విధేయులమగుదుము. మనము ఆయన దృష్టిని ఆకర్షించుటకై భక్తివిశ్వాసములతో సర్వవిధముల అతనిని ప్రేమించెదము. ఇందు నిమిత్తము కేవలమనుకూలార్థమే ప్రాపంచిక

బాంధవ్యరూపమున మనము అతనితో సంబంధ మేర్పరచుకొందుము. అతనిని మనము తండ్రిగా, సోదరునిగా, ప్రభునిగా లేక ప్రియునిగా తలపోయవచ్చును. ఈ విధానమును హృదయపూర్వకముగా పాటించినచో శిష్యునకు చాల ఉపయోగకారి. ఈ రీతిగా నెలకొల్పబడిన గట్టి ఆకర్షణాబంధము భక్తి, శరణాగతులకు దారి ఏర్పరచును.

నేను యింతకు పూర్వము చెప్పిన విధముగా అభ్యాసీలు హృదయముపై ధ్యానము చేసెదరు కాని గురువుకు లోబడియుండు లక్షణము వారికి యుండవలెను. ధర్మ మార్గములో శరణాగతి కష్టమైనది. శరణాగతివలన మంచి ఫలితములుండును. ప్రజలు సాధారణముగా దేవాలయములకుపోయి విగ్రహము ముందు తలవంచి మాటలలో మాత్రమే శరణాగతిని వ్యక్తపరచెదరు. అది శరణాగతి కానేకాదు. బిడ్డపై పులి దాడి చేసినపుడు కూడ ఆ బిడ్డ తల్లి ఒడిలోనికే చేరును. తనతల్లి పులినుండి కాపాడునో లేదో ఆ బిడ్డకు తెలియదు. శరణాగతి కూడ ఈ విధమైన స్థితియే. "భగవంతునిపై ఆధారపడినామను భావన" కలిగియుండుటయే నేను తెలియజేయు అత్యుత్తమమైన శరణాగతి మార్గము. దానికి ముందు, యింతక్రితమే చెప్పిన విధముగా, ఒక సమర్థ గురువుకు లోబడియుండు గుణము తప్పక కలిగి యుండవలెను. మనము శరణాగతులమైనప్పుడు నేను చేయుచున్నానను భావముండును. దీనిని పూర్తిగా విడిచిపెట్టవలెను. లేనిచో శరణాగతి గాక అహంకారము వృద్ధి చెందును. భక్తిని సక్రమముగా ఆచరించినపుడు, దానియొక్క ఫలితమే శరణాగతి. భగవంతునితో ఆంతరంగిక అనుబంధము కలిగి యుండుటయే భక్తి. భక్తి మరియు ప్రేమ శరణాగతికి ముఖ్యమైన సాధనములు. అభ్యాసీ తాను దేనిని ప్రేమిస్తున్నాడో, యెందులకు ప్రేమిస్తున్నాడో కూడా తెలియని స్థితిలో నున్నప్పుడు, అది భక్తియొక్క అత్యుత్తమమైన దశ. మన పురాణములలో శ్రీ కృష్ణభగవానునికి సంబంధించిన యిటువంటి సన్నివేశములు కలవు. తాను వేరు అను భావము కలిగి యుండుట వలన, అది శరణాగతి భావమును అడ్డుకొనుటయేకాక మనము ఆశించిన దానికి విరుద్ధమైన ఫలితములను కలుగజేయును.

ఒక పులికి తాను పులి అను భావన కలిగినచో, దాని పిల్లలపై దాడి చేయును. ఒక మనిషి తాను మనిషినను భావము కలిగినచో, యితరులను రాకాసివలె హింసించును. సంపూర్ణ శరణాగతులమైనట్లు మనకు యేవిధముగా తెలియును? అభ్యాసీ సహజముగా అందరికీ ఒదిగి యున్నాడని తెలిసినపుడు, అతను సంపూర్ణ శరణాగతుడైనట్లు మనకు తెలియును. ఆత్మనివేదన ఆత్మనివేదన పరిపూర్ణమైనపుడు, దాని భావము కూడా పోయి, అది పూర్తి సహజత్వముగా మారును. "సహజత్వము పొందుట అభ్యాసి యొక్క ముఖ్య విధి కావలెను" శరణాగతి, సహకారము ఈ రెండును ఒక దానితో ఒకటి కలిసి యుండును.

మరొక్క విషయం: హృదయాన్ని అర్పించడానికి గట్టి సంకల్పము మాత్రమే సులువైన మార్గము. అయితే, ఈ సంకల్పము ఎంత సూక్ష్మము, తేలిక అయితే, దాని చర్య అంత ప్రతిభావంతంగా ఉంటుంది. చైతన్యపు లోపలి పొరలలో చాల లోతుగా వుండే అల్పమైన బీజము వంటి సంకల్పచర్య త్వరలో తన శాఖలను నలు దెసల విస్తరించిన పరిపూర్ణమైన మహావృక్షంగా వృద్ధి చెందుతుంది.

ఈ విధానాన్ని అనుసరిస్తే, ప్రారంభదినం నుండే త్యాగ బుద్ధి తప్పక, ఏర్పడుతుంది. ధైర్యంగా అడుగు ముందుకు వేయడమే దీనికి కావలసినది. నిజమైన అన్వేషకుడు జ్యోతిని దర్శించి తన నిజాత్మ పిలుపునకు మేల్కొనుగాక.

స్థూలమైన, అపారదర్శమైన పొరలను ఒకదానిపై ఒకటి చేర్చి వ్యక్తిగత భౌతిక యునికి రూపంలో మనమే మనదైన ఒక చిన్న సృష్టిని ఏర్పరచుకొని యున్నాము. ఇప్పుడు మనము చేయవలసిన పని అపారదర్శకమైన ఈ పొరలను ఒక్కటొక్కటిగా తొలగించుకొని, సృష్టి ప్రారంభ సమయంలో మనముండిన పరిపూర్ణ స్థితి (absolute sate) పొందుట మాత్రమే. మన 'సహజమార్గ' తత్వసారమిదే. అంటే మనము మనదైన చిన్న సృష్టిని లయము చేయుట, లేక మనకు మనము పొరలచాటునుండి బయలు పడుట చేయవలెను.

ఈ ఫలాన్ని పొందడానికి సులువైన, రూఢియైన మార్గము మహోన్నతుడైన గురుదేవునకు నిన్ను నీవు వాస్తవముగా సమర్పించుకొని (శరణాగతిచెంది) "జీవన్మృతుడవు" కావలెను. ఈ శరణాగతి భావనను బలవంతంగా, యాంత్రికంగా ఏర్పరచుకుంటే అది నీ మనస్సుకు యదార్థమైనది (శుద్ధమైనది) ఎప్పటికీ కానేరదు. ఏమాత్రపు శ్రమగాని, ఒత్తిడిగాని కలిగించక, దానికదే (స్వతహాగా) ఈ స్థితి పొందవలెను. శరణాగతుడైనావనే భావన లేశమున్నా, అది సరియైన శరణాగతి కాదు. నీవు నిజంగా శరణాగతుడవైనావంటే ఇక నీవు చేయవలసినది ఏమిలేదని నా అభిప్రాయము. ఈ స్థితిలో నీవున్నప్పుడు నీవు ఆ సత్త్వంతో ఎల్లవేళల సన్నిహితుడవై యుంటావు. ఆ దివ్య తేజో ప్రవాహము నీలోనికి ఎడతెగకుండ ప్రవహిస్తుంది.

మీ జీవిత సమస్యను సులభముగా అత్యంత సమర్థవంతమైన రీతిలో సాధ్యమైనంత తక్కువ వ్యవధిలో పరిష్కరించుకునేందుకు సహాయపడడానికే ఈ విషయాలన్ని ఇప్పుడు మీ దృష్టికి తేవడం జరిగింది. ఈ కృషిలో మీ అందరికీ విజయము సిద్ధించాలని నా ప్రార్థన. తథాస్తు.

మహాపురుషుల దర్శనం కావాలని నీవు కోరడం మంచిదే. నీ ఆత్మ దర్శనం కలగడానికి మాత్రమే ప్రయత్నించడం యింకా మంచిది. మూలస్థితిని ఒక్కసారిగా పొందాలనే కోరిక నీకు లేదని అన్నావు. కారణం అది ఎక్కువ కాలం నిలవదని నీ భావం మంచిదే. దీనిని నాకు వదిలేయడం మరింత ఉత్తమం! సామాన్యంగ ఆధ్యాత్మిక యాత్ర దశలవారీగా ఒకదాని తరువాత యింకొకటి చేపడుతూ, పూర్తి కావింపబడుతుంది. నేను నీ సామర్థ్యాన్ని దృష్టిలోకి తీసికొనకుండ నిర్లక్ష్యం చేస్తే సరైన శిక్షణను ఏవిధంగ యివ్వగలను? దయచేసి అధైర్యపడవద్దు. గృహాన్ని, సంసారాన్ని వదలిపేయాల్సిన ప్రశ్నే లేదు; ప్రాణానికి ఎటువంటి ప్రమాదము కూడ లేదు. నిన్ను నీవు అర్పించుకున్నావని అంటున్నావు. కాని దాన్ని సంపూర్ణంగ చేస్తున్నావో లేదోనని మళ్లీ సంశయం వ్యక్తం చేస్తున్నావు. అది సందిగ్ధంగా ఉంది. నీవు సమర్పించుకున్నప్పుడు, సంశయమన్న ప్రశ్న ఏ విధంగాను ఉత్పన్నం కాదు. అందుచే సంశయాన్ని వదలుకోవాలి. అభ్యాసి మనస్సులో సహకార భావం

ఉత్పన్నమైనప్పుడు అతడు శరణాగతి యొక్క మొట్టమొదటి దశకు చేరినట్లు అవుతుంది. దేనికైనా నీవు ధైర్యంగా నిర్ణయానికి రావాలి. దృఢ సంకల్పంతో లోపలికి అడుగు వేయాలి. నీకు విజయము తప్పక సిద్ధిస్తుంది.

మానవ జీవితంలో ఆటుపోటులు రెండూ సహజం. ఆధ్యాత్మికత ప్రభావంగ నీ స్వభావం మారినప్పుడు అవి తగ్గుతాయి. భవిష్యత్తులో జరుగబోవు సంఘటనలను తెలుసుకుని చెప్పే సామర్థ్యాన్ని గురించి నేను పట్టించుకోనని స్పష్టంగా చెబుతాను. కాని గురువర్యులు ఇష్టానుసారంగ అప్పుడప్పుడు వాటిని గురించి నాకు కొన్ని సూచనలు వస్తూంటాయి. మానవ మర్యాదను అనుసరించి వాటితోనే మనం తృప్తిని చెందాలి. అదే భక్తి యొక్క ప్రాథమిక నియమం. మన కోరికలకు సంబంధించిన దాన్ని అన్వేషిస్తే మనం నిజానికి సమర్పించుకున్నామని చెప్పుకోలేము. శరణాగతి విషయంలో అభ్యాసి యొక్క యిచ్ఛ, గురువు యిచ్ఛలో లయమవుతుంది.

సరియైన మార్గం యేమంటే, నీవు ఎవరిపైనను సరే. దీని అంతటితోను అంతిమ లక్ష్యం వైపు సాగవలెను. ఆ వైపు దృష్టి మరలకుండా యేమాత్రం కూడా మిగిలి వుండరాదు. దీని భావము యేమంటే, వున్నవన్నీ అంటే భౌతికము, ఆధ్యాత్మికము, సమస్తమూ కూడా ఆయనకు అర్పణ చేయవలెను. నీ దగ్గర స్మృతి (స్మరణము) తప్ప మరి యిక యేమియు మిగిలియుండరాదు.

దైవానికి ఆత్మ సమర్పణ కావించుకోవడమే వాస్తవానికి చేయవలసింది. మొదట యీ విషయం కష్టమనిపించవచ్చు; కాని నిజానికది అత్యంత సులభం

<u>SENSELESSNESS చేతనారహిత స్థితి</u>

ధ్యానకాలమందు బలమునుపయోగించి సామాన్య మనఃకృత్యములను అరికట్టి తాత్కాలిక చేతనారహిత స్థితిని గాని, మెదడు యొక్క చర్యలను నిలిపివుంచడం గాని

కల్పించుట నేను నిజమెరుగని ప్రారంభకునకు గమనించినాను. నిస్సందేహముగా అత్యంతాకర్షనీయమగును. ఈ అసాధారణ శక్తి ప్రదర్శనమునకు అతడు ముగ్ధుడగును. ఉద్దేశ్యములో ఇదంతయు తమ గురుత్వమును ప్రతిపాదించుకొనుటకే, అసంఖ్యాకమగు శిష్య వర్గమును ఆకర్షించుటకు ఆతురపడువారి గారడియే గాని వేరుగాదు. స్వీయప్రాముఖ్యమే ప్రధానోద్దేశ్యముగాగల ఆధ్యాత్మికోప దేశకుడు తన శక్తిని కేవలము దుర్వినియోగ పరచుచున్నాడని యందును. అది సాధన మరియు ఆధ్యాత్మిక ప్రగతికి ప్రమాదకరము, అట్లు అణచినట్టి గాని, తొలగగొట్టినట్టి గాని ఆలోచనలు మరింత శక్తితో ప్రతీకారచర్య మొదలిడి, వ్యవస్థను మొత్తము చెడగొట్టును. పైగా, ఈ పద్ధతి అంతరంగిక భారమును, బుద్ధి మందగించునట్లు చేయును. అట్టి సాధనకు దీర్ఘకాలము లోనైనవాడు వివేక జ్ఞానమును కోల్పోయి సత్త్వ ప్రాప్తిని పొందు శక్తిని కోల్పోయి, మొద్దుబారిపోవును. కొలదికాలమునకు అతడు పూర్తిగా చెడిపోయి నిజమగు ఆధ్యాత్మిక శిక్షణకుకూడ అనర్హుడగును. దినదిన ప్రవర్ధమానమగు తేలికదనము అనుభవమునకు రాని అభ్యాసి తప్పుడు ఆధ్యాత్మిక శిక్షణను పొందుచున్నాడని తెలియవలెను.

<u>SENSITIVITY</u> <u>సున్నితత్వం, సూక్ష్మ బుద్ధి</u>

జనులు తమ ఆంతరంగిక స్థితి విషయంలో ఏమీ అనుభవానికి రావడం లేదని తరచు చెబుతారు. కాని నేను ఎప్పుడైన వారిని అందుకు ప్రయత్నించారా లేదా అని అడిగినప్పుడు తాము దానికి అసమర్థులగుట కారణంగా ప్రయత్నించలేదని మాత్రమే సమాధానం యిస్తారు. నేను వారితో ఏకీభవించను. ప్రతి ఒక్కరికి యీ సామర్థ్యము ఉందని నా విశ్వాసం. ఎందువలనంటే, అభ్యాసము చేస్తున్నప్పుడు సూక్ష్మ బుద్ధి తప్పక వృద్ధి చెందుతుంది. వాస్తవం ఏమిటంటే, వారు వృద్ధి చెందిన యీ సూక్ష్మ జ్ఞానాన్ని దీనికి కాక వేరు విషయాలకు ఉపయోగిస్తారు. సాధారణంగా దానిని దైవము వైపుకు కాక లౌకిక విషయాల వైపుకు మళ్లిస్తారు. దాని ఫలితంగ వారు ప్రపంచానికే ఎక్కువ దృఢంగా అంటుకుపోతారు. నిజానికి వారు ఏత్యాగం చేయడానికి యిష్టపడరు. వారు సత్త్వము కొరకు

ఎటువంటి ఆకాంక్షను కలిగి ఉండరు. వారు చేస్తున్నట్లు నటించేదంతా, వారి వినోదం కొరకు లేక బహుశః వారి కుతూహలాన్ని తృప్తిపరచుకోడానికి మాత్రమే. ఈ పరిస్థితుల్లో కూడ సాధ్యమైనంత వరకు వారికి సహాయం చేయడానికి నేను బద్ధుడనయ్యానని భావిస్తాను.

ధ్యానము తరువాత సాధకులను వారిస్థితిని గూర్చి ప్రశ్నించినపుడు, తాము ఏదీ అనుభవించలేదని తరుచుగా చెబుతూ వుంటారు. ఇపుడు, ఈ విషయమందు మొదటిది యేమిటనగా, అప్పుడప్పుడు యేది అనుభవము రాకపోవుట మరియు అసలు ఎప్పుడూకూడా యేవిధమైన అనుభవము లేకపోవుట అనుభవము లేకుండుట కూడా ఒక అనుభవమే. ఈ అనుభవములేని స్థితి కూడ అధ్యాత్మికతలో ఉన్నత స్థితి అని నేను చెప్పినచో, ఈ తత్వములోని నిజమైన సాధకులు, దీనిని వివరించమని అడిగెదరు.

మనము ఒక స్థూలమైన ఉదాహరణ తీసుకొనవచ్చును. మీరు మీ యింటినుంచి బయటకు వచ్చెదరు. మీ కాలిలో ఒక ముల్లు గుచ్చుకొనినది లేదా ఒక ప్రమాదము జరిగి బలమైన గాయముతో బాధపడుతున్నారనుకొనెదము. ఆ పరిస్థితిలో, మీ అనుభవము చెప్పుటకు చాలా వుండును. ముల్లు బయటకు తీయునప్పుడుగాని లేదా గాయము మానుచున్నప్పుడుగాని వర్ణించదగ్గ అనుభవములు గురించి చాలా ఉండును. కాని ముల్లు తీసివేసిన తరువాత లేదా గాయము మానిపోయిన తరువాత, యిపుడు నేను ఏమీ అనుభవించుట లేదని మాత్రమే చెబుతారు. తరచి తరచి అడిగినచో, యిపుడు యేవిధమైన బాధయు లేదని మాత్రమే చెబుతారు. ఇంత క్రితము కలిగిన బాధ తాలూకు జ్ఞాపకములు వున్నపుడు మాత్రమే ఇంతైనను చెప్పుట సాధ్యపడుతుంది.

ఈ ఉదాహరణ స్థూలమైన శరీరమునకు కలిగిన బాధ మరియు ఉపశమనమునకు సంబంధించినది. కాని మానవ జీవనము ఈ స్థూల శరీరముదాటి, ఇంకనూ సున్నితమైన రూపములతో ఎంతవరకు విస్తరింపబడినదో తెలియదు. ఉపశమనము, సౌఖ్యము, అనుభవములు యొక్క స్థితి బాధ కలిగినప్పుడు ఎక్కువగా వుండును. అవియే బాధనుండి విముక్తి చెందినప్పుడు కూడా మనము చెప్పగలిగిన స్థితిలో ఉండును. ఈ ఉపశమనము స్థిరముగా వృద్ధిచెందుచున్నప్పుడు వాటినుండి వచ్చు అనుభవము మనము చెప్పలేని

స్థితులలో ఉండును. దీని వివరణ ఇక్కడే మొదలగును. ఉపశమనము లేదా సుఖము అను పదములు మనకు కలిగిన బాధలనుండి బయటపడుతున్నప్పుడు దానిని తెలియ జేయుటకు వాడబడినవి. కాని మనము సుఖమునుండి విముక్తి పొందునప్పుడు చెప్పవలెననిన కూడా మరల ఉపశమనము మరియు సౌఖ్యము అను పదములనే వాడవలెను. దీని అర్థమేమనగా ఒక బాధనుండి విముక్తి చెందుటకూడ ఒకవిధమైన బాధయే. దీని నుండి మరల విముక్తి చెందుట ఒక సూక్ష్మమైన సుఖమును కలుగజేయును. ఈ క్రమము కొనసాగుతూ దీనికి మనము విముక్తినుండి విముక్తి పొందినామని చెప్పవలెను. మరియు తరువాత దీనినుండి కూడ విముక్తి చెందినామని ఈ విధముగా చెప్పుకొనవచ్చును. భౌతిక శరీరము దాటి హృదయమునకు, మనస్సునకు మరియు ఆత్మకు సంబంధించిన బాధలు మరియు ఉపశమనములను అనుభవములోనికి తెచ్చుకొనుటలో మరియు వాటిని చెప్పుటలో కష్టము వుండును.

దివ్యకృప (grace) పైనుండి శిక్షకుడి ద్వారా వస్తుంది. ఆ కారణంగ అభ్యాసీలకు ఒక్కొక్కప్పుడు మహోన్నత స్థితులు అనుభవానికి వస్తాయి. శిక్షకుడు తనకు తెలియకుండానే కూడ చాల ఉన్నత స్థితుల నుండి ప్రాణాహుతి ప్రసారం చేయడం కూడ జరుగుతుంది. సునిశితులైన అభ్యాసీలు ఆ ప్రభావాన్ని గుర్తిస్తారు.

SERF సేవకుడు

ఎవరినైనను దివ్యశక్తియుతుడగు ప్రభువు అని భావించినంతనే మనమాతని సేవకులమగుదుము. ఇక ఆ ప్రభువును సేవించుటయే సేవకుని పని. భరతుని విషయమును చూడుడు. అతను ప్రభువగు శ్రీ రామచంద్రునిపై గల భక్తి ప్రపత్తులుకాక వేరు వాటితో తన హృదయమును కలుషితము కానివ్వలేదు. ఆదర్శమగు భక్తికి చిహ్నమగు ఆ భరతుని ఉదాహరణము మన దృష్టిలో నుండవలెను. ఇదియే భక్తిసంబంధము. ఇట్టి భక్తియే ప్రభువును సేవకునితో కలుపు సంబంధము.

SERVICE సేవ

ఆధ్యాత్మిక మార్గంలో ఉన్న వ్యక్తి, తన ఆధీనంలో ఉన్న సర్వ సాధనోపాయాలను వినియోగించుకుంటూ పురోగమిస్తాడు. అతడి మనస్సు, యింద్రియాలు సేవకు అంకితం చేయబడాలి. సేవ అనేది భక్తి దిశలో ఒకమెట్టు కాని ఏ విధంగాను అదే సర్వస్వమని, సరిపోవునని కాదు. ఇంద్రియాలతో సహా ఈ భౌతిక శరీరం చేసే ఒకానొక కార్యమే సేవ. దాని నేపథ్యంలో మనస్సుకూడా ఉంది. అదే దానిలోకూడా ఉండాలి. శారీరక క్రియలన్నీ మనోకార్య కలాపాలకు లోబడి వుంటాయి అని చెప్పవచ్చు. కావున దేహం సేవలో నిమగ్నమై ఉన్నప్పుడు, మనస్సు కూడా దానితో ఉండాలని అనవచ్చు. నా భావం అది కాదు. ప్రేమానురాగాల భావంతో ప్రేరేపించబడినప్పుడు ఆపని సక్రమంగా ఉంటుంది. లేకపోయినట్లయితే అది ఏదో ఒక స్వార్థ భావంతో ముడిపడి వుండిలాంఛన ప్రాయమాత్రంగా మిగిలిపోతుంది. ఆ సందర్భంలో ఫలితం పూర్తి వ్యతిరేకంగా ఉంటుంది. ప్రథమ ఆశయం భక్తిని పెంచుకోవడం. దీనికి సేవ అనేది ఒక సాధనం మాత్రమే. మన ఆశయం న్యాయమైనదై ఉన్నప్పుడు మాత్రమే మనం నిజార్థంలో సేవచేస్తాము. ఆ సేవ ప్రేమతో పాటు, కర్తవ్య భావాన్ని కూడ తనలో యిముడ్చుకుని ఉంది. ఆరెండింటిని విడదీయలేము.

కొందరు సేవా కార్యక్రమాలలో పాల్గొనినట్లు పైకి కనబడక పోయినప్పటికీ తమ హృదయంలో ఇతరుల ఎడ సానుభూతి భావాన్ని కలిగి ఉండవచ్చు. అదికూడ కనీసం కొంతవరకు మంచిదే. కాని వారు ఒక కాలితో మాత్రమే నడుస్తున్నారని చెప్పవచ్చు. దివ్యత్వంలో దృఢంగా స్థిరపడివుండి హృదయంలో భగవంతుని ధ్యాస తప్ప మరేది లేని ఆ ఉన్నతాత్ములను ఉద్దేశించి నేను చెప్పడం లేదు. నిజానికి అట్టి మహాత్ములు మిక్కిలి అరుదుగ ఉన్నారు. కర్తవ్య బాధ్యతగ వారు చేయునది ఏదీ ఉండదు. ప్రేమతీవ్రతచే రెండుగా చీలిన హృదయం కలవారై దాని ఎరుక కూడ వారికి ఉండదు. ఏమి చేయాలి, ఏమి చేయకూడదు అనే దానిని నిర్ణయించగల స్థితిలో వారు వుండరు. కాని అంతిమ దశను పొందిన పిమ్మట, వారు కూడ వేరే మార్గంలో అయినప్పటికి పూర్వపు స్థితికి రావలసి ఉంది. అప్పుడు వారి సేవలు చైతన్య స్మృతికి (conscious knowledge) అతీతంగా ఉండి,

సేవాభావంకూడ మనస్సులో ఉండదు. పని అంతా అసంకల్పితంగాను (automatic) అప్రయత్నం గాను జరుగుతుంది. ఏరకమైన ఆలోచన, ప్రయత్నం ఎరుకలో ఉండదు.

సేవ చేయాలనే నీ ఆలోచనే నీ ఆధ్యాత్మిక శిక్షణారంగంలోకి మనుషులను తీసుకు వస్తుంది. ఆధ్యాత్మిక పరుడైన మనిషి ఆలోచనే అతడి ఆలోచనా స్వభావాన్ని అనుసరించి తగిన వాతావరణాన్ని సృష్టిస్తుంది. కాని మనందరం మానవ మాత్రులం. కావున మానవ విజ్ఞత ఎటువంటి పద్ధతులు కావాలని కోరుతుందో వాటిని మనం అవలంబించాలి. ఇది మన కర్తవ్యం కూడ. ఒక్కసారి కెరటం పైకి లేచినప్పుడు దాన్ని శాంతింపచేయడం అసాధ్యం. మనం ఆ కెరటాన్నే లేపడానికి ప్రయత్నించాలి. ఎటువంటి ప్రచారం ఉండకూడదని నేను కోరుతున్నాను. అయినప్పటికి ప్రతి పని సేవా భావంగ మార్పు చెందక పోతే అది దానంతటదే ప్రచారం అవుతుంది. అందుచేతనే దయతో ఆ మార్పును పొందడానికి ప్రయత్నించు. మనం చేస్తున్నది అదే.

ప్రకృతి తప్పక నీ నుండి పనిని స్వీకరిస్తుంది. నీవు త్వరలోనే పనికి సిద్ధం కావాలి. నీవు పని చేయడం తప్పనిసరి. పరిమితులను కొంచెం సడలించవలసి వుంది.

మనం ఒక పని చేసేటప్పుడు అడ్డంకులు రావడం చాలా సహజం. అవి క్రమంగా తొలగిపోతాయి. భగవంతుణ్ణి అన్వేషించే మంచివారు అన్ని చోట్లా వుంటారు. మనం మన సేవలను సక్రమంగా చేస్తే విజయం తప్పక పొందుతాము. దివ్యత్వము క్షణమైన సరే పొందినవారు ధన్యులు. 'సహజమార్గం'లో చాల ఉన్నతమైన విషయాలు కొన్ని సమయాల్లో క్రింది దశలలోనే పొందగలుగుతారు. భగవద్భక్తితో ప్రకృతి ప్రతియొక్కరిని దహించి వేయుచున్నది.

SERVICE AND SACRIFICE సేవా మరియు త్యాగాలు

సేవా, త్యాగాలు రెండే ఆధ్యాత్మిక దేవాలయ నిర్మాణానికి అవసరమైన పరికరాలు. ప్రేమ వాటికి పునాది. నిస్వార్థంగా చేసిన సేవ ఏదైనా ఉపకరిస్తుంది. సేవలో ఆరాధనా భావం ఉండి, మన దైనందిన చర్యలోవలెనే దానిలో కూడా మనము నిమగ్నమవ్వాలి. దానికి అత్యంత సులభపద్ధతి ప్రతీ దానిని దైవాజ్ఞగా స్వీకరించి, తన కర్తవ్యంగా భావించడం. ఈ ప్రపంచంలో మనకున్న ప్రతీది దైవంనుండే వచ్చిందని మనం గుర్తుంచుకోవాలి. మన తోటి మానవులు కూడ ఆయనచే సృష్టింపబడినవారే. ఆయన ప్రతీదానికి ప్రభువు. మనం ప్రత్యేకంగా సంరక్షించడానికి కొందరిని ఆయన మనకు అప్పగించినప్పటికి కూడ మనమంతా ఆయన బిడ్డలం. ఈ విధంగా మనం అనుచిత బంధాలనుండి విముక్తి పొందుతాము. ఈ భావం లోతుగా పాతుకుంటే కర్తవ్యభావంతో వారికి సేవ చేస్తాము. అదే సమయంలో ఆ మహా ప్రభువును కూడ స్మరిస్తాము. ఇది చివరకు అలవాటుగా మారి సతతస్మరణ అవుతుంది.

SERVICE TO THE MASTER గురువుకు సేవ

సంస్థకు సేవ ప్రతి అభ్యాసి యొక్క కర్తవ్యమేగాక, అది అతడికి ఆధ్యాత్మికంగా ఎంతో లాభదాయకమని గుర్తించిన వారు కొద్దిమంది మాత్రమే ఉన్నట్లు కనబడుతోంది. ఇంతేగాక ఏది అభ్యాసికి ధ్యేయంగా ఉండవలసి ఉందో అదే గురువుకు కూడ ప్రీతికరం కావచ్చు. కాని అత్యంత సాధారణమైన యీ విషయాన్ని జనులు లెక్కలోకి తీసికోనప్పుడు ఏమి చేయాలి? దురదృష్టవశాన్న తమ అభిరుచికి, యిష్టానికి సరిపడని దానిని దేనినైనా పొందినప్పుడు, అది న్యాయమైనది, సక్రమమైనది అయినప్పటికి, దానికి కూడ విసుగు చెందే వారు కొందరు ఉండవచ్చు.

సంస్థకు సేవ చేయాలనే సంకల్పం నీ హృదయంలో ప్రాముఖ్యతను సంతరించుకుంటోందని తెలిసికొని సంతోషించాను. ఈ సంకల్పమే తుదకు నీ ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధిని ఎక్కువ చేయడానికి తోడ్పడుతుంది. నీవు ఒక నదిని గురించి తలంచినంతనే నీ హృదయం ఆహ్లాదాన్ని కలిగించే దాని చల్లదనాన్ని అనుభవించడం మొదలెడుతుంది.

SHAG-E-QADR షబ్ - ఏ- క్వాదర్

నేను రాముడు మరియు కృష్ణుడిని అని భావించాను. మధ్యాహ్నం 12 గంటల సమయంలో 'నేనే దేవుడను' అనే ఫీలింగ్ తీవ్రతతో అనుభవంలోకి వచ్చింది. మరుసటి రోజు పరిస్థితి మారలేదు. సాయం త్రం 6-30 నుండి 9 గం॥ లవరకు విచిత్రంగా తీవ్రత ప్రబలినది. రాత్రికూడ స్థితి తీవ్రంగా వున్నది. కాని హాయిగావున్నది. గుండె చాలా వేగముగా కొట్టుకొన్నది. ఈ స్థితిని వివరించడానికి నాకు పదాలు చాలవు. ఈ రాత్రిని 'షబ్-ఏ-క్వాదర్' అనడంలో అప్రస్తుతము లేదనుకుంటాను. 'షబ్ - ఏ- క్వాదర్' అనుదానికి పూజనీయ రాత్రి లేదా పూజించదగిన రాత్రి అని ప్రతిపదార్థం చెప్పవచ్చును. మహమ్మ దీయులు ఈ 'షబ్ - ఏ-క్వాదర్ 'రంజాన్ దినాలలో వస్తుందని, ఆ రాత్రి దేవుని స్మరిస్తే, వేయిరాత్రులు దేవుని స్మరించిన ఫలితం లభిస్తుందని నమ్ముతారు. ఉర్దూ, పర్షియన్ సాహిత్యాలలో ఈ పదాన్ని తత్త్వవిచార సందర్భంగా ఉపయోగిస్తారు.

SHASTRAS శాస్త్రాలు

ఈశ్వర ప్రాప్తిని కాని, స్వర్గానందాన్ని కాని, స్వర్గంలోని అప్సరసల ఆనందదాయక సహవాసాన్ని కాని కాంక్షించే వారికి శాస్త్రాలు విలువైనవి కావచ్చు. నాకు అటువంటి కోరికలు లేవు కావున అవి నాకంత ఉపయోగించలేదు. ఇంతేగాక, శాస్త్రాలు దైవానికి సంబంధించిన విషయాలను చర్చించినప్పటికి, ఆ కారణంగానే వాటికి ఎక్కువ ప్రాముఖ్యత వచ్చినప్పటికీ, వాటియందు ఎన్నో సందిగ్ధ విషయాలుకూడ ఉన్నాయని ఒప్పుకుంటారు. వాటిని సంరక్షించడానికి మను మహర్షి వేదాలలో సహేతుకం కానిది ఏది ఉన్నప్పటికి దానిని స్వీకరించరాదని అనుసరించరాదని స్పష్టంగ నిర్దేశించారు. వాటి ఆధ్యాత్మిక విలువగురించి చెప్పాలంటే, అవి ప్రాథమిక నీతినియమాలను చర్చించేవి కావున వాస్తవానికి అవి ఆధ్యాత్మిక ప్రారంభకులకు మాత్రమే ఉద్దేశించబడినాయని నేను ఖచ్చితంగ చెప్పగలను. వాటి శృతులలో దేనినైనా పరిగణించినట్లయితే, అదిప్రాథమిక దశయొక్క అవసర

విషయాలకు సంబంధించిందని తెలుసుకుంటావు. అయితే వాటిని సిద్ధాంతపరమైన విజ్ఞానం కోసం అధ్యయనం చేసి ఒక మహాపండితుడు గాను, తాత్వికుడు గాను కావచ్చు. కాని ఆచరణ రంగంలో వాటి ఉపయోగం ఏమంత ఎక్కువ కాదు.

వాస్తవానికి అనంత సాగర తీరాలను చేరినప్పటి స్థితినుండే ఆధ్యాత్మిక రంగం ప్రారంభమవుతుంది. ఆ స్థితికి ముందు అక్కడ ఉన్నట్లు కనబడేది ఏదైన, అది ఆధ్యాత్మికత యొక్క ప్రతిబింబం మాత్రమేనని భావించవచ్చు. శృతులన్నీ కూడ నిశ్చయంగ ఆ స్థాయికి దిగువన గల స్థితులకు సంబంధించినట్టివి. ఇంతేగాక, అవి చాలా భాగం పరిసరాలచేతను మరియు అవి ఎక్కడ కూర్చబడినాయో ఆ ప్రాంతాల భౌగోళిక పరిస్థితుల చేతను ప్రభావించబడినాయి. ఉదాహరణకు, శాస్త్రాలలో ఏదైన ధృవప్రాంతాలలో వ్రాయబడి నట్లయితే, రోజు స్నానం చేయాలన్న నియమం, మాంసాహారంపై నిబంధన నిశ్చయంగ ఉండిఉండవు. వాస్తవానికి అవి ఆయా ప్రదేశాలలోని పరిసరాలకు పరిస్థితులకు అనుగుణంగా వాటిని రచించిన ఋషుల వ్యక్తిగత అనుభవాలపై ఆధారపడి ప్రవర్తన, క్రమశిక్షణలను గురించి సాధారణ నియమాలను తెలుపుతాయి.

శాస్త్రాలు పరస్పర విరుద్ధాలుగా ఉంటున్నాయి. కాని మనం ఆలోచించి, ఒక పరిష్కారానికి రావడానికి అవి అవకాశాన్నిస్తాయి. కావున అవి మనకు విలువైనవి. ఇంతేకాక వాటికి యింకొక సుగుణం కూడ ఉంది. అవి ప్రతి మనిషి అభిరుచి, మనస్తత్వం, మానసిక స్థాయికి తగినట్లు వారి ఆధ్యాత్మిక పురోగమనానికి విధానాలను పద్ధతులను చెబుతాయి

SHATTER త్యజించి

స్వకల్పిత భావనా వలయమును భేదించి చివరకు పొందవలసిన పరిశుద్ధస్థితిని పొందుటకై తనలోనున్న దుర్విషయములను త్యజించి, సకల సమర్థుడగు గురుదేవుని

పాదపద్మముల నాశ్రయించుటయే సన్మార్గము. ఆద్యంతములులేని అనంత సాగరమున ఈదులాడుచున్న అట్టి మహాపురుషుడే మనలనుద్ధరించి గమ్యమును చేర్చుటకు సమర్థుడు.

ఆ అత్యున్నత దశను పొందడానికి మార్గంలో మన ప్రగతికి అవరోధాలైన పరిమితులను ఛేదించుకొనడం అవసరం. లక్ష్యము మనస్సులో దృఢంగా స్థిరపడితే అనవసరమైన ప్రతి వస్తువు దాని ఆకర్షణను కోల్పోతుంది. సాధకుడు దాని బంధాల నుండి విముక్తుడవుతాడు.

SIGNS సంకేతాలు

బాగు పడాలనే భావన వుందంటే, అది ప్రగతికి ఖచ్చితమైన సూచన.

మనం గమ్యాన్ని సమీపిస్తున్నామని సూచించే గుర్తులు మూడు వున్నాయి. అవి దివ్య చర్యలు, దివ్య జ్ఞానము, దివ్య భావనలు. వీటిని నీలో పెంచుకోడానికి ప్రయత్నించాలి.

నీవు వైరాగ్య స్థితికి చేరాలని ఉత్సాహపడుతున్నందుకు నాకు ఆనందంగా ఉంది. నిస్సందేహంగా దానిని పొందుతావు. కాని అందుకు నీవు తగినంతగా పరిశుద్ధుడవు కావాలి. అది నీ మీద కూడ ఆధారపడి ఉంది. దీనికొరకే సాయంకాల అభ్యాసమును చేయవలసిందిగా చెప్పబడింది. నీవు ఆధ్యాత్మికంగా అభివృద్ధి చెందుతున్నావని నేను భావిస్తాను. దీనిని అర్థం చేసికోడానికి నేనొ సూచన యిస్తాను. నీవు తేలికతనాన్ని స్వల్పంగానైనా అనుభూతి చెందుతూ వుండవచ్చు. క్రమక్రమంగా నీలోని క్లిష్టతలు తొలగిపోయి ఆధ్యాత్మిక శక్తి నీలోనికి ప్రవహిస్తోందనడానికి ఇదొక నిదర్శనం. దీనిని అనుభవించి ఆ ప్రకారం నాకు తెలియపరచుము.

SIGNALS సంకేతాలు

ఆలోచన సరిగ్గా ఉండాలి. మీరు కొంచెం ఆలోచించినా అది సరైనది హృదయ సంకేతం దానిని ధృవీకరించాలి. దివ్య సాధనాలు ఏమిటో తెలుసుకోవడానికి కావాల్సి దానిని ప్రజలు పట్టించుకోరు. మనస్సు ఆలోచిస్తుంది మరియు హృదయం దాని సరైన సంకేతాలను ఇస్తుంది. గుండె వివిధ స్వభావం యొక్క సంకేతాలను ఇస్తుంది. వాటిని అర్థం చేసుకోవడం చాలా కష్టం. ఈ విషయాన్ని సంతృప్తికరంగా వ్యక్తీకరించడానికి నాకు ఇప్పటివరకు పదాలు దొరకలేదు. కానీ మనిషి సాధన చేస్తే దాని స్వభావాన్ని 'తెలుసుకుంటాడు'. దానిపై ఏకాగ్రత పెడితే శరీరంలోని ప్రతి కణం కూడా మాట్లాడుతుందని నా అనుభవంలోకి వచ్చింది.

<u>SILENCE</u> <u>నిశ్శబ్దం</u>

కొద్దిమంది నాకు వారి వత్తిడుల గురించి ఫిర్యాదులు చేస్తుంటారు. వాటిని తొలగించమని కోరుతుంటారు. వత్తిడి ఎక్కు వైనప్పుడు, అంతకుముందున్న తొలగిపోతుందనే విషయాన్ని మరచిపోతారు. ఆ వత్తిడిలేని స్థితిలో వత్తిడి బలంగా లేనప్పటికి కొద్దిగా మాత్రం దాని తాలుకు బరువు వుంటుంది. ఆ రెండు లేనప్పుడు, ఒక నిశ్శబ్ద స్థితి, కొద్దిగా మాత్రం శూన్యము ఉంటుంది. పూర్తి శూన్యత ఉండదు. కాని మనకి వీలయినంగా శూన్యత కావాలి. ఆ సంపూర్ణ శూన్యత భగవంతుడు మాత్రమే. మనం దైవత్వంలో ఐక్యం అవుతున్నప్పుడు ఆ శూన్యస్థితి తనంతట తానే కరిగిపోతుంది. అది అతి దగ్గరవుతుంది. నిశ్శబ్దత, ఆధ్యాత్మికతలోని ఒక భాగంలోని కొన్ని రేణువులు మాత్రమే. అదే సత్ తత్వము కాదు. విశదీకరించాలంటే నిశ్శబ్దత దైవానికి అతి దగ్గరలోనిది.

నిశ్శబ్దతకు ఆధారమైన ఆసనము నిశ్శబ్దమే. బయట అనేక కీటకాలున్నా మనకంటికి కనిపించని కీటకాలున్నట్లే, నిశ్శబ్దతను మనము చూడలేకున్నా, నిరంతర అభ్యాసం వల్ల ఈ 'సహజమార్గము'లో చూడగలుగుతాము. ప్రార్థన ఈ విషయంలో చాలా ముఖ్యమైనది. ధ్యానము ద్వారా బయటి శబ్దాలనుండి బయటి నిశ్శబ్దతకు, క్షాళన ద్వారా బయటి నిశ్శబ్దంనుంచి లోపని నిశ్శబ్దానికి చేరెదము. ప్రార్థనతో దైవస్పర్శ పొంది మన లక్ష్యమునకు దగ్గరగా చేరెదము. దీనిని ఒక క్రమమైన మార్గములో చేస్తే మనం అమృతాన్ని

పొందగలం. సక్రమంగా చేయనిచో హాని కలుగజేయును. సక్రమమైన మార్గము, పద్ధతులు మన 'సహజమార్గములో స్పష్టంగా తెలుపబడి ఉన్నవి.

మనము లక్ష్యమును గురించి ఆలోచించునప్పుడు, దానిపట్ల గల అనురాగము ఆ దూరాన్ని మన కనుచూపుమేరలోనికి తీసుకు వస్తుంది, ఎందుకంటే మనము అలాంటి ఆలోచనకు అలవాటు పడియున్నాము కనుక. మొదట మనము పదార్థమునకు వెనుక ఏదైతే వున్నదో, దానిలోనికి ప్రవేశిస్తాము, మరి మనము అడుగును మాత్రమే తాకుతున్నాము, కానీ ఆ సత్త్వమును కాదు. ఒక శబ్దం యొక్క ప్రతిధ్వని ఎక్కువ దూరము ప్రయాణము చేసినప్పుడు అది క్షీణింపనారంభిస్తుంది, ఆ తర్వాత చుట్టుప్రక్కల అంబరా నిశ్శబ్దమే. మనము ఇంకా వున్నత స్థితిలోనికి వెళ్లగలము అనటానికి ఇది ఒక సూచన అని నేను నమ్ముతున్నాను. మనము లోతుల్లోనికి వెళ్ళి ముత్యములు తెచ్చుకొనే విధంగా నిశ్శబ్దము ఎక్కడి నుంచి మొదలవుతుందో దానిలోనికి ప్రవేశించినప్పుడు దీన్ని సాధించవచ్చు మనిషి వివేకమంతా ప్రతికూల విషయాలను అనుకూలముగా మార్చుకొనుటలోనే వుంది. మరోలా చెప్పాలంటే, మొత్తము భౌతి శక్తిని ఆధ్యాత్మిక శక్తిగా మార్చటానికి విజయవంతులయ్యేలా మనము ప్రయత్నించాలి; మనకు సమర్థవంతులైన గురువర్యులు లభించినప్పుడు అది సహజమార్గ విధానములో సంభవిస్తుంది. మన దేహములోని అన్ని కణములు ఆధ్యాత్మికముగావింపబడి ఆ సత్ తత్వము తన ప్రకాశమును వెలుపలికి వెదజల్లనారంభిస్తుంది. నా సేవల వల్ల పూర్తి ప్రయోజనమును పొందే సాధకులను నేను తయారు చేస్తున్నాను.

SIMPLE METHOD సూక్ష్మపద్ధతి

ప్రాణాహుతి అను యోగ పద్ధతి మీద ఆధారపడిన సూక్ష్మపద్ధతి మనకు ఉంది. అభ్యాసికి ఆధ్యాత్మిక పథంలో అదెంతగానో తోడ్పడుతుంది. కొంత కాలం చేసిన పిమ్మట

మాత్రమే దాని ప్రభావం తెలుస్తుంది. సూక్ష్మ విషయాన్ని పొందవలసి ఉంది కావున సూక్ష్మ పద్ధతినే ప్రయోగిస్తాం. ఈ భావం హృదయంలో లోతుగా నాటుకున్న ఎడల, అది సత్వరమే ఫలితాన్ని యివ్వడం తథ్యం.

SIMPLICITY నిరాడంబరత, సరళత

నిరాడంబరత ప్రకృతికి ప్రాణము. పరతత్వమందలి అవ్య క్తశక్తియొక్క ప్రతిబింబమే ఇది. ఇది పెరుగుదలకు తోడ్పడును. అనంతత్వము యొక్క స్వచ్ఛము పూర్ణము అయిన రూపము ఇదియేనని చెప్పుట సముచితము. వాస్తవమునకు ఇదియే ప్రకృతియొక్క జీవపదార్థము. వాస్తవముగా దీనినుండియే క్రియాశక్తి ఉత్పన్నమగును. ఇదియే మూలము.

ఈ విషయములను తీవ్రముగ ఆలోచించి అభ్యసించుటకొరకై వీనిని విశదపరచితిని. సాధకులు తాము స్వయముగా కల్పించుకొన్న విషవలయమును భేదించుకొని ప్రకృతి సారమగు ఆ నిగూఢశక్తిని మరల తమ సొంతము చేసికొనుటకు ప్రయత్నించమని పాఠకులకు విన్నవించుచున్నాను. ప్రతి ఒక్కరును ప్రత్యక్షముగనున్న ప్రకృతి యొక్క నిరాడంబరతను ఆదర్శముగా తీసికొని, పాతవాసనలు నశించినదేదియో దానితో దానిలో లీనమొనర్చి తాదాత్మ్యమునొంది సకలేంద్రియములను గమ్యమును చేరుటకు బ్రయత్నించవలెను. అపుడు మాత్రమే ఆయన వైపు నిజముగా మనము పయనించు చున్నామని తలపనగును.

చిట్టచివరగా శాశ్వత సత్వప్రాప్తికై నీవు ఆర్తిగా ఉంటే, ప్రకృతిలాగా నిరాడంబరంగా ఉండడానికి ప్రయత్నించి, అటువంటి పద్ధతులనే అది పసిబిడ్డను ముద్దాడి మురిపించడానికి పసిపిల్లల చేష్టల్ని ఏ విధంగా అనుకరిస్తావో అదేవిధంగా చెయ్యాలి.

SINNER పాపాత్ముడు

'పాపాత్ములకు దైవకృప అనుగ్రహింపబడినప్పుడు, పాపాత్ములు కానివారు దాన్ని అవమానంగా భావించారు", అని ఒకానొక కవి ఎంతో అందంగ చెప్పాడు.

గునాహ్రోన్ కో పూచ్చా జో వుస్కి రహమత్ నే
బహుత్ కాఫీ హువే జో గునాహగరన థే !

తాను పాపాత్ముడనని అనుకోవడం వినమ్రతకు ఒక గుర్తు. కాని యీ భావం ఇస్లాం మతానికి సంబంధించినది. బహుశా మన మతంలో దీన్ని గురించి ఎక్కడా చెప్పలేదు. వాస్తవానికి దీంట్లో మర్యాదకు సంబంధించిన విషయం ఒకటుంది. మనం పాపాత్ములమని భావించుకున్నప్పుడు, మన హృదయం ఆయన కృపను మన వైపుకు లాక్కోవడం ప్రారంభిస్తుంది. ఈ స్థితిలో మనం పూర్తిగా ఆయన కృపపై ఆధారపడినప్పుడు ఎంతో ప్రయోజనాన్ని పొందుతాం. ఇది శరణాగతిలో ఒక భాగం. మనం ఒక ఉన్నతమైన దానివైపుకు పురోగమించేటప్పుడు, మన అల్పత్వం అనుభవానికి రావడం మొదలెడుతుంది. దాని ఫలితంగా మనం ఆ దైవకృష కోసమే చూస్తుంటాం. మనం అస్తిత్వం లేని వాళ్లం అవుతాము అంటే ఆ దైవకృప కోసం మనం శూన్యాన్ని సృష్టించుకున్నామని దానర్థం. సత్తత్వం గురించి చెప్పే దీనిని అన్వేషకుడు మాత్రమే దాన్ని తెలుసుకోగలడు.

SOLIDITY దృఢత్వం

మనం నిత్యం ప్రాపంచిక విషయాలతో మునిగి ఉంటాము. మనం ఏమీ చేయకపోతే, మన ఆలోచనలకు విశ్రాంతి సమయంలో రెక్కలు వచ్చినట్లు అనిపిస్తుంది. మేము ఎల్లప్పుడూ గందరగోళంలో మరియు గందరగోళంలో ఉంటాము. మన వ్యక్తిగత మనస్సు అలాంటి పాత్రలకి అలవాటు పడింది, కాబట్టి మనం ప్రతిదానిని అత్యద్భుతంగా మార్చుకున్నాము. మన తప్పులు చేయడంలో మన చర్యలు మరియు ఆలోచనలు చాలా ముఖ్యమైనవి. మేము వివిధ రకాల ఆలోచనలు మరియు ఆలోచనలతో సంబంధంలో ఉన్నప్పుడు, అవి మన భావోద్వేగ భావాలు మరియు భావాలపై ముద్రలు వేస్తాయి. ఇంద్రియాలన్నీ చెడిపోయి తప్పుడు మార్గాన్ని అవలంబిస్తాయి. అటువంటి అభ్యాసం చాలా కాలం పాటు కొనసాగినప్పుడు, మేము వాటిని మరింత దిగజార్చాము. ఇంద్రియాలు మరియు ఇంద్రియాలపై మనం చేసే గుర్తులు వాటిని బోధ లేదా జ్ఞానం లేని శిలలాగా

దృఢంగా మారుస్తాయి. ఆత్మ, నిస్సందేహంగా, చర్య తీసుకోలేదు, కానీ మనం అలాంటి అడ్డంకులు మరియు కవచాలను సృష్టిస్తాము, అది పట్టు పురుగు యొక్క కోకన్ వలె చుట్టుముట్టబడి ఉంటుంది. అప్పుడు ఏమి జరుగుతుంది? మనం ఆత్మలోకి కూడా చూడలేము, దానిని గ్రహించడం ఏమిటి. మన దుర్మార్గపు ఆలోచనలు మరియు చర్యల ప్రభావంతో మనం మన వివక్ష మరియు సరైన జ్ఞానాన్ని పాడుచేస్తాము. పైన చెప్పినట్లుగా, ఈ దృఢత్వ స్థితికి చేరుకున్న వారు రాజ్-యోగ బోధన కిందకు రావడానికి ఇష్టపడరు. అందుకే మనం చెప్పే మాటలకు జనం మొగ్గు చూపుతారు.

దృఢత్వం మన స్వంత ఆలోచనలు, చర్యలు మరియు పరిసరాల ప్రభావంతో వస్తుంది. అందువల్ల, మన ఆలోచనలు తప్పనిసరిగా నియంత్రించబడాలి మరియు వ్యక్తిగత మనస్సు పూర్తిగా క్రమశిక్షణలో ఉండాలి, తద్వారా స్థిరపడిన బరువును తీసివేయాలి.

<u>SOLUTION</u> <u>పరిష్కారము</u>

మనయెదుట నున్న సమస్య కేవలం ఈ జన్మకు పరిష్కారము కనుగొనుట కాదు; అది ముందు జన్మల కన్నిటికిని పరిష్కారము కనుగొనుట. విశాలదృష్టితో పరికించిన మహాప్రళయము వరకుగల వివిధ సమయములలో ఆత్మయొక్క వివిధ స్థూలకారణ రూపముల కంతటికి ఈ సమస్య వ్యాపించుచున్నది.

<u>SOUL ఆత్మ</u>

అస్థిత్వము, స్వాభావిక స్వరూపముతోడి ఆత్మయొక్క ఉనికిని సృష్ట్యాదివరకు గుర్తించ వీలగును. సూక్ష్మాతి సూక్ష్మమగు అంతటి ప్రాథమిక స్థితి యందలి ఉనికినుండి ఆత్మ స్థూలాతిస్థూల స్వరూపములవరకు వచ్చినది. వీటిని ఆత్మను చుట్టుకొనియున్న పొరలని అనవచ్చును. తొలి పొరలు బహు సూక్ష్మమైనవి. వీటితో మనము మన మాతృభూమియగు భగవత్ సామ్రాజ్యమున వుంటిమి. అహంకారమనెడి పొరలు చేరుచు వచ్చెను. అనంతరము అపరిష్కృత రూపమున ఉన్న మనస్సు, చిత్తము, బుద్ధి, అహంకారములనునవి మన స్థూల్యమును వృద్ధిపొందించ నారంభించెను. క్రమేణ

సంస్కారములేర్పడుచు వచ్చెను. అవి వాటి ఫలితములు చూపసాగెను. సద్గుణ దుర్గుణములు పొడసూపెను. మెల్లగా మన ఉనికి సాంద్రస్వరూపము దాల్చెను. సంస్కారముల ప్రభావమున సుఖ, దుఃఖ, కష్ట సుఖానుభూతులేర్పడెను. మన సుఖసౌఖ్య ప్రీతులు కష్ట దుఃఖ నిరసనలు మరికొన్ని చిక్కులను సృష్టించినవి. మనము తరచు బాధాకష్టములచే పరివేష్టితులమై యుందుము. వీటినుండి వెలికివచ్చుటే మన ప్రధాన లక్ష్యమని తలచెదము. ఇది ఈ సమస్యను కడు సంకుచిత దృష్టితో చూచుట.

మనిషి ఆత్మ చైతన్యాన్ని కలిగి వుంది. ఈ చైతన్యము స్పష్టంగా దివ్య సంకల్ప ఫలితం. ఆ దివ్య సంకల్పమే వస్తువుల రూపకల్పనకు కారణం అయింది. మన సంకల్ప ఫలితంగా మన భావనా శక్తిని ప్రయోగించి మనతో తీసుకు వచ్చిన వస్తువులను మనం తయారు చేసుకోడం జరిగింది. ఆ విధంగా మన చుట్టూ వున్నదంతా ఆత్మయొక్క నిజస్వభావానికి వ్యతిరేకంగా వుంది. శాంతి ఆత్మయొక్క లక్షణం; దానికి వ్యతిరేకమైన అశాంతి శరీర లక్షణం. కాని దీన్నంతటిని మనకు మనమే చేసుకున్నాము. ఇది మన పనే. ఇప్పుడు ఈ చర్యలు ప్రతి చర్యల ఫలితంగా ఏర్పడిన భగ్గుమనే శబ్దం మనకు బాధలు దుఃఖాల రూపంలో కనపడింది. మనం వాటికి ఏదో విధంగా శక్తిని యివ్వకుండ ఆపివేస్తే అవి నీరుపోయని మొక్కల వలె వాడిపోతాయి. శారీరక ప్రజ్ఞతో కూడిన మన భావనను ఆత్మవైపుకు మరల్చినప్పుడు మాత్రమే ఇది సాధ్యం కాగలదు. మన తప్పుడు పనులు వలన దుఃఖాలు, క్లేశాల రూపాన్ని దాల్చిన విషయాలు వాడిపోవడం ప్రారంభిస్తాయి, లేదా అధిచేతన ఫలితంగా ఎక్కువగ ప్రభావితం అవుతాయి. కాల క్రమేణ అవి పూర్తిగా తొలగిపోతాయి. వాటి భగ్గుమనే శబ్దాలు కూడ ఆగిపోతాయి. మనిషి అప్పుడు ఆదిలో దివ్యసంకల్ప ఫలితంగా చైతన్యవంతమైన ఆత్మ ప్రజ్ఞా స్థితిలో వుంటాడు.

<u>SOUL DANCE ఆత్మ నృత్యం</u>

అతడికి సహజమార్గంలో క్రింది దశలలో స్వల్పమైకపు స్థితిని పోలిన ఒకరకమైన తన్మయత్వాన్ని తరచు అనుభవిస్తాము. కాని అది పైన ఉదహరించిన జడత్వ స్థితికి

నిశ్చయంగ విభిన్నమైనది. ఈ స్థితిని ప్రశాంతత యొక్క ఆనంద స్థితియని చెప్పడం మరింత యుక్తంగ ఉంటుంది. అది యింద్రియాల భార ప్రభావంతో బరువెక్కినటువంటిది కాదు. అభ్యాసి యింద్రియ ప్రభావంనుండి పూర్తిగా వేరుపడినట్లు భావిస్తాడు. దీనిని ఆత్మనృత్యంగా చెప్పవచ్చు. అది ఒక ఉన్నత స్థాయి నృత్యం. ఒక నర్తకుడు ఆ నాట్యంలో పూర్తిగ లీనమైనప్పుడు, అది శ్రీ కృష్ణ పరమాత్మ నాట్యానికి సమానం అవుతుంది. అది చూసేవారిని ఒక పారవశ్య స్థితికి తీసుకువెడుతుంది. కాని యీ రకమైన నృత్యం యిప్పుడు అస్సలు తెలియదు, వాడుకలో లేదు. పురాతన గ్రంథాలు కూడ దానిని స్పష్టంగ ఉదహరించలేదు. శివుని తాండవ నృత్యానికి, దీనికి ఎక్కువ పోలిక వుంది. కాని శివుని నృత్యం యిది కచ్చితంగ ఒకటే కావు. అది మరింత స్థూలమైనది.

SPACE AND TIME ఆకాశం మరియు సమయం

సృష్టికి పూర్వం అంతటా "ఆకాశమే" ఉంది. దైవం ఉనికిలోకి రావడం, తరువాత వచ్చిన పరిణామం. అది కనబడడానికి కొంతకాలం పట్టింది. ఆకాశం అనంతము, శాశ్వతము. కావున దైవం కూడ శాశ్వతమేనని, మనం నిర్ణయించుకున్నాము. దైవం ఉనికిలోకి వచ్చిన తరువాత కాలము ఏర్పడింది. ఆ విధంగ దైవం యొక్క సృష్టికి ఆకాశమే తల్లిగ అయింది; కాలము దాని అభావ స్థితి, ప్రతి వస్తువు అనంతంలోనే అంతం కావలసి వుంది. చలనం ప్రతివస్తువులో కూడ వుంది. అది ఎంతో స్వల్పంగాను, అదృశ్యంగాను వుండవచ్చు. "అప్పుడు ఆకాశమును ఎవరు సృష్టించారు?" అనే ప్రశ్నను కూడ అడుగవచ్చు. దైవాన్ని, విశ్వాన్ని సృష్టించవలసిన అవసరమే ఆకాశం యొక్క ఉనికికి కారణం అయింది అని చెప్పడమే దీనికి వీలైన సమాధానం. అది ఉంది; ఎల్లప్పుడు ఉంటుంది; అందువలన అది శాశ్వతమైనట్టిది. అయితే దానికి బదులుగా ఆకాశాన్నే ఎందుకు పూజింపకూడదు? దీనిని గురించి కచ్చితమైన సూచన ఒకటి ఋగ్వేదంలో ఉంది. కాని దానిని సరిగా వివరించక పోవడం వలన ఆ మర్మ రహస్యం పరిష్కారం కాకుండానే ఉండిపోయింది. ఎవరైన తనలో ఆకాశస్థితి వంటి దానిని పెంపొందించుకున్నట్లయితే, అతడు

అప్పుడు అత్యున్నత స్థితిని చేరుకున్నట్లే. అది అభావస్థితి యొక్క అంతిమ దశకు సమాధానమవుతుంది. ప్రతి ఒక్కరు తప్పక దానినే కోరడం యుక్తమైన పని. ఈ పరిష్కారం ఆశ్చర్యకరంగా ఉందనడంలో సందేహం లేదు. అది పూర్తిగా సరైనది కూడ. ఆకాశము పరబ్రహ్మము. అది అణువులతో కూడి ఉన్నది కాదు. దానిలో ఎటువంటి చలనము లేదు కూడ. అది పూర్తిగా స్వచ్ఛమైనది. అందులో ఏదీ కూడ కలవలేదు. అయితే దానిని అందరి మనస్సులకు స్పష్టమయ్యేటట్లు తెలియ చెప్పడం చాల కష్టం. పాశ్చాత్యులు పడక కుర్చీ తత్వజ్ఞానానికి యీ సిద్ధాంతం సరిపోక పోవచ్చును. న్యాయంగా దీనిని వేదాలకు చేర్చిన ఒక నూతన అనుబంధంగా భావించవచ్చు.

ఆకాశము శూన్యప్రదేశము అయితే, అవకాశము కాలం అవుతుంది. ఈ రెండూ పరస్పర విరుద్ధాలు. కాలము ఆకాశము చే సృష్టించబడింది. దానిని ఆకాశం యొక్క స్థూలరూపంగా భావించవచ్చు. వాస్తవానికి ఈ విశ్వం కాలము లేక అవకాశము యొక్క ప్రత్యక్ష రూపం; అంతర్ వృత్తము దైవాన్ని సృష్టించడానికి, బాహ్యావృత్తము విశ్వాన్ని సృష్టించడానికి దారితీసాయి. రెండింటికి మధ్యనవున్న భాగమే కాలవ్యవధి (duration). మహాప్రళయ కాలంలో జరిగేవిధంగా బాహ్య ఆవరణ ఆ మధ్యనవున్న భాగంతో విలీనమైనప్పుడు ఆకాశం మాత్రమే మిగిలివుంటుంది. అనగా అస్తిత్వము (Identity) ఆకాశంగా మార్పును పొందుతుంది. వేరుమాటలలో చెప్పాలంటే అస్తిత్వమే ఆకాశం అవుతుంది.

<u>SPARTAN</u> <u>స్పార్టను(spartan) మనస్తత్వం</u>

భగవంతుడు అరణ్యవాసి అయినట్లుగ, ఆయనను అరణ్యం మధ్యలోనే అన్వేషించాలనే ప్రజ్ఞా విశ్వాసం వ్యర్థం మరియు అర్థరహితం కూడ. ఆయనను మన హృదయాంతరాళంలోనే అన్వేషించడం మరింత ఉత్తమం అని నా నమ్మకం. కాని అందుకు స్పార్టనుల(spartans) మనస్తత్వం అవసరం అవుతుంది. వారు రణరంగం నుండి

విజయాన్ని సాధించి డాలుతో తిరిగి రావడమైనా చేస్తారు లేక రణరంగంలోనే డాలుపైన వేసుకొని వీరమరణాన్ని పొందుతారు.

SPECIAL PERSONALITY ప్రత్యేక వ్యక్తిత్వం

ప్రపంచం పూర్తి పతన దిశలో దిగజారుతున్నప్పుడు మానవ మనస్సు పెడదారి పట్టుటవలన ఉత్పన్నమైన దుష్ప్రభావం నుండి విముక్తి గావించడానికి యుగపురుషులు, కొన్ని సమయాలలో మహాత్ములు, ప్రవక్తలు, అవతారాల రూపంలో అవతరిస్తారని యించుమించు ప్రపంచం యావత్తు నమ్ముతోంది. ఆవిధంగా ప్రక్క కార్యం ఎవరో ఒక మానవాతీత వ్యక్తి ద్వారా మాత్రమే నెరవేరుతుంది దానికి కారణం అన్నింటిని కార్యరూపంలోకి తెచ్చే మనస్సును అతడు కలిగి ఉండడం. అతడికి ఉన్న ఆ మనస్సు పరిపూర్ణస్థితిలో ఉంది క్షోభ రూపంలో ఉన్న ఆ దివ్య శక్తికి దాదాపు సరిపోలి ఉంటుంది.

ప్రకృతిలో మార్పు యిప్పుడు అవసరమై యున్నది. పూర్తిగా 'మరమ్మత్తు' చేయబడవలెను. దీనికొక ప్రత్యేక వ్యక్తి ఉద్భవించినాడని నమ్ముడు. అతడు రెండున్నర సంవత్సరముల నుండి తన కృషి ప్రారంభించి చేయుచున్నాడు. అతని సూచనలను అనుసరించి, ప్రపంచ ప్రజానీకముచే సామాన్యముగా నెరుగబడక, ఆధ్యాత్మిక రంగములో ఉత్తమస్థితిని సాధించిన యీ నాటి గొప్ప ఋషులు, పనిచేయుచున్నారు. ఇంకను ఎక్కువమంది వ్యక్తులు ముందుగల పని నెరవేర్పబడుటకై తయారు కాబడుచున్నారు.
కన్నులుండి చూడగల్గినచో అతని కృషి, దాని ప్రభావము చూచి తెలిసికొనవచ్చును. ముందు చేయవలసిన పని చాల ముఖ్యమైనది. మార్పు తెచ్చుటయే 'ఆఖరి' ఫలితము. కొంతకాలము పట్టవచ్చును. కాని ఫలితము తప్పదు. తరువాత ప్రపంచము తన స్వస్వరూపముతో ప్రకాశించును. దానికై యతడు రంగమును సిద్ధపరచుకొన్న తరువాత అతని యాజ్ఞలననుసరించి, వివిధ ప్రకృతి శక్తులు అతని సలహాలతో పని చేయుటకు ప్రారంభించు సమయము సమీపములోనే ఉన్నది. ఆ ప్రకృతి శక్తులు పనిచేయుటకెదురు

చూచుచున్నవి. ప్రకృతి యంత్రాంగము సరిగా పనిచేయుస్థితిలో నుండుటకు అట్టి వ్యక్తి సూటిగా శక్తిని పొందును. ముక్తజీవులతో సంభాషించగల శక్తి సామర్థ్యములు కల్గి యోగజమైన ఉన్నతస్థితిలో నున్న దివ్యదృష్టిగల్గి, బాగుగ నభివృద్ధి పొందిన ఋషులు, సూటిగా వానితో సంభాషించిగాని, ప్రకృతిని చూచిగాని, యీ విషయములన రూఢి పరచుకొనవచ్చును. మిగిలినవారు కాలక్రమముగా ఫలితములను స్థూలముగనే తిలకించగలరు.

మీకు నిజము చెప్పవలెనన్న, ప్రపంచములో మార్పు తెచ్చుటకు ఇప్పుడుద్భవించిన వ్యక్తి విశ్వమంతటికి నొక్కడే గలడు. అతని కిష్టమైనచో ఏ సమయములోనైనను సూర్యునిలోను, చంద్రునిలోను, కారణ శరీరము (Astral form)లో ప్రత్యక్షమవగలడు. ఆ వ్యక్తి మనదేగాక యితర ప్రపంచముల పనికూడ చేపట్టును. మీ మీ దృష్టినభివృద్ధి పరచుకొన్నచో, భౌతికముగ అతడొక్క చోటన ఉన్నప్పటికి, భగవత్ సామ్రాజ్యమందెల్లెడ నతడు వ్యాపించియున్నట్లు గ్రహించగలరు. ప్రజలు దీనిని అలంకారముగను, ఊహానాటకముగను తీసికొనవచ్చును. కాని వారి యభిప్రాయములతో మేమెంత మాత్రము నేకీభవింపము. అతడు ప్రకృతి ధర్మము పూర్తిగా నభినయించు చున్నాడు.

ఇంతకు పూర్వము వర్ణింపబడిన వ్యక్తివంటివాడు ఎవరికినీ మిత్రుడు గాని, శత్రువుగాని కాడు. అతడు సమదృష్టి కలిగియుండును. దానిని ఎప్పుడునూ వీడడు. అతడొకవేళ నట్టి అసమానతను ఒక్క క్షణమైన చూపించినచో, వాతావరణము వ్యతిరేకించి దుఃఖ భూయిష్ట ఫలితములు కల్గును. అట్లు కొంతకాలము సాగినచో ఛాయామాత్ర ప్రజా హృదయములు నశించును ఆ స్థితిలో సంస్కారములన్నియూ పోయి, లోక వ్యవహారములు వానియంతటవే జరుగును. కానీ సంస్కారములట్లే మిగిలియున్నచో జీవిత సమస్యా పరిష్కారము జరగనేజరుగదు.

అచ్చటికి చేరినవారు వారికీయబడిన సూచనల ననుసరించి ప్రకృతిని క్రమపరచుచుందురు. సూచనలు 'ఆదిమూలము' (Absolute Base) యొద్దనుండి

వచ్చును. ఆ ఆదిమూలమునుండి సూచనలు ఎట్లువచ్చునది నేను తెల్పగలను. అట్టి అనుభవమును పొందువరకు దానిని అపార్థము చేసుకొనుటకు అవకాశమున్నది కావున నేను దానిని చెప్పుటలేదు. ప్రత్యేక శక్తులతని కొసగబడును. వానితో నతడు పనిచేయ ప్రారంభించును. భగవత్సృష్టి యొక్క స్పర్శ యతనికి తగిలి అతనిని తదనుగుణముగా మలచును. భగవంతుని ప్రతి ఆజ్ఞయు అతనిగుండా పోవును. ప్రకృతిలో ప్రతి విషయమును గ్రహించి, తెలుసుకొనగలడు. విషయము స్పష్టముగా అతని కంటికగుపించును. ఏకత్వము ప్రాముఖ్యము వహించును. బహిరంతరముల సర్వత్ర దానిసే అనుభవించును. ఒక రాతిని మనుష్యుని, లేక ఒక మొక్కను అవియున్న స్థూలరూపములలో నిర్ణయింపడు పరిమితులిచ్చట అంతమొందును. ఇది తుది గమ్యస్థానము. జీవిత సమస్య పూర్తిగా పరిష్కరింపబడినది. పూజలు ధ్యానము ఇచ్చట అవసరములేదు. ప్రకృతికి సంబంధించిన వివిధ శక్తులు అతని యాజ్ఞకు లోబడియుండును. వానితో నతడు పనిచేయించును. ఆ శక్తులతనికి విధేయముగ నుండును. అట్టి వ్యక్తి విశ్వమంతటిలో ఒకే కాలములో నొక్కడు మాత్రమే యుండును. మహాప్రళయ సమయము వచ్చినపుడు, ఆ సమయములోనున్న అట్టి వ్యక్తి సృష్టిని లయముచేయుటకై ప్రత్యేకముగా నియమింపబడిన ముక్తజీవితో కలిసి పనిచేయును. పైన చెప్పిన ముక్తజీవుడు మిగిలిన వారికంటె కేంద్రమునకు చాల దగ్గరనున్నవాడై యుండును. ముక్త జీవులు చేరు స్థలము 6వ పటములో చూపబడినది.

భారతదేశ పరిస్థితి, ప్రపంచ పరిస్థితి కూడ మెరుగుపడుతుందనే ఆశ పూర్తిగా వుంది. ప్రపంచ మార్పుకై పనిచేస్తున్న యుగపురుషుడు తన కార్యాన్ని యించుమించు పూర్తి చేసాడు. అది చాలా నెమ్మదిగా భూమికి భౌతిక రూపంలో వస్తోంది. అది ఒక్క సారిగా మిక్కిలి వడిగా వచ్చినట్లయితే ఆ యుగపురుషుడు తన కార్యము పూర్తి అయ్యింది కావున వెంటనే ఈ లోకాన్ని విడిచి వెళ్ళవలసి వస్తుంది.

నేను వివిధ సంస్థల అధిపతులను అనేకమార్లు కలిసాను. ప్రతిచోట ప్రాణాహుతి విచారకరంగా లోపించింది. అంతేకాక వారిలో అనేక మందికి అది చాలా కొత్త విషయం కూడ. ఇది నాకు ఎంతో ఆశ్చర్యాన్ని, విచారాన్ని కలిగించింది. స్వామి వివేకానందునకు

ప్రాణాహుతిని యీయగల సమర్థత ఉండినది. కాని అటువంటి మహాపురుషులు ఎప్పుడూ కూడ అరుదుగానే ఉంటారు. మా పూజ్య గురువర్యుల వంటి మహాపురుషులు ఏ కారణం లేకుండ జన్మించరు. ప్రపంచం వారి కొరకు ఆతృతతో నిరీక్షిస్తూ కాచుకొని ఉన్నప్పుడే వారు అవతరిస్తారు. అటువంటి మహోన్నత మహాపురుషులు, అవతారపురుషులు ఉపాసనా విధానాలను, పద్ధతులను కాలావసరానికి తగినట్లు మార్పు చేయడానికే భౌతిక రూపంలో అవతరిస్తారు. శ్రీకృష్ణ పరమాత్మ విషయం కూడ అటువంటిదే. ఆ కాలంలో ఆయన ఒక మహాగురువు.

SPECIAL WILL ప్రత్యేక సంకల్పం, అజేయ సంకల్పాన్ని

నామట్టుకు నేను ఆధ్యాత్మిక కార్యమునందు ఉన్నప్పుడు విజయాన్ని సాధించడంలో నాకెన్నడు కొంచెమైన సందేహం కలుగదు. ఆ కారణంగానే నా ఆధ్యాత్మిక జీవితమ అంతటిలోను నేను ఎన్నడు నిరాశను పొందలేదు. అచంచల సంకల్పమే దాని రహస్యం. మీరందరు ఆ విధమైన అజేయ సంకల్పాన్ని పెంపొందించుకోవాలని నా కోరిక. నీవు దాన్ని చాటి సులభంగ చేయగలవు.

SPIDER'S WEB సాలెగూడు

శిశువు విస్మయం చెందినపుడు ఆలోచన ప్రారంభమగును. దానిని వ్యక్తీకరించుటకు తల్లితండ్రులనుండి తగిన సారము అతనికి లభించును. ఆలోచనలు కూడినపుడు శక్తి పుట్టును. అప్పుడు వాటి చలనము మొదలగును. అతను మాటలాడుట నేర్చుకొనువరకు ఇది కొనసాగుతునే యుండును. ఇపుడు వ్యక్తీకరించుటకు భాష కలదు. ఆ శిశువు తనకు తానుగా భావము వ్యక్తీకరించుటకు భాషను ప్రయోగించును. దీని కేంద్రము మనస్సులో వుండును. ఇది తనకు ముందుగా యిచ్చిన సూచనలతో పనిచేయును. ఇప్పుడు తల్లితండ్రులు యిచ్చిన వివిధ సూచనలు, కొంత కాలము తరువాత తన కైతాను యిచ్చుకొన్నవి, వివిధ ఆలోచనలకు మూలమగును. వాటిని నెరవేర్చుటకు అనుగుణముగా, కేంద్రము అనేక మార్గములను యేర్పరుచుకొనును. వేరువిధముగా

చెప్పవలెనన్న, కేంద్రముచుట్టూ సాలెగూడు తయారగును. దీని తీవ్రతను బట్టి వివిధ మార్గములు యేర్పడుటయే కాక, అవి దృఢమగును. శిశువు ఈ వలలో చిక్కుకొనును. సూచనల వలన ప్రవేశపెట్టిన ఈ భౌతిక శక్తిని తీసివేయువరకు, సమత్వమును సాధించుట సాధ్యముకాదు.

SPEECH వాక్ శక్తి, ప్రసంగం

చూసే వాడికి మాట్లాడే శక్తి లేదు. వాక్ శక్తి ఉన్న వాడికి చూసే శక్తి లేదు. అంటే ఈ పరిస్థితి వర్ణించలేనిది. మాస్టారు నన్ను నడపగలిగేలా చేసిన పాయింట్ యొక్క వివరణ ప్రసంగం లేదా కలం ద్వారా చేయలేము. ఏది ఏమైనప్పటికీ, ఆత్మ పరిస్థితులు లేదా గుండెపై దిగజారిన ప్రభావాలు సమర్పించబడుతున్నాయి. కొన్ని నెలల క్రితమే దగ్గరితనం పెరిగే పరిస్థితి నెలకొంది. ఇప్పుడు దూరం లేదా సమీపంలో ఉన్న భావన లేదు. ఉన్నది ఉనికిలో ఉంది.

SPIRIT ఉత్సాహం,

కొంతమంది వ్యక్తులు ఈ వ్యవస్థలో నిర్దేశించబడిన అభ్యాసాలు అంతిమ లక్ష్యాన్ని సాధించడానికి తమంతట తాముగా సరిపోతాయని అభిప్రాయపడుతున్నట్లు అనిపిస్తుంది, కానీ అది ఖచ్చితంగా అలా కాదు. సహజ్ మార్గ్ క్రింద సాధన గురించి ప్రస్తావిస్తున్నప్పుడు నేను దాని యొక్క నిజమైన స్ఫూర్తికి దృష్టిని ఆకర్షించాలి. అభ్యాసి తన మనస్సును దాని బాహ్య లక్షణాలపై మాత్రమే స్థిరపరచకూడదు. దురదృష్టవశాత్తు ప్రజలు తమ దృష్టిని అధికారిక నియమాలు మరియు పద్ధతులపై మాత్రమే ఉంచుతారు మరియు నిజమైన ఆత్మను విస్మరిస్తారు. వ్యవస్థలో, ఆధ్యాత్మిక శిక్షణ · ప్రసారం ద్వారా అందించబడినప్పటికీ, అభ్యసి తనలో తాను అభివృద్ధి చెందడానికి అత్యంత ముఖ్యమైన మరియు అనివార్యమైన విషయం మిగిలి ఉంది. అభ్యసనకు అనుబంధంగా ఉండటమే ప్రేమ మరియు భక్తి. అభ్యాసం యొక్క పురోగతిని వేగవంతం చేయడానికి ఈ లక్షణాన్ని శ్రీకృష్ణుడు రాజయోగంలో ప్రవేశపెట్టాడు.

SPIRITUALITY ఆధ్యాత్మికత

భౌతిక తత్వంతో నిండివున్న ఈ యుగంలో ఆధ్యాత్మికత ఒక విభిన్న మార్గాన్ని పట్టింది. ప్రయోగాత్మక విలువ అసలు విషయం కన్నా సదా ముందే ఉంటోంది. ప్రస్తుతం ఒక మహాత్ముని తెలుసుకొనుటకు అసలైన పరీక్ష అతడి యదార్థ అంతరస్థితి కాదు. అతడి బాహ్య స్వరూపం మాత్రమే. అంతరస్థితులను ప్రయోగాత్మకంగా పరిశోధించి తెలుసుకొనే పద్ధతులు అరుదుగా లభ్యం అవుతాయి. కావున ప్రాచీన ఆధ్యాత్మిక శిక్షణా విధానాలు ప్రక్కకు నెట్టబడ్డాయి. అందువల్లనే యిప్పుడు ముందుగా పాఠకులకు అవలంబించవలసిన సరైన జీవన పద్ధతులను వివరించడం అవసరం అవుతుంది. అందుచే ఆధ్యాత్మిక శిక్షణా పద్ధతి అంతా ఆధారపడి ఉన్న ఆ అసలైన హేతువులను పాఠకులు ఊహించుకొనుటకు ఏదో ఒకటి వ్రాయడం అవసరమైంది. నా గ్రంథాలు ఈ రంగంలో నాకున్న స్వానుభవంపై ఆధారపడి వ్రాయబడినవి. నేను అనావశ్యక వ్యాఖ్యానాలను వదలి, ప్రాథమిక విషయాలను మాత్రమే చర్చించాను. వాటియందు చెప్పిన విషయాలు నేను చేపట్టిన కార్యక్రమంలో అసలు భాగానికి సరిగా వర్తిస్తాయి.

ఆధ్యాత్మికత యెంతటి సూక్ష్మ మానసికస్థితి అనగా దానితో పోల్చినపు తదితరములన్నియు బరువైనవిగను, స్థూలమైనవిగను కనిపించును. రోజాపూవు యొక్క మనోహర పరిమళమువలన ఇంద్రియములకు అనుభూతమగునట్టి మృదుభావము కూడ దానికంటె మరింత భారమైనది, దానిని ప్రకృతితో చక్కగా సమ్మేళనమును సాధించిన పరిపూర్ణ ప్రశాంత స్థితి యని నేను వచింతును. ఈ మానసిక స్థితిలో సర్వేంద్రియములును, బుద్ధి శక్తులును నిద్రాణ దశయందుండును. అవి యాంత్రికముగా మనస్సుపై ఎటువంటి ముద్రను వేయక పనిచేయును. దాని ఉన్నత స్థితులలో పరిపూర్ణ ప్రశాంతత యొకటి. కాని నిజస్థితి యింకను కడుదూరమందున్నది. ఆ స్థితి యందు ప్రశాంతతా జ్ఞానము కూడ నశించును. ప్రశాంతతా జ్ఞానము కూడ మనస్సుపై కొంత భారమును, అదెంత స్వల్పమైనప్పటికిని కల్గించుచున్నది. అసలు ప్రశాంతతే యెరుగని స్థితియందున్నచో

యదార్థమునకు సంస్కారభావముల ప్రభావమునుండి, తద్భారమునుండి మనము దూరమయినట్లే. ఈ దశయందలి స్థితి వింతయైనది. అది ఆనందము కాదు. తద్భిన్నముకాదు. ఈ దశయందలి స్థితిని తెలుపుటకు మాటలు చాలవు. మనము చివరకు పొందవలసిన స్థితి యట్టిది. అందుకు ఎవరు పైన వర్ణించినట్టి స్థితియందే నిరంతరముగా నధివసించుచుండి, తన ఆత్మబలముచే అభ్యాసి హృదయమందు ఆధ్యాత్మికస్థితులను ప్రసారించుటకును, అందలి క్లిష్టతావరోధముల నిర్మూలించుటకును శక్తి సామర్థ్యములు కలిగియుండునో అతడు, కేవలమతడే గురువు కాదగియున్నాడు. దీనికంటె అధోదశయందున్న వ్యక్తి ఆధ్యాత్మిక శిక్షణ ఇచ్చుటకనర్హుడు.

వాస్తవానికి ఎటువంటి రంగు, వాసన, రుచి లేనట్లు అవడంలోనే నిజమైన ఆధ్యాత్మికత వుంది. దీనికి కారణం దైవానికి యివేమీలేవు. మన విధానంలో, సాధకుడిని సతత్వం వరకు తీసుకొని వెళ్ళడానికి ప్రయత్నం జరుగుతుంది. ఏ ఒక్క వర్ణమైనా మిగిలి వుంటే పరిశుద్ధత ఏమాత్రం వుండజాలదు. ఈ విషయాలన్ని నీకు తెలుసు.

ఆధ్యాత్మికత అనేది చాల సులభమైన విషయం. దాన్ని సిద్ధింప చేసికోడానికి ఏమంత కాలం పట్టదు. కేవలం భక్తి శ్రద్ధలను వృద్ధి చేసుకోవాలి. మరల మరల స్మరించడం ద్వారా భక్తి కలుగుతుంది.

'ఆధ్యాత్మికత' దివ్యత్వమునందు సమాప్తమగును. కాగాదివ్యత్వము దాని మూలమగు సత్త్వమందు అంతమగును. సాధకుడు ముక్తి పొందిన పిమ్మట, భగవంతుని సామీప్యస్థితిని చేరును. అచట మౌనముకూడా మౌనమగును. జీవన్ముక్తికూడ ఆధ్యాత్మికతయందు ఒక అధ్యాయము. భౌతిక తత్త్వము అదృశ్యమైన పిమ్మట భౌతిక విజ్ఞానము దానిని వివరింపజాలదు. ఆధ్యాత్మికత, అత్యున్నతమైన చైతన్యము యొక్క అనుభూతియే. ఇది విశుద్ధమును, సంపూర్ణమగు దివ్యత్వముతో కూడిన అంతటా సమత్వమైన స్థితియందు ప్రవేశించు సింహద్వారము. సత్ తత్వము తో పోల్చుకొనినచో మనము (వ్యక్తి) సర్వ శక్తివంతుడునగు మహాసాగరమందు ఒక బిందువుతో

సమానమగును. మనమంతా ఏదో ఒకవిధముగ, బిందువు (నీటిబొట్టు) నదీ స్థితి నుండి స్వరూపమును పొంద ప్రయత్నింపవలసియున్నది.

హిందువుల ఆధ్యాత్మికతకు, ముస్లిం సూఫీల ఆధ్యాత్మికతకు మధ్య విస్తారమైన భేదం ఉంది. సూఫీలది ఆధ్యాత్మికత, పదార్థముల సమ్మేళనం. హిందువులది "సత్" కు అత్యంత సమీపంగ ఉంటుంది.

SPIRITUAL DESTINY ఆధ్యాత్మిక గమ్యం

"మనమంతా మానసికంగా, నైతికంగా, ఆధ్యాత్మిక పరంగా సహోదరులం. ఇదే మానవ జీవితపు ప్రధాన లక్ష్యము. ఇప్పు అవీ, ఇవీ, అన్నీ పోయినవి. నిలచినదల్లా ఆయన పనిలోనూ, పరిసరాల్లోనూ పవిత్రత మాత్రమే. ఇది మనుష్యుల ఆధ్యాత్మిక విధిని పరతత్వముతో తీర్చిదిద్దుతుంది."

SPIRITUAL INHERITORS ఆధ్యాత్మిక వారసత్వం

ప్రపంచం అశాశ్వతం కావున ప్రతి ఒక్కరు ముందో, వెనుకో నిష్క్రమించవలసినదే. కాని కొందరు ఎటువంటి బరువు సామాగ్రి లేకుండ వెడతారు. కొందరు బరువు సామాగ్రితో వెడతారు. చాలా మంది సిరిసంపదలను తమ వెనుక విడిచి వెడుతారు. కేవలం దీనివల్లనే వారి వారసుల మనస్సులలో వారి స్మృతి చిరస్మరణీయంగా ఉండిపోతుంది. కాని ఆధ్యాత్మికంగా పరిపూర్ణుడైన వ్యక్తి సంపద వేరుగా ఉంటుంది. ఏమీలేనివాడై ఉంటాడు. సకల సంపదలతో నిర్గమిస్తాడు. ఏమీలేని వాడుగా ఉండి సర్వాన్ని కలిగిన వానిని అన్వేషించడం అంటే ఏకాకిగా అయి ఏకైక ప్రభువును అన్వేషించడమే. ఏమీలేనివాడై ఉండటమంటే నా అర్థంలో యిదే. అతడికి ప్రాపంచిక సంబంధమైన సౌఖ్యాలు, విలాసాలు, భోగ భాగ్యాలతో నిమిత్తం లేదు. తన జీవిత కాలంలోనే అతడు వాటి దాస్య శృంఖలాలనుండి విముక్తుడై ఉంటాడు. నా భావంలో సంపన్నుడంటే అతడు ప్రయాణానికి కావలసిన గ్రాసాన్ని అనగా

తన ఆధ్యాత్మిక సంపాదనల యదార్ధసారాన్ని, తనతో తీసుకు పెడుతాడు. గృహస్థునివలె అతడు తన ఆధ్యాత్మిక సముపార్జనలను తన ఆధ్యాత్మిక వారసులకు వదలి పెడతాడు. ఒక్కొక్కరు తమ సామర్ధ్యాన్ని అనుసరించి దాని పరిమాణాన్ని పొందుతారు. మిగిలినది అతడి స్థానాన్ని అలంకరించు వ్యక్తి సంపూర్ణంగా గ్రహిస్తాడు. ఇది దీక్షోపదేశం పొందిన సభ్యులకు (initiated members) మాత్రమే చేరుతుంది. న్యాయ సమ్మతంగా ఆధ్యాత్మిక సంతతి మాత్రమే దానికి అర్హులు. తమ గురువుపై విశేష ప్రేమాభిమానం కలిగి లయావస్థను పొందిన వారికి కూడ కొంత భాగం చేరుతుంది. అది సక్రమమే కూడ. ఆధ్యాత్మికతలో నిజంగా అర్హులైన వారికే వాటా ముడుతుంది. అందువల్లనే ఆ ఆధ్యాత్మికతకై అర్హతను పొందమని అభ్యాసీలను మరల మరల వేడుకుంటాను. దానికి రెండు విషయాలు అవసరం. అవి ప్రేమ, విధేయతలు. ఈ రెండు విషయాలు ఒకదానిపై యింకొకటి పరస్పరం ఆధారపడి వుంటాయి.

<u>SPIRITUAL JOURNEY ఆధ్యాత్మిక ప్రయాణం</u>

ఇప్పుడు మనల్ని యిక్కడకు తీసుకు వచ్చిన ఆ శక్తి ప్రవాహం ద్వారా బలవంతంగా పైకి వెళ్ళుటకు ప్రయత్నిస్తే, అది అభ్యాసికి చాలా కష్టమైనపని అవుతుంది. అందువలన మనం వేరే మార్గాన్ని అనుసరిస్తాం. మొదట పక్క వైపుగా వెళ్లి రెండవ బిందువు వైపుకు పయనించి, ఆ తరువాత వరుసగా మూడు, నాలుగు, ఐదు బిందువులకు ప్రయాణం చేస్తాము. ఈ విధంగా యీ బిందువుల వద్దనున్న మాధ్యమిక శక్తులను (Sub-Powers) వినియోగించి, యీ ప్రయత్నానికి శక్తిని పొందుతాం.

<u>SPIRITUALMOTHER ఆధ్యాత్మిక తల్లి</u>

అతని గురించి మనం మన మనస్సులో ఎలాంటి భావనను కలిగి ఉంటాము అనేది పెద్దగా పట్టింపు లేదు. మనం అతనిని మన స్నేహితుడు, గురువు, సేవకుడు లేదా మనం ఎంచుకోవడానికి ఇష్టపడేవాటిని పిలుస్తాము. కానీ అతను సాధారణంగా పిలవబడే మార్గదర్శి లేదా గురువు తర్వాత మిగిలిపోతాడు. గురువును తల్లిగా భావించడం శిష్యులకు

అత్యంత సముచితమైనది మరియు ప్రయోజనకరమైనది అని నా అభిప్రాయం. తల్లి అంటే ప్రేమ మరియు ఆప్యాయత యొక్క స్వరూపం. ఒక తల్లి హృదయం మాత్రమే తన కొడుకు వల్ల కలిగే అన్ని కష్టాలను మరియు కష్టాలను ఓర్పుతో భరించగలదు, తన కొడుకు సుఖాన్ని మరియు ఆనందాన్ని అందించడానికి ప్రయత్నిస్తూనే ఉంటుంది. శిష్యుని ఆధ్యాత్మిక తల్లి అయిన నిజమైన గురువు లేదా గురువు యొక్క స్థానం అదే. అలాగే శిష్యుడైన శిష్యుడి ఆధ్యాత్మిక శ్రేయస్సు కోసం గురువు ఎల్లప్పుడూ ఆరాటపడతాడు. గురువుకు తన శిష్యుడితో ఉన్న ఆప్యాయత కారణంగానే, తన ఆధ్యాత్మిక తల్లి (గురువు)తో చాలా సన్నిహితంగా ఉన్న గొప్ప తండ్రి దృష్టి శిష్యుడైన అతని వైపు మళ్లింది. తల్లి వాత్సల్యం అందరికీ తెలుసు కానీ గురు వాత్సల్యం గురించి ప్రజలకు తెలుసు కానీ భగవంతుని వాత్సల్యం ఇంకా తక్కువ. తల్లి మరియు నిజమైన గురువు యొక్క విధులు ఒకేలా ఉంటాయి. తల్లి తన కడుపులో ఒక బిడ్డను నిర్ణీత వ్యవధిలో ఉంచుతుంది. గురువు కూడా ఆధ్యాత్మిక బిడ్డను తన మానసిక గోళంలో కొంత కాలం పాటు ఉంచుకుంటాడు. ఈ కాలంలో శిష్యుడు, కడుపులో ఉన్న శిశువు వలె, శక్తిని పీల్చుకుంటాడు మరియు గురువు యొక్క ఆలోచనల ఆధ్యాత్మిక తరంగాల నుండి పోషణను పొందుతాడు. సమయం పరిపక్వమైనప్పుడు అతను ప్రకాశవంతమైన ప్రపంచంలో జన్మించాడు మరియు అతని స్వంత ఆధ్యాత్మిక జీవితం ప్రారంభమవుతుంది. శిష్యుడు తనకు అన్ని వస్తువులను అప్పగించి గురువు యొక్క మానసిక గోళంలోకి ప్రవేశిస్తే, అతన్ని ప్రకాశవంతమైన ప్రపంచంలోకి అందించడానికి ఏడు నెలలు మాత్రమే పడుతుంది. కానీ గురువు యొక్క మానసిక గోళంలో జీవిస్తున్నప్పుడు శిష్యుడు తన స్వంత ఆలోచనలు మరియు భావాలను స్పృహలో ఉంచుకోవడం వలన ఈ ప్రక్రియ సాధారణంగా గణనీయమైన సమయం వరకు ఆలస్యం అవుతుంది. ఈ విధంగా గురువు యొక్క స్థానం తల్లితో సమానంగా ఉంటుందని మనం గుర్తించాము. ఆధ్యాత్మిక తల్లిగా గురువు యొక్క భావన మనలో ప్రేమ, గౌరవం మరియు లొంగిపోయే భావాలను ప్రోత్సహిస్తుంది, ఇవి ఆధ్యాత్మిక జీవితానికి ప్రధాన కారకాలు.

SPIRITUAL REGENERATION ఆధ్యాత్మిక పునరుత్పత్తి

ప్రతిచోట ప్రజలలో ఆధ్యాత్మికత కొరవడింది. ఈ లోటును మన కృషి భర్తీ చేయటానికి మనమందరము కృషి చేయాలి. మన కృషి ఉన్నప్పటికినీ మనము సఫలీకృతులం కాలేదు. మన కృషిలో లోపం ఉన్నది అని కాదు. కాని ప్రజలు తగినంత సహకారము అందించుటలేదు. మనకు శక్తి ఉన్నది. కాని దానిని ఆహ్వానించే వైఖరిలేదు. కాలక్రమేణ అదికూడా పెరుగుతుంది. మన సంస్థయొక్క వాణి ప్రతిధ్వనించినప్పుడు అది దాదాపు ప్రతిచోట అలుముకొని ముందు వెనుకలలో తన ఫలితాలను కలిగిస్తుంది. కాబట్టి మన కృషి ఎన్నడునూ వృథాకాదు. ఎడతెరిపి లేకుండా నీటి బిందువులు పడుతూవుంటే నది ఏర్పడుతుంది.

మానవులందరియెడల మనము సుహృద్భావంతో ఉండవలెను. అప్పుడు శక్తి అప్రయత్నముగా వారివైపు ప్రసరిస్తుంది. ఆధ్యాత్మిక పునర్వికాసానికి ఇది మొదటి మెట్టు అని నా భావము. ఈ పునాదిపైన ఆధ్యాత్మిక మందిరాన్ని నిర్మించాలి. మానవాళి సంక్షేమం కోసం కృషిచేయాలి అనే ఉద్దేశం ఉన్నచో నీకు అది సహజంగానే లభిస్తుంది. మంచి మార్గం గైకొనడానికి, ప్రజలకు తగు రీతిలో బోధించుట మన కర్తవ్యము. మానవాళికి నీవు కొంత మంచి చేసినట్లయితే అది నీ కర్తవ్యమే కాని కోరిక కాదు. నా గురువుగారు నాకు ప్రసాదించిన హృదయము ఎంత విశాలమైనది అంటే, దానితో మానవాళినంతటినీ కప్పివేయవలెనని ఉన్నది. నా గురువర్యుల సహాయం నాకు అండగా ఉన్నది.

నేను అన్యులకు సేవజేయు అభిలాషను నాయందు పెంపొందించుకొంటిని. కావున, లోకమున మానసికమగు అస్థిరత, మూఢత మున్నగు లక్షణములను కలిగించే అలోచనలు కార్యములతో సతమతమగుచుండు మానవులను సేవించుటకు తగిన ఉత్తమ సాధనములను నిరంతరమును అన్వేషించుచున్నాను. విషమున్నచోట అమృతముకూడ ఉండును. మనము సూర్యునికి అభిముఖముగ నిల్చున్నచో మనకు వెలుతురు లభించును. కాని సూర్యునికి వెన్ను జూపి నిల్చున్నచో మనకు చీకటి లభించును. అనగా

మన ప్రయత్నము చేత మనకు వెలుగు చీకటులు రెండును లభించుచున్నవి. మన కార్యమునకు మనము కర్తృత్వమును అంటగట్టుకొనినచో, అప్పుడు కష్టములెదురగును. యదార్థమునకు ముండ్ల పొదలయందును అతి సుందర పుష్పములు వికసించును. అవి నేత్రపర్వముగను మనోహరముగను నుండును. అట్లే భగవంతుడును, తన వృక్షమునకు (సృష్టికి) ఒక పుష్పమగుచో మనము భగవంతుని అనుగ్రహమును పొందుదుము, కాని ఆ చెట్టు (సృష్టి) వలన మాత్రము గాదు. ఇంటి ఆవరణమున, మురుగు కాలువలు మున్నగునవి యుండును. అవి ఉపయోగకరములుగ నుండునట్లు వాటిని వాడుకొనవలయును గాని వాటిని పగులగొట్ట బోము. వాటిని ఇంకను శ్రేష్ఠములుగ నుండునట్లు మార్చుకొందుము గాని నాశనము చేయము.

అట్లే సంఘమందు మంచివారున్నారు. అయితే వారికి ఆధ్యాత్మికత పట్ల శ్రద్ధాసక్తులు లేవు. అట్టి వారికి, ఆధ్యాత్మికతా సౌరభము, పరమళము లభించెనేని వారు తమ వ్యక్తిత్వమును పునరుజ్జీవింపజేసికొని, పరిణామము (Transformation) పొందు మార్గమున ముందడుగు వేయుదురు. కనుక మనము వారిపట్ల శ్రద్ధ బూనవలెను.అందరి స్థితిని చక్కబరుప బ్రయత్నింపవలెను. వారియందు సత్ తత్వ ప్రాప్తికొరకు తృష్ణ ఉదయించి, వారు సద్గురువర్యుల శరణమునకు వచ్చునట్లు తగిన ప్రయత్నము జేయవలెను.

SPIRITUAL RENAISANCE ఆధ్యాత్మిక పునరుజ్జీవనం

దైవజ్ఞానం ఒక విజ్ఞాన శాస్త్రము. మూల భాండాగారంనుండి (గ్రంథుల రూపంలో) ప్రవహించు ప్రకృతి శక్తికి సృష్టి, విలయాలు రెండింటిని చేయగల సామర్థ్యము కలదు. భారతదేశ ఋషులు సృజన శక్తిని ఎల్లప్పుడు మానవజాతి పునరుద్ధరణకు వినియోగించారు. విధ్వంసక శక్తికూడ విస్తారంగా ఉంది. అణుబాంబు సైతం దీనికి సమానం కాదు. ప్రస్తుతం యీ శక్తి కూడ యిప్పుడున్న దానికి బదులుగా ఒక కొత్త ప్రపంచాన్ని నిర్మించడానికి వినియోగించబడుతోంది. ఆధ్యాత్మిక పునరుజ్జీవనం యిప్పటికే ఆరంభమైంది. మరియు భారతదేశం మళ్ళీ ప్రపంచానికి నాయకత్వం వహిస్తుంది.

SPIRITUAL SPHERES ఆధ్యాత్మిక గోళాలు

శూన్యస్థితి యందు మనుష్యుడు ప్రవేశించునో అదియే పురోగతి చరమాంకము.

దీనినొక పటము రూపమున విశదీకరించితిని. 'C' కేంద్రముగా రచించిన ఏకకేంద్ర వృత్తములు రమారమి మన పురోగమనమునందు దాటునట్టి వివిధాధ్యాత్మిక స్థితులను తెలుపును. వెలుపలి వృత్తమునుండి మన పయనమారంభించి తదనంతరదశ ప్రాప్తించుటకు ప్రతివృత్తమును దాటుచు కేంద్రము వైపు పోదుము. ఇది అత్యంత విస్తారమైనది. నేను మోక్షమును గూర్చి ప్రస్తావించినచో నది అత్యంత దూరస్థమనియు, పెక్కు జన్మలు విడువని పట్టుదలతో కూడిన ప్రయత్నములతో గాని పొందరానిదనియు ప్రజలు అనుకొందురు. పటములో మోక్షస్థితి రెండు, మూడు వృత్తముల మధ్యనున్నది. మోక్షసాధనకై మనము దాటవలసిన వివిధ స్థితులను దాదాపు ఒకటిన్నర వృత్తములలో సాధించనగును. మోక్షము తేలికగ సాధించదగినది కాదని సాధారణముగా నమ్ముదురు. కాని పైన చెప్పిన దానిని బట్టి మోక్ష స్థితివరకు వచ్చిన పిమ్మట నింకను సాధించవలసినది ఎంతయున్నదో రమారమిగా తెలియవచ్చును. మోక్ష స్థితి పొందిన తర్వాత మనము ఇతర వృత్తముల దాటుచును ఐదవ వృత్తము వరకు పోదుము. ఇది అవ్యక్తగతియను దశ. ఈ దశయందు మానవుడు మాయా పరిమితులనుండి సంపూర్ణముగా ముక్తుడై యుండును. ఈ స్థితివరకు పూర్వకాల మహర్షులలో కొలదిమంది మాత్రమే వెళ్ళగలిగిరి. వారిలో జనక మహారాజు ఒకరు. అతడు సాధించినది ఎంతోగొప్పదిగా భావింపబడి ఆ కాలపు మహర్షులు కూడ, తమ పుత్రులను, శిష్యులను జనకునివద్దకు శిక్షణకొరకు పంపుచుండిరి. నా "శ్రీ రామచంద్ర రాజయోగ ప్రభావము” అను పుస్తకమున వర్ణించినట్లిపుడు హృదయమండలము దాటితిమి. అయిదవ వృత్తముదాటి మనోమండలమున ప్రవేశింతుము. దాని తరువాతిపదునొకండు వృత్తములు అహంకారపు వివిధ దశలను తెలియజేయును. మనము 16వ వృత్తము సమీపించునప్పటికి అహంకార

భావములనుంచి ఇంచుమించు విముక్తి పొందిన వారవుదుము. ఈ ప్రాంతములోని స్థితి సూక్ష్మతరమై మరియు మున్ముందుకు సాగుటచే సూక్ష్మాతి సూక్ష్మమగుచున్నది. అందలి స్థితి యించుమించు అనూహ్యము. మహర్షులలో మహోన్నతులగు వారియందు కూడ ఈ స్థితి నందుకొన్న వారరుదు. నేను చూడగలుగు నంతవరకు పూర్వకాల మహర్షులలో కబీరు తప్ప ఈ దశ (16వ వృత్తము) వరకు పురోగమించి యుండిన వారు కానరారు. ఈ 16వ వృత్తము కూడా అధిగమించిన మీదట మిగిలి యుండునది ఇంకనూ స్థూలత్వరూపముననున్న వ్యక్తిగత అస్థిత్వము మాత్రమే. మనమిప్పుడు కేంద్ర ప్రాంతమును ప్రవేశింతుము. అచ్చట ఏడు వృత్తములు కానవచ్చును. వాటిని భావప్రకటన కొరకు తేజస్సు అని పిలుతును. మన పురోగమనమున వీటిని కూడ అధిగమింతుము. పైన చెప్పిన స్థూలత్వముతో కూడిన వ్యక్తిగత అస్థిత్వము సాధ్యమయినంత చివరి పరిమితివరకు సూక్ష్మతరమగుచు పోవును. కేంద్రమునకు అత్యంత సన్నిహితమైన స్థానమును మనము ఇప్పుడు సాధించితిమి. ఇది మానవ సాధ్యమగు మహోన్నత స్థితి. ఇచ్చట మనము యదార్థస్థితితో సన్నిహిత సమ్మేళనము కలిగి యుందుము. ఆత్మకును, భగవంతునకును మధ్య నామ మాత్రభేదము వుండవలసి యున్నది. కావున కేంద్రముతో సంపూర్ణ సమైక్యము సాధ్యము కాదు. మానవ సాధ్యమగు ఆధ్యాత్మికోన్నతియొక్క పరిమితి యిది. కనుక ఆత్మప్రాప్తి మార్గమున అత్యంతోన్నత ప్రగతి సాధించగోరినవాడు ప్రారంభమునుండియు ఈ గమ్యముపై దృష్టి నిల్పవలెను. ప్రపంచములోని మహర్షులు, యోగులందు బహుకొద్దిమంది మాత్రమే దానిని గూర్చిన భావనను కల్గియుండిరి. అనేక సందర్భములలో వారి పురోగతి ఎంతైనప్పటికిని రెండవ, మూడవ వృత్తము వరకే. ఇంత ప్రాథమిక దశయందుండి కూడ వారు కొన్ని సందర్భములలో తాము సాధించిన పురోగతి చాల గొప్పదని భావించుట దురదృష్టము. దైవజ్ఞులని పిలువబడుచు, బహిఃస్వరూప సౌందర్యములను చూచి మోసపోవు మూర్ఖ జనులచే పరిపూర్ణత పొందిన వారుగా గౌరవింపబడుచున్న కొందరి స్థితిని చక్కగా నిర్ణయించుటకు వీలగుటకే నేనిది యంతయు చెప్పితిని.

SPIRITUAL SUICIDE ఆధ్యాత్మికంగా ఆత్మహత్య

ప్రజలకు దైవంపై నమ్మకం లేదు. నాఆరోగ్యం పై నాకూ నమ్మకం లేదు. తన ఆరోగ్యంపై నమ్మకం లేక పోవడం బలహీనతకు సూచన. దైవంపై నమ్మకం లేకపోవడం ఆధ్యాత్మికంగా ఆత్మహత్య చేసుకున్నట్లేనని సూచిస్తుంది

SPIRITUAL TREASURE ఆధ్యాత్మిక నిధి

తన తండ్రి ఐశ్వర్యం తనదేనని ఒక పసిబిడ్డ ఏవిధంగ నిరంతరం అనుకుంటుందో, సరిగ్గా అదేవిధంగా నా గురువర్యుల అపార ఆధ్యాత్మిక సంపద నాకు చెందదని నా ఆధ్యాత్మిక జీవితంలో ఎన్నడు కూడ ఒక్క క్షణమైన ఊహించలేదు. నేను దానిని సంపూర్ణంగా కలిగి ఉన్నాను. అదే సమయంలో, నాతో సంబంధమున్న యితరులకు దానిని ప్రసాదించడంలో నేను లోభిత్వాన్ని చూపను. కాని సాధకుడు దానిని తన స్వంతం చేసుకోడానికి ప్రయత్నం చేయనప్పుడే సమస్య ఉత్పన్నం అవుతుంది.

SPOILING పాడు చేయడం,

ప్రపంచంలో మన కార్యకలాపాలు దైవ క్షేత్ర వాతావరణంపై ఎటువంటి ప్రభావాన్ని కలుగచేస్తాయో మనం సరిగ్గా అర్థంచేసికోము. మన కార్యకలాపాలు హృదయాంతర భావాలతో కలిసినప్పుడు విశ్వాంతరాళంలో నాటుకునేటట్లు ప్రభావ ముద్రలను సృష్టిస్తాయి. అవి మానవ మనస్సును ప్రభావితం చేస్తాయి. విశ్వాంతరాళంలో ఉన్న ఆ శక్తి చర్యవలన అవి మరింత శక్తివంతమవుతాయి. అవి తాకినప్పుడు, ప్రజల హృదయాలు వాటి ప్రభావాన్ని గ్రహించి మరీ ఎక్కువగా ఆలోచనలను ఉత్పన్నం చేస్తాయి. ఈ విధంగా మనం పుట్టినప్పటినుండి విశ్వాంతరాళాన్ని పాడు చేస్తూనే ఉన్నాము. ఆ కారణంగానే మనం ఒక క్షణమైనా ఆలోచనలేకుండ ఎన్నడూ ఉండ లేము.

STAGES OF PROGRESS ప్రగతి దశలు

హృదయంలో దివ్యజ్యోతి ఉన్నదనే భావనతో మనము హృదయముపై ధ్యానము కొనసాగిస్తాము. ఆవిధంగా చేయడంవల్ల క్రమంగా ఉన్నతోన్నత స్థితులకు చేరుతాము. మరింత బాగా చెప్పాలంటే అభ్యాసి తన అంతరంగ చేతనలోనికి గాఢంగా చొచ్చుకొనిపోయి, వికాసమును వ్యాపకత్వమును అనుభూతి చెందుతాడు. ఇది మొదటి దశ. అంటే మనము మనలో అనంతత్వ బీజమును నాటినామని అర్థం. అంటే మన దృష్టినుండి జారిపోయిన దానిని మరల మనము పునరుద్ధరించినామన్న మాట. అండదండపైన

ఇక ఇప్పుడు రెండవదశ దృష్టిపథంలోనికి వస్తుంది. దశలో వ్యక్తి సర్వప్రాణులలోను పరమాత్మ ఉనికిని అనుభవిస్తాడు. ఈ అనుభవము యొక్క పరిణామ లక్షణాన్ని మూడవ దశలో మనము అనుభూతి చెందుతాము. ఇందులో పై స్థితి మారి సర్వము పరమాత్మనుండేనని, అంతా ఆయన సర్వాంతర్యామిత్వమేననే అనుభూతి కలుగుతుంది. నాల్గవదశ మనము చివరకు పొందవలసిన అభావస్థితిని కలిగిస్తుంది. ప్రతి వస్తువులోను ప్రతి అణువులోను మనము ఏకరూపతను గమనిస్తాము. అనుసరిస్తున్న పద్ధతి సరియైనదై, మార్గదర్శి పరిపూర్ణుడైతే, ప్రతి సాధకుడూ ఈ దశలగుండా పయనిస్తాడు. మనము బ్రహ్మాండ మండలము చేరేవరకు క్రమముగా వచ్చే తరువాత మండలానికి పయనిస్తున్నప్పుడు ఈ విషయాలు సూక్ష్మము గావించబడతాయి. అక్కడ కూడ ఈ దశలే వస్తాయి, కాని సూక్ష్మరూపంలోనే వీటిని అనుభూతి చెందడం కలుగుతుంది. గురువు పరిపూర్ణుడు కాకపోతే, ఆధ్యాత్మికతకు సంబంధంలేని శక్తులలో అభ్యాసి మునిగిపోయే ప్రమాదం వుంది. చిట్టచివరి స్థితివరకు గురుదేవుల కార్యము కొనసాగుతూనే ఉంటుంది. ఇంతవరకు నేను, ఏయే హృదయ కేంద్రాల ద్వారా గురుదేవులు తమ కార్యాన్ని నిర్వర్తిస్తారు మనస్సును ఇంద్రియాలను క్రమబద్ధం చేయడానికి ఏయే విధానాన్ని అనుసరిస్తారు.

మన దేహములో ముఖ్య భాగమైన హృదయముపై ధ్యానముతో మొదలు పెట్టెదము. యాత్ర మొదలైనపుడు మార్పులు అనుభవములోనికి వచ్చును. మనలో

కలుగు మార్పుల గూర్చి ""అనంతము వైపు" (Towards Infinity) అను పుస్తకములో వివరించబడినది కావున నేను యిక్కడ చెప్పనవసరములేదు. ప్రతి గ్రంధివద్ద నాలుగు స్థితులు అనుభూతి చెందెదము. మనము ముందుకు సాగుతున్న కొలది మనలోని మార్పులు సరళత్వమును పొందును. జీవుని యొక్క అంతిమ స్థితిని చేరువరకు యివి కొనసాగును.

పిండ దేశములోని అన్ని గ్రంధులలోను మన యాత్ర ముగిసిన పిదప మనము బ్రహ్మాండమండలమునకు చేరెదము. ఇది విశ్వ గతమైనది. ఇచట ప్రకృతి యొక్క అన్ని శక్తులు పనిచేయుచుండును. మనము వాటిలో లయమగుటకు ప్రయత్నము చేసెదము. ఇది చాల పెద్ద స్థానమనుటలో సందేహము లేదు. కాని దీని తరువాత వచ్చునవి ఇంకను విశాలమైనవి. ప్రతి గ్రంధి దాని కదియే ఒక ఖండము. మనము ఆ ప్రాంతములో పయనించునపుడు దాని పరమానందము అనుభవము లోనికి వచ్చును. దీని తరువాత మనము పరబ్రహ్మాండ మండలము లోనికి ప్రవేశించెదము. ఆ తరువాత ప్రపన్న స్థితి చేరెదము. ఇచట మనకు పరిపూర్ణమైన భక్తి మరియు భగవంతుని గొప్పతనము అనుభవములోనికి వచ్చును. దీని తరువాత ప్రభు స్థితిలో సృష్టిలో మన వంతు అనుభవములోనికి తరువాత ప్రపన్న ప్రభు స్థితిలో పై రెండు అనుభవములు సున్నితమైన స్థితిలో అనుభవములోనికి వచ్చును. దీని తరువాత వున్న 64 గ్రంధులను నేను కనుగొంటిని. ఈ గ్రంధులన్నిటిలోను యాత్ర ముగించిన వ్యక్తికి శక్తి కలుగును. గ్రంధులన్నిటినీ దాటిన పిదప కేంద్ర స్థానములో ప్రవేశించెదము. ఇది పరిపూర్ణముగా భగవంతుని సామ్రాజ్యము. నేను కనుగొనిన విధముగా అచట కాంతివంతమైన ఏడు వృత్తములు కలవు. మనకు అత్యున్నతమైన గురువు లభించినపుడు ముందునకు యాత్ర సాగించి ఈ వృత్తములను దాటెదము.

ఇంతటితో మన యాత్ర పూర్తి కాలేదు. ఈ కాంతివంతమైన వృత్తములను దాటిన పిదప, సాధకుడు ఈ విశ్వమంతా తాను విస్తరించిన అనుభూతిని పొందుట ఆరంభించును. అపుడు దివ్య జ్ఞానము యొక్క స్థితి వచ్చును. ఆ తరువాత పరమాత్మ దర్శనము మన

అనుభవములోనికి వచ్చును. చివరగా బ్రహ్మములో లయావస్థ మొదలగును. ఈ స్థితిలో జీవిత సమస్య పరిపూర్ణముగా పరిష్కరిం బడును. మన ఆధ్యాత్మిక కార్యకలాపములన్నిటికి యిదియే ఆఖరి దశ. కాని యిది యెన్నటికి అంతము కాదు. ఈ క్రమమును పూర్తి చేయుటకై అనంతములో ఈదుట మొదలు పెట్టెదము. సత్ తత్వము వైపు మన ప్రయాణములో, అత్యున్నతమైన స్థితిలో మాత్రమే, శరీరములోని అణువులన్నీ శక్తిగా పరిణతి చెందుట ఆరంభమగును. ఆ తరువాత శక్తి దాని సంపూర్ణమైన స్థితికి పరిణతి చెందును. మానవుడు పరిపూర్ణముగా దైవత్వమును పొంది, తానే ఒక శక్తిగా మార్పు చెందును.

మొదటి బిందువు అయిన హృదయమునందు ఈ దిగువ నాలుగు స్థితులు వరుసక్రమంగా అనుభవానికి వస్తాయి.

1. దివ్యశక్తి సర్వత్రా వ్యాపించి ఉందనే ఎరుక మనస్సు నందు మేల్కొనుటనే విచిత్ర స్థితి.

2. సర్వత్రా ఒక దివ్యశక్తి ఉండి, ప్రతీది దాని స్మృతి (remembrance) లో లగ్నమై ఉండడం.

3. దివ్యశక్తి యొక్క అనుభూతి కాని, స్మరణ యొక్క అనుభూతి కాని ఏదీ లేకుండ శూన్యతా (negation) భావము మాత్రము ఉండడం.

4. ప్రతీది అంతమయ్యింది. హృదయముపై ఏ గుర్తు ఉండదు; అస్తిత్వము యొక్క గుర్తుకూడ లేదు.

ఈ నాలుగు స్థితులు ప్రతిచోట, ప్రతి బిందువు వద్ద అనుభవానికి వస్తాయి. సహజ మార్గ ఆధ్యాత్మిక శిక్షణా విధానంలో ప్రతి ఒక్కరు వాటిని అనుభవిస్తారు. బహుశః సునిశిత మనస్కులు మాత్రమే ఆ స్థితులన్నింటిని వాటి అతి సూక్ష్మ వివరణములతో అనుభూతి పొందగలరు. మనము అత్యంత నిమ్నము నుండి అత్యున్నతము వరకు వివిధ కేంద్రాల ద్వారా వెడుతున్న కొద్దీ అవి సూక్ష్మతరములు అవుతాయి.

STATELESSNESS స్థితిరహిత స్థితి

సాధారణంగా మనస్సుకు రెండు లక్షణాలున్నాయి, ఒకటి ఐహికం లేక అనేకత్వానికి దారి తీస్తుంది. వేరొకటి పరతత్వం లేక ఏకత్వానికి దారి తీస్తుంది. వాటియందు సరైన సమన్వయం వుండాలి. రెండింటిలో ఏ ఒక్కదానిపై కూడ అధిక ఆసక్తి చూపిస్తే అది లోపమే అవుతుంది. సాధారణ ఐహిక జీవికి, నిజమైన మహాత్మునికి గల తేడా అక్కడే ఉంది. నిజమైన మహాత్ముడు అధోముఖంగా ఉన్న మానసిక లక్షణాలను తన యిచ్ఛానుసారంగా ఊర్ధ్వ ముఖంగా మళ్ళించ గలడు. అది సామాన్య మానవుని శక్తికి మించిన విషయం. ఏకత్వ స్థితిలో పూర్తిగా ప్రవేశించినట్టి మహాత్ముడు ఆ తర్వాత మరల అనేకత్వం వైపుకు మళ్ళుతాడు. వేరే విధంగా చెప్పాలంటే ఏకత్వ స్థితిలో పూర్తిగా విలయం చెందినప్పుడు, రహితం చేసుకోవడానికి మరేమీ మిగలదు. అందుచేత, విపర్యయం (reversion) అంటే పూర్వస్థితిని తిరిగి పొందడము జరుగుతుంది. కేంద్రం తన మండలంలో ఉనికి స్థితిని యిముడ్చుకొని ఉండి ఆ తర్వాత ఏవిధంగా రూపాలలో పరిణమిస్తుందో అదేవిధంగా జరుగుతుంది. నిజమైన లయ స్థితికి "ఏకత్వంలో లయం" అనే దానికి కారణం అక్కడ పదం సరైనది కాదని దాని అర్థం. ఏకత్వంకూడ ఉండదు కావున. దానికి అత్యంత యుక్తమైన పదం "అది అదే" (It is as it is) కాని ఆదశలో ఆనందంకాని, ఆకర్షణ కాని వుండదు. ఆఖరికి బ్రహ్మానందం కూడా వుండదు. అది స్థితిరహిత స్థితి. ఈ స్థితికి తీసికొని రాబడిన వాడు తాను సర్వనాశనం అయ్యానని అనుకోవచ్చు. దానికి కారణం అతడు ఉత్సాహాన్ని కాని, ఉల్లాసాన్ని కాని, ఆనందాన్ని కాని అనుభవించడు. అదే వాస్తవానికి అపేక్షించవలసిన నిజమైన ఆనంద స్థితి. కాని అప్పుడు ఆనంద భాండాగారమని శాస్త్రాలలో యిచ్చిన వర్ణనకు యిది సరిపోదు. కాని అది పొరపాటు భావం మాత్రమే. నిజమైన ఆనందానికి ఉల్లాస భావంతో ఏ విధంగాను సంబంధం ఉండదు. మధ్య దశలలో వచ్చే స్థితులు అనుభవంలోకి రాకుండానే ఆ స్థితికివస్తే సాధకుడికి నమ్మిక ఉండదు. నిగ్రహం ఉండదు.

ఇప్పుడు ఆ అంతిమ స్థితి దృష్టిలో ఉన్నప్పుడు, దానినే తదేకంగా చూచుటవలన దానినుండి ప్రసరించే అయస్కాంత శక్తి ప్రభావంచే చివరకు అతడి దర్శన శక్తి పూర్తిగా

మూసుకుపోయి సత్ యొక్క మౌలిక లక్షణం అయిన స్థితిరహిత స్థితి స్థిరపడడం మొదలౌతుంది.

STEADFASTNESS నిశ్చలబుద్ధి, స్థిరత్వం

యోగమార్గమున పూర్తి నమ్మికతోడను, ఆత్మవిశ్వాసముతోడను కష్టములను గాని, భంగపాట్లను గాని లక్ష్యపెట్టక ధైర్యశాలియగు యుద్ధవీరుని తీరున పయనించనగును.

శిలవలె దృఢముగా నున్నపుడు విజయము దానంతటదియే చేకూరును. చంచల స్వభావమువలన మనః పూర్వకమైన ప్రయత్నములు కొరవడి, సాధారణముగా పూర్తి విజయము చేకూర్చక, తరుచుగా భంగపాటు కలుగజేయును.

నిశ్చలబుద్ధి గలిగిన సాధకుడు అసందర్భమైన ఆలోచనా ప్రవాహములో కొట్టుకొని పోడు. ఆతను సాధనకు కట్టుబడి మార్గములో స్థిరముగానుండును.

STRAYED దారి తప్పింది

ఆధ్యాత్మిక పరిధిలో నైతిక విలువలను పెంపొందించుకొనుట ముఖ్యము. దీని ప్రాముఖ్యత ఆధ్యాత్మిక ప్రగతికంటే తక్కువ కాదు. పూజ్య లాలాజీ మహారాజ్ కూడా ఆధ్యాత్మిక ప్రగతిపథంలో నైతిక విలువల ప్రాముఖ్యతను నొక్కిచెప్పినారు. ఒక చోట అయన ఈ విధముగా వ్రాసినారు "ప్రతివ్యక్తి, ప్రతి సాధకుడు మొదటి నుండి తన నైతిక ప్రవర్తనను నిలుపుకొనుటకు, పెంపొందించుకొనుటకు ఎక్కువగా కృషి చేయవలెనని నేను చెప్పెదను. ఇతరులకు ఆక్షేపణకరమైన ఏ మాటయు మన నోటినుండి రాకూడదు. అటులనే యితరులకు బాధాకరమైన ఎటువంటి పని చేయరాదు. నేను ఆధ్యాత్మికతకన్న నైతిక విలువలనే ఎక్కువగా ప్రేమిస్తాను. ఒక వ్యక్తి నైతిక విలువలను పెంపొందించుకొనక ధృవపథము చేరుకొన్నను ఆతడు నిజమైన తత్వజ్ఞానమును అర్థము చేసుకొనలేదని నేను భావించెదను.”

మన సంస్థయొక్క అభ్యాసులలో ప్రవర్తనాలోపములుండ రాదని నేను అభిలషించినాను. కాని నేను అట్లనుకొనిన లాభమేమి? అందరితోను ఒక్కటై యుండుట అభ్యాసులలో లోపించినది. వారంతటవారు యే పనిచేయుటకు యిష్టపడుట లేదు. వారి ఉన్నతి కొరకు అవసరమగునవన్నియు నా అంతర్గత శక్తులను ఉపయోగించి నేనే చేయవలెనని వారు కోరుకొందురు. వారు ధ్యానము మరియు నిత్య సాధన చేయు కోరిక కలుగునట్లు, వారికి పురోగతిని కల్పించి వారిలో ఈ విషయములపై శ్రద్ధ కలుగునట్లు, వారంతట వారు ఏమియు చేయకుండా నా శక్తులను ఉపయోగించి నేను చేయవలెనని అభిలషించెదరు. వారి జీవితపు అలవాట్లలో కొద్దిగానైనను మార్పులు వారు అనంత సాగరమును కోల్పోయిరి చేసుకొనక, వారికి బోధించిన సాధనను ఏమాత్రము ఆచరించరు. కాని వారిలో ఏదైనా లోపము కాని లేదా వారిలో ఏ ఒక్కరిలోనైన ఆధ్యాత్మిక పురోగతిలో తేడా కాని కనిపించినచో దానికి బాధ్యత మరియు నింద నేనే భరించవలెను. నాకు వేరొక యిబ్బంది కూడా కలదు. సాధకుల సహకారము లేకున్నా వారిపై నాకుగల సానుభూతి వలన ఎల్లప్పుడు వారికి సహాయము చేయవలెనను అభిలాష కలదు. అందువలన వారికి నాపైనున్న గౌరవముతో మర్యాదపూర్వకముగా నన్ను కోరిన వెంటనే సహాయము చేయుటకు సిద్ధమైయుండెదను. నాలోని ఆధ్యాత్మికతను అంతయు అమితముగా వారు దానిని ఆకళింపుచేసుకొనుటకు సిద్ధముగా ఉన్నారా లేదా అనునది పట్టించుకొనక వారిలో చొప్పించవలెనని నా ప్రగాఢమైన కోరిక. ఇంతకన్న నేనేమి చేయగలను? ఇంకను వారికి ఎంత శక్తినీయవలెనని పరికించిన యింద్రియములు వశము తప్పి, మొత్తమంతయు రంగరించి వారిచేత త్రాగించవలెనను కోరిక కలుగును. కాని దీనికి కూడా ఒకరు లేదా యిద్దరు మాత్రమే అర్హత కలిగియుందురు. ఇదే నా అదృష్టము. అందరి పని విజయవంతముగా సంపూర్ణము కావలెననునది నా ప్రగాఢమైన కోరిక. ఎవ్వరి ప్రయత్నము వృధాగా పోదు. కాని ప్రయత్నము చేయుటయే కష్టముగా కనపడుచున్నది. ఇది నేను ఎంత చెప్పినను అర్ధము చేసుకొనరు. వారి స్వస్థానము చేరుకొనకుండా అనేక

లక్షల జన్మలు గతించిపోయినవి. అయినను వారికి ఆ అవసరము లేనట్లుగా వ్యవహరించుట మిక్కిలి విచారించవలసిన విషయము. ఇప్పటికిని ఎవ్వరికిని ఆ దిశగా పయనించుటకు యిచ్ఛ లేనపుడు నేను ఏమి చేయవలెనో నాకు పాలుపోవటము లేదు.

నా సహాధ్యాయులపై ఎనలేని ప్రేమతో నా హృదయము పూర్తిగా నిండిపోయింది. నేను చేయగలిగిన సేవ వారికి చేసినను నాకు తృప్తి కలుగుటలేదు. వారిలో ఎక్కువమంది అతి తక్కువ సమయములో కనీసం నా ఆధ్యాత్మిక స్థితికైనను ఎదగవలెనని నా హృదయములోని ప్రగాఢమైన కోరిక. ఈ సందేశము సరియగురీతిలో ప్రజలలో చాలామందికి చేరవలెనను ఉద్దేశముతోను మరియు వారిని మేల్కొలిపి, వారి నడవడిక, శీలము, ప్రవర్తనలను సరియైన రీతిలోనికి తీసుకొనివచ్చుటకు అనేకమంది శిక్షకులను నియమించితిని.

భారతదేశములో పురాతనకాలమందు ఈ పద్ధతి బహిరంగ పరచకుండా రహస్యముగా నుంచబడినది. దానివలన పూర్వకాలములోని ఋషులు దీనిని తమ శిష్యులలో కొద్దిమందికి మాత్రమే బోధించిరి. వీరిలో కొంతమందికి దీనిని యితరులకు అందించు శక్తి లేకపోయెను. కాలానుగుణంగా మార్పులు, పరిస్థితులుకూడ దీనిపై ప్రభావము చూపెను. క్రమముగా ఈ పద్ధతి మరుగునపడినది. సత్యము కనుమరుగై దాని వ్యతిరేకభావనలు, తారతమ్య భేదములు పుట్టుకొనివచ్చి చిన్నపాటి విజయములతో ప్రజలు సంతృప్తిచెంది అదియే పూర్తి విజయముగా నమ్ముట మొదలిడిరి. ఆధ్యాత్మిక నావ సరస్సులో పూర్తిగా మునిగి మరుగుపడినది. చూచువాళ్లందరకు యిదియే పరిపూర్ణమైనదిగా తోచుచున్నది. అందరూ సరస్సును చూచి ఆకర్షింపబడుచున్నారు తప్ప ఎవ్వరికీ సాగరమును గూర్చిన ఆలోచన కొంచెమైననూ లేదు. ఆ విధముగా వారు ఒక పరిమితికి లోబడియుండుటవలన త్వరితముగా స్థూలత్వము పెంపొంది స్థూలశరీరమునకు విపరీతమైన ప్రాముఖ్యత పెరిగిపోయినది.

అప్పుడు అహంకార బంధము మితిమీరి వారు నిజానికి గొప్పవారు కాకపోయినను గొప్పవారను అభిప్రాయము బలపడినది. ఈ విధమైన అభిప్రాయములు మన శిక్షకులలో

కూడ ఉదయించుట ప్రారంభమై ఈ వ్యాధి నిర్మూలింపబడుటకు బదులుగా వ్యాపించుచున్నది. వారికి శక్తినిచ్చుట నాకు ప్రమాదముగా పరిణమించినది. దైవమును చేరుటకు మరియు యితరులకు మేలుచేయుటకు ఈ శక్తి కలదు. కాని యిటువంటి వ్యక్తులలో స్వార్థపరమైన లాభములకు యిది ప్రేరేపించుచున్నది. దీనికి తోడు యితరులకు తప్పుడు విధానములు బోధించుటకు వారి సాధనను కూడ తర్కించుట ప్రారంభించినారు. శిక్షకులైనను వారుకూడా అభ్యాసులుగా కొనసాగెదరను విషయమును వారు పూర్తిగా మరచిపోయినారు. ప్రారంభములో ధ్యానసాధనకు చెప్పిన వివరణములతో కూడిన సూత్రములు, పద్ధతులకు వారి స్వంత భావములను చొప్పించి అభ్యాసులకు వారి సాధనాపద్ధతిలో మార్పుచేసిన విధానములను బోధించుచున్నారు. కొంతమంది శిక్షకులు ఒక పద్ధతి, మరికొంతమంది యింకొక పద్ధతిని బోధించుచున్నారు. సూక్ష్మమైన సాధనాపద్ధతులలో ఏ మాత్రము మార్పు చేసినను విపరీతమైన ఫలితములు కలుగునని వారికి తెలియుట లేదు. అనంతత్వమునంతను పొందినానని ఏ ఒక్కడైన చెప్పు కొనగలడా? వడ్లగింజంత సత్ తత్వమును పొందినను అది ఎంత విలువైనదనగా ఈ ప్రపంచములోని ఐశ్వర్యమంతయు దానికి సరితూగదు. వారికి శక్తినిచ్చినది వాస్తవమే. కాని అహంకారము మరియు స్వార్థపూరితమైన దృష్టిలో కూరుకుపోయి ఈ శక్తిని వినియోగించవలెనని వారు కోరుకొనుచున్నారు. ఇది నాపై రెండింతల భారము మోపునని వారు ఎప్పుడూ ఆలోచించరు. (ఒకటి ఆధ్యాత్మికముగా వారిని ముందుకు నడిపించుటకు, రెండవది వారు సృష్టించుకుని పెంపొందించుకొనిన అహంకార బంధనములనుండి వేరుచేయుటకు). వారు చేయు ఈ చిన్న తప్పిదమువలన నాకు పని భారము ఎంతగా పెరుగునో వారికి అర్థము కాదు. బహుశా దీనిని అంగీకరించు స్థితిలో వారు లేరు. వాళ్ల అహంకారముపై విశ్వాసము పెంచుకొని అదియే శక్తిగా భావించి దానిలో చిక్కుకొనినారు. వారు దీనిలో ఎంతగా లీనమైనారనిన వారిని బయటకు తీసుకొనివచ్చుటకు చేయు ప్రయత్నము, ఉక్కునుండి పప్పుదినుసులను తీయుటను పోలియున్నది. వారు శక్తి అను పదమును మాత్రమే నేర్చుకొన్నారు. కాని శక్తి అనగా యేమిటి అను దానిని అర్థము చేసుకొని, దానిని యితరుల

మేలుకొరకు యేవిధముగా ఉపయోగించవలెనను ప్రయత్నము చేయుటలేదు. మరికొంతమంది ఉప్పుడు బియ్యమును పప్పుదినుసుగా భ్రమపడి దానితోనే అమితమైన సంతోషమును పొందెదరు. వారు దారి తప్పినారనునది మాత్రమే వారి గురించి చెప్పగలిగినది. వారు వారి విధియైన ధర్మమును వీడినారు కాబట్టి తిరిగి దారిలోనికి తీసుకొనివచ్చుట దాదాపు కష్టసాధ్యమైనది. నేను పడిన శ్రమకంతటికియిదే లభించిన బహు మానము. అటువంటి వారికి నేనేమి చెప్పగలను? ఇది నా విధి అని మాత్రమే చెప్పగలను.

సంస్థకు సంబంధించిన అన్ని కేంద్రములు మహాత్మ లాలాజీ మహారాజ్ వారివి కాని ఏ ఒక్కరిసొత్తు కాదు. వారి ఆదేశముల ననుసరించి మనందరము పనిచేయుచున్నాము. ఇప్పటికైనను వారు తమలో మార్పు తెచ్చుకొని నాతో సహకరించనిచో, నేను వారికి సహాయపడుటకు చేయు దృఢప్రయత్నములను లక్ష్య పెట్టనిచో, సద్గురువు కృపవలన వారికి అనంత సాగరము లభించినను, వారి తెలివితక్కువ వలన దానిని కోల్పోయెదరు. సంస్థలోని అభ్యాసులు మరియు శిక్షకులు సనాతన బోధనలను ఆచరణలో పెట్టవలెను. “నాది అనునది నాకు ఏమియు లేదు. నాకున్నది ఏకొద్ది మాత్రమైనదైనను అది మీదే. అందులో మనందరికి అంతా మేలు చేయునదియే వున్నది”

STRUCTURE OF THE WORLD ప్రపంచం యొక్క నిర్మాణం

ప్రపంచము నేడు క్లిష్టదశలో సాగుచున్నది. రోజురోజుకు రాజకీయ పరిస్థితి చాల క్లిష్టమై పోవుచున్నది. ఆర్థిక స్థితి కడు నిరుత్సాహకరముగా నున్నది. నైతిక, మతపర, సాంఘిక పతనము రమారమిగా చివరదశ నందుకొన్నది. అన్నిచోట్ల అశాంతి, భద్రతారాహిత్య, విద్వేష వాతావరణముతో నిండిపోయినవి. ప్రతిదేశము తన పొరుగుదేశమును అసూయా దృష్టులతో చూచుచు, తన సమస్త శక్తులను పొరుగుదేశమును దోచుకొను మార్గములు వెదకుటకై వినియోగించు చున్నది. ప్రపంచ రాజకీయ నాయకులకీ విషయములు తెలియక పోలేదు. వారు ప్రపంచము

ఎదుర్కొనుచున్న వివిధ సమస్యలను సంతృప్తికరముగా పరిష్కరించుటకు మార్గములు వెదకుచున్నారు. కాని, ఈ విషయమున నెలకొల్పబడిన సమస్త సంస్థలును మొత్తము మీద ప్రోత్సాహకర ఫలితములను సాధించినట్లు కానవచ్చుట లేదు. గొప్ప రాజకీయవేత్తలు, నాయకుల మనస్సులలో ప్రధాన స్థానము పొందియున్న ప్రపంచ శాంతి సమస్య కేవలము ఎండమావివలె వుండిపోయినది.

భారతదేశ వ్యవహారముల పరిస్థితి కూడ ఏమంత తృప్తికరముగా లేదు. దేశమంతటను విభేదములు, స్వపక్షపాత భావములు ముమ్మరముగానున్నవి. స్వార్థపరత ప్రముఖపాత్ర వహించి యున్నది. నైతిక సూత్రములు నిరాదరింపబడినవి. ఆహార సమస్య చాల కఠిన సమస్యగా నున్నది. ఇన్ని యున్నప్పటికిని దేశము పురోగమించుచున్నదని మనలో కొందరు భావించుచున్నారు. మనదేశము స్వచ్ఛమైన భౌతికతా వాదముపై నాధారపడిన పాశ్చాత్య దేశముల నాగరికతా విధానము వైపు క్రమక్రమముగా సాగిపోవుటే పురోగమనమునకు గురుతుగా వారు తీసికొందురు. ఇక, భౌతికవాద శకము పరిసమాప్తి కావలెను. పాత పద్ధతులు మారి క్రొత్త పద్ధతులు నెలకొనవలసియున్నది. విద్యుచ్ఛక్తి, అణుశక్తులపై నాధారపడి యున్న నేటి ప్రపంచ నాగరికతా నిర్మాణము ఇంకెంతో కాలము నిలువబోదు. త్వరలోనే అది కూలిపోవలసి యున్నది. వాతావరణము యావత్తును సంపూర్ణ భౌతికతా భావముయొక్క విషపూరిత ప్రభావముతో నిండిపోయి, తన్నిర్మూలనము మానవ సాధ్యము కానంతమేరకు పోయినది.

నా దృష్టికి గోచరమగు ప్రపంచ స్వరూపమును చదువరులకు చూచాయగా కనబరతును. మీరు నమ్ముడు, నమ్మకపొండు. నేనతీంద్రియ స్థితిలో గమనించి చెప్పు ప్రకృతి పరిణామమిది.

ప్రస్తుత పరిణామ ఫలితముగా దారుణమగు మార్పులు కాన వచ్చును. క్రొత్త ప్రపంచపు తీరుతెన్నులు నేడు మనము చూచుదానికంటే కడు భిన్నముగా నుండును. గ్రేట్ బ్రిటన్ దశ దుఃఖజనకముగా నుండును. అందులో కొంతభాగము, అనగా దక్షిణభాగము

సముద్రములో మునిగిపోవును. లండన్ నడుమను అగ్నిపర్వత శక్తి అంతర్భూతముగా పనిచేయుచున్నది. కొంతకాలమునకది అగ్నిపర్వత స్ఫోటనముగా పైకి పొంగును. గల్ఫ్ స్ట్రీమ్ తనదారి మార్చిపైచును. ఆ దేశము విపరీతముగా చల్లబడిపోవును. ఐరోపా దేశపు స్థితి కూడ అట్లే యుండును. చిన్నదేశములు రూపుమాసి పోవును. రష్యా భవిష్యత్తు అంధకార మయమై యున్నది. అది నిలువబోదు. రష్యాయొక్క ఆయుధమే దాని తలదగ్గర పిస్తోలుగా పనిచేయును. కమ్యూనిజమునకు దాని మాతృభూమిలోనే శ్మశానవాటి కాచుకొని యున్నది. అమెరికా యావత్సంపత్తిని కోల్పోవు ఆపదలో నున్నది. కొంతకాలమునకు ఆ దేశము బికారిగా తయారుకాగలదు. దాని శక్తి, గొప్పతనమును దానితో పాటే మునిగిపోనున్నవి. భారతదేశము తన ప్రాచీన వైభవమును తిరిగి పొందనున్నది. అది తన ప్రభుత్వము క్రిందనే ప్రాముఖ్యము నందుకోగలదు. దాని ఆధిక్యము బహుదూరము వ్యాపించును. ప్రపంచమంతయు దానివైపు మార్గదర్శకత్వమునకై ఎదురు చూడనున్నది. కాని భారతదేశమునకు గూడ ప్రపంచ పరిణామములో భాగము కలదు. తిరుగుబాటు సూచనలు దేశములో తలయెత్తుచున్నవి. దేశములో ఒక భాగము అనగా బెంగాలులో తూర్పు భాగము సముద్రములో మునిగిపోవును. అగ్నిపర్వత శక్తి కూడ జాగృతమయి యున్నది. అది కొన్ని భాగములకు, ముఖ్యముగా బీహారు రాష్ట్రమునకు విపరీత నష్టము కలిగించును. సుదూర భవిష్యత్తులో దక్షిణ పీఠభూమి యొక ద్వీపముగా మారి పోవచ్చును. ప్రపంచమంతటను విపరీతముగా రక్తపాతము జరుగవచ్చును. బహుకారణముల మూలమున ప్రాణనష్ట మెంత అధికముగా జరుగనున్నదనగా ప్రపంచ జనసంఖ్య చాల వరకు తగ్గిపోవును. ఎముకలు, బూడిదలపై ప్రపంచ పునర్నిర్మాణము జరుగును. భారతదేశమున ఆధ్యాత్మికతపై ఆధారపడిన ఒక నూతన నాగరికత పుట్టును. కొంతకాలమునకు అది ప్రపంచ నాగరికతగా పరిణమించును. ఆధ్యాత్మికతను ఆధారము చేసికొనక ఏ దేశముగాని, ఏ జాతిగాని జీవింపజాలదు. ప్రతి జాతియు తన అస్థిత్వమునకై ఎప్పుడైనను అదే మార్గమవలంబించి తీరవలెను.

STUMBLING BLOCK తొట్రుపాటుకు గురిచేసే అడ్డంకులు

మానవాళికి ఎన్నో సమస్యలున్నాయి; మరిఅలాంటప్పుడు ఒకడు ఒక సమస్యతోనే పెనుగులాడుతుంటే అతనికి అది అడ్డుగోడై నిలుస్తుంది. నిరాశలు మనల్ని పిరికి వాళ్ళుగా చేస్తాయి, మనము ఎలాగైనాసరే నిరాశలో 'ని' అన్న పదాన్ని తొలగించగలిగితే అక్కడ మిగిలేది 'ఆశ' కదా. అంటే మనము దేన్నో ఒకదానిని పొందటానికి ఆశపడాలి; మరి ఒక పనిని సాధించుటకు ఆశ కలుగగానే, ఆ పనిని మనము సాధింపజాలమని ఎన్నడూ అనుకోము. అంటే ఒక విధమైన అల నెమ్మదిగా పని చేస్తున్నది, మరి నీవు దానిని అనుసరిస్తున్నావు. అలాంటప్పుడు, గతాన్ని గురించిగాని భవిష్యత్తుని గురించిగాని ఎలాంటి భావన లేదక్కడ భగవత్ సామ్రాజ్యములో పులిలా వుండుము, మరి నీ ప్రగతి తథ్యము అనుకొనుము.

SUBMISSION సమర్పణ

విధేయత నమ్రతతో మొదలగును. ఆధ్యాత్మికముగా మహోన్నతస్థితులు సాధించిన గురువుయొక్క మహోత్కృష్టశక్తులచే గాఢముగా ముగ్ధులమైతిమేని మన అంతరంగమున అతని ఆజ్ఞలను శిరసావహించుటకు సమ్మతింతుము. కాని, తరచుగా ఆ ప్రభావము మనము అతని యెదుట ఉన్నపుడే ఉండును. దూరముగా నున్నపుడు మనము అతని గూర్చి తలచము. కొంతకాలము అతనిని పలుమార్లు కలిసికొనుచుండినట్లయిన మనకు ఆ మహాత్మునితో సాన్నిహిత్యము కలుగును. అతని సర్వోత్కృష్టత మన హృదయములో స్థిరపడుట మొదలిడును. ఆధ్యాత్మిక పురోగతికి సంబంధించిన అన్ని విషయములందును మనము అతనిని మన మార్గదర్శకునిగా అంగీకరించుదుము. తత్ఫలితముగా అతనిని మనము తరుచు జ్ఞాపకము చేసికొందుము. అతని సమున్నత సామర్థ్యమును గూర్చి మనకు సంపూర్ణముగా నమ్మిక ఏర్పడినప్పుడే యథార్థముగా మన విధేయత ఆరంభమగును. మనమిట్లు విధేయతకలిగి, నిర్దేశించినట్లు సాధన చేయుదుము. మన చేతల చే అతనిని తృప్తిపరచజాతుము. మంచి, చెడుల తారతమ్యజ్ఞానము కూడ మన

హృదయములో ప్రాముఖ్యము వహించనారంభించును. మనము చెడునుండి దూరమగుటకు ఉత్సహింతుము. అందు మూలమున మనము సదాచార పద్ధతిని అవలంబింతుము. పునర్జన్మల దుఃఖములనుండి రక్షింపబడుటయే మనమీ పద్ధతిని అవలంబించుట యొక్క ముఖ్యోద్దేశ్యము.

నీకు ధనం కొరత ఉన్నప్పుడు వ్యాకులం చెందుతావని వ్రాసివున్నావు. ఇది బాధాకరమైనదనడంలో సంశయం లేదు. కాని దానికి రెండంశాలున్నాయి. ఒకటి మనిషి కలత చెంది ఏమీ చేయడానికి అతనికి తోచనప్పుడు, మరొకటి అతడు విధేయ భావంతో నిశ్చలంగాను, ప్రశాంతంగాను ఉండేటప్పుడు, ఇద్దరు ఆ కష్టాన్ని " అధిగమించడానికి సకల ప్రయత్నాలు చేస్తారు; అయినప్పటికి కొంచెం తేడా ఉంది. ఒక రోగి ఉదాహరణను తీసికొందాం. అతడికి ఇద్దరు సేవకులు పరిచర్యలు చేస్తున్నారు, వారు అతనికి సకాలంలో ఆహారము, ఔషధము యిస్తూ అతడి సౌకర్యాలను అన్నిటిని చూస్తూ సపర్యలు చేస్తున్నారనుకో. కాని అతడి వ్యాధి తీవ్రతను చూపి వారిలో ఒకడు ఆందోళన చెంది కలవరపడుతుండగా, మరొకడు ఎంతో నిశ్చలంగాను, నిబ్బరంగాను ఉన్నాడు. నీ అభిప్రాయంలో యిద్దరిలో ఎవరు ఆ రోగికి ఎక్కువ సేవను అందిస్తున్నారు." వారిద్దరు అతడికి ప్రేమ పూరిత హృదయంతో నిజాయితీగ సేవ చేస్తున్నప్పటికి, మనోనిబ్బరంతోను, నిశ్చలతతోను ఉన్నవాడు రెండవ వానికన్న ఆ రోగికి ఎక్కువ సహాయకారి అని నీవు తప్పకుండా చెబుతావు. నీ గృహచ్ఛిద్రముల విషయంలో కూడ యింతే. నీవు ప్రశాంతంగాను, నిశ్చలంగాను ఉన్నప్పుడే వాటికి పరిష్కారం యింకా బాగా లభించడం సాధ్యమవుతుంది. మనం దైవేచ్ఛకు లోబడి మన పనిని సదా కర్తవ్య భావంతో కొనసాగించాలి. అసలైన జీవిత మాధుర్యాన్ని ఇది నీకు రుచి చూపిస్తుంది.

ముక్తి ప్రాపంచికి బంధాలనుండి వ్యక్తిని విడుదల చేయగలదు. వ్యక్తి తన పరిణామాన్ని కోరినప్పుడు ప్రకృతి అతనికి సహాయపడుతుంది. వైద్యుడు తాను రోగిని ఎంతగానో ప్రేమిస్తూ ఉన్నప్పటికినీ అతనికి చేదు మాత్రలు ఇస్తాడు. తన సృష్టి అర్థము పవిత్రము, పరిశుద్ధము అయినదిగా ఉండాలని భగవంతుడు తలుస్తాడు. పరిణామానికి

అవసరమైనది ప్రతిది ఉండేటట్లు దైవము చూడడము ఒక ప్రకృతి నియమము. “పని చేతకాని వాడు పనిముట్లను నిందిస్తాడు”, అనే ఒక సామెత ఉన్న ది. మనము ఏదైతే చెడ్డది, ఇబ్బందితో కూడినది అని భావిస్తామో అదే ముక్తికి మార్గము అవుతుంది. నా గురువుగారు కాలేయంలో వ్రణంతో బాధపడుతూ ఒక శిష్యుని కంటతడిని చూచి "నా అనారోగ్యాన్ని క్షణంలో నయం చేసుకోగలను, కాని నేను దైవేచ్ఛను మారలేదు" అని అన్నా రు.

SUBTLENESS సూక్ష్మత

మన సంస్థలో అనుసరించే సాధనా పద్ధతి హృదయంపై ధ్యానం చేయుట. ఇదే సాధన పతంజలిచే గూడా చెప్పబడింది. ఈ విధానం యొక్క మౌలిక సూత్రం "రాజయోగ ప్రభావం”లో యిదివరకే చర్చించబడింది. దానిని మరల యిక్కడ చర్చించదలుచు కోలేదు. మనలోని స్థూల్యాన్ని బయటకు తోసి మహాసూక్ష్మస్థితిని పొందుటకు యీ విధానం ఎంతగానో తోడ్పడుతుంది. దైవం సంపూర్ణ స్థూలరహితుడని మనకు తెలుసును. కావున ఈశ్వర ప్రాప్తి అంటే అటువంటి సూక్ష్మత్వ స్థితిని సాధ్యమైన చిట్టచివరి అవధివరకు పొందుట అని అర్థం. సహజ మార్గంలో మన లక్ష్యమిదే. ఆవరణల రూపంలో స్థిరపడిన స్థూల్యతనుండి విముక్తి పొందడానికి ఈ విధానం సహాయపడుతుంది.

SUCCESS విజయము

దృఢనిశ్చయము, గమ్యస్థానము చేర నిరంతర నిర్విరామత విజయమును సాధించును.

SUDARSHAN CHAKRA సుదర్శన చక్రము

శ్రీకృష్ణుని సుదర్శన చక్రము అందరకు తెలిసినదే. అది ఒక ప్రకాశవంతమైన చక్రంగానూ చేతివ్రేలికి తగిలించుకొని త్రిప్పి, కావలసిన చోటికి పంపగల పళ్ళెము వంటి వస్తువని తెలుపబడినది. ఈ కారణము వలననే దీనిని భగవాన్ శ్రీకృష్ణుడు వ్రేలికి

తగిలించుకొనే చక్రమని (finger wheel of Lord Krishna) అంటారు. విశ్వవ్యవస్థలో తదనుగుణమైన మార్పుతెచ్చుటకై భగవాన్ శ్రీకృష్ణుడు చాల శక్తివంతమైన ఈ చక్రమును ఉపయోగించుట జరిగింది. దీనియందు విరాట్ క్షేత్రపు పూర్తిశక్తి ఇమిడి వుంది. వాస్తవమునకు సుదర్శన చక్రం పళ్ళెము వంటి భౌతిక పదార్థము కాదు. కాని చక్రాకారములో పరిభ్రమించు సూక్ష్మతర శక్తి అది. దీనిపై శ్రీకృష్ణునకు పూర్తి అధికారము వున్నది.

<u>SUFFERINGS</u> <u>బాధలు</u>

ప్రపంచం దుఃఖాలు, భాధలతో నిండి వుంది. కొందరు బాధతో మూలుగుతున్నారు; కొందరు తమ ఆప్తుల మరణానికి దుఃఖిస్తున్నారు; ఇతరులు పేదరికం, అనారోగ్యం, క్లేశములతో వ్యాకులం చెంది వున్నారు. అదృష్టం వరించిన వారు కొద్దిమంది మాత్రమే వున్నట్లు కనబడుతున్నారు. కాని వారికి కూడ వారి కష్టాలు, బాధలు వున్నాయి. పేదవారికి ధనవంతుడు కాలేదని చింత; ధనికుడు మరింత ధనికుడు కాలేదని చింత; అధిక ధనవంతునకు అందరికంటే శ్రీమంతుడు కాలేదని చింత. దీనికి పరిమితే లేదు బాధలు, దుఃఖములు మనమార్గమున మరొక తీవ్రప్రతిబంధకము. ప్రపంచమందు దాదాపు ప్రతియొక్కడును తననెదుర్కొన్నట్టియు, తాను పోగొట్టుకొనగోరునట్టియు దుఃఖముల గూర్చి మొరలిడును. కాని, అతడు సరియైన సాధనోపాయములను ఉపేక్షించును. వాంఛాపరిపూర్తియే దుఃఖములు తొలగించు మార్గమని తలంచును. కాని అవి అలా పరిష్కారము కావు. సాధారణముగా దుఃఖములను అవాంఛనీయములుగా భావింతురు. కాని, దుఃఖములను స్వయముగా కోరుకొన్న మహర్షులునూ వున్నారు. వారు వాటిని వరములుగా తలచి, వాటికొరకై పలుమారు భగవంతుని ప్రార్థించి యున్నారు. మనము దుఃఖమూలమును అన్వేషించినచో ఈ సమస్యయొక్క అసలు రహస్యము విశదమగును. భగవత్సంకల్ప జనిత సృష్టి కార్యమువలన ఆత్మకు ప్రజ్ఞ కలదు. అట్లే, ఆత్మయును తన చిన్న సృష్టిని ఆరంభించి, తన చుట్టూ తాను సృష్టించిన వస్తు సముదాయమును

చేర్చుకొన్నది. సృష్టికి ఒక చలనము, ఒక కదలిక ప్రధానమైనది. అదే రీతిని ఆత్మయొక్క చిన్న సృష్టికి కూడా కలత, కదిలికలే కావలసియున్నవి. మనకు సంకల్పబలముకూడ కలదు. ఈ సృష్టికార్యము నిర్వహించ వలసిన అంగములకు పుష్టినిచ్చుటకు దీనిని వినియోగింతుము. అవి మన ఎదుట సుఃఖ దుఃఖములు, సౌఖ్యాసౌఖ్యముల రూపమున కనిపించును. మనస్సుకూడా ఎల్లప్పుడునూ జాగరూకమైయున్నందున మనలో ఒక వస్తువుపై ప్రీతిని, వేరొకదానిపై నిరసన భావమును పుట్టించుచు వ్యతిరేక భావములను కలిగించుచున్నది. ఈ రీతిని దుఃఖములు పుట్టుచున్నవి. ఈ మానవుని మానసిక సృష్టి అంతయు వివిధ విషయములయొక్క సముచిత సంబంధములగూర్చి జ్ఞానము లేకపోవుటచే కలుగుచున్నది. మన కామములు, ఉద్రేకములు, ఉద్వేగములు కూడా మన విపత్తులను పెంపు చేయుటలో దోహదకారులై, కొన్ని వేళల సర్వవినాశన సమర్థమగు భయంకరమైన తుఫాను రేపుచున్నవి. దానికి మనము సాధారణముగా పరిస్థితులే కారణమనుచున్నాము. కానీ, అది దురభిప్రాయము. బాహ్యరూపమగు మానవ శరీరమునకు మనస్సే కేంద్రము. శరీరముద్వారా ప్రదర్శింపబడునది ప్రతియొక్కటియును కేంద్రమగు మనస్సునుండి బయల్వెడలును.

మన మనస్సు సమభావస్థితికి వచ్చినచో పరిస్థితులు గాని, పరిసరములు గాని దానిపై ఎట్టి ప్రభావము కలిగించజాలవు; అంతరంగమున అలజడియుండదు. అన్ని పరిస్థితులందును శాంతి నిశ్చలతలు నెలకొని యుండును. మోహములు, ఉద్రేకములు, వాంఛలు వాటి తీవ్రతను కోల్పోవును. దుఃఖ సంతోష మనోవ్యాకులతలు అదృశ్యములగును. కోర్కెలే దుఃఖమునకు మూల కారణము. కావున, కోరికల తెగనాడుటే దుఃఖ పరిష్కారమార్గము.

కోరికలెంత తగ్గిన దుఃఖములంత తగ్గును. కానీ కోరికలు లేకుండుట మరొక సమస్య. కోరికలు ఒక వలగా అల్లుకొనును. దానిలో మనము చిక్కుబడియుందుము. అందుండి బయటపడుటకు మనమెంత తీవ్రముగా ప్రయత్నింతుమో అంత బిగువుగా వల త్రాళ్ళు మనలను పెనవైచుకొనిపోవును. ఈ చిక్కులనుండి మన దృష్టి మరల్చి నిజమైన

వాస్తవతత్వముపై దృష్టి నిలుపుట ఒక్కటే మనము వాటినుండి విడుదల పొందుటకు మార్గము. వాటియెడల నిర్లక్ష్యభావమును అలవరచుకొన్నచో అవి మన దృష్టినుండి త్వరలో మాయమగుట ప్రారంభించును. తత్ఫలితముగా మన దుఃఖములు తగ్గిపోవును. సత్యము మాత్రమే స్థిరముగా మన దృష్టియందు నిలిచియుండును. మిగిలినవన్నియు వాటి ఆకర్షణలను, ప్రాధాన్యమును కోల్పోవును.

జీవితములో బాధలు, దుఃఖములు, బొత్తిగా లేకుండుటన్నది అసంభవము, అసహజమును. వాస్తవముగా అవి మనకు మేలు . చేకూర్చుటకొరకు ఉద్దేశింపబడినవి. అవి రోగిని ఆరోగ్యవంతు నొనర్చుటకై యిచ్చు చేదు మాత్రలవంటివి. అత్యుత్తమ వస్తువునైనను దుర్వినియోగపరచిన ముప్పు కలుగును. కష్టముల విషయములో కూడ అంతే. సకాలములో సక్రమముగా వినియోగపరచుకొన్నచో ఏదైనను దీర్ఘకాలమున సత్ఫలములనిచ్చును. దుఃఖములు వాస్తమునకు మన మార్గమును సుగమము చేయును. సామాన్య జీవనము గడుపు మానవుని పురోభివృద్ధికి దుఃఖములెంతో సహాయ కారులు.

బాధలను, దుఃఖాలను నేను స్వయంగ అనుభవించాను. బాగా ఆలోచించిన మీదట బాధ, అనారోగ్యాలు వేరే రూపంలో ఉన్న ప్రకృతి వరాలనే నిర్ణయానికి నేనిప్పుడు వచ్చాను. అవి సంస్కార ఫలితాల నుండి విముక్తి పొందడానికి తోడ్పడుతాయి. ఆ సంస్కార అవశేషాలనుండి విముక్తి పొందినప్పుడు ఆధ్యాత్మిక ప్రగతి నిరాఘాటంగా సాగిపోతుంది. మనస్సు అంతర్ముఖంగా దానివైపు మొగ్గివున్నప్పుడు మాత్రమే అది సాధ్యం.

బాధలకు, కష్టాలకు జీవితంలో వాటి స్థానం వాటికి వుంది. ప్రతి ఒక్కరు వాటిలో పాలు పంచుకుంటున్నారు. మహాఋషులకు కూడ వారి కష్టాలు బాధలు వారికి వున్నాయి. ప్రపంచంలో కష్టాలే లేకుంటే, మనిషి ఆలోచన వాటి ఆవలివైపు వరకు అనగా ఆనందం వైపు వరకు వెళ్ళడం ఎన్నటికీ సాధ్యం కాకుండ వుండేది. ఆ విధంగా మనిషికుండే క్లేశమే దాన్నుండి విముక్తి పొందే మార్గాన్ని తెలుసుకునేటట్లు ప్రేరేపిస్తుంది. వేరు మాటల్లో, అవి ప్రేరణలుగా పని చేస్తాయి. బొగ్గును వజ్రముగ మార్చవచ్చునని మనకు తెలుసు. అనగా

అమరికలో మార్పు వస్తువులకు ఒక కొత్త శోభను యిస్తుందని దాని అర్థం. ఒక వస్తువు దాని అమరిక సరిగా వున్నప్పుడు ఉపయోగంగాను, ఆనందకరంగాను ఉంటుంది. అది సరిగా లేనప్పుడు బాధాకరంగాను, అందవికారంగాను అవుతుంది. క్లేశముల విషయంలో కూడ అంతే. మనోవాంఛలు మన విచక్షణా శక్తిని ఎంతగానో కమ్మివేసాయి. దాని ఫలితంగా జీవిత సంబంధమైన విషయాల యొక్క యదార్థ విలువలకు మనం పూర్తిగా అంధులం అయినాము. వాస్తవానికి జీవితంలో ప్రతీది మన అంతిమ శ్రేయస్సు కోసమే; అవి మనకు ప్రయోజనకరంగ వుండే రీతిలో మార్చడానికి వాటిని సక్రమంగ వినియోగించుకోవడం మాత్రం మనం నేర్చుకోవాలి. కాని దురదృష్టవశాన్న పెడత్రోవ పట్టిన మనఃప్రవృత్తులు మనల్ని నడిపించుట వలన వరకు మనందరం తప్పుదారిలో వెడుతున్నాము. మనస్సు యొక్క నీచపు పోకడలకు అనుగుణంగ మనం ప్రతి వస్తువును సంస్కార విహీన దృష్టితోనే చూస్తున్నాము. మన దృష్టికి ప్రతి వస్తువు స్థూల్యతలోను, సాంద్రతలోను పెరుగుతూ వచ్చింది. ఆ విధంగా హృదయం, మెదడు ప్రభావితములై అదే లోపాన్ని సంక్రమించుకున్నాయి. ఆవరణలు ఒకదాని తరువాత యింకొకటి చేరడం మొదలు పెట్టి సతత్వాన్ని దృష్టినుండి మరుగుపరిచాయి. సత్త్వం ఒక్కసారిగా తన ప్రవాహ ధాటితో హృదయంలో ప్రసరించి ఆంతరంగికంగ మేలుకొలిపే సమయం హఠాత్తుగ వస్తుంది. అంతవరకు యిది కొనసాగుతుంది. అప్పుడు మనిషి నిజమైన విలువలను సక్రమంగా అర్థంచేసికొని తన కల్లోలస్థితిని సరిదిద్దుకోడానికి ప్రేరేపించబడతాడు.

ఓర్పు వలననే మనకు ఫలితము లభించును. దీనిని ప్రతి అభ్యాసీ కష్టించి సాధించాలి.

<u>SUGGESTIONS సలహాలు</u>

వ్యక్తి తన జీవిత సమస్యను సులభంగా పరిష్కరించుకోదలిస్తే, తన మనస్సుకు సరియైన సూచనలను ఇవ్వవలెను. ఈ విధంగా చేయగల స్థితి సాధనవల్ల తనను తాను

సక్రమంగా మలుచుకోవడం వలన కలుగుతుంది. దివ్యమైన తన స్వస్థితిలో ఉండిపోవడం చాల సులభము. ప్రగతికి ఇదే నిశ్చయమైన దారి.

SUMMARISATION OF SENSES ఇంద్రియాల సంక్షిప్తరూపాలు

అవి సంక్షిప్తరూపాలను పొందినపుడు మన పునరుత్పత్తికి క్రొత్త శక్తిగా తయారౌతాయి. ఇది మనకు సహాయపడే మరొక అంశము. దీనిని మనము సాధిస్తే మనమింకా ముున్ముందు స్థాయిలకు చేరేందుకు తగిన ఆధారాన్ని ఏర్పరచుకున్నట్లే. దైవిక ప్రభావము మనలో యింకిపోయినప్పుడు 'నేను' అన్నది తగిన విధముగా మలచుకొని సరిదిద్దబడుతుంది. అప్పుడు మూలమే శక్తిగా మారి మన ఔన్నత్యానికి తోడ్పడుతుంది. ఈ శక్తి మన శరీరములోని ప్రతి అణువును ప్రభావితము చేస్తుంది. ఇవి అన్నియు నిజా జీవితములోని అంతర్భాగములు. ఈ జీవితాన్ని మనము 'జీవితములోని జీవితము" అని నిస్సందేహంగా అనవచ్చు మనమెదుర్కొనే ముఖ్యమైన ఇబ్బంది యేమిటంటే అవివేక మార్గంలోనికి మళ్ళింపబడిన మన చర్యలే ఆటంకాలవుతాయి ఆలోచనల ఫలితంగా చర్యలేర్పడతాయి. చర్యల ఫలితంగా ఆలోచన లేర్పడుతాయి. (Actions are the results of thoughts, and thoughts are our own actions). నిజం చెప్పాలంటే మనస్సుకు మనమే తప్పుడు సూచనలిస్తాము. నా ఈ అభిప్రాయాన్ని మీరు కాదనవచ్చు. అటువంటి సూచనలను మనము ఎట్లా ఇస్తున్నాము. పరిసరాలు అట్టి భావాలు ఏర్పడడానికి గల పరిస్థితులను సృష్టిస్తాయి. మనము అట్లాంటి పరిసరాల్లోనే సంచరిస్తాము.

SUPER CONSCIOUSNESS - INFERIOR TYPE అధిచేతనస్థితిని తక్కువ స్థాయి

'U' అని గుర్తింపబడిన పై భాగము హృదయములో ప్రథమ భాగము, 'L' అని గుర్తింపబడిన క్రింది భాగము హృదయములో ద్వితీయ భాగము. పై భాగము గొప్ప ఋషులు చేరుస్థానము. ఎన్నో యజ్ఞయాగాదులు, ఎంతో తపస్సు చేసిన మీదట వారీ స్థితికి

వత్తురు. దగ్గరలో నున్నను, నిజముగా అర్హతగలవానికి మాత్రమే తప్ప, ప్రతివ్యక్తికి ఈ స్థితి తెలియజేయబడదు. క్రిందిభాగము సాధారణముగా ప్రజాసామాన్యముండు స్థానము. తక్కువ స్థాయిలోని అధిచేతన (Super Consciousness of the inferior type) 'U' అని గుర్తింపబడిన స్థానములో నుండును. ఈ స్థానములో నున్నపుడు భగవద్విషయ జ్ఞానము తెలిసికొనుటకు ప్రారంభించెదవు. ఈ తక్కువ స్థాయిలోని అధిచేతన స్థితిని కూడ ప్రపంచ విషయోన్మత్తుడైన మానవుడు పొందలేడు.

మన అధిచేతన ఉత్తమ తరగతికి చెందిన అధిచేతనస్థితిని చేరువరకు ఈ ప్రాంతములో పయనించును.

SUPER CONSCIOUSNESS - SUPERIOR TYPE (D1) ఉత్తమ తరగతికి చెందిన అధిచేతనస్థితిని

A, B స్థానములను శుభ్రపరచుకొనుచు పై భాగములో ప్రవేశించితివేని యింకొకరకమైన అధిచేతన స్థితిని పొందుటకర్హత సంపాదించుకొందువు. B అను స్థానమును పూర్తిగా శుభ్రపరచుకొన్నవాడు ఈ తరువాత చెప్పబోవు అధిచేతనాస్థితిలో ప్రవేశించు శుభవార్తను పొందగల్గును.

హృదయములో (1వ పటము) పై భాగము (U) కుడివైపు గలదు. ఇక్కడ (3వ పటము) అదే ఎడమవైపున గలదు. క్రింది భాగము (L) కుడివైపుకు గలదు.

ఇక్కడ A1, B1, అను రెండు స్థానములు హృదయములోని A, B ల వంటివి గలవు. D1 అను స్థానములో ఉత్తమ అధిచేతన (Superior sort of Super-consciousness) గలదు. A1 వద్ద కలుగు భావములు (Aతో పోల్చినప్పుడు ఉత్తమ తరగతికి చెందుట యన్నది మాత్రమే భేదము. ఉత్తమ స్థితులు పరిపాలింప ప్రారంభించుటకు B1, స్థానమును పరిశుభ్రపరచుకొను బాధ్యత అభ్యాసికి వదలబడినది. హృదయములోని A, B స్థానములను ఎంతవరకు శుభ్రపరచుచుందువో అంతవరకు ఇచ్చటను

శుభ్రపడుచుండును. సామాన్యముగ ప్రజలు అధోభాగమని పిలువబడు కుడివైపునకు వెళ్ళెదరు. ఎందువల్లననగా అంతకంటే ఉత్తమస్థితిలో ప్రవేశింపగల్గునట్లుగా హృదయమును వారు పరిశుభ్రపరచుకొనలేరు. వారికిగల సమస్త వాసనలతోను దీనిలో ప్రవేశించుటకు ప్రయత్నింతురు. ఎడమవైపునకుసాగు ప్రయత్నము చేయుచు అసాధ్యమును యత్నించుచున్నారు. అట్టి స్థితిలో శిష్యుని, వాని వాసనలనన్నింటిని వదలించి సరియైన త్రోవలో నడిపించుట, సమర్థుడైన గురువుపై నాధారపడియున్నది. ఇచట హృదయ ప్రాంతములోని బృహత్ వృత్తములో భాగమైన విశ్వము (Cosmos) మొదలగుచున్నది. ఇచ్చట అభ్యాసకులు కాంతిని మిక్కిలి ప్రకాశవంతముగా అనుభవింతురు. కాని ఇది మన గమ్యస్థానము కాదు. ఈ పెద్ద హృదయవృత్తము దాటుటకు ముందు దానిని చీల్చుకొని పోవలెను.

<u>SUPER CONSCIOUSNESS - SUPER FINE STATE (D2)) అధిచేతనయొక్క అతి సూక్ష్మస్థితి</u>

అట్లే యిప్పుడు మనము D2 అని పిలువబడు పై స్థానమునకు వచ్చెదము. నాల్గవ పటములో చూపబడినట్లు కుడివైపు భాగము క్రింద స్థానము ఇచ్చట అధిచేతనయొక్క అతి సూక్ష్మస్థితి (Superfine state of Super-consciousness) చూడగలము. ఇది యంతయు హృదయమందలి 'B' అను స్థానముపై నాధారపడి యున్నది. అంతర్గర్భము వరకు దానిని పరిశుభ్రము చేసిన, నిన్ను A2 అను స్థానమువద్ద అది దింపును. ఆ స్థానము D2 అను ప్రాంతములో కలదు.

అధిచేతన యొక్క అత్యుత్తమస్థితికి కొలది క్రిందుగా (అనగా పుణివెనుక) "మనో ప్రాంతము" ప్రారంభమగును. అచ్చట మరల రెండు భాగములు, అట్టి స్థానములనే కల్గియున్నవి. తరువాత నేను చూపబోవు పటములోని స్థానమును చేరుకొనుటకై, పై స్థానములు సులభముగా దాటబడును. సంక్షిప్తముగానైనను, హృదయ ప్రాంతమును

గురించి తగినంతగానే నేను చర్చించితిని. అటనుండి మన పురోగతిలో నెదుర్కొను ఉత్తమ స్థితులను గురించి యికముందు చెప్పెదను.

SUPER CONSCIOUSNESS - SUPER FINEST STATE (D3) అధిచేతనయొక్క అతి సూక్ష్మస్థితి

మనోప్రాంతము దాటగనే కేంద్రప్రాంతము వచ్చును. సూక్ష్మమైన అధి చేతన ప్రాంతములో వచ్చును. సత్యపథమునకు సంబంధించిన "శ్రీ రామచంద్ర దశాదేశములు" నందు చెప్పబడినట్లుగా, వివర్త సిద్ధాంతము (Theory of Invertendo) మరల వచ్చును. హృదయము యొక్క కుడి భాగములో ఏ పద్ధతి యున్నదో, యీ ప్రాంతములో కూడ కుడి భాగమున అదే పద్ధతి యున్నట్లు తెలిసికొందుము. D3 అన్నది అధిచేతనకు చివరిదశ. అక్కడ అన్నిదశలును అంతమై శూన్యత్వము మిగులును. అది అధిచేతనకు అత్యుత్తమ స్థితి.

ఈ విధమైన అధిచేతన దేవతావతారములకు ప్రత్యేకించబడినది. కొన్ని సమయములందిట్టి స్థితి ఒకానొక విశిష్ట మూర్తిమత్వము (Special Personality) నకు కూడ కలుగజేయబడును. కాని యిట్టిది చాలా అరుదుగా ప్రత్యేక పరిస్థితులలో ప్రపంచమును మార్చుటకై వచ్చిన వ్యక్తులకు మాత్రమే చెల్లును. అతని స్థితి దేవతావతారముల తరువాతిది యగును. ప్రకృతి మార్పుకై చేయునతని విధి నిర్వహణలో సాక్షాత్తు అవతార పురుషుని స్థితినే అనుభవించును.

SUPERFICIAL KNOWLEDGE మిడి మిడి జ్ఞానం

ఒక మనిషి యీనాడు జన్మిస్తాడు; పెరుగుతూ ఉంటాడు. క్రమక్రమంగా అతడి యింద్రియాలు, శక్తి సామర్థ్యాలు వృద్ధి చెందుతాయి. జ్ఞానంలో, అజ్ఞానంలోను కూడ అతడు పరిపక్వతను పొందే సమయం వస్తుంది. తన అంతిమ ప్రయోజనం నెరవేరడానికి తాను ఏంచేయాలో దానిగురించి కచ్చితమైన నిర్ణయాలను తీసుకోవలసిన సందర్భాలు

అప్పుడప్పుడు ఉత్పన్నమవుతాయి. విషయాలను విభిన్న వర్ణాలలో చిత్రీకరించే పండితులు, జ్ఞానులు అతడికి తటస్థపడుతారు. వారు ద్వైతము, అద్వైతము, విశిష్టాద్వైతముల తత్వాన్ని గురించి మాట్లాడుతారు. వారు చెప్పేది విని వాటినుండి కొన్ని భావాలను ఏర్పరచుకుంటాడు. దైవము, మానవుడు, విశ్వము మరియు మాయ, జీవుడు, బ్రహ్మములను గురించి కూడ అభిప్రాయాలను తన అవగాహనలోకి తీసుకుంటాడు. ఆ చర్చలు, వివరణలు అన్నీ ఒకే విషయాన్ని అనేక విభిన్న వర్ణాలలో అతడి దృష్టికి తీసుకువస్తాయి. తను విషయాలను గురించి నిజమైన జ్ఞానాన్ని పొందానని, ఒకే విషయాన్ని అనేక విభిన్న రకాలుగ వివరించగలనని భావిస్తాడు. కాని అదంతా అసలు వస్తువును నిజంగా సిద్ధింపజేసుకోడానికి ఎటువంటి సంబంధం లేని పైపై జ్ఞానం మాత్రమే. ఆచరణ రంగంలో ఆ జ్ఞానం ఎందుకు ఉపయోగిస్తుంది? సాధారణంగ అనేక వ్యక్తుల విషయంలో యిదే జరుగుతుంది.

నేను పండితులను ఎక్కువగా గౌరవిస్తాను. అయినప్పటికి సాధారణంగా వారు శాశ్వత సత్వప్రాప్తి స్థితిని గురించి విశ్వసింపదగిన అనుభవాత్మక జ్ఞానంపై కాకుండ, తమ శాస్త్ర పాండిత్యాన్నే ఆధారంగా తీసికొని తమ అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తం చేస్తారు. ఆకారణంగా శాశ్వత సత్వప్రాప్తి యీనాడొక ఆధునిక కళగా అయిందని చెప్పడానికి నేను చింతిస్తున్నాను. సత్త్వం దాని బాహ్యపొరను కళాకారులు తమ మానసిక అభిరుచికి, నైపుణ్యానికి తగినట్లు విభిన్నవర్ణాలలో చిత్రీకరించుకునేటట్లుగా లోతుగా కూరుకుని పోయింది. దాని ఫలితంగా ప్రజలు తమదృష్టిని ఆ చిత్ర లేఖనాల పైనే కేంద్రీకరించ వాటిలో చాల వరకు మునిగి వున్నారు. అది ఆధ్యాత్మికత కాదు, నిజ భావంలో దానిని పొంది దాని నుండే యదార్థమైనది కాదు. అతడిలో దివ్య జ్ఞానం కలిగివుంటే కాని శాశ్వత సత్వప్రాప్తి విషయాన్ని స్పృశించడానికి కూడ ఎటువంటి హక్కు లేదని నేన నమ్ముతాను.

SUPER-HUMAN BEING అత్యున్నత వ్యక్తి,

మన గురువును అత్యున్నత దైవిక శక్తిగా భావించి ఆయనకు సమర్పించుకుంటాం. అతనిని విశ్వాసం మరియు భక్తితో ప్రేమిస్తాము, అతని దృష్టిని అభిమానాన్ని ఆకర్షించడానికి అన్ని విధాలుగా ప్రయత్నిస్తాము.

గురుపే సాక్షాత్కారానికి సంబంధించిన అంతిమ స్థితిలో విలీనమైతే, అత్యున్నత దైవిక శక్తిగా గురువు యొక్క ఆలోచన ఆధ్యాత్మిక సాధనలో చాలా సహాయకారిగా ఉంటుంది. అతని మార్గదర్శకత్వంపై ఆధారపడతారు, అతన్ని అతి మానవుడిగా భావిస్తారు. వ్యవస్థ యొక్క సమర్ధత మన ఆలోచనలో ఉంది మరియు ఒక్కటి మాత్రమే - అత్యున్నత స్వభావం. దానిని గురువు (మాస్టర్) లేదా ఏకాగ్రత వస్తువు అని పిలుస్తాము. మాస్టర్‌ను ఏకాగ్రత వస్తువుగా తీసుకునే ప్రక్రియ నిస్సందేహంగా చాలా ప్రభావవంతంగా ఉంటుంది, అయితే గురువు నిజంగా అత్యున్నతమైన వ్యక్తిగా ఉన్నప్పుడు, అనంతంలో కలిసిపోయినప్పుడు లేదా ప్రకృతి వ్యక్తిత్వంగా రూపాంతరం చెందినప్పుడు మాత్రమే. అది లేకుంటే అభ్యసిపై ఉత్పన్నమయ్యే ప్రభావం అతని అంతిమ ప్రయోజనానికి విరుద్ధంగా మరియు అత్యంత హానికరంగా ఉంటుంది. మనకు ఒకే ఆలోచన ఉంది మరియు ఒక నిర్దిష్ట వ్యక్తిత్వం, అత్యున్నత రూపంలో చాలా ఇతర విషయాలు ద్వితీయంగా కనిపించడం ప్రారంభిస్తాయి. మేము ఒకే విషయానికి ప్రాముఖ్యతనిస్తాము.

SUPERFLUOUS ITEM నిరుపయోగమైన అంశం

నాకుండే యిబ్బందులను గురించి చెప్పాలంటే, దీనంతటితో పాటు నాకు అప్పగించబడిన ప్రకృతి కార్యనిర్వహణ ఎడల నాకర్తవ్యాన్ని నెరవేర్చడంలో నేను శ్రద్ధ వహించవలసి వస్తుంది. అది మాత్రమే కాక నా సహచరుల యొక్క ఆధ్యాత్మిక శిక్షణను కూడ గమనించాల్సి ఉంది. నా స్థానంలో ఉన్నవానికి అది ఏమంత తక్కువ శ్రమతో కూడిన పనికాదు. అందువలన అంతటి శ్రమను నా హృదయం, మెదడు తట్టుకొనలేదని నేను తెలుసుకున్నాను. ఇంతేగాక, నాపై బలవంతంగ విధింపబడిన యీ అనవసరపు అంశము

నాకు అప్పగించబడిన ప్రకృతి కార్యానికి తీవ్ర అవరోధాన్ని కలిగిస్తోంది. దాని ఫలితంగ అది ఎంతో నష్టపోతోంది. వారి శారీరక రుగ్మతలను నివారించడానికి వైద్యులు అనేకులు తమ చుట్టూ ఉండగా యీ రకమైన సేవను వారు నానుండి ఎందుకు కోరవలసి వస్తోందో నేను అర్థం చేసికొనలేక పోతున్నాను. అటువంటి రోగాలకు చికిత్స చేసే వైద్యుడు తన శ్రమలకు విశేషంగా ప్రతిఫలాన్ని పొందుతాడు. కాని నాకు ప్రతిఫలంగ వారు తమ ఆలోచనను కొంచెమైన దైవం వైపుకు మరల్చడం కూడ చేయరు. భావిలో (రాబోవు కాలంలో)అది వారికే ప్రయోజనకరం అయివుండేది.

అక్కడ యింకొక సమస్య కూడ ఉంది. అది సభ్యుల సంఖ్య పెరగడంతో బాటు రోగ నివారణ కార్యము కూడ బాగా పెరిగే అవకాశం ఉంది. దాని ఫలితంగ యీ అవసరాన్ని తీర్చడం ఏదో ఒకరోజున అసాధ్యం కావచ్చు.

SUPERSTITION మూఢనమ్మకం

యోగమార్గాన్ని అనుసరించినట్లైతే, జీవితాంతము వరకు తీవ్రమైన బాధలను, కష్టాలను ఎదుర్కోవలసి ఉంటుందని కొందరు అంటారు. అది మానసిక దుర్బలత్వము, మూఢవిశ్వాసాలు ఉన్నటువంటి వారి అభిప్రాయం. ప్రత్యక్ష ఆధారాల ప్రమాణంగా అభిప్రాయాన్ని ఎన్నడు ఆమోదించరాదు. అయినా, ఒక్క జన్మలో బాధలను అనుభవించినట్లైతే తరువాతి జన్మలన్నింటి దుఃఖాలనుండి రక్షించబడే అవకాశం ఉన్నప్పుడు ఆ విధంగ జరిగినప్పటికి అందు తప్పేముంది? కావున దయచేసి నీ విచక్షణా జ్ఞానమును ఉపయోగించి నీకు ఏది నచ్చినట్లు అనిపిస్తుందో దానినే చేయాలి లేకపోతే అనుభవజ్ఞుడైన వాని అనుభవంపైనైనా ఆధారపడాలి.

దీపము లేనిచో చీకటి ఆవరించును. వివేక హీనులైనపుడు మూఢులగుదురు. సత్ తత్వము లేనిచో సైతానులగుదురు. ఇపుడు వారు స్థూలమైన దశకు చేరుకొనిరి. వేరు విధముగా చెప్పవలెనినిన వారిలో పశుత్వము వ్యాపించి, జంతు సంబంధమైన స్థితికి చేరుకొనిరి. నేను ఈ ఆవును పెంచినాను కావున కావలసినంత ధనము చేకూరినది, ఈ

గుర్రమును పెంచితిని కావున నాకు మనుమడు కలిగినాడు అను ఆలోచనలను వారు అప్పుడప్పుడు చేయుదురు. ఇటువంటి భావములను వారు పెంచుకొనెదరు. ఇటువంటి పరిస్థితులు కొంతకాలము సాగినచో, అనేకమైన యితర భావములను పెంపొందించును. వీటినే మనము మూఢనమ్మకములని పిలిచెదము. వాటికి ఒక అర్థము లేదని వాటంతటవే తెలియజేయుచున్నవి. కాని యిది మాత్రము స్థూలమైన ఆలోచనల యొక్క ఫలితము. స్థూలత్వము యొక్క ఉన్నత తత్వము గ్రహించినపుడు, మనము ఆధ్యాత్మిక తత్వములో నున్నట్లు భావించెదము. ఇదికూడా మూఢ భక్తియే. వాస్తవము కానిదానిని వారు వూహించెదరు. పాలలో మద్యమును కలిపినచో అవి యింక యెంతమాత్రము పాలు కావు కదా!

పాతబడిన ఏ మతములోనైనా అటువంటి పరిస్థితులు చోటు చేసుకొనును. దానిని సరిచేయుటకై సత్ పురుషులు జన్మించెదరు. కాని అటువంటి సత్పురుషులు అన్నివేళలలో రాకపోవుట మన దురదృష్టము. ఎందువలననగా, దీనికి వారలను మనము ఆహ్వానించము. ఎందువలన వారిని మనము ఆహ్వానించము? ఎందువలననగా వలననగా ప్రజల మూఢ భక్తియే మతముగా మారినది. వారు దానిలో యెంతగా పాతుకుపోయినారనగా, దానికన్న ఉన్నతమైన దానిగురించి ఆలోచించుస్థితిలో లేరు. ఈ మూఢభక్తిని అధిగమించిన శక్తిగలవారినే సత్పురుషులని అంటారు. ఈ ప్రపంచములోని వ్యక్తులను మార్పుచేయుటకు అట్టి చైతన్యము కావలెను. వ్యాధులను వైద్యుడు నయము చేయగలడు కాని గొర్రెల కాపరి చేయలేడు.

SUPER-SUPRAMENTAL అతీత అధిమనస్సు

శ్రీ అరబిందో, 'అధిమనస్సు (Super Mind)' ను గురించి ఎంతో గొప్పగా చెప్పారు. దానిని ఆయన భూమిపైకి తీసుకు వస్తున్నానని చెప్పుకున్నారు. కానీ ప్రపంచంలో యుగపురుషుడి రూపంలో ఏదో అతీత శక్తి ఉనికిలో ఉన్నప్పుడు వాస్తవానికి అది ఎల్లప్పుడూ దిగివస్తూనే ఉంటుంది. ప్రపంచ స్వరూపాన్ని మార్చడానికి అదంతట అదే

పనిచేసే శక్తి వాస్తవానికి 'అధిమనస్సు' కాదు. అది అంతకంటే బలమైనటువంటి అత్యంత సూక్ష్మశక్తి. అర్థం కావడానికి నేను దానిని "అతీత అధిమనస్సు' "(Super supramental)" అని పిలువవచ్చు. అది సత్వ, రజో, తమో గుణాల స్థాయికి పైన వుంది. అంతకన్న పైన యింకా మహత్తరమైనటువంటి శక్తి వుంది. ప్రకృతియొక్క ప్రత్యేక కార్యనిర్వహణకు అవతరించిన యుగపురుషుడు దానిని ఉపయోగించగలడు. అది యిప్పుడు ఆయనచే ఉపయోగించబడుతోంది కూడ. సహజమార్గానికి ధ్యేయం ఈ అత్యున్నత స్థితే.

<u>SUPPLICATION</u> <u>నిజమైన ప్రార్థన</u>

ఒక భక్తుడు తన పట్ల గురువు యొక్క సన్నిహిత శ్రద్ధ మరియు అతని పట్ల అతని సామీప్యత తప్ప మరేమీ పట్టించుకోడు. హృదయంలోని ఉదాత్తత ఇప్పుడు మరో మలుపు తిరిగింది. ఆయనను గురువుగా అంగీకరించినప్పుడు, అతను తనకు తెలియకుండా చేసిన ప్రతి తప్పును లేదా సూత్రానికి విరుద్ధమైన దేనినైనా అపరాధ భావంతో అతని ముందు ఉంచవచ్చు. ఈ విధంగా ఒకరు గురువుపై తన స్వంత సౌమ్యతను ఆకట్టుకుంటారు, భక్తుడు చేసిన తప్పు నిజంగా క్షమించదగినదని భావించడం ప్రారంభిస్తాడు, ఎందుకంటే ప్రార్థన యొక్క భావన అతని హృదయంలో ఉంది, దాని కోసం అతను దానిని గురువుకు సమర్పించాడు. మృదుత్వం అతని నిజమైన ప్రార్థన యొక్క భావాలను వెల్లడిస్తుంది. అంటే అతనిలో ఉన్న అవరోధాలు తొలగిపోయి, దాని బరువు తగ్గుతుంది.

<u>SUPPORT</u> <u>మద్దతు</u>

భర్తృహరి మహారాజు దైవచింతనకు జాగృతుడైనప్పుడు అతనికి తల వాల్చుకోవడానికి ఒక దిండుండేది. కొంతకాలానికి అది పనికి రాదని తలచి వదులుకున్నాడు. దిండు "ఆధారానికి" అంటే “దైవాధారానికి” సంకేతం. వేరు మాటల్లో చెప్పాలంటే తన సర్వస్వాన్ని వదులుకొని దైవంపై ఆధారపడడం అని అర్థం. సామాన్య

గృహస్థ జీవితంలో యిది సాధ్యమైతే అది అన్నిటికంటె విలువైనది కాదా? తన ప్రాపంచిక బాధ్యతలు నిర్వహిస్తూ దైవ చింతనలో ఎల్లప్పుడు నిమగ్నమై వుండడం ఎట్లు? ఈ రెండు పరస్పర వ్యతిరేకాలు కావున, వాటిని ఒకేసారి అనుసరించడం సాధ్యం కాదని అనవచ్చు, కాని అది సరికాదు. దీన్ని హృదయపూర్వకంగా చేసినట్లయితే, ఇది ఎంతో సులభంగా ఆచరించడానికి సాధ్యమయ్యే విషయం. కాల క్రమేణ అతడిలో దైవజ్ఞానము మేల్కొని, తన జీవిత కార్యక్రమాలన్నిటిలో దానిని ఉపయోగిస్తూ పనిచేయడం ప్రారంభిస్తాడు. తన గృహస్థ ధర్మాలు నెరవేరుస్తూనే శాశ్వత సత్యప్రాప్తి సిద్ధింప చేసికోడానికి శ్రమించే వ్యక్తి నష్టపోతాడని నేననుకోను. అదిగాక అతడు రెండు రెక్కలను బయటకు చాచి తన శాశ్వత జన్మస్థానము వైపుకు విహరిస్తూ వెడతాడు.

నా సేవలకు సంబంధించినంతవరకు నాకు సాధ్యమయిన దానిని చేయడానికి నేను ఎల్లప్పుడు సిద్ధంగా ఉన్నాను. నా గురువర్యులు మీ అందరికోసమై నాకు అప్పగించిన ఆస్తిగా నేను కలిగి ఉన్న దానిని మీ అందరికి పంచిపెట్టడానికి సదా ఆత్రుతతో ఉన్నాను. దాన్నంతటిని తీసుకునిపోయేటంత సమర్థులుగ మిమ్మల్ని చేయడంలో నా సేవలను స్వీకరించమని, అంతేకాదు, అత్యున్నత సేవచేసేటట్లు నన్ను నిర్బంధించమని నేను మిమ్మల్ని హృదయపూర్వకంగ అర్థిస్తున్నాను. నన్ను శారీరకంగ చూసే అవకాశం లభించనంతవరకు, నేను అప్పుడే అక్కడ నీతో ఉన్నానని భావించు. ఇది నీలో లీనస్థితిని పెంపొందించడానికి సహాయపడుతుంది.

మీరందరూ ఈ విషయాన్ని పరిశీలించి, ఆ ప్రకారం నడచుకోవాలని నా కోరిక. కాలం తిరిగి ఎన్నడూ రాదు. అందుచే మనకు అధిక ప్రయోజనము కలిగేటట్లు దానిని వినియోగించుకోవాలి. సమర్థ గురుదేవుని నిజమైన అనుచరునిగా స్వల్ప సహాయం, శుభాకాంక్షలు తప్ప యివ్వడానికి మరేది నాకు లేదు. ఎవ్వరినీ తమ ప్రాపంచిక సముపార్జితాలను

దాని కోసం ప్రతి ఒక్కరు తమ యావచ్ఛక్తిని వినియోగిస్తారని ఎదురు చూస్తున్నాను. నేను భౌతికంగా జీవించి ఉన్న కాలంలో మీరు సాధించి నేర్చిన సిద్ధులు నేనీ ప్రపంచాన్ని

వీడిన తర్వాత కూడా మీకు ఉపయోగిస్తాయి. కాని యిప్పుడు దానిని అలక్ష్యం చేసి, నేనీ భౌతిక ప్రపంచాన్ని వదలి వెళ్ళిన తరువాత కూడా నా యందు అనురాగాన్ని పెంపొందించుకొని దానిని పొందగలమనే భావంలో మీరుంటే అప్పుడది మిక్కిలి దుర్లభం అవుతుంది.

SURAT సూరత్

ధ్యానం పూర్తి స్థాయి చేరినప్పుడు మరియు ఆలోచన ఒకరి పైకి వెళ్లడం ప్రారంభించినప్పుడు, అనేక సంవత్సరాలపాటు సాధన చేసిన తర్వాత, ఒక వ్యక్తికి 'నేనే శక్తి నేనే' అని భావించే స్థితికి వస్తాడు, అది సూరత్ దైవిక సంగ్రహావలోకనంతో సంబంధం కలిగి ఉంటుంది. అది తన స్వభావాన్ని కోల్పోయి దైవత్వాన్ని పొందుతుంది. అక్కడ 'నేనే బ్రహ్మను' అనుకోవడం మొదలవుతుంది. నేను సూరత్ యొక్క అర్థాన్ని ఈ విధంగా ఇస్తున్నాను. ఆలోచన ఆత్మతో సంబంధంలోకి వచ్చినప్పుడు, మూడవది ఒక ఆశక్తి ఉత్పత్తి అవుతుంది. దీనినే సూరత్ అంటారు. ఇది అత్యున్నత స్థాయికి దారి తీస్తుంది. ఆలోచనలు వెనుకబడి ఉంటాయి. వారికి (దైవత్వ) సత్ తత్వంలో చోటు లేదు.

కొంతకాలం తర్వాత సూరత్ చేరినప్పుడు, అది దైవిక పాత్రను తీసుకువస్తుంది. స్వయం ప్రవర్తించబడింది. కాబట్టి సహజంగానే ఒకరు కొంచెం ముందుకు వెళతారు మరియు ప్రతి అడుగు దానికి చాలా ఎక్కువ దైవత్వాన్ని తెస్తుంది. కాబట్టి అతని ఆలోచనలో దైవత్వం నిలిచి ఉంటుంది. అప్పుడు అతను గొప్పతనాన్ని అనుభవించడం ప్రారంభిస్తాడు, ఎందుకంటే అతని మనస్సు కూడా దానిని అనుభవించడానికి శిక్షణ పొందుతుంది. అక్కడ అతను 'ఆల్ ఫ్రమ్ హిమ్ (బ్రహ్మన్)'గా అభివృద్ధి చెందుతాడు. ఒక అడుగు వెనుకకు అతనికి భగవంతుని స్వభావంలోని ఒక భాగాన్ని వెల్లడిస్తుంది - 'అన్నీ బ్రహ్మమే'. ఇది సత్ తత్వం మరియు దానిని దాటి వెళ్లడం మధ్య ప్రభావం. 'అంతా భగవంతుని నుండి' అని ఒకరు భావిస్తారు.

ఈ దశలన్నీ ముగియగానే ఒక అభ్యసి పైన చెప్పబడినదంతా తానే స్వయంగా అనుభూతి చెందుతాడు. ఆ విధంగా బ్రహ్మజ్ఞానం ఉదయిస్తుంది. దాటి వెళితే అంతా నిశ్శబ్దం, నిశ్శబ్దం కూడా నిశ్శబ్దం అవుతుంది.

SUREST TEST నిజమైన నిదర్శనము, ఖచ్చితమైన పరీక్ష

దినదిన ప్రవర్ధమానమగు తేలికదనము అనుభవమునకు రానిచో అభ్యాసి తప్పుడు ఆధ్యాత్మిక శిక్షణను పొందుచున్నాడని తెలియవలెను. మనస్సునందును, భావమునందును నిరవధికంగా తేలికదనము అభివృద్ధిచెందుటయే ఆధ్యాత్మిక పురోగతికి నిజమైన నిదర్శనము.

SURRENDER శరణాగతి

లక్ష్యాన్ని సాధించడానికి సులభమైన , నిశ్చయమైన మార్గం ఏమిటంటే, మిమ్మల్ని మీరు సమర్ధుడైన గురువుకు అప్పగించి, మీరే జీవశవంగా మారడం. ఈ లొంగిపోయే భావన, బలవంతంగా లేదా యాంత్రిక మార్గాల ద్వారా పెంచబడినట్లయితే, అరుదుగా నిజమైనదని రుజువు అవుతుంది. మనస్సుపై కనీసం ఒత్తిడి లేకుండా అది మీలో స్వయంచాలకంగా అభివృద్ధి చెందాలి. స్వీయ జ్ఞానాన్ని నిలుపుకుంటే, అది కూడా నిజమైన శరణాగతి కాదు. మీరు నిజమైన అర్ధంలో లొంగిపోయినప్పుడు ఏమి చేయాలి? ఏమిలేదు. ఈ స్థితిలో ఒక అభ్యాసకుడు వాస్తవికతతో ఎల్లవేళలా సన్నిహితంగా ఉంటాడనికి మరియు దైవిక ప్రకాశం యొక్క ప్రవాహం ఎటువంటి విరామం లేకుండా అతనికి ప్రవాహాన్ని కొనసాగిస్తుందని నేను నమ్ముతున్నాను. ఈ విధంగా మీరు మీ జీవిత సమస్యను అతి తక్కువ సమయంలో సులభమయిన మరియు అత్యంత ప్రభావవంతమైన మార్గంలో పరిష్కరించుకోవచ్చు.

అభ్యసి మనస్సులో శరణాగతి యొక్క ఆలోచన ఉద్భవించినప్పుడు అతను శరణాగతి యొక్క మొదటి స్థితికి చేరుకున్నాడు. నిజానికి మనం చేయవలసింది

భగవంతునికి లొంగిపోవడమే. ఈ పద్ధతి ప్రారంభంలో కష్టంగా అనిపించవచ్చు కానీ ఇది నిజంగా చాలా సులభం.

సమర్ధుడైన గురువుతో సఖ్యత సాధించడానికి మనం భక్తిని పాటిస్తాము. సమర్ధుడైన గురువుని విశ్వాసంతో మరియు భక్తితో చూస్తాము. మనం ఆయనకు చాలా సన్నిహితంగా ఉంటాం, ప్రతి ఇతర వస్తువు మన దృష్టిలో ప్రాముఖ్యతను కోల్పోతుంది. ఇది గురువు యొక్క ఇష్టానికి లొంగడం, మరో మాటలో చెప్పాలంటే స్వీయ శరణాగతి ప్రారంభం. మన విశ్వాసం బలపడే కొద్దీ అది అభివృద్ధి చెందుతూ ఉంటుంది. ఇది మనస్సు యొక్క చాంచల్యంను నిలిపివేసి నిశ్చల స్థితికి తీసుకువస్తుంది. కాలక్రమేణా, మన మనస్సును అన్నిటి నుండి దూరంగా నడిపించే ఏదో ఒక గొప్ప శక్తి ద్వారా మనల్ని మనం అధిగమించినట్లు అనుభూతి చెందడం ప్రారంభమవుతుంది. అవయవాలు (ఇంద్రియాలు) యొక్క సరైన పనితీరుకు అన్ని సమయాలలో అంటుకునే అవాంఛిత కార్యకలాపాల నుండి మనం విముక్తి పొందుతాము. ఈ స్థితి మనని మనం అర్పించు కోవడం అనేది గురువు యొక్క ఇష్టానికి పూర్తిగా సమర్పించడమే తప్ప మరొకటి కాదు. ఈ స్థితిలో శాశ్వతంగా ఉండడం నిరాకరణ స్థితికి దారి తీస్తుంది. మనం సమర్ధుడైన గురువుకు లొంగిపోయినప్పుడు, అతని నుండి అత్యున్నతమైన దైవిక శక్తి యొక్క స్థిరమైన ప్రవాహాన్ని మనం ఆకర్షించడం ప్రారంభిస్తాము. ఈ స్థితిలో ఒక వ్యక్తి తన గురువు ఇష్టాన్ని మాత్రమే ఆలోచిస్తాడు లేదా చేస్తాడు. అతను ప్రపంచంలో తనకు చెందినవిగా ఏమీ భావించలేడు ప్రతిదీ గురువు నుండి వస్తుంది భావిస్తాడు మరియు అతను దానిని తన గురువు నుండి వస్తుంది అని భావించి ప్రతిదీ చేస్తాడు. అతని సంకల్పం గురువు యొక్క చిత్తానికి పూర్తిగా లోబడి ఉంటుంది.

భగవద్గీత కూడా శరణాగతి స్థితి గురించి చెబుతుంది. సులభంగా సాధించడం మామూలు విషయం కాదు. ఇది అన్ని ఇంద్రియాలు మరియు సామర్థ్యాలను పూర్తిగా తిరస్కరించిన తర్వాత ప్రారంభమవుతుంది, దీని కోసం మనం ప్రాథమిక భక్తి నియమాల ద్వారా ముందుకు వెళ్తాము.

హృదయ లొంగిపోవడాన్ని సులభమైన మార్గంలో ప్రభావితం చేయడానికి, సంకల్ప చర్య మాత్రమే అవసరం. అంతేకాకుండా, తేలికైన మరియు సున్నితమైన సంకల్పం దాని పని మరింత ప్రభావవంతంగా ఉంటుంది. విత్తనం రూపంలో ఒక చిన్న పరిమాణంలో పడి ఉన్న సంకల్ప చర్య, త్వరలో దాని కొమ్మలను విస్తరించి పూర్తి స్థాయి చెట్టుగా అభివృద్ధి చెందుతుంది. ఈ పద్ధతిని అవలంబించడం వల్ల మొదటి రోజు నుంచే త్యజించే వైఖరి వస్తుంది. ధైర్యమైన ప్రారంభం మాత్రమే ప్రయోజనం కోసం అవసరం.

సమర్పణ, దాని అత్యధిక శిఖరం వద్ద శరణాగతి అవుతుంది. సమర్పణ అంటే నాది నేను అనే ఆలోచనను వదిలేయడం. దీనికి సులభమైన మార్గం ఏమిటంటే, మనం దాదాపు అన్ని సమయాలలో భక్తితో భగవంతునిపై ఆధారపడటం. మీరు లొంగిపోవడానికి ప్రయత్నిస్తే నేను ఉంది, అది అభివృద్ధి చెందుతుంది, దానిని మరింత బలంగా మరియు బలంగా చేస్తుంది. ఈ విధంగా నీటిలో దూకడానికి ప్రయత్నించే బదులు అగ్నిలోకి దూకుతాడు.

శరణాగతి అనే పదం ద్వారా అంతిమ మార్గంలో పయనించడం, సంపూర్ణ పరిపూర్ణత సాధించడానికి ఇదే ఏకైక మార్గం. మీరు ఒక పని చేసినంత మాత్రాన అది సరైన మార్గం కాదు మరియు మీరు లొంగిపోయే స్థాయికి దూరంగా ఉంటారు, ఎందుకంటే అహంభావం కూడా ఉంటుంది. శరణాగతి అహం యొక్క ఏదైనా చేతన ఆలోచన నుండి దానంతట అదే వస్తుంది. అక్కడ అంతా ఇంతకు ముందు లేదా తర్వాత ఆలోచన లేకుండా క్షణం అవసరాన్ని బట్టి దానంతట అదే మార్గంలో సాగిపోతుంది.

అయితే ఈ విషయంలో చాలా జాగ్రత్తలు పాటించాలి. సరైన స్థాయికి చేరుకోని లేదా పరిపూర్ణత యొక్క తుది పరిమితిని చేరుకోని వ్యక్తికి లొంగిపోవడం మన అంతిమ ప్రయోజనానికి చాలా హానికరం. కానీ అదే సమయంలో, ఒకరు నిజంగా అలా ఉన్నారా లేదా అని నిర్ణయించడం చాలా కష్టం. అది సంస్కారాల ప్రభావానికి లోనయ్యే అదృష్టం. ఈ విషయంలో ప్రార్థన కూడా సహాయం చేస్తుంది, తద్వారా మాత్రమే మీరు ప్రకృతి తరంగాలలో

అలలను సృష్టించగలరు. దాని ప్రతిచర్య స్వయంచాలకంగా ఉంటుంది మరియు పరిష్కారం స్వయంగా వస్తుంది.

పూర్తి నిరాకరణను సాధించడం గురించి మాట్లాడకుండా, సత్ తత్వంతో చూడడం తమను తాము కలుపుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తున్న కొద్దిమంది వ్యక్తులను మాత్రమే చూడడం విచారకరం. దాని కోసం ఏకైక మార్గం లొంగిపోవడమే, అయితే ఇది చాలా కష్టమైన పని, ముఖ్యంగా వారి స్వంత బరువుతో మునిగి పోయిన వారికి.

<u>SUSCEPTIBLE అనుమానించదగినది</u>

నాతో యింకొక ఇబ్బంది కూడ వుంది. సహజంగా నేను దయార్ద్ర హృదయుడను. బాహ్య ఒత్తిడులకు ఎంతో సులభంగా లొంగేవాడిని. దీని ఫలితంగా సహాయోపకారాలకై చేసే అభ్యర్థనలు ఏ విధంగాను అన్యధా ఆక్షేపణీయం కాకుండా వుంటే, వాటిని తిరస్కరించలేను. ఇది నా లోపాలలో ఒకటిగా పరిగణించవచ్చు. కాని దానికి నాకు గల కారణాలు నాకున్నాయి. వాటిని వెల్లడించడం నాకు యిష్టంలేదు. అయినప్పటికి నా హృదయాంతరంలో మీరందరు మీకు మీరుగ దాని రుచిని చవి చూడాలని కోరుతున్నాను. అందుచే అది నా లోపంగానే వుండి నావరకు మాత్రమే పరిమితమై వుండాలి. వాస్తవ విషయానికి తన ఆధ్యాత్మిక ప్రయత్నానికి సంబంధించి నానుండి ఎవ్వరేది కోరినప్పటికి, నేను చేయగలిగిందంతా చేసి వారు కోరిన దానిని యివ్వడానికి నేను ఆంతరింగికంగా ప్రేరితుడనవుతాను. ఉదాహరణకు, నా వద్దకు వచ్చే వారిలో అనేకులు శాంతి కావాలనే ఆతృతతో వున్నట్లు కనపడుతున్నారు. అందుచే వారి కోరికలననుసరించి ఆ ప్రకారంగానే వారికి ప్రాణాహుతి ద్వారా కలిగిస్తున్నాను. అట్లు నేను వారి నిజమైన లక్ష్యానుసరణను ఆపి, వారికి శాంతిని మోతాదులలో యివ్వడం తప్పనిసరి అవుతోంది. ఆవిధంగా నిజమైన లక్ష్యానుసరణ ఎంతో ఆలస్యం అవుతోంది. అందుచే కచ్చితమైన ఆధ్యాత్మిక పద్ధతులలో వారి ఆధ్యాత్మిక శిక్షణను కొనసాగించడం నాకు వీలు కావడం లేదు.

SWIMMING ఈత

కేంద్రంప్రాంతంలోని కాంతి యొక్క ఏడు వలయాలను దాటిన తరువాత, ఒకరు విశాలమైన మరియు అపరిమితమైన విస్తీర్ణంలోకి ప్రవేశించి, దానిలో ఈత కొట్టడం ప్రారంభిస్తారు. ఇక్కడ గురువు యొక్క సహాయం ఇంకా అవసరం, ఎందుకంటే అతని భారీ ఈత చర్యలో ఈతగాడు యొక్క సూక్ష్మమైన శక్తి కూడా పురోగతికి వ్యతిరేకంగా అడ్డంకిని నిర్మించే శక్తి తరంగాలను ఏర్పాటు చేస్తుంది. అనుభవజ్ఞుడైన, సమర్థుడైన మరియు శ్రద్ధగల గురువు మాత్రమే అలలను స్థిరపరచడంలో సహాయం చేస్తాడు మరియు ఈతగాడికి తేలికైన ఈత కళను నేర్పిస్తాడు, ఇది దాదాపు తేలియాడేలా ఉంటుంది, కానీ ఇప్పటికీ తేలడం లేదు, ఏ రకమైన ఈత ప్రత్యర్థి తరంగాలను ఏర్పాటు చేయదు. ఈతగాడు మరింత పురోగతికి ఆటంకం కలిగించే కాంతి స్థితిని ఆస్వాదించకుండా ఉండేందుకు కూడా గురువు సహాయం చేస్తాడు, గురువు అతనిని తదుపరి ప్రయాణంలో తీసుకెళతాడు.

అంతా సవ్యంగా ఉన్నప్పుడు దైవిక శక్తితో పూర్తిగా ప్రసరింప చేసినప్పుడు, కేంద్రం ప్రాంతంలో ఈత ప్రారంభమవుతుంది, కానీ కాంతి వలయాలను దాటిన తర్వాత మాత్రమే. ఈత ప్రారంభించడానికి, చాలా అధిక శక్తి సహాయం అవసరం.

SYSTEM వ్యవస్థ

ప్రారంభంలో, ఆ కాలపు విజ్ఞులు, సాక్షాత్కారమున నిశ్చయముగా దారితీయు 'యోగసాధన'కు తగిన పూజావిధానమును సూచించినారు. అయితే ప్రకృతి నియమానుసారం నివృత్తిని ప్రవృత్తి, ప్రవృత్తిని నివృత్తి అనుసరిస్తుంది. వారి మనస్సులు నిజమూల తత్వముపైపు ముందుకు సాగకపోవడం వల్ల ప్రతిమలు దైవస్వరూపములైనవి. అసలైన పూజా విధానము మరుగునపడినది. దాని ఫలితాన్ని ఇప్పుడు మనము చూస్తున్నాము. దివ్యక ప్రసారానికే ప్రతిబంధకంగా తయారయ్యే విధంగా స్థూల్యత పెరిగింది.

స్థూల్యత పెంపుదల యిదేవిధంగా కొనసాగితే, ఉన్నతోన్నత స్థితులను చేరుట అసాధ్యమవుతుంది. సహజమార్గ విధానములోన గొప్పదనమేమిటంటే పరమాత్మ కృప అభ్యాసిలోనికి ప్రవేశించి అంతరంగాన్ని శుద్ధిచేయడమే. ఈ ఈ స్థూల్యత పెంపుదల అట్లే ఉంటే అభ్యాసి అడుగడుగునా తప్పటడుగు వేయడం లేదా జాగుచేయడం సంభవిస్తుంది.

పరతత్త్వము సూక్ష్మాతిసూక్ష్మమైనది. మనము ఏదోవిధంగా పరతత్త్వమంత సూక్ష్మంగా మారగలిగితే ఆయనలో మనము ఒకటైనామని అర్థము. సహజమార్గ విధానంలో మనం ప్రారంభం నుండే సూక్ష్మంగా ఎదగడానికి ప్రయత్నిస్తాము. గురువుగారు కూడా దానికొరకే ప్రయత్నిస్తారు. మనము కర్తవ్య నిష్టలో నుండుట వలన అదే మనలను సూక్ష్మస్థితికి తెస్తుంది. మరోచోట నేను చెప్పినట్లు, మనలో యేర్పడిన కృత్రిమతను అదుపుచేసి, దైవిక తత్త్వం కలిగి ఉండడానికి ప్రయత్నిస్తాము కూడా. ఈ విధానంలో మన దృష్టి సర్వస్వము సూక్ష్మత వైపునకే మరలింపబడి ఉంటుంది. కాబట్టి 'యోగ' రీత్యా మనలో స్థూల్యతను పెంచే వాటిని విడిచి పెట్టేస్తాము. మన ప్రయత్నము ఆ విధంగా కొనసాగి చివరకు స్థూల్యత మనలను వీడిపోవు సమయము వస్తుంది. సూక్ష్మత కూడా తన ఆకర్షణను కోల్పోతుంది. దాని తర్వాత వచ్చేదేది? మనము కోరుకున్నది మనము అన్వేషిస్తున్నది మాత్రమే. మీకందరికీ అట్టి స్థితిగాని స్థితి లభించాలని నా హృదయపూర్వక ప్రార్థన.

మన సంస్థలో అనుసరించే పద్ధతి హృదయంపై ధ్యాన చేయడం. పతంజలి కూడ యీ పద్ధతినే చేయమని చెప్పారు. ఈ విధానం యొక్క మూలసూత్రం గురించి నా 'రాజయోగ ప్రభావం'లో చర్చించాను. నేను మళ్లీ దాని గురించి యిక్కడ చెప్పదలుచుకోలే వ్యక్తి అస్తిత్వమునుండి స్థూల్యతను విసర్జించుటలోను, అత్యంత సూక్ష్మత్వాన్ని పొందుటలోను యీ పద్ధతి అపారంగా తోడ్పడుతుంది. దైవము సంపూర్ణ స్థూలరహితుడు. అందువలన అటువంటి సూక్ష్మము మరియు పరిశుద్ధము అయిన స్థితిని పొందడమే ఈశ్వర ప్రాప్తి అవుతుంది. ఇదే యీ విధానంలోని అత్యుత్తమ గుణ విశేషం. ఆవరణల రూపంలో పేరుకొని పోయిన స్థూలత్వమునుండి అభ్యాసి విముక్తుడగుటకు యిది సహకరిస్తుంది. ఈ విషయంలో ప్రాణాహుతి పద్ధతి ద్వారా గురువు చేసే సహాయము అత్యంత ముఖ్యం.

ఈ విధానంలో (సహజమార్గ) ఆత్మ చుట్టూ మేఘంలా క్రమ్మివున్న దట్టమైన ఆ మబ్బువర్ణం పోయేటట్లు స్థూలత్వాన్ని తొలగించడానికి ఎక్కువ ప్రాముఖ్యత యీయబడుతుంది. అది సంస్థలోని ప్రశిక్షకులు అందరూ చేయవలసిన కర్తవ్యంలో ఒక ముఖ్య భాగం. కాని ఈ విషయంలో అభ్యాసి తనకు తానుగా చేసుకోవలసింది ఎంతో మిగిలి వుంది. అందుకు ఒక పద్ధతి అతడికి నిర్దేశించబడింది.

TAM (తమ్)ఆనందం

ఆ ఆది మనస్సునకు వెనుక 'కేంద్రము' అని పిలువబడు తమానము (State of Tam) కలదు. ఇది "శ్రీరామచంద్ర దశాదేశములు" అను గ్రంథమున స్పష్టముగా వివరింపబడి యున్నది. నీ వ్యక్తిగత మనస్సును ఆది మనస్సు యొక్క స్థితికి తీసికొనివచ్చిన, అక్కడనుండి మనస్సు పైకి దుమికి కేంద్ర స్థానమైన భగవంతునిలో ప్రవేశించుటయే మిగిలియుండును.

లోకులకు అత్యల్పముగ తెలిసిన ఒక పరమరహస్యమును నేడు వెలువరించుచున్నాను. సామాన్యముగా సత్ అనునదే సత్యమనియు అదియే పరతత్వమును తెలిసికొనుటకు ప్రమాణమనియు మనుజుల యభిప్రాయము. కాని దాని వెనుకనున్న రహస్యమేదియో వారికి తెలియదు. ఇదియే నిజమునకు "తమ్" యొక్క రంగము. నిజముగ కేవలము 'తమ్' స్థానమే నిజమగు యోగి పొందదగిన గమ్యము. ఈ స్థానమును చేరుట మిగుల దుర్ఘటమనుటలో సందేహము లేదు. సత్ స్థానమును పొందుట మిగుల సులభము కాని తమ్ స్థానము అంత సులభముగ సిద్ధించునది కాదు. దానికావల నేదియు లేదు. సాధారణముగ మనుజులు దీనిని గూర్చి ఎక్కువగా మాటలాడినను దానిని సమీపించుటకై ప్రయత్నము చేయువారు చాల అరుదు. పవిత్రత, ప్రశాంతత, నిరాడంబరతకూడ అచటలేవు. నిజమునకు అది వీనికి ఆవల నున్నది. అనేక జన్మల నిరంతర సాధనా ఫలితముగ పొందదగు స్థానమిదియే. ప్రపంచమునందలి గొప్ప యోగులు

సైతము ఈ స్థానమును చేరలేదని నేను ధైర్యముతో చెప్పగలను. మీరు వెదుకబోవు సత్యజీవనమగు శూన్యతాస్థితి దీనియందేగలదు. ఈ స్థానమును చేరుటకుముందే సకల కర్మక్షయమగును. నేనీనాడు బహిరంగపరచిన దైవరహస్యము ఇదే. అదియే సతిస్థితి యొక్క కేంద్ర బిందువు. అన్వేషకులు ఎంతగా కృషి చేసినప్పటికి ఈ సతిస్థితిని పొందలేకపోయిరి. గ్రాహ్యశక్తి ద్వారా దీనిని సమీపింపజాలము. ఈ 'తమ్' స్థితిని మనుజులు తమ క్రూరశత్రువుగ భావింతురు. కాని ఇట్టి సంపూర్ణ అజ్ఞానస్థితిలో మునిగియున్న వారిని ఎవరినైనను మనము గమనించినచో అతడు అత్యున్నత స్థితిని పొందియుండియు పసిబిడ్డ వలె తనస్థితిని తాను తెలియని స్థితిలోనున్నట్లు కనుగొందుము. అట్టిస్థితిలో 'సత్' స్థితియొక్క సూక్ష్మాంశ స్పర్శ లేశమైనను అతనికి గలిగినచో వెంటనే అతడు తానున్న 'తమ్' స్థితిని గుర్తింప మొదలిడును. ఈ రెండు స్థితులయొక్క సంధియే మరియొక నూతన స్థితి ఉద్భవించుటకు కారణమగును. ఈ స్థితియే సృష్టికి ఆధారమైన స్థితితో సమానమైనది. వివర్త సిద్ధాంతము ఇచ్చట కూడా వర్తించును.

జ్ఞానమును (చిత్) సృష్టిచేయు సమర్థత కొరకై మనము వెదకుచున్నాము. దీనిని కూడ దాటిన నిజమైన, పవిత్రమైన, సూక్ష్మమైన భగవంతుని పంచ నుందుము. ఈ తత్వము సమగ్రముగా, భాషచే వర్ణింపబడ లేనంత, ఉన్నత స్థితిలోనున్నది.

సమర్థతను (Potentiality) మనము వెదకవలెనన్న, మీకర్థమైనదా? దానికి మూలమేది? ఎచ్చటనుండి వచ్చును? నిజమైన యోగికి విశ్రాంతి స్థలమైన 'తమ్' స్థానమునుండి వచ్చును. తమ్ అనగా సత్వరజస్తమో గుణములలో నొకటి గాదు. "శ్రీ రామచంద్ర దశాదేశములు"లో చెప్పబడిన స్థితిని తెలియజేయునట్టిది మాత్రమే! వారి స్థితి గతులను బట్టి ముక్తజీవులు, ఇప్పుడు వర్ణింపబడిన 'తమిస్థితి' పొందుదురు.

TALKIE అతిగా మాట్లాడేవాడు

నేను మాట్లాడేటప్పుడు నేను అతిగా మాట్లడతాను అని తరచుగా భావిస్తాను. విద్యుత్తు మరియు చలనచిత్రంలో వెనుక భాగంలో గ్రామోఫోన్ అమర్చబడి ఉంటాయి. తెరపై

కాంతిని విసిరినప్పుడు దానిపై చిత్రాలు కనిపిస్తాయి. చిత్రాలపై ధ్వని ముద్రలు ఉన్నాయి. గ్రామోఫోన్ యొక్క ధ్వని ఈ ముద్రలకు సంబంధించినది, అంటే, గ్రామఫోన్ నుండి చిత్రాలు జీవాన్ని పొందుతాయి కానీ, బాహ్యంగా కనిపించే వ్యక్తికి, చిత్రాల నుండి ధ్వని వస్తున్నట్లు అనిపిస్తుంది. నా విషయంలో కూడా అలాగే ఉంది.

TARGET లక్ష్యం

నా వేదనా పూరిత ఆక్రందన మీ జాలి గుండెను కదలిస్తుందని ఆశిస్తాను," అని నీవు అన్నావు. నా గురువర్యులు ప్రపంచంలోని దుఃఖాలన్నింటికి నన్ను గురిచేసారు. నేను కనీసం ఒక్కరినైనా అందుకోసం తయారు చేయాలని కోరుతానని మాత్రమే నేను దీనికి సమాధానంగా చెప్పగలను.

TEACHER శిక్షకుడు

ఈ విధానంలోని గొప్ప వింత ఏమనగా, శిక్షణను పొందిన శిక్షకుడు నిజానికి తాను ఒకానొక స్థితిని స్వయముగ చేరకున్నప్పటికీ, అభ్యాసులు ఆ స్థితిని ప్రాణాహుతి ద్వారా రుచి చూడగలిగేటట్లు చేయగలడు. దీనికి కారణం అభ్యాసికి ప్రాణాహుతి ద్వారా యిచ్చేది ఏదైనా, దానిని స్వయంగా చేసేవాడు నిజానికి శిక్షకుడు మాత్రం కాదు. శిక్షకుడు వ్యక్తిత్వం ద్వారా సమస్తం చేసేది ఆ సమర్ధ గురువర్యులే. ఆవిధంగా శిక్షకుడి వ్యక్తిగత పరిమితులు అభ్యాసిపై ఎటువంటి ప్రభావాన్ని కలిగి ఉండవు. ప్రాణాహుతి ద్వారా బాహ్యానికి అతడు ప్రసారం చేస్తున్నట్లు కనపడేది అంతా నేరుగ అనంతం (Unlimited) నుండే వస్తుంది. ఏమైనప్పటికి శిక్షకుడు అభ్యాసి వైపుకు ప్రవాహగమనాన్ని కదిలించడానికి తన సంకల్ప శక్తిని తగినంతగ అభివృద్ధి పరచుకొని ఉండాలి.

TEMPLE దేవాలయము

తో కలిసి ఉండడము నాకు చాలా ఆనందం కలిగించినది. నా సహచరులందరూ ఒకచోట కలిసినప్పుడు అది నాకు దేవాలయమౌతుంది. వారు వారి హృదయాలను

దేవాలయాలుగా చేసుకోవడం వారి విధి. నియమిత పద్ధతిలో మీరు ధ్యాన సాధన చేస్తున్నందులకు చాల సంతోషం. అయితే కొందరు ధ్యానమైన వెంటనే తమకు దానితో సంబంధములేనట్లు ఉంటారు. పరమాత్మను గురించిన భావము మరచిపోయి, పగలంతా తమను గురించిన స్మృతిలోనే ఉంటారు. దైవకార్యానికై తమనుతాము రూపుదిద్దుకోవలసిన కర్తవ్యము వారిదే. వారంతా ఈ సంస్థ మనదని, మన దైవమిదేయని, ప్రారంభంనుండే భావిస్తే, అపుడు ఆయన స్మరణలో ఎంతో సహాయాన్ని పొందుతారు.

TESTపరీక్ష

నేను నిన్ను పరీక్షించాలని అనుకోవడం లేదు. నేను ఎప్పుడైనా నిన్ను పరీక్షించాలనుకుంటే అది నన్ను నేను పరీక్షించుకున్నట్లే. సందేహం ఉన్నప్పుడే పరీక్ష అనే ప్రశ్న తలెత్తుతుంది, కానీ నాకు దేనిపైనా సందేహం లేదు. ఈ పరిస్థితిని కొనసాగించినట్లయితే, ప్రతి సమస్య మీ అవగాహనకు చాలా స్పష్టంగా కనిపిస్తుంది.

THEATRE నాటకశాల, నాటకరంగం

ప్రపంచం ఒక సాధారణ నాటకరంగంలాగా కనిపిస్తుంది, మరియు ప్రజలు నాటకరంగంలో పాత్ర పోషిస్తున్నట్లు అనిపిస్తుంది మరియు నేను వారి నాటకాన్ని ఆస్వాదిస్తున్నాను. టిక్కెట్లు కొనుక్కున్న తర్వాత ప్రజలు నాటకాన్ని చూసినప్పుడు సంతోషంగా ఉన్నప్పుడు నేను ఆనందాన్ని పొందుతాను. సాయంత్రం, నేను కూర్చున్నప్పుడు, దేనికీ దాని ఉనికి లేదని నేను భావించాను. సినిమా తెరపై జనాలంతా చిత్రాల్లా కనిపించారు. సాయంత్రం నేను మార్కెట్‌లో కూరగాయలు కొంటున్నప్పుడు, ప్రపంచమే నాటకరంగం అని, అందరూ అందులో పాత్ర పోషిస్తున్నారని, నేను ప్రేక్షకుడినని భావించాను.

THIRST దాహం

సాక్షాత్కారం కోసం దాహం ఉన్న వ్యక్తి తన దాహాన్ని తీర్చడానికి సరైన మార్గాలను కనుగొనడం అవసరం. 9 సంవత్సరాల వయస్సు నుండి నేను సత్ తత్వము కోసం ఒక రకమైన దాహాన్ని అనుభవించాను. నేను నీటిలో మునిగిపోయిన వ్యక్తి వలె గందరగోళంగా మరియు కలవరపడ్డాను.

ప్రార్ధనలు చేయమని ప్రజలను ప్రోత్సహించాలి, అక్కడ ఒకరు నిజ స్వరూపులుగా ఉంటారు. ఒక వ్యక్తి సాధించి, స్థిరపడితే అతనికి జ్ఞాపకం తప్ప ఇంకేం మిగిలి ఉంటుంది అది కూడా స్పృహలోకి రానిది. గొప్ప సాధువులు కూడా దాని అంచుకు చేరుకోకుండా దాహంతో ఉన్నారు. వారు ఎప్పటికీ దాని కోసం తహతహలాడుతూనే ఉన్నారు. ఇది మామూలు విషయం కాదు. దాని అసలు ప్రాముఖ్యతను గ్రహిస్తే ఎవరైనా ఆశ్చర్యపోతారు. విపరీతమైన సరళత ఉంది మరియు ప్రకంపనలు ఉన్నప్పటికీ, భావోద్వేగ ఉద్రేకాలను గురించి చెప్పలేనంత పరిపూర్ణ ప్రశాంతత ఉంది. వాస్తవానికి ఇది ప్రతిదానికీ ముగింపు. అన్ని దశలు బిందువులు వద్ద ముగుస్తాయి. ఇది సంపూర్ణ వాస్తవికత - ప్రతిదానికీ మూలం - చివరకు మనం చేరుకోవాల్సిన అంతిమ గమ్యం. అంతకు మించి ఏముంది....? దాని సాక్షాత్కారంతో ఆశీర్వదించబడే అవకాశాన్ని భగవంతుడు మీ అందరికీ ప్రసాదిస్తాడు. ఆమెన్.
మీకు సాక్షాత్కారం కోసం అభిలాష కలిగి ఉంటే, ప్రకృతి వలె సరళంగా ఉండటానికి ప్రయత్నించండి.

THOUGHT ఆలోచన

ఆత్మస్వరూపుడైన భగవంతుని తెలిసికొనుటకు సాధనముగమహర్షులచే ననుసరింపబడిన రాజయోగము ఒక ప్రాచీన శాస్త్రమైయున్నది. సూర్యవంశజుడైన దశరథునకు 72 తరములు ముందు జీవించిన ఒకానొక మహర్షిచే నది ప్రవేశపెట్టబడినది. ఆ మహర్షి ఈ విషయమై తీవ్రముగ చాల కాలమాలోచించి యొక పద్ధతిని కనిపెట్టెను. ఆదియొక శక్తి ఫలితమనియు ఆ శక్తి మానవుని చిచ్ఛక్తికి సమతుల్యమై, దానితో

నేకీభవించుననియు నతడొక నిర్ణయమునకు వచ్చెను. మనలోగల రాజలక్షణము ఆలోచనయే! అదియే అభివృద్ధిపొంది మన గమ్యస్థానమునకు నడుపును.

ఆ ఆలోచన దృఢమైనప్పుడు సత్ తత్వాన్వేషణ క్రియారూపం దాల్చి పెంపొందుతుంది. ఎవ్వరైతే అట్టడుగు వరకు వెళ్ళగలుగుతారో వారు ముత్యములు పొందగలుగుతారు. అలాగే సత్త్వప్రాప్తి కొరకు గాఢమైన మీ కోరిక గమ్యానికి దగ్గర చేస్తుంది. ఆధ్యాత్మిక ప్రయోజనమును పొందాలనుకొనేవారు, దృఢ నమ్మకముతో సత్ దృష్టిని మరియు మంచి నీతి మార్గము అలవరచుకొని, తమను తాము ప్రోత్సాహపరచుకొనవలెను.

భావన గాఢమైనప్పుడు, దాని ప్రభావము వలన మధ్య కొంత విరామ వ్యవధి ఏర్పడుతుందనేది సాధారణ నియమము. దీనిలో అధిక శక్తి వుంటుంది. కేంద్రంతో పూర్తిగా సామరస్యత ఉంటుంది. కాబట్టి, అక్కడ ఈ విరామ సమస్య ఏమాత్రమూ ఏర్పడదు. శక్తి వేగమును గురించిన ఊహకాని, మానసిక ప్రత్యక్ష క్రీయాశీలత విషయముయొక్క ఊహకాని అక్కడ వుండవు. ఎందుకంటే అది పరతత్వమైనప్పటికీ కేంద్రము, లేక అనంతమునకు మనస్సులేదు.

నేడు నేను మన రాజయోగపద్ధతి యొక్క అత్యంత ఆశ్చర్యకరమైన ప్రభావమును వివరించుచున్నాను. చాల కొద్దిమంది మాత్రమే యీ పద్ధతి యొక్క ప్రభావము నెరుంగుదురు. మానవాతీతమైన ఏకైక శక్తి నొక దానినే మనమూహించెదము. మనము దానిని గురువని కాని ధ్యానవస్తువ'ని కాని పిలిచెదము. మానవాతీత స్థితిలో గల ఒకానొక వ్యక్తిని మాత్రమే మనము ధ్యానించెదము. వెంటనే మిగిలిన విషయములు అప్రధానములై ఆ ఆకృతికే మనము సంబంధించి యుందుము. ఆ ఏకైక వస్తువునకే మనము ప్రాధాన్యము నిచ్చెదము. ఒక కాలువలోనికి పంపు గొట్టము ద్వారా మనము నీటిని వదలినచో అది గొట్టమునకు మొదటగల యంత్ర సహాయమును పొందుచు దాని స్వశక్తి వలనను కొంతదూరము పోవును. అట్లే సర్వశక్తివంతుడను కాలువలోనికి ప్రారంభమున మన సంకల్పశక్తియను యంత్రమునుంచి, ఆలోచనయను గొట్టముద్వారా పయనించెదము. ఆ సంకల్పశక్తి వ్యక్తిగతమైన మనస్సునుండి వచ్చి మన మార్గమును సుగమము చేయును.

వ్యక్తిగత మనస్సు అను సరియైన స్థానము నుండి ఒకానొక వస్తువును బయటికి పంపుచున్నామని తలంచెదము. శక్తివేగము దిన దినమునకు పెరుగును. మన వ్యక్తిగత మనస్సు గూడ సద్గతి చెందుచున్నదన్న భావము గల్గి, బలవంతమై చెడు శిక్షణ ప్రభావమును వీడ నారంభించును. అది రెండు విధములగు పనులనెరవేర్చును. వ్యక్తిగత మనస్సును శుభ్రపరచుచునే మానవ జీవిత గమ్యస్థానమును అందుబాటులోనికి తెచ్చును.

ఈ స్థితికి చేరగనే శాశ్వత ప్రశాంత మరియు ఉదాత్త సముద్రము లోనికి దూకుట గమనించగలము. ఆ సముద్రపు కెరటముల మధ్య, శాశ్వతముగ నివసించునంతటి దృఢాభిప్రాయము కల్గగనే, యితర అధోగతి విషయములన్నియు మటుమాయ మగుచున్నట్లు అనిపించును. ముందేర్పరచుకొన్న ఆలోచనలు తప్ప ఇతర ఆలోచనలు రావు. తత్ఫలితముగా నీవాదరించు నితర ప్రపంచ విషయములన్నియు, పర్వత శిఖరముననున్న వానికి లోయలోని వస్తువులవలె అల్పములై గోచరించును. ఆ అల్ప విషయములను నీ వెప్పుడాదరించవో అప్పుడే వాని యందాసక్తియు నుండదు. పోను పోను గమ్యస్థానము కంటికి స్పష్టముగా గోచరించి నీవు సరిగా సూటిగా తలంచిన విషయము తప్ప యితరమేదియు నుండదు. ప్రపంచ విషయ సాంగత్యమునుండి విముక్తుడవగుదువు. అనగా నీవు ప్రపంచములో తిరుగుచున్నను ప్రపంచ విషయములు నాదరించవని నా యభిప్రాయము. అట్టి స్వభావము కల్గియున్నంత కాలము ఈ స్థితియే కొంతకాలము కొనసాగును. గాఢనిద్రలోనున్న మనుష్యుడు కండూతి భావము (దురద పెట్టుట) ఎట్లు సంతృప్తిపరచి ప్రవర్తించునో అట్లే కాలము గడచినకొలది నీవును స్వతంత్రుడవై ప్రపంచ కార్యములపట్ల తెలియకయే సంతృప్తికరముగా ప్రవర్తింతువు.

<u>THOUGHT FORCE / POWER</u> <u>ఆలోచన శక్తి</u>

మానవునిలోని భావనాపటిమయే దివ్యత్వానికి అత్యంత సన్నిహితమైనదనే విషయము అంగీకరించబడినది.

మన ఆలోచనవల్లనే మన యీ ప్రస్తుత క్షీణస్థితి కలిగింది. అందువల్ల ఆలోచనల సహాయముతోనే మనము ఉన్నత స్థితులకు పరిణామము చెందగలము. కాబట్టి వాటిని మనము దివ్యత్వాన్ని అనుసరించడానికి వినియోగిస్తే, అది మనలను చివరకు ధ్యేయానికి దగ్గరగా చేరుస్తుంది. నీ ధ్యేయము నీ ఎదుట ఉన్నది అంటే నీకు ఉత్సాహము కలిగించి, నీవు మరింత ముందుకు పోగలిగేటట్లు నిన్ను తయారుచేయగల స్వచ్ఛమైన గాలి నీవైపు వీస్తున్నదన్నమాట. తన 'లక్ష్యము ఎప్పుడు సాధిస్తామా అనే నిర్విరామ మానసిక స్థితి సాధకునకు ఉంటే, ఆ మార్గంలో మొదటి అడుగు వేయగానే తరువాతి స్థితులు వాటికవే అతనిని అనుసరిస్తాయి. అనేక ధ్యేయాలను కలిగి వాటిని సాధించడానికి వివిధ మార్గాలను అనుసరించకుండా ఉండాలంటే వ్యక్తికి ఒకే ధ్యేయం అవసరము. ఫలితాన్ని గురించి యోచించక తన కర్తవ్యాన్ని నెరవేర్చాలనే విషయాన్ని శ్రీకృష్ణపరమాత్మ నొక్కి చెప్పినారు. ఆయన 'నిష్కామకర్మ'ను ఎందుకు సూచించినారు? ఎందుకంటే: ఫలితాన్ని గురించి నీవు ఆలోచించినప్పుడు దాని ప్రభావమువలన ధ్యేయమువైపు కర్తవ్యానికై నిన్ను ప్రోద్బలము చేయవలసిన శక్తి విచ్ఛిన్నమౌతుంది. ఆ విధంగా వ్యక్తిలోని శక్తి వివిధ మార్గాలగుండా ప్రవహించే నదిలోని నీరు వలె వృధా అవుతుంది. కాబట్టి ఒకే ఒక ధ్యేయాన్ని కలిగి, దానిని సాధించడానికి సర్వశక్తులను వినియోగింప ప్రయత్నించాలి. ఫలితాన్ని గురించి ఆలోచింపరాదు. లేకుంటే, నీవు నీ శక్తిని అనేక మార్గాలలో వినియోగించడం వల్ల ఆ శక్తి చాలావరకు నిరర్థకమవుతుంది.

THOUGHTLESS ఆలోచనలేని స్థితి

విశ్వాంతరాళాన్ని దాటి పోగలవారు నిస్సందేహంగా దాదాపు ఆలోచనలేని స్థితికి వస్తారు. మానవుడు తను సామాన్యంగా చేసే పని, అదెటువంటిదైనప్పటికి, తన హృదయంపై ఎటువంటి భారం, ప్రభావం లేకుండా కర్తవ్య భావంతో చేసుకుంటూ పోతే, అతడు తనను కాని విశ్వాంతరాళాన్ని కాని పాడు చేయడు. అందువల్లనే శ్రీకృష్ణపరమాత్మ నిజమైన కర్తవ్య భావాన్ని గుర్తించాల్సిన అవసరం గురించి ఎంతగానో చెప్పడం జరిగింది.

THOUGHTS DURING TRANSMISSION ప్రాణాహుతి ప్రసార సమయమున వచ్చు ఆలోచనలు

ప్రాణాహుతి ప్రసార సమయమున వచ్చు ఆలోచనలు సమర్థుడైన ప్రశిక్షకుడు కూడ ధ్యాన సమయంలో ఆలోచనలు అతిక్రమించి వస్తున్నాయని వాపోతాడు. నా గురువర్యులు ఒకానొక రచనలో చెప్పినట్టుగ ప్రాణాహుతి ప్రసారం జరిగేటప్పుడు శిక్షకుడి సూక్ష్మశరీరం అతడికి తెలిసినా తెలియక పోయినా, అభ్యాసి శరీరంలో ప్రవేశిస్తుంది. అందువలన అభ్యాసికి వచ్చే అలలవంటి ఆలోచనలు అతడికి వస్తాయని నేను నమ్మకంగా చెప్తాను. అదృష్టవశమున, నీకు చాల మంచి అభ్యాసీలు ఉన్నారు. కావున చెడు ఆలోచనలు, దుష్ట సంకల్పాలు నిన్ను ముట్టడించవు. దురదృష్టవశాత్తు నేను కొందరు వ్యక్తులకు ప్రాణాహుతిని యిచ్చేటప్పుడు నాలో వెగటు కలిగించే భావాలు కలగడాన్ని నేను గమనించాను. అప్పుడు నేను వారిని సంస్థ సభ్యులుగ స్వీకరించ డానికి నిరాకరించాను. ఇంకొక వ్యక్తి విషయంలో అతడికి నేను ప్రాణాహుతి యిచ్చినప్పుడు అతడు వేశ్యాలోలుడు కావున నాకు దిగంబర స్త్రీల దృశ్యాలు రావడాన్ని గమనించాను. అందుచే నేను అతడిని మన సంస్థలోకి చేర్చుకోలేదు. గురువర్యులు కూడ రెండు సందర్భాలలో అటువంటి అనుభవాలనే చూడడం తటస్థించింది. సమర్థుడైన ప్రశిక్షకుడు తనలో అటువంటి ఆలోచనలు కలగడాన్ని తగ్గించదలుచుకుంటే ప్రాణాహుతిని ప్రసారం చేసేటప్పుడు అభ్యాసి వ్యక్తిగత మనస్సును అటువంటి క్రియాకలాపాన్ని ఆపివేయమని సూచనను యివ్వవచ్చు. అది సహాయపడుతుంది. కాని ఈ పద్ధతిని తరచుగ ప్రయోగించరాదు. దానికి కారణాలు ప్రశిక్షకులు తమ వ్యక్తిగత మనస్సు సహాయంతోనే అభ్యాసీలనుగురించి అనేక విషయాలు తెలుసుకుంటారు.

THRIFTY పొదుపుగా

వీలైనంతవరకు పొదుపుగా ఉండడానికి ప్రయత్నించు. భావంలో పొదుపంటే బిడ్డలకు యిబ్బంది కలిగించే లోభిత్వం కాదు

TIES సంబంధాలు

ప్రేమలో ఏక రూపత వున్నట్లు అనిపించుచున్నది. బాంధవ్య సంబంధాలు తెగిపోయినట్లుగా వున్నది. గౌరవనీయులైన మా తండ్రిగారిపట్ల, మా ఇంటి సేవకునిపట్ల నాకు సమాన గౌరవభావం వున్నది. నా కుమారునిపట్ల వలెనే ఇతరులు పిల్లలపట్ల కూడ సమాన ప్రేమవున్నది. నావునికికి, ఒక కుక్కవునికికి తారాత్మ్యములేదు అన్నంతగా నా వ్యక్తిత్వంపై నాకెంత మక్కువ వున్నదో కుక్కపట్లకూడ అంతే మక్కువ వున్నది. మట్టిని, బంగారమును రెండింటిని సమానంగా నేను భావించుచున్నాను. పవిత్రులను, పరమనీచులను దృష్టితో చూచుచున్నాను.

నా తల్లి, తండ్రి, సోదరుడు, మొదలైన వారిపట్ల బంధనాలలో తగుల్కొ నేంత ప్రేమ నాకు లేదని తెలిసినది. ప్రేమలో ఏకత్వం అనుభూతికి వచ్చినది. ప్రాపంచిక బంధనాలన్నీ కూడ తెగిపోయినట్లనిపించినది.

నా శరీరంలోని సూక్ష్మతలు స్థూలతల మధ్య సంబంధం పూర్తిగా తెగిపోయి, నైలు నదిలోని నీళ్ళవలె, వేర్వేరు అయినట్లుగా కనుగొన్నాను. నేనేమైనా మాట్లాడినా, చేసినా, లేక “నేను, నాది” అని అన్నా, అవన్నీ నా సూక్ష్మదేహపు ప్రోద్బలమువలననే, అన్ని పనులను నెరవేర్చేది సూక్ష్మదేహమేనని అనిపిస్తుంది. ఈ విషయాన్ని నేను దీర్ఘంగా ఆలోచించిన మీదట కనుగొన్నాను. పని చేస్తున్నప్పుడు ఈ భావముండితీరవలసిన అవసరములేదు. ప్రాపంచిక లేదా కార్యాలయపు పనులు చేస్తున్నప్పుడు ఎవరు ఆ పని చేస్తున్నారో నాకు తెలియడములేదు. నాలోని ఈ సూదృస్థితి, తనలో మీ ప్రభావము ప్రస్ఫుటంగా కనిపించే శిశువువలె కనిపిస్తున్నది. దానిని శిశువు అనడంలో అందులో శక్తిసామర్థ్యాలు స్వాభావికంగా వున్నాయి, కాని ఇంకా వృద్ధిచెందలేదు అని నా వుద్దేశ్యము.

TIME కాలము

ఇంకా సృష్టి ఏర్పడక మూలతత్వము మాత్రమే వున్నప్పుడు 'కాలము' అనే ప్రశ్న ఉదయించనేలేదు. మూలము లేక ఆధారములో సృష్టిభావన ఏర్పడినపుడు, అందులో

ఏమీ వుండేది కాదు. అది చలన ప్రభావము కొనసాగుచూ శక్తిగా మారి తన ప్రవృత్తితో కార్యమువైపు మళ్ళినది. తన కార్యమును నెరవేర్చుటకు దానికి క్షేత్రము లేక ఆధారము సహజంగా అవసరమవుతుంది. మూల భావనకు, తత్ఫలితముగా సంభవించిన తరువాతి అస్థిత్వమునకు మధ్య అంటే కారణమునకు కార్యానికి మధ్య కొంత వ్యవధి అప్పటికే ఏర్పడి వుంది. దీనిని 'అవధి' లేక 'కాలము' అని అనుట సముచితము. ఇది కార్యమునకు క్షేత్ర (రంగ) మయినది. ఈ విధముగా కాలము శక్తిలో లీనమై సృష్టి కార్యాన్ని కొనసాగించే పనిలో తానే శక్తిగా రూపాంతరం చెందినది.

ఈ విధంగా భావనకు క్రియకు మధ్య ఏ వ్యవధి వుందో అదే శక్తి. దానినే మనము కాలము అంటున్నాము. మన సామర్ధ్యమునకు తగినట్లు, మనలో కూడా ఆ శక్తి భాగమైవున్నది. ఈ శక్తిని వినియోగించుటకు సర్వము, అనంతము అయిన కేంద్రీయ శక్తితో దీనిని లయం చేయవలసి వుంది. ఆధునిక శాస్త్రము తయారు చేసిన “మెగాటన్ బాంబ్'తో సహా ఏదీకూడా ఈ మహాశక్తికి సాటిరాదు. ఆధునిక శాస్త్రము దీనిని పూర్తిగా గ్రహించినట్లు లేదు. ఒకవేళ గ్రహించినా, దీనిని వినాశనకర కార్యమునకే వినియోగించి వుండేది.

మహత్తరమైన ఇచ్ఛాశక్తిని వినియోగించి, ఈ శక్తిని భూమికి తీసుకొని వచ్చి కార్య నిర్వహణలో వినియోగించవచ్చు. అత్యున్నత స్థితిలో వున్న యోగి తెలిసికాని తెలియక కాని ఈ శక్తిని కలిగి వుంటాడు. నా దృష్టిలో అన్ని శక్తులకు మూలమైన ఈ శక్తిని గురించిన పూర్తి జ్ఞానము లేనిదే భౌతిక శాస్త్రములో విజ్ఞానము సంపూర్ణము కాదు.

సృష్టి ఎక్కడ నుండి ఆవిర్భవించిందో కాలం యొక్క మూలము కూడ అక్కడే ఉందని కనుగొనగలము. క్షోభ కార్య రూపంలోకి వచ్చుటకు పట్టిన వ్యవధే కాలం. పరిపూర్ణ స్థితిలో అదొక శక్తి. సమర్థులైన యోగులు దానిని వినియోగింపగలరు. పూర్వమందున్న మహాత్ములకు దానిని గురించి ఏమీ తెలియదని కాదు. కొన్ని సందర్భాలలో వారు దానిని నిర్మాణాత్మక ప్రయోజనాలకై ఉపయోగించినప్పటికీ వారు దానినొక శక్తిగా ప్రకటించలేదు. అది ఒక మహోన్నత సిద్ధి. దానిని సాధించిన వాడు అంతరిక్షం (Space)పై కూడా ఆధిపత్యం పొందుతాడు.

TIMIDITY పిరికితనము

మరొక కొమ్మ మొలిచింది. ఇది ఉద్వేగంతో కూడుకొని వున్నది కాబట్టి, కొన్ని సమయాలలో కొద్దిగా, మరికొన్ని సమయాలలో తీవ్రత, ఇంకా కొన్ని సమయాలలో మరింత తీవ్రంగా వ్యాపించడం మొదలై నది. మొదట్లో దాని కాలపరిమితి కొద్దిగానే ఉండేది. తరువాత రాను రాను గంటలు, అనేక మార్లు చివరకు చాల దినాల వరకు ఆ స్థితి కొనసాగినది. ఉద్వేగస్థితి తొలగిపోగానే, పిరికితనము కాలాన్ని ఆవరించినది. నన్ను నేను పాపిగా, పరిహాసపు పేరుగల వానిగా, లోపభూయిష్ఠునిగా, అపరిశుద్ధునిగా భావించినాను. అన్ని భావాలు అదృశ్యమైనాయి. నా హృదయం దేనివల్ల సంతోషాన్నిపొందడంలేదు. తోలుబొమ్మలాటలోవలె, దారాలు కదిలిస్తే కార్యాలు నెరవేరుతున్నాయి. పాటలకు (రాగాలకు) అనుగుణంగా నాట్యం చేస్తాను.

నాకు దత్తం చేసిన ధైర్యం, నాలోని లోపం వలననో లేక పొరపాటువలననో, ఇప్పుడు లేదు. అయినప్పటికిని, అవసరమొచ్చినప్పుడు, క్షత్రియ తెగకు చెందిన ఒక బలహీనుడు, పిరికివాడైన వ్యక్తి, తన జాతి పేరు ప్రఖ్యాతులు, తన తెగ వీరత్వాన్ని గుర్తు చేసుకున్నప్పుడు, ధైర్యసాహసాలను పుంజుకొని, ఆ తెగ, జాతి గర్వపు ప్రభావంతో ఒక్కొక్కప్పుడు తనకున్న శక్తికంటే గొప్పగా కార్యదీక్షను చూపించునట్లుగా, నేను నన్ను భావించుకొంటాను.

TORPIDITY పనికిరాని

సాధారణంగా జనులు స్పృహ లేని స్థితిని, జడత్వ స్థితిని సృష్టించుకోవాలని మనస్సును సహజంగా పనిచేయకుండ ఆపివేయాలని మొదట ఉద్దేశపడతారు. నేటి గురువులు కూడ ప్రజలలో విశ్వాసాన్ని కలుగజేయాలని ఆతృతతో అటువంటి పద్ధతులే ఉపయోగిస్తారు. వాస్తవానికి అవి మనల్ని ఆధ్యాత్మిక పరిధికి ఎంతో దూరంగా తీసికొనిపోతాయి. వారి అనుచరులు కూడ తమ విచక్షణాజ్ఞానాన్ని కోల్పోయి దాని వివిధ ఛాయలు, వర్ణాలలో దానిని నిర్ణయించగల సమర్థతలేని వారయ్యారు. వారు కేవలం

వర్ణమయతలోనే ఆసక్తి కలిగి వుంటారు. వారి యాంత్రిక మనస్సులకు యాంత్రిక సాధనలను చెప్పి నడిపించే యాంత్రిక గురువు మాత్రమే వారికి కావాలి. దాని ఫలితంగ వారు శాశ్వతంగ యాంత్రిక ఉత్పాదన యొక్క ఆకర్షణలోనే ఇరుక్కొని ఆగిపోతారు. కాని అందుకు వారిని మాత్రమే నిందించరాదు. మహాత్ములుగాను, ప్రపంచ మత గురువులుగాను నటించే ఆడంబర ప్రచారకులు వేదికలపైనుండి వారిలో నిదానంగా ప్రయోగించిన విష ప్రచారం యొక్క ప్రభావం వారిని అచేతనం కావిస్తుంది. నిజానికి వారు ఆ విష ప్రచారం యొక్క ప్రభావంతో పూర్తిగా నింపబడి ఉంటారు. దాని ఫలితంగ వారు కొన్ని మాదక ద్రవ్యాలను ఉపయోగించడం వలన ఆకర్షణలవలన సృష్టింపబడిన అనేకరకాలైన మైకపు ప్రభావానికి అలవాటుపడుతారు. గురువులు కూడ వారి అనుచరులలో అటువంటి మైకపు ప్రభావాన్నే కలిగిస్తారు. అది వారి యింద్రియాభిరుచికి అనుగుణమైనది, కావున ఎక్కువగా యిష్టపడుతారు. గురువు స్థితి, శిష్యుడు స్థితి కూడ అటువంటిదే. ఒకడు తాను గొప్పవాడినని గర్వభావంతో నిండి వుండగా, ఇంకొకడు ఇంద్రియ భోగ వాంఛలో మునిగి ఉంటాడు. దానిని వారు ఆనందస్థితి అని పూర్తి తప్పు వివరణను యిస్తారు. నిజానికి ఆధ్యాత్మిక రంగం ఇంద్రియాల పరిధికి అవతలనుండే మొదలవుతుంది. నిర్మొహమాటంగా చెప్పాలంటే ఇంద్రియాల అవధులను దాటని గురువు నిజానికి గురువే కాడు. అతడు జడత్వాన్ని తప్ప మరి దేనిని యీయలేడు. ఆధ్యాత్మిక స్థితిగ అది ఊహించడానికి కూడా భయంకరమైనట్టిది.

TRADITION సంప్రదాయం

సంఘటనలు వస్తూపోతుంటాయి. కాని వాటి స్మృతి మాత్రము మిగిలి, రాబోయే తరానికి, ఈ భవనం మంచిపని కోసం ఇవ్వబడిందనే విషయాన్ని నిరంతరం జ్ఞప్తి చేస్తూ, ఆధ్యాత్మిక కార్యకలాపాలు సుఖంగా గడచిపోవుటకు రాబోయేతరం వారు కూడ ఆవిధంగా చేస్తే బాగుంటుందని ప్రోత్సహిస్తుంది.

TRAGEDY విషాదం.

సాధారణంగా మానవుని పోకడ భగవంతునివైపే అనడంలో సందేహము లేదు. కాని విషాదకర విషయము కూడ దాని వరసనే మొదలౌతుంది. వారు భగవంతుని తనవంటి వానిగా మాత్రమే భావించి ఆ సూక్ష్మాతి సూక్ష్మ అస్తిత్వాన్ని స్థూలమార్గంలో పొందాలని ప్రయత్నిస్తారు.

TRAINING శిక్షణా

సహజమార్గము అను ఈ ఆధ్యాత్మిక శిక్షణా విధానములో తొలుదొల్తనే అభ్యాసి మనస్సు యొక్క అధోముఖ గమన స్వభావమును గురువు తన స్వశక్తిచే బలహీనపరచి అది సహజముగనే దైవాభిముఖ మగునట్లు చేయును. ఇదియే ఈ పద్ధతియొక్క శిక్షణా సిద్ధాంతము మరియు పునాది కూడా. ఈ మానసికస్థితి ఉన్నత చైతన్యభూమికకు చెందినదిగా రెండవది నిమ్నభూమికకు చెందియుండును. ఈ మార్గమున ఆధ్యాత్మిక శిక్షణ నిచ్చు మూలసూత్రము వేదాంతులకు విచారణీయము. సందర్భమున నొక గొప్ప సాధుసత్తముని పల్కులనిందు పొందుపరచెదను. "ప్రభువు సాధకుని ప్రతి ప్రశ్నకును సమాధానము వచ్చునట్టి ద్వారములను బంధించినాడు". "చైనా దేశపు వేదాంతియగు సత్ బాన్ కుగల విజ్ఞానము అలంకారయుత వాక్చాతుర్యమును మనుజుడు పొందగలడేమోగాని సర్వశక్తిమంతుని గూర్చిన విజ్ఞానమును ఎవరూ పొందజాలరు" అని యొక కవి పల్కియున్నాడు. అట్టి సర్వశక్తిమంతుని మన దృష్టి నుండి మరుగుపరచు తెర ఏదియో అది ప్రగాఢమగు భావనచేతనే గోచరించును. దైవమునుగూర్చి మనము భావించునపుడు మన భావనాశక్తియే ఆ తత్వముచుట్టును ఒక వలయమును కల్పించును. సత్ తత్వమును గురించిన జ్ఞానము మనకు గలుగనీయక ఆటంకపరచునది ఈ వలయమే. ప్రతి ప్రశ్నకును కావలసిన సమాధానమునకు అడ్డువచ్చునది ఈ గ్రంథియే. ఈ గ్రంథిని మనమతిక్రమించి భావనాపరిధిని దాటగల్గినచో మిగుల సూక్ష్మ విషయములు సైతము మనకు విశదముగ గోచరించును. కాని ఈ వలయము దీని లోపలనున్న మరియొక

వలయము యొక్క ప్రతిబింబమే. దీనిలోనికి మనము బలవంతముగ ప్రవేశింపగల్గినచో మూలరహస్యము మనకు గోచరమగును. కాని ఈ అవధులను భేదించుట వ్యక్తిగత సూక్ష్మాణువులను భేదించుకొనిన వానికే సాధ్యము. కాని ఇది చాలా అరుదు. ఎందుకనగా ఇట్టి సాధనసంపద చాల అరుదగు వాని విషయమునదప్ప అనుష్ఠానమునకు రాజాలదు. అయినను తన యిచ్ఛాశక్తిచే ఈ పరమాణువులను భేదింపగలిగిన సమర్థుడుద్భవించినచో ఈ వలయము అదృశ్యమై చిన్నాభిన్నమైన దృష్టి దృశ్యముతో నభిన్నమగుచున్నది. అట్టి విజ్ఞానము గలిగియుండుటకు అతడు ఆ సూక్ష్మాణువులను వాని ప్రథమ స్థితిలో నుండునట్లుగా సంధానము చేయుశక్తిగలవాడై యుండవలెను. అట్టి వ్యక్తి ఎపుడైనను పుట్టియుండెననుట సామాన్యులకు ఊహాతీతము. కాని అట్టి వ్యక్తులు కచ్చితముగ కొందరుద్భవించి యున్నారని నా దృష్టికి రూఢిగ గోచరించుచున్నది. సూక్ష్మాణుభేదనము తర్వాత నుండెడి స్థితి అదృశ్య చలనము (క్షోభ)తో సమానము. అట్టి వాని సంకల్ప శక్తి సృష్టికి పూర్వమును, మహాప్రళయము తరువాతను ఎట్లుండునో అట్లే నిగూఢముగ నుండును. సృష్టికి కారణభూతమగు నిగూఢ సంకల్పశక్తియే ఛేదింపబడిన ఈ సూక్ష్మాణువులను మరల సరిచేయును. అపుడు వానికి మధ్య అవధి, హద్దులేనేలేదు

వివిధములగు చక్రములవద్ద వివిధములగు గ్రంథులు గలవు. మరికొన్ని ఏర్పడు అవకాశముగలదు. ఈ గ్రంథుల భేదనమునకు తనయందలి గ్రంథులను స్వయముగ భేదించుకొనిన మహాపురుషుని అండదండలు అత్యవసరము. అందుచే విషయములను తీవ్రముగ ఆలోచించి అభ్యసించుటకొరకై వీనిని విశదపరచితిని. సాధకులు తాము స్వయముగా కల్పించుకొన్న విషవలయమును భేదించుకొని ప్రకృతి సారమగు ఆ నిగూఢశక్తిని మరల తమ సొంతము చేసికొనుటకు ప్రయత్నించమని పాఠకులకు విన్నవించుచున్నాను.

ఉన్నత స్థితులను పొందుటకు ఆధ్యాత్మిక శిక్షణ కేవలము ప్రాణాహుతి విధానముననే సాధ్యమనియు, వేరు విధానమున కాదనియు ఇక్కడ నొక్కి వక్కాణించుచున్నాను.

కఠిన పరిశ్రమతో కూడిన విడువని యత్నములు పెక్కు జీవితముల పర్యంతము సలుపవలసినట్టిదియు, అత్యంత కష్టసాధ్యమనియు ఇంత వరకు భావింపబడుచున్న భగవంతుని సత్ తత్వప్రాప్తి, వాస్తవముగ అట్టిది కాదు. భగవంతుడు సరళుడు. అటువంటి సరళమైన మార్గముననే అతనిని పొందగలము. జీవిత కఠిన నియమ నిబంధనలును, శాశ్వత సత్వప్రాప్తికై గురువులు నిర్దేశించిన ప్రయాసకరమగు సాధనలు, ప్రజలు సత్ తత్వప్రాప్తి తమశక్తి సామర్థ్యములకు అతీతమని నమ్మునంతవరకు విషయములను క్లిష్ట పరచి వైచినది. మనస్ఫూర్తిగా దృష్టిని సత్ తత్వప్రాప్తి వైపు మరల్చినచో అది యేమాత్రము కష్టము కాదని హృదయపూర్వకముగా, విశ్వసనీయముగా చెప్పుచున్నాను. సంపూర్ణ విజయమునకు వలసినదంతయు లక్ష్యసాధన కొరకు స్థిర సంకల్పమును, సరియగు సాధనయు, మార్గదర్శకత్వమును.

ఆధ్యాత్మిక శిక్షణ 'అంతశ్శుద్ధి' లేక 'చక్రములను శుద్ధిచేయుట"తో ప్రారంభమగును. ఆధ్యాత్మిక పురోగమనమున అది అత్యంత ప్రధానాంశము. ఈ విధముగా అంతశ్శుద్ధితో ప్రారంభమగు సక్రమ శిక్షణా విధానమును నిరాదరించినచో యోగమార్గమున సాధించిన శక్తి దుర్వినియోగమునకు దారి తీయును.

సహజమార్గము విధానమున అది గురువునుండి ప్రసారితమైన శక్తి సహాయముతో సులభమైన మానసికాభ్యాసముల చేతనే సాధింపనగును.

మనము మన అభివృద్ధికి అడ్డుతగిలెడి ప్రతిబంధకములను, చిక్కులను తొలగించు సామర్థ్యము గలిగి, శక్తిమంతుడైన గురువు దారిచూపగా ఈ పనికై మన యోచనాబలమును సరియైన మార్గములో ఉపయోగించుకొందుము. అట్టి గురువు మన ఆధ్యాత్మిక జీవన సంరక్షణకై కావలసినంత శక్తిని మనలో ప్రతిపాదించును. ఈ తేలికయిన ఆధ్యాత్మిక విధానము ప్రతియొక్కరును అతడు పురుషుడుగాని, స్త్రీగాని, బాలుడుగాని, వృద్ధుడు గాని, గృహస్థుడు గాని, విరక్తుడు గాని మహోన్నతాధ్యాత్మిక స్థితులను సాధించ వీలగునట్లు చేసినది.

ఈ విధముగా మనస్సును సుశిక్షితమును, క్రమబద్ధమును చేసి, యింద్రియ, మనశ్శక్తులందు మితభావము నెలకొల్పి, ఆత్మయందు తేలికదనము నెలకొల్పునట్టిదియే వాస్తవమైన ఆధ్యాత్మిక శిక్షణ. అట్టి శిక్షణ పొందినంతనే అంతరంగిక ప్రశాంతత, నిశ్చలతలు సంప్రాప్తమయి పురోగమించుట సాధ్యమగును. ఇందుకు ప్రాణశక్తిని తనకిష్టమువచ్చిన రీతిలో ఉపయోగింప సమర్థుడై, సమున్నత శక్తిమంతుడగు యోగ్యుడైన గురువు యొక్క మధ్యవర్తిత్వము తప్పనిసరిగా అవసరమగును. అట్టి గురువునకు సంపూర్ణభక్తి విశ్వాసములతో అభ్యాసి తప్పక విధేయుడు కావలెను.

అందువలన ఆధ్యాత్మికాభ్యాసి అంతశ్శుద్ధికిని లేదా చక్రపరిశుద్ధీ కరణమునకును తగు ప్రాధాన్యమునిచ్చును. ఇంద్రియ, మానసికశక్తుల వినియోగమునందు సంపూర్ణమైన మితతత్వము కలిగి నిజమైనట్టియు, సమర్థుడైనట్టియు గురువు యొక్క సహాయమున అతి సహజముగా పొందుచూ సత్యపథమున పయనించుటయే సరియైన శిక్షణాక్రమము.

నా గురువర్యుల ఆధ్యాత్మిక శిక్షణా విధానాలు ఎటువంటి ప్రాపంచిక వాసనలులేని పూర్తి స్వచ్ఛమైనవి. కొందరు మహాత్ములు అటువంటి భౌతికపరమైన ఆకర్షణలను యివ్వచూపి కొంతవరకు విజయాన్ని సాధిస్తారని నాకు తెలుసు. కాని యీ విధంగా చేయుటకు వారు సరైనమార్గాన్ని వదలి, ఆధ్యాత్మిక వ్యతిరేక పద్ధతులను ఆశ్రయిస్తారు. నాకు మాత్రం యిది ఆమోదయోగ్యం కాని విషయం: మహా చేదు మాత్రవంటిది. నా గురువర్యులు నిర్దేశించిన విధానాన్నే నేను కచ్చితంగా పాటిస్తాను. ఎట్టి పరిస్థితులలోను ఆధ్యాత్మిక వ్యతిరేక పద్ధతులను అవలంబించుటకు యిష్టపడను

Training - Difficulties in Training శిక్షణ - శిక్షణలో ఇబ్బందులు

నా వద్దకు వచ్చే ప్రతి వ్యక్తిలోను ఆసమయానికి ఎంతవరకు వీలగునో అంతమేరకు మార్పు తీసుకురావడానికి ప్రయత్నిస్తాను. అది నా కర్తవ్యంగా భావిస్తాను. కాని అది ఆవ్యక్తిపై కూడ కొంత వరకు ఆధారపడి ఉంటుంది. మార్పును అది పనిచేసే ప్రకారం దానిని

పనిచేయనివ్వడం అతడి వంతు. ఎక్కడైతే ఈ సహకారం ఉండదో, ఆ సమయానికి సాధన చేయడానికి ఆకర్షితుడైనప్పటికి ఆ వ్యక్తి కొంతకాలం తరువాత మానేస్తాడు.

నాకు అనేక రకాలైన యిబ్బందులు ఉన్నాయి. సాధకుడికి ఆధ్యాత్మిక విషయాలను చర్చించి నచ్చచెప్పడం, ఆధ్యాత్మిక తపనను, స్థిరత్వాన్ని కలిగించడం, తీర్చిదిద్ది మార్పు తీసుకు రావడం, చివరగా ఆధ్యాత్మిక మార్గంలో దృఢంగా నిలబడునట్లు చేయడం వంటి ప్రతి విషయానికి నేనే బాధ్యత వహించాలి. అయినప్పటికి అవతలి వైపునుండి పూర్తి సహకారం వచ్చినట్లయితే దీనికి నేను బాధపడను. కాని కొన్ని సందర్భాలలో ఈ సహకారం కూడ లేకపోవడం శోచనీయ పరిస్థితి. వారు అపేక్షించేది అంతా బాహ్యమైనవి, భౌతికమైనవి. మన విధానం ప్రత్యేకంగా ముక్తిని, దాని కతీతంగా ఉండే స్థితులను సిద్ధించుకోడానికే. అందుచేతనే అది క్షుద్ర లక్ష్యాలకు దూరమైన విధానం. దీనినే నా తొలి పరిచయం నుండి ప్రతి ఒక్కరికి యిస్తాను. కాని ఇది సంపూర్ణత్వాన్ని సంతరించుకునేటట్లు పరిపక్వత పొందాలంటే కొంత కాలం పడుతుంది. అందుకు అతడు ఆతృతగ ఉండాలి కూడ. నిజమైన తపన లేకుండ నావద్దకు వచ్చేవారికి ఈ మార్పు వారిలో లోతుగ వేళ్ళూని, క్రమంగా దాని ఫలితాలు బహిర్గతమయ్యేంత వరకు ఓరిమి ఉండదు. నాకు నేనుగా సర్వస్వాన్ని వారిలోకి బలవంతంగా చొప్పించడానికి పూనుకుంటేనే తప్ప అటువంటి వారి విషయంలో ఏం చెయ్యాలో అర్థంకాక దిక్కుతోచదు. కాని అది ప్రమాదకరమైన పద్ధతి.

Training - Defective Training శిక్షణ - లోపభూయిష్ట శిక్షణ

ఏదో ఒక విధముగా పెక్కుమందికి భగవంతుని యెడ సహజానురక్తి యుండును గాని భగవత్ప్రాప్తి యందు జయమొందిన వారు మాత్రము చాల అరుదే. కారణము శిక్షణా మార్గదర్శకత్వములు లోప భూయిష్టములగుటే. అవి అభ్యాసకుని వాస్తవ మార్గమునకు తత్కారణమున ఎల్లకాలము అతడు దారి తప్పిన వాడై పోవును. సామాన్య సామర్థ్యము గల వ్యక్తికి తాను పొందెడి శిక్షణ సక్రమమైనదా కాదా అని తీర్మానించుట మిక్కిలి కష్టమైన పని. ఒక వ్యక్తి తాను గురువుగా స్వీకరించిన వాని నిర్దేశములను అణకువతో, మారు

మాటాడక అనుసరించును. అతడు కోరినట్లు సాధన చేయును. అట్టి వ్యక్తి తాను సరియైన మార్గమున నడుపబడుచున్నాడా లేదా యని తెలిసికొనుట చాల కష్టము. అనుభూతి విషయమున కడు నజ్ఞానులైయున్న ప్రజలకిది పెద్ద సమస్య. నీరుల్లిని, వెల్లుల్లిని, పచ్చ ముల్లంగిని తినకూడదను బోధకులు పలువురున్నారు. అర్థరహితమగు సాధనలను, ఆచరణలో ఒక్క అడుగైనను సత్యమునకు చేరువగా కొనిపోజాలని వందలాది నియమములను పాటించుమని నిర్బంధింతురు. ఇది శిక్షణయే కాదు. అట్టి బోధకులు నిజముగా తమ్ముతాము వంచించుకొనుటే గాక తమ బోధనలు వినువారిని కూడ వంచించుచున్నారు. అంతర్గత శాంతి, మానసిక నిశ్చలత, నిరాడంబరత, తేలికతనము అనునవి సాధనల సహజ ఫలితముగా సమకూరకున్నచో నీవు తప్పుదారియందు పయనించుచున్నావనియు, నీవు పొందెడి శిక్షణ లోప భూయిష్టమనియు నిశ్చయముగా గ్రహింపవచ్చును.

కొందరు మత ప్రబోధకులు, ప్రజలు తమ మనస్సులను దైవికయోచనలందే నిమగ్నమొనర్చియుంచుటకు కొన్ని యాంత్రిక సాధనలు చేయవలెనని, అందులకు రోజుకు ఎనిమిది గంటలైనా వినియోగించవలెనని నిర్బందింతురు. మెదడుని విసిగించునట్టి, మనస్సును క్రుంగించునట్టి సాధనలను విధించు శిక్షణా విధానమును నేను తీవ్రముగా ఖండింతును. అట్టి శిక్షణవలన సహజముగా మనోవికాసమునకు దారియుండక సత్ తత్వప్రాప్తి శక్తి మందగించి పోవును. ఈ పద్ధతి బాలునిలో ఏకాగ్రత కల్గించవలయునని వానిని చితుకమోదుట వంటిది. కావలసినట్లుగా మనస్సును రూపొందించుటకు గాని, చక్రములు శుభ్రపరచుటకు గాని గురువులచే సాధారణముగా పురస్కరింపబడు శారీరక సాధనలు కఠినపరిశ్రమతో గూడి దీర్ఘమై, ప్రయాసకరమైనవగుటవలన అంత ఉపయోగకరములు గావు.

నేటి మన నైతిక, ధార్మిక పతనములకు చాలవరకు మన పరిసరములును, క్రమ విరుద్ధమగు మన శిక్షణయును మూలములు. మనస్సును చక్కగా తీర్చిదిద్దుట యనునది అన్ని విద్యారంగము లందును, శిక్షణా రంగములందును బొత్తిగా నిర్లక్షింపబడుచున్నవి.

మర్యాదాప్రదమైనట్టియు, సౌఖ్యప్రదమైనట్టియు జీవనమును కూర్చిపెట్టదగిన ప్రాపంచిక శిక్షణనొసంగుటకు సాధ్యమైనన్ని యత్నములు సాగుచున్నవి. కాని, ఆత్మానుభూతి కవసరమగు సరియైనశిక్షణ పూర్తిగా నిరాదరింపబడుచున్నది. అత్యంతావశ్యకమైన జీవితసమస్యకేదైనను ప్రాధాన్యమునిచ్చుచున్నచో నది అత్యంత స్వల్పమైనదే. ప్రజా సామాన్యము నేర్చుకొన్నదంతయు కేవలము దేవునిగాని, దేవతను గాని స్తుతించుచు ప్రతి దినము కొన్నిశ్లోకములు వల్లించుటయో, పూజరూపమున కొన్ని యాంత్రిక విధులు ప్రజా సామాన్యము నేర్చుకొన్నదంతయు కేవలము దేవునిగాని, దేవతను గాని స్తుతించుచు ప్రతి దినము కొన్ని శ్లోకములు వల్లించుటయో, పూజరూపమున కొన్ని యాంత్రిక విధులునిర్వర్తించుటయో మాత్రమే. ఇది వారు జీవితాంతము ఆచరింతురు గాని లాభము బహుశః శూన్యమే. అంతః ప్రశాంతత వారిలో ఇంకను కొరవడియే యుండును. వాంఛలు, మనశ్చాంచల్యములు, భావోద్రేకముల వంటి మానసిక కార్యకలాపములు యధాపూర్వకముగా నుండుచున్నవి సాధ్యమైనంతవరకు దైవ గుణములను మానవుడు తనలో సమ్మిళితము గావించుకొనుట ఆరంభించుటే శిక్షణ యొక్క ప్రధానోద్దేశము. వాంఛలు, మనశ్చాంచల్యములు, భావోద్రేకముల వంటి మానసిక కార్యకలాపములు యధాపూర్వకముగా నుండుచున్నవి. సాధ్యమైనంతవరకు దైవ గుణములను మానవుడు తనలో సమ్మిళితము గావించుకొనుట ఆరంభించుటే శిక్షణ యొక్క ప్రధానోద్దేశము. దీనిని సాధించనియెడల శిక్షణా విధానము లోపభూయిష్టము, తత్ఫలితముగా నిరుపయోగమును.

Training - Objective శిక్షణ - లక్ష్యం

మనకున్న సమస్య లోకమును పరిత్యజించిన ఏ కొలది మందికో ఆధ్యాత్మిక శిక్షణా సౌకర్యములు కల్పించుట కాదు. అది భక్తి సంబంధమైనవియే గాక నిర్లక్ష్యము చేయవీలుకాని ప్రాపంచిక ధర్మములనేకములుగల సర్వజనులకు ఆధ్యాత్మిక శిక్షణా నుకూలములు సమకూర్చుట. ఇందులో దేనినైనను నిర్లక్షించినచో వారు ధర్మచ్యుతి

పొందినట్లే. వారికి ఆధ్యాత్మిక ప్రాపంచిక జీవనములు రెండును సమాన తేజస్వంతములై ప్రక్క ప్రక్కన సాగవలెను. ఇందుకు మనము సరియైన సాధనలను కనిపెట్టవలెను.

TRANSFORMATION పరివర్తన

అరుచిలో ఒక ప్రత్యేకమైన వింత రుచి ఒకటి వుంది. ప్రతి ఒక్కడు దుఃఖాలలో కనీసం కొంత వరకైన చిక్కుకొని వున్నాడు. వాటిని అలక్ష్యం చేస్తూ అన్ని పరిస్థితుల్లోను తృప్తులుగాను, సంతుష్టులుగాను వుండడానికి ప్రయత్నించే వారే ఉంటారు. దానికి గల ఏకైక మార్గం ప్రేమానురాగ భావాలతో కేవలం ఆనందంగా ఆ మహాశక్తిలో ఆత్మను నిమగ్నం చేసుకోవడం. అనవసరపు విషయాలను కుక్కల మొరుగుగా పరిగణించవచ్చు. అప్పుడు అతనిలో ప్రతీది మితత్వస్థితిని, సమత్వ స్థితిని దాల్చి క్రమబద్ధ మవడం ప్రారంభిస్తుంది. “మానవ పరిణామము” అనే పదంలో యిమిడి వున్న సరైన అర్థం యిదే.

సాధారణంగా ప్రజలు, ప్రారంభదశలో, తమ మానసిక చర్యల నిలుపుదలను లక్ష్యంగా ఏర్పరచుకుంటారు. ఇంద్రియాలకు అతీతంగానున్న మహాశక్తితో లేక పరిమితులను అధిగమించిన వ్యక్తితో అభ్యాసి సంబంధం ఏర్పరచుకుంటే, దీనిని సులభంగా పొందవచ్చు. అట్టి మహావ్యక్తితో మనము భక్తి ప్రేమలచేత అనుసంధించుకొని, సరియైన పద్ధతిలో సాధన (ధ్యానం) చేస్తే, తగిన విధంగా పరివర్తన చెందడం ప్రారంభిస్తాము. క్లుప్తంగా చెప్పాలంటే, మనలను పరిమితులకు, ఉద్రేకాలకు కట్టిపడవేసే బంధనాలను మనము ఒక్కొటొక్కటిగా తెంపివేయవలసివున్నది.

పరమాత్మ కృపవలన ప్రపంచానికి, మానవులకందరకు శాంతిభద్రతలు నొసంగు గాక!

Transformation - Particles పరివర్తన - అణువులు

నీవు శాస్త్రవేత్తవు కావున దేహంలోని అణువులు నిరంతరం తయారవుతూ, నశిస్తూ ఉంటాయని అంగీకరించాల్సి వస్తుంది. అందువలన మనలో నిత్యం క్రొత్త అణువులు నిర్మాణం

అవుతున్నాయని అర్థమవుతుంది. మనం అణువులను ప్రేమానురాగంతో నింపితే, అవి ఆ ప్రభావాన్ని గ్రహించి క్రొత్తగా రూపొందుతాయి. ఆ విధంగ మన అస్తిత్వము అంతా కూడా సంపూర్ణంగ మారే సమయము రావచ్చు. నిజానికి పరివర్తన లేక సంపూర్ణ పరిణామం అంటే అదే. పాత అణువుల స్థానంలో వచ్చిన కొత్త అణువులు ప్రేమయొక్క ప్రభావంతో నిండి ఉండడం వలన అవి ఖచ్చితంగ యింకా మేలైనవి, శ్రేష్ఠమైనవి. కాని దానితోపాటు అస్తిత్వ భావాన్ని కూడ మనస్సు నుండి పూర్తిగా కడిగి వేయాలి. దీనిని అర్థం చేసికోడానికి కొంచెం కష్టమైనప్పటికీ సాధించి పొందడం అంత కష్టం కాదు.పూర్తిగ కడిగి వేయాలి. దీనిని అర్థం చేసికోడానికి కొంచెం కష్టమైనప్పటికి సాధించి పొందడం అంత కష్టం కాదు.పూర్తిగా కడిగి వేయాలి. దీనిని అర్థం చేసికోడానికి కొంచెం కష్టమైనప్పటికీ సాధించి పొందడం అంత కష్టం కాదు. అందుకు సరియైన క్షేత్రం అవసరం. బాగా ఎరువులు వేసి సారవంతం చేయబడిన క్షేత్రంలో అందమైన మొక్కలు ఎంతో బాగా పెరుగుతాయి. అదేవిధంగా మనల్ని శూన్యం (negate) చేసుకొన్నప్పుడు, మొక్క క్రమంగా ఏపుగా పెరగడానికి క్షేత్రం అనుకూలమవుతుంది.

TRANSMISSION ప్రసారము

ఆజ్ఞాచక్రం ద్వారా కాని, దానికి కొంచెం పైనుండి కాని ప్రాణాహుతిని ప్రసారము చేస్తే అభ్యాసి తేలికతనాన్ని అనుభవం చెందేట్లు చేస్తుంది. మానస సరోవరముకు ఎంతో పైన ఉన్న బిందువుపై ప్రాణాహుతి ప్రసార విషయంలో, అభ్యాసికి తేలికదనం అనుభవానికి రాదు కాని ఆ శక్తిని తట్టుకోలేనట్టయితే ఏదో ఒత్తినట్లు అనిపిస్తుంది. సూర్యుడు ఎల్లప్పుడు ప్రకాశించే ఆ ప్రదేశం మన జన్మస్థలం (మూలము). అక్కడ చీకటికి తావు లేదు. కాంతి కూడ అక్కడ నిష్క్రమిస్తుంది. మన యోగులు పొగను చూసి అగ్ని ఉందని చెప్పేటటువంటి తక్కువ స్థాయివారు కాదు. వారుపదార్థాన్ని నేరుగా చూస్తారు. నిజమైన సహజావస్థకు చేరుకున్న వ్యక్తి, ప్రతి వ్యక్తిగత ఆత్మ యొక్క అసలు మార్గాన్ని ప్రకృతి పర్యవసానాన్ని తనయందే తెలుసుకొనగలడు. కొంచెం ఏకాగ్రత ఉంటే అది దీన్నంతటినీ వెల్లడిస్తుంది.

నీవు పూజను ప్రారంభించినందుకు భగవంతునికి ధన్యవాదాలు; లేనట్లయితే అది నాలోపమేనని నేను భావించి ఉండేవాడిని. ధ్యానాన్ని నీవు ఆరంభించినప్పుడు "నీటి బుడగకన్ను నీటి ముఖాన్ని త్వరలోనే చూస్తుంది" అని నేను గాఢంగా నమ్ముతాను. భగవంతుడు నీకు పట్టుదలను, నిలకడను ప్రసాదించు గాక! ఏదో ఒక విశేష శక్తి నీ దేహాన్ని ఆధీనంలోకి తీసికొని యితర శక్తులను అన్నిటిని ప్రక్కకు తొసివేస్తూ నీచే అభ్యాసాన్ని చేయిస్తోందని అంటున్నావు. దైవానుగ్రహం వలన నా ప్రాణాహుతిని స్వీకరించడం మొదలు పెట్టావు. నా ప్రార్థన యిప్పుడు ఫలప్రదమవుతోందని యిది నిరూపిస్తోంది. నీ ప్రగతికి యిదొక మంచి చిహ్నముగా భావించవచ్చు. అది ఆ విధంగా ఉన్నప్పుడు, నీవు తన్మయత్వ స్థితిని, తేలికతనాన్ని అనుభవించక పోవడానికి కారణం కనబడుట లేదు.

నా అనుభవం ప్రకారం అభావ స్థితికి సమానమైనటువంటి స్థితి రహిత స్థితినుండి వచ్చే సున్నిత ప్రాణాహుతి అభ్యాసిపై అద్భుత ప్రభావాన్ని చూపెడుతుందనే నిర్ణయానికి నేను వచ్చాను. భావావేశంతో యిచ్చే శక్తివంతమైన ప్రాణాహుతి ఆ విధంగా చేయజాలదు.

<u>TIMIDITY పిరికితనము</u>

మరొక కొమ్మ మొలిచింది. ఇది ఉద్వేగంతో కూడుకొని వున్నది కాబట్టి, కొన్ని సమయాలలో కొద్దిగా, మరికొన్ని సమయాలలో తీవ్రత, ఇంకా కొన్ని సమయాలలో మరింత తీవ్రంగా వ్యాపించడం మొదలైనది. మొదట్లో దాని కాలపరిమితి కొద్దిగానే ఉండేది. తరువాత రాను రాను గంటలు, అనేక మార్లు చివరకు చాల దినాల వరకు ఆ స్థితి కొనసాగినది. ఉద్వేగస్థితి తొలగిపోగానే, పిరికితనము కాలాన్ని ఆవరించినది. నన్ను నేను పాపిగా, పరిహాసపు పేరుగల వానిగా, లోపభూయిష్ఠునిగా, అపరిశుద్ధునిగా భావించినాను. అన్ని భావాలు అదృశ్యమైనాయి. నా హృదయం దేనివల్ల సంతోషాన్ని పొందడంలేదు. తోలుబొమ్మలాటలోవలె, దారాలు కదిలిస్తే కార్యాలు నెరవేరుతున్నాయి. పాటలకు (రాగాలకు) అనుగుణంగా నాట్యం చేస్తాను.

నాకు దత్తం చేసిన ధైర్యం, నాలోని లోపం వలననో లేక పొరపాటువలననో, ఇప్పుడు లేదు. అయినప్పటికిని, అవసరమొచ్చినప్పుడు, క్షత్రియ తెగకు చెందిన ఒక బలహీనుడు, పిరికివాడైన వ్యక్తి, తన జాతి పేరు ప్రఖ్యాతులు, తన తెగ వీరత్వాన్ని గుర్తు చేసుకున్నప్పుడు, ధైర్యసాహసాలను పుంజుకొని, ఆ తెగ, జాతి గర్వపు ప్రభావంతో ఒక్కొక్కప్పుడు తనకున్న శక్తికంటే గొప్పగా కార్యదీక్షను చూపించునట్లుగా, నేను నన్ను భావించుకొంటాను.

TRAVEL ప్రయాణం

సాక్షాత్కార మార్గంలో ప్రయాణీకులు తేలికగా ప్రయాణించాలని సూచించారు. సంస్కారాలతో భారంతో ఉంటే స్వంత సంస్కారాలు బరువు రూపంలో భారంగా ప్రయాణంలో ముందుకు సాగడానికి ఉంటాయి. అనుకూలమైన ప్రయాణం కోసం సంస్కార భారం నుండి ఉపశమనం పొందాలి; ఒకరు తన బరువైన సామానును గురువుకు అప్పగించి, దాని భారం నుండి ఉపశమనం పొందవచ్చు. సంస్కారాలు భోగాన్ని చేయడం ద్వారా వాటిని కొంచెం పక్కన పెట్టడం సుదీర్ఘమైన మరియు దుర్భరమైన ప్రక్రియ. ఎవరైనా తేలికైనదాని కంటే తేలికగా మారాలి.

TRAVEL LIGHT తేలికగా పయనించు

రైల్వే శాఖ వారు తోటి ప్రయాణీకుల సౌకర్యార్థమై రైలు ప్రయాణీకు లందరికీ "తేలికగా పయనించుము" అని సామాన్యంగా సూచిస్తారు. సాక్షాత్కార మార్గంలో ప్రయాణం చేసేవారికి కూడా యిదే వర్తిస్తుంది. సంస్కారములు, మొదలైన వాని రూపంలో ఉన్న సామాగ్రి భారంతో కృంగి పోతూ, మార్గాన పయనిస్తున్నామని మనకు తెలుసు. మన ప్రయాణం సౌకర్యకరంగా ఉండాలంటే ఆ భారంనుండి విముక్తులం కావాలి. అది రెండు విధాలుగా నెరవేరుతుంది. మొదటిగా రైలు ప్రయాణంలో బరువు సామాగ్రి నేవిధంగా రైలు గార్డుకు అప్పగిస్తామో అదే విధంగా ఈ ప్రయాణంలో గూడా బరువు సామాగ్రిని గురువు అధీనానికి అప్పగించి దాని భారంనుండి విముక్తి పొందాలి. వేరే మాటల్లో అది శరణాగతి భావాన్ని తెలియజేస్తుంది. మన

సామాగ్రినంతటిని గురువుకు అర్పించినప్పుడు, వాటి జంఝాటనా భారంనుండి స్వేచ్ఛను పొందుతాం. వేరొక పద్ధతి, వాటి భోగాన్ని కొద్ది కొద్దిగా అనుభవిస్తూ వదిలించుకుంటూ పోవాలి. కాని అది సుదీర్ఘమైన విసుగు పుట్టించే పద్ధతి. మిక్కిలి కష్టం కూడా. ఏదో విధంగా చివరకు మనం అతి తేలికగా అవ్వాలి.

TREASURE నిధి

ఎప్పుడూ తన తండ్రి సంపదను తనదేనని భావించే పిల్లవాడిలా, నా ఆధ్యాత్మిక జీవితమంతా, నా గురువుగారి దగ్గర ఉన్న అపారమైన ఆధ్యాత్మిక నిధి ఏ కోణంలో నాది కాదని నేను ఒక్క క్షణం కూడా ఊహించలేను. నేను దానిని పూర్తి స్థాయిలో కలిగి ఉన్నాను; మరియు అదే సమయంలో నాతో అనుబంధించబడిన ఇతరులకు దానిని ప్రసాదించడంలో నేను ఎప్పుడూ పిసినిగొట్టుగా ఉండను. కానీ దానిని తన సొంతం చేసుకోవడానికి ప్రయత్నించనప్పుడు కష్టం తలెత్తుతుంది.

TRIKUTI త్రికుటి

*Trikuti (*centre of the eye-brows) can also be taken for the purpose but that is not an easy job for common people as it requires more labour from the abhyasi. It may also give birth to many complications in due course if the meditation is not properly practised by the abhyasi. (WU-55)

'త్రికుటి' (కనుబొమల మధ్య ప్రదేశం) ని కూడా ఇందుకు తీసుకోవచ్చు. కాని దానికి సాధకుడు చాలా శ్రమపడవలసి వస్తుంది కాబట్టి సామాన్య జనానికి అది అంత సులువైన పని కాదు. అభ్యాసీ ధ్యానాన్ని సరిగా సాధన చేయకపోతే, పోను పోను ఎన్నో సంక్లిష్టతలను కూడా అది కలుగజేయవచ్చు.

The capacity for exercise of discriminative intelligence is enhanced when 'purification of the lower self' (Tazkia-eNatsa) is achieved. The heart' or lower self" is unduly despised generally. The source of thoughts is this (pointing to the forehead between the eye- brows), which is technically called Trikuti' or 'two-petalled lotus' or Ajna Chakra' or point of firm determination.'"

ఎప్పుడూ “అథో-ఆత్మ ప్రక్షాళన కావి౦చబడుతుందో” (Tazkia e-Nafsa) అప్పుడు విచక్షణాపూర్వక బుద్ధి యొక్క అభ్యాస సామర్థ్యము ఉత్తేజ మవుతుంది. సామాన్యంగా హృదయం లేక అథో-ఆత్మ అనవసర౦గా ప్రాపంచిక విషయాలలో మునిగి ఉంటుంది. ఆలోచనలకు మూలము రెండు కనుబొమల మధ్య పాలభాగము పైన - దానిని సాంకేతికపరంగా త్రికుటి లేక 2 దళాల పద్మము లేక ఆజ్ఞ చక్రము లేక దృఢ నిశ్చయ బిందువు అని కూడా పిలవబడుతున్నది.

TRINITY త్రిమూర్తిత్వం

ప్రతి వస్తువులోను, సూక్ష్మాతి సూక్ష్మ అణువులోనుకూడ త్రిమూర్తిత్వం ఉంది. ప్రతి బీజాణువులోను యీ మూడు గుణాలు ఉన్నాయి. అవి బ్రహ్మ, విష్ణు, మహేశ్వరుల కార్య విధులను పోలి ఉంటాయి. అనగా ఒకదానిలో సృష్టి శక్తి, రెండవ దానిలో పెరుగుదల శక్తి, మూడవ దానిలో విధ్వంసక శక్తి ఉన్నాయి. ఒక్కొక్క దాని కార్యనిర్వహణలోను సరైన పొందిక ఉంది. దాని నుండి మనం ఒక్కొక్క దాని క్రియ, ప్రతిక్రియలను పరిశీలించి వాటి ఫలితాలను గుర్తించగలం.

TROUBLES ఇబ్బందులు

ప్రాపంచిక కష్టాలను గురించి చెప్పాలంటే, భౌతిక రూపాన్ని కల వ్యక్తి ఎవ్వడూ వాటినుండి విముక్తుడు కాలేడు. మన అవతారములు కూడ కష్టాలనుండి విముక్తులు కాలేదు. జన్మజన్మలనుండి మనకు సంక్రమించే కష్టాలను అంతం చేసుకోవాలి. కష్టాలతోనున్న వారిని మనతో పోల్చుకొంటే, మన బాధలు తక్కువస్థాయిలో వుండటాన్ని మనం తప్పక గమనిస్తాము. దానికి కారణం ఏదో లోపల అంతటా ఆవరించి ఉండి మన బాధలు ఉదృతం అయినట్లు అనిపించకుండ చేస్తుంది.

చాలా మంది అభ్యాసీలు వారి కష్టాల గురించి వ్రాస్తూ, నన్ను వాటిని తొలగించమని వ్రాస్తుంటారు. వారికే కాకుండా మీ అందరికీ నే చెప్పేదేమిటంటే కష్టాలు ఒక నిశ్చబ్దస్థితిని జ్ఞప్తికి తెస్తాయి. మనం అసౌకర్య స్థితిలో సుఖాన్ని పొందుతాం. మనం అసౌకర్య స్థితిలో ఉన్నప్పుడు దాని వ్యతిరేక స్థితిని జ్ఞప్తికి తెచ్చుకొంటాం. దాన్ని పొందటం కోసం ఆరాటం పడతాం. ఈ విధంగా మనం ఊరట చెంది శాంతిస్తాం. నిజం చెప్పాలంటే, కష్టాలు ప్రకృతి మన మంచికే కలిగిస్తుంది.

TRUST నమ్మకం

గురువు సామర్థ్యాన్ని సమగ్రంగా నిర్ధారించి, ఆయన సర్వ విధాలా అర్హుడని తెలిసికొన్న పిమ్మట, సర్వస్వాన్ని ఆయనకే వదలి ఆయనను విశ్వసించి, అనుసరించడమే సక్రమమైన మార్గం. అభ్యాసికి ఏది అత్యుత్తమమో గురువు మాత్రమే అర్థం చేసికొనగలడు. కావున అతడు తాను ఆధ్యాత్మిక శిక్షణను పొందునప్పుడు దానికి పద్ధతులను, విధానాలను నిర్దేశించరాదు.

నమ్మకము, అపనమ్మకము అనేవి రెండు. ఈ రెండూ అవసరమే. అయితే మనం చేస్తున్న పనేమిటంటే నమ్మకము అవసరమైన చోట్ల అపనమ్మకాన్ని, అపనమ్మకము అవసరమైన చోట్ల నమ్మకాన్ని కలిగి ఉంటున్నాము.

TRUSTEESHIP ధర్మకర్త

గృహస్థులమగు మనము నిస్సందేహముగా అనేక విషయములను గమనించవలసియుండును. మన కుటుంబమును పోషించవలెను; మన పిల్లల చదువుల కేర్పాటు చేయవలెను; వారికోరికలను, అవసరములను గమనించవలెను; మనము వారిని వేడినుండియు, రోగమునుండియు చలినుండియు, కష్టములనుండియు, కాపాడవలెను; యివిగాక యిటువంటివి ఇంకెన్నియో, యిట్టి అవసరములకొరకు డబ్బును, ఆస్తిని గడింతుము; దగ్గరుంచుకొందుము. కానీ, సంపదలపై తగని వ్యామోహము పెంచుకొనుటే

నిజమైన కీడు. ఇదియే మన బాధలకు ముఖ్య కారణము. ఆకర్షణ వికర్షణ భావములేవియు లేక జీవితములో ప్రతికార్యమును మన ధర్మమని తలచి చేయగలిగియున్నచో మనమొక విధముగా ప్రాపంచిక బంధములనుండి విడుదల పొందినట్లే. మనము పెక్కు వస్తువులను కూడబెట్టి, వాడుకొనుచుండినను లోకమును పరిత్యజించినట్లే. అప్పుడు మనవద్దనున్న ప్రతియొక్కటియు మన ధర్మములు నిర్వర్తించుటకై మహాప్రభువు యిచ్చిన ఒక పవిత్ర నిధి యనిపించును.

ఎవ్వరినీ తమ ప్రాపంచిక సముపార్జితాలను వదలి, సంసార జీవితాన్ని వర్జించాలని నేను చెప్పను. కాని ప్రతి దానిని ప్రభువుచే తనకప్పగించబడిన బాధ్యతగా తీసుకొని జాగ్రత్త వహించాలి. వాస్తవానికి అదే నిజమైన జీవితం, ఐహిక ఆధ్యాత్మిక సమస్యలన్నిటికి అదే పరిష్కారం.

TRUTH సత్యస్థితి

ప్రజలు దీనిని 'సత్యస్థితి' (Truth)యని పిలువ వచ్చును. మనము చేరినస్థితి నిజముగా 'సత్యస్థితి' కాదు. సత్యస్థితి వెనుక విడిచిపెట్టబడినది. ఇంక మనమెంత మాత్రము అందులో నివసించుటలేదు. సత్యమన్న మాటలో నేదో యొకటి లేనిది యున్నట్లు భాసించుచున్నది. అక్కడ నేమియు లేదు. నిజానికి శూన్యత్వముగా వర్ణింపబడిన స్థితినుండి తీసివేయబడిన పిప్పి వంటిది ఈ సత్యము. ఇంకను స్పష్టముగా చెప్పవలెనన్న చేతన రూపములో (Consciousness) కన్పించు 'సత్యస్థితి'ని ప్రజలు సామాన్యముగా మెచ్చుకొందురు. జ్ఞానస్థితి (చిత్) మన గమ్యస్థానము కాదు. పిల్లలు ఆడుకొను ఆట వస్తువు మాత్రమే అది. చేతనత్వము ఉండవలసిన నిజస్వరూపములో వెచ్చటనుండునో, అచ్చటకు మనము చేయవలెను. మందులు తయారు చేయబడు మూలరసము (Mother Tincture)నకై మనము వెదక వలెను.

TRUTHFULNESS సత్యసంధత

"ఎల్లప్పుడు సత్యసంధతను కలిగియుండుము. దుఃఖములు నీ శ్రేయస్సుకొరకు భగవంతుని వరములుగా భావించి ఆయనకు కృతజ్ఞుడవై యుండుము."

సత్యసంధతయనగా తనవిషయమై ఉన్నది ఉన్నట్లు కనబరచుట. ఈ స్థితియందున్న మనుష్యుడు అప్రయత్నముగనే (జోహైనోహై) "ఏది కలదో అదియేయున్నది" అనును. ఈ స్థితిని వర్ణించుటకు మాటలు చాలవు. నిజముగ ఇదియే సత్యస్థితి. ఇది యొక స్థితియని పలుకుట దాని నిజస్వభావమును కళంకపరచుటయే. అందుచే దానిని స్థితియనుటయు సమంజసముగాదు. ఇది నిజముగా ప్రళయ సమయమున సర్వశక్తులును లయించి పరిపూర్ణస్థితి మాత్రమే నిలచియుండెడి బిందువు. నాచే ఉపయోగింపబడిన సత్ తత్వము అను శబ్దము దాని నిజ స్వరూపమును విశదీకరింపదు. ఏల యనగా అచట అన్ని భావములు, జ్ఞానము అంతమొందును. దీనిని శక్తి యన్నచో దానికి భౌతికాచ్ఛాదనమును కల్పించినట్లగును. అందుచే దీనిని వివరించుట యించుమించు అసాధ్యము. దీనిని 'శూన్యత' యనినను దేని యొక్కయో అస్పష్ట ప్రతిబింబమైనను లీలగా నున్నట్లగును. కాని దానిపై భావనను (Thought) కేంద్రీకరించినచో ఏదియో యొకటి అస్పష్టముగనున్నట్లు ఊహ నిలచియుండి భౌతిక చైతన్యత పునఃప్రవృత్తమగును. ఈ రెండు భావములనుగూడ మనసుచే నిరాకరించిననూ దాని మూలమునందేదియో సూక్ష్మముగానున్నట్లు తోచును. అది ఏదియో ఇతమిత్థముగ చెప్పజాలము. అందుచే "ఏది కలదో అదియేయున్నది" అనుటకంటెను వేరు విధముగా దానిని చెప్పనలవిగాదు. దానిననుకరించుటకు భావనా ప్రపంచమునుండి విడివడియుండుటే మార్గము. అది సాధనపై ఆధారపడియున్నది. సత్కర్మ, సత్ప్రవర్తన ద్వారా దానిని చేరవచ్చును. సంశయ రహితస్థితి ఇందులకు సహాయపడును. కాని గమ్యము చేరుటకు ముందే ఈ స్థితియూ అంతరించవలెను. అపుడు మాత్రమే సత్యస్థితియొక్క ఎఱుక కల్గును. ఈ ఎఱుకయు అంతరించినచో మనము దాని ప్రాథమిక స్థితికి చేరినట్లు భావింపవచ్చును.

ప్రకృతి చర్యలవలె మన చర్యలు సైతము పైన చెప్పబడిన స్థితితో నేకముగను సహజముగను ఉండుటకై మనము సత్యసంధతను అలవరచుకొనవలెను. ఇచట భక్తి ఆరంభమగును. భక్తునకు భక్తి విషయమగు విధులు స్ఫురించి అతని మనస్సులో ప్రభువును గూర్చిన స్మృతి హత్తుకొనును.

ULTIMATE అంతిమ

ఇతర అనుభవాలు అన్ని నశించినప్పుడు పరతత్వానుభవం ప్రారంభమవుతుంది. మానవ మాత్రుడికి సాధ్యమయ్యేంత మేరకు బ్రహ్మంలో లయావస్థను పొందిన వారు అందులో ఒక్కొక్కప్పుడు పూర్తిగాను, ఒక్కొక్కప్పుడు కొంచెం తక్కువగాను మునిగి ఉంటారు. బ్రహ్మంలో సదా సంపూర్ణంగా లీనమై ఉన్నవారు ఏ పనినైనా చేయగలరు, కాని శిలాప్రతిమవలె కనపడతారు.

ULTIMATE STAGE పరతత్వస్థితి, అంతిమస్థితి

నేను పరతత్వస్థితిని గురించి వ్రాస్తే, శాస్త్రవేత్తలు బహుశః నాపై విరుచుకు పడతారు. పరతత్వ అవధిని గురించి వివరించడం మహాకష్టం. అయినప్పటికి నేనిది మాత్రం వ్రాస్తాను. అభ్యాసి తనను, దైవాన్నీ కూడ మరచినప్పుడు అతడు మరల తిరిగి ఎన్నటికి యీ ప్రపంచంలోకి ఏ రూపంలోనూ రాలేడు. ఆ స్థితిలో అతడొక మహాసముద్రంలో మునిగి ఉంటాడు. అతడికి "అది" తప్ప వేరేదీ ఉండదు. దానికి ముందు ఆ మరో ప్రపంచం కొరకు తన ప్రపంచాన్ని త్యాగం చేసి ఉండేవాడు. ఇప్పుడు ఆ మరో ప్రపంచాన్ని కూడ త్యాగం చేయగలిగితే కేవలం సత్ తత్వమే మిగిలి ఉంటుంది.

UNCLEANLINESS అపరిశుభ్రత

అపరిశుభ్రతనునితో నేను కూర్చున్నానో, అతని అపరిశుభ్రత నన్ను అశాంతికి గురి చేస్తుంది మరియు ఎవరికైనా అలాంటి అపరిశుభ్రత ఉంటే నాకు వాంతి వచ్చినట్లు

అనిపిస్తుంది. ఇతరుల అపరిశుభ్రత భావన కొనసాగింది, కానీ అ అంతకుముందు ఇబ్బంది లేదు.

UNEASINESS అశాంతి , అసౌకర్యం

ఉదయం అరగంటపాటు ఉద్రిక్తత నెలకొంది.

సౌలభ్యాన్ని దాటి వెళ్లడం అశాంతి. సారూప్యత భంగం అయినప్పుడు మనిషి స్పృహలోకి వస్తాడు. సౌలభ్యం ఉన్నంత వరకు ఎలాంటి భంగం కలగదు. ధ్యానం ద్వారా మనం పొందే స్థితి వికర్షణను కలిగిస్తుంది. మనస్సు యొక్క ధోరణులు బయటికి వెళుతున్నప్పుడు దానితో సంబంధంలోకి వచ్చినప్పుడు లేదా మరో మాటలో చెప్పాలంటే, ధోరణులు సులభత క్షేత్రాన్ని తాకినప్పుడు, దాని వ్యతిరేకత అనుభూతి చెందుతుంది. కాబట్టి మనం కూడా మనస్సు యొక్క బయటికివెళుతున్న ధోరణులను శాంతపరచడానికి ప్రయత్నించాలి. నేను ఇప్పుడు మీకు అసౌకర్యం గురించి కొంత ఇస్తున్నాను. ఒక వ్యక్తి ఏదో ఒకవిధంగా అశాంతిలో తేలికగా అనుభూతి చెందడం ప్రారంభించినట్లయితే, అది దానిలో ప్రవేశించే బయటికివెళుతున్న ధోరణులకు చోటు ఇవ్వదు.

మధ్యాహ్నం విపరీతమైన అశాంతి ఉంది నాకు ఇంటి నుండి పారిపోవాలని భావించాను. గుండె బరువెక్కింది. ప్రపంచానికి వీడ్కోలు పలికిన తర్వాత నేను విహరించాలనుకున్నాను. వాతావరణంలో విషపూరిత పదార్థాలు ఉన్నట్లు అనిపించింది, మోహము కామత్వము యొక్క అసంబద్ధమైన ఆలోచనలు దానిలో తేలియాడుతున్నట్లు అనిపించింది. ప్రపంచం యొక్క ఆలోచనలు దాని నైతికత యొక్క చిత్రం వీక్షణలో ఉంది. ఎలాగూ ఉపశమనం లభించకపోవడంతో నిద్ర పోయాను. నిద్ర లేవగానే నాకు ఊరట కలిగింది. అశాంతి , ఆందోళన తీవ్రంగా ఉన్నాయి. నీళ్లలో కొన్ని క్షణాలు ఉండేలా చేసిన అశాంతి లాంటిది. నా తీవ్ర అసౌకర్యానికి సంబంధించి ఒక అంచనా వేయవచ్చు. సాధువు రక్షకుని యొక్క ఆదరణను పొందే అదృష్టం లేని వ్యక్తి, అటువంటి అశాంతికి గురవుతాడు, అతను ఆత్మహత్యకు పాల్పడే అవకాశం ఉంది. గురువుతో నా అనుబంధానికి ముందు నాలో ఈ పరిస్థితి చాలా కాలంగా ఉంది, కానీ నేను ఇటీవల అనుభవించిన మేరకు కాదు.

UNFAILING WILL విఫలం కాని సంకల్పం

సంకల్పం మానసిక స్థాయితో సంబంధం కలిగి వుంది. గమ్యాన్ని దృష్టిలో వుంచుకొని ఆలోచిస్తూ, మానసికంగా పనిచేయడం ప్రారంభిస్తావు. ఇది చివరివరకు కొనసాగుతుంది. ప్రతి రంగంలోను యిది కొత్త జీవితాన్ని సంతరించుకొంటూ పోతుంది. అది పవిత్రంగా వున్నంత మేరకు త్వరగా పనిచేస్తూ, సందేహాలనుండి విముక్తి పొందుతుంది. అంటే దాని శక్తి వృద్ధి చెందుతూనే వుంటుంది. మహామాయ అని పిలువబడే ప్రాపంచిక రంగాలన్నింటిలోను అది చేసే పనులు ఫలవంతంగా ఉంటాయి. ఆ తరువాత అది స్వచ్ఛమైన మూల స్వరూపాన్ని పొందుతుంది. నిజానికది ఒక అమూల్యమైన ఆభరణం వంటిది. ఆ స్థాయికి చేరుకున్నప్పుడు, ఎవరికైనా సరే ఒక ఆధ్యాత్మిక స్థాయినుండి మరొక ఆధ్యాత్మిక స్థాయికి క్షణ మాత్రంలోనే తీసుకొని పోవడం చాల సులభం అవుతుంది. మనిషి బ్రహ్మలో గాఢంగా లీనమైవున్న బ్రహ్మనిష్ఠుడు అయినప్పుడు, అతడి సంకల్పం అజేయమవుతుంది. కాని, సోదరా, అటువంటి స్థాయికి ఎదిగిన ఈ సంకల్పశక్తి దైవకార్యాలకు మాత్రమే సహాయపడుతుంది. “అనంతం వైపు” అనే పుస్తకంలో నువ్వు చదివి వుండొచ్చు. మనిషి తన సందేహపు ఆధారాన్ని నిర్మూలించినట్లయితే సంకల్పం మహా శక్తివంతం అవుతుంది. పాశ్చాత్య తత్వం సందేహం మీద ఆధారపడి ఉంది. కాని ప్రాచ్యతత్వంలో దానికి స్థానం లేదు. సందేహానికి తావిస్తే యింట్లో దొంగకు స్థానం కల్పించినట్లవుతుంది. సోదరా, యీ విషయాలన్ని అవంతట అవే అభ్యాసం ద్వారా తెలుస్తాయి. పద్ధతి సరైనదై వుండాలి, గురువు సమర్థుడై వుండాలి. స్థూలత్వాన్ని తొలగించుకొని, అతి సూక్ష్మస్థితులలో వసిస్తూ కొనసాగాలి.

UNGODLINESS భక్తిహీనత

ఆలోచనలకు జీవముంది. అవికూడ యితరుల జీవితాలపై తమ ప్రభావాన్ని చూపుతాయి. అయితే విషాదకర విషయమేమంటే మనం మన ఆలోచనలతో తేళ్ళను పాములను సృష్టించి యితరులను పీడిస్తున్నాము. ఈ స్థితిలో అవి ఆధ్యాత్మిక కార్యాన్ని

నిర్వర్తించకపోగా దైవ వ్యతిరేకత అనే రొంపిలోకి లోతుగా కూరుకుపోయేట్లు చేస్తాయి. కాలానుగుణంగా మనము మేల్కొని యితరుల మంచికై - ఇది ఆధ్యాత్మిక సేవకన్నా తక్కువస్థాయిదైనా మనము మంచి పద్ధతులను ఆచరించాలి

UNIFORMITY ఏకరూపత

సమానత్వము అనేది ప్రకృతి యొక్క లక్షణము. ప్రతి ఒక్కడు దానియందు తనకు చెందవలసిన భాగాన్ని పొందుతాడు. భగవంతుడు “సంవృత్తి” మరియు “సమదర్శి” గాను తెలియబడుతున్నాడు. నిజమైన గురువుకూడ తన హృదయం నిండా సమానత్వ భావాన్ని కలిగి ఉండాలి. అట్లు గాక పోయినట్లయిన, ఆ పనికి అతడెంత మాత్రము అర్హుడు కాడు.

UNINVITED GUESTS అవాంఛిత అతిథులు

అవాంఛిత ఆలోచనల నుండి మిమ్మల్ని మీరు తపించుకోవడానికి ఉత్తమమైన మార్గం వాటిని ఆహ్వానించబడని అతిథులుగా భావించడం మరియు వాటిని గురించి పట్టించుకోకుండా ఉండటం. అవి నీళ్ళు పోయని మొక్కల వలె ఎండిపోతాయి మరియు చివరికి పవిత్రమైన ఆలోచన ప్రధానంగా ఉంటాయి. దానిని సాధించడానికి ఏకైక మార్గం, సమర్థుడైన గురువు మార్గదర్శకత్వంలో ధ్యానం చేయడం. ధ్యానంలో నిరంతరం అభ్యాసం చేయడం ద్వారా మనస్సు ప్రశాంతంగా మారుతుంది మరియు అవాంఛిత ఆలోచనలు మిమ్మల్ని ఇబ్బంది పెట్టకుండా ఉంటాయి.

మీ ఆలోచనలను ఆహ్వానించబడని అతిథులుగా పరిగణించండి. అవి మిమ్మల్ని మరింత ఇబ్బంది పెడితే, అవి మీవి కాకుండా నావి అని ఊహించుకోండి. ఈ ప్రక్రియ చాలా ప్రభావవంతంగా ఉంటుంది మరియు ఆశించిన ఫలితాన్ని తీసుకురావడంలో ఎప్పుడూ విఫలం కాదు. ఒక్క క్షణంలో ఆలోచనలు ఆగిపోతాయి, కానీ అది మనకు ఆసక్తి కలిగించదు, ఎందుకంటే ముక్తిని పొందడం కోసం, వాటి భోగాన్ని పూర్తి చేసిన తర్వాత ఆలోచనలను విసిరేయడం చాలా అవసరం.

UNIVERSE విశ్వం

ఈ విశ్వం గురించి మన మనస్సులో ఒక ఆలోచన ఉంది, అది మనకు తెలిసినట్లుగా, భగవంతుని భౌతిక స్వరూపం. సాధారణంగా మనం దానిని మారని సంపూర్ణ వాస్తవికత నుండి వేరు చేయడానికి, మాయ లేదా భ్రమగా చూస్తాము. గణిత శాస్త్రం మొత్తం సున్నా అనే దాని మీద ఆధారపడి ఉంటుంది. ఇప్పుడు, ఈ అపరిమితమైన విశ్వం కోసం మనం ఉనికి యొక్క అన్ని విధానాలు ప్రారంభమైన సున్నా లేదా దాని ఆధారాన్ని గుర్తించాలి.

UNIVERSAL BROTHERHOOD సహోదరు భావన, సౌభ్రాతృత్వ భావన

"అందరినీ సహోదరులవలె భావించి వారియెడ ఆ విధముగనే వర్తింపుము."

మానవుడెల్లపుడునూ భక్తిభావనా పరిధిలోనుండుటయే అతని మర్యాదకు పరమావధి. మూలమునుండి వచ్చినవన్నియు ఒకేచోటునుండి వచ్చినవను భావమునతడు కలిగియుండవలెను. ఒకే తల్లికి జన్మించిన బిడ్డలందరును ఒకే విధమగు బాంధవ్యము కలిగియున్నట్లు జగత్పిత సంతానమగు నందరును సోదర భావముచే బంధింపబడి యున్నారు.

ఈ విషయములో నిమిడియున్న రహస్యము పూర్తిగా అవగాహనము చేసికొనబడి యుండలేదు. ప్రతి వస్తువును క్రియారూపములో ప్రవేశ పెట్టిన కదలిక ఏదికలదో అట్టి సత్ తత్వము. కేంద్రబిందువుతో అందరుకు సంబంధముగలదు. దానిని వేరుపరచినట్టిది వాస్తవమైనది ఏదియు లేదు. మన భావములు, చర్యల యొక్క ప్రభావమే సోదరులమును మిత్రులమునునగు మనలను ఒకరికొకర పరాయివారి వలె మార్చినది. మన స్వార్థపరతయే వారు మనకు పరాయివారని తోచునట్లు చేసినది. సోదరసంబంధము మనలో నెలకొనవలెనన్నచో మనలో నాటుకొనియున్న ఈ భేదభావము నశింపజేయుట అవసరము. భక్తుని కనులను కప్పు తెరలలో నిది యొకటి. ఒక కుటుంబములోనివ్యక్తుల సంఖ్య అధికమైనకొలది వారిలో ఒకరికొకరికి దూరభావము స్వయముగనే కల్గును. అట్లే

కాలము గడిచే కొద్దీ, దూరము ఎక్కువగుకొలది సోదరులును, బంధువులును దూరస్థులైనట్లు కనబడుదురు. అందరును ఒకటే అను భావము మన హృదయమునుండి అదృశ్యమైనట్లనిపించును. వారు మనసోదరులు, బంధువులు అను స్థూలభావము మాత్రము నిల్చియుండును. మనము ఆ భావమునే ప్రేమింతుము. ఏది మూలవస్తువై ఆ అన్నిటియందును వ్యాపించియుండెనో దానినుండి మన దృష్టి మరలినది. ఆ వస్తువు యొక్క ప్రభావమునుండి ఏ ప్రతీక జన్మించెనో, అదియే మన దృష్టిలో మిగిలెను. మనము దీనినే మనకు వీలగునంతగా ప్రేమించితిమి. కాని ఆ ప్రేమయను దానిలో నిగూఢమై విరోధభావము ఇమిడియుండును. ఇట్టి భావమే స్థిరముగ నిలచి వ్యతిరేక ఫలము నిచ్చును. ప్రతివ్యక్తియు ప్రత్యేకము అని తోచి ఒకరికొకరిమధ్య వేర్పాటుభావము కల్గించును. ఇవన్నియు గలసి వ్యక్తిగత బంధమువలె పరిణమించి మనుష్యునిలో చిత్తవృత్తిగా పరిణమించిన దివ్యశక్తి ప్రవాహమే అన్ని ప్రాణులయందును ప్రవహించుచున్నదను జ్ఞానమే నశించును.

ఒకరొకరిని వేర్పరచునట్టి స్వకల్పిత భావనా వలయమును ఛేదించి అందరమును సోదరులమే అను భావమును మనస్సున హత్తుకొనునట్లు చేసికొనుటచే విశ్వమానవ సౌభ్రాతృత్వ భావన ఏర్పడును. ఈ భావన సహజముగా పరస్పర సన్నిహిత సంబంధముగా కనబడును. దీని అభ్యాసము మనకు నిజమైన జ్ఞానమును పొందుటకు సహాయపడును. అపుడు వాస్తవమగు వస్తువే మనయెదుట మిగిలిపోవును. ఈ వస్తువు సంపూర్ణముగ మన దృక్పథమునందున్నచో పరస్పర మైత్రీ సంఘటనము అగును. ఈ సంబంధముతోడనే మన వ్యవహారములెట్లు పరిణమించునో అట్లు మనము ఆ మైత్రియొక్క సౌరభము ననుభవింతుము. దీనివలన ముమ్ముందు సాధనామార్గము సులభమైపోవును.

మన విధానంలో ఇది సాధనకు ముఖ్యావసరాలైన పరస్పర ప్రేమ, సేవ, త్యాగ భావంతో కూడిన సర్వ మానవ సౌభ్రాతృత్వరూపంలో ఉంటుంది. శిష్యులు తమలో పవిత్ర సంస్కారాలను పెంపొందించుకుంటారనే మిషతో, వారినుండి వ్యక్తిగత సేవను తమ హక్కుగా భావించి కోరడాన్ని తీవ్రంగా ఖండిస్తాము. దానికి భిన్నంగా, గురువు సేవా భావంతో

పనిచేస్తూ అవసరం వచ్చినప్పుడు తాను శిష్యునకు ఆధ్యాత్మింగానే కాక, శారీరకంగ కూడ సేవ చేయాలనే అభిప్రాయాన్ని మనము సమర్ధిస్తాము.

UNMINDFUL పట్టించుకోని

ప్రజలు దేవుని గురించి మంచిగా మాట్లాడతారు కానీ అంతర్లీనంగా వారు నాస్తికుల కంటే మెరుగైనవారు కాదు. వారు దేవుని ఉనికిని మాటలలో అంగీకరిస్తారు కానీ హృదయంలో వారు దేవుని ఉనికిని పూర్తిగా పట్టించుకోనట్లు కనిపిస్తారు. వారు బాధలో లేదా కష్టాలలో ఉన్నప్పుడు వారికి భగవంతుని ఏకైక ప్రయోజనం. అలాంటి సందర్భాలలో ఆయన తమ కష్టాలను తొలగించడానికి వారి పిలుపుకు హాజరవుతారని వారు ఆశిస్తారుచారు. వారు తమ కోరికల కోసం ప్రధానంగా ఆయనను ప్రార్థిస్తారు. ఇది నిజంగా నిజమైన ప్రేమ మరియు భక్తి ఆలోచన నుండి కాదు .

UNIVERSAL LOVE విశ్వ ప్రేమ

ఎవరైనా “విశ్వ ప్రేమ"ను గురించి మాట్లాడినప్పుడు నేను చాల సంతోషపడతాను. ఈ కాలపు పెద్దలు, సాధారణంగా, విశ్వ ప్రేమను ప్రచారం చేస్తారేగానీ, దాని కొరకు మార్గాలను అన్వేషించరు. ద్వేషాన్ని తొలగిస్తే విశ్వప్రేమ అక్కడే వుంటుందని నేనంటాను. అబద్ధాలు పలికే వ్యక్తి తన అలవాటును తొలగించుకోవాలనుకుంటే, అతను నిజం చెప్పడం మొదలు పెట్టాలి. ఎందుకంటే, అట్లా అయితే సహజపద్ధతిలో ఏకాగ్రత ఆధారంగా అతనికి ఒకవిధమైన మంచి నడత అలవడుతుంది. అట్లాగాక, అబద్ధమనే దానిని తొలగించుకోవాలని ప్రయత్నించి, దానిపై శ్రద్ధ కనబరిస్తే, దానిపై ఏకాగ్రత చూపినట్లయి, దానికి శక్తినిచ్చినట్లవుతుంది, ఫలితంగా అది మరింత బలపడుతుంది. విశ్వప్రేమ విషయము కూడ అంతే. పట్టుగూడులో పట్టుపురుగున్నట్లు అది మరుగున పడిపోతుంది.

పిల్లలు ఒకసారి తల్లితో, మరొకసారి తండ్రితో, ఎక్కువ అనురాగంతో ప్రవర్తిస్తారు. అది వారి నైజము. దీనికంతా మూలమైన ప్రేమ అక్కడ వున్నది కాబట్టి ఆ అనుబంధం కూడా వుంది.

జల పక్షి, బాతులవలె మనం జీవించాలి. అవి నీటినుండి బయట పడగానే వాటి రెక్కలకు తడి అంటదు. అదేవిధంగా మనం కూడా మన తల్లిదండ్రులను, కుటుంబంలోని యితరులను వ్యామోహము లేని విధంగా ప్రేమించాలి. ఆధ్యాత్మికముగా మన భావములను ఈవిధముగనే వ్యక్తము చేయవచ్చును. అంత గాఢమైన మాతృప్రేమ ఆ వ్యక్తి తన యాత్రలో ఒక అడుగు ముందుకు వేసినాడనే విషయాన్ని మొదటిసరిగా వ్యక్తం చేస్తుంది. ప్రేమాధిక్యతకు అది గుర్తు. అన్ని వైపులకు చలించే మూలంనుండి అతడిప్పుడు ప్రేమను గురించి నేర్చుకొనడం ప్రారంభమయింది. ఇప్పుడు మనస్సులో అడ్డుతెరలు తొలగించుకొంటే అతడు అందరికీ ప్రేమను సమానముగా పంచి ఆ అనుభూతిని పొందుతాడు, అప్పుడదే విశ్వప్రేమ అవుతుంది. అట్టిపరిస్థితుల్లో తండ్రి, తల్లి, భార్య, భర్త మొదలైన వారందరికీ సమాన భాగం లభిస్తుంది. ప్రేమ చెడ్డది కాదు. దాని సక్రమ వినియోగము మనకు తెలియదు. మన సాధనా విధానము దానినే మనకు కాలక్రమేణా నేర్పుతుంది.

మనము దివ్యశక్తినుండి ఆవిర్భవించినాము. అది మనకు ఆధారము. కాని అది మనకు కనుమరుగైనది. మనలను మనం నిలబెట్టుకొనవలెనంటే దానిని మనం తిరిగి పొందవలెను. ప్రేమయే సత్ తత్వమువైపు అంతర్గతంగా జాగృతము కావడానికి మార్గము. ఈ మౌలిక సూత్రాన్ని దృష్టియందుంచుకొని సహజమార్గము ముందుకు వచ్చినది.

UNKNOWN తెలియని

మానవ హృదయం సత్ ప్రాప్తికై అంతరంగా తపించడమే, వైజ్ఞానికంగా (consciously) సత్ తత్వప్రాప్తి గ్రాహ్యాతీతము (ప్రజ్ఞ) వైపు వెళ్ళడానికి యిది నిచ్చెనవంటిది. ఈ తపన తీరినప్పుడు మనం ఎవరో మనకే తెలియకుండా అవుతాం. ఆవిధంగా ఒక మరచిన స్థితిలోకి ప్రవేశిస్తాము. అక్కడ మనల్ని మనమే సంపూర్ణంగా మరచి, దేహాత్మల ఎరుక కూడ పూర్తిగా లేకుండ వుంటుంది. హృదయానికి భారం కలిగించే అస్తిత్వపు భావముద్రలు అన్ని కడిగివేయబడతాయి. తానెవరు, యితరులెవరు అనేదాన్ని కూడ అక్కడ ఊహింపజాలడు. సంబంధ బాంధవ్యాల ముడి తెంచి వేయబడుతుంది. తనకు

ఎవరితోను సంబంధంలేదని భావిస్తాడు. క్లుప్తంగా చెప్పాలంటే తన అస్తిత్వాన్నే (entity) పోగొట్టుకుంటాడు. అతడు చేసే పనులు అతనిపై ఎటువంటి ముద్రను వేయజాలవు. సంస్కారాలు ఏర్పడడం ఆగిపోతుంది. వాటి ప్రభావంనుండి విముక్తి పొందుతాడు. ఆవిధంగా అతడు శ్రీకృష్ణ భగవానుడు గీతలో ఎంతో మనోహరంగా వివరించిన నిష్కామకర్మస్థితిని పొందుతాడు. ఈ దశలో మనిషి సృష్టి ఆవిర్భవానికి పూర్వం నెలకొని వున్న స్థితిని పోలి ఉన్న సమత్వస్థితిని దాదాపు సాధిస్తాడు. అతడి హృదయం ప్రశాంతతతో నిండి వుండి, మనస్సు సుశిక్షిత మౌతుంది. ఒక్క క్షణం కూడ విడిపోలేనంతగా అతడు బ్రహ్మంలో లీనమైవుంటాడు. అందువలన యిటుపై అతడు దైవంపైనా లేక తనపైన కూడ ధ్యానం చేయజాలడు. అయినప్పటికి అతడు కొంచెం సేపు ధ్యానం చేయడానికి ప్రయత్నించినా ఊపిరి ఆడదు.

నిజమైన ప్రేమ, దివ్యత్వముతో కూడిన పరిశుద్ధమైన మనస్సులో వ్యక్తీకరింపబడుతుంది. మనని మనం పూర్తిగా మరువగలిగిన స్థితిలోనే, అవ్యక్తమైన దానిని తెలుసుకో గలుగుతాము. కొన్ని సమయాల్లో ఇవన్ని వచ్చి వెళ్ళిపోతూ ఉంటాయి. వాటిని గ్రహించి మనయందు స్థిరపరుచుకోవాలి. ఇక్కడి నుంచి మీరు పై స్థాయికి పయనిస్తారు.

UNLIMITEDNESS అపరిమితము

"ఎందుకు" అన్న ప్రతి ప్రశ్నకు సమాధానం యివ్వడం అసాధ్యమన్న అభిప్రాయం వలన నీవు కొంత కలవరపడినట్లు కనబడుతోంది. నేను నీకు కొన్ని దృష్టాంతాలను యిస్తాను. విత్తనం ముందా లేక చెట్టు ముందా అన్న సమస్యకు యింతవరకు పరిష్కారమే లభించలేదు. కాని విత్తనమే ముందు వచ్చిందని నా అభిప్రాయం. అది దివ్యప్రకంపనల కదలికల వలన, తాకిడుల వలన మాత్రమే జరిగింది. అసలు జగత్తు ఎందుకు సృష్టించబడింది, దైవం ఎక్కడనుండి వచ్చాడు? అని కూడ అడగవచ్చు. వీటికి సమాధానం ఏమై ఉంటుందో నీకు నీవే ఊహించు. దైవాన్నే ఆయన ఎక్కడనుండి వచ్చాడని ప్రశ్నించగలిగితే, ఆయన సమాధానాన్ని యివ్వలేకపోయి ఉండేవాడని నేననుకుంటాను.

ఒకపేళ ఆయన సమాధానాన్నిస్తే అప్పుడు ఆయన దైవమే కాజాలడు. ఎందువలనంటే ఆయన సమాధానంతో ఆయనకు పరిమితి ఏర్పడి, ఆయన అనంతత్వం పోతుంది.

UNREST అశాంతి, అస్థిమితత్వం

అస్థిమితత్వం, కలతలు మన కాలంలో ప్రస్ఫుటంగా కనపడే అంశాలు. ఆధునిక నాగరికత కూడ చాలామేరకు దీనికి బాధ్యత వహించాలి. ఈ అస్తవ్యస్తస్థితిని అధిగమించడానికి ఎక్కువ సమయం, పరిశ్రమ అవసరం అవుతాయి. దివ్య ప్రభువు ఎడల మనఃపూర్వక ప్రేమ, భక్తి మాత్రమే దీనిని తొలగించ గలవు. అన్ని విధాల ఇది మాత్రమే దానికి తిరుగులేని పద్ధతి. విజయానికి అత్యంత రూఢైన మార్గం.

UPANISHADS ఉపనిషత్తులు

చాలాకాలం గడిచిన తరువాత పంచభూతాల ధ్యాసలో నిమగ్నమైన పిమ్మట నిరంతరం దానినే తలపోయుట వలన భావన దానిపైనే స్థిరపడినట్లనిపించింది. ఇదిగాక ఆధ్యాత్మికం అనబడే ఆ మూలప్రవాహం గురించి వారు తిరిగి ఆలోచించడం ప్రారంభించారు. దీని ఫలితమే ఉపనిషత్తులు. ఇది వారి సరైన ఆలోచనా విధాన ఫలితం. ఇప్పుడు పరిణామ స్వరూపం ఇందులో యిమిడి వుందని, ఇది మానసిక పరిశ్రమ యొక్క యితిహాసం అయిందని నిర్ణయింపకుందువా?

పైన చెప్పినది కేవలం ఒక పామరుడు వెల్లడించుకున్న ఉపోద్ఘాతం మాత్రమే. ఇది అతడి మానసిక యోచనా ఫలితం. (అతడి పరిపక్వ ఆలోచనా సారం)

UTTAR KASHI ఉత్తర కాశి

ఉత్తర కాశిని గురించిన నా భావాలను యీ క్రింది విధంగ సంగ్రహంగ వివరించవచ్చు. అది హిమాలయ పర్వతపులోయలలో ఒకదానిలో ఉన్న చిన్న ఊరు. కాని చుట్టూ అన్ని వైపుల ఎత్తైన పర్వతాలు ఉన్నాయి. ప్రక్కనే భగీరథీ నది రాతిమయ ప్రదేశంపై దొర్లుతూ,

ప్రవహిస్తూ గట్టిగా ఘోషిస్తూ ఉంటుంది. సుమారు మూడు వేలకు సమానమైన జనాభాలో ప్రధానంగా సాధువులు, వారి శిష్యులు, పరిచారకులు ఉంటారు. వారు విభిన్న పీఠాలకు, సంస్థలకు చెందినవారై వివిధ ఛాయలు, వర్ణములు కల స్వంత ఆశ్రమాలను కలిగి ఉన్నారు. యాత్రీకులకు ఆశ్రయమిచ్చే ధర్మశాలలు అనేకమైనవి ఉన్నాయి. సుమారు 57 మైళ్ల దూరాన ఉన్న గంగోత్రికి వెళ్లే యాత్రీకులు రాత్రికి విశ్రమించడానికి ఆ ఊరు ఉపయోగపడుతోంది. గంగానదికి ఆదిమూలమైన గోముఖం, గంగోత్రికి యింకా పధ్నాలుగు మైళ్ల దూరంలో ఉంది. గోముఖ శిలకు వెనుక ఒక పెద్ద హిమఖండం ఉంది. అదే ఆనదికి నీరును యిస్తుంది. ఆస్థలము యొక్క ప్రకృతి దృశ్యం ముఖ్యంగా ఆ స్థలానికి ఏడు మైళ్ల దూరంలో ఉన్న హర్సాల్ యొక్క ప్రకృతి దృశ్యం ఎంతో రమణీయంగ ఉంటుంది.

ఇది పవిత్ర స్థలంగా తెలియబడుతోంది. బహుశః అందుకే అక్కడ మహోన్నతాత్ములు, గొప్ప గొప్ప సాధువులు దానిని నివాసంగా చేసుకుని ఉంటారని ప్రతీతి. మహాత్ములుగ ప్రచారం పొందినవారు ప్రత్యేకంగ ధరించే కాషాయ వస్త్రాలను వారందరు ధరించి ఉంటారు. అయినప్పటికి ఆ సాధు, విరాగుల బృందమంతటలోను నిజంగా దైవాన్ని అన్వేషించే వారు ఒక్కరైనా కనబడకపోవడం నాకు అవగాహనకు చాలా తీవ్రమైన నిరాశను కలిగించింది. దాదాపు ప్రతి ఒక్కరు ఆసన ప్రాణాయామ వ్యాయామ సాధనలను చేయడంలోనే తమ సంపూర్ణ శక్తి ఉత్సాహాలను వెచ్చిస్తూ తీరిక లేకుండ ఉండి, తమ అసామాన్య ప్రయత్నాలకు దర్పంతో ఉప్పొంగిపోతూంటారు. ఈ శారీరక శ్రమే కాకుండ, వారు ధ్యానము, భక్తి మెదలైన వాటిని కూడ శారీరకంగ అభ్యసించడానికి ఎక్కువ కాలాన్ని వినియోగిస్తారు. వారికి భగవంతుని తెలిసికోవడమన్న ప్రశ్నే లేదు. శాశ్వత సత్యప్రాప్తి అనేది నిఘంటువులోని అర్థానికి తప్ప వారి అవగాహనకు అతీతమైనటువంటిది. వారి భావంలో ధ్యానమంటే మెదడును మందకొడిగా ఉండేటట్లు చేసుకోవడం. అనేకులు పిచ్చిగా కాంక్షించే సమాధిని వారు మొద్దుబారిన ఒక స్థితిగ భావిస్తారు. వేరు మాటలలో చెప్పాలంటే, దాదాపు అందరూ కూడ దైవాన్ని అన్వేషించడానికి బదులు, యదార్థానికి తమ స్వార్థాన్నే అన్వేషిస్తారు. రాజయోగానికి మూలసారమైన ప్రాణాహుతి వారికి పూర్తిగా పరాయిదైన

వస్తువు. దాన్ని అర్థం చేసికోవడం, అనుభవించడం మాట అటువుంచి దాని గురించి ఒక్కమాటను కూడ వారు వినిపించుకోరు. అది వారి అహంకార, ప్రతిష్ఠలకు తీవ్ర అఘాతంగ ఉంటుంది. ఆ ప్రదేశం యొక్క అద్భుతాలు అటువంటివి. మనిషికున్న రెండు కళ్లు చూడగలిగే దానికంటే అవి నిజానికి అక్కడ ఎక్కువగా ఉన్నాయి. అన్నింటిని చూడడానికి బదులుగా దేనిని చూస్తే సర్వము దానంతట అదే దృష్టికి గోచరమవుతుందో "దానిని" మాత్రమే చూసి ఉండినట్లయితే ఎంతో బాగుండి ఉండేది.

ఆ ప్రదేశము యొక్క ప్రకృతి దృశ్య సౌందర్యంపట్ల నాకు ఆసక్తి లేదు. అది నాకు ఎటువంటి ఆకర్షణను కలిగించలేదు. ఎందువలనంటే నేను అనంతము యొక్క నిరామయ ఎడారిని అప్పటికే చూసి ఉన్నాను. అదే నాదృష్టిలో కళకళలాడుతూ వికసించి ఉన్న ఆకుపచ్చటి వృక్షసంపద యొక్క అసలు సారము. దానికే నేను అలవాటుపడిఉన్నాను. హృదయపు గాయాలకు అది నాకు ఉపశమనాన్ని కలిగిస్తుంది. ప్రీతికరమైన ఈ గాయాలు, ప్రేమ యొక్క గుచ్చుకొంటున్నట్లుండే వేదనతో పీడించబడేవారికి మాత్రమే ఉంటాయి.

VACUUM శూన్యత

మానసిక వృత్తులు సద్దుమణగడం అభావ దశకు చేరినప్పుడు, అది ఆంతరిక శూన్యత ప్రారంభమైనదని చూపడానికి ఒక సూచన. ప్రస్తుత యుగపు భౌతిక విజ్ఞాన శాస్త్రము కూడ సంపూర్ణ శూన్యత ఎన్నటికి సాధ్యము కాదని కచ్చితంగా తెలుపుతోంది. శూన్యత సంపూర్ణంగ జరిగిన పిమ్మట కూడ కొంచెము వాయువు వుండి తీరుతుంది. ఈ విజ్ఞాన శాస్త్ర సిద్ధాంతాన్ని నా స్వీయపద్ధతిలో నేను వివరిస్తాను. శూన్యీకరణము సంపూర్ణముగ జరిగిన తర్వాత అప్పుడు మిగిలేది ఏమైన అది దాని నిజమైన సారము. అది అపార బలము కలది; శక్తివంతమైనది. అత్యంత ప్రాణాంతకమైనట్టి విధ్వంసకర ఆయుధాల నిర్మాణానికి యీ శక్తి ఉపయోగపడగలదు. అది మన ఆధ్యాత్మిక ప్రయోజనానికి కూడ అపారమగు విలువను కలిగి ఉంది. మానవుడు తనయందు అటువంటి శూన్యతను సృష్టించుకున్నప్పుడు అతడు ఎంతో ఉన్నత శక్తిమంతుడు అవుతాడు. అతడి సంకల్పము

యొక్క స్వల్ప చలనము కూడ అత్యంత గొప్ప ఫలితాలను యిస్తుంది. కాని నానుండి దానిని పొందడానికి సిద్ధపడే వారెవ్వరు లేనట్లు కనబడుతోంది. దానిని సంపూర్ణంగ పొందడానికి సిద్ధపడేవానిని కనుగొనడంలో నా తీవ్ర ఆకాంక్ష యింతవరకు ఫలితాన్ని యిచ్చినట్లు కనబడడం లేదు. ఏకొద్దిమందికో ప్రవేశంగల, నిర్జన ఎడారి వంటి ఆ దైవ సామ్రాజ్యానికి స్వల్పకాలం పాటు వినోదయాత్ర చేయడానికి బహుశః ఎవ్వరికి ఇచ్ఛ లేదు. దానికి ఏ విధమైన అంతము లేదు. అభావ స్థితి చివరి దశ కాదు. అది కూడ మన అంతిమ లక్ష్యము కాదు. మన అంతిమ లక్ష్యము భూమ స్థితికి లేక పరతత్వానికి అతీతంగ చాలా దూరంలో ఉంది.

పూర్ణ అభావ స్థితిని పొందడం అనగా చిట్టచివరి పరిమితివరకు శూన్యం చేసుకోవడం. అయినప్పటికి సంపూర్ణ శూన్యం మాత్రం ఎన్నడు ఎట్టి పరిస్థితులలోను సాధ్యం కాదు. ఏదేమైనప్పటికి, అభావాన్ని మరిచే స్థితినే సంపూర్ణ అభావ స్థితిగ తీసికోవచ్చు. అది అపారశక్తివంతమైనట్టిది. మహా అవతార పురుషులు కూడ దీనిని కలిగి వుండలేదు. ఆ విధంగా సంపాదించినట్టి మహాశక్తిని బ్రహ్మ, విష్ణు, మహేశ్వరుల వంటి దేవుళ్ళు కూడ ధిక్కరింపలేరు. మన సహజమార్గ విధానంలో సామాన్యంగా అనుసరించే పద్ధతి అదే.
మొట్టమొదటినుండి అభ్యాసి క్రమంగా శూన్యీకరణం వైపుగా పురోగమించడం ప్రారంభిస్తాడు. కాని యిది నెరవేడానికి సరైన గురువు పూర్తిగా అవసరం అవుతాడు.

<u>VAGARIES వైవిధ్యాలు</u>

నా పరిస్థితి బహుశ మిక్కిలి దుఃఖకరమైనది. అభ్యాసి యొక్క చపలత్వాలన్నిటికి నన్ను మాత్రమే బాధ్యుడిగా ఎంచుతున్నారు. మన సహచరులలో కొందరు తాము ఏ విధంగాను కృషి చేయడానికి లక్ష్యపెట్టక, నా అంతశ్శక్తులను ప్రయోగించి వారికి సమస్తం నేనే చేయాలని ఆశిస్తారు. నేనే వారిని సత్సంగానికి వచ్చేటట్లు చేయాలని కోరుతారు. నేనే వారిని నిత్యాభ్యాసంలో స్థిరపరచాలి; సాధనా మార్గంలో వారిని నిశ్చలంగా నిలిపి, ఆధ్యాత్మిక మండలాలను, దశలను దాటేటట్లు చెయ్యాలి. ఇదంతా నా ఇచ్ఛాశక్తులతో నేను చెయ్యాలి. వారు మాత్రం తన జీవిత విధానాన్ని సవరించుకోవడానికి గాని, తమ అలవాట్లను

తీర్చిదిద్దుకోడానికి గాని, ఆఖరుకు వారికి చెప్పినట్లు చేయడానికి గాని, అభ్యసించడానికి గాని తమంత తాము ఏదీ చేయడానికి యిష్టపడరు. ఇదంతా యీ విధంగా వున్నప్పటికీ వారి వెనుకబడినతనానికి, అభివృద్ధి లోపానికి నన్నే తప్పుపడుతారు. నేను కూడ నా వింత స్వభావం మూలంగా ఆ విధంగానే భావిస్తాను. అందు మూలంగా వారి శ్రద్ధ, సహకారాలు లేకపోయినప్పటికి, ఒక్కొక్కరి విషయంలో ఏది అత్యుత్తమమని అనిపిస్తుందో దానిని బలవంతంగా వారిలో చొప్పించడానికి ప్రయత్నిస్తాను. ఉన్నతస్థితుల నన్నింటిని ఒక్కసారిగా యివ్వనందుకు ఒక అభ్యాసి ఒకటి రెండు సందర్భాలలో నాపై నిందమోపేటంత వరకు వెళ్ళాడు. ఇటువంటిది వేరే ఎక్కడైనా జరుగగలదని ఎప్పుడైనా ఊహింపగలరా? నిశ్చయంగా అట్లు జరుగదనడంలో నాకు సంశయం లేదు. అయినా యిక్కడ మాత్రం ఆ విధంగా ఎందుకు వుంది? ఈ విషయంలో నేను అతి దయాళువుగా వుండడమే బహుశ దీనికి కారణం. ఇదెంతవరకు సమర్థనీయం అన్నది మీనిర్ణయానికే వదిలేస్తున్నాను.

<u>VAIRAGYA</u> <u>వైరాగ్యము,</u> <u>అనాసక్తి</u>

వైరాగ్యము లేక అనాసక్తి యోగమార్గమున నిస్సంశయముగా నొక ముఖ్యదశ. వైరాగ్యము అలవరచుకొనకున్నచో మాయాజాలమునుండి తప్పించుకొనజాలము. కానీ, అంతమాత్రాన గృహముతోడను, కుటుంబముతోడను, లోక వ్యవహారములతోడను తెగతెంపులు చేసుకొని సన్యాసి జీవనముగైకొనవలెనని కాదు. గృహము, కుటుంబము విడచి, ప్రాపంచిక సంబంధములు తెంచుకొని ఏకాంత స్థలమునకేగుటయే వైరాగ్య సాధనోపాయమను వారితో నేను ఏకీభవించను. అట్టి నిర్బంధమార్గమున సాధించిన వైరాగ్యము యదార్థము కాజాలదు. ఏలయన, ప్రపంచముతో బాహ్య సంబంధములు బలవంతముగా త్రెంచుకొన్నను వారు ఆంతరంగికముగా యింకనూ దానిని అంటిపెట్టుకొని యుందురు.

వైరాగ్యమనగా ప్రాపంచిక వస్తువులపై వ్యామోహము లేకుండుటయేగాని వస్తువులను కలిగియుండకపోవుటకాదు. గృహస్థ జీవితమున సంపదలు, ప్రాపంచిక

సంబంధములు అత్యావశ్యకములు. అట్టి జీవితము వైరాగ్యమునకు గాని, శాశ్వత సత్యప్రాప్తికి గాని ప్రతిబంధకము కాదు. కానీ, యిందుకు ప్రాపంచిక వస్తువులతో తగని రీతి వ్యామోహము పెంచుకోరాదు. జీవితకాలమంతయు గృహస్థ జీవితమును గడపుచునే పరిపూర్ణత్వమును పొందిన మహాత్ముల దృష్టాంతములు పెక్కు కలవు. వైరాగ్యమనునది నిజముగా మనస్సు యొక్క అంతర్గతమగు స్థితి. అది వస్తువులు అశాశ్వతము లనియు మరియు మార్పు చెందుననియు మన దృష్టికి తెచ్చి, వాటిపై నిర్వ్యామోహభావము కలిగించును. అతని దృష్టి పరివర్తన రహితము, శాశ్వతమగు తత్వముపై సదా లగ్నమై యుండి అతనికి ప్రీతి, ద్వేషభావములు లేకుండును. వైరాగ్యమనగా యిదియే. మానసికముగా మనమిట్టి స్థితిని పొందినప్పుడు కోరికలనుండి విడుదల పొందినవారమగుదుము. ఉన్నదానితో మనము తృప్తి పొందుదుము. కోరికలంత మొందుటతో సంస్కారములేర్పడుట నిలిచిపోవును. మన జీవితకాలములో పూర్వమునుంచి వున్న సంస్కారములను అనుభవించి పోగొట్టుకొనుటే యిక మిగిలియున్నది. మన కోరికలవలనను, కర్మలవలనను కలిగిన సంస్కారములను కారణ శరీరమునుండి నశింపజేయుటకు వలసిన భోగభూమిని సృష్టించి ప్రకృతికూడ ఈ కార్యమునందు మనకు చేయూతనిచ్చుచున్నది. ఈ పొరలు తొలగిపోయినపుడు మనము సూక్ష్మతరములగు స్థితులను పొందనారంభింతుము.

పాట కచేరీ జరుగుచున్న ప్రాంతమునుండి చాల దూరముననున్న వానికి దాని శబ్దము విన్పించదు. దగ్గరలోనున్న మరియొకనికి పరధ్యానములో నున్నచో విన్పించి విన్పించనట్లుండును. అతడు సంగీతము పట్ల గాక తన పవిత్ర భావనలోనే నిమగ్నుడగును. ఇట్టి మానసిక స్థితి అతడెట్లు చేకూర్చుకొనును? దీనికి సమాధానము పైన చెప్పినట్లుగ తాను ముఖ్యమని భావించిన విషయమందు నిమగ్నుడగుటయే! అప్పుడు సహజముగా అప్రధాన విషయములు ప్రభావమతనిపై నుండదు. అది వైరాగ్యస్థితి. ప్రపంచ విషయములపట్ల కల్గియున్న అశ్రద్ధ భావము ప్రస్తుతము అతనికున్న పవిత్ర శాశ్వత సత్యప్రాప్తి భావన తప్ప, మిగిలిన ప్రధానేతర విషయముల ప్రభావమతని హృదయముపై

పడకుండ చేయును. అభ్యాసికి తనలోనే తాను తన గమ్యస్థానము వెదకికొనుటయే ముఖ్యమైన విషయము. వైరాగ్యమునకై చాలమంది కష్టపడి కృషి చేయుచున్నారు. ఎంత సులభముగా నది యిట లభ్యమైనది! అతని దృష్టి గమ్యస్థానమందు తప్ప అన్యమున లేకుండుటచే విలువలేని ప్రపంచ విషయముల నన్నిటిని అతడు కోల్పోవును.

రాజయోగ ప్రాథమికాభ్యాసము వలననే నీవు వైరాగ్యమును పొందగలిగితివి నీ వ్యక్తిగత మనస్సు, ఒక విధముగ శాశ్వతానందస్థితితో జతపర్చబడినది (బంధింపబడినది). మరొక విధముగా చెప్పవలెనన్న నీ వ్యక్తిగత మనస్సునుండి ఆ ఉన్నతస్థితి వైపునకు మార్గము నేర్పరచుకొంటివి. అనంత శక్తివంతుని ప్రశాంతస్థితి యొక్క మృదువైన కెరటములు మనస్సు వైపునకు ప్రవహింపనారంభించును. అందుచేత కొంతకాలమునకు దానితో ఏకము కాగలవు.

ఈనాడు వైరాగ్యమనగా ప్రపంచసంబంధము లేక, సన్యాసి వేషములో సాంసారిక జీవిత విధులన్నిటిని విడచుటయని మాత్రమే సామాన్యముగా భావించబడుచున్నది. ఈ విధముగ బలవంతమైన భౌతిక నిస్సంగత్వము గాని, జీవితావసర విషయముల పట్ల నిర్లక్ష్య ద్వేషములను పెంపొందించుకొనుట గాని, మరి యిట్టి యే యితరమైనది గాని వైరాగ్య మనిపించుకొనదు. మన సాధారణ జీవితావసరములకంటే ఎక్కువైన (అధికమైన) వాటి పట్ల విముఖత కలిగియుండు అంతర్గత భావము మాత్రమే వైరాగ్యమనబడును. ఆ విధముగ, సామాన్యుడు కూడ, ప్రపంచ సాంసారిక జీవితమును గడపుచు, ఆస్తిపాస్తులు కల్గియు, జీవితావసర వస్తువుల ననుభవించుచునే యీ ప్రపంచ జీవితములోనే వైరాగ్యమును సంపాదించవచ్చును.

మానవుడు తనకు తెలియకనే తనకైతాను సృష్టించుకొన్న పరిసరాలచే సాధారణముగా ఎంతగా ఆకర్షింపబడినాడంటే, దానికి అతీతముగా వెళ్ళటానికి ఎప్పుడోగాని ఆలోచించడు. అయితే ఇది ఎలా సాధ్యపడగలదు? దానిని గురించి ఆలోచించినప్పుడు, మనకు తెలియునదేమిటనగా మనము మనలో ఒక ఆలోచనల సముదాయాన్ని ఏర్పరచుకొన్నాము. దానికి మన బుద్ధి బలముతో పెంపొందింపబడిన ఉద్వేగాలను

చేకూర్చుచున్నాము. అన్నిమూలలనుండి వచ్చే అభిప్రాయాలు అదే శృతిని చెవులలో ప్రతిధ్వనింపజేస్తూ ప్రత్యేక బలాన్నిస్తూ, వాతావరణ ప్రభావాన్ని ఇంకా దృఢపరుస్తున్నాయి. ఈ నరుని నిస్సహాయత ఒక సాకుగా పరిగణింప వచ్చును. అయితే నేను చెప్పునదేమిటంటే, ఇవి వినాశకరముగా మనము గుర్తించినప్పుడు, అక్కడ కొంత దారిమార్పు ఏర్పడవచ్చు. ఇది వైరాగ్య పథములో మొదటి మెట్టుగా గ్రహించవచ్చు, మరి అప్పుడే మన ఆలోచన ఉన్నతమైనదీ, మేలైనదైన వేరొక దానిపై స్థిరపడుతుంది. దానిని దృఢముగా గ్రహించి ఎట్టిపరిస్థితులలోనూ అంటిపెట్టుకొని వుండటమే మన కర్తవ్యము. వైరాగ్యము మనలో దానంతటదే వృద్ధి చెందుతుంది.

గృహస్థుడిలోనే ఆయన నివాసం ఏర్పరచుకొని ఉంటాడు." మనం నిజానికి సర్వదా భగవంతునితోను, భగవంతునిలోను ఉండడానికి ప్రయత్నించాలి. ఆయననుండి ఒక్క క్షణం కూడ ఎన్నటికి దూరం కాకూడదు. మనం యీ స్థితి వరకు వచ్చినప్పుడు, మనం నిరంతరం వైరాగ్య స్థితిలోనే ఉంటాము. ఈ విధంగా భగవంతునితోటి అనుబంధము ప్రపంచంతోటి నిస్సంగత్వంగ పరిణమిస్తుంది. అదే నిజమైన వైరాగ్యము.

అనాసక్తి (వైరాగ్యము) అనునది నిజముగా మనస్సు యొక్క అంతర్గతమగు స్థితి. అతని దృష్టి పరివర్తన రహితము, శాశ్వతమగు తత్వముపై సదా లగ్నమై యుండి అతనికి ప్రీతి, ద్వేషభావములు లేకుండును.

దైవముపైపునకు దృష్టిని మరల్చినప్పుడు మాత్రమే వైరాగ్యము చాల సులభంగ వృద్ధి చెందగలదు. నామట్టుకు నేను వారి దృష్టిని దైవము వైపు మళ్లించి నా యిచ్ఛాశక్తిచే దానిని అక్కడ నిలిపి ఉంచుతాను. దీని అనుభూతిని వారు అనుభవించి గుర్తిస్తారు కూడ. కాని వారు దానిని భౌతిక ప్రయోజనాల కొరకు మాత్రమే ఉపయోగిస్తారు. కొన్ని సందర్భాలలో వారు దానిని ప్రాపంచిక విషయాల కొరకు క్రిందికి లాగుతూనే ఉంటారని నా విశ్వాసం.

Vairagya - Non-Attachment Attachment వైరాగ్యము -వ్యామోహరహిత

మనమందరము గృహస్థులము. మన వ్యవహారములన్నిటిలోనూ మనము మితంగా వుండవలెను. నీటిలోని బాతులు, జలపక్షులవలె జీవితం గడపవలెను. అవి నీటినుండి బయటకు వచ్చినప్పుడు వాటికి తడి అంటదు. అదేవిధంగా మనము అన్నింటినీ ప్రేమించవలెను. కాని వ్యామోహములో పడరాదు. నిజం చెప్పాలంటే మనము వ్యామోహరహిత వ్యామోహాన్ని నేర్చుకొంటాము.

VEDA(S) వేదాలు

వేదం అనగా నిజానికి యీ విశ్వం సృష్టింపబడటానికి ముందు ఉన్న స్థితి. దైవం నీకు ఆ స్థితిలోని ఆనందాన్ని అనుగ్రహించుగాక! నీవు దీనిని నిశ్చయంగా పొందుతావు. అందువలనే యీ విశ్వ సృష్టి నిర్మాణ సమయంలోనే వేదాలు పుట్టాయనడం నిజం. అవి గ్రంథాల రూపంలో మలచబడ్డాయి. ఆ స్థితులకు ఒక రూప కల్పన యీయబడినట్లయింది. అప్పుడు ఉన్నది ఏమిటి? ఒకే మథన ప్రక్రియ స్థితి, అణుసృష్టి ఉంది. అణు నిర్మాణ వస్తువు యీ మథన ప్రక్రియ చర్యల ఫలితంగా ఏర్పడింది. మరోమాటలో ఇది యీ మథన ప్రక్రియ ఫలితంగా ఏర్పడిన అణువుతో సంబంధం కలిగి ఉంది. ఇప్పుడు ఫలితం అనేక యితర రూపాలను ధరించింది.

అదేమైనప్పటికీ వారి మానసిక స్థితి వాటి మూలమందే నిలిచి ఉంది. ఆస్థితి ఏమైనప్పటికి అది నిశ్చయంగా శాస్త్రీయమైనదని చెప్పవలెను. ఎందువలనంటే ప్రాణవాయువు (oxygen), ఉదజని (Hydrogen) ల సమ్మేళన ఫలితంగ నీరు ఉద్భవించి తీరుతుంది. అట్లు జరుగకుండ ఉండడం అసంభవం. ప్రయోగం జరిపిన వారు ఎవరైనా, ఎల్లప్పుడూ ఒకే ఫలితాన్ని యిచ్చేదాన్ని మాత్రమే శాస్త్రీయమని అంటాను. ఫలితం ఏదైనప్పటికీ దృష్టి దాని అసలు స్థితి మీద పడినప్పుడు, అది మూలము యొక్క జ్ఞానాన్ని తీసుకు వచ్చింది. వేదకాలం నాటి ఋషులు యీ ప్రవాహధారల మథన క్రియచే ఏర్పడిన అస్పష్టమైన శబ్దాన్ని ఆధారంగా తీసుకుని యీ శబ్దానికి ఏది మూలమో “దాని” అన్వేషణలో

ఉండిరి. అందుచేతనే ఋగ్వేదంలో తొలి భాగాలను పఠిస్తున్నప్పుడు నేను విన్నదానిలో యీ శబ్దమే ఉపయోగించబడింది. వేరు మాటలలో చెప్పాలంటే, సత్యవస్తువును తెలియజేసే కీలకం యిదే. వారు యీ కీలకాన్ని తెలుసుకున్నారు. సత్య వస్తువు బహిర్గతం అవడం ప్రారంభించింది. ఇప్పుడు యీ విషయమంతా వేరొక మలుపు తీసుకుంది. అనగా, ఆధ్యాత్మికత ప్రయోజనం కోసమై ఒక నూతనాధ్యాయం వెలికి వచ్చింది. ఆలోచన మరింత తీవ్రంగా దూర తీరాలకు విహరించడం ప్రారంభించింది. ఋషులు శబ్దం ద్వారా సతత్వాన్ని సూచనా మాత్రంగా తెలుసుకున్నప్పుడు దానిలో యింకా మరింత లోతుకు వెళ్లడానికి నిశ్చయించుకున్నారు. వారు దానిలోకి వెళ్ళి సత్ తత్వముతో కలిపే ఆ లంకె యొక్క భాగాన్ని పట్టుకున్నప్పుడు, వారు గ్రహించిన మొదటి పాఠం "ఏకోహం బహుష్యం" (ఒకటే అనేకం కావడం అనుభావం. కాని ఇది సత్యవస్తువు యొక్క లౌకికత్వం, అనగా దానియొక్క నిమ్న భావం. ఇప్పుడు వారి ఆలోచన యింకా ముందుకు దాటి వెళ్ళి, సత్ తత్వముతో కలిపే లంకె పై భాగాన్ని వారు పట్టుకోవడం జరిగింది. ఇది ప్రవాహ చలనముల వలన కలిగిన ప్రతి ధ్వని అని, దీనికి అతీతంగా కూడ ఏదో ఉందని వారు గ్రహించారు. వారి అన్వేషణ కొనసాగి, “ఏకోహం బహుష్యాం” అను యీ భావాన్ని దాటి వెళ్ళింది. ఇప్పుడు అటువంటి లౌకికత్వాన్ని విడిచి పెట్టడం జరిగింది. మరోలా చెప్పాలంటే, మొదట్లో మన దృష్టిలో ఉన్న ఆ సత్యవస్తువు యొక్క స్థూల రూపం మరుగై పోయి, మనం దానికి అతీతంగ దాటి వెళ్లాము. అప్పుడు ఏమి జరిగింది? ఇదెంత వరకు కొనసాగగలదు అనే అనుమానంతో ద్వంద్వ భావంపైకి రావడం ప్రారంభించి, ఆత్మపై భారాన్ని మోపింది. వారు దాన్ని గురించి లోతుగా ఆలోచించారు. ఆవిధంగా లోతుగా ఆలోచించుట వలన, కేవలం మానవ స్వభావం వలెనే మనం మనపై భారాన్ని మోపుకుంటున్నామనే ఆలోచన వారికి వచ్చింది. దీన్ని పూర్తిగా అర్థం చేసుకున్నప్పుడు, మన స్వభావం, ఆలోచన మనలో పాతుకొని ఉన్న ఆ సత్య వస్తువుతో అనుసంధింపబడి ఉంటాయి. ఆలోచన ఆ ప్రవాహంలో యీదడం ప్రారంభించిందా అన్నట్లుంటుంది. వారు ముందుకు వెళ్ళి మథన క్రియ ఫలితంగా సత్ తత్వము కాదని సూచన ప్రాయంగ తెలుసుకున్నారు. ఇప్పుడు యింకా ముందుకు

అడుగులు వేశారు. పైన వర్ణించిన మధ్యభాగానికి ప్రవేశము యిదే. యింకా ముందుకు పురోగమించడంవలన, ఆనందము యొక్క పరిమళం అనుభవానికి రావడం మొదలవుతుంది. భావన దానితో ఏకమైనప్పుడు అది అనుభవానికేవిధంగా వచ్చిందనే ప్రశ్న ఉదయించవచ్చు. భావనలో మనం గ్రహించిన ఆ రేణువుల స్థూలరూపమే ఆ మీగడవంటింది. అదే దానికి ఒకేఒక సమాధానం. ఆనంద స్థితి రావడం, మనం కూడా అక్కడ వుండడం, దానిని అనుభవించడం కూడ జరిగింది. ఇదే మనం అన్వేషిస్తున్న వస్తువు అనే నిర్ణయానికి వచ్చాము. కొందరు అక్కడనే వుండిపోయారు. మిగిలిన వారు యీ సచ్చిదానందస్థితిని కూడ దాటి ముందుకు వెళ్ళారు. ముందుకు వెళ్లినప్పుడు ఒకానొక స్థితిలో వారు మునిగి ద్వంద్వాతీత స్థితిలో చిక్కుకొని ఆగిపోయారు. దీనితరువాత వేదాలు బహుశః మౌనం వహించాయి. అవి దీనిని అనిర్వచనీయమని చెప్పి “నేతి! నేతి!" అంటే "ఇది కాదు, ఇది కాదు” అని ప్రకటించాయి.

వేదాలలో వైరుధ్యాలు ఉన్నట్లు పైకి కనపడుతోంది. ఫలితంగ షడ్దర్శనాలు ఏర్పడ్డాయి. ఈ విధంగా ఒక్కొక్క దర్శనము దాని సిద్ధాంతాలను అది రూపొందించింది. అవి ఆ దిశలో తాత్వికునకు గల జ్ఞానము, అవగాహన, అనుభవముల ఆధారంగా రూపొందాయి. కాని వేదాలలో ఏ భాగం సహేతుకంగా ఉంటుందో అదే నిజానికి వేదమని మను మహర్షి చెప్పడం చాల సమర్థనీయంగ ఉంది. నిస్సందేహంగ యిది ఆయన ఔన్నత్యాన్ని చాటుతోంది. ప్రపంచంలోని శాస్త్రాలన్నిటిలోను, వేదాలు మాత్రమే ఆ విధంగ నిష్కర్షగ చెబుతాయి. కాని వాస్తవమైన శాశ్వత సత్వ ప్రాప్తి విషయంలో వేదాధ్యయనానికి ప్రాముఖ్యత ద్వితీయ పక్షమే. అధ్యయనం అనే పదం అడుగున ఉన్న సత్ తత్వాన్ని సాధన పూర్వకంగ సిద్ధింపజేసుకొనడమనే భావాన్ని సూచిస్తుంది. దానిని గ్రంథపఠనం వలన గాని, నమ్మకం వలన గాని, తర్కంవలన గాని, వాదము వలన గాని పొందలేము. దానిని కేవలం అధిచేతన గ్రహణ శక్తిచే మాత్రమే పొందడం సాధ్యమవుతుంది.

VEDANTISTS వేదాంతులు

వేదాంతులు వైరాగ్యాన్ని వేరే విధంగా ఆచరిస్తారు. వారు చూసేదంతా మాయ అని నమ్మేలా తమ ఊహలను బలవంతం చేస్తారు, అందుకే క్షణికావేశంలో దిగువన ఉన్న వాస్తవికత బ్రహ్మ అని నిర్ధారించారు. వారు ఆలోచనను బలోపేతం చేయడానికి వారి సంకల్ప శక్తిని ప్రయోగిస్తారు, తద్వారా వారు దానిని అలవాటు చేసుకుంటారు, బాహ్య చర్యలు మరియు అలవాట్లలో మాత్రమే మార్పును కలిగిస్తారు. అందువల్ల, ప్రభావం ఎక్కువగా బాహ్యంగా ఉంటుంది. అయినప్పటికీ, సుదీర్ఘమైన మరియు నిరంతర అభ్యాసం తర్వాత ఇది కొంతవరకు అంతర్గతంగా ప్రతిబింబిస్తుంది. అదేవిధంగా ఆచరణాత్మకత లేకుండా కేవలం ఊహ యొక్క బలవంతం ద్వారా ప్రేరేపించబడిన వివేకానికి ఎటువంటి ఆధారం లేదు. ఆ విధంగా వివేకా అనేది వాస్తవానికి ఆశించిన ఫలితాలను తీసుకురావడానికి అనుసరించిన అభ్యాసాల ఫలితం. ఇప్పుడు వైరాగ్యల, వేదాంతుల రెండవ సాధన కూడా వివేకం యొక్క ఫలితం. అవి యోగాలో ప్రాథమిక సాధనల దశలు అవి సాధనలు కాదు.

VEHICLE వాహనం

ఏదో రోజున తమ శరీరాన్ని వదిలేయాల్సి వుంటుందని ప్రతి ఒక్కరికి నిశ్చయంగా తెలుసు. అయినప్పటికి వారు అవసరమైన యితర విషయాలను కూడ వదులుకొని, దానిపైనే మితిమీరిన అనుచితాసక్తిని కనబరుస్తున్నారు. దాన్ని పూర్తిగా అలక్ష్యం చేయమని మిమ్మల్ని ప్రోత్సహించడం నా ఉద్దేశం కాదు. అది కూడ మహాపాపమే. శరీరానికి తీసుకోవలసిన జాగ్రత్త, సరైన పోషణ విషయంలో తప్పక శ్రద్ధ వహించాలనే నా అసలు ఉద్దేశం. కాని ఆ శ్రద్ధ దైవానికి, తనకు, యితరులకు కూడ శరీరం తన విద్యుక్తధర్మాలను నిర్వర్తించడంలో సంపూర్ణంగా సమర్థవంతమై వుండేవిధంగా సరైన అవసరాలకు అనుగుణంగా వుండాలి.

VEILS పరదాలు

సృష్టికి పూర్వము అంతటను ప్రశాంతత నెలకొనియుండెను. అట్టి ప్రశాంతత క్రిందికి దిగివచ్చినపుడు దానితోబాటు తన సహజసత్య సారమును వెంటగొని వచ్చెను. ఈ రెంటియొక్క స్థితి ఇంచుమించుగ ఒకటే. క్రమముగ ఈ సత్యసారమును ఆవరణము తరువాత ఆవరణము ఆవరించెను. ఆ పని చేసినది మనమే. ఆ ప్రశాంతతా ప్రవాహమునందలి యలలు పెద్ద సముద్రమును సృష్టించెను. అనేక నీటి బిందువులు చేరి నదిగా నేర్పడెను. వీనికి మూలము ఒక్కటే. సత్యసారమై మనతో వచ్చిన ఆది బిందువే. పర్వత సానువులనుండి దొరలిన నీటి బిందువులే నదిగా ప్రవహించినవి. సత్య సారమగు బిందువు చుట్టును అనవసరమగు మరికొన్ని నీటి బిందువులు చేరి మూలబిందువును సంపూర్ణముగ ఆవరించి దాని ప్రతిబింబ రూపమును దాల్చదొడగెను. అనగా దానికి స్థూలరూపమును కల్పించినవి. మనమొక వస్తువును చూచినచో దాని స్థూలరూపమే మొదట మన కంటికి కనిపించును. తదేక దీక్షతో ఆ వస్తువును గమనించినచో స్థూలరూపము గూడ కరగిపోయి దాని ఆకారము మాత్రమే నిల్చును. ఇంకను అభ్యాసము చేసినచో ఈ ఊహారూపము సైతము అదృశ్యమగును. మరియు ప్రయత్నించినచో సారభూతమగు బిందువును కప్పి పెద్ద చేసిన బిందువులన్నియు అదృశ్యమై చివరకు అసలు బిందువు మాత్రమే మిగులును. విశ్వముయొక్క ఉనికికి మూలమగు ఆ సద్బిందువు అనగా ఏ బిందువు మనకు మన భాగముగా లభించినదో దానిపై దృష్టిని నిలిపి ప్రతి పని చేసినచో ఈ స్థితిని పొందుదుము.

VIDEHA MOKSHA జీవన్ముక్తి విదేహ ముక్తి, విదేహ మోక్షం,

జీవన్ముక్తి, విదేహముక్తి అనే పదాలు సాధారణంగా అనేక విభిన్న అర్థాలలో ప్రయోగించబడుతున్నాయి. రామాయణ గ్రంథకర్త తులసీదాసు "విదేహ" అనే పదాన్ని జనక మహరాజు విషయంలో ఉపయోగించాడు. కాని అది ఆయన కుల నామమే కాని, ఆయన ఆధ్యాత్మిక సిద్ధులతో దానికి ఎటువంటి ప్రమేయంలేదు. ఈ రెండు పదాలు ప్రత్యేకమైన

ఆధ్యాత్మిక స్థితులను సూచిస్తాయి. ఆ రెండు స్థితులు చాల వరకు ఒకే విధంగా ఉంటాయి. “జీవన్ముక్తి” అనే పదం శారీరక ప్రజ్ఞ నుండి విముక్తి అయినపుడు కలిగే స్థితిని సూచిస్తుంది. ఈ స్థితి పరిపక్వానికి వచ్చినప్పుడు, అది "విదేహ ముక్తి” అని అనబడుతుంది.

VIDYA AND AVIDYA విద్య మరియు అవిద్య

జ్ఞాన, అజ్ఞానములు రెండూ, ఒకే వస్తువుకు రెండు చివరలు, ఒక హద్దువరకు దానిని అజ్ఞానమని అంటారు. తరువాత అది జ్ఞానముగా మారుతుంది. ఒకే అయస్కాంతపు రెండు ధృవాల వంటివి ఇవి. విద్య (జ్ఞానము) లేనిదే అవిద్యకు (అజ్ఞానమునకు) అస్థిత్వము లేదు, అవిద్యలేనిదే విద్యలేదు. ఒకటి వుంటే మరియొకటి వుండి తీరుతుంది. అంటే అజ్ఞానపు తెర తొలగిపోగానే అవిద్యావిద్యలు రెండూ అంతమౌతాయని దీని భావము. అంటే అవిద్యా విద్యల క్షేత్రములు రెండూ, అవిద్యా పరిధిలోనే యిమిడి వుంటాయి. ఈ రెండింటికీ అతీతముగా వుండేదే 'తమ్' స్థితి.

వాస్తవానికి ఇదే శాశ్వత సత్వప్రాప్తి. ఇందులో అవిద్య, విద్యలు రెండూ లేవు. మరి అయితే అక్కడ ఏముంది? రెండింటిలో ఏదీలేదు. అక్కడ వున్నది పరిపూర్ణ గుప్తస్థితి. ఏమీ తెలియని స్థితి లేదా పరిపూర్ణ జ్ఞాన శూన్యత. దీనిని శైశవంలో కనిపించే అజ్ఞానపుస్థితి అనవచ్చు. నిజానికి అజ్ఞానము, జ్ఞానపు పరాకాష్ట (అత్యుత్తమ చివరిదశ). అంటే మనము మామూలు అజ్ఞానపు స్థితితో ప్రారంభించి చివరకు ఉన్నతతర అజ్ఞానపు స్థితి (నేనన్నట్లు ఇది పరిపూర్ణ అజ్ఞాన స్థితి) లో అంతమవుతాము. సాధారణముగా అందరూ అనుకునే అర్ధంలో జ్ఞానరంగం ఒక మధ్యస్థమైన స్థితి మాత్రమే. అంటే నిజానికి జ్ఞానక్షేత్రం కేవలం అజ్ఞానపు పరిధిలోనే ఇమిడి వుందన్నమాట.

VIKARAS వికారాలు, ప్రవృత్తులు

పంచ వికారాలనబడే కామ, క్రోధ, లోభ, మోహ, అహంకారాలు మానవుని ఆధ్యాత్మికమార్గంలో ఘోరమైన ప్రతిబంధకాలని ప్రాచీన మతగ్రంధాలు పేర్కొనుటకు వాటిని తప్పుగా అర్ధము చేసుకోవడమే కారణము.

వీటిలో మొదటి రెండు, అంటే కామ క్రోధాలు మనకు దైవానుగ్రహములు కాగా, తరువాతి రెండు, లోభ మోహాలు మన స్వంత సృష్టి, దైవానుగ్రహములైన వాటిని మనము వదలిపేయలేము. కాని వాటిని దివ్యజీవనానికి తగు విధంగా సరియైన పద్ధతులలో క్రమపరచి సరిదిద్దగలము. కామ కేంద్రానికి బుద్ధి కేంద్రంతో సన్నిహిత సంబంధం ఉన్నది. కాబట్టి ఏదోవిధంగా కామాన్ని రూపుమాపడం జరిగితే, బుద్ధి పూర్తిగా అదృశ్యమౌతుందని నేను చెప్పక తప్పదు. క్రోధాన్ని రూపుమాపితే, వ్యక్తి ఇహపరాలలో ప్రగతి సాధించలేడు. నిజానికి కార్యకలాపాలను ఉద్రేకపరచేది క్రోధమే కాబట్టి అది శరీరధారియైన ఆత్మకు జీవికి అత్యవసరము. అహంకారం విషయము కూడ ఇంతే. తననుగురించి పేర్కొనేటప్పుడు వ్యక్తి “నేను” అంటున్నప్పుడు సాధారణంగా శరీరాన్నే చూపుతున్నా, అదే సమయంలో అది అతనిలోనున్న జీవశక్తినే (దానిని ఆత్మ అనిగాని, మరే పేరుతో పిలిచినా సరే) సూచిస్తుంది. ఏదోవిధంగా వ్యక్తి శరీరభావనను౦డి, చివరకు ఆత్మభావనను౦డి బయటపడితే, తాను తీవ్రంగా పొందవలెనని కోరుకుంటున్న దానికి అత్యంత చేరువౌతాడు. పైగా పేర్కొన్న వికారాలు స్వతహాగా చెడుగులు కావు. అపాయకరములు కావు. మనమే వాటిని తప్పుగా ప్రయోగించి, దివ్యత్వము వైపు మన పయనంలో అడ్డంకులుగా తయారుచేసుకున్నాము. శుద్ధ స్థితిలో అవి ప్రాపంచికంగాగాని, ఆధ్యాత్మికంగాగాని, మన జీవితయాత్రలో అపరిమితంగా సహాయాన్ని అందిస్తాయి. కాబట్టి వాటిని బంధించడం కాని అణచివేయడంకాని మన పని కాదు, అవి సరిగా పనిచేసే విధంగా వాటిని శుద్ధపరచి సరిదిద్దడమే మన కర్తవ్యము.

<u>VIBRATIONS ప్రకంపనలు</u>

మనిషి చేసిన ఆలోచనలవలన ప్రకంపనలు దైవానికి విరుద్ధంగా ఉన్నందున వాటి క్రూరమైన స్థూల రూపాలు మనిషిలోకి ప్రవేశించాయి, దైవిక ప్రకంపనలు అయితే సూక్ష్మంగా వాటి అసలు లక్షణాన్ని నిలుపుకుంటాయి. రెండు రకాల ప్రకంపనల మధ్య వ్యత్యాసం

ఏమిటంటే, ఒకటి మునుపటిది విస్తృతమైన ధోరణిని కలిగి ఉంది, అయితే రెండోది వాస్తవానికి అదే విధంగా ఉంటుంది.

VIRAT విరాట్

ఆధ్యాత్మిక ప్రగతిని సాధించిన మనిషి స్థితిని ఒక మహాసాగరంతో పోల్చవచ్చు. మహాసాగరంలో అలలు ఉవ్వెత్తున లేచినప్పుడు నీటి పైభాగంలో ఏర్పడిన నురుగుకు పైన పొరల్లాంటి వాటిని చూస్తాము. అదేవిధంగా ఒకానొక మండలంలో నెలకొని ఉన్న స్థితికి ఉపరితల స్థాయిపై ఆలోచనలు, భావాల రూపంలో తేలియాడే విషయాలు అటువంటివి అనేకం ఉంటాయి. అవి, దానిలో ఈదులాడే వ్యక్తిని తాకుతూ పక్కకు పోతుంటాయి. అవి ఎన్నటికి అతని దృష్టిని కొంచెమైనా ఆకర్షించవు. తను యీదులాడుతున్న ఆధ్యాత్మిక స్థితిలో సాధకుడు లీనమై ఉన్నప్పుడు అలల చర్య ఫలితంగ మళ్లీ మళ్లీ పుడుతూ నాశనం అయ్యే క్షణికమైన ఆ నురుగు చెక్కలనుండి దూరంగ అతడి దృష్టి మరల్చబడడం ఆశ్చర్యకరం కాదు. అవి ఆ మండలంలో ఉండేటటువంటి పరిశుద్ధతకు, మృదుత్వానికి ఏమాత్రం భంగం కలిగించవు. బ్రహ్మాండ మండలం లేక విరాట్ స్థితి అటువంటిది. మార్గంలో మనస్సులో ఉత్పన్నమయ్యే తాత్కాలిక ఆలోచనలు ఆ మండలంలో ఉండే అలల క్రియ, ప్రతిక్రియల చర్యలచే ఏర్పడిన నురుగు చెక్కల్లా ఉంటాయి. అవి క్షణికమైనవి మాత్రమే. వాటికి ఎటువంటి ప్రాముఖ్యత లేదు. అవి అక్కడ ఉండటానికి కారణం ఏమిటన మొట్టమొదటి రోజునుండే మనం ఎడతెరిపి లేకుండ ఆలోచనా పరంపరను తయారు చేస్తూనే ఉన్నాం. అవన్నీ ఆ మండలంలో తేలియాడుతూ, దానిలో ప్రయాణించే వారినందరిని తాకుతూ ఉంటాయి. ఇది సహజమే. కాని అవి తనవేనని సాధకుడు భావించడం మొదలు పెట్టినప్పుడు అత్యంత విచారకరమైన దశ ప్రారంభిస్తుంది. ఇది అభ్యాసీ చేసే అత్యంత తీవ్రమైన పొరబాటు. అది వేరే విధంగా అతడిలో “నాది” అనే భావం ప్రముఖంగా ఉందని సూటిగా తెలుపుతుంది. ఈనాడు జ్ఞానులము అని చెప్పుకునే వారిలో యిది చాలా సామాన్యంగా కనబడుతోంది.

VISUDDHA-CHAKRA విశుద్ధ చక్రం

మన దేహ నిర్మాణంలో ప్రవేశించిన ఆ శక్తి ప్రవాహం అస్పష్టమైన కంపనాలను సృష్టించి ఒక సున్నితమైన శక్తి ఏర్పడడానికి కారణమైనది. ఆ సున్నిత శక్తి మన దేహాణువుల ద్వారా విశుద్ధి చక్రంలోకి దిగినది. ఈ చక్రాన్ని అనేక పేర్లతో ఉదహరిస్తుంటారు. ఇది పిండ బ్రహ్మాండ మండలాల కూడలి. ఇదే మాయకు స్థానం. అక్కడ అపారమైన శక్తి ఉన్నట్లు కనుగొనబడింది. మనిషి ఆలోచన యీ ప్రదేశాన్ని స్పృశించినప్పుడు అతనికి స్వప్నాలు వస్తాయి. అగ్నిచక్రం దీనికి సమీపంలోనే ఉంది. శాస్త్రీయ రాగాలు ఆరింటిలో ఒకటి అయిన దీపక్ రాగాన్ని పాడినప్పుడు ఆరిపోయిన జ్యోతి తిరిగి వెలుగుతుంది. ఆ రాగం యీబిందువు నుండే గానం చేయబడుతుంది. అది యీ బిందువు నుండి హృదయంలోకి దిగి వచ్చినప్పుడు తనతోపాటు మాయా స్థితిని తీసుకు వస్తుంది. కాని దాని తరువాత స్థితి కూడా దానిలో నిద్రాణ స్థితిలో ఉంటుంది. ఇప్పుడిది మూడు శాఖలుగా చీలుతుంది. మధ్యశాఖ కొంచెము క్రిందికి దిగి వచ్చి 'A' బిందువు ఉన్నచోట ఒక విధమైన గ్రంథిగా ఏర్పడుతుంది. మిగిలిన రెండు శాఖలు కుడి, ఎడమలకు వెడుతాయి. ఎడమవైపు అది హృదయం క్రింది భాగం లోకి ప్రవేశించును.

VIVEKA వివేకం

సంఘటనలు వస్తుంటాయి, పోతుంటాయి, కాని మనం మాత్రం మార్పు లేకుండా అట్లే వుంటాము. మనలను మనము నిశితంగా పరిశోధన చేసుకుంటే అందులో మార్పులేని స్థితి ఉందని గమనిస్తాము. అయితే, మనకు ఇష్టమున్నా లేకపోయినా, మార్పు చెందేదానితో కూడ మనకు సంబంధం ఉంది. ఇవి రెండూ కూడా మనకు బంధనములే. ప్రశాంత జీవితం గడపాలనుకుంటే మనం వీటన్నింటికి అతీతంగా ఎదగవలసి వుంది. మన సంస్థలోని పద్ధతిని శ్రద్ధతో సాధనచేస్తే, ఈ ఫలితాలను అది తప్పక అందిస్తుంది.

VOICE కంఠ ధ్వని, మాట

ఆ మహోన్నత స్థితిని పొందడానికి మూలం (Base) వద్ద తన హృదయవాణిని వినిపించేటట్టుచేయడం అవసరమవుతుంది. ఏవిధంగా నెరవేరుతుంది? దానికి సమాధానం సులభం. సాధ్యమైనంత ఎక్కువగా సామీప్యతను పొందడం. దానినేవిధంగా పొందగలం? దానికి సాధన, అభ్యాసం తప్ప మరేదీ లేదు. అభ్యాసము దృఢంగా హత్తుకొని పోవుటకు గల ఫలప్రదమైన మార్గం ఒక్కటే. అది అనంతత్వంతో (unlimited) దృఢంగా తాను సంబంధాన్ని ఏర్పరచుకోవడం. లేదా పేరు మాటలలో అనంతత్వంతో సంబంధాన్ని ఏర్పరచుకొని పరిపూర్ణత్వస్థితిని పొందిన వానితో సంబంధాన్ని కలిగి ఉండడం. ఆవిధంగా మీరు సంబంధం ఏర్పరుచుకున్నప్పుడు ఆ మహా పురుషుడు మిమ్ములను తన హృదయంలో ఆప్తునిగా స్వీకరించాడని అర్థం. ఆయన హృదయంలోకి లోతుగా పోవాలనే మీ ప్రయత్నం, మీరు పరతత్వం (Ultimate) వైపునకు మార్గాన్ని అనుసరిస్తున్నారని తెలుపుతుంది.

VRITTIS వృత్తులు, తలంపులు

సామాన్యంగా అభ్యాసి ఒక పొరపాటు భావంలో పడుతూ ఉంటాడు. తన చిత్తవృత్తులను పూర్తిగా శూన్యం చేసికొనే తలంపుతో దానికి నేరుగ సంబంధించినట్టి సాధనలను అనుసరిస్తాడు. సాధనను ఒక సంకుచిత రంగానికే పరిమితం చేస్తాడు. దీని ఫలితంగా అతడు యింద్రియాలు లేక మానసిక వృత్తులతో యావజ్జీవ పోరాటం చేయవలసి వస్తుంది. ఇది తరచు మెదడుపై విపరీత ఫలితాలను కలుగచేస్తుంది. న అభిప్రాయంలో మాన సికవృత్తులలో పెనుగులాడుటకు బదులు వారు వారి ధ్యేయానికి గట్టిగా అంటిపెట్టుకుని ఉన్నట్లయితే విజయము మరింత సులభము, నిశ్చయము అవుతుంది. ఇంతేగాక వారు చేయు ప్రయత్నాలు వారి యందు ప్రాణాహుతిచే ప్రవేశ పెట్టబడిన మహత్తర శక్తిచే బలవత్తరము కావించబడితే, సంవత్సరాలు పట్టే పని క్షణములోనే పూర్తి చేయబడుతుంది. ప్రాణాహుతి సహాయంతో, అభ్యాసి తన మానసిక వృత్తులతో సమర్ధవంతంగ వ్యవహారించడం

మిక్కిలి సులభమవుతుంది. సమర్థుడైన గురువు ప్రాణాహుతిద్వారా తన శక్తిని ప్రయోగించడంవలన అభ్యాసి మనోవృత్తులను ఊర్ధ్వముఖంగ మళ్లిస్తాడు. దానిఫలితంగా అవి రూపొంది ఇదివరకటి కంటె నిశ్చలంగాను, ప్రశాంతంగాను అవుతాయి. ఆయన అభ్యాసియొక్క పిండ-మనస్సును (స్థూల వ్యక్తిగత చైతన్యము) (Material-particularised consciousness) తగినవిధంగా పరిశుద్ధము గావించి, దానిని బ్రహ్మాండ మనస్సు (సూక్ష్మతర లేక విశ్వచైతన్యము) (Subtler or cosmic consciousness) యొక్క స్థితిలో మునిగేటట్లు చేస్తారు. ఈ ప్రక్రియ అత్యున్నత స్థాయిలవైపుకు అభ్యాసి గమనాన్ని త్వరితం చేస్తుంది. కాలక్రమాన ఉన్నతస్థాయి యొక్క స్థితిలో సంపూర్ణ లయాన్ని పొందినప్పుడు, అది తన యదార్థ స్వభావాన్ని గుర్తించి, అనవసరమైన బాహ్యమైన విషయలోలత్వాన్నివదులుకుంటుంది. ఆ ప్రకారం మానసిక వృత్తులు అభావము కావడం దానంతట అదే ఫలించి, సాధకుడి యదార్థ ప్రకృతి బహిర్గతం అవుతుంది.

VYAVAHARA వ్యవహార

మన భావననుండియే మనకు శక్తి కల్గును. మన సృష్టికిని, దైవ సృష్టికిని మధ్య నైసర్గికముగా మధురమగు సమత్వ భావమును మనము సృష్టించుకొన్నపుడే ఇది సాధ్యమగును. వ్యవహారమను పదమునకు మిగుల విపులమగు అర్థము గలదు. పరతత్వమునకు తరువాతగల విశ్వమునంతయు ఈ పదము ఆవరించుకొనదగు వ్యాపకముగలదై యున్నది. దైవ కార్యములలో సమత్వము గలదు. కాని అది ఒక ప్రత్యేకార్థములో మాత్రమే గలదు. ఉదాహరణకు అతడు అందరకును సమానముగ వెలుగును, శ్వాసించుటకు గాలిని, త్రాగుటకు నీటిని ప్రసాదించును. ఇట్లు ప్రాణికోటి పెరుగుటకును, మన ఉనికిని పోషించుటకును అతడెన్నియో సృష్టించి యున్నాడు. ఇదియే ప్రకృతిచర్యల యందలి సమత్వమని చెప్పనగును.

మరికొన్ని విషయములలో వాని వ్యవహారము వేఱువిధముగ నుండును. అవి ప్రత్యేక విధముగా వర్ణింపబడినవి. మన యెదుట బంకమట్టి ముద్ద నుంచినపుడు ఆ ముద్దపై మనకు గలుగు అభిమానము కంటెను దానితో చేయబడిన వస్తువుపై మనకు అభిమానమెక్కువగా నుండును. అట్లే మానవుడు తన ప్రవర్తనను సరియగు పద్ధతిలో మార్చుకొని భగవంతుని సమీపించినచో ఆయన దృష్టి వాని విషయములో వేరొకవిధముగ నుండును. అందుచే ఆయన దృష్టిని మనపై కేంద్రీకరించుటకు సహాయపడు విధమున మనము మన ప్రవర్తనను మార్చుకొనవలెను. ఆయనదృష్టి మనపై పడవలెనన్న మనము వెలుగును నేరుగాబడయుటకు భూమధ్య రేఖ గావలెను. భగద్వ్యవహారమిట్లున్నది. మనము దీని ననుకరించవలెను. మన యెడల భగవంతుడు ఎట్టివి చేసెనో, ఎట్టివి చేయుచున్నాడో అట్టి వ్యవహారములే మనదైనందిన జీవితములో మనము చేయవలెను. ప్రకృతియందలి ఈ రహస్యమును గమనించి మనము మన నిత్యజీవితములో దీనిని ఆచరణ యందుంచవలెను. పైన వివరించిన ప్రకృతి వ్యవహారములు పలువిధముల వ్యక్తీకరింపబడియున్నవి. వస్తువులయందలి వివిధ వర్ణములు దీనికి తార్కాణము. పూదోటలో వికసించిన పుష్పములలో ఒకటి ఎఱ్ఱగను దాని ప్రక్కనేగల మరియొక పుష్పము పసుపు లేక నీలముగను ఉండును. ఇట్లు ప్రకృతి వివిధ వర్ణములలో తన ప్రకాశమును వ్యక్తము చేయుచు ప్రతివస్తువు తన యోగ్యత, సామర్థ్యములకు దగిన రీతిని ప్రకృతి శక్తిని స్వీకరించునట్లు చేయును. అనగా ప్రకృతి వాని విషయములో ప్రత్యేక పద్ధతిలో వ్యవహరించును. ఈ విషయము దృష్టిలో నుంచుకొని మనము ఇతరుల యొక్క అవసరములకు, హక్కులకు అనుగుణముగా మన వ్యవహారములను చక్కబఱచుకొని వానిని ప్రకృతి వ్యవహారములతో తాదాత్మ్యముగా నుండునట్లు చూచుకొనవలెను. ఈ చర్య దానికి, దాని ఫలితమునకు నూతనమగు శక్తినిచ్చును. ఇందుచే ప్రజలు మనచే నాకర్షింపబడుదురు. ఈ వస్తువు సరిగా సమకూర్చినచో మరియు దీనియందలి భాగము ఇతరులకీయ నిచ్చగించినచో వారి ఆకర్షణ స్వయముగ మీ వైపు వాలును. ఈ ఆకర్షణమునే ప్రీతి యందురు. ఇతరుల యోగ్యత నీ దృష్టియందున్నపుడు సామరస్యము పుట్టుటవలన

నీలో కలిగిన శక్తిప్రభావమునకు ఆధీనులైన ఇతరులకు వారి హృదయములందు నీపై ప్రేమ జనించి నీ విషయములో వారు నీకనుగుణముగ ప్రవర్తింతురు.

WAITING నిరీక్షణ

నిరీక్షణ అనేది ఒక విధమైన తీవ్రమైన జ్ఞాపకం, ఇది ఆధ్యాత్మికతకు చాలా ఉపయోగకరంగా ఉంటుంది. ఒక కవి కూడా ఇలా వ్రాశాడు, "ప్రేమించినవారి కోసం ఎదురుచూడడంలో నాకు లభించిన ఆనందం కలయికలో పొందలేకపోయాను."

WAKE UP (AWAKEN) మేల్కొలపండం

మానవకోటితో నాకు గల అఖండ అనుబంధం వల్ల, నాలో అంతర్భాగమైయున్న నా సహచర ప్రాణుల హృదయాలలో, నీటిబుడగలవలె ఇవే భావములు ఉప్పొంగుటకు, వారి హృదయాలు శాంతి ఆనందములతో పొంగి పొర్లుటకు, వారి హృదయాలు శాంతి ఆనందములతో పొంగి పొర్లుటకు, వారి హృదయాంతర్గత భావాలను నివేదిస్తున్నాను. ఇక్కడ, తదితర ప్రదేశాలలో నున్న మీ అందరితోను నా హృదయం బంధింపబడివుంది. క్రమేణ ఆ హృదయాలపై, ఎడతెగని నిశ్చబ్దతలో, ప్రభావము చూపేందుకు ప్రేరణ కలిగిస్తున్నది. కాని, పరతత్వప్రాప్తికి అవసరమైన తన ఆధ్యాత్మిక బాధ్యతలకు ప్రతి ప్రాణి మేల్కొనవలసి యున్నది.

WARNINGS హెచ్చరిక

కాని ఈ హెచ్చరిక అంతటిని ఎవ్వరు లెక్క చేయకపోవడం శోచనీయకరమైన విషయం. ఆ మాత్రపు సామర్థ్యాన్ని వారిలో పెంపొందించుకోడానికి ప్రయత్నించే వారెవ్వరు లేనట్లు కనపడుతోంది. వాతావరణమంతా అత్యంత శక్తివంతమైన దివ్యశక్తితో నిండి వుంది. ముక్తి ఎన్నడైన అంత సులభంగాను, చవుకగాను ఉండగలదా? ఇతర విషయాలను, భావాలను అన్నిటిని ప్రక్కకు నెట్టి ప్రతి ఒక్కరు తమ దృష్టిని అంతటిని దానిపై మాత్రమే

ఉంచవలసిన సమయము యిదే ననడం నిశ్చయం. మీ కర్తవ్య బాధ్యతలతో పాటు సర్వాన్ని విసర్జించి మీ ప్రాపంచిక జీవితాన్ని వదలుకోమని ప్రోత్సహించడం నా భావం కాదు. ఈ సమయాన్ని మీకు సాధ్యమైనంత అత్యుత్తమంగ ఉపయోగించుకుంటూ గురువర్యులకు శరణాగతి భావంతో సమర్పించుకోవాలని చెప్పడమే నాభావం.

WARP AND WOOF పడుగు మరియు పేకల

ఈ ఆదేశమందలి తత్వము స్థూలముతో ఆరంభించి మన గమ్యమగు సూక్ష్మముతో అంతమొందును. ప్రసన్నమగు చిత్తవృత్తి తన ప్రసన్న భావమును క్రింది పొరలపై సైతము సోకునట్లు వడియగట్టి వానిని పరిశుద్ధమొనర్చును. ఈ స్థితి దైవీస్థితికి తర్వాతిదని భావింపవచ్చును. దానిపై మనసు లగ్నముచేయుట యనగా మన అంతిమగమ్యమును దృష్టిలో నుంచుకొనుటయే. మరియొకవిధముగా చెప్పవలెనన్నచో దేనితర్వాత అదియే (That alone) కలదో ఆ స్థానమునుండియే మనము బయలుదేరుట. ప్రకృతిచే స్వయముగా పడుగుపేకల రూపమున కలిపివేయబడినది ఇదియే. దీనిని ప్రకృతి యొక్క భౌతికావస్థ అనవచ్చును. కాని భౌతికము అనునది నామ మాత్రమే. ఇది సత్ యొక్క సహజస్వభావమును తెలియపరచును. ఇది మానవునియొక్క భావనా వలయములోనికి వచ్చుటచే భౌతికము అను పదము ఉపయోగింపబడినది. మనము దీనిని మాయయొక్క మేలిముసుగు అని అపార్థము చేసికొనవచ్చును. కాని అది సరిగాదు. మాయావరణమునందంతటను వ్యాపించియుండును.

WEAKNESS బలహీనత

నాకు సాధ్యమైనంతవరకు నీ అంతర స్థితిని పరిశీలించాను. అక్కడ ఆరోగ్యకరమైన అభివృద్ధికర సూచనలు ఉన్నట్లు కనుగొన్నాను. కొన్ని చిక్కులు కూడ అక్కడ ఉన్నాయనడంలో సందేహం లేదు. కాని నీవు నీ సాధనను కొనసాగించినట్లయితే వాటిని

సులభంగ తొలగించవచ్చు. నీలో ఏదైన దుర్బలత్వాన్ని గమనించినట్లయితే దయవుంచి దానిని నాదిగా భావించి నీ అభ్యాసాన్ని ధైర్యంగా కొనసాగించు. ఆ విధంగా బాధ్యత నాకు మారుతుంది. నీవు దాని ప్రభావంనుండి విముక్తుడవు అవుతావు. ఇది చేయడానికి చాల సులభం. దీనిని చేసి ఫలితాలను గమనించు. సాధారణంగా దీనికొరకు అనుసరించే జటిల పద్ధతులు పరిస్థితులను మరింత విషమింపజేసి, మరింత జటిలమయ్యేటట్లు చేస్తాయి సత్ తత్వ ప్రాప్తి చాల సరళమైన విషయం.

WILL ఇచ్ఛ, సంకల్పం

చుక్కానిలేని పడవ గమ్యస్థానమును చేరజాలదుగదా! మనుజుని రూపమను నౌక ఆధ్యాత్మిక సాగరమున ప్రయాణము చేయుచున్నట్లు భావించినచో ప్రయాణము విజయవంతముగ సాగుటకు చుక్కాని ఎంతయు నవసరము. ఆధ్యాత్మిక క్షేత్రముయందు గమ్యము చేరుటకు సహాయపడునది దృఢనిశ్చయమను చుక్కానియే. మార్గమధ్యమున నెన్నియో సుడిగుండము లుండవచ్చును. కాని మన సంకల్పబలము, దృఢవిశ్వాసము, ఈ యాటంకముల నధిగమించి నేరుగా గమ్యమును చేరుటకు మనకు సహాయపడును.

మన దృష్టి ఆధ్యాత్మిక జీవనముపై కేంద్రీకరింపబడియుండుటచే మనము అత్యున్నతమగు పరతత్వముతో ప్రత్యక్షసంబంధము గలిగి నట్టిదియునగు ఆదర్శమునే గైకొందుము. ఈ విధముగా ఆద్యంతరహితమగు ఆ అనంత పరతత్వము చేరుటయే మానవుని ప్రథమ కర్తవ్యము. కాని గమ్య నిర్ణయము సక్రమమైనది కానిచో, ప్రయాణము పూర్తియగుట విజయవంతమగుట కష్టము.

సాధారణముగా జనులు సందేహ మనస్కులై దైవము దిశకేగుదురు. వారు యదార్థ తత్వమును సాధించుటకు తాము చాల అసమర్థులమనియు, బలహీనులమనియు అనుకొందురు. తొలి దశయందే దృఢతరమగు సంకల్పబలమును చేకూర్చుకొని చివరవరకు దానినట్లే కాపాడుకొన్నచో సంపూర్ణ విజయము సాధించకపోవుట జరగదు. దృఢమనస్కుడై రంగమున ప్రవేశించినచో సగము దారి దాటినట్లే. దృష్టి సారించినంతనే కష్టములు,

నిరుత్సాహములు కరిగిపోవును. విజయమార్గము సుగమమగును. అనిశ్చిత సంకల్పము హృదయపూర్వకముగాని యత్నముగా మారి సాధారణముగా పాక్షిక విజయమున గాని, లేక తరచు అపజయమున గాని అంతమొందును. మన దృఢసంకల్పము తనంతటతానుగా అజ్ఞాత మూలములనుండి శక్తి లభింపజేసి కార్యసాధనకు దోహదము చేయును. సదా వృద్ధిపొందుచున్నట్టి ఆరాటము, ఆసక్తులతో కూడిన దృఢసంకల్పము లక్ష్యసాధన విషయాలున మన ప్రయత్నబలమును పెంపొందించును. దానివలన మనము మన ఆధ్యాత్మిక క్షేమమునకు, పురోగతికి తోడ్పడునట్టి ప్రతి సూచనను గ్రహించుచు అనన్య సత్ తత్వముతో సంబంధము కలిగియుందుము. సాధ్యమైనంత తక్కువ కాలములో గమ్యమును చేరవలెనను ఆతురత, నిర్విరామత త్వరితగతిని విజయమును సాధించుటకు తోడ్పడు ప్రధాన అంశములు. మనము నిజస్థితియగు శాశ్వత శాంతిని, అచంచలస్థితిని పొందువరకు క్షణమేని విశ్రమింప రాదు. ఒకదానియందు గాఢవాంఛ కలిగినప్పుడు సహజముగా దానికొరకే ఆరాటమేర్పడును. కోరినది కైవసమగునంతవరకు శాంతి యుండదు. అందువలన గాఢవాంఛ చాల ముఖ్యమైనది. ఏ తీరుననైనను దానిని అలవరచుకొనవలెను.

సాధన చేయడానికి తాము బలహీనులమని కొందరు భావించడం నిజంగా ఆశ్చర్యకరంగా ఉంటుంది. యదార్థానికి వారు బలహీనులు కారు. ఒక మహాత్మునికి ఎటువంటి శక్తి, ఆత్మబలము కలవో వాటినే సామాన్య మానవుడు కూడ కలిగి ఉన్నాడు. వారి మధ్యగల ఒకే ఒక భేదమేమిటన మహాత్ముడు తన ఆత్మ చుట్టూ ఉన్న ఆవరణను ఛేదించుకుని ఉండగా, సామాన్యుడు పట్టు పురుగు తన గూటిలో ఉండే విధంగా ఉంటాడు. ఈ ఆవరణలను తోసిపేయుటకు అతడు దృఢంగ తీర్మానించుకున్నట్లయితే, అతనిని భూమిమీద ఏ శక్తి ఆపలేదు. మానవుని ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధికి కావలసినది దృఢ సంకల్పం మాత్రమే. అది ఉన్నప్పుడు గమ్యము కనుచూపుమేరలో ఉంటుంది. నీకు యీ రెండు ఉన్నప్పుడు అపజయానికి పూర్తిగా అవకాశము ఉండదు. "సత్"ను నిశ్చయంగ సిద్ధించుకోడానికి ఒక్కసారి దృఢంగా సంకల్పిస్తే సరిపోతుంది. దృఢ సంకల్పంతో ఆధ్యాత్మిక

రంగాన్ని ప్రవేశిస్తే సగం దూరాన్ని దాటినట్లే అవుతుంది. అప్పుడు తనకు ఏదీ అడ్డు నిలవదు. అందువలన దయ చేసి గమ్యాన్ని చేరలేననే పొరబాటు భావంలో ఉండడం మానుకోవాలి. రాయివలె దృఢంగా ఉండాలి; విజయము దానంతట అదే తప్పక ఉదయిస్తుంది. గురువునందు విశ్వాసము ఎంతో గణనీయమైనది.

మనం సాధనను ప్రారంభించి అంతిమ లక్ష్యాన్వేషణలో ఉన్నప్పుడు, మన సాధనకు దోహదకారిగా కనబడే దానిపైనే మనస్సును నిలిపి ఉంచుతాం. దాని ఫలితంగా ప్రతీది దైవ సంకల్పం మీదనే ఆధారపడి ఉంటుందని మనం ఊహించడం ప్రారంభిస్తాము. ఆ విధంగ మనం ఆ దైవ సంకల్పంతో సంబంధాన్ని కలిగి ఉంటాము. అది క్రమంగ సామీప్యత, అనురాగాలుగా పరిణమిస్తుంది. నిజానికి లయావస్థ స్థితి ప్రారంభమైందని దాని అర్థం. దానికై మనం భక్తి, ప్రేమ మొదలుగా మన ప్రయోజనానికి దోహదం చేసే అన్ని యితర పద్ధతులను ఆచరిస్తాము. సర్వస్వతంత్రమైన మన సంకల్పం మన పరిమితమైన పరిధివరకు విస్తరించి ఉంటుందని, దైవ సంకల్పం ఆయన అనంత స్థితివరకు విస్తరిస్తుందని మనం చెప్పవచ్చు. మనం మన పరిమితులను, బంధాలను ఛేదించుకునేటంత వరకు మన సంకల్పం ఆ దైవ సంకల్పం ఒకటేనని చెప్పుకోలేము. ఇదే మనం చేసే అసలు సాధన. సతత్వంతో లయాన్ని పొందడానికి మనం దీనిని చేస్తాం. 'అనంతము వైపునకు" అనే మరో పుస్తకంలో యీ విషయం చర్చించబడింది. దానిలో మనిషి తన వ్యక్తిగత అస్తిత్వము కోల్పోయిన తర్వాత బ్రహ్మముతో ఏవిధంగా ఐక్యం అవునో నేను వివరించి ఉన్నాను. దివ్యసంకల్పానికి, మానవ సంకల్పానికి మధ్యన ఉన్న సంబంధాన్ని యీ విధంగా వివరించవచ్చు. మనం దివ్యసంకల్పంపై దృష్టిని సారించినప్పుడు, ఆ మహత్తర విషయం అల్పతర విషయాన్ని ఆకర్షించమొదలిడుతుంది. మన పరిమితులను అన్నిటిని విచ్ఛిన్నం చేసుకున్న తరువాత పరబ్రహ్మతో ఏకత్వాన్ని పొందినప్పుడు మనం ద్వంద్వాతీత స్థితిలో నివసించడం ప్రారంభిస్తాం. కాని మనం ద్వంద్వ స్థితినుండి మొదలెట్టి ప్రయాణం చేసిన తరువాత చిట్టచివరకు అప్రయత్నంగానే ద్వంద్వాతీత స్థితికి చేరుకుంటాం.

సంకల్పం మానసిక స్థాయితో సంబంధం కలిగి వుంది. గమ్యాన్ని దృష్టిలో వుంచుకొని ఆలోచిస్తూ, మానసికంగా పనిచేయడం ప్రారంభిస్తావు. ఇది చివరివరకు కొనసాగుతుంది. ప్రతి రంగంలోను యిది కొత్త జీవితాన్ని సంతరించుకొంటూ పోతుంది. అది పవిత్రంగా వున్నంత మేరకు త్వరగా పనిచేస్తూ, సందేహాలనుండి విముక్తి పొందుతుంది. అంటే దాని శక్తి వృద్ధి చెందుతూనే వుంటుంది. మహామాయ అని పిలువబడే ప్రాపంచిక రంగాలన్నింటిలోను అది చేసే పనులు ఫలవంతంగా ఉంటాయి. ఆ తరువాత అది స్వచ్ఛమైన మూల స్వరూపాన్ని పొందుతుంది. నిజానికది ఒక అమూల్యమైన ఆభరణం వంటిది. ఆ స్థాయికి చేరుకున్నప్పుడు, ఎవరినైనా సరే ఒక ఆధ్యాత్మిక స్థాయినుండి మరొక ఆధ్యాత్మిక స్థాయికి క్షణ మాత్రంలోనే తీసుకొని పోవడం చాల సులభం అవుతుంది.

ఆధ్యాత్మిక పథంలో ఉన్న వ్యక్తి మనస్సు, ఆత్మలను సాధ్యమైనంత వరకు తేలికగ వుంచుకోవడం అవసరం. తానుఅన్వేషిస్తున్నదాని తలంపు యొక్క భారమునుండి కూడ విముక్తుడవ్వాలి. వాస్తవానికి యిదే దృఢ సంకల్పం యొక్క అసలు రహస్యం. మీకీ నాడు దాన్ని వెల్లడిస్తున్నాను. అటువంటి సందర్భంలో ఏర్పడిన ఆలోచన ఎటువంటిదైనప్పటికి అది కార్యరూపం దాలుస్తుంది. ఈ స్థితిలో శాశ్వతత్వాన్ని పొందితే అది ఒక ఉన్నత శ్రేణికి చెందిన సిద్ధి అవుతుంది.

ఇక్కడ ఆసీనులైన సోదరీ సోదరులందరూ ఏదో విధంగా, భగవంతుని లేదా పరతత్వాన్ని పొందాలని ప్రగాఢమైన కోరిక కలిగి ఉన్నారు. ఎవరి మనసులో ఈ సత్ తత్వా ప్రాప్తిని పొందాలనే కాంక్ష దృఢంగాను, మనస్ఫూర్తిగాను ఉంటుందో వారికి తప్పక సత్ తత్వా ప్రాప్తి స్థితిని చేర్చుటకు సాధనములు తప్పక లభిస్తాయి. 'మనసుంటే మార్గముంటుంది'

సాంసారిక జీవితమున క్లేశములు, వ్యాకులములతో కూడినట్టి దుఃఖస్థితియందున్నను దృఢసంకల్పము, శ్రద్ధ మరియు విశ్వాసములతో దైవమువైపు దృష్టి మరల్చినచో ఆధ్యాత్మిక రంగమున నీవు విజయము గడించగలవని నమ్మకముగా చెప్పుచున్నాను.

WINE DIVINE నిజమైన సత్ తత్వం, దివ్యమృతం

స్వామి వైరాగ్యానంద మా గురువుగారితో పరిచయం ఉంది. స్వామి వైరాగ్యానంద తన శిష్యునితో 'శ్రీరామచంద్రుడు తన గురువుకు ప్రాతినిధ్యం వహిస్తున్నారు అని అన్నారు. స్వామి వైరాగ్యానంద దివ్య శరీరంను విడిచిపెట్టినప్పుడు, అతను తన శక్తిని శ్రీరామచంద్రుడునికి బదిలీ చేసి అతనిలో పూర్తిగా లీనమయ్యారు. నేను నా గురువుకు ప్రాతినిధ్యం వహించే సమయం త్వరలో వస్తుందని నాకు తెలియజేయమని స్వామి తన శిష్యుడిని కోరాడు. శిష్యుడు మళ్ళీ తిరిగి వచ్చి దాని గురించి నాకు అబద్ధం చెప్పాడు, కొంతకాలం తర్వాత అతను మళ్ళీ తన గురువు వద్దకు వెళ్ళాడు. ఇప్పుడు సమయం వచ్చిందని, నాకు చెప్పమని అడిగాడు. ఒక వారం తర్వాత ఆధ్యాత్మిక పరిస్థితి మెరుగు పరడం ప్రారంభించింది నేను సత్ తత్వం యొక్క నిజమైన స్ఫూర్తిని ఆస్వాదించడం ప్రారంభించాను.

"నేను మౌనం; పేయసి మౌనం;
రాత్రి మౌనం; చంద్రుడు మౌనం;
సర్వం పోయింది బ్రహ్మానందానుభూతిలో".

WISDOM జ్ఞానం

రవ్వంత జ్ఞానము కావాలంటే దానికి కనీసం పదింతలు తెలివి అవసరమంటారు. ఆ మాత్రపు తెలివి ఉంటే మన ధ్యేయం మన దృష్టిపథంలోనికి వస్తుంది, మనము మరింతగా పరతత్వపు రంగంలోనికి చొచ్చుకొని పోవడానికి మనలను ప్రేరేపిస్తుంది.

అభ్యాసీలు వివేకముతో శిక్షకులు మంచి విషయములను లేదా చేతలను అనుకరించవలెను.

ఒరనుండి తీసిన ఖడ్గం చేసే పని నరకడమే అయినప్పటికి, అందెంతగానో స్తుతించబడింది. ఇప్పుడు అది తనని, తన మిత్రుడిని కాక శత్రువుని మాత్రమే దెబ్బతీయునట్లు ఉపయోగించడానికి తెలివి తేటలు అవసరం.

WISH కోరిక

శాంతి మరియు సౌకర్యాల కోసం దేవుడు వారి కోరికలను అంగీకరించాలని ప్రజలు ఆశిస్తున్నారు. దేవుడు అలా చేయకపోతే, వారు తమ పట్ల అనర్హమైన నిర్లక్ష్యం చేశారని నిందించడం ప్రారంభిస్తారు మరియు అతనిని పూర్తిగా విస్మరించడం ప్రారంభిస్తారు. ఫలితంగా వారు ఎప్పుడూ అసంతృప్తి మరియు నిరుత్సాహాన్ని ఎదుర్కొంటారు, వారికి మనశ్శాంతి ప్రశ్నార్థకం కాదు. కానీ ఈ పరిస్థితి కొన్నిసార్లు వారి ఆలోచనలను భగవంతుని వైపు మళ్లించడానికి ఒక ఆధారాన్ని ఏర్పరుస్తుంది, కొన్ని సందర్భాల్లో వారి మనస్సులో దేవునిపై విశ్వాసాన్ని సృష్టిస్తుంది.

అభ్యాసిలు నా జీవితంలో 17వ వృత్తంలో చేరిపోయారనే సంతోషకరమైన వార్తను నాకు అందించాలని కోరుకుంటున్నాను. అయితే ఇదంతా దేవుడి చేతిలోనే ఉంది. ఏ ఆరాధన, ఏ అభ్యాసం, ఇంతకు మించిన సహాయం చేయలేవు. ఇంతవరకు తన దృక్పథాన్ని భద్రపరచుకున్న గురువు సంకల్పం మాత్రమే ఈ ప్రయాణంలో కొనసాగడానికి సహాయపడుతుంది. గురువు

నేను ఉద్యోగం నుండి పదవీ విరమణ చేసాను మరియు ఇప్పుడు నేను భగవంతుని యొక్క సేవకునిగా ఉన్నాను, అతని సేవ మాత్రమే నిజంగా చెల్లించబడుతుంది మరియు ప్రతిఫలదాయకం. మీరందరూ ఆయనతో ప్రేమ సంబంధాన్ని కొనసాగించాలని కోరుకుంటున్నాను. మీరు కూడా అదే కోరుకుంటున్నారు ఇది చాలా మంచిది. దురదృష్టవశాత్తు ఈ కోరిక అసలు మూలంతో చేరడానికి ఎప్పుడైనా విడిపోతే, ప్రతి కోరికకు ముగింపు దానివల్ల జరుగుతుంది.

ఈ సంబంధాన్ని మరింత అభివృద్ధి చేయాలి , అభ్యాసాలన్నీ ఆ లక్ష్యం కోసం మాత్రమే ఉద్దేశించబడ్డాయి. మన కోరికలు ఈ మర్త్య (దివ్య) ప్రపంచం వైపు మళ్లినప్పుడు, అవి వినాశనం అవుతాయి. వాటి ప్రవాహాన్ని దైవ (ఆధ్యాత్మిక) ప్రపంచం వైపు మళ్లించినప్పుడు అవి మనల్ని ఉత్తేజపరుస్తాయి. కానీ కన్నీటి కన్నుల ముత్యాలతో పొదిగిన నా హృదయ

రత్నాల హారాన్ని మీకు అందచేయాలని అనుకుంటున్నాను. ఇది మీలో ఒక తుఫానును సృష్టిస్తుంది, తద్వారా నది నీరు ఏదో ఒక రోజు సముద్రంలోకి తిరిగి వస్తాయి.

WONDER అద్భుతం

తత్వశాస్త్రం 'అద్భుతం' నుండి ప్రారంభం అయిందని నా అభిప్రాయం. మన సాధనా విధానంలో, అభ్యాసంలో అద్భుత అనుభూతిని సృష్టించే దశ వస్తుంది. నేను ఆ స్థితిలో కొన్ని సంవత్సరాలు ఉండిపోయాను. ఈ కొత్త ఆధ్యాత్మిక నాలో రావడంతో నా ఆధ్యాత్మికత పూర్తిగా కొత్త మలుపు తిరిగింది

WORKSHOP కర్మాగారం

ప్రపంచం భగవంతుని సజీవ బింబం. దాని అంతటా ఆయన శక్తి పనిచేస్తోంది. సువిశాలమైన ప్రకృతి కర్మాగారం దాని కార్య నిర్వహణకు అవసరమయ్యే సామాగ్రితో అమర్చబడి ఉంది. కేంద్రంనుండి శక్తి ప్రవహిస్తూ ఆ యంత్రాలను చలనంలో ఉంచుతుంది. ఒక్కొక్క విధమైన పనికి ఒక్కొక్క ప్రత్యేక యంత్ర విభాగం ఉంది. శక్తి తిరుగుతూనే ఉంటుంది. కాని వాటి ఉద్దేశం, పరమార్థాల గురించి, సంభవిస్తున్న సంఘటనల గురించి దానికి ఎటువంటి ఎరుక ఉండక చివరకు మాత్రం నిర్దేశించబడిన ఫలితాలను యధావిధిగా యిస్తుంది. బాహ్యకారణాల వలన కాని, దాని యంత్ర భాగాలు సక్రమంగా పని చేయక పోవడం ఫలితంగా కాని సంభవించే ఎట్టి ప్రమాదాన్ని, అవరోధాన్ని, విపత్తులను అది అలక్ష్యం చేయదు. అందువలన యంత్రాంగం సమర్థవంతంగా పని చేయుటకు, ఏదీకూడ వదులుగాను, లోపభూయిష్టంగాను ఉండకుండ అన్ని భాగాలు సక్రమంగా ఉండటం అవసరం. దీనికై మేస్త్రీలుగాను, పర్యవేక్షకులుగాను, అధికారులు గాను, పనిచేయుటకు క్రింది స్థాయి కార్య నిర్వాహకులు ఉన్నారు. యంత్రాంగంలోని వివిధ భాగాల పనులను సరిగ క్రమపరచి, సమన్వయం చేయడం వారి విధి. (ఈ అధికారులు ఎవరై ఉండవచ్చు? వారు దేవుళ్ళు, దేవతలు అని అనుకోవచ్చు. కాని నిశ్చయంగా వారు కాదు. వాస్తవానికి యంత్రంలోని వివిధ భాగాల వలే దేవుళ్ళు, దేవతలు ప్రకృతి యొక్క వివిధ శక్తులు. దేని

ప్రసక్తి లేకుండ, వారు తమకు నియమించబడిన కార్యాన్ని యధా విధిగా నిర్వహిస్తూ ఉంటారు.)

WORLD IS UNREAL ప్రపంచం స్వప్నం (అవాస్తవం)

ఈ ప్రపంచం ఒక స్వప్నం లాంటి మిథ్య అని అంటారు. ప్రపంచం గురించి ఆవిధంగ భావించాలని పండితులైన గురువులు ప్రజలకు బోధిస్తారు. కాని స్వప్నావస్థలో ఉన్నంత కాలం ఎవ్వరు కూడ స్వప్నాన్ని మిథ్య అని ఎన్నడు అనుకోరు. అదేవిధంగా, మనం యీ మిథ్యాప్రపంచంలో ఉన్నంత కాలం అది మనకు ఎన్నడు మిథ్యగా కనబడదు. మనం మేల్కొన్నప్పుడు కాని, ఆ స్వప్నం అంతమైనప్పుడు కాని మాత్రమే స్వప్నం అసత్యంగా కనపడుతుంది. మనం అదేవిధంగ మనం భౌతిక ప్రజ్ఞాస్థితికి అతీతంగా వెళ్ళినపుడు మాత్రమే యీ ప్రపంచం మిథ్యగా కనపడుతుంది. కాని కేవలం "ఈ జగత్తు మిథ్య, ప్రతీదీ మాయ, భ్రమ" అని అనుకొనడం వలన గాని, ఊహించడం వలన కాని, నిరంతరం వల్లె వేయడం వలన కాని దీనిని పొందడం ఎన్నటికీ సాధ్యం కాదు. ఆ స్థితి పెంపొందాలంటే సరైన సాధనా విధానం అవసరం.

WORLD PEACE ప్రపంచ శాంతి

ప్రపంచ శాంతి అవసరం యీనాడు సర్వత్ర గుర్తించబడుతోంది. అధికారంలో ఉన్న వారు దాన్ని సాధించడానికి విశ్వ ప్రయత్నం చేస్తున్నారు. కాని ఆ ఉద్దేశానికై అనుసరించే విధానాలు యింతవరకు సత్ఫలితాలను యిస్తున్న సూచన కనబడడం లేదు. ప్రపంచ శాంతికి చేసే ప్రయత్నాలు ఎక్కువ ఫలప్రదమైనట్లు కానరావడం లేదు. కారణం ఏమిటంటే అవి కేవలం బాహ్యాపరమైనవై, సమస్య యొక్క అంచులను మాత్రమే స్పృశిస్తున్నాయి. వాస్తవానికి వ్యక్తిగత మనస్సు యొక్క అంతరిక స్థితిని పరిశీలిస్తే కాని ప్రపంచ శాంతి ఎన్నటికి సాధ్యం కాదు. ప్రపంచ శాంతికి వ్యక్తిగత శాంతితో సూటిగ సంబంధం ఉంది. అందుకు వ్యక్తిగత మనస్సును కావలసిన స్థాయికి తీసుకొని రావలసి వుంది. వ్యక్తిగత

మనస్సును సుస్థిర విరామ ప్రశాంత పరిస్థితికి తీసుకొని వచ్చినట్లయితే, ప్రపంచంలో ప్రతి వస్తువు అతడికి అదేరకంగా కనబడుతుంది. అందువలన ప్రతివ్యక్తిలోను శాంతి, సంతృప్తిస్థితిని పెంపొందించడానికి పద్ధతులను తెలుసుకోవడం ముఖ్యావసరం. ఈ విధంగ ప్రపంచశాంతిని పొందడానికి మనం చేయవలసినదంతా కూడా ప్రజల ఒక్కొక్కరి మనఃప్రవృత్తులను రూపొందించడం. అనగా మితత్వస్థితిని ప్రవేశపెట్టడానికి, మనస్సును సరైనవిధంగ క్రమబద్ధం కావించాలి. ప్రపంచంలో శాంతిని తీసుకు వచ్చే మార్గం యిదొక్కటే. కావున మనందరం వ్యక్తిగతంగా మనశ్శాంతిని పెంపొందించుకోడం అత్యవసరం. కాని అది ప్రత్యేకంగా ఆధ్యాత్మికత పరిధికి సంబంధించినది. కావున అందుకు ఆధ్యాత్మిక పద్ధతులనే అనుసరించడం అవసరం అవుతుంది.

WORLD TEACHERS జగద్గురువులు

ఉన్నత భావాలను ఉపదేశిస్తున్నప్పటికి ఆంతరంగికంగ అధికులము, గొప్పవారము అనే గర్వంతో మత్తెక్కిన వారై దివ్యజ్ఞానాన్ని బోధించే జగద్గురువులు వుంటారు. వారివలె కనబడుటకు అన్ని విధాల ప్రయత్నించు మహాత్ములను, సాధువులను నీవు తరుచు చూస్తూ ఉంటావు. వారి అసలు యోగ్యతను తెలిసికొనుటకు హృదయాలలోకి నీవు ఒక్కసారి చూసినప్పుడు వారిని గురించి నీకెటువంటి అభిప్రాయం ఏర్పడుతుంది? వారియందు గౌరవ భావాన్ని కలిగించేది ఏదీ నీకు కనబడదనడం నిశ్చయం. హిందీ పదం “మాన్” (స్వాతిశయము) తిరగబడినప్పుడు “నామ్” (నామము) అవుతుంది. దానితో వారి భౌతిక రూపం తక్షణమే దృష్టికి వస్తుంది. ఆ విధంగ వారు భౌతిక రూపానికే బద్ధులై ఉండి దానివలన మరింత వ్యామోహాలను, బంధాలను వారికి వారే సృష్టించుకున్నారు.

WORRIES చింతలు, క్లేశాలు

ప్రపంచంలో దుఃఖాలు లేనివారు ఎవ్వరు లేరు. వాస్తవానికి క్లేశాలుండడమే మనిషి ఉనికికి అసలైన నిదర్శనం. నిజానికి ఆదిలో మానవుని ఉనికిలోకి తీసుకు వచ్చిన

అసమత్వ క్రియ ఫలితంగానే క్లేశములు వచ్చాయి. ఇది వ్యాకోచ సంకోచాలను కలుగజేసే ప్రకృతి శక్తుల పరస్పర చర్యలు. దాని ఫలితంగా ఆవరణలు ఏర్పడడం ప్రారంభమైంది. ఇప్పుడు మనిషి తన దృష్టి నంతటిని వాటిపై నిలిపి వుంచి, అందు మూలంగ వాటి ప్రభావం తగ్గుతుందని భావిస్తే అది యించుమించు అసాధ్యం. ఈ అన్వేషణలో యీ ఒక్క జీవితం మాట అటుంచి, యుగాలు పర్యంతం గడిచిపోతాయి. అంతేగాక తన స్వయంకృతముల వలన మరీ ఎక్కువ చిక్కుల్ని కల్పించుకుంటూ వెడతాడు. ప్రకృతి మనకు అనుగ్రహించిన శక్తులను దుర్వినియోగం చేయడం అంటే నిజానికి అదే. శక్తుల వ్యాకోచ సంకోచాల వలన ఏర్పడిన పరిమితులను పూర్తిగా తొలగించడంలో మనం నిమగ్నమైతే మన ఉద్దేశం సక్రమంగ నెరవేరుతుంది. అందువలన ప్రకృతి శక్తులు మనిషిలో చేతనత్వాన్ని ఎక్కడనుండి అధికం చేయడం ప్రారంభిస్తాయో ఆ స్థాయినుండి మనం మొదలెట్టడం అవసరం. ప్రజలు దీన్ని చేయడానికి పూనుకోకుండా వుండడానికి కారణం వారు దానికే విధమైన ప్రాముఖ్యాన్ని యివ్వక పోవడమే. ఎందుచేతనంటే, స్పష్టమైన లక్ష్యం కాని, ఉద్దేశం కాని వారి దృష్టిలో లేదు. విలుకాడు తాను కొట్టవలసిన వస్తువుపై తన దృష్టిని తీక్షణంగ నిలిపితే కాని అతడు ఆ లక్ష్యాన్ని కొట్టడం ఎన్నటికి సాధ్యం కాదు.

WRONG HABITS దురభ్యాసాలు

ప్రజలు తమ దురభ్యాసాలను అధిగమించడానికి ప్రయత్నించరు. ఎందువలనంటే వారు అప్పుడు ప్రయాసకు లేదా స్వల్ప అసౌకర్యానికి లోనుకావలసి వస్తుంది. అది అలాగే ఉన్నప్పటికి ఫరవాలేదు. కాని లక్ష్యప్రాప్తికై వారు సరైన మార్గాన్ని అనుసరిస్తూ దానికై తీవ్ర ఆకాంక్షచే ప్రేరేపించబడినట్లయితే యీ విషయాలు ఏవీ వారి మార్గానికి అవరోధాలుగా నిలువకుండ ఎండుటాకుల వలె రాలిపోతాయి.

WRONG MAKING చెడు పనులు

ప్రపంచ విషయములతో మనమెప్పుడును తీరికలేక యుందుము. మనమేమియు చేయకున్నచో, తీరిక సమయములో మన భావములకు రెక్కలున్నట్లు అనిపించును.

మనమెల్లప్పుడు నియమరహితమై, గందరగోళములో నుందుము. మన వ్యక్తిగత మనస్సు అట్టి స్వభావమున కలవాటు పడినది. మనమావిధముగ అంతయు తలక్రిందులు చేసితిమి. మన పనులు, ఆలోచనలు చెడు ప్రవర్తనలో ఎక్కువ బాధ్యత వహించును. వివిధ ఆలోచనలతో సంబంధము పెట్టుకొన్నచో మన తీవ్ర అనుభవముల మీద ఇంద్రియముల మీద వాని భావముద్ర పడును. ఇంద్రియములన్నియు పాడై, చెడుత్రోవ పట్టును. అది చాలా కాలము కొనసాగగనే వానిని మరింత చెడగొట్టుదుము. ఆ విధముగ ఇంద్రియాదుల పైబడిన మచ్చలు, వానిని విజ్ఞాన వివేకములు లేని రాళ్లవలె ఘనీభవింప చేయును.

ఆత్మకు నిస్సందేహముగా నట్టి మార్పుండదు. కాని ఆటంకములు, సంస్కారములు మొదలగు వానిచే, పట్టుపురుగు చుట్టు గూడేర్పడినట్లు ఆత్మ కప్పబడి యుండును. అప్పుడేమి సంభవించును? ఆత్మవైపు తొంగికూడ చూడలేము. ఇక దానిని తెలిసికొనుటయెట్లు? క్రూర భావముల, వ్యవహారముల ఫలితముగ మనము వివేకమును, సరియైన జ్ఞానమును చెడగొట్టుకొందుము. ఈ స్థాల్యస్థితిని, పైన చెప్పిన రీతిగా, చేరుకొన్నవారు రాజయోగపద్ధతి సంగీకరించుటకు యిష్టపడరు. అందుచేతనే కొందరు ప్రజలు మనము చెప్పినదానిని వినిపించుకొనరు.

ఆధ్యాత్మిక అవసరాలకు అనుగుణంగా మానవాళి మేల్కొనే సమయమాసన్నమైంది. సృష్టి ప్రవాహవేగం మానవునిలో బాహ్య లక్షణాలను ఏర్పరచింది. ఆ కారణంగానే, కాలం గడిచేకొలది మానవుడు అనేక ప్రపంచాలను తనకుతానుగా సృష్టించుకున్నాడు. ఫలితంగా అతడు సంక్లిష్టుడుగా తయారైనాడు. అతనిలోని ప్రస్తుత అపరిపక్వ మానసిక స్థితికి అతని చర్యలే కారణం.

<u>WRONG METHODS తప్పు పద్ధతులు</u>

దురదృష్టవశాన్న ఏదీ సాధించకుండానే ప్రపంచంలోకి గురువులుగ వచ్చి యితరులు అనుసరించడానికి పద్ధతులను సాధనలను చెప్పేటటువంటి వారు యీనాడున్నారు. వీరిలో హిందూ సమాజంలో ఉన్నతవర్గంగ పేర్కొనబడే దానికి చెందినవారు కూడ ఉన్నారు. నా

వ్యక్తిగతానుభవాన్ని బట్టి వారిలో అనేకుల హృదయాలలో పాషాణం వంటి ఘనత్వం దృఢంగా పాతుకొనిపోయి ఉండడాన్ని నేను గమనించాను. వారు సాధారణంగా విగ్రహాలు, ప్రతిమల ఆరాధనకు గట్టిగా అంటిపెట్టుకుని ఉన్నవారు. కొన్ని సందర్భాలలో వారి హృదయాలలో విచిత్రమైన ముడుతలను, గీతలను నేను కనుగొన్నాను. ఎక్కువగా అవి ధ్యానానికి, ఏకాగ్రతకు అవలంబించిన తప్పుడు పద్ధతుల ఫలితంగా ఏర్పడ్డాయి. ధ్యానానికి అత్యంత యోగ్యమైన బిందువులు ఏమిటన దివ్యధార ఎక్కడనుండి ఊర్ధ్వముఖంగాను లేక అధోముఖంగాను ప్రవహిస్తుందో అవి మాత్రమే. అవి హృదయం లేక త్రికుటి (కనుబొమల మధ్య కేంద్రము) మాత్రమే. నాభి బిందువుపై ధ్యానము చక్కిలిగింత భావాన్ని కలిగించి చివరకు మనస్సును ఉద్రేకపరచి, కామోద్రేకాలను మరింత శక్తివంతము కావించడం తప్ప దానికి ఆధ్యాత్మికంగ ఎటువంటి ప్రయోజనం లేదు.

YAJNAS యజ్ఞములు

మన మహాత్ములు, సన్యాసులు భారతదేశపు ఆర్థిక స్థితిని గురించి పట్టించుకోకుండ ఎన్నో డబ్బాల నేతిని హోమంలో పోసి ఆహుతి చేస్తారు. ఎడతెరిపి లేకుండ ఇరవైనాలుగు గంటలూ రెండు, మూడు నెలలపాటు వారు అగ్నికి కానుకలను ఆహుతి చేస్తారు. ఏ మహాత్ముడైనా సరే తనను తాను ఉద్ధరించుకోవాలనుకున్నప్పుడు భారతదేశపు సంపదను హోమంలో దగ్ధం చేయడంతో ప్రారంభిస్తాడు. ప్రతి సంవత్సరం అటువంటి వార్తలను మనం వింటూనే ఉంటాం. దక్షిణ భారతంలో పరిస్థితిని గురించి నాకు తెలియదు. బహుశః అక్కడ కూడ వారు ఆవిధంగా చేస్తారేమో. ఆవిధంగా చేయని వారు ప్రజలను కుండలిని అనే ఎండమావిలోకి ఆకర్షిస్తారు. ఇంత చేసినప్పటికి మన మహాత్ములలో ఒక్కరుకూడ కనీసం ఒక్క వ్యక్తి హృదయంలోనైనా యింతవరకు ఆధ్యాత్మిక జ్వాలను రగల్చక పోగా వారి బిడ్డలకు ఉపయోగపడి, హృదయం, మెదడు సక్రమంగా పెరగడానికి దోహదం చేసే నేతిని మాత్రం అతి ఎక్కువగా దగ్ధం చేసారు. ప్రాణాన్ని ఆహుతి యివ్వడం ద్వారా మన సంస్థ కనీసం ఒక్క వ్యక్తిలోనైనా ఆధ్యాత్మిక జ్వాలను రగిలించగలిగితే, అది వేయి యజ్ఞాలకన్న మేలైన పని.

YATRA యాత్ర

ప్రశిక్షకుడు చేయు వేరొక పని యేమనగా వివిధమైన స్థానములకు మరియు కేంద్రములకు యాత్రను ప్రారంభించెదరు. స్వయంకృషివలన యాత్ర చాల కొద్దిమందిలో మాత్రమే సాధ్యపడును.

YEARNING ఆత్రుత

మనమందరము సాక్షాత్కారాన్ని కోరుతాము కాని మనలో కావలసిన తపనలేదు. మనమందరము మన నిజస్థితికి చేరాలనీ, ఈ భూలోకపు, ఆ దివ్యలోకపు జీవితాల అంతరాన్ని పరిశీలించగలగాలని ప్రార్థిస్తున్నాను.

సూక్ష్మ విషయం యేమంటే మన సర్వస్వము ఆయనకు 'నీ శిరస్సును సమర్పించి దైవాన్ని పొందవచ్చునంటే అది మంచి చౌకబేరమే అని నీవు తెలుసుకోవాలి'.

ప్రభువు యొక్క సంకల్పాన్ని ఆనందంతో అంగీకరించబడడాన్ని ప్రాచీన ఋషులు శరణాగతి అని భావించినారు. ఇప్పుడు నేను ఒక ఆదేశమును యిచ్చుచున్నాను. ఆయన చేరుకోవాలి అనే పవిత్రము, సరళము అయిన 'తపన' వుండవలెను. ఆరంభంలో వాస్తవ తపన లేకపోయిననూ అనుకరింపుము. ఎవరైననూ ఎల్లవేళలా ఒక పిచ్చివానిని అనుకరిస్తే అతడు పిచ్చివాడు కావలసినదే. అదే విధంగా ఒక వ్యక్తి ప్రభువును (పరతత్వము) చేజూచినప్పుడు తుదకు ఆ సత్త్వము తప్పక కలుగుతుంది. తదాస్తు!

YOGI యోగి

కేవలం రాచ దుస్తులే ఒక వ్యక్తిని నిజమైన రాజుగా చేయలేవని మనకు తెలుసు. అదేవిధంగా బాహ్యరూపం గాని, దుస్తులు కాని ఒక వ్యక్తిని నిజమైన మహాత్మునిగాను, యోగిగాను చేయలేవు. బాహ్యమైనట్టి శారీరక లక్షణాలు లోపల ఉన్న హృదయాన్ని

తెలుపడానికి నిశ్చితమైన సూచనలు కావు. నిజమైన ప్రేమ భావంతో ప్రేరితుడైన వాడు మాత్రమే హృదయమున్న వ్యక్తిని గుర్తించగలడు.

YONI యోనులు

నేను 84 లక్షల జీవరాసుల యోనులగుండా పయనిస్తూ ఆయా ఆనందాలు పొందుతున్నానని, ఆ కారణం వల్లనే గత రెండు సంవత్సరాలుగా నేను అనారోగ్యం లేకుండ ఏ దినాన్ని గడపలేదని నేను మానసిక, శారీరక బాధలు పడవలసి వచ్చిందని ఒక భావం నాలో ఏర్పడింది. నేను కలల్లో సైతం నా 'కర్మ'ల 'భోగా'న్ని అనుభవిస్తాను. ఎవరో బల్లెంతో పొడుస్తారు, మరొకరు ఏదో బాధ కలిగిస్తారు మొదలైనవి జరుగుతూనే వున్నాయి.

సిద్ధాంతములకు, అభ్యాసములకు చాల భేదము కలదు. రాత్రింబవళ్లు ఒకే విషయమును చెప్పుచున్నచో మీకు క్షణికమైన మానసికాభిరుచి కలుగవచ్చునే తప్ప, దానివల్లనెట్టి ప్రయోజనము లేదు. ఆధ్యాత్మిక రంగములోనికి భక్తి, శ్రద్ధ, విశ్వాసములతో రండు. మూఢాభిప్రాయములను పారద్రోలి అభ్యాసమునకు సిద్ధముకండు. పురాణములు పదేపదే చదివిన ఆధ్యాత్మికతాధికారము కలుగునన్న అపోహలో పడవద్దని కోరుదును. ఆ విధముగ చేసి తత్వవేత్త కావచ్చును. పండితుడు కావచ్చును. కానీ ప్రేమ, భక్తితో కూడిన సరియైన అభ్యాసములేనిచో యోగి మాత్రము కాలేడు. గోధుమను అనేక పర్యాయములను తినినను, దాని రుచి యిట్టిదని మాటలతో చెప్పలేనట్లు అనుభవ విషయములను మాటలతో చెప్పుట చాల కష్టము.

పైన చెప్పిన దాని నిజస్థితిని తెలిసికొనుటకు ప్రజలు సంసిద్ధులగు శుభోదయము వచ్చుగాక!

ZAAT విశ్వము

విశ్వమును సమిష్టిగ గ్రహించినప్పుడు ఆత్మ విశ్వవ్యాపి యగుటచే అది మనుజునియందును సర్వవ్యాపియై యున్నది.

<u>ZERO పూజ్యము</u>

గణితశాస్త్ర మంతయు 'పూజ్యము' అనే చక్రము ఆధారముపై నిలిచియున్నది. ఇప్పుడు మనము అనేక అస్తిత్వములుకల ఈ అనంతవిశ్వమునకు అట్టి ఆధారము లేక పూజ్యము ఏదియో, దానిని అన్వేషించవలెను. సూక్ష్మముగా పరిశీలించినచో వృత్తకేంద్రముకూడ మరొక బహుసూక్ష్మ రూపమగు వృత్తమే. అందుచేత దానికికూడ మరింత సూక్ష్మరూపమగు కేంద్రముండి తీరవలెను. ఈ పద్ధతి అనంతముగా సాగిపోవును. వేరే మాటలలో చెప్పవలెనన్న చిన్న వృత్తము ప్రతి యొక్కటియు దానిని ఆవరించిన బాహ్యవృత్తమునకు కేంద్రమగును. హేతువాదముగాని, భావనా పటిమగాని దీనికి మూలమునుగాని, అంతమునుగాని కనుగొన లేకున్నది.

ఇప్పుడొక వ్యక్తి దైవంలో లీనమై ఉండగా మరొక వ్యక్తి ఆ దైవం యొక్క భౌతిక ప్రదర్శనలో లీనమై ఉన్నాడనుకోండి. వారు పొందేదేమిటి? ఒకడు సతత్వాన్ని, మరొకడు దాని అనుకరణను పొందుతాడు. అందుకు దైవాన్ని తప్పుపట్టగలమా? నిశ్చయంగ తప్పు పట్టలేము. రెండు సందర్భాలలోను దైవధార ఒక్కటే. కాని వారు ఒక్కొక్కరు తమ శక్తి సామర్థ్యాలను అనుసరించి దానిలో పాలుపంచుకుంటారు. అందరకు ఒకే ప్రభువైన ఆ దైవంతో సంబంధం కలవాడనై ఉన్నతులు, నిమ్నులు; గొప్ప, చిన్న అనే భావము లేశమాత్రమైన లేకుండ నా సహచరులందరితోను నేను సమానుడినని భావిస్తాను. వాస్తవానికి, మానవ రూపంలో ఉన్న వ్యక్తి మానవతాదృష్టిలో గొప్పవాడుగను, అధికుడుగాను భావింపబడినప్పటికి యదార్థమునకు అతడు అత్యంత అల్పుడే కావచ్చు. అతడు వ్యక్తిగతంగ శూన్యము కంటె ఏమీ ఎక్కువ కానప్పటికి అతడి అల్పత్వమే అతడి గొప్పతనం అవుతుంది. సున్నకు దాని ప్రాముఖ్యం దానికి ఉంది. ఎందువలనంటే దానిని ఏదేని ఒక సంఖ్యకు చేర్చినప్పుడు, అది దాని విలువను పది రెట్లు పెంచుతుంది. భక్తి చివరకు మనలను యింతవరకు తీసికొని వస్తుంది.

<u>సహజమార్గ్ అభ్యసిలకు విజ్ఞప్తి:</u> సహజమార్గ పద్ధతి నుంచి కొంత వారికి అనుకూలమైన వాటిని ఇతరులు గ్రహించి కొత్త పద్ధులు ప్రవేశపెట్టారు, దానినే నిజమై పద్ధతి అనుకుని ఆచరిస్తున్నా రు, చదువరులు బాబూజీ గారు చెప్పినది, అవగాహన చేసుకొని ఇప్పుడు ప్రచారం జరుగుతున్న ది అవగాహన చేసుకొని, వారు నిజమైన సహజమార్గ పద్ధతి అవలంభిస్తారు అని తలంపుతో ఈక్రింది విషయాలు మీ ముందు ఉంచి బడింది.

నీవు నీ సహచరుడు లేక నీవు కొంత కాలం విద్యాభ్యాసం చేసిన తరువాత విద్యాభ్యాసానికి నీ గురువు దగ్గరికి విద్యాని అభ్యసించుటకు వచ్చిన వానిని, నీవు నీ గురువు తనువు చాలించిన తరువాత నీ విద్యాభ్యాసానికి గురువుగా స్వీకరించావు అంటే నీ సాధన ఎల్లా ఉన్న ది నీకే అర్ధము అవుతుంది.

బాబూజీ గారి సమయంలో చాలా దేశాల్లో శ్రీ రామచంద్ర మిషన్ అభివృద్ధి చెందినది. సహజమార్గ పద్ధతి అవలంబించారు. విదేశాల్లో చాలా చోట్ల శ్రీరామచంద్ర మిషన్ ఆశ్రమాలు బాబూజీ సమయంలో నిర్మాణం జరిగాయి, 2014 నవంబర్ దాకా చారీ గారి అధ్వర్యంలో అభివృద్ధి చెందినది. ఆయన తరువాత ఇతర దేశాల్లో వద్దు అంటున్నా రు అంటే, కొంతమంది విదేశీయుల కోసం మనం మార్పు చెందడం హాస్యాస్పదం. 75 సంవత్సరాలు లేనిది ఇప్పుడు ఎందుకు వచ్చింది, ఇది కల్పితమా? భగవద్గీత వొప్పుకొని దేశాలు ఇప్పుడు వొప్పుకొని చదువు తున్నాయి, కృష్ణుడిని ఆరాధన చేస్తున్నాయి. ఇస్కాన్ మందిరాలు చాలా దేశాల్లో నిర్మాణం జరిగాయి, జరుగుతున్నాయి, ఎందుకు కొంత మంది గురించి అందరిని మార్పు చెందాలి అనడం మార్పు చేయడం. రామకృష్ణ మిషన్ అన్ని దేశాల్లో ఉంది, అల్లగే శ్రీ రామచంద్ర మిషన్. రామకృష్ణ మిషన్ ఉన్న డిసిప్లిన్ శ్రీ రామచంద్ర మిషన్ ఎందుకు ఉంచలేక పోతున్నారు. రామకృష్ణ మిషన్ లో రామకృష్ణ పరమహంస, తరువాత శ్రీ వివేకానందుడు, వాళ్ళు తరువాత మిషన్ అభివృద్ధి చెందినది, వివేకానందుడు తరువాత

వచ్చినవాళ్ళు బోధకులుగా అభివృద్ధికి పాటు పడుతున్నారు కాని ఎవ్వరూ ఇప్పుడి దాకా మేము గురువులము అని ప్రకటించలేదు. వాళ్ళు చేసి నట్లు చేయలేక పోవడం అర్హత లేక పోవడమే నా?

ములామునకు కలుపు విధానం , (దిశలలో జ్ఞానము)

"మొట్టమొదట శిష్యుని యొక్క బంధము అతని స్వీయ గురువు మరియు అత్యున్నత పరిపాలకునికి స్థిరపరచ బడుతుంది. అపుడు శిష్యుడు హృదయము నుండి (మేధస్సు మెదడు) చిత్ కు సంబంధము మొదట స్థిర పరచ బడుతుంది. దాని తర్వాత హృదయం నుండి మనస్సు ద్వారా అత్త్యున్నత పరిపాలకునకు సంబంధము స్థిర పరచబడాలి. మరియు ఇది సూక్ష్మము –(తేలిక)– శక్తి తో ప్రసాదింపబడాలి"...

బాబూజీ గారి సమయంలో ఆయన అభ్యసి కొంత కాలం సాధన చేసిన తరువాత ఆధ్యాత్మికంగ ఉన్నతి పొందిన అభ్యసిని ప్రశిక్షకుడిగా చేసేవారు, కొంత కాలం తరువాత అవసరాన్ని బట్టి ఎవరైనా తన దగ్గరకు పంపితే ఆ అభ్యసి ఆధ్యాత్మిక ఉన్నతిని పరిశీలించి ప్రశిక్షకుడిగా చేసేవారు, తరువాత ఆయన కొంత మందికి ప్రశిక్షకుడిగా చేయుటకు అనుమతి ఇచ్చి వారు చేసిన తరువాత ఆయన వాళ్ళను తన దగ్గరకు వచ్చిన తరువాత వాళ్ళకు సిటింగ్ ఇచ్చేందుకు అనుమతి ఇచ్చేవారు, ఆయన కాలంలో కొంత మందికి (5,6) ఈవిధమైన అనుమతి ఉండేది, ఆయన కొంత మంది అర్హత గల అభ్యసిలను, చారీ గారి దగ్గర పంపించి ప్రశిక్షకుడిగా చేయమని, ఆయన ఆ ప్రశిక్షకుడికి సిటింగ్ ఇచ్చే అనుమతి ఇచ్చేవారు. ఈ విధానంలో అందరిని మూలానికి కలిపే శక్తి ఉండేది. బాబూజీ గారి తరువాత చారీ గారు ఈ విధానాన్ని 2002 దాకా అవలంబించారు, దురదృష్టవశాత్తు 2002 లో చారీ గారు బాబూజీ గారు ఇచ్చిన అనుమతి పత్రాలు ఇచ్చేయమని ఆయన వాటి స్థానంలో కొత్తగా ఆయన ఇచ్చారు, దాన్ని నిశితంగా పరిశీలిస్తే ఆయన బాబూజీ గారు చేసిన అనుసంధానం తీసి వేసి ఆయనకు అనుసంధానం చేసుకున్నారు, అప్పడి నుంచి ఆయన

ఆధ్యాత్మికంగా ఎంత ఉన్నతి చెందారో అంత దాకా కొంతమంది తీసుకుని వెళ్ళారు, ఎవరైతే ఆయనకు అనుసంధానం అవకుండా ఉండి, బాబూజీ గారితో అనుసంధానంలోనే ఉన్నారో, ఆ ప్రశిక్షకులు పూర్తి లయవ్యస్థ పొందుతారు వాళ్ళు, అదేవిధంగా బాబూజీ గారితో అనుసంధానించబడ్డ అభ్యసిలు పూర్తి లయవ్యస్థ పొందుతారు. చారీ గారి తరువాత చారీ గారి అవలంభించిన పద్ధతి అమలులోకి తీసుకుని వచ్చారు. దీనిని బట్టి వాళ్ళు ఆధ్యాత్మికతలో ఎంత ఎత్తు ఎదిగారో అంతవరకే ఆయన్ను మాష్టారు గారు చేసుకుని అభ్యసించేవాళ్ళు ఆధ్యాత్మిక ఉన్నతి చెందుతారు . అభ్యసికి ఆధ్యాత్మిక ఉన్నతి అభివృద్ధి చెందాలి అంటే ప్రశిక్షకుడు బాబూజీ గారు చెప్పిన విధానం పాటిస్తే అభ్యసి, ప్రశిక్షకుడి అభివృద్ధి చెందుతారు. బాబూజీ గారు చెప్పిన విధంగా యాత్ర చేయించిన తర్వాత అభ్యసిని ప్రశిక్షకుడిగా చేయాలి కానీ, యాత్ర చేయించకుండ ప్రశిక్షకుడిగా చేయువిధానం లేదు. ఇప్పుడైనా సహజమార్గ విధానం అవగాహన చేసుకోండి. బాబూజీ గారి పుస్తకాలు చదివి అర్థం చేసుకోండి, ఎవరో చెప్పినది ఆచరించలో లేదా అన్నది మీ విజ్ఞత మీదే ఆధారపడి ఉంది.

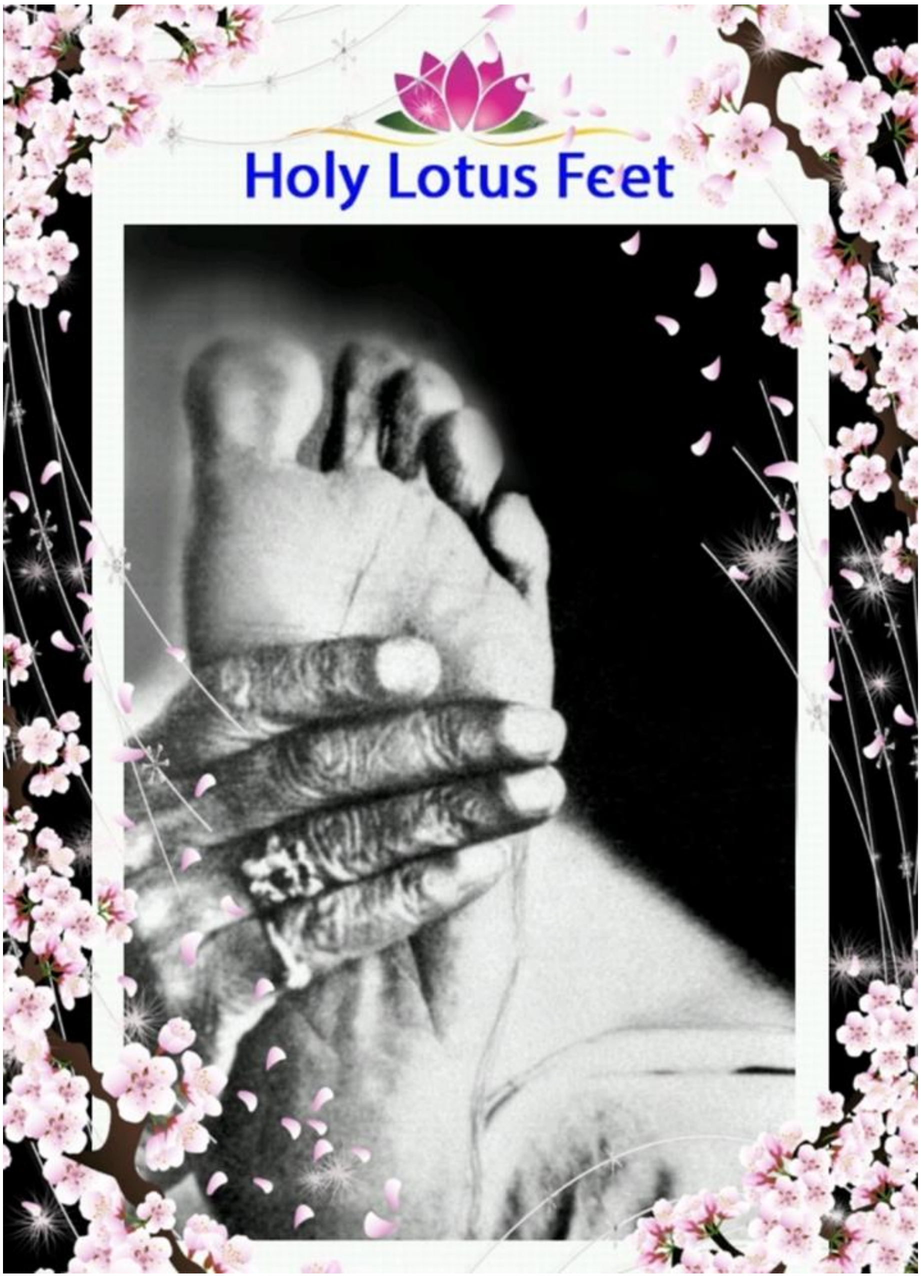
Holy Lotus Feet